

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΑ΄

Τετάρτη 1 Σεπτεμβρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 18211
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 18211, 18212, 18213, 18214, 18215, 18219, 18236, 18242, 18243, 18245, 18246, 18247, 18248, 18249, 18252, 18253, 18254, 18256, 18258, 18259, 18268, 18270, 18271, 18272, 18276, 18277, 18280, 18283, 18287, 18292, 18293, 18295, 18298, 18299, 18300, 18301, 18305, 18319, 18321

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παράσκευής 3 Σεπτεμβρίου 2021, σελ. 18211
2. Συζήτηση επίκαιρης ερώτησης προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Άμεση ικανοποίηση όλων των αιτήσεων για τη φοίτηση των παιδιών σε βρεφονηπιακούς-παιδικούς σταθμούς και Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης», σελ. 18211

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση για τη Νέα Γενιά: Εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση, ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης και συναφείς διατάξεις», σελ. 18215 - 18321

2. Ένσταση αντισυνταγματικότητας που ετέθη από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, σελ. 18215 - 18230

3. Συζήτηση επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας και λήψη απόφασης, σελ. 18242 - 18248

4. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου «Αναμόρφωση διαδικασιών απελάσεων και επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών, προσέλκυση επενδυτών και ψηφιακών νομάδων, ζητήματα αδειών διαμονής και διαδικασιών χορήγησης διενθούς προστασίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη», σελ. 18254

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. ,	σελ. 18296 - 18309
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 18266 - 18283
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 18211 - 18238
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 18238 - 18255
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 18284 - 18296
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 18309 - 18321
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 18255 - 18266

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. ,	σελ. 18298, 18299, 18300, 18301, 18305
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 18268, 18270, 18271, 18272, 18276, 18277, 18280, 18283
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 18248
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 18319
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 18211, 18212, 18213, 18214, 18215, 18236
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 18242, 18243, 18245, 18246, 18248, 18249, 18252, 18253, 18254
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 18286, 18287, 18292, 18293, 18295
ΜΑΝΤΑΣ Π. ,	σελ. 18271, 18319
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 18236
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. ,	σελ. 18248, 18271
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 18319, 18321
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 18245, 18246, 18247, 18256
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 18292
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 18256, 18258, 18259
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 18245, 18272
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 18271

B. Επί της επίκαιρης ερώτησης:

ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 18211, 18212, 18213
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 18212, 18213

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 18315
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μ. ,	σελ. 18238
ΑΚΤΥΠΗΣ Δ. ,	σελ. 18256
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 18303
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 18298, 18299
ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ. ,	σελ. 18241
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ. ,	σελ. 18258
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. ,	σελ. 18301
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 18284
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 18267, 18268
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 18292, 18293
ΒΡΥΖΙΔΟΥ Π. ,	σελ. 18263
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. ,	σελ. 18253
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. ,	σελ. 18283
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. ,	σελ. 18301
ΓΚΑΡΑ Α. ,	σελ. 18277
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 18291
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 18278, 18280
ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 18320
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 18318, 18319
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. ,	σελ. 18308
ΖΕΜΠΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 18298
ΚΑΙΡΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 18290, 18291
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. ,	σελ. 18289, 18290
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 18274
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 18236
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 18257

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 18251
ΚΕΦΑΛΑ Μ. ,	σελ. 18274
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. ,	σελ. 18320
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Ν. ,	σελ. 18286
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 18266
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 18254
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 18304
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. ,	σελ. 18265
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 18282
ΜΑΛΑΜΑ Κ. ,	σελ. 18264
ΜΑΝΤΑΣ Π. ,	σελ. 18231
ΜΑΡΑΒΕΓΓΙΑΣ Κ. ,	σελ. 18314
ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. ,	σελ. 18255
ΜΕΛΑΣ Ι. ,	σελ. 18275, 18276, 18277
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 18234, 18236
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. ,	σελ. 18259
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. ,	σελ. 18268
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 18305
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. ,	σελ. 18271
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. ,	σελ. 18311, 18312
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. ,	σελ. 18306
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 18317
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 18311
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 18232
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ,	σελ. 18288
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Ν. ,	σελ. 18316
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. ,	σελ. 18313
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 18285
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 18295
ΠΟΥΛΑΣ Α. ,	σελ. 18287
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 18273
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 18302
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 18262, 18272, 18290
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 18293
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 18248
ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 18310
ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ Χ. ,	σελ. 18252
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 18294
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 18319
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 18249
ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ Π. ,	σελ. 18280, 18281
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 18269, 18270
ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 18255
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 18309
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 18249
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. ,	σελ. 18312
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 18259, 18263
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 18300
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. ,	σελ. 18307

Δ. Επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας :

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 18244, 18248
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 18245, 18248
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 18244, 18248
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. ,	σελ. 18243
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. ,	σελ. 18246, 18248
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ. 18242, 18243, 18246
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 18244, 18248
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. ,	σελ. 18245, 18248
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 18247

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 18270
----------------	------------

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΑ'

Τετάρτη 1 Σεπτεμβρίου 2021

Αθήνα, σήμερα την 1^η Σεπτεμβρίου 2021, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 31-8-2021 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΠ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 31 Αυγούστου 2021 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση: α) της από 5.8.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Εκτακτα μέτρα για την αντιμετώπιση του κινδύνου πυρκαγιών" (Α' 138) και β) της από 13.8.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Εκτακτα μέτρα για την αποτελεσματική προστασία και την ταχεία αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος, την άμεση στήριξη των πληγέντων από τις πυρκαγιές του Ιουλίου/Αυγούστου 2021 και συναφείς διατάξεις" (Α' 143) και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Παρασκευής 3 Σεπτεμβρίου 2021.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1007/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κέρκυρας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Αλέξανδρου-Χρήστου Αυλωνίτη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Πλήρης εγκατάλειψη των εγκαταστάσεων του Εθνικού Αθλητικού Κέντρου (ΕΑΚ) Κέρκυρας από την κυβέρνηση της ΝΔ».

2. Η με αριθμό 994/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Την κατάργηση του προγράμματος "Άθληση για Όλους"».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1011/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων, με θέμα: «Καταχρηστικές, άδικες και ανορθολογικές χρεώσεις των τραπεζών σε βάρος πολιτών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων».

2. Η με αριθμό 995/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στη φύλαξη του Πανεπιστημίου Κρήτης».

3. Η με αριθμό 998/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Προσλήψεις Αρχειονόμων - Βιβλιοθηκονόμων για τη λειτουργία της Εθνικής Βιβλιοθήκης και των δημοσίων βιβλιοθηκών».

Σήμερα εορτάζουν οι Αντιγόνες και οι Αθηναίες. Εκ μέρους όλων μας, χρόνια πολλά στην κ. Περιφάνου που έχει τη γιορτή της, αλλά και σε όλες βέβαια τις συνονόματές της εντός και εκτός Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Σας ενημερώνω ότι σήμερα θα συζητηθεί μία επίκαιρη ερώτηση. Είναι η με αριθμό 993/30-8-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Άμεση ικανοποίηση όλων των αιτήσεων για τη φοίτηση των παιδιών σε βρεφονηπιακούς-παιδικούς σταθμούς και κέντρα δημιουργικής απασχόλησης». Θα απαντήσει η Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Δόμνα - Μαρία Μιχαηλίδου.

Κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κάθε χρόνο τα ίδια και τα ίδια. Για άλλη μία χρονιά και φέτος χιλιάδες παιδιά, πάνω από ογδόντα χιλιάδες και συγκεκριμένα ογδόντα τρεις χιλιάδες επτακόσια εξήντα τρία αποκλείονται από τους βρεφονηπιακούς παιδικούς σταθμούς και από τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης.

Όπως είναι γνωστό υποβλήθηκαν συνολικά διακόσιες πενήντα χιλιάδες οκτακόσιες εξήντα τρεις αιτήσεις παιδιών από τις οποίες μόλις οι εκατόν εξήντα επτά χιλιάδες εκατό έλαβαν το πολυπόθητο κουπόνι, με το οποίο δικαιούνται μία θέση είτε σε έναν παιδικό σταθμό είτε σε ένα κέντρο δημιουργικής απασχόλησης, τα γνωστά ΚΔΑΠ.

Να το πούμε, λοιπόν, έτσι όπως είναι ακριβώς, κυρία Υπουργέ. Η επιλογή αυτή του Υπουργείου και της Κυβέρνησής σας να απορρίψει δεκάδες χιλιάδες αιτήσεις παιδιών δεν είναι παρά μια επιλογή αναλγησίας. Ναι, καθαρής αναλγησίας. Και μάλιστα τότε; Στο ξεκίνημα μιας χρονιάς σαν τη φετινή, η οποία είναι η τρίτη συνεχόμενη χρονιά με COVID-19 και η οποία ξεκινά με ένα

σωρό οξυμένα ήδη προβλήματα για τα παιδιά, τα οποία προβλήματα δεν προέκυψαν γενικώς από τον COVID-19 αλλά από τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίστηκε η δική σας Κυβέρνηση αυτή την πανδημία.

Τι έκανε λοιπόν, η Κυβέρνησή σας; Εφάρμοσε τη γνωστή φοβερή τακτική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι». Συγκεκριμένα, με πρόσχημα τη μη διασπορά του ιού, έκλεισε η Κυβέρνηση τις προσχολικές δομές για όλη ουσιαστικά την περσινή περίοδο αντί να πάρει όλα εκείνα τα ενδεδειγμένα μέτρα, που μπορούσε μια χώρα να πάρει, για να λειτουργήσουν με υγειονομική ασφάλεια αυτές οι δομές.

Τι συνέπειες είχε όλο αυτό; Νομίζω ότι δεν είναι δύσκολο κάποιος να τις φανταστεί. Τεράστιες και αρνητικές συνέπειες. Πρώτα-πρώτα, για τα ίδια τα μικρά παιδιά και τις ψυχοσωματικές τους ανάγκες, για την τόσο ζωτική ανάγκη στο ομαδικό, επαναλαμβανώ στο ομαδικό, παιχνίδι, για την ίδια τη διαδικασία της κοινωνικοποίησης τους, η οποία είναι μια κρίσιμότερη διαδικασία με κοινωνικές φυσικά συνέπειες γενικότερες. Συνέπειες υπήρχαν όμως και για τους γονείς τους, για όλα εκείνα τα νεαρά ζευγάρια των λαϊκών στρωμάτων στα οποία πέρα από την εργασιακή ασφάλεια στην οποία τα έχετε οδηγήσει εσείς και η Κυβέρνησή σας μαζί με την εργοδοσία, τους φορτώσατε από πάνω και ως αποκλειστική μάλιστα ατομική και οικογενειακή ευθύνη και κάθε τι που αφορά την υγεία των παιδιών τους. Τους φορτώσατε μέχρι και την επιδημιολογική επιτήρηση των παιδιών τους.

Για να μην τα πολυλογούμε λοιπόν, κυρία Υπουργέ, σας ρωτάμε ευθέως -και είναι πολύ συγκεκριμένη ερώτηση- αν προτίθεστε να ικανοποιήσετε όλες, δηλαδή και τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες τόσες αιτήσεις του προγράμματος για παιδικούς σταθμούς και ΚΔΑΠ; Προλαβαίνετε, ξέρετε. Πάντα υπάρχει χρόνος όταν υπάρχει και σχετική βούληση. Αρκεί να εγκρίνετε ως Κυβέρνηση μια έκτακτη χρηματοδότηση, ώστε να γίνουν οι αναγκαίες προσλήψεις προσωπικού και να δημιουργηθούν φυσικά και εκείνες οι δομές, που χρειάζονται για να καλυφθούν όλες αυτές οι ανάγκες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Καλό μήνα.

Αγαπητέ κύριε Βουλευτά, σας άκουσα να λέτε «να τα πούμε όπως είναι». Και αυτό που έχω ακούσει να λένε και νομίζω αρκετά επιτυχημένα είναι ότι η συγκεκριμένη αλήθεια, δηλαδή η μισή αλήθεια, είναι χειρότερη από ένα ολόκληρο ψέμα.

Ποια είναι λοιπόν η συγκεκριμένη αλήθεια; Ποια είναι η μισή αλήθεια, η οποία παρουσιάζετε και μάλιστα την παρουσιάζετε εσείς και σας βρίσκει σύμφωνους -πολύ λίγες φορές γίνεται αυτό- με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, διά στόματος και του ίδιου του Αρχηγού της;

Η συγκεκριμένη αλήθεια, η μισή αλήθεια ή αλλιώς το ψέμα είναι το εξής: Λέτε γραπτώς και προφορικώς ότι ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά μένουν εκτός βρεφονηπιακών σταθμών και κέντρων δημιουργικής απασχόλησης. Κανένα, μα κανένα παιδί δεν έμεινε ούτε πέρυσι ούτε φέτος, που εφαρμόζουμε το πρόγραμμα εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Κανένα παιδί. Και όχι μόνο κανένα παιδί δεν έμεινε εκτός βρεφονηπιακών σταθμών και κέντρων δημιουργικής απασχόλησης ατόμων με αναπηρία, αλλά αυξήσαμε και τα εισοδηματικά όρια, έτσι ώστε να μπορούν να ενταχθούν στους βρεφονηπιακούς σταθμούς 20% περισσότερα παιδιά απ' όταν παραλάβαμε, το 2019.

Κι αυτό γιατί; Γιατί από την αρχή προτεραιότητά μου, προτεραιότητα του Υπουργείου, προτεραιότητα πάνω απ' όλα του ίδιου του Πρωθυπουργού είναι η προσχολική αγωγή και το να δώσουμε στα παιδιά μας, στα παιδιά κυρίως, τις δεξιότητες που αυτά χρειάζονται.

Οπότε, γνωρίζετε ότι όλα αυτά τα χρόνια έτρεχε το λεγόμενο «συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα», αυτό που οι μανάδες γνωρίζουν ως το ΕΣΠΑ. Το συγχρηματοδοτούμενο λοιπόν, πρόγραμμα εντάξε σε αυτό οικογένειες, μια οικογένεια με ένα ή δύο παιδιά, μέχρι 27.000 μεικτό εισόδημα. Τι κάναμε; Διορθώσαμε -

και εδώ ειδικά το ΚΚΕ θα περίμενα να συμφωνεί μαζί μας- και ειδικά στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και την προσχολική αγωγή εντάξαμε μέσα τις γυναίκες δημοσίων υπαλλήλων, που υπήρχε αυτή η πολύ μεγάλη αδικία. Ήρθε και με βρήκε η ΑΔΕΔΥ από μόνη της στο γραφείο για να μας ευχαριστήσει που διορθώσαμε αυτή την αδικία δεκαετιών. Ποια ήταν αυτή; Δημόσιες υπάλληλοι οι οποίες είχαν χαμηλό εισόδημα ή εισόδημα ίσο με των ιδιωτικών υπαλλήλων, δεν μπορούσαν να λάβουν κουπόνι για τα παιδιά τους.

Οπότε γυρίζω σε αυτό και στη δευτερολογία θα έχω και λίγο παραπάνω χρόνο: Κανένα παιδί δεν έμεινε εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Περισσότερα παιδιά από κάθε άλλη χρονιά μπήκαν στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, γιατί εντάξαμε και τις γυναίκες του δημοσίου και αυξήσαμε τα εισοδηματικά όρια από 27.000 στις 33.000 ευρώ για κάποια οικογένεια με ένα ή δύο παιδιά.

Οπότε κανένα παιδί εκτός των βρεφονηπιακών, κανένα παιδί εκτός κέντρων δημιουργικής απασχόλησης ατόμων με αναπηρία. Και εδώ υπάρχουν και οι πολιτικές προτεραιότητες.

Τι γίνεται; Είχαμε έναν διπλασιασμό των αιτήσεων για κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, δηλαδή εκεί που τα παιδιά δεν πηγαίνουν σε ολοήμερο σχολείο, δεν διαλέγουν οι οικογένειες τους τα παιδιά του δημοτικού να πάνε σε ολοήμερο σχολείο και πηγαίνουν το απόγευμα παιδιά του δημοτικού σε κέντρα δημιουργικής απασχόλησης. Αυτό είναι τελείως διαφορετικό από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Προτεραιότητα απόλυτη της Κυβέρνησης ήταν αυτή. Κανένα παιδί δεν έχει μείνει εκτός βρεφονηπιακών. Βάλαμε περισσότερα παιδιά, όπως βάλαμε και περισσότερα παιδιά στα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης ατόμων με αναπηρία όπου είναι και πολύ μεγάλη προτεραιότητα της Κυβέρνησης η ανεξάρτητη διαβίωση των ατόμων με αναπηρία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Δελη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ενδιαφέρουσα η απάντηση της κυρίας Υπουργού.

Ξέρετε, όμως, απαντήσατε σε μια ερώτηση που εγώ δεν σας έκανα. Δεν σας ρώτησα αν μένανε πέρυσι παιδιά εκτός παιδικών σταθμών. Σας ρώτησα για το ότι φέτος ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά αποκλείστηκαν από το δικαίωμα στο κουπόνι, από το δικαίωμα δηλαδή να φοιτήσουν σε ένα παιδικό σταθμό, γιατί αν δεν πάρουν αυτό το κουπόνι κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει εάν έχουν τη δυνατότητα την οικονομική από την τσέπη τους να πληρώσουν έναν παιδικό σταθμό.

Για φέτος, λοιπόν, σας ρωτώ, κυρία Υπουργέ και για φέτος δεν απαντήσατε. Θέλετε να μας πείτε ότι θα επιδοτηθούν, θα πάρουν κουπόνι και τα ογδόντα τρεις χιλιάδες αυτά παιδιά; Μακάρι, να το ακούσουμε όμως από το ίδιο σας το στόμα να το λέτε.

Πάντως σε κάθε περίπτωση αυτή η αποφυγή της απάντησης επιβεβαιώνει κατά την άποψή μας, μακάρι να διαψευστούμε, ότι ήταν προεξηλημένη η κυβερνητική απόφαση -δεν σας το καταλογίζουμε προσωπικά- με την οποία απορρίφθηκαν χιλιάδες αιτήσεις παιδιών και ήταν υποκριτικές οι δηλώσεις για άλλη μια φορά της Κυβέρνησης για το αντίθετο.

Θα πρέπει, όμως, να σκεφτούμε, κυρία Υπουργέ και αυτό θέλουμε να πούμε τι φανερώνει αλήθεια αυτός ο μεγάλος αριθμός των απορριφθέντων αιτήσεων; Δεν φανερώνει τις μεγάλες ανάγκες που υπάρχουν στον χώρο της προσχολικής αγωγής; Φυσικά τις φανερώνει, ασφαλώς. Και μάλιστα όχι όλες ξέρετε, αλλά μόλις ένα μέρος των συνολικών πραγματικών αναγκών, αφού όπως γνωρίζετε και εσείς πάρα πολύ καλά από χιλιάδες οικογένειες στερείτε ακόμα και αυτό το δικαίωμα υποβολής αιτήσεων για το πρόγραμμα αυτό, για το πρόγραμμα των κουπονιών της επιδότησης, γι' αυτό σας ρωτάμε, βάζοντας τις γνωστές προϋποθέσεις συμμετοχής οι οποίες βεβαίως και δεν είναι μόνο εισοδηματικές. Δηλαδή τι βάζετε; Βάζετε κόφτες και έρχεστε μετά και δικαιολογείτε, ανεβάζετε αυτές τις προϋποθέσεις, τα εισοδηματικά κριτήρια ωστόσο παραμένουν και έρχεστε μετά και δικαιολογείτε και κρύβεστε πίσω από αυτές τις προϋποθέσεις που εσείς βάζετε και λέτε: «Μα, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις. Τι να

κάνουμε; Αποκλείονται».

Αλήθεια, όμως, σας ρωτάμε, κυρία Υπουργέ, τι πάει να πει προϋποθέσεις για να συμμετέχει ένα παιδί στην επιστημονικά οργανωμένη προσχολική αγωγή;

Για εμάς, για το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας είναι αρκετή, κυρία Μιχαηλίδου, μία και μόνη προϋπόθεση, η προϋπόθεση της παιδικής ηλικίας. Για εσάς, για την Κυβέρνησή σας, για το σύστημά σας το καπιταλιστικό όχι δεν σας αρκεί η παιδική ηλικία, πρέπει λέτε να συντρέχουν και άλλες προϋποθέσεις εισοδηματικές, κοινωνικές. Είναι αυτό επιστημονική, είναι παιδαγωγική αντιμετώπιση της πιο καθοριστικής ηλικίας του ανθρώπου; Φυσικά και δεν είναι. Πρόκειται για μια στενή, αντιδραστική, οικονομίστικη αντίληψη στην οποία θυσιάζεται αδιάτακτα το καθολικό δικαίωμα των παιδιών στην επιστημονική προσχολική αγωγή.

Να γιατί πέρυσι επιλέξατε να κλείσετε για μήνες τις δομές της προσχολικής αγωγής μέσα στην πανδημία αντί να τις θωρακίσετε με όλα εκείνα τα απαραίτητα υγειονομικά μέτρα. Να γιατί επιλέγετε τη συνειδητή κρατική χρηματοδότηση της προσχολικής αγωγής, γιατί είναι αυτός ο πιο σίγουρος δρόμος για την εμπορευματοποίηση της και αυτό το λέτε μάλιστα και ανάπτυξη, μια υποχρηματοδότηση η οποία κόντρα στις ολοένα αυξανόμενες, γιατί έτσι γίνεται, ανάγκες των παιδιών επαναλαμβάνεται αυτή η υποχρηματοδότηση σταθερά κάθε χρόνο με τα καθηλωμένα κυριολεκτικά ανεπαρκέστατα ποσά του προγράμματος των κουπονιών που ποτέ δεν είναι και ποτέ δεν φτάνουν για όλα τα παιδιά που το έχουν ανάγκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και αυτή η υποχρηματοδότηση, κύριε Πρόεδρε έχει λόγο και αιτία και αυτό είναι το πιο σημαντικό, αναγράφεται φαρδιά πλατιά στον ίδιο τον σκοπό αυτού του επιδοτούμενου προγράμματος, ενός προγράμματος που έχει τον τίτλο, ας μην το ξεχνάμε, «Εναρμόνιση επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής», όχι δικαίωμα στην προσχολική αγωγή του παιδιού, εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής. Είναι ένα πρόγραμμα, το οποίο ομολογεί και αποκαλύπτει το κίνητρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αστικών κυβερνήσεων για την προσχολική αγωγή, για το περιεχόμενο της.

Σκοπός, λοιπόν, αυτού του προγράμματος δεν είναι η κάλυψη των αναγκών των παιδιών για προσχολική αγωγή, αλλά η αύξηση και η διατήρηση της απασχόλησης των ωφελομένων γυναικών. Είναι μια παιδοφύλαξη λοιπόν και τίποτα παραπάνω, η οποία αναμένεται μάλιστα να ενταθεί, κύριε Πρόεδρε, ακόμα περισσότερο σε βάρος της ανάγκης για σύγχρονη προσχολική αγωγή και με ένα καινούργιο πρόγραμμα που έρχεται πιλοτικά τις περιφέρειες «Νταντάδες της Γειτονιάς», γιατί αντί η Κυβέρνηση να φροντίσει για τη δημιουργία ενός δικτύου κρατικών βρεφονηπιακών σταθμών θα επιδοτεί πιστοποιημένες νταντάδες στις γειτονίες για να κρατάνε τα παιδιά των εργαζόμενων μητέρων.

Νομίζω ότι το δικαίωμα στη δημόσια προσχολική αγωγή θα πρέπει και έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση ο ίδιος ο λαός να το υπερασπιστεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Μιχαηλίδου, έχετε τον λόγο.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Δελή, επιμένετε στην προσχολική αγωγή. Πραγματικά επιμένετε στη προσχολική αγωγή. Και αναρωτιέμαι προσπαθείτε να παραπλανήσετε το Κοινοβούλιο ή δεν γνωρίζετε το τι γίνεται; Δεν υπάρχει φέτος και πέρυσι, αλλά φέτος δεν υπάρχει κανένα παιδί το οποίο να μην έλαβε κουπόνι για βρεφονηπιακό σταθμό, κανένα παιδί, κανένα. Και αν γνωρίζετε έστω και ένα όχι μόνο σας παρακαλώ πολύ να έρθετε στο γραφείο μου, αλλά να το καταθέσετε και στα Πρακτικά του ελληνικού Κοινοβουλίου. Στην προσχολική αγωγή δεν υπάρχει κανένα παιδί, το οποίο να έμεινε εκτός βρεφονηπιακών σταθμών.

Και τι κάναμε; Σας ξαναλέω όχι μόνο κανένα παιδί φέτος δεν έμεινε εκτός, αλλά βάλουμε περισσότερα παιδιά μέσα. Πώς; Εντάσσοντας γυναίκες δημοσίου υπαλλήλους, διορθώνοντας την

αδίκια όλων των προηγούμενων δεκαετιών που μία γυναίκα συμβασιούχος στο δημόσιο που έβγαζε 600 ευρώ δεν μπορούσε να πάρει κουπόνι, αλλά και αυξάνοντας τα εισοδηματικά όρια.

Πείτε μου το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν συμφωνεί στο να υπάρχουν εισοδηματικά κριτήρια; Δεν πρέπει να βάζουμε πρώτα στα προγράμματά μας τους πιο ευάλωτους; Δεν πρέπει να ξεκινούμε με τους πιο ευάλωτους, τις γυναίκες, τις μονογονεϊκές, τις πολύτεκνες οικογένειες, τις οικογένειες με χαμηλότερα εισοδήματα; Δεν μας βρίσκει σύμφωνους αυτό το πράγμα; Αυξήσαμε κιόλας τα εισοδηματικά όρια. Φέτος κανένα παιδί εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Έστω και ένα να γνωρίζετε σας παρακαλώ καταθέστε το στο εθνικό Κοινοβούλιο και βεβαίως στο γραφείο μου.

Η προσχολική αγωγή, όμως, είναι κάτι διαφορετικό από τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης και εγώ δεν σας άκουσα να μιλάτε για αυτά. Τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης απασχολούν δημιουργικά παιδιά ηλικίας δημοτικού. Το δημοτικό γνωρίζετε καλά και εσείς και εγώ και όλοι νομίζω ότι έπεται της προσχολικής αγωγής. Οπότε δεν μπορούμε να τσουβαλιάζουμε δύο πράγματα σε ένα. Δεν μπορούμε να λέμε συγκεκαλυμένα την αλήθεια. Κανένα παιδί δεν έμεινε εκτός βρεφονηπιακών σταθμών.

Και θέλω επίσης να επισημάνω δύο πράγματα. Μου λέτε αν μας νοιάζει. Ξέρετε ότι είμαστε οι πρώτοι, μιλήσατε για τις επιμέρους τροπολογίες, έχει ήδη κατατεθεί στη διαβούλευση το νομοσχέδιο μας για το πρόγραμμα «ΚΥΨΕΛΗ». Το πρώτο πρόγραμμα του ελληνικού κράτους που βάζει ποιοτικές προδιαγραφές δεξιότητων μέσα στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Εμείς δεν θέλουμε ένα παιδί να είναι συνδεδεμένο με το εισόδημα της οικογένειάς του. Εμείς θέλουμε να εξοπλίζουμε, να βοηθούμε, να ενισχύουμε κάθε παιδί έτσι ώστε να έχουμε μια ισότητα της ευκαιρίας και η ισότητα αυτή της ευκαιρίας θα έπρεπε και αυτή να μας βρίσκει σύμφωνους. Δεν θέλουμε το μέλλον του παιδιού να είναι προδιαγεγραμμένο σε σχέση με το εισόδημα της οικογένειάς του και κατά πόσο η οικογένειά του μπορεί ή όχι να το υποστηρίξει. Γι' αυτό και ενισχύουμε ποσοτικά τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, κανένα παιδί εκτός και ακόμα περισσότερα παιδιά εντός, αλλά και βάζουμε ποιοτικές προδιαγραφές και δεξιότητες στους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε. Είπατε ότι είχαμε κλειστές τις δομές. Δεν θυμάστε τι έγινε; Η Κυβέρνησή μας αυτό που κάνει είναι ότι ακολουθεί αυστηρά τα πρωτόκολλα τα υγειονομικά. Πέρυσι οι βρεφονηπιακοί σταθμοί ήταν οι τελευταίοι που έκλεισαν. Ήταν οι τελευταίοι που έκλεισαν ακριβώς επειδή δεν υπήρχε η μετάλλαξη Δέλτα, η οποία να μπορεί τόσο εύκολα να πιάνει τα παιδιά.

Φέτος οι βρεφονηπιακοί σταθμοί ήταν οι τελευταίοι που άνοιξαν. Γιατί; Γιατί ένα στα πέντε κρούσματα είναι παιδιά. Δεν μπορούμε να το ρισκάρουμε αυτό. Οπότε δεν έχουμε μία πάγια πολιτική «τι νομίζουμε ότι είναι το σωστό». Όχι. Η πολιτική μας ορίζεται εξολοκλήρου από τους ειδικούς οι οποίοι όταν μας λένε ότι δεν υπάρχει μεγάλος κίνδυνος για τα παιδιά, ανοίγουμε τους βρεφονηπιακούς πρώτους και όταν μας λένε ότι υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος για τα παιδιά, τις οικογένειές τους και τους παππούδες τους, ανοίγουμε τους βρεφονηπιακούς σταθμούς τελευταίους. Κάθε κίνησή μας υποδεικνύεται από τους ειδικούς.

Σας ευχαριστώ και ξαναλέω: Θα ήθελα να μην ξανακούσω μέσα στο εθνικό Κοινοβούλιο να λέμε ότι αφήσαμε παιδιά εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Κανένα παιδί εκτός βρεφονηπιακών σταθμών!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Θέλετε να πείτε ότι θα πάρουν και τα ογδόντα χιλιάδες παιδιά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπε «κανένα παιδί». Τι άλλο να πει; Πιο καθαρά δεν μπορεί να το πει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σε άλλη ερώτηση απαντάει!

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω μισό λεπτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Θα πάρουν το κουπόνι και τα παιδιά που απορρίφθηκαν;

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και

Κοινωνικών Υποθέσεων): Λέτε ότι ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά έμειναν εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Κανένα παιδί εκτός βρεφονηπιακών σταθμών! Τι είχαμε; Ογδόντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις εκτός κέντρων δημιουργικής απασχόλησης, όχι εκτός βρεφονηπιακών σταθμών. Κανένα παιδί εκτός βρεφονηπιακών.

Και για να είμαστε και ακριβείς στα νούμερα: Είχαμε ογδόντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις εκτός κέντρων με τις αιτήσεις δημοτικού. Εκτός κέντρων δημιουργικής απασχόλησης δεν είναι καν ογδόντα τρεις χιλιάδες. Είναι ογδόντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις και οι πενήντα χιλιάδες από αυτές αναφέρονται στα παιδιά, γιατί οι τριάντα τρεις χιλιάδες υπερβάλλουσες είναι είτε διπλές εγγραφές είτε λάθος εισοδηματικά κριτήρια είτε μητέρα και πατέρα

που έκαναν μαζί την αίτηση. Οπότε έχουμε πενήντα χιλιάδες αιτήσεις υπερβάλλουσας ζήτησης σε κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, όχι σε βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση της επίκαιρης ερώτησης.

Παρακαλώ οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων, που είναι απαραίτητοι για να ορίσουμε τη διαδικασία, να έρθουν στην Αίθουσα μέχρι τις 9.45'.

Επομένως τώρα διακόπτουμε για δέκα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση για τη Νέα Γενιά: εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση, ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης και συναφείς διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 26^{ης} Αυγούστου 2021, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών. Ειδικότερα, η συζήτηση του σχεδίου νόμου προτείνεται να διεξαχθεί με φυσική παρουσία των Βουλευτών σε δωδεκαμελείς κύκλους που θα περιλαμβάνουν ομιλητές με την αναλογία: Πέντε από Νέα Δημοκρατία, τρεις από τον ΣΥΡΙΖΑ, ένας από το Κίνημα Αλλαγής, από το ΚΚΕ, την Ελληνική Λύση και το ΜέΡΑ25. Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές και η υπηρεσία έχει καταρτίσει τον κατάλογο που θα σας διανεμηθεί.

Υπενθυμίζω ότι οι ομιλητές που επιθυμούν να τοποθετηθούν μέσω τηλεδιάσκεψης θα μιλήσουν μόλις ολοκληρωθούν οι κύκλοι των ομιλητών με φυσική παρουσία. Προσθήκες δεν θα γίνουν δεκτές, παρά μόνο αμοιβαίες αλλαγές.

Επίσης, σημειώνεται ότι όταν θα λαμβάνουν τον λόγο οι πολιτικοί αρχηγοί θα τηρείται αυστηρά το όριο των εκατό είκοσι ταυτοχρόνως παρισταμένων Βουλευτών στην Αίθουσα της Ολομέλειας, οι οποίοι θα εκπροσωπούν τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες ως εξής: Εξήντα τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία, τριάντα τέσσερις από τον ΣΥΡΙΖΑ, οκτώ από το Κίνημα Αλλαγής, έξι από το ΚΚΕ, τέσσερις από την Ελληνική Λύση και τέσσερις

από το ΜέΡΑ25.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να παρακαλέσω να τηρηθούν αυστηρά οι χρόνοι ομιλίας, καθώς είναι εγγεγραμμένοι εκατό δεκατέσσερις ομιλητές. Έχουμε κάνει έναν υπολογισμό με τις ομιλίες των αρχηγών. Είναι γύρω στις είκοσι επτά ώρες, με μια πολύ μικρή ανοχή στους εισηγητές. Όσον αφορά τους υπόλοιπους, θα παρακαλέσω να τηρηθεί ο χρόνος για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Αυτό σημαίνει ότι προτείνω απόψε να πάμε μέχρι τη μία τα μεσάνυχτα και αύριο, που δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός έλεγχος, θα ξεκινήσουμε πρωί και νομίζω ότι γύρω στις 9 η ώρα το βράδυ -έχουμε κάνει τους υπολογισμούς, αν είναι εννιάμιση δεν χάλασε ο κόσμος- θα έχει περατωθεί η συζήτηση, ώστε εφόσον υπάρξει, που κατά 99% θα υπάρξει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας, να ξεκινήσει η ονομαστική ψηφοφορία.

Επίσης, θα κατατεθεί, απ' ό,τι ενημερώθηκα, ένσταση αντισυνταγματικότητας. Δεν έχει κατατεθεί ακόμα. Για να μη χάνουμε χρόνο και για να μπορέσουν και οι άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες να διαβάσουν την ένσταση που θα καταθέσει η κ. Ξενογιαννακοπούλου -δεν ξέρω αν και άλλη Κοινοβουλευτική Ομάδα - θα συζητηθεί μόλις τελειώσει ο έκτος ειδικός αγορητής, οι δύο εισηγητές δηλαδή και οι τέσσερις ειδικοί αγορητές. Αμέσως μετά θα συζητηθεί η αίτηση αντισυνταγματικότητας και μετά θα ξεκινήσει ο κατάλογος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά τα βασικά πράγματα, στα οποία, αν χρειαστεί, θα υπάρξει κάποια τροποποίηση κατά την πορεία, συμφωνείτε έτσι όπως σας τα είπα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επομένως, γίνονται δεκτά ομοφώνως.

Να σας ενημερώσω επίσης ότι κατετέθη η ένσταση αντισυνταγματικότητας και θα συζητηθεί μόλις κατέλθει από το Βήμα η κ. Μαρία Απατζίδη.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

(κατ' άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής)

των βουλευτών της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΚΑΤΑ

Του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με τίτλο: «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση για τη Νέα Γενιά: εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση, ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης και συναφείς διατάξεις»

Α.Το Σύνταγμα του 1975/2001 κατοχυρώνει το δικαίωμα για κοινωνική ασφάλιση στο άρθρο 22§5 με το οποίο ορίζεται ότι: «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει».

Η συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος για κοινωνική ασφάλιση συνδέεται με τη μεταβολή του «κράτους αποχής», σε κοινωνικό κράτος και τη ρητή καθιέρωση της αρχής του κοινωνικού κράτους στο άρθρο 25§1 του ισχύοντος Συντάγματος. Με την κατοχύρωση της αρχής του κοινωνικού κράτους, αίρεται ο απόλυτος διαχωρισμός κοινωνίας-κράτους. Το τελευταίο αναλαμβάνει υποχρέωση προς κάλυψη των θεμελιωδών κοινωνικών αναγκών. Ειδικότερες εκδηλώσεις της αρχής του κοινωνικού κράτους είναι η κατοχύρωση δικαιωμάτων του ευρύτερου κοινωνικού χώρου, δικαιωμάτων που αφορούν την ίδια την υπόσταση του ανθρώπου, διασφαλίζοντας ένα ελάχιστο περιεχόμενο κοινωνικών αγαθών σε όλους.

Γίνεται δεκτό ότι η χρηματοδότηση συμμετέχει στην ουσία του συνταγματικά κατοχυρωμένου θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στο μέτρο που αποτελεί το κύριο μέσο για την υλοποίηση των στόχων της. Δηλαδή, η μία πτυχή της κοινωνικής ασφάλισης, η αναπλήρωση του απολεσθέντος εισοδήματος λόγω της επέλευσης ενός ασφαλιστικού κινδύνου, συνδυάζεται με την τεχνική των εισφορών ασφαλισμένων και εργοδοτών.

Αντίθετα, η άλλη πτυχή του θεσμού, η χορήγηση παροχών που διασφαλίζουν σε όλους ένα ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, προϋποθέτει ολόένα και μεγαλύτερη συμμετοχή του κράτους το οποίο πλέον με τον τρόπο αυτό υπηρετεί τον ευρύτερο στόχο της κοινωνικής ασφάλειας. Έτσι, στο βαθμό που στην εννοιολογική οριοθέτηση της κοινωνικής ασφάλισης του άρθρου 22§5 του Συντάγματος εμπίπτει ο συνδυασμός στόχων αναπλήρωσης-συμπλήρωσης εισοδήματος, ανάγεται και ο συνδυασμός των τεχνικών χρηματοδότησης (εισφορών εργαζομένων- εργοδοτών και κρατική συμμετοχή) σε βασική αρχή του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό

που καταλείπεται επομένως στον κοινό νομοθέτη είναι η ελευθερία προσδιορισμού του ποσοστού επιβάρυνσης κάθε μέρους σύμφωνα με ορισμένη αναλογία.

Το δικαίωμα κάθε «εργαζομένου» για κοινωνική ασφάλιση περιέχει αξίωση κατά της κρατικής, αλλά και της ιδιωτικής εξουσίας, αποχής από κάθε επιθετική ενέργεια που προσβάλλει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη έννοια της κοινωνικής ασφάλισης και κατ' επέκταση τη θεσμική της πλευρά ως προς τις βασικές αρχές που εγγυάται το άρθρο 22§5 του Συντάγματος. Πιο συγκεκριμένα, η αξίωση στρέφεται καταρχήν κατά του κοινού νομοθέτη και επιβάλλει σε βάρος του μία αρνητική υποχρέωση: τον υποχρεώνει να απέχει κατά τη ρύθμιση των λεπτομερειών του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης από κάθε προσβολή της ουσίας της κοινωνικής ασφάλισης.

Έναντι τέτοιων ακριβώς επιθετικών ενεργειών το κράτος έχει προστατευτική υποχρέωση. Δηλαδή η προστατευτική διάσταση του δικαιώματος για κοινωνική ασφάλιση απευθύνεται προς το κράτος και περιέχει αξίωση προς παροχή βοήθειας για την απόκρουση απειλούμενης προσβολής του δικαιώματος για κοινωνική ασφάλιση ή για την αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε με την προσβολή. Έτσι, σε αντίθεση με την «ιδιωτική εξουσία» που απλώς υποχρεούται να σέβεται το δικαίωμα για κοινωνική ασφάλιση και να απέχει από κάθε προσβολή του, το κράτος οφείλει επιπλέον να το προστατεύει από τυχόν προσβολές.

Στο άρθρο 22§5 του Συντάγματος αναφέρεται ότι «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει». Με τη φράση «όπως νόμος ορίζει», ο συντακτικός νομοθέτης επιφυλάσσεται υπέρ του κοινού νομοθέτη και τον εξουσιοδοτεί να επέμβει και να διαμορφώσει το περιεχόμενο του δικαιώματος της κοινωνικής ασφάλισης. Ωστόσο, η εξουσιοδότηση αυτή είναι γενική, με την έννοια ότι ο κοινός νομοθέτης καλείται στο πλαίσιο της γενικής ρυθμιστικής του αρμοδιότητας, να οριοθετήσει το γενικό περιεχόμενο της κοινωνικής ασφάλισης χωρίς να θίξει τον συνταγματικά κατοχυρωμένο πυρήνα της έννοιας της κοινωνικής ασφάλισης. Πρόκειται για μία συνταγματικά προβλεπόμενη σύμπραξη συντακτικού και κοινού νομοθέτη για εισαγωγή απλών οριοθετήσεων του εν λόγω δικαιώματος. Στο έργο του, ο κοινός νομοθέτης δεσμεύεται από τις βασικές αρχές που συγκροτούν την έννοια της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή την κάλυψη των κυριότερων ασφαλιστικών κινδύνων που ανάγονται στην υπόσταση του ανθρώπου, την αρχή της ανταποδοτικότητας και της κοινωνικής αλληλεγγύης, καθώς και την αρχή της υποχρεωτικότητας και πληρότητας στην ασφαλιστική κάλυψη.

Β.Με τις υπ' αριθ. 2287/2015 και 1889/2019 αποφάσεις της Ολομέλειάς του, το Συμβούλιο Επικρατείας έχει αποκλείσει κάθε ενδεχόμενο κεφαλαιοποίησης της

Επικουρικής Ασφάλισης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας αποφάνθηκε αμετάκλητα ότι σύμφωνα με το άρθρο 22 (παρ. 5) του ισχύοντος Συντάγματος, η Επικουρική Ασφάλιση:

- α. είναι δημόσια και υποχρεωτική,
- β. παρέχεται αποκλειστικά και μόνο από το κράτος ή από ΝΠΔΔ,
- γ. είναι ξένη προς επιχειρηματικούς κινδύνους που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από ιδιωτικούς φορείς και
- δ. έχει τελικό και μοναδικό εγγυητή το κράτος, το οποίο υποχρεούται να συμμετέχει στη χρηματοδότησή της.

Σύμφωνα με τις δύο παραπάνω αποφάσεις του ΣτΕ, ολόκληρη η πρόταση για κεφαλαιοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης είναι στο σύνολό της εκτός Συντάγματος και Νομολογίας των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας μας.

1. Απόσπασμα από την υπ' αριθ. 2287/2015 (σκέψεις 7, 19 και 24):

“7. Επειδή, το Σύνταγμα ορίζει, στο άρθρο 2 παρ. 1, ότι «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας»· στο άρθρο 4 ότι «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» (παρ. 1) και ότι «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους» (παρ. 5)· στο άρθρο 22 παρ. 5 ότι «Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει»· στο δε άρθρο 25 ότι «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους», ότι «Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει ... να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας ...» (παρ. 1), και ότι «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης» (παρ. 4).

Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 106 παρ. 1 του Συντάγματος, «Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγονται τα εξής: Το Σύνταγμα, με το άρθρο 22 παρ. 5, κατοχυρώνει το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων και **ανάγει τη μέριμνα για την προαγωγή του σε σκοπό του Κράτους**. Βασικό περιεχόμενο της εν λόγω ασφάλισης αποτελεί η, έναντι καταβολής εισφοράς, προστασία του ασφαλισμένου από την επέλευση κινδύνων (γήρας, ασθένεια, αναπηρία κλπ.) οι οποίοι αναιρούν την ικανότητά του να εργάζεται (ασφαλιστικοί κίνδυνοι), και, συνακόλουθα, τείνουν να υποβαθμίσουν τις συνθήκες διαβιώσεώς του. [Οι ανωτέρω καταστάσεις (γήρας, ασθένεια, αναπηρία) – ασυνδέτως, όμως, προς την παροχή εργασίας και την καταβολή εισφοράς–

αποτελούν, μεταξύ άλλων, και περιπτώσεις που, κατά το άρθρο 21 παρ. 1, 2, 3 και 6 του Συντάγματος, επιβάλλουν στο κράτος την παροχή διακεκριμένης μορφής κοινωνικής προστασίας, υπό μορφήν παροχών εις χρήμα ή εις είδος, προς συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού, με σκοπό την εξασφάλιση στοιχειώδους επιπέδου αξιοπρεπούς, κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, διαβίωσης («κοινωνική πρόνοια»). Εφ' όσον επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος, ο ασφαλισμένος παύει να καταβάλλει εισφορές και αποκτά, κατ' αρχήν, αξίωση έναντι του ασφαλιστικού φορέα να του χορηγήσει παροχή, η οποία, χωρίς να απαιτείται να αντιστοιχεί ευθέως σε καταβληθείσες εισφορές του ή να αντισταθμίζει πλήρως την απώλεια του εισοδήματός του, πρέπει να είναι ικανή να του εξασφαλίσει ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης, όσο το δυνατόν εγγύτερο προς εκείνο που είχε κατακτήσει κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου.

Πέραν του ανωτέρω δημοσίου σκοπού, μέσω του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης, εκδηλώνεται –όπως και μέσω της κοινωνικής πρόνοιας– η κοινωνική αλληλεγγύη και ασκείται κοινωνική πολιτική, ειδικότερα δε, αναδιανομή εισοδήματος με σκοπό την άμβλυνση κοινωνικών αντιθέσεων και ανισοτήτων.

Εν όψει των ανωτέρω και, ιδιαιτέρως, του προπεριγραφέντος δημοσίου σκοπού (διασφάλιση στους εργαζομένους ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης εγγύς εκείνου που είχαν κατά τον εργασιακό τους βίο), δικαιολογείται, κατά το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, η κατοχύρωση από το νομοθέτη της κοινωνικής ασφάλισης ως υποχρεωτικής (με θέσπιση υποχρεώσεως καταβολής ασφαλιστικών εισφορών) και, εντεύθεν, η παροχή αυτής αποκλειστικώς από το κράτος ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/1987 Ολ., 2690, 2692/1993 Ολ., 3096-3101/2001 Ολ.). Η ανάθεση, με την ως άνω συνταγματική διάταξη, της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, τόσο της κύριας όσο και της επικουρικής, σε δημόσιους φορείς (κράτος ή ν.π.δ.δ.) έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και, ειδικότερα, ως εγγύηση προς όσους υποχρεωτικώς ασφαλιζονται ή καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές έναντι των επιχειρηματικών κινδύνων που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από ιδιωτικούς φορείς (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/1987 Ολ.).

Εξ άλλου, η κρατική μέριμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (κύρια και επικουρική) δεν εξαντλείται στην ίδρυση από το κράτος των οικείων δημοσίων φορέων, στον ορισμό των διοικούντων αυτούς οργάνων, στην άσκηση εποπτείας της δραστηριότητάς τους και της διαχείρισεως της περιουσίας τους και στη θέσπιση των σχετικών κανόνων, αλλά περιλαμβάνει και τη μέριμνα για την προστασία του ασφαλιστικού τους κεφαλαίου, δηλαδή για τη βιωσιμότητά τους χάριν και των επομένων γενεών, μέριμνα η οποία εκδηλώνεται, μεταξύ άλλων, με τη θέσπιση ρυθμίσεων για την προστασία και την αξιοποίηση της περιουσίας τους και την επωφελή διαχείριση των αποθεματικών τους, με τον καθορισμό εκάστοτε των οικείων συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων, με την πρόβλεψη κοινωνικών πόρων, και, κυρίως, με την απ' ευθείας συμμετοχή στην χρηματοδότηση των εν

λόγω φορέων μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Και τούτο διότι, εφ' όσον καθιερώνει υποχρέωση των εργαζομένων και των εργοδοτών τους να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές, το κράτος, ως εγγυητής, οφείλει να διασφαλίζει την επάρκεια των παροχών και τη βιωσιμότητα των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών (η οποία, κατά τα ανωτέρω, δεν συναρτάται, αποκλειστικώς ή προεχόντως, με το ύψος των εισφορών), φέρει δε την κύρια ευθύνη για την κάλυψη των ελλειμμάτων τους (βλ. γνωμοδότηση Ολομέλειας Ελεγκτικού Συνεδρίου 24.6.2010). [Ήδη, τακτική συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση των οργανισμών υποχρεωτικής κύριας ασφαλίσεως προβλέπεται με το άρθρο 22 παρ. 1 του ν. 2084/1992, ειδικώς δε ως προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. με το άρθρο 4 παρ. 1-5 του ν. 3029/2002].

Άλλωστε, αντιθέτως προς όσα εκτίθενται στην έβδομη σκέψη ως προς τις υποχρεώσεις του Κράτους για την κοινωνική ασφάλιση, οι επίμαχες νομοθετικές ρυθμίσεις διέπονται από την, υπό το «νέο ασφαλιστικό σύστημα», συνταγματικώς μη ανεκτή αντίληψη ότι το Κράτος ρυθμίζει απλώς και οργανώνει την κοινωνική ασφάλιση χωρίς και να υποχρεούται να συμμετέχει στη χρηματοδότηση των οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως ή ότι η υποχρέωση αυτή μπορεί να αναπληρώνεται με παροχές προνοιακού χαρακτήρα, καθώς και ότι η διασφάλιση της βιωσιμότητας των εν λόγω οργανισμών απόκειται στους ίδιους τους ασφαλισμένους, συναρτώμενη, προεχόντως ή και αποκλειστικώς, με την μαθηματική σχέση μεταξύ καταβαλλόμενων εισφορών και χορηγούμενων παροχών. Κατόπιν τούτων, οι ανωτέρω διατάξεις των νόμων 4051 και 4093/2012 αντίκεινται στις προπαρατεθείσες συνταγματικές διατάξεις και είναι, ως εκ τούτου, ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες· η αντίθεση δε των διατάξεων τούτων προς το Σύνταγμα αφορά στις περικοπές όχι μόνο των κύριων αλλά και των επικουρικών συντάξεων.

Διότι ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της επικουρικής κοινωνικής ασφαλίσεως, η οποία παρέχεται από το Ε.Τ.Ε.Α. και άλλους φορείς και η, συνεπεία τούτου, λειτουργία αυτών υπό μορφήν νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/1987 Ολ., κ.ά.) δικαιολογούνται από τον δημόσιο σκοπό, τον οποίο οι φορείς αυτοί υπηρετούν κατά το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, συμβάλλοντας –δια της χορηγήσεως παροχών συμπληρωματικών εν σχέσει προς τις χορηγούμενες από τους φορείς υποχρεωτικής κύριας ασφαλίσεως– στη διασφάλιση υπέρ των συνταξιούχων ενός ικανοποιητικού επιπέδου διαβιώσεως, κατά το δυνατόν εγγύς εκείνου το οποίο είχαν αυτοί κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου. Εν όψει δε του εν λόγω δημοσίου σκοπού, το κράτος, ανεξαρτήτως αν μέχρι σήμερα δεν έχει προβλεφθεί τακτική κρατική χρηματοδότηση των φορέων της υποχρεωτικής επικουρικής κοινωνικής ασφαλίσεως, υποχρεούται, πάντως, κατά την ανωτέρω συνταγματική διάταξη, να συμμετέχει στη χρηματοδότηση και των φορέων τούτων, προς κάλυψη των ελλειμμάτων τους. Υπό τα δεδομένα, άλλωστε, αυτά, με τις εν λόγω διατάξεις των ανωτέρω νόμων κλονίζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ γενικού συμφέροντος και

περιουσιακών δικαιωμάτων των συνταξιούχων και, ως εκ τούτου, παραβιάζεται και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. “.

2. Απόσπασμα από την υπ’αριθ. 1889/2019 απόφαση ΟλΣτΕ (σκέψεις 11 και 22):

“11. Επειδή, το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 2 παρ. 1 ότι: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας»· στο άρθρο 4 ότι: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» (παρ. 1) και ότι: «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους» (παρ. 5)· στο άρθρο 22 παρ. 5 ότι: «Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει»· στο δε άρθρο 25 ότι: «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους», ότι: «Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει ... να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας ...» (παρ. 1) και ότι: «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης» (παρ. 4). Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 106 παρ. 1 του Συντάγματος: «Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας».

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγονται τα εξής: Το Σύνταγμα, με το άρθρο 22 παρ. 5, κατοχυρώνει το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων και ανάγει τη μέριμνα για την προαγωγή του σε σκοπό του Κράτους. Βασικό περιεχόμενο της εν λόγω ασφάλισης αποτελεί η, έναντι καταβολής εισφοράς, προστασία του ασφαλισμένου από την επέλευση κινδύνων (γήρατος, ασθένειας, αναπηρίας, κ.λπ.), οι οποίοι αναιρούν την ικανότητά του να εργάζεται (ασφαλιστικοί κίνδυνοι) και, συνακόλουθα, τείνουν να υποβαθμίσουν τις συνθήκες διαβιώσεώς του. Εφ’ όσον επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος, ο ασφαλισμένος παύει να καταβάλλει εισφορές, οι οποίες συνιστούν κεφάλαιο που είναι αποκλειστικά αφιερωμένο για την καταβολή των ασφαλιστικών παροχών, και αποκτά, κατ’ αρχήν, αξίωση έναντι του ασφαλιστικού φορέα να του χορηγήσει παροχή. Η παροχή αυτή πρέπει να είναι ικανή να του εξασφαλίσει ικανοποιητικό επίπεδο διαβιώσεως, όσο το δυνατόν εγγύτερο προς εκείνο που είχε κατακτήσει κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου.

Πέραν του ανωτέρω δημοσίου σκοπού, μέσω του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης, εκδηλώνεται -όπως και μέσω της κοινωνικής πρόνοιας- η κοινωνική αλληλεγγύη και ασκείται κοινωνική πολιτική, ειδικότερα δε, αναδιανομή εισοδήματος με σκοπό την άμβλυνση κοινωνικών αντιθέσεων και ανισοτήτων.

Η ανάθεση, με την ως άνω συνταγματική διάταξη, της υποχρεωτικής κοινωνικής

ασφαλίσεως, τόσο της κύριας όσο και της επικουρικής, σε δημόσιους φορείς (κράτος ή ν.π.δ.δ.) έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και, ειδικότερα, ως εγγύηση προς όσους υποχρεωτικώς ασφαλίζονται ή καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές έναντι των επιχειρηματικών κινδύνων που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από ιδιωτικούς φορείς (ΑΕΔ 87/1997, ΣτΕ 5024/1987 Ολομ.).

Εξ άλλου, η κρατική μέριμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (κύρια και επικουρική) δεν εξαντλείται στην ίδρυση από το κράτος των οικείων δημοσίων φορέων, στον ορισμό των διοικούντων αυτούς οργάνων, στην άσκηση εποπτείας της δραστηριότητάς τους και της διαχείρισης της περιουσίας τους και στη θέσπιση των σχετικών κανόνων, αλλά περιλαμβάνει και τη μέριμνα για την προστασία του ασφαλιστικού τους κεφαλαίου, δηλαδή για τη βιωσιμότητά τους χάριν και των επομένων γενεών, μέριμνα η οποία εκδηλώνεται, μεταξύ άλλων, με τη θέσπιση ρυθμίσεων για την προστασία και την αξιοποίηση της περιουσίας τους και την επωφελή διαχείριση των αποθεματικών τους, με τον καθορισμό εκάστοτε των οικείων συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων και την παροχή των προβλεπόμενων ασφαλιστικών παροχών υπό την εγγύηση του Κράτους. Και τούτο διότι, εφ' όσον καθιερώνει υποχρέωση των εργαζομένων και των εργοδοτών τους να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές, το κράτος, ως εγγυητής, οφείλει να διασφαλίζει την επάρκεια των παροχών και τη βιωσιμότητα των οικείων ασφαλιστικών οργανισμών, ευθύνεται δε για την κάλυψη των ελλειμμάτων τους.

(....)

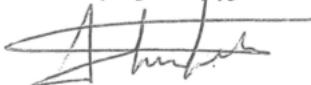
22. (...) Περαιτέρω, όμως, ο λόγος αυτός ακυρώσεως, όπως προβάλλεται, στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4387/2016, στο οποίο ορίζεται, όπως εξετάθη ανωτέρω, ότι το κράτος έχει «υποχρέωση για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας και για την απονομή των σχετικών παροχών σε όλους όσους πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις», το Κράτος έχει εγγυητική ευθύνη και σε σχέση με την επικουρική ασφάλιση, υπό την έννοια ότι, εάν δεν καταστεί δυνατόν να καλυφθούν ελλείμματα, που ενδεχομένως θα δημιουργηθούν στο μέλλον στον κλάδο επικουρικής ασφαλίσεως του ΕΤΕΑΕΠ.

Για τους ανωτέρω λόγους το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση για τη Νέα Γενιά: εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση, ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης και συναφείς διατάξεις» και ιδίως τα άρθρα 8, 43-51, 62 αντίκεινται στο Σύνταγμα.

Αθήνα 1 Σεπτεμβρίου 2021

Οι ενιστάμενοι Βουλευτές

Τσίπρας Αλέξης

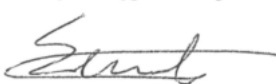
Γεροβασίλη Όλγα

Ξενογιαννακοπούλου Μαρίλiza

Σκουρλέτης Πάνος

Αβραμάκης Λευτέρης

Αγαθοπούλου Ειρήνη

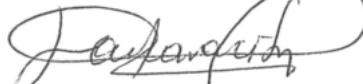
Αθανασίου Νάσος

Αλεξιάδης Τρύφωνας

Αμανατίδης Γιάννης

Αναγνωστοπούλου Σία

Αποστόλου Βαγγέλης

Αραχωβίτης Σταύρος

Αυγέρη Δώρα

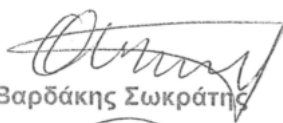
Αυλωνίτης Αλέξανδρος - Χρήστος

Αχτσιόγλου Ευτυχία

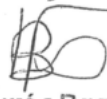
Βαγενά Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Βαρεμένος Γιώργος

Βασιλικός Βασίλης

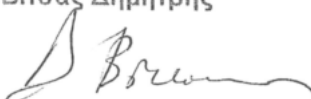
Βερναρδάκης Χριστόφορος

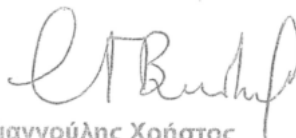
Βέττα Καλλιόπη

Βίτσας Δημήτρης

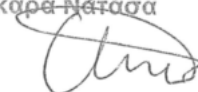
Βούτσης Νίκος

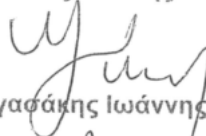
Γιαννούλης Χρήστος

Γκαρά Νατάσα

Γκιόλας Γιάννης

Δραγασάκης Ιωάννης

Δρίτσας Θεόδωρης

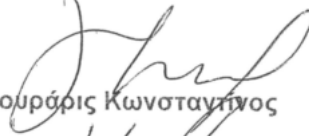
Ελευθεριάδου Σουλτάνα

Ζαχαριάδης Κώστας

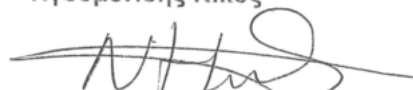
Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

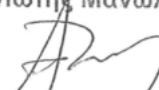
Ζουράρις Κωνσταντίνος

Ηγουμενίδης Νίκος

Θραψανιώτης Μανώλης

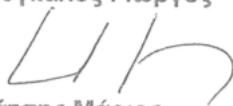
Καλαματιανός Διονύσης-Χαράλαμπος

Κασιμάτη Νίνα

Κατρούγκαλος Γιώργος

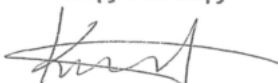
Κάτσης Μάριος

Καφαντάρη Χαρά

Κόκκαλης Βασίλης

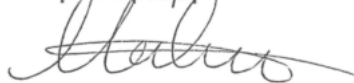
Κουρουμπλής Παναγιώτης

Λάππας Σπυρίδων

Μάλαμα Κυριακή

Μαμουλάκης Χάρης

Μάρκου Κώστας

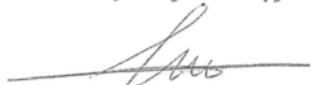
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

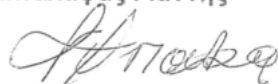
Μιχαηλίδης Ανδρέας

Μουζάλας Γιάννης

Μπαλάφας Γιάννης

Μπάρκας Κώστας

Μπουρνούς Γιάννης

Μωραΐτης Αθανάσιος

Νοτοπούλου Κατερίνα

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Ξανθός Ανδρέας

Παπαδόπουλος Σάκης

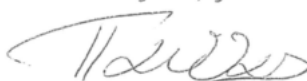
Παπαηλιού Γιώργος

Γαπανάτσιου Κατερίνα

Παππάς Νίκος

Πέρκα Πέτη

Πολάκης Παύλος

Πούλου Γιώτα

Ραγκούσης Γιάννης

Σαντορινιός Νεκτάριος

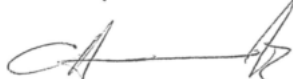
Σαρακιώτης Γιάννης

Σκουρολιάκος Πάνος

Σκούφα Μπέττυ

Σπίρτζης Χρήστος

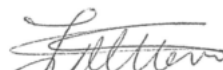
Συρμαλένιος Νίκος

Τελιγιορίδου Ολυμπία

Τζάκρη Θεοδώρα

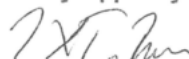
Τζανακόπουλος Δημήτρης

Τζούφη Μερóπη

Τόλκας Άγγελος

Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος

Τσακαλώτος Ευκλείδης

Τσίπρας Γιώργος

Φάμελλος Σωκράτης

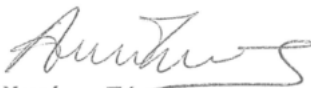
Φίλης Νίκος

Φλαμπουράρης Αλέκος

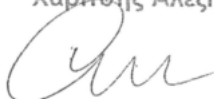
Φωτίου Θεανώ

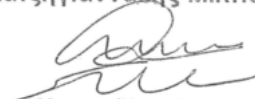
Χαρίτου Τάκης

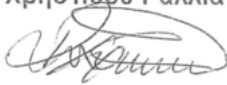
Χαρίτσης Αλέξης

Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γιώργιος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ξεκινάμε τη συζήτηση με τον γενικό εισηγητή από τη Νέα Δημοκρατία, τον κ. Περικλή Μαντά.

Κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω σήμερα τη χαρά και την τιμή να εισηγούμαι ένα πρωτοπόρο και καινοτόμο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που απευθύνεται πρωτίστως στον κόσμο της εργασίας. Ένα νομοσχέδιο που εισάγει σταθερότητα, εμπιστοσύνη και ασφάλεια. Ένα νομοσχέδιο που απευθύνεται αποκλειστικά στη νέα γενιά, σε όλους αυτούς που με όρεξη και φιλοδοξίες ξεκινούν τον εργασιακό τους βίο και οι οποίοι έχουν μάθει ότι η αξιοπρεπή σύνταξη δυστυχώς είναι κάτι που δεν υπάρχει και οι εισφορές τους είναι μια αναγκαστική και αχρείαστη δαπάνη που με αυταρχικό τρόπο επιβάλλει το κράτος για να μισθοδοτούνται σήμερα οι συνταξιούχοι.

Ποιος μπορεί να ισχυριστεί άραγε ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι όταν από τα χρήματα τους δεν μένει ούτε ένα ευρώ γι' αυτούς, αλλά όλα οδηγούνται σε ένα μεγάλο καλάθι, σε έναν κορβανά για τους σημερινούς συνταξιούχους; Το πρόβλημα, λοιπόν, έχει γίνει σαφές εδώ και καιρό και έχει δύο σκέλη, δύο βάσεις: Από τη μια μεριά βρίσκεται η δημογραφική γήρανση που μαστίζει ολόκληρο τον αναπτυσσόμενο κόσμο. Και είναι αλήθεια ότι όσο βελτιώνονται οι συνθήκες και το προσδόκιμο ζωής, όσο προσδεύουν η ιατρική και οι επιστήμες και όσο αναβαθμίζεται το κοινωνικό μας κράτος τόσο θα πιέζονται τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά διανεμητικά συστήματα και τόσο θα γέρνει η πλάστιγγα υπέρ των εκάστοτε συνταξιούχων και εις βάρος κάθε νέου εργαζόμενου.

Αυτό ακριβώς το φαινόμενο μάς δίνει και το δεύτερο σκέλος του προβλήματος, το μονοδιάστατο και άκαμπτο, το πλήρως και ολοκληρωτικά διανεμητικό σύστημα που έχουμε σήμερα, το οποίο λειτουργεί καλά σε διαφορετικές συνθήκες και όχι σε αυτές που έχουμε σήμερα.

Όταν τη δεκαετία του '50 θεμελιώθηκε το σημερινό σύστημα η αναλογία των εργαζομένων προς συνταξιούχους ήταν τέσσερις προς έναν και είναι αλήθεια ότι τότε λειτουργούσε καλά. Σήμερα, όμως, τα δεδομένα είναι διαφορετικά και η αναλογία αυτή δεν υπάρχει εδώ και χρόνια. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από τις λέξεις και ας δούμε τα πράγματα είναι ευθύτητα και ειλικρίνεια. Όσο οι εισφορές των εκάστοτε εργαζομένων δεν αποταμιεύονται, αλλά δαπανώνται για τις σημερινές συντάξεις τόσο οι νέοι ασφαλισμένοι γίνονται οι μεγάλοι χαμένοι ενός συστήματος που σταθερά και αναπόδραστα οδηγείται στην ολική απαξίωση. Ποιος δεν το βλέπει άλλωστε; Στη χώρα μας εργάζονται όλο και λιγότεροι για να συντηρούν όλο και περισσότερους. Κι αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια.

Οφείλουμε, λοιπόν, να απαντήσουμε σε αυτό το διττό πρόβλημα, να διαβάσουμε τα δεδομένα, να μελετήσουμε τα στοιχεία και να δώσουμε ορθές και μακροπρόθεσμες λύσεις. Αυτό ακριβώς πράττει και το σημερινό νομοσχέδιο. Με αίσθημα ευθύνης, αλλά και με πληρότητα, με πολιτική αποφασιστικότητα, αλλά και κοινωνική ευαισθησία, φροντίζοντας τόσο τους νέους ασφαλισμένους όσο και τους υφιστάμενους συνταξιούχους και προσφέροντας εγγυήσεις όπου και όποτε χρειάζεται, αλλά και θεμελιώνοντας την αύξηση των επικουρικών συντάξεων, σε συνδυασμό βέβαια με την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας.

Τι εισάγει, λοιπόν, το σχέδιο νόμου για τη νέα επικουρική; Για κάθε νέο ασφαλισμένο που είναι υπόχρεος επικουρικής ασφάλισης, αλλά και για όσους είναι μέχρι τριάντα πέντε χρονών σήμερα και το επιλέξουν προαιρετικά από την 1-1-2022 βαθμιαία και σταδιακά μετατρέπει το σύστημα επικουρικής ασφάλισης από διανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό. Εισάγεται, δηλαδή, ο θεσμός του ατομικού κουμπαρά, ώστε οι εισφορές του καθενός να είναι δικές του και μόνο δικές του και να μην οδηγούνται πια στον κοινό κορβανά. Και καθώς σταδιακά αυξάνεται η αποταμίευση σε κάθε ατομικό λογαριασμό και κουμπαρά ένα σημαντικό κεφάλαιο συσσωρεύεται βήμα-βήμα, το οποίο επενδύεται, μεγαλώνει και αποδίδει, ενισχύοντας ταυτόχρονα την εθνική μας οικονομία με ώριμο, τεκμηριωμένο και ασφαλή τρόπο.

Αυτό άλλωστε πράττουν και σχεδόν όλες οι χώρες του ανε-

πτυγμένου κόσμου εισάγοντας κεφαλαιοποιητικό χαρακτηριστικά στα συνταξιοδοτικά τους συστήματα με μέτρο και με σύνεση.

Αυτό πράττουμε και εμείς, διατηρώντας τόσο τον δημόσιο χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης όσο και την υποχρεωτικότητα της. Ακολουθούμε έτσι το παράδειγμα των σκανδιναβικών χωρών και αποφεύγουμε τα αποτυχημένα μοντέλα της Λατινικής Αμερικής και του πρώην ανατολικού μπλοκ που κεφαλαιοποίησαν πλήρως τη δική τους κοινωνική ασφάλιση και οδήγησαν το σύστημα σε κραυγαλέες ανισότητες και τελικά στην οριστική κατάρρευση.

Παράλληλα, εισάγεται διαφάνεια, λογοδοσία, έλεγχος και εποπτεία. Το νέο ταμείο που ιδρύεται, το ΤΕΚΑ, υλοποιεί πολιτικές επενδύσεων και πρακτικές διακυβέρνησης που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε μόνο στην ιδιωτική οικονομία, αξιοποιώντας τα χρήματα και τις εισφορές των ασφαλισμένων προς όφελος των ιδίων και όχι κάποιων άλλων.

Θεσμοθετείται η online και σε πραγματικό χρόνο παρακολούθηση των επενδύσεων και του χαρτοφυλακίου. Δημιουργείται ηλεκτρονική πλατφόρμα που μοιάζει με το internet banking και παρέχεται η δυνατότητα στον ασφαλισμένο να επιλέγει το επενδυτικό προφίλ που ταιριάζει στις προτιμήσεις του, δίνοντας έτσι καλύτερο έλεγχο στο τελικό ποσό της επικουρικής σύνταξης που θα λάβει.

Εισάγονται, παράλληλα, δύο σημαντικές εγγυήσεις τόσο για τους συνταξιούχους και τους παλιούς ασφαλισμένους όσο και για τους νέους. Εγγύηση πρώτη, λοιπόν: Τίποτε δεν αλλάζει για τους υφιστάμενους ασφαλισμένους γιατί όσοι είναι ήδη ενταγμένοι στο σύστημα επικουρικής ασφάλισης παραμένουν ως έχουν χωρίς την παραμικρή αλλαγή και μόνο αν θέλουν και είναι μέχρι τριάντα πέντε ετών μπορούν να αλλάξουν στο νέο σύστημα. Κι αυτό είναι κάτι που πιθανότατα πολλοί από τους νέους μας θα επιλέξουν. Ταυτόχρονα, οι σημερινοί συνταξιούχοι δεν θίγονται με κανέναν τρόπο, γιατί προβλέπεται ρητά ότι το όποιο κόστος της μετάβασης, αν και απόλυτα διαχειρίσιμο και χαμηλό με βάση τις μελέτες, αυτό πάντα θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Εισάγεται, όμως, και μια δεύτερη εγγύηση ειδικά για τους νέους ασφαλισμένους, μέσα από την οποία διασφαλίζεται ότι ακόμα και στην ακραία περίπτωση που κάτι δεν πάει καλά και ο ατομικός τους κουμπαράς βρεθεί με λιγότερα χρήματα από όσα έδωσαν μέσω των εισφορών τους, σε κάθε περίπτωση θα λάβουν τουλάχιστον όση επικουρική σύνταξη αναλογεί στις εισφορές τους συν τον πληθωρισμό. Την ίδια στιγμή προβλέπεται ότι εάν ένας ασφαλισμένος δεν συμπληρώσει δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης και συνεπώς δεν δικαιούται σύνταξη, οι εισφορές του επιστρέφονται, ενώ μέχρι σήμερα θα τις έχανε και θα τις καρπώνονταν κάποιοι άλλοι.

Κάποιοι μπορεί να αναρωτηθούν. Αυξάνονται οι εισφορές; Κατηγορηματικά όχι, γιατί το ύψος των εισφορών παραμένει στο 6,5% μέχρι τα μέσα του 2022 και μετά πάει στο 6% όπου παραμένει από εκεί και πέρα. Ιδιωτικοποιείται η επικουρική ασφάλιση; Κατηγορηματικά όχι, γιατί η νέα επικουρική υποστηρίζεται από το νέο ταμείο που ιδρύεται και αυτό είναι δημόσιο όπως ο ΕΦΚΑ και τα άλλα δημόσια ταμεία.

Άρα ιδρύουμε έναν άλλο δημόσιο οργανισμό; Κατηγορηματικά όχι και σε αυτό, γιατί μπορεί το νέο Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης να συστήνεται ως κρατικός φορέας, αλλά στελεχώνεται σχεδόν πλήρως από στελέχη υψηλού μορφωτικού επιπέδου, με ειδικούς εσωτερικούς κανονισμούς, με υψηλό επίπεδο λειτουργίας και βέβαια, με τεχνοκρατική επάρκεια. Με άλλα λόγια δηλαδή το ΤΕΚΑ λειτουργεί σε ένα πλαίσιο αυστηρών κανόνων διακυβέρνησης, διασφαλίζοντας έτσι ένα εξίσου αυστηρό πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων προς όφελος πάντων ασφαλισμένων του και των δικών του συνταξιούχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς στάθηκε η Αντιπολίτευση απέναντι σε όλα αυτά; Πώς αξιολόγησε η Αντιπολίτευση την προοπτική αύξησης των συντάξεων και ενδυνάμωσης και ισχυροποίησης του αυριανού ασφαλισμένου; Δυστυχώς για άλλη μια φορά είδαμε μιζέρια, αντιπολιτευτική παράκρουση, φοβικότητα και καταστροφολογία, παρά το γεγονός ότι τρεις μελέτες από καθ' όλα

καταξιωμένους και έγκυρους φορείς πιστοποιήσαν την ορθή κατεύθυνση του νομοσχεδίου και παρά την ανοικτή στήριξη που αυτό έλαβε από καθηγητές και πρώην υπουργούς.

Και τι δεν ακούσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ολόκληρο το τελευταίο διάστημα. Ακούσαμε ότι δήθεν η Κομισιόν είχε τις αντιρρήσεις της, ότι δήθεν θα έρχονταν νέοι φόροι, ότι τάχα τα νούμερα δεν έβγαιναν και ότι μας τρόμαζαν οι κοινωνικές αντιδράσεις. Μα, ποιες κοινωνικές αντιδράσεις είναι αυτές και από πού προέρχονται; Προέρχονται από αυτούς που θα δουν αυξήσεις στις επικουρικές τους συντάξεις, από αυτούς που πλέον θα έχουν περισσότερες επιλογές και εποπτεία και λογοδοσία για το πού πάνε τα χρήματά τους ή μήπως από αυτούς που δεν τους αρέσουν οι κρατικές εγγυήσεις και θέλουν να διαμαρτυρηθούν γι' αυτό;

Επίσης, ήμασταν -λέει- ανακόλουθοι, διότι τάχα δεν γίνεται και το ασφαλιστικό σύστημα να είναι βιώσιμο, όπως έλεγε το 2020 ο τότε Υπουργός κ. Βρούτσης, αλλά και να χρειάζεται μεταρρύθμιση, όπως γίνεται με το σημερινό νομοσχέδιο. Επειδή, δηλαδή, ο κ. Βρούτσης μεταρρύθμισε τον νόμο έκτρωμα του κ. Κατρούγκαλου και άλλαξε το πλαίσιο για τις κύριες συντάξεις -και εννοείται βέβαια ότι πολύ καλά έκανε- και έδωσε ανάσα σε χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους και επιχειρήσεις, ξαφνικά σήμερα δεν μας επιτρέπεται να θέλουμε η κοινωνική ασφάλιση να γίνει δικαιότερη, αποδοτικότερη και καλύτερη ειδικά για τον τομέα της επικουρικής ασφάλισης. Είναι αστειότητες, βέβαια, που δεν αντέχουν σε κριτική.

Ακούσαμε, επίσης, τις ανησυχίες για το κόστος μετάβασης, ότι δήθεν κανείς δεν μπορεί να προβλέψει ούτε να προδικάσει, ότι τάχα η ανάπτυξη θα είναι ισχνή και ότι το κόστος μετάβασης θα είναι μεγάλο. Ωραία, αλλά πού βασίζονται όλα αυτά; Έγινε κάποια έρευνα ή κάποια μελέτη και δεν μας τη λένε; Γιατί οι μελέτες που εκπονήθηκαν από τρεις αξιόπιστους και εμπληματικούς οργανισμούς λένε άλλα που δεν στηρίζουν τις δικές τους ανησυχίες και φόβους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν νομοθετεί αυθαίρετα και κατά το δοκούν. Η Κυβέρνηση έχτισε το νομοσχέδιο επάνω σε πραγματικά δεδομένα, σε πραγματικές μελέτες, με πραγματικά στοιχεία τα οποία και επισύναψε στο νομοσχέδιο ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία. Τα συμπεράσματα όχι μόνο επιβεβαίωσαν την ορθή κατεύθυνση του νομοσχεδίου, αλλά επί της ουσίας διαμόρφωσαν το πλήρες υπόβαθρο επάνω στο οποίο στηρίζεται.

Το κόστος μετάβασης είναι στα 56 δισεκατομμύρια και το όφελος για την εθνική οικονομία περίπου στα 50 δισεκατομμύρια. Άρα το κόστος για το κράτος είναι περίπου 120 εκατομμύρια ευρώ κατ' έτος. Το πιστοποίησε η αναλογιστική μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με το κύρος και τη βαρύτητα που τη διακρίνει, όπως ακριβώς δηλαδή λέμε από την αρχή. Αυτή είναι η πραγματικότητα γιατί αυτή βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία.

Από την άλλη μεριά βρίσκεται μελέτη του IOBE που μέσα σε δεκαοκτώ διαφορετικά σενάρια κατέληξε ότι εξαπτίας της μεταρρύθμισης της επικουρικής ασφάλισης η χώρα οδηγείται σε αύξηση του ΑΕΠ και της απασχόλησης, με θετική επίδραση στα δημοσιονομικά και αναπτυξιακά μεγέθη της χώρας, με πλήρη κάλυψη σε ετήσια βάση του κόστους μετάβασης από το 2032 και μετά και με σωρευτική κάλυψη από το 2040. Μέσα σε δέκα χρόνια, δηλαδή, το νέο πλαίσιο επικουρικής ασφάλισης που εισάγει η Κυβέρνηση μπορεί να αντισταθμίσει πλήρως το ετήσιο κόστος μετάβασης και στη συνέχεια να λειτουργήσει ως μοχλός ανάπτυξης προς όφελος τόσο των ασφαλισμένων του όσο και της εθνικής μας οικονομίας.

Ενώ, βέβαια, η τρίτη μελέτη που συνοδεύει το νομοσχέδιο, αυτή του ΟΔΔΗΧ για το δημόσιο χρέος, τεκμηριώνει ξεκάθαρα ότι δεν τίθεται κανένα απολύτως ζήτημα με το χρέος της χώρας. Γιατί σε όλα τα σενάρια που εξετάστηκαν, από τα πλέον αισιόδοξα έως τα πλέον απαισιόδοξα, τα αποτελέσματα της ανάλυσης ήταν αναμφισβήτητα θετικά. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι η μεταρρύθμιση είναι πραγματικά σταδιακή, ισορροπημένη και οπισθοβαρής, αποφεύγοντας τις απότομες αλλαγές και τις μεγάλες αναταράξεις και οδηγώντας εν τέλει στη μείωση του δημόσιου χρέους κατά περίπου 6,3% του ΑΕΠ το 2070.

Τελικά, κυρίες και κύριοι, κάπως έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται τα δημοσιονομικά και όχι αποσπασματικά και με εκφράσεις τύπου «έναν νόμο κι ένα άρθρο» ή με «νταούλια και ζουρνάδες». Τα ομόλογα και τα αμοιβαία δεν είναι τζογαδόρικα και αμαρτωλά, όπως πολύ καλά γνωρίζουν αρκετοί Βουλευτές της Αντιπολίτευσης.

Κλείνοντας, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, και προκειμένου να αξιολογήσουμε τη μεταρρύθμιση στην επικουρική ασφάλιση που επιδιώκει η Κυβέρνηση, οφείλουμε να απαντήσουμε με το χέρι στην καρδιά. Είναι τελικά προς το συμφέρον των νέων ανθρώπων η μεταρρύθμιση αυτή; Βελτιώνονται ή χειροτερεύουν οι προοπτικές τους; Είναι ή δεν είναι θνησιγενές το σημερινό πλήρως διανεμητικό σύστημα που εφαρμόζουμε; Και με ποιον τρόπο τελικά μπορούμε να διασφαλίσουμε καλύτερα τις μελλοντικές συντάξεις;

Εκτιμώ ότι οι απαντήσεις σε όλα αυτά είναι αυτονόητες για όλους μας, ακόμη και για αυτούς που προτιμούν για ιδεοληπτικούς, αντιπολιτευτικούς ή άλλους λόγους να τοποθετηθούν απέναντι σε κάθε τι νέο, πρωτοπόρο και μεταρρυθμιστικό, γιατί με το παρόν νομοσχέδιο για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα και πλέον χρόνια επιχειρείται μια δομική αλλαγή στην επικουρική ασφάλιση.

Αυτοδίκαια, λοιπόν, η μεταρρύθμιση αυτή λαμβάνει ιστορικές διαστάσεις, αγγίζοντας το πιο δημιουργικό, το πιο παραγωγικό, το πιο αναπτυξιακό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, τη νέα γενιά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο θα λάβει τώρα η Γενική Εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η συνάδελφος κ. Μαρία - Ελίζα Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για το κεφαλαιοποιητικό σύστημα στην επικουρική ασφάλιση που συζητάμε σήμερα, είναι απόλυτα ενταγμένο -θα έλεγα ότι είναι και βασικός πυλώνας- στη συνολική πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, μια πολιτική ακραιφνώς νεοφιλελεύθερη - μάλιστα θατσερικού τύπου- με παρωχημένες και αποτυχημένες συνταγές, μια πολιτική που επιδιώκει συστηματικά -με αποκορύφωση, βέβαια, τον περίφημο «νόμο Χατζηδάκη» για τα εργασιακά- να καταστήσει τη χώρα μας χώρα φθηνής και ελαστικής εργασίας, με απορρύθμιση των πάντων και σταδιακή αποδόμηση του κοινωνικού κράτους σε όλες τις εκφάνσεις του. Το είδαμε στην παιδεία με χαρακτηριστικές, δραματικές συνέπειες τους χιλιάδες αποκλεισμένους μαθητές από τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, οι οποίοι εξωθούνται, φυσικά, στην ιδιωτική εκπαίδευση και στα κολλέγια, το είδαμε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, παρ' ότι υπήρξε μια επιβράδυνση της ιδιωτικοποίησης λόγω της πανδημίας. Όμως, ο στόχος παραμένει.

Και, φυσικά, κορυφώνεται αυτή η πολιτική με το παρόν νομοσχέδιο, που έρχεται να καταλύσει την αλληλεγγύη των γενεών και να εισάγει τα ιδιωτικά συμφέροντα στη διαχείριση της επικουρικής ασφάλισης, ανοίγοντας, βέβαια, την πόρτα -την κερκόπορτα στην πραγματικότητα- στο μέλλον και για την κύρια ασφάλιση.

Είναι φανερό ότι αυτή η Κυβέρνηση που είχε στην προμετωπίδα της πολιτικής της την ασφάλεια του πολίτη, αποδείχτηκε ότι εννοεί ως ασφάλεια μόνο τον αυταρχισμό και την καταστολή. Δεν είναι ούτε η εξασφάλιση της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας, της εργασίας, των μισθών και της ίδιας της βάσης της ασφάλειας που είναι η κοινωνική ασφάλιση.

Εξάλλου, κύριοι Υπουργοί, ο ανασχηματισμός που έκανε χτες ο κ. Μητσοτάκης νομίζω με τον πιο καθαρό τρόπο ήρθε να ομολογήσει την πλήρη αποτυχία του περιφημου «επιτελικού κράτους», την πλήρη αποτυχία και τις δραματικές συνέπειες του δόγματος «νόμος και τάξη» όπως εσείς το εννοείτε και, φυσικά, την πλήρη αποτυχία στη διαχείριση της πολλαπλής κρίσης της πανδημίας.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα πλήττει τους πάντες, αντίθετα με αυτά που ισχυρίστηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας.

Πλήττει κατ' αρχάς τους σημερινούς και τους μελλοντικούς συνταξιούχους, καθώς βάζει σε πλήρη αβεβαιότητα ως προς το ύψος της σύνταξης που θα λάβουν, καταλύει την αλληλεγγύη των γενεών. Πλήττει, όμως, και τους νέους. Και παρά την προπαγάνδα και την επικοινωνιακή πολιτική να παρουσιάσετε ότι είναι νομοσχέδιο για τη νέα γενιά. Το ίδιο, εξάλλου, κύριε Υπουργέ, κάνατε και με το εργασιακό νομοσχέδιο. Μας λέγατε ότι καταλύοντας το οκτάωρο και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, ενισχύατε και ενδυναμώνατε τον εργαζόμενο. Τώρα, την ώρα που πλήττετε τη νέα γενιά και την καταδικάζετε στην επισφάλεια, βάζετε στο τζογάρισμα τις εισφορές της χωρίς, στην ουσία, εξασφάλιση, έρχεστε και λέτε ότι είναι υπέρ της νέας γενιάς.

Πλήττει, όμως, και την ελληνική κοινωνία συνολικά, πλήττει συνολικά τον ελληνικό λαό, όλους τους φορολογούμενους, καθώς δημιουργεί ένα υπέρογκο κόστος μετάβασης, το οποίο θα υποχρεωθεί να καλύψει ο κρατικός προϋπολογισμός και άρα όλοι οι φορολογούμενοι.

Είναι, λοιπόν, μία αντιμεταρρύθμιση της οποίας οι δραματικές συνέπειες θα αρχίσουν να φαίνονται άμεσα.

Επειδή ακούγονται πολλά, ας πούμε μερικές αλήθειες γύρω από αυτό το νομοσχέδιο.

Αλήθεια πρώτη σε σχέση με τη βιωσιμότητα: Αναρωτήθηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, γιατί εμείς επιμένουμε τόσο πολύ στις μελέτες που κατέθεσε ο κ. Βρούτσης.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ του 2016, όπως επιβεβαιώθηκε και από το European Ageing Group του 2018, είχε ήδη επιτευχθεί η βιωσιμότητα για το διανεμητικό καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας μέχρι το 2070. Όταν ο κ. Βρούτσης έφερε αυτές τις επιμέρους ασφαλιστικές αλλαγές, όπως ανέφερε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κατέθεσε τότε δύο μελέτες και, μάλιστα, πανηγύριζε ότι είχε λύσει διά παντός το πρόβλημα της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος τουλάχιστον μέχρι το 2070. Και θα καταθέσω στα Πρακτικά τις δύο αυτές μελέτες.

Η πρώτη έχει να κάνει με τη βιωσιμότητα του συστήματος της κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και η δεύτερη μελέτη -γιατί τίθεται και ένα ζήτημα αξιοπιστίας και ανακολουθίας από τη μεριά της Κυβέρνησης -είναι μελέτη για την επάρκεια των συντάξεων που υπογράφει ως καθηγητής τότε ο κ. Τσακλόγλου, ο σημερινός Υφυπουργός που εισηγείται με τον κ. Χατζηδάκη το σχέδιο νόμου, την οποία τότε ο κ. Βρούτσης είχε χρησιμοποιήσει όσον αφορά την επάρκεια του ασφαλιστικού συστήματος.

Καταθέτω και τη δεύτερη μελέτη του κ. Τσακλόγλου, η οποία, μάλιστα, έδινε και ιδιαίτερο βάρος στην έννοια της κοινωνικής συνοχής και στους χαμηλοσυνταξιούχους.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό, βέβαια, είναι και απόλυτα ειρωνικό -έτσι έρχομαι και στο δεύτερο θέμα, του κόστους της μετάβασης- γιατί ακριβώς επειδή υπήρξε ανησυχία και από τη μεριά των θεσμών -και το ξέρετε πολύ καλά όσο κι αν προσπαθείτε να το κρύψετε- η Κυβέρνηση έκανε έναν «συμβιβασμό» για τα πρώτα χρόνια εφαρμογής του νέου συστήματος, γιατί μετά το κόστος είναι τεράστιο και θα απαιτήσει μεγάλη κάλυψη από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Κι επειδή, κύριε συνάδελφε, αναρωτήθηκα πού βασίζει η Αντιπολίτευση τα νούμερα για το κόστος που λέει, απευθυνθείτε στους κύριους Υπουργούς. Ο κ. Τσακλόγλου είπε ότι θα είναι 56 δισεκατομμύρια το κόστος μετάβασης και η μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, που εσείς αναφέρετε και καταθέσατε, λέει ότι μπορεί να φτάσει και να ξεπεράσει και τα 70 δισεκατομμύρια.

Ποιος είναι, λοιπόν, αυτός ο συμβιβασμός με τους θεσμούς; Έβαλαν χέρι στο «κοινωνικό μέρισμα» που οι ίδιοι είχαν θεσπίσει -και αναφέρομαι στον νόμο Βρούτση του 2020. Ο κ. Βρούτσης

κατήργησε τότε τη δέκατη τρίτη σύνταξη του ΣΥΡΙΖΑ και προκειμένου τότε να αντικρούσει τις κατηγορίες, θέσπισε ότι το 0,5% του ΑΕΠ -δηλαδή αυτό που λέμε «κοινωνικό μέρισμα»- θα είναι ένας μόνιμος κοινωνικός πόρος, που κάθε χρόνο θα πήγαινε προς όφελος των χαμηλοσυνταξιούχων και των κοινωνικά αδύναμων. Στην πραγματικότητα αυτά τα περίπου 900 εκατομμύρια για τα πρώτα χρόνια, όπως λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, μέχρι το 2025, δεν θα πηγαίνουν στους χαμηλοσυνταξιούχους, αλλά θα έρθουν να καλύψουν την ίδρυση, τη λειτουργία, τις αμοιβές του νέου ταμείου και τα πρώτα κενά, γιατί κλιμακώνεται το κόστος του προϋπολογισμού.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η «μεταρρύθμιση» και η αντίστροφη αναδιανομή που θα φέρει αυτό το σχέδιο νόμου, είναι καθαρή επιλογή της Κυβέρνησης -ούτε οι θεσμοί τους το ζήτησαν και υπήρχε βιωσιμότητα στο σύστημα- γιατί θέλει την είσοδο των ιδιωτικών συμφερόντων -και, μάλιστα, των πολυεθνικών- όσον αφορά τις ασφαλιστικές εισφορές και τους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος. Αυτή η βίαιη αναδιανομή ξεκινάει άμεσα εις βάρος των χαμηλοσυνταξιούχων.

Αντίστοιχη επιβάρυνση θα έχει, φυσικά, και στο δημόσιο χρέος, καθώς όλες οι μελέτες αναφέρουν ότι μετά το 2040 θα έχουμε μία επιβάρυνση του δημόσιου χρέους κατά 49%. Ο κ. Χατζηδάκης ειρωνεύτηκε όταν συζητούσαμε στην επιτροπή, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ασχολείται με το δημόσιο χρέος.

Θα ήθελα λοιπόν εδώ να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό και φυσικά και στους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης ότι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτή η οποία ρύθμιζε το χρέος, έβγαλε τη χώρα από τα μνημόνια, και άφησε γεμάτα τα δημόσια ταμεία, που βρήκε άδεια, και πλεονασματικό τον ΕΦΚΑ, που πλέον δεν είναι αυτή τη στιγμή.

Μας είπατε, όσον αφορά τους νέους, και αναφέρατε και αναφέρουν και οι Υπουργοί ότι οι νέοι δεν έχουν να χάσουν κάτι. Πρώτα απ' όλα η ίδια η στρατηγική επενδύσεων που βάζει μέσα το σχέδιο νόμου μιλάει με σαφήνεια για επενδύσεις σε παράγωγα. Αναφέραμε και στην επιτροπή ότι η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας έχει και ένα βεβαρημένο παρελθόν με τα δομημένα ομόλογα και ξέρουμε πόσα προβλήματα είχαν δημιουργηθεί τότε και τι συνέπειες υπήρχαν. Φυσικά όλα αυτά έχουν και μία έντονη αντιυσταγματική διάσταση. Αλλά για αυτό θα συζητήσουμε στη συνέχεια, και γι' αυτόν τον λόγο έχουμε υποβάλει ένσταση συσταγματικότητας συνολικά για αυτή την αντιμεταρρύθμιση, αλλά και για συγκεκριμένες πτυχές της.

Άρα λοιπόν εδώ είναι σαφές ότι οι εισφορές των νέων γίνονται αντικείμενο ρίσκου, γίνονται αντικείμενο τζογαρίσματος, όσο και αν σας ενοχλεί, κύριοι Υπουργοί, αυτός ο όρος. Και βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επιμένουμε ότι δεν υπάρχει καμία ουσιαστική εξασφάλιση πέραν της επιστροφής των εισφορών τους συν τον πληθωρισμό. Αυτό σημαίνει μικρότερη επικουρική σύνταξη από τη σημερινή.

Η Κυβέρνηση τεχνηέντως δεν αναφέρει ότι στον προσδιορισμό τελικά θα παίξουν ρόλο και μία σειρά άλλοι συντελεστές, όπως το προσδόκιμο ζωής. Και κάτι, το οποίο είναι θετικό βέβαια, το να αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής, εσείς το καθιστάτε τιμωρητικό. Δηλαδή στην πραγματικότητα, αν έχουμε στα επόμενα τριάντα χρόνια, όπως ελπίζουμε και είναι αναμενόμενη, μία αύξηση του προσδόκιμου ζωής κατά οκτώ χρόνια. Δεν τους το λέτε αυτό, τους το κρύβετε, γιατί λέτε σε τριάντα χρόνια ποιος θα θυμάται τη συζήτηση σήμερα στη Βουλή, αλλά τα Πρακτικά μένουν, κύριοι Υπουργοί- οι τότε κυβερνήσεις είτε θα πρέπει να επιλέξουν είτε μια μείωση κατά 35% της επικουρικής σύνταξης για τους νέους είτε αύξηση των χρόνων συνταξιοδότησης.

Είναι λοιπόν σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η αντιμεταρρύθμιση πλήττει το δημόσιο διανεμητικό σύστημα, πλήττει την αλληλεγγύη των γενεών, πλήττει τους σημερινούς συνταξιούχους, βάζει σε αβεβαιότητα τους νέους και σε πλήρη επισφάλεια, και σίγουρα σε μια περίοδο σοβαρής, πολλαπλής, κρίσης οικονομικής, κοινωνικής, κρίσης της πανδημίας έρχεστε να δημιουργήσετε και ένα τεράστιο δημοσιονομικό θέμα, το οποίο είναι καθαρά δική σας επιλογή.

Και βέβαια είναι υποκριτικό να μας λέτε γιατί διαμαρτυρόμαστε που θα έρθει ο κρατικός προϋπολογισμός για να καλύψει τις

ανάγκες των συντάξεων. Φυσικά και δεν διαμαρτυρόμαστε επειδή θα καλύψει το κράτος τις συντάξεις. Αυτό είναι υποχρέωση συνταγματική εξάλλου. Αυτό που σας λέμε, κι ας κάνετε ότι δεν το καταλαβαίνετε, είναι ότι εσείς δημιουργείτε το κενό, προκειμένου να αναγκαστεί το κράτος να το καλύψει αυτό. Μας λέτε δεν υπάρχει θέμα, γιατί θα το καλύψει το μέρισμα ανάπτυξης, και μας αναφέρετε έωλα επιχειρήματα και ευσεβείς πόθους για μια διαρκή αναπτυξιακή πορεία της χώρας, που δεν βασίζεται πουθενά. Αλλά ακόμη και σε αυτό το σενάριο, που είναι εκτός τόπου και χρόνου, είναι σαν να λέτε ότι όλοι οι πόροι της ανάπτυξης θα καλύψουν το κενό που εσείς δημιουργείτε και την αναδιανομή υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων. Ή στο πιο πιθανό δυσμενές σενάριο, δυστυχώς στις δύσκολες συνθήκες που ζούμε, θα αναγκαστείτε στην μέση από αυτή την αντιμεταρρύθμιση να επιβαρύνετε τελικά τον κρατικό προϋπολογισμό με επιπλέον φορολογία.

Το τελευταίο επιχείρημα, που ακούσαμε και σήμερα, είναι ότι αυτή είναι η διεθνής και ευρωπαϊκή πρακτική. Το ίδιο μας λέγατε και με τα εργασιακά. Κάνετε, όμως, μια παρουσίαση αλά καρτ της δεξιότητας και ευρωπαϊκής πρακτικής.

Η πραγματικότητα ποια είναι; Όταν άρχισε να επικρατεί η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, όντως σε πολλές χώρες εφαρμόστηκαν συστήματα κεφαλαιοποίησης, μερικής ή ολικής. Μάλιστα και στις Ανατολικές Ευρωπαϊκές Χώρες τότε, με την πλήρη απορρύθμιση μετά το 1989, που τους επιβλήθηκε.

Όμως δεν λέτε όλη την αλήθεια που έχει ακόμη δύο όψεις. Πρώτον, από τις τριάντα χώρες που μπήκαν με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο σε κεφαλαιοποιητικά συστήματα, οι δεκαοκτώ από τα μέσα της δεκαετίας του 2000 επέστρεψαν στο διανεμητικό σύστημα, είτε ολικώς είτε με ένα σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης, όπως και στη Σουηδία. Αυτό το αποκορύπτει.

Δεύτερον, μια αλχημεία επιχειρείτε να παρουσιάσετε τα επαγγελματικά ταμεία, τα οποία είναι μια διαφορετική δομή, καθώς στις περισσότερες χώρες είναι προαιρετικά και δεν είναι τμήμα της υποχρεωτικής ασφάλισης, όπως είναι η κύρια και επικουρική σύνταξη στη χώρα μας. Στις περισσότερες χώρες διατηρείται το διανεμητικό σύστημα. Σκόπιμα μπερδεύετε τα στοιχεία που δίνετε σχετικά με τα επαγγελματικά ταμεία.

Γιατί οι χώρες εγκατέλειψαν αυτές τις αποτυχημένες συνταγές; Επειδή υπήρξε μεγάλη αβεβαιότητα ως προς το ύψος τελικώς των συντάξεων, υπήρξε μεγάλο κόστος όσον αφορά τη διαχείριση και και μεγάλο δημοσιονομικό κόστος μετάβασης.

Εν κατακλείδι -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- πλήττονται οι πάντες από αυτή την αντιμεταρρύθμιση, πλήττεται ο ελληνικός λαός, και οι μόνοι που επωφελούνται είναι τα ιδιωτικά και μάλιστα πολυεθνικά συμφέροντα. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι στο πλαίσιο των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει καμμία εξασφάλιση όσον αφορά το πού θα πάνε αυτές οι επενδύσεις. Αυτές οι επενδύσεις θα πάνε κατ' εξοχήν στα διεθνή funds και τους διάφορους ιδιώτες διαχειριστές στα διεθνή χρηματιστήρια, στο πλαίσιο της συνολικής χρηματοπιστωτικής επένδυσης και κερδοσκοπίας. Άρα ούτε καν το επιχείρημα ότι θα συμβάλουν στην ανάπτυξη της χώρας δεν στέκει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι απομονωμένη και σε αυτό το σχέδιο νόμου, όπως ήταν και με τα εργασιακά. Φάνηκε σε όλες τις συζητήσεις της επιτροπής μας, όπου όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης καταψήφισαν, φάνηκε στην πλειοψηφία των κοινωνικών και παραγωγικών φορέων -και μιλάμε για αυτούς που πραγματικά εκπροσωπούσαν συνταξιούχους, εργαζόμενους, επιστήμονες, ασφαλισμένους και όχι κάποιους καθηγητές, οι οποίοι είναι σύμβουλοι της Κυβέρνησης- και πάνω απ' όλα φαίνεται στην ίδια την κοινωνία. Θα φανεί και σήμερα στο συλλαλητήριο που οργανώνει η ΑΔΕΔΥ και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και διάφορες ομοσπονδίες απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά κυρίως φαίνεται στην ίδια την κοινή γνώμη, στον ίδιο τον λαό που θέλει και απαιτεί να υπάρξει μια συνολική αλλαγή πολιτικής.

Εμείς από την πλευρά μας καταγγέλλουμε αυτή την πολιτική. Καταψήφισουμε αυτό το νομοσχέδιο. Το θεωρούμε αντισυνταγματικό και σε επανέλθουμε στη σχετική συζήτηση. Προτάσσουμε την ανάγκη στήριξης ενός ισχυρού διανεμητικού ασφαλιστικού κοινωνικού συστήματος, που πραγματικά να κατοχυρώνει την αλληλεγγύη των γενεών, την κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη και να είναι παράγοντας για μια ουσιαστική, βιώσιμη ανάπτυξη και μία δίκαιη κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Μουλκιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τη χθεσινή αυτανάφλεξη της βόμβας στα χέρια της Κυβέρνησης με αυτόν τον ανασχηματισμό φιάσκο αποκαλύφθηκε πλέον ο ουσιαστικός προσανατολισμός της Κυβέρνησης, ότι είναι μια δεξιά κυβέρνηση καθαρά, με περιτύλιγμα ΛΑΟΣ.

Μετά από αυτή λοιπόν την αμχανία και τη νευρικότητα, η οποία σημειώτεον υπήρχε και κατά τη συζήτηση στις επιτροπές αυτού του νομοσχεδίου, σήμερα στην Ολομέλεια θα αναφερθούμε σε γενικές γραμμές, αλλά σε ουσιαστικά ζητήματα αυτού του θέματος το οποίο εισηγείται η Κυβέρνηση.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα ο πολίτης βάλλεται από το άγχος της πανδημίας, από το άγχος της οικονομικής αβεβαιότητας, αλλά και από το άγχος της γεωπολιτικής αστάθειας. Υπάρχει μία ολόκληρη γενιά ανάμεσα στα είκοσι και τριάντα που έχει βιώσει τον κόσμο μέσα από ένα πρίσμα αδιανόητο περίπλοκο.

Σε αυτή τη γενιά λοιπόν, στους νέους μας, η Κυβέρνηση, και σήμερα, με το νομοσχέδιο και την εισήγηση για την επικουρική ασφάλιση προσθέτει ένα επιπλέον άγχος, το άγχος του ύψους των απολαβών τους στην επικουρική ασφάλιση όταν συνταξιοδοτηθούν.

Για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι η Κυβέρνηση με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, πρώτον υπονομεύει το δημόσιο σύστημα ασφαλιστικής κάλυψης, δεύτερον διευρύνει τις οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες, τρίτον δεν θεραπεύει τη δημογραφική απειλή στο ασφαλιστικό σύστημα, τέταρτον πυροδοτεί τον κοινωνικό αυτοματισμό και τον ηλικιακό ρατσισμό, ξεκάθαρα, και πέμπτον οδηγεί σε μια σύνταξη 25% με 35% χαμηλότερη από εκείνη που καταβάλλεται με βάση το σημερινό καθεστώς.

Να δούμε λοιπόν κάποια από τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης υπέρ του σχεδίου νόμου. Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι με την εισαγωγή της κεφαλαιοποίησης ενισχύεται η αλληλεγγύη των γενεών και αποκαθίσταται η εμποτισμένη των νέων στο συνταξιοδοτικό σύστημα. Στην πραγματικότητα, χωρίς να ντρέπεται η Κυβέρνηση, πυροδοτεί τον κοινωνικό αυτοματισμό και τον ηλικιακό ρατσισμό. Με έμμεσο, αλλά κυνικό τρόπο απευθύνεται στους νέους και τους υπόσχεται ότι θα πάρουν να πληρώνουν για τους γέροντες, δηλαδή για τους γονείς τους. Αντί να καταργήσει η Κυβέρνηση τις στρεβλώσεις του νόμου Κατρούγκαλου, οι οποίες υπάρχουν και ισχύουν, κοροϊδεύει τους νέους με υποσχέσεις για πολύ καλύτερες επικουρικές συντάξεις, οι οποίες θα προκύψουν δήθεν μέσα από επενδύσεις. Δεν ξέρουμε ποιο μαγικό συνδυασμό ξέρει το Υπουργείο που κερδίζει για να μας πει κι εμάς.

Θέμα δεύτερο: Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι όλες σχεδόν οι προηγμένες χώρες έχουν αναπτύξει κεφαλαιοποιητικά συστήματα ασφαλισής, ότι το μοντέλο της Σουηδίας μάλιστα έχει και ομοιότητες με το σύστημα το οποίο προωθείται. Εμείς γνωρίζουμε, και το βλέπουμε εξάλλου, ότι η σχέση της Κυβέρνησης με την αλήθεια δεν θα είναι και η καλύτερη. Αντί λοιπόν να φέρνει σαν αντίστοιχο παράδειγμα τη Χιλή, όπου έντιμα ο κύριος συνάδελφός μας της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραγκούνης δήλωνε το 2018 ότι ισχύει αυτό το σύστημα, ξεχνάει τη Χιλή και την αντικαθιστά σήμερα με τη Σουηδία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης, πρέπει να καταλάβετε ότι αυτό που πάει να κάνει η Κυβέρνηση, αν δείτε τον νόμο που εφαρμόστηκε στη Χιλή και τον μελετήσετε, θα δείτε και τις ομοιότητες και τις διαφορές. Εγώ τυπικά καταθέτω στα Πρακτικά τα στοιχεία του νόμου -όχι τον νόμο- για να μπορέσετε να τον δείτε ποιος είναι σε σχέση με αυτό που εφαρμόστηκε στη Χιλή. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Μουλκιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γνωρίζουμε τη συλλογιστική του Υπουργείου. Ποιο δόγμα

εφαρμόζει; «Λέμε μισές αλήθειες για να καλύψουμε τα μεγάλα ψέματα». Και μας είπε το Υπουργείο, ούτε λίγο ούτε πολύ, στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής ότι διαστρεβλώνουμε εμείς απόλυτα στοιχεία, σε ό,τι αφορά τις άλλες χώρες που επέλεξαν την εισαγωγή κεφαλαιοποιητικών στοιχείων στο ασφαλιστικό σύστημα, ότι το μοντέλο της Κυβέρνησης που προωθείται για τις επικουρικές συντάξεις ακολουθεί συστήματα που κυρίως εφαρμόζονται σε σκανδιναβικές χώρες.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, είχαμε σαφή τοποθέτηση και απάντηση στο σχέδιό σας. Εξηγήστε μας όμως πώς αυτό το νομοθέτημα ακολουθεί το σουηδικό μοντέλο, όταν στη Σουηδία οι ατομικοί κουμπαράδες που κεφαλαιοποιούν τις εισφορές καταλαμβάνουν συγκριτικά έναν πολύ μικρό χώρο του δημοσίου συνταξιοδοτικού πυλώνα, δεδομένου ότι οι εισφορές που καταβάλλονται ανέρχονται μόλις στο 2,5%; Το είπαμε και στις επιτροπές.

Τι κάνατε εσείς στην επικουρική σύνταξη; Όχι ακόμα τουλάχιστον στην κύρια σύνταξη. Στη Σουηδία 2,5%, 6,5% στην Ελλάδα σε σύνολο εισφορών 26%, δηλαδή ποσοστό 25% των εισφορών του Έλληνα μισθωτού θα πηγαίνουν στην κεφαλαιοποίηση. Στη Σουηδία 2,5%. Για να πούμε κάποια πράγματα ξεκάθαρα: Οι χώρες μπορεί να διαθέτουν κεφαλαιοποιητικά συστήματα με ατομικούς λογαριασμούς, αλλά καμμία ανεπτυγμένη χώρα δεν επιχείρησε να μετατρέψει ένα αναδιανεμητικό σύστημα σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα ατομικών λογαριασμών με πρόκληση ενός κόστους μετάβασης. Και αυτό γιατί δεν επέλεξαν ούτε πολιτικά, ούτε δημοσιονομικά, ούτε οικονομικά, αλλά ούτε και κοινωνικά, όπως επιλέγει η σημερινή Κυβέρνηση, να επωμιστούν οι πολίτες και ο κρατικός προϋπολογισμός φορολογικά βάρη και δημοσιονομικά βάρη. Αποσταθεροποίηση δηλαδή, όπως εν προκειμένω, και γιατί; Για να χρηματοδοτηθεί το υψηλό κόστος μετάβασης το οποίο δημιουργείται.

Η Ολλανδία, ας πούμε, έχει υποχρεωτικό κεφαλαιοποιητικό πυλώνα, μέσω όμως της επαγγελματικής ασφάλισης, ενώ οι μόνες χώρες που έχουν υποχρεωτικό δημόσιο κεφαλαιοποιητικό πυλώνα ατομικών λογαριασμών είναι η Σουηδία και η Δανία. Αυτές όμως οι χώρες τούς δημόσιους κεφαλαιοποιητικούς πυλώνες ατομικών λογαριασμών τούς δημιούργησαν από μηδενική βάση. Επαναλαμβάνω: από μηδενική βάση. Δηλαδή δεν προσπάθησαν να μετατρέψουν το αναδιανεμητικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα των ατομικών λογαριασμών, αλλά δημιούργησαν έναν κεφαλαιοποιητικό πυλώνα από μηδενική βάση για να μην επωμιστούν το υψηλό κόστος μετάβασης που δημιουργείται αναπόφευκτα μετά από ένα τέτοιο εγχείρημα.

Οι μόνες χώρες που επιχείρησαν το πείραμα μετάβασης από αναδιανεμητικό σύστημα σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα ατομικών λογαριασμών ήταν αυτές οι χώρες της Λατινικής Αμερικής και οι χώρες της Βαλτικής, με τις περισσότερες όμως από αυτές να επιτρέφουν στο δημόσιο αναδιανεμητικό σύστημα, υπό το βάρος των δανείων τα οποία είχαν λάβει για να καλύψουν τις δαπάνες τους από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Διότι πήραν δάνειο για να χρηματοδοτήσουν το κόστος της μετάβασης που είχε δημιουργηθεί.

Έτσι όμως αποδεικνύεται ότι η επιλογή μετάβασης από διανεμητική επικουρική ασφάλιση των νοητών λογαριασμών στην κεφαλαιοποιητική επικουρική ασφάλιση των ατομικών λογαριασμών, που επιχειρεί να πραγματοποιήσει η Κυβέρνηση, δεν είναι αυτό που επέλεξε η Σουηδία και η Δανία. Δεν είναι αυτό, όπως λανθασμένα ισχυρίζεται η Κυβέρνηση. Αντίθετα, είναι αυτό που επέλεξαν οι χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Βαλτικής. Η Σουηδία και η Δανία μάλιστα δημιούργησαν χώρο στις καταβαλλόμενες από τους εργαζόμενους ασφαλιστικές εισφορές για να δημιουργηθούν οι κεφαλαιοποιητικοί πυλώνες των ατομικών λογαριασμών από μηδενική βάση. Σε αυτή την περίπτωση δεν δημιουργείται κόστος μετάβασης -που υπάρχει ένα μείζον ζήτημα εδώ- ένα κόστος μετάβασης που δημιουργείται στην περίπτωση μετατροπής του διανεμητικού συστήματος σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα ατομικών λογαριασμών, όπως αυτό επιχειρείται λοιπόν από την Κυβέρνηση, η οποία λειτουργεί με το διανεμητικό σύστημα νοητών λογαριασμών.

Το σουηδικό σύστημα συνεχίζω να λέω ότι είναι ένα σύνθετο οικοδόμημα, με τη δική του λογική και με τις δικές του εσωτερι-

κές ισορροπίες, και λειτουργεί σε ένα κράτος που είναι δημοκρατία της συναίνεσης, όπου για να περάσεις ένα νομοσχέδιο απαιτείται πλειοψηφία 80%, ένα κράτος που σε κάθε μεταρρύθμιση απαιτεί τη συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, οι οποίοι συμμετέχουν αποφασιστικά στη λειτουργία του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης.

Αλήθεια, η Κυβέρνηση, εσείς κύριοι Υπουργοί, με ποιον επιδιώξατε συναίνεση; Μην πούμε για τα χθεσινά. Με ποιον επιδιώξατε συναίνεση, εκτός από τον ΣΕΒ και από την Ένωση Ιδιωτικών Ασφαλιστικών Εταιρειών, που επισκεπτόταν προεκλογικά ο κ. Μητσοτάκης και υποσχόταν σε αυτούς; Με κανέναν άλλον. Δεν συμμετέχουν οι κοινωνικοί εταίροι στο ΤΕΚΑ, το οποίο δημιουργήθηκε. Γιατί δεν συμμετέχουν; Μας είπε ο κύριος Υφυπουργός στις επιτροπές ότι δεν έχουν τεχνικές γνώσεις, το είπα και χθες. Δηλαδή η ΓΣΕΕ με το Ινστιτούτο Εργασίας δεν θα μπορούσε να προτείνει κάποιον επιστήμονα, κάποιον από τους καθηγητές, οι οποίοι ίσως να έχουν αντίθετες απόψεις από την Κυβέρνηση; Αλλά δεν θα μπορούσε να τους προτείνει; Δεν εμπιστεύεται η Κυβέρνηση αυτούς τους επιστήμονες, που έχουν ειδικές γνώσεις; Δεν θα μπορούσε να υποδείξει; Σαφέστατα θα μπορούσε, αλλά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Εμείς σας εξηγήσαμε δύο φορές ότι το ελληνικό σύστημα, επισημονικά αν το δούμε, ανήκει, όπως ισχύει, στο κορπορατιστικό μοντέλο. Σε αυτό το μοντέλο όμως δεν ανήκει η Σουηδία, αλλά ανήκει και η Γερμανία και η Γαλλία. Και αυτές βέβαια οι χώρες εφαρμόζουν το διανεμητικό σύστημα καθορισμένων παροχών, πραγματοποιώντας παραμετρικές αλλαγές, προκειμένου να εξασφαλισθεί η προσαρμογή στη γήρανση του πληθυσμού και ενισχύουν, άλλες περισσότερο και άλλες λιγότερο, τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης.

Δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν σε όλη την Ευρώπη αναπτύσσονται συνεχώς τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, όταν ο δεύτερος πυλώνας του συστήματος, η επαγγελματική ασφάλιση, λειτουργεί με κεφαλαιοποιητικό σύστημα, η Κυβέρνηση επιλέγει να δημιουργήσει ένα ανταγωνιστικό για τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης νέο επικουρικό ταμείο, το οποίο όμως θα έχει χαρακτηριστικά σίγουρα επαγγελματικής ασφάλισης.

Ρωτήσαμε εμείς ξεκάθαρα την Κυβέρνηση γιατί δεν ενισχύει φορολογικά και με άλλα κίνητρα ενδεχομένως τον δεύτερο πυλώνα, τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, όπως εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, έχουμε προτείνει, ύστερα βεβαίως από κοινωνικό διάλογο και με συμμετοχή και συμφωνία των κοινωνικών εταίρων. Δεν πήραμε απάντηση. Ρωτάμε τώρα, αφού δόθηκε γίνεται η Κυβέρνηση επιλέγει να τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, γιατί αφήνει αναπάντητο και καθυστερημένο τον δεύτερο πυλώνα, σε αντίθεση με όλη την υπόλοιπη Ευρώπη την οποία επικαλείται και επιλέγει να κεφαλαιοποιήσει την επικουρική ασφάλιση;

Η απάντηση που μας έδωσε ο κύριος Υφυπουργός δεν έπαισε. Μας είπε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι δεν ενισχύουν τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης -ίσως να το κάνουν αργότερα- γιατί στην Ελλάδα το Σύνταγμα απαγορεύει την υποχρεωτική επαγγελματική ασφάλιση.

Εμείς δεν μιλήσαμε για επαγγελματική υποχρεωτική ασφάλιση. Δεν είπαμε για υποχρεωτική. Εμείς μιλάμε για ουσιαστική ενίσχυση με φορολογικά κίνητρα της προαιρετικής επαγγελματικής ασφάλισης την οποία το ΠΑΣΟΚ -υπενθυμίζω- θεσμοθέτησε ήδη από το 2002. Και αυτή την προοπτική την ανοίξαμε με τη σύσταση των τεσσάρων πρώτων επαγγελματικών ταμείων το 2012 και η οποία στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε.

Άλλο θέμα. Τι λέει η ηγεσία του Υπουργείου; Λέει ότι με την ανακεφαλαιοποίηση της επικουρικής ασφάλισης αντιμετωπίζει και το δημογραφικό πρόβλημα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με τον ν.4670/2020 αναφέρθηκε ρητά ότι αποκαταστάθηκε η εμπιστοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα και η βιωσιμότητά του μέχρι το 2070 με τις πιο δύσκολες δημογραφικές παραδοχές.

Επαναλαμβάνουμε, τότε έλεγε αλήθεια η Κυβέρνηση, τότε ή τώρα; Ή έλεγε και τότε και τώρα; Δώστε ξεκάθαρη απάντηση και όχι «έτσι γινόταν» ή κάποια μισόλογα. Ξεκάθαρη απάντηση.

Γιατί δεν λέτε, κύριοι Υπουργοί, στους πολίτες ότι και τα κε-

φαλαιοποιητικά συστήματα επηρεάζονται σαν έναν βαθμό από τις δημογραφικές εξελίξεις όπως όλη η σχετική ελληνική και ξένη βιβλιογραφία το αναφέρει;

Εμείς υποστηρίζουμε ότι οι δημογραφικές συνέπειες αντιμετωπίζονται με τη μετάβαση της οικονομίας σε έναν υψηλότερο όγκο απασχόλησης. Είναι εκ των ων ουκ άνευ αυτό. Δεν μπορεί να παίζουμε παιχνίδια με αυτό. Σε πλήρη απασχόληση υποστηρίζουμε και σε μισθούς αξιοπρεπούς διαβίωσης. Αυτά είναι εκ των ων ουκ άνευ δεδομένα τα οποία αγνοεί η Κυβέρνηση.

Κάνει τα αντίθετα. Επεκτείνει τη μερική προσωρινή απασχόληση, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, θεσμοθετεί τις ατομικές συμβάσεις εργασίας και το δωδεκάωρο που θα πληρώνεται οκτάωρο, διαλύει το ΣΕΠΕ. Είναι δεδομένες καταστάσεις αυτές. Και για να πούμε κάτι, απαιτείται η Κυβέρνηση να καταλάβει ότι πρέπει να υλοποιήσει εθνικό σχέδιο αντιμετώπισης της δημογραφικής γήρανσης, προκειμένου ο πληθυσμός στην Ελλάδα να μην μειωθεί, σύμφωνα με την πρόβλεψη της EURO-STAT κατά 2,3 εκατομμύρια άτομα έως το έτος 2070. Αυτό απαιτείται να γίνει το οποίο δεν γίνεται.

Τι μας είπε ο κύριος Υπουργός; Είναι ο Υπουργός που συνδύασε το όνομά του με εκατόν τριάντα τρεις ομαδικές απολύσεις εργαζομένων των Λιπασμάτων Καβάλας. Πόσα χρόνια έχουν να γίνουν ομαδικές απολύσεις; Ο κύριος Υπουργός συνδύασε το όνομά του με αυτές τις εκατόν τριάντα τρεις απολύσεις. Μας είπε, λοιπόν, αυτός ότι η Κυβέρνηση πάει με τους νέους. Είναι φαιδρό να παριστάνει ότι νοιάζεται για τους νέους. Αυτή είναι η Κυβέρνηση με την υψηλότερη νεανική ανεργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, των ατομικών συμβάσεων εργασίας, των απλήρωτων υπερωριών. Η Κυβέρνηση που αποκλείει και απέκλεισε χιλιάδες παιδιά να μπουν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα αποκρύπτει μια ωμή αλήθεια. Ποια είναι η ωμή αλήθεια; Ότι το κεφαλαιοποιητικό σύστημα δεν παύει να καμιά εγγύηση για το ύψος των συντάξεων.

Επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που είπα και στις επιτροπές. Ο ασφαλισμένος ξέρει τι πληρώνει. Αυτό είναι σίγουρο. Όμως δεν ξέρει ούτε τι θα λάβει ούτε εάν θα το λάβει. Είναι και αυτό επίσης σίγουρο και αυτό το κρύβει η Κυβέρνηση. Σε αντίθεση βεβαίως και με το σημερινό σύστημα στο οποίο ένας σημερινός νέος γνωρίζει από τώρα και δεν το αμφισβητεί κανένας με μεγάλη βεβαιότητα ότι η μέση μηνιαία σύνταξη θα είναι περίπου 220 ευρώ, αφού η ελληνική οικονομία είναι άπιαστο να έχει ετήσιο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ χαμηλότερο από 1% για τα επόμενα πενήντα συνεχόμενα έτη.

Ο κ. Χατζηδάκης μας είχε πει στην επιτροπή ότι είναι προφανές το σύστημα αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους από 43% μέχρι 68%. Έτσι είχε πει ο κ. Χατζηδάκης. Απορούμε τώρα, γιατί αν είναι τόσο καλό αυτό το σύστημα δεν εφαρμόζεται στη Γερμανία ή στη Γαλλία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κάποιες ευρωπαϊκές χώρες;

Εμείς τι λέμε σε σχέση με αυτά; Ότι τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης για υψηλότερη ανάπτυξη και αύξηση της απασχόλησης καθώς και αύξηση των συντάξεων στηρίζεται σε ένα σύνολο υποθέσεων της συμβατικής οικονομικής σκέψης χαμηλού ρεαλισμού. Η επικουρική σύνταξη θα μειωθεί δραματικά, γιατί εκτός από τους κινδύνους των αγορών θα αυξηθεί το προσδόκιμο ζωής κατά οκτώ περισσότερα χρόνια, όπως είπε και η Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου κατά μέσον όρο σε σχέση με τη σημερινή γενιά. Αυτό σημαίνει ότι οι μελλοντικοί συνταξιούχοι εξ αυτού του λόγου θα λάβουν σύνταξη μειωμένη κατά περίπου 30% σε σχέση με το σημερινό επίπεδο των επικουρικών συντάξεων. Διαφορετικά για να λάβουν το ίδιο επίπεδο με τη σημερινή σύνταξη την επικουρική θα πρέπει να συνταξιοδοτηθούν στο εβδομηκοστό τέταρτο έτος της ηλικίας τους. Δεδομένες καταστάσεις και ξεκάθαρες. Απάντηση επί αυτού καμμία.

Εμείς έχουμε πει επίσης ότι η παλιά γενιά συνταξιούχοι χάνουν με αυτή τη δήθεν μεταρρύθμιση, χάνουν αυτή την αντιμεταρρύθμιση. Η μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής το λέει ξεκάθαρα ότι με τη μη είσοδο νεοεισερχομένων πρωτοασφαλιζόμενων από 1-1-2022 και μετά η βάση εισφορών θα μειώνεται σταδιακά από έτος σε έτος και συνεπώς η απόδοση των εισφορών σταδιακά θα καταλήξει αρνητική.

Πρώτα ξανά, λοιπόν, την Κυβέρνηση: Έχει ληφθεί η μέριμνα να υπάρχει κάποια διάταξη στο σχέδιο νόμου που να προβλέπει ότι οι παράμετροι της νοητής απόδοσης και της αναπροσαρμογής των συντάξεων θα λαμβάνουν ως τιμές αυτές του ανοιχτού συστήματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μουλιγιώτη, κλείνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Θα πάρω χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν θα πάρετε χρόνο. Έχετε ήδη πάρει. Έχουν εγγραφεί εκατόν είκοσι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Να πάρω και τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν γίνεται έτσι. Σε ένα λεπτό κλείστε. Σας δίνω άλλο ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Θα καταλήξω, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτήθηκε ο κύριος Υπουργός για τον τζόγο στις επιτροπές. Εμείς θα πούμε ότι γενικότερα το σύστημα αναφέρεται σε επενδυτικούς κινδύνους και έχουμε επενδύσεις χαμηλού κ.λπ. επενδυτικού κινδύνου. Αυτή η δήθεν διαβάθμιση των επενδυτικών κινδύνων πώς θα ειπωθεί διαφορετικά, πιο λαϊκά; Μην ενοχλεί η λέξη τζόγος. Είναι μια κατάσταση ξεκάθαρη. Είναι τζόγος.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, στην κρίση του 2008 σε σχέση με όλο αυτό το σύστημα το οποίο προωθείται η Ιρλανδία κατέγραψε απώλεια στα κεφάλαια των ιδιωτικών συντάξεων 38%, η Αυστραλία 27%, οι Ηνωμένες Πολιτείες 26% στη χρηματοοικονομική κρίση. Τώρα τέτοια ζητήματα παίζουν ρόλο, έχουν σχέση αν τυχόν συμβεί κάτι, μια αστοχία, σε αυτό το σύστημα το οποίο η Κυβέρνηση προωθεί;

Εμείς καταλήγουμε, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με την άποψή μας για το θέμα της επικουρικής ασφάλισης. Για εμάς απαιτείται μια σχεδιασμένη, αναλογιστική τεκμηριωμένη και συνεκτική ορθολογική πολιτική κοινωνικής ασφάλισης που δεν υπάρχει, μια τέτοια πολιτική που να έχει σύγκλιση και με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών του ΟΟΣΑ όπου θα είναι ωφέλιμη και αποτελεσματική για την ελληνική οικονομία και την κοινωνία και επίσης αυτά στο πλαίσιο μεταξύ άλλων της αποπληρωμής του δημόσιου χρέους μας, αλλά και των επιπτώσεων της πανδημίας από τον COVID-19.

Σε αυτή την κατεύθυνση επιβάλλονται τα εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μουλιγιώτη, σας παρακαλώ μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Κλείστε, παρακαλώ, τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε. Λέω τι επιβάλλεται και καταλήγω.

Επιβάλλεται η διατήρηση του σημερινού χαρακτήρα της κύριας και επικουρικής σύνταξης, η ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού πυλώνα μέσω του Ταμείου Επαγγελματικής Ασφάλισης και ο σχεδιασμός και η υλοποίηση πολιτικών ενίσχυσης του επιπέδου της σύνταξης μελλοντικών γενεών που θα προέλθει από την αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων, όπως είπαμε, μέσω αύξησης του ΑΕΠ, της απασχόλησης και της παραγωγικότητας.

Αυτή είναι η θέση μας και καταψήφισαμε το σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται τώρα στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο συνάδελφος κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση με προσήλωση υλοποιεί τις επιλογές του κεφαλαίου, τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι συλλογικός εκφραστής του.

Μετά τον νόμο-έκτρωμα για την κατάργηση του οκταώρου, τη θέσπιση του δεκαώρου με αποδοχές οκταώρου, την αύξηση των υπερωριών με μείωση των αποδοχών, το ηλεκτρονικό φακέλωμα των εργαζομένων, την ουσιαστική κατάργηση της απεργίας, συνεχίζει με το παρόν νομοσχέδιο και ολοκληρώνει το έγκλημα που άρχισαν οι προηγούμενοι, παραδίδοντας την επικουρική ασφάλιση στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Η επικουρική ασφάλιση ήταν κατάκτηση του κινήματος για την ενίσχυση των συντάξεων. Τα τελευταία χρόνια είχε ήδη τσακιστεί με τους προηγούμενους αντιστασιατικούς νόμους. Όλοι οι

ασφαλιστικοί νόμοι, από τον νόμο Σιούφα, Πετραλιά, Ρέππα, Λοβέρδου - Κουτρουμάνη, Κατρούγκαλου - Βρούτση και τώρα Χατζηδάκη και Τσακλόγλου έχουν ως κοινή στρατηγική την απαλλαγή των επιχειρηματικών ομίλων και του κράτους από τη συμμετοχή τους στην ασφάλιση, τη μετατροπή τους σε ατομική υπόθεση και βέβαια με την παραπέρα μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Όλοι αξιοποίησαν τον διαχωρισμό των νέων και των παλιών, το διαίρει και βασίλευε δηλαδή, για να έχει την ανοχή συνολικά ενός μέρους του κόσμου. Ο ΣΥΡΙΖΑ στρώνει το χαλί στη Νέα Δημοκρατία να φέρει σήμερα αυτόν τον νόμο-έκτρωμα για την ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης. Η αρχή γίνεται με τις επικουρικές και θα συνεχίσει το σύστημα όπως το δηλώνουν άλλωστε και με τη λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη, όπως διαχωρίστηκε από τον νόμο Κατρούγκαλου συνολικά η σύνταξη. Ο νόμος αυτός του Κατρούγκαλου, εκτός του ότι μείωσε τις συντάξεις, αύξησε τα όρια ηλικίας, έφερε στο σώμα της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης τη λεγόμενη νοητή κεφαλαιοποίηση στην επικουρική από 1-1-2015 με τη δημιουργία ενός ατομικού κουμπαρά που είχε μέσα μόνο τις εισφορές των εργαζομένων. Θεωρούμε, λοιπόν, θράσος να καταγγέλλει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ το νέο επικουρικό όταν ως κυβέρνηση ψήφισε και υλοποίησε τον νόμο που ισχύει σήμερα για τις επικουρικές συντάξεις, θέσπισε τη νοητή κεφαλαιοποίηση, τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, την κατάργηση των κατώτερων συντάξεων για όλες τις αιτίες συνταξιοδότησης, τον διαχωρισμό της σύνταξης σε εθνική και ανταποδοτική με εγγύηση ουσιαστικά μόνο της εθνικής των 384 ευρώ κι αυτό για πάνω από έξι χιλιάδες ημέρες ασφάλισης δηλαδή, για είκοσι χρόνια.

Η επικουρική σύνταξη για τη νέα γενιά, αλλά και για τους σημερινούς και αυριανούς συνταξιούχους, με αυτό το νομοσχέδιο οδηγείται στο απόσπασμα. Από 1-1-2022 όλοι οι νεοεισερχόμενοι στην ασφάλιση και όσοι γεννήθηκαν το 1987 και μετά θα είναι στο νέο ταμείο το ΤΕΚΑ, Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης. Από το πρώτο κιόλας άρθρο του νομοσχεδίου για τη δημιουργία του νέου ταμείου, του ΤΕΚΑ, αντιλαμβάνεται κάποιος ότι πρόκειται για ίδρυση επενδυτικής εταιρείας που θα τζογάρει τις εισφορές των εργαζομένων σε διάφορα χρηματιστηριακά προϊόντα. Οι εργαζόμενοι -σύμφωνα με το νομοσχέδιο- δεν θα είναι ασφαλισμένοι, αλλά επενδυτές. Θα τζογάρουν σε χρηματιστηριακές λοταρίες τις εισφορές, τους κόπους της ζωής τους, θα παίρνουν το ατομικό ρίσκο που όπως αναφέρεται θα είναι χαμηλό, μεσαίο ή υψηλό. Οι εισφορές τους δεν θα χρησιμοποιούνται για την πληρωμή των σημερινών επικουρικών συντάξεων, αλλά θα μπαίνουν στον κουμπαρά των ασφαλιστικών εταιρειών. Ο ιδρώτας των εργαζομένων γίνεται κομπόδεμα για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων.

Το νομοσχέδιο τι έρχεται να κάνει; Να διασφαλίσει ένα σταθερό χρηματοδοτικό εργαλείο που θα εγγυάται τη χρηματοδότηση των επενδύσεων από τις προκαθορισμένες εισφορές των εργαζομένων. Μ' αυτό το σύστημα, το κεφαλαιοποιητικό, θα ξέρεις τι θα πληρώνεις αφού είναι προκαθορισμένων εισφορών αλλά δεν θα ξέρεις τι θα πάρεις ως σύνταξη αφού εξαρτάται από τις αποδόσεις κι αν αυτές υπάρχουν, του τζόγου. Δεν υπάρχει ψέμα που να μην έχει επιστρατεύσει η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να παραπλανήσει τους ασφαλισμένους, παλιούς και νέους και να κρύψει τις επικίνδυνες συνέπειες της ιδιωτικοποίησης των επικουρικών συντάξεων μέσα από την εφαρμογή του κεφαλαιοποιητικού συστήματος.

Λέει η Κυβέρνηση: «με τον ατομικό κουμπαρά οι νέοι κάνουν κουμάντο στις αποταμιεύσεις τους. Αποκτούν εμπιστοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα. Αντιμετωπίζεται η μαύρη εργασία». Αλήθεια, οι ατομικοί κουμπαράδες θα βρίσκονται στα χέρια των νέων ασφαλισμένων ή στα χέρια των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών; Ποιοι θα κάνουν κουμάντο στις εισφορές τους; Θα κάνουν οι τζογαδόροι των χρηματιστηρίων και οι ειδικοί της αγοράς και μάλιστα με το αζημίωτο. Τις συνέπειες τις δείχνει και η διεθνής εμπειρία με τα εκατομμύρια των εργαζομένων που έμειναν στον άσο χάνοντας τις εισφορές και τους κόπους μιας ζωής.

Η Κυβέρνηση μιλάει για αποταμιεύσεις. Αλήθεια, ποιες αποταμιεύσεις μπορούν να δημιουργήσουν οι μισθοί των 300 και 400 ευρώ στους οποίους έχετε καταδικάσει τη νέα γενιά; Ποιες ει-

σφορές μπορούν να δίνουν οι μερικώς απασχολούμενοι, οι νέοι που υποχρεώνονται σε μεγάλα διαστήματα ανεργίας και πιάνουν δουλειά μετά τα τριάντα τους χρόνια; Η μαύρη εργασία είναι έργο όλων σας. Έχετε νομιμοποιήσει εσείς το εργοδοτικό ξεσά-

λωμα. Λέει η Κυβέρνηση: «τα αποθεματικά των ατομικών κουμπαράδων που θα μετατραπούν σε επενδύσεις θα φέρουν νέες, καλά αμειβόμενες, θέσεις εργασίας κάτι που συμφέρει τη νέα γενιά». Εδώ πρόκειται για κακόγουστο ανέκδοτο. Ο εργαζόμενος που θα του κλέβουν τις εισφορές για να χρηματοδοτήσουν τις επενδύσεις είναι ο ίδιος που τον υποχρεώνει να δουλεύει δεκάωρα χωρίς πρόσθετη πληρωμή σε αυτές τις επενδύσεις, που δεν θα έχει συλλογικές συμβάσεις, θα ποινικοποιεί τη συλλογική του δράση και διεκδίκηση με βάση και τον νόμο-έκτρωμα του Χατζηδάκη.

Τα αποθεματικά των ταμείων πάντα ήταν στα χέρια του κεφαλαίου. Με την καθοδήγηση και την εποπτεία του αστικού κράτους λεηλατήθηκαν. Έγιναν δανεικά και αγύριστα προς τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Μετατράπηκαν σε ιδιωτικές περιουσίες. Έγιναν βιομηχανίες, καράβια, τράπεζες, ξενοδοχεία, εμπορικά κέντρα. Οι εργαζόμενοι, όμως, δεν κέρδιζαν τίποτα. Αυτό θα γίνει ακόμα πιο απροκάλυπτα τώρα με την παράδοσή τους στον τζόγο. Η όλη διαδικασία επαναφέρει στη σύγχρονη εποχή ό,τι έγινε με τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στην Ελλάδα από τη δεκαετία του 1950 και μετά όταν τα συσσωρευμένα κεφάλαια δόθηκαν για την ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού, για αγορά ομολόγων, μετοχών, με αποτέλεσμα την καταλυσή τους.

Τώρα εξασφαλίζετε την απρόσκοπτη χρηματοδότηση των επιχειρηματικών ομίλων για τα επόμενα σαράντα, τουλάχιστον, χρόνια αφού το ΤΕΚΑ αρχίζει από την αρχή. Δεν θα έχει συνταξιούχους, δεν θα έχει δαπάνες. Λέτε ότι οι νέοι εργαζόμενοι που θα ενταχθούν στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα θα πάρουν μεγαλύτερες συντάξεις.

Στα μέσα μαζικής ενημέρωσης που περνοδιαβαίνουν οι Υπουργοί Χατζηδάκης και Τσακλόγλου δεν σταματούν να λένε ψέματα σε σχέση με το νομοσχέδιο. Ο εμπαιγμός απογειώνεται από τους αρμόδιους Υπουργούς. Κύριε Χατζηδάκη, έχετε αναλάβει την ειδική αποστολή της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ. Τι λέγεται; Ο ανταγωνισμός θα μειώσει τα τιμολόγια του ρεύματος, όπως λέτε τώρα ότι θα αυξήσει τις συντάξεις των νέων. Το αποτέλεσμα το βλέπει κάθε λαϊκή εργατική οικογένεια που δεν μπορεί να πληρώσει το ρεύμα και τις αυξήσεις-φωτιά. Τώρα πάλι προκαλείτε με τα ψέματα. Ως ντίλερ των ασφαλιστικών εταιρειών πουλάτε ψύκα για μεταξωτές κορδέλες.

Παρουσιάζετε το μελλοντικό αποτέλεσμα του κεφαλαιοποιητικού συστήματος παίρνοντας ως βάση αφ' ενός τη θετική απόδοση των επενδύσεων ενώ η πείρα είναι ακριβώς αντίθετη. Πολλοί πτωχεύουν. Παίρνετε, επίσης ως βάση εργαζόμενους με σταθερή, πλήρη απασχόληση, τριακόσια έτη στον χρόνο και μάλιστα για σαράντα χρόνια δουλειάς, τη στιγμή που έχετε νομοθετήσει την κατάργηση της σταθερής δουλειάς, τη γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τις τσακισμένες αποδοχές. Το σύστημα κεφαλαιοποίησης ισχύει ήδη για τα επαγγελματικά ταμεία και εν μέρει βέβαια και για το επικουρικό, το ΕΤΕΑΕΠ. Τα αποτελέσματα είναι αποκαλυπτικά. Το επικουρικό της Εθνικής Τράπεζας, το ΛΕΠΕΤΕ, η «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ», το Επαγγελματικό Ταμείο των Φαρμακοϋπαλλήλων είναι παραδείγματα που αποκαλύπτουν τις βαριές συνέπειες για τους ασφαλισμένους που έχασαν τους κόπους μια ζωής. Οι φαρμακοϋπαλλήλοι είδαν μειώσεις 80% στις συντάξεις και ως 64% στο εφάπαξ. Είναι το ίδιο το σύστημα που προτείνετε σήμερα εδώ.

Η εφαρμογή της κεφαλαιοποίησης και των ατομικών λογαριασμών στο επικουρικό έχει οδηγήσει στις επικουρικές συντάξεις γήρατος των 50-60 ευρώ για δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης με μέσο μισθό του ασφαλισμένου στα 1.000 ευρώ. Φανταστείτε στα 650 ευρώ ή στα λιγότερα, στα 400 που παίρνει η μεγάλη πλειοψηφία των νέων. Αντίστοιχα η επικουρική σύνταξη αναπηρίας με μέσο μισθό του ασφαλισμένου τα 700 ευρώ ανέρχεται στα 9,71 ευρώ. Είναι ντροπή. Οι πιο δύσπιστοι μπορούν να δουν τι έγινε με την υπόθεση της «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ» όπου σε ένα βράδυ

έκαναν φτερά εκατομμύρια εκατομμυρίων επενδύσεων.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Κυβέρνηση φροντίζει με το νομοσχέδιο να παράσχει ασυλία στα στελέχη που θα επιλέγονται για τη διοίκηση του ΤΕΚΑ, του νέου ταμείου και θα διαχειρίζονται τα χαρτοφυλάκια των ατομικών κουμπαράδων των χιλιάδων ασφαλισμένων.

Ένας ακόμα ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι το κράτος θα εγγυάται ότι οι συνταξιούχοι δεν πρόκειται να πάρουν λιγότερα από τις εισφορές τους αν δεν πάει καλά από το τζογάρισμα. Αν είναι έτσι, όμως, γιατί δίνετε τη δυνατότητα επιλογής χαμηλού, μεσαίου και υψηλού ρίσκου στον ασφαλισμένο αφού δεν πρόκειται να χάσει, όπως διατείνεται η Κυβέρνηση; Μήπως αποτελεί, όμως, εγγύηση η επιστροφή εισφορών, δηλαδή μιας ελεημοσύνης μερικτών δεκάδων ευρώ; Αυτό θα κάνετε.

Οι μελλοντικοί συνταξιούχοι, που είναι οι σημερινοί νέοι εργαζόμενοι, κινδυνεύουν από τα χαμηλά μεροκάματα, τα μεγάλα διαστήματα ανεργίας, την ευελιξία στην αγορά εργασίας, τα απλήρωτα δεκάωρα που πρόσφατα νομοθέτησε η Κυβέρνηση. Τον κίνδυνο αυτόν θα τον πληρώσουν ακόμα πιο ακριβά στα γηρατειά τους, όντας μέσα σε ένα σύστημα ιδιωτικής ασφάλισης, χωρίς τις εγγυήσεις της κοινωνικής, όπως ήταν τα κατώτερα όρια συντάξεων. Θα βλέπουν όλες τις παροχές υγείας και ασφάλειας να μειώνονται συνεχώς, αλλά και όταν φτάσουν σε ηλικία συνταξιοδότησης ο κουμπαράς τους θα είναι άδειος.

Για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων που δουλεύουν με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με χαμηλούς μισθούς και βρίσκονται κατά χιλιάδες στην ανεργία και στα κακοπληρωμένα ολιγόμηνα προγράμματα του ΟΑΕΔ ο ατομικός κουμπαράς είναι χωρίς πάτο.

«Οι αλλαγές», λέει η Κυβέρνηση, «δεν αφορούν στους σημερινούς συνταξιούχους, οι συντάξεις τους δεν πρόκειται να επηρεαστούν». Τι θέλει να πετύχει με αυτό το ψέμα; Την ανοχή των γονιών απέναντι στην καταστροφή των παιδιών τους. Όμως, κανείς δε μένει απ' έξω. Η διακοπή των εισροών εισφορών στο σύστημα από 1-22 που θα πηγαίνουν στο ΤΕΚΑ, θα οδηγήσει στο να βρεθούν στον αέρα οι επικουρικές συντάξεις των νυν συνταξιούχων. Αυτή, ουσιαστικά, είναι και η απάντηση που δίνει η μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής που συνοδεύει το σχέδιο νόμου. Το χρηματοδοτικό κενό που ανάλογα με τις παραδοχές εκτιμάται από 48 ως 78 δισεκατομμύρια -η Κυβέρνηση λέει 56 δισεκατομμύρια- είναι αυτό που θα κληθούν να το πληρώσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Αυτό το ποσό ακόμα και αν υποθέσουμε ότι θα καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό, ποιον θα επιβαρύνει; Θα επιβαρύνει τους φορολογούμενους. Δηλαδή και πάλι ο λογαριασμός θα φορτωθεί στα λαϊκά στρώματα.

Η επιβάρυνση αυτή μπορεί να συνδυαστεί, βέβαια, και με μείωση των υφιστάμενων συντάξεων, όπως και των νέων συντάξεων για τους ασφαλισμένους που θα παραμείνουν στο ισχύον σύστημα. Μήπως αυτή δεν είναι η συνήθης πρακτική των κυβερνήσεων του κεφαλαίου; Αυτό δεν είδαμε τόσα χρόνια με τη μείωση των συντάξεων; Αυτό θα γίνει, λοιπόν, και σ' αυτήν την περίπτωση.

«Με την εισαγωγή του κεφαλαιοποιητικού συστήματος αντιμετωπίζονται οι συνέπειες του δημογραφικού προβλήματος στο ασφαλιστικό», λέει η Κυβέρνηση. Επικαλούνται την αναλογία ασφαλισμένων και συνταξιούχων για να αυξήσουν κι άλλο τα όρια ηλικίας, να μειώσουν περαιτέρω τις συντάξεις και παροχές. Οι απόμαχοι της δουλειάς αποτελούν κόστος για το κεφάλαιο. Φτάνει να λέει το σύστημα «δεν πεθαίνουν κιόλας;». Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής με όλες τις ανατροπές και ιδιαίτερα με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε μικρότερες συντάξεις, σε ακόμα μικρότερη προστασία για τα γηρατειά. Μάλιστα, αυτός ο περιβόητος κίνδυνος μεταφέρεται ατομικά στον κάθε ασφαλισμένο, χωρίς το κράτος να αναλαμβάνει κάποια ευθύνη. Το να ζεις περισσότερο αντί για ευλογία μετατρέπεται σε κατάρ, αφού στο νέο σύστημα αυτό οδηγεί σε μικρότερη σύνταξη.

Το δημογραφικό πρόβλημα διογκώνεται σκόπιμα και αξιοποιείται υποκριτικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις αστικές κυβερνήσεις, που με την πολιτική τους εντείνουν την ανασφάλεια και την ανεργία, τους τσακισμένους μισθούς και τις εργασιακές σχέσεις-λάστιχο. Μετατρέπουν σε ατομική υπόθεση τη μητρότητα, την οικογένεια και τη φροντίδα της. Ποια θα ήταν η σχέση,

όμως, ασφαλισμένων προς συνταξιούχους αν είχαν σταθερή εργασία τα εκατομμύρια των νέων ανέργων, των μεταναστών, αν και συνολικά όλοι αυτοί που εργάζονται είναι για λίγες ώρες ή είναι ανασφάλιστοι; Αυτό δεν το ακουμπάτε, γιατί η ανεργία, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, είναι σύμφυτη με το σύστημα εκμετάλλευσης και με τον καπιταλισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους να απεγκλωβιστούν από τα κόμματα του κεφαλαίου, να δυναμώσουν την πάλη τους, να καταδικάσουν μαζικά την αντιλαϊκή πολιτική. Να δοθεί απάντηση με τη μαζική συμμετοχή στο σημερινό συλλαλητήριο, στο Σύνταγμα στις οκτώ το βράδυ, που οργανώνουν τα συνδικάτα της Αττικής, με αιτήματα να αποσυρθεί το νομοσχέδιο που ιδιωτικοποιεί την επικουρική ασφάλιση. Ζητάμε κοινωνική ασφάλιση για όλους, αποκλειστικά δημόσια και υποχρεωτική, υγεία και πρόνοια αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, κατάργηση όλων των αντισυμβαλλομένων νόμων των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΚΙΝΑΛ, επαναφορά της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, αυξήσεις στις συντάξεις και στις κοινωνικές παροχές για επαναφορά όλων των περικοπών που έχουν πραγματοποιηθεί την τελευταία δεκαετία.

Ως ΚΚΕ αγωνιζόμαστε για δημόσια, καθολική, υποχρεωτική, κοινωνική ασφάλιση και την οικοδόμηση ενιαίου συστήματος που περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τις υπηρεσίες πρόληψης και αποκατάστασης της υγείας, τις παροχές και υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη της ταξικής πάλης. Στηρίζουμε το εργατικό κίνημα, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που παλεύουν για την κατάργηση όλων των αντισυμβαλλομένων νόμων. Μονόδρομος είναι οι εργαζόμενοι να γυρίσουν την πλάτη στα κόμματα του κεφαλαίου που με την πολιτική τους σαρώνουν τη ζωή των εργατικών λαϊκών οικογενειών, που έχουν στηρίξει έμπρακτα την ιδιωτική ασφάλιση και τα επαγγελματικά ταμεία. Αυτό έκανε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ, οι συνδικαλιστικές τους δυνάμεις, η ηγεσία της ΓΣΣΕ που συμφώνησε με τον ΣΕΒ στην ίδρυση εθνικού επαγγελματικού ταμείου για να παλέψουν, βέβαια, οι εργαζόμενοι εναντίον τους και για τη δημόσια ασφάλιση.

Ως ΚΚΕ ζητάμε την απόσυρση του νομοσχεδίου. Και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ θα καταθέσει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Συνεχίζουμε τώρα με τη συνάδελφο από την Ελληνική Λύση, κ. Μαρία Αθανασίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το σημερινό σχέδιο νόμου έρχεται να ανατρέψει τον βασικό χαρακτήρα του δημόσιου κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος. Έρχεται να πλήξει την αλληλεγγύη των γενεών ως βασική αρχή που διέπει τη λειτουργία του ασφαλιστικού μας συστήματος και έρχεται να πλήξει όλους τους ασφαλισμένους. Πλήττει τους σημερινούς και τους μελλοντικούς συνταξιούχους, καθώς δημιουργεί μια αβεβαιότητα σχετικά με το ύψος των συντάξεων στο μέλλον. Πλήττει τους νέους εργαζόμενους, δηλαδή αυτούς που υποτίθεται ότι- λέει η Κυβέρνηση ότι έρχεται για να ευνοήσει.

Η πραγματικότητα, όμως, έρχεται για να τους διαψεύσει με αυτό το νομοσχέδιο, με σκοπό να χρησιμοποιήσει τις εισφορές τους ως αντικείμενο τζογαρίσματος και ρίσκου στα διεθνή χρηματιστήρια. Ισχυρίζεται ότι εισάγει το κεφαλαιοποιητικό σύστημα για να εξασφαλιστούν οι υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τη νέα γενιά. Η Κυβέρνηση παριστάνει ότι νοιάζεται τους νέους. Αυτό είναι φοβερά υποκριτικό, όταν η νεανική ανεργία στην Ελλάδα είναι από τις υψηλότερες στην Ευρώπη. Η Κυβέρνηση με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και τις απλήρωτες υπερωρίες αποκρύπτει την ωμή αλήθεια ότι το κεφαλαιοποιητικό σύστημα δεν παρέχει καμμία, μα καμμία, εγγύηση για το ύψος των συντάξεων. Ο ασφαλισμένος ξέρει τι θα πληρώσει. Δεν ξέρει, όμως, τι θα λάβει και αν θα το λάβει.

Ο δημογραφικός κίνδυνος που απειλεί τα εισοδήματα των μελλοντικών συνταξιούχων δεν θα μειωθεί γιατί οι σημερινοί εργα-

ζόμενοι και μελλοντικοί συνταξιούχοι λαμβάνουν χαμηλούς μισθούς και παράλληλα κινδυνεύουν από μεγάλα διαστήματα ανεργίας και από τα απλήρωτα δεκάωρα, που πρόσφατα η Κυβέρνησή σας, της Νέας Δημοκρατίας, νομοθέτησε.

Ποιος άραγε θα αναλάβει την ευθύνη να μας αποκαλύψει την αλήθεια για το δυσθεώρητο ποσό των 56 δισεκατομμυρίων που ενδέχεται να φτάσει τα 75 δισεκατομμύρια, 78 δισεκατομμύρια ευρώ, απώλεια που θα υποστεί το δημόσιο και αφορά στη μετάβαση από το ένα σύστημα στο άλλο; Πώς θα καλυφθεί; Να φανταστούμε από τον κρατικό προϋπολογισμό; Με ποιον τρόπο;

Το τέλος της επικουρικής ασφάλισης όπως την ξέραμε ως σήμερα συνεπάγεται το τέλος της κοινωνικής ασφάλισης με την εγγύηση του δημοσίου γενικότερα, το οποίο μένει να φανεί σε βάθος χρόνου. Είναι ένα σύστημα αβέβαιο με μεγάλες πιθανότητες κατάρρευσης. Έχουμε δει και άλλα παρόμοια σκηνικά, αφού οι επενδύσεις θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τις διακυμάνσεις της αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο. Ρωσική ρουλέτα για τους ασφαλισμένους, με τους επενδυτές των αποθεματικών όχι μόνο να λαμβάνουν χρυσές δουλειές, αλλά και να απαλλάσσονται από κάθε αστική ή ποινική ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις τους στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους επ' ευκαιρία αυτής. Οι ίδιες λανθασμένες πρακτικές μετά τα εργασιακά και ασφαλιστικά συστήματα, πρακτικές που όπως και παλαιότερα έτσι και τώρα δεν διασφαλίζουν καμμία βιωσιμότητα και καμμία κοινωνική δικαιοσύνη. Ανέκαθεν τα ασφαλιστικά ταμεία έκαναν τοποθετήσεις κεφαλαίων τους και συμπεριελάμβαναν τα εκτιμώμενα κέρδη στις αναλογιστικές τους μελέτες. Οι τοποθετήσεις αυτές ήταν κυρίως σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου ή σε ομόλογα ισχυρών χωρών, όπως η Γερμανία, όμως μετά το PSI αποδείχτηκε ότι ακόμα και η επιλογή των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου δεν μπορεί να είναι ασφαλής.

Ζούμε σε μια φάση εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου το ενιαίο τραπεζικό σύστημα ουσιαστικά δεν εγγυάται τις τραπεζικές καταθέσεις. Στην Κύπρο τα ασφαλιστικά ταμεία έπαθαν τεράστιες ζημιές από το κοράμιο των καταθέσεων. Σε μια χώρα με χρέος πάνω από 200% του ΑΕΠ, το να προσθέτεις ακόμα 2,5 δισεκατομμύρια τον χρόνο στις δαπάνες του προϋπολογισμού, δηλαδή πάνω από μια μονάδα του ΑΕΠ είναι πρόβλημα και μάλιστα μεγάλο, κύριοι. Και μιλάμε για δαπάνη σε βάθος τριακονταπενταετίας. Θα δημιουργηθούν νέα golden boys ή θα πλουτίσουν περισσότερο τα παλιά; Αυτό μένει να φανεί. Σίγουρα θα ωφεληθούν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες που έχουν ήδη οργανωμένες δομές για να προσφέρουν υπηρεσίες επικουρικής ασφάλισης.

Το υπάρχον σύστημα επικουρικής ασφάλισης στηρίζεται στην αλληλεγγύη και τη συλλογική αντιμετώπιση των κινδύνων του γήρατος, της αναπηρίας και της χηρείας, ενώ η απόδοσή του βασίζεται στην πραγματική οικονομία και την παραγωγικότητα της εργασίας.

Αντίθετα, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα των ατομικών λογαριασμών, ατομικός κουμπαράς δηλαδή, βασίζεται στην ατομική αντιμετώπιση των κινδύνων του γήρατος, της χηρείας και της αναπηρίας και η απόδοσή του αναλαμβάνει το ρίσκο των κεφαλαιαγορών και χρηματαγορών. Είναι καθαρά μια νεοφιλελεύθερη πολιτική, που καταργεί την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, αλλά και τη συλλογική αντιμετώπιση του κινδύνου του γήρατος, της χηρείας και αναπηρίας, αφού κάθε γενιά δεν αποταμιεύει συλλογικά, αλλά ατομικά.

Ουσιαστικά η Κυβέρνηση υιοθετεί το κεφαλαιοποιητικό σύστημα των ατομικών λογαριασμών, δηλαδή αυτό που στη σύγχρονη βιβλιογραφία αναφέρεται ως χρηματιστικοποίηση της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης. Ένα τμήμα της κοινωνικής ασφάλισης αποκόπτεται από τη συμβολή του στην παραγωγική διαδικασία της οικονομίας και παραδίδεται στη λειτουργία των κεφαλαιαγορών και των χρηματαγορών. Τα κεφαλαιοποιητικά συστήματα λειτουργούν με βάση τον επενδυτικό κίνδυνο. Λέτε ότι αν δεν πάει καλά η επένδυση, ο ασφαλισμένος θα παίρνει πίσω το κεφάλαιο του. Επομένως παραδέχεστε ότι υπάρχει επενδυτικός κίνδυνος. Αν αυτό δεν λέγεται τζόγος, πώς λέγεται; Αυτό αποδεικνύεται και από το άρθρο 19 στο οποίο ούτε οι ίδιοι οι εισηγητές του νέου ταμείου δεν πιστεύουν στην οικονομική ευμά-

ρεια του. Γι' αυτό και προφανώς καταθέτουν σε αυτό το άρθρο το ακαταδίκωτο των μελών του διοικητικού συμβουλίου για πράξεις ή παραλείψεις εκτός αν υπάρχει σοβαρή αμέλεια ή δόλος. Δηλαδή, προκαταβολικά απαλλάσσονται των όποιων ευθυνών αυτοί που θα επενδύσουν τα χρήματα των εργαζομένων στις αγορές και θα τα δίνουν δάνεια.

Στο νέο σύστημα καθώς μειώνονται διαρκώς οι ετήσιες εισφορές που του αναλογούν, εφόσον χρειάζεται να προστατευτούν οι παροχές του συστήματος έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται ταμειακό έλλειμμα και υπάρχει έλλειψη χρηματοδότησης των συμμετοχών των ασφαλισμένων. Στα κεφαλαιοποιητικά συστήματα οι εισφορές των ασφαλισμένων χρηματοδοτούν τις μελλοντικές παροχές τους.

Για τον λόγο αυτό οι καταβαλλόμενες εισφορές των ασφαλισμένων κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου τηρούνται σε ατομικούς λογαριασμούς και σε συνδυασμό με τις ετήσιες αποδόσεις αποτελούν το κεφάλαιο που κατά τη συνταξιοδότηση αποτελεί τη βάση υπολογισμού της τελικής σύνταξης.

Με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο η επικουρική σύνταξη θα μειωθεί δραματικά. Διότι εκτός από τους κινδύνους της αγοράς, θα αυξηθεί το προσδόκιμο ζωής κατά οκτώ χρόνια κατά μέσο όρο, σε σχέση και με τη σημερινή γενιά. Αυτό σημαίνει ότι εξ αυτού του λόγου οι μελλοντικοί συνταξιούχοι θα λάβουν σύνταξη μειωμένη κατά περίπου 35%, σε σχέση με το σημερινό επίπεδο των επικουρικών συντάξεων.

Εν προκειμένω, ήδη από τα πρώτα εισαγωγικά άρθρα του υπό ψήφιση νομοσχεδίου φαίνεται η προχειρότητα, η αοριστία και η αποσπασματικότητα των ρυθμίσεων οι οποίες επακολουθούν, αλλά και η ελαφρότητα με την οποία η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει ένα τέτοιο φλέγον και ευαίσθητο ζήτημα όπως αυτό των επικουρικών συντάξεων το οποίο αγγίζει εκατομμύρια ασφαλισμένων και παίζει με τους κόπους τους.

Η λέξη «παίζει» διατυπώνεται κατόπιν σκέψης, αφού πρόκειται εν προκειμένω καθαρά περί τζόγου. Δηλαδή, η Κυβέρνηση θέτει στον τζόγο τις εισφορές, τους κόπους της ζωής δηλαδή των ασφαλισμένων, απ' ενός μη διασφαλίζοντας τους ασφαλισμένους, απ' ετέρου εγγυάται υπέρ των συνταξιούχων ψίχουλα, σε περίπτωση κατά την οποία το εγχείρημα πέσει έξω, κάτι το οποίο προδιαγράφεται λίαν πιθανόν. Από αυτά φαίνεται ότι η Κυβέρνηση προσδοκά ότι οι εισφορές επικουρικής ασφάλισης θα τροφοδοτήσουν ταμείο χρηματοδότησης τυχόν μελλοντικών δημοσιονομικών της εκτροπών, μεταθέτοντας μάλιστα τις ευθύνες επιλογής επενδυτικών προγραμμάτων στους αδαείς εργαζόμενους και αποδιώχνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις δικές της θεσμικές ευθύνες.

Κατ' αρχάς ποια ακριβώς είναι η ανάγκη για δημιουργία άλλου επικουρικού ασφαλιστικού φορέα πέρα από τους ήδη υπάρχοντες. Αναφερόμενη στο άρθρο 1 σημειώνουμε ότι στην πατρίδα μας χρειάζονται και άλλοι φορείς επικουρικής ασφάλισης. Δουλειά χρειάζονται, όπως και η ορθολογική διοίκηση των ήδη υπαρχόντων φορέων, καθώς και η χρηστή αξιοποίηση των πόρων τους. Δυστυχώς, αυτό που έχει ήδη αποδειχτεί εκ των πραγμάτων, δηλαδή η απώλεια των ασφαλιστικών εισφορών σε βάρος των ασφαλισμένων και η έκδοση των επικουρικών συντάξεων τους σε υπέρμετρους κινδύνους και η ουσιαστική εκμηδένιση οφείλεται σε μη χρηστή αξιοποίηση των πόρων.

Ως εκ τούτου το πρόβλημα της μέχρι στιγμής απώλειας των ασφαλιστικών εισφορών δεν οφείλεται στους φορείς αυτούς καθ' εαυτούς όπως δεν θα ήταν και φυσικό, αλλά στους διαχειριστές τους και στη μέχρι τώρα διοίκησή τους. Ποιος ο λόγος, λοιπόν, δημιουργίας του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο μάλιστα θα λειτουργεί ανεξάρτητα και αποκομμένα από το e-ΕΦΚΑ από τη στιγμή κατά την οποία υφίστανται ήδη οι φορείς οι οποίοι λειτουργούν χρόνια και μάλιστα λίαν αποτελεσματικά πριν την καταστροφική μνημονιακή πολιτική;

Κατά του λόγου το αληθές στα άρθρα 2 και 3 κατ' εξοχήν αόριστες διατάξεις, δεν γίνεται καμμία συγκεκριμένη μνεία σε ποιον απευθύνονται και ποιον αφορά το υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Ποιος είναι ο αριθμός των εργαζομένων που αφορά, αν θα διαφέρει η σύνταξη θανάτου και οι λοιπές κατηγορίες συντάξεων, όπως η σύνταξη αναπηρίας, αν θα απομειωθούν και σε ποιο

βαθμό οι συντάξεις που έχουν ήδη απονεμηθεί είτε και οι μελλοντικές συντάξεις, καθώς επίσης αν η Κυβέρνηση προτίθεται να αναπληρώσει την όποια τυχόν απομείωση με τρόπο που θα διασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωση των συνταξιούχων. Αντίστοιχα δεν γίνεται καμμία μνεία του αντικειμένου των επενδύσεων των εισφορών ούτε αντίστοιχα στην ηλικία των ασφαλισμένων οι οποίοι θα συνεισφέρουν στις επενδύσεις.

Ως προς το άρθρο 5 «σκοπός», καταστρατηγείται το δικαίωμα των ασφαλισμένων να επιλέγουν οι ίδιοι το αν επιθυμούν ή όχι να ασφαλιζούνται προαιρετικά. Αυτή η καταστρατήγηση θίγει την ελεύθερη βούληση των ασφαλισμένων και οδηγεί, δυστυχώς, τους μελλοντικούς συνταξιούχους σε μονόδρομους.

Στο ίδιο πνεύμα κινείται και το άρθρο 6. Καταστρατήγηση της ελεύθερης βούλησης των νέων ασφαλισμένων με περιορισμό τους σε συγκεκριμένο φορέα με συγκεκριμένα προγράμματα. Αυτοί χάνουν τη δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης στον e-ΕΦΚΑ.

Εξίσου άλυτη είναι και η τύχη των εισφορών που έχουν καταβληθεί υπέρ επικουρικής ασφάλισης που έχει αποθεθεί στον e-ΕΦΚΑ. Πώς ακριβώς θα διασφαλιστεί την αξιοποίησή τους και ότι δεν θα χαθούν κατά τη διαδικασία μεταφοράς τους από το ένα ταμείο στο άλλο;

Προχωρώντας επισημαίνουμε ότι στο άρθρο 12, για τη διαδικασία επιλογής και ορισμό των μελών του διοικητικού συμβουλίου, λείπει η αναφορά για την εκπροσώπηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων στη διοίκηση του φορέα. Ερωτάσθε, οι επιστημονικοί σύλλογοι -που θα αποτελέσουν τον κορμό των νέων ασφαλισμένων του ταμείου- θα έχουν λόγο στην τοποθέτηση μελών; Θα έχουν λόγο σε προτάσεις, ιδέες, λύσεις προβλημάτων ή το ειδικό συμβούλιο το οποίο επιλέγει μέλη κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης με τους όρους να εξειδικεύονται με την άσκηση του Υπουργού Εργασίας θα εξυπηρετεί, άσχετα με το αντικείμενο, πρόσωπα -ωστόσο- φίλα προσκείμενα;

Στο άρθρο 19 του νομοσχεδίου για την ευθύνη των μελών του διοικητικού συμβουλίου, παρέχεται ασυλία στα μέλη του ΔΣ έναντι ιδιωτών για πράξεις ή παραλείψεις που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων τους. Ποια ακριβώς διασφάλιση παρέχεται στους ασφαλισμένους εκείνους που θα επιλέξουν να ενταχθούν στο νέο ταμείο από πράξεις ή παραλείψεις των μελών της διοίκησης του ταμείου; Δεν υπάρχει καμμία έστω αναφορά για βαριά αμέλεια ή δόλο. Συνεπώς οι ασφαλισμένοι ατομικά και οι επαγγελματικοί σύλλογοι, ιδιώτες εν γένει, δεν θα μπορούν να ζητήσουν ευθύνη για κανέναν λόγο, ακόμα και σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας.

Παραβιάζεται κάθε αρχή νομιμότητας, διαφάνειας και αξιοκρατίας, αναφέρεται η αξία της χρηστής διοίκησης. Είναι επιεικώς απαράδεκτο οι διαχειριστές του σημαντικότερου αγαθού των εργαζομένων, των κεφαλαίων από το υστέρημα τους, τη στιγμή μάλιστα που οι εργαζόμενοι δεν έχουν επιλογή και υπάγονται υποχρεωτικά στο καθεστώς διαχείρισης, να μην έχουν ευθύνη, όπως όλοι όσοι διαχειρίζονται δημόσια κεφάλαια. Διότι όποιος γνωρίζει ότι έχει το ακαταδίωκτο είναι επιρρεπής στο να διαχειρίζεται τα κεφάλαια με αδιαφάνεια, χωρίς έλεγχο και ουσιαστική υπεύθυνη λογοδοσία. Η διάταξη δημιουργεί εύλογους προβληματισμούς ακόμα και για τα κίνητρα εισαγωγής θέσπισης από το υπό ψήφιση νομοθέτημα.

Προχωρώντας στο άρθρο 26, ο διευθύνων σύμβουλος του ΤΕΚΑ μπορεί να προσλαμβάνει και να τοποθετεί πρόσωπα κατά το δοκούν. Δεν προβλέπεται ούτε πρόσληψη μέσω των διαφανών διαδικασιών του ΑΣΕΠ ούτε διαγωνισμός, ακόμα και για τους μετακλητούς συνεργάτες του διευθύνοντος συμβούλου.

Στο άρθρο 27 η πλήρωση των θέσεων των συνεργατών γίνεται κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Δηλαδή, πρώτον με πράξη πρόσληψης την οποία υπογράφει ο διευθύνων σύμβουλος. Δεύτερον στην περίπτωση απόσπασης με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και του αρμόδιου Υπουργού του φορέα προέλευσης ύστερα από εισήγηση του διευθύνοντος συμβούλου. Αυτή η ρύθμιση όχι μόνο δεν καταπολεμά το πελατειακό κράτος, αλλά προωθεί τη δημιουργία θέσεων με υπερεξουσίες σε φίλους, αλλά χωρίς καμμία συνέπεια σε τυχόν ευθύνες τους.

Άρθρο 38. Οι προβλεπόμενες σε αυτό το άρθρο συμβάσεις

προμήθειας αγαθών, παροχής υπηρεσιών κ.λπ., θα ρυθμίζονται με κανονισμό προμηθειών που εκδίδεται από το Δ.Σ. του ΤΕΚΑ. Η σκέψη μας, λοιπόν, οδηγείται σε αδιαφανείς διαδικασίες και αδιευκρίνιστα κριτήρια επιλογής συνεργαζόμενων προμηθευτών, το οποίο μπορεί ευχερώς να προχωρήσει σε μοίρασμα χρημάτων σε ημέτερους ιδιώτες ως πούμε.

Άρθρο 48. Δεν γίνεται να υποχρεώνεις κάποιον να διαλέξει κάτι το οποίο δεν γνωρίζει. Οι ασφαλισμένοι καταβάλλοντας τις ασφαλιστικές εισφορές επιθυμούν να λάβουν επικουρική σύνταξη που ανταποκρίνεται στις εισφορές που κατέβαλαν. Το νέο καθεστώς υποχρεώνει τους νέους ασφαλισμένους να επενδύσουν τα χρήματά τους σε ένα πρόγραμμα που δεν επιλέγουν οι ίδιοι, αλλά προτείνεται από το ΤΕΚΑ χωρίς δικαίωμα ή δυνατότητα περαιτέρω επιλογών. Πώς περιμένετε να σας εμπιστευτεί -κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις- ο ασφαλισμένος;

Άρθρο 51. Με αυτό το άρθρο ως θεματοφύλακας του ΤΕΚΑ ορίζεται εγχώριο πιστωτικό ίδρυμα ή πιστωτικό ίδρυμα κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, μπορούν τράπεζες του εξωτερικού να τίθενται υπεύθυνες για τα χρήματα των Ελλήνων ασφαλισμένων, κάτι το οποίο θεωρούμε απαράδεκτο.

Στο άρθρο 59 επισημαίνουμε ότι θα πρέπει να υπάρξουν περαιτέρω δικλίδες ασφαλείας μέσω του κρατικού προϋπολογισμού με στόχο την αναπλήρωση των πόρων του e-ΕΦΚΑ που θα χαθούν. Δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να υπάρχει έλλειμμα στους διαθεσίμους πόρους του e-ΕΦΚΑ που μπορεί να βλάψουν τις υπάρχουσες συντάξεις. Θα πρέπει να διασφαλιστεί πώς θα καλυφθεί το χρηματοδοτικό κενό και το κράτος να εγγυηθεί ότι οι νυν συνταξιούχοι δεν θα έχουν περαιτέρω μειώσεις λόγω της δημιουργίας του ΤΕΚΑ.

Άρθρο 60. Κρατική εγγύηση. Το κράτος εγγυάται ως μηνιαία επικουρική σύνταξη μόνο το ποσό που έχει συσσωρευτεί από τις καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές σε πραγματικές τιμές. Σε αυτή την περίπτωση θα καταβάλει στην καλύτερη περίπτωση ίσες αν όχι χαμηλότερες συντάξεις σε σχέση με το υφιστάμενο καθεστώς. Το βάρος της απώλειας θα το επωμιστούν οι εγκλωβισμένοι στις εκάστοτε πολιτικές ανασφάλειες.

Άρθρο 61. Ενημέρωση. Αναφέρεται στην υποχρέωση ενημέρωσης που θα πρέπει να παρέχει το ταμείο σε κάθε ενδιαφερόμενο, απουσιάζει η αντίστοιχη υποχρέωση για την ενημέρωση των κοινωνικών εταίρων. Πιστεύουμε ότι η ενημέρωση των κοινωνικών φορέων είναι απολύτως αναγκαία ιδίως από τη στιγμή που αυτοί δεν εκπροσωπούνται στη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου του νέου ταμείου.

Άρθρο 68. Με αυτό το άρθρο δίνονται υπερβολικές νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις με παροχή υπηρεσιών στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και στο διοικητικό συμβούλιο του ταμείου.

Όσον αφορά στην κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, όπως αναφέρει και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, κ. Βιλιάρδος στη σχετική του μελέτη, η αποτυχία του επιτελικού κράτους καταδεικνύεται μέσα από τα επίσημα στοιχεία που αφορούν στην ελληνική οικονομία, ένα οικονομικό χάος που φέρει απόλυτα τη σφραγίδα της Κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Το χρέος της κεντρικής διοίκησης στα τέλη του Ιουνίου εκτοξεύθηκε στα 387,3 δισεκατομμύρια ευρώ ή στα 233,5% του ΑΕΠ το 2020 και αναμένεται να ξεπεράσει τα 400 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι Έλληνες χρωστούν 110 δισεκατομμύρια ευρώ στο κράτος συν περίπου 90 δισεκατομμύρια ευρώ από τόκους και προσευξήσεις, καθώς και επιβαρύνσεις 40 δισεκατομμύρια ευρώ στους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Επίσης, χρωστούν το αστρονομικό ποσό των 110 δισεκατομμυρίων σε κόκκινα δάνεια.

Και μέσα σε όλα αυτά η Κυβέρνηση εισάγει το παρόν νομοσχέδιο με το οποίο προσβλέπει σε μελλοντικό επιπλέον εμπλουτισμό των άδειων ταμείων με τις εισφορές των εργαζομένων. Οι προχειρότητες, κενά και αοριστίες των διατάξεων, το ακαταδίωκτο των μελών του ΔΣ του υπό ίδρυση ΤΕΚΑ, αλλά και η αποφυγή ουσιαστικών εγγυήσεων εκ μέρους του δημοσίου εκεί οδηγούν τις σκέψεις μας.

Οφείλτε, κύριοι, να διασφαλίσετε την αξιοπιστία του κράτους έναντι του πολίτη και να μην συμπεριφέρεστε ως κοινοί τζογαδόροι με αντικείμενο μάλιστα τη διακινδύνευση των αιματηρών

οικονομιών του ελληνικού λαού.

Στην Ελληνική Λύση δεν δύναται περιθώριο παρά να καταψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για το χρόνο.

Συνεχίζουμε με την κ. Μαρία Απατζίδη από το ΜέΡΑ25.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ κατ' αρχάς στον ανασχηματισμό. Είδαμε έναν ανασχηματισμό που διαλύει και το τελευταίο πρόσχημα και αποκαλύπτει τον ακροδεξιό χαρακτήρα της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση από μια υποκριτική συστέγαση του ακραίου κέντρου με την ακροδεξιά, τώρα στρέφεται τελείως στην άκρα δεξιά ακολουθώντας τα πρότυπα της Ουγγαρίας, του Όρμπαν και τις άλλες ακροδεξιές κυβερνήσεις της ανατολικής Ευρώπης.

Πρόκειται, επίσης, για έναν ανασχηματισμό πατριαρχικό χωρίς τον απαραίτητο αριθμό γυναικών, έναν ανασχηματισμό όπου το ύψιστο θέμα της υγείας αντιμετωπίζεται με όρους νομικής και καταστολής ή και συνδιαλλαγής με την άκρα δεξιά.

Πρόκειται, επίσης, για έναν ανασχηματισμό όπου αντί για την ουσία της πολιτικής πρυτάνευσε η επικοινωνιολογία με όρους ποδοσφαιρικών μετεγγραφών. Λυπούμαστε για αυτόν τον ευτελισμό της πολιτικής.

Ως προς το νομοσχέδιο, ως ΜέΡΑ25 είμαστε αντίθετοι σε ένα νομοσχέδιο με το οποίο θεσπίζεται ένα νέο κεφαλαιοποιητικό σύστημα επικουρικών συντάξεων με τρόπο ώστε να εισάγεται ο τυχοδιωκτισμός και η αβεβαιότητα του τζόγου στις συντάξεις των εργαζομένων. Τυχοδιωκτισμός για τις ιδιωτικές εταιρείες που θα επωφεληθούν από αυτόν τον εύσχημο τζόγο. Ατελείωτη αβεβαιότητα και επισφάλεια για τους συνταξιούχους.

Στο νέο κεφαλαιοποιητικό σύστημα των επικουρικών συντάξεων προβλέπεται να ενταχθούν υποχρεωτικά όλοι οι νεοεισερχόμενοι και πρωτοασφαλιζόμενοι στην αγορά εργασίας από 1^η Ιανουαρίου 2022. Στην ασφάλιση, όμως, του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, ΤΕΚΑ, που θα ιδρυθεί υπάγονται προαιρετικά και άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων, όπως οι ήδη ασφαλισμένοι στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του ΕΦΚΑ, οι οποίοι έχουν γεννηθεί από 1-1-87.

Στο πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου εισάγεται το κεφαλαιοποιητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση υποτίθεται για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης, για τη βιωσιμότητα της κοινωνικής ασφάλισης, για την ανάπτυξη της οικονομίας. Πίσω από αυτούς τους ωραίους ευφημισμούς κρύβεται μια ζοφερή πραγματικότητα δυστυχώς. Ανάπτυξη οικονομίας σημαίνει ένα μοντέλο όπου τα χρήματα των επικουρικών συντάξεων ρίχνονται στον τζόγο, οπότε μπορεί να έχουμε ανάπτυξη για ιδιωτικές εταιρείες όπως είναι και οι ασφαλιστικές, αλλά αυτό επιτυγχάνεται με τη θυσία των ασφαλιζόμενων. Υπό αυτήν την πολύ εύσημη λέξη «βιωσιμότητα» κρύβεται η κατάργηση της διαγενεακής αλληλεγγύης. Πρόκειται για μια βιωσιμότητα του συστήματος και αυτή εξαιρετικά αμφίβολη εις βάρος της βιωσιμότητας των εργαζομένων και ασφαλιζόμενων.

Το κύριο πρόβλημα του νομοσχεδίου είναι βέβαια ότι οι εισφορές και οι εν γένει πόροι του ΤΕΚΑ θα τοποθετούνται σε χρηματοπιστωτικά μέσα και ακίνητα. Το αποτέλεσμα είναι ότι μόνο οι ιδιωτικές εταιρείες που θα διαχειρίζονται εισφορές είναι οι σίγουρα κερδοσύνες της νέας ιδιωτικής επικουρικής σύνταξης, ενώ μεγάλο είναι και το κόστος μετάβασης από το ισχύον στο νέο σύστημα.

Στο κεφαλαιοποιητικό αυτό σύστημα οι συντάξεις μετατρέπονται σε επενδυτικά προϊόντα και στηρίζονται πού; Στο ρίσκο και στις λοταρίες του Χρηματιστηρίου. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση Μητσοτάκη ζήτησε τη δόξα του συστήματος των τριών πυλώνων του Πινοσέτ και υμνεί τώρα το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και την ανταποδοτικότητα που αποτελούν τη βάση στη λειτουργία της ιδιωτικής ασφάλισης.

Σε σχέση τώρα με την κρατική εγγύηση ορίζεται ότι κατά τον χρόνο επέλευσης των καλυπτόμενων κοινωνικοασφαλιστικών κινδύνων το κράτος εγγυάται την καταβολή ελάχιστης ανταποδοτικής

μήνιαίας επικουρικής σύνταξης. Ως ελάχιστη ανταποδοτική μηνιαία επικουρική σύνταξη νοείται το ποσό της μηνιαίας επικουρικής σύνταξης που υπολογίζεται στη βάση της πραγματικής αξίας του συνόλου των καταβληθεισών εισφορών. Όμως, οι εισφορές αυτές απεικονίζονται λογιστικά στους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων κατά τον χρόνο επέλευσης των καλυπτόμενων κοινωνικοασφαλιστικών κινδύνων.

Ως προς το κόστος μετάβασης τώρα είναι σημαντικό να θυμηθούμε ότι το εν λόγω νομοσχέδιο είχε επιχειρηθεί να εισαχθεί νωρίτερα προς ψήφιση, όμως η Κυβέρνηση είχε αναγκαστεί να υποχωρήσει εξαιτίας των ενστάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το μεγάλο χρηματοδοτικό κενό που δημιουργούσε. Αφού το κράτος θα εγγυάται το ύψος των συντάξεων των πολιτών πώς θα καλυφθεί, όμως, όλο αυτό το κενό;

Αρχικά προκρίθηκε η εισαγωγή του νέου φόρου. Τελικά οι ενστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάμφθηκαν προς το παρόν. Φαίνεται ότι το πολιτικό σκεπτικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θέλει και δεν μπορεί να ανοίγει πολλά μέτωπα σ' αυτήν τη φάση της πανδημίας με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζει με χαλαρά κριτήρια τις δημοσιονομικές πρωτοβουλίες που λαμβάνουν οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών.

Ωστόσο το πρόβλημα της κάλυψης του χρηματοδοτικού κενού εξακολουθεί να υφίσταται. Πρόκειται για ένα κενό που μπορεί να φτάνει ακόμη και τα 78 δισεκατομμύρια ευρώ. Τελικά, η τεράστια αυτή δημοσιονομική δαπάνη που προκαλείται από τη μετάβαση στο νέο σύστημα επικουρικών συντάξεων προβλέπεται να καλυφθεί από κονδύλια του προϋπολογισμού, γιατί ο συμβιβασμός που επήλθε με τους πιστωτές διαχέει το κόστος σε όλη τη φορολογία.

Αξίζει, επιπλέον, να σημειώσουμε ότι πηγές της Κομισιόν είχαν υπογραμμίσει μεταξύ άλλων πως το εν λόγω νομοσχέδιο δεν ήταν μέρος των μεταρρυθμίσεων που καλείται να υλοποιήσει η Κυβέρνηση στο πλαίσιο του προγράμματος επιτήρησης.

Αυτό συμβαίνει γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει καμμία αρμοδιότητα όσον αφορά στα συνταξιοδοτικά συστήματα των κρατών-μελών. Μόνο αν μια μεταρρύθμιση έχει δημοσιονομικό αντίκτυπο, τότε μπορεί να παρέμβει εκδίδοντας μια προειδοποίηση.

Τι σημαίνει αυτό; Είναι μια απόδειξη ότι ο ζήλος της Κυβέρνησης Μητσοτάκη σχετίζεται με την εξυπηρέτηση των олигарχών φίλων της στον χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης και δεν έχει σχέση με ντιρεκτίβες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά μάλιστα έχει και δημοσιονομικό κόστος το οποίο θα το πληρώσουμε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όχι μόνο εφαρμόζει ως υποδειγματικός κρατούμενος τα μέτρα των δανειστών που καταστρέφουν τη χώρα, όπως κάνουν όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις, αλλά σπεύδει να προσθέσει και άλλα ακόμη, με δυσβάσταχτη δημοσιονομική δαπάνη, προκειμένου να επωφεληθούν τα συμφέροντα των φίλων της των ιδιωτών.

Η Κυβέρνηση επιβεβαιώνει συνεχώς τον ρόλο της ότι είναι μια κυβέρνηση-πλασιέ. Στο ασφαλιστικό είναι μια κυβέρνηση-πλασιέ για τις ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης στις οποίες σπρώχνει τους εργαζόμενους. Στο οικολογικό ζήτημα είναι πλασιέ για τις λεγόμενες ανάδοχες εταιρείες, τους νονούς των δασών, στις οποίες εκχωρεί τα δάση της χώρας μας, σε εταιρείες ενδεχομένως ακόμη και τύπου «BAYER MONSANTO» που θα φυτεύουν τα πιστοποιημένα δενδρύλλια τους καταστρέφοντας για πάντα τη φυσική βιωσιμότητα των δασών. Στο εκπαιδευτικό είναι πλασιέ των ιδιωτικών κολεγίων. Στερεί από σαράντα χιλιάδες μαθητές το δικαίωμα να σπουδάσουν προκειμένου να πάνε να πληρώσουν τα ιδιωτικά κολέγια και τους σχολάρχες φίλους της Κυβέρνησης. Στο προσφυγικό καπηλεύεται ταυτόχρονα και τη συγκίνηση για τη μοίρα των ανθρώπων του Αφγανιστάν και ιδιαίτερα των γυναικών, αλλά και τη φοβία για τους πρόσφυγες στήνοντας τοίχους και άμυνες που ευτελίζουν την ανθρώπινη ποιότητα.

Βεβαίως, δεν υποβαθμίζουμε τις ευθύνες που έχουν όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια σειράς αντεργατικών μνημονιακών νόμων, καθώς η μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης σε ατομική υπόθεση στηρίζεται σε νόμους προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Συγκεκριμένα, ο σχετικός νόμος της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ έθεσε τα θεμέ-

για της διαμόρφωσης ενός νέου τοπίου στην ασφάλιση, όπου η συμμετοχή του κράτους και των εργοδοτών περιορίζεται δραστηρικά δημιουργώντας πεδίο κερδοφορίας λαμπρό για τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Ο νόμος αυτός όχι μόνο διατηρήθηκε με το πρόσφατο νομοθέτημα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ενισχύθηκε επιπλέον με νέες διατάξεις στην ίδια κατεύθυνση και με κάλυψη των όποιων νομικών κενών.

Αν και η λογική του παρόντος νομοσχεδίου είχε αρχίσει από την μνημονιακή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ωστόσο έχουμε τώρα μια αποφασιστική χειροτέρευση. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί τη βάση για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης και την εισαγωγή του χρηματιστηριακού τζόγου για τις επικουρικές συντάξεις. Η δημιουργία, δηλαδή, του ατομικού κουμπαρά αποτελεί ταφόπλακα για τον συλλογικό κοινωνικό χαρακτήρα της επικουρικής σύνταξης γιατί τη μετατρέπει πλέον σε μια ατομική υπόθεση σηματοδοτώντας το τέλος της προστασίας του ανθρώπου όταν γεράσει. Η σύνταξη παύει να έχει χαρακτήρα προστασίας και μετατρέπεται σε επένδυση και οι δε ασφαλισμένοι σε επενδυτές. Και αν η επένδυση δεν πάει καλά, οι επενδυτές θα χαρακτηριστούν άτυχοι τζογαδόροι και δεν θα έχουν στον ήλιο μοίρα.

Μόνο ανασφάλεια μπορούν να προκαλέσουν όσα αναφέρονται στο άρθρο 47 για τη στρατηγική των επενδύσεων. Τα περιουσιακά στοιχεία του ΤΕΚΑ θα επενδύονται –λέει– με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον των ασφαλισμένων, την ασφάλεια, την ποιότητα, τη ρευστότητα, την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου στο σύνολό του στη βάση της συνετής διαχείρισης και ανάπτυξης της οικονομίας.

Πρόκειται για γενικόλογίες που δεν εμπνέουν καμμία εμπιστοσύνη. Πώς θα εγγυηθεί αυτό που περιγράφει το άρθρο 47, ότι θα αποφεύγεται η υπέρμετρη εξάρτηση από συγκεκριμένο στοιχείο ή εκδότη ή όμιλο επιχειρήσεων και γενικότερα η υπέρμετρη συσσώρευση κινδύνων; Πώς θα εξασφαλιστεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα επενδύονται σε ρυθμιζόμενες αγορές και ότι το τμήμα που θα επενδύεται σε στοιχεία μη εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενες αγορές θα παραμένει σε συνετά επίπεδα; Πρόκειται για αόριστα ευχολόγια, ενώ μεγάλος κίνδυνος είναι σαφής: Οι επενδύσεις σε παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα. Και είναι άκρως ειρωνική η αναφορά στο άρθρο 47 ότι αυτά τα παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα θα μπορούσαν δήθεν να συμβάλλουν στη μείωση των επενδυτικών κινδύνων ή και να διευκολύνουν την αποτελεσματική επενδυτική διαχείριση, όταν όλοι ξέρουμε τι σημαίνουν τα παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα και ποια είναι η συμβολή τους στην κρίση από την οποία δεν έχουμε βγει.

Το αποθεματικό των παροχών του ταμείου θα επενδύεται σε προϊόντα χαμηλού επενδυτικού κινδύνου, αλλά το ποια θα είναι αυτά τα προϊόντα με χαμηλό επενδυτικό κίνδυνο θα προσδιορίζεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, με γνώμη της επενδυτικής επιτροπής και της μονάδας διαχείρισης κινδύνων. Αυτό δεν εξασφαλίζει με κανένα τρόπο ότι δεν θα χαθεί ο μόχθος των εργαζομένων.

Και βεβαίως το Υπουργείο Εργασίας μπορεί να ρίχνει στάχτη στα μάτια με ποικίλες διαβεβαιώσεις, όμως αυτό που εντέλει θα ισχύσει είναι: Πρώτον, ότι οι νέοι ασφαλισμένοι δεν θα έχουν τον έλεγχο της σύνταξής τους μέσω του ατομικού κουμπαρά, πολύ απλά γιατί κανείς δεν τους εγγυάται ότι στο τέλος του εργασιακού βίου τους θα λάβουν το ποσό της επικουρικής σύνταξης που αντιστοιχεί στις εισφορές που κατέβαλαν. Αντιθέτως, ο κίνδυνος απώλειας μέρους ή όλου του ποσού είναι μεγάλος, αφού η επένδυση βασίζεται στον χρηματιστηριακό τζόγο.

Δεύτερον, οι μελλοντικοί συνταξιούχοι δεν θα εξασφαλίσουν υψηλότερες επικουρικές συντάξεις πολύ απλά γιατί αναφερόμαστε σε μια χώρα όπου αφ' ενός ούτε καν εξασφαλίζεται η κύρια σύνταξη και αφ' ετέρου οι εισφορές για την επικουρική θα τζογάρονται.

Τρίτον, ο δημογραφικός κίνδυνος, που αποτελεί τα εισοδήματα των μελλοντικών συνταξιούχων, δεν θα μειωθεί, πολύ απλά γιατί οι σημερινοί εργαζόμενοι και μελλοντικοί συνταξιούχοι λαμβάνουν χαμηλούς μισθούς και ημερομίσθια, κινδυνεύουν από μεγάλη διασπήματα ανεργίας, από την ευελιξία στην αγορά

εργασίας, από τα απλήρωτα δεκάωρα που πρόσφατα νομοθέτησε η Κυβέρνηση και ο κ. Χατζηδάκης και ασφαλώς συντελεί στην εύλογη δυσπιστία μας το γεγονός ότι το νομοσχέδιο κατατέθηκε νύχτα, λίγο πριν από τις θερινές διακοπές και η συζήτηση και ψήφιση του διακόπηκε από το κλείσιμο της Βουλής.

Αυτές οι θρασυδείλες τακτικές για να αποφευχθεί η λαϊκή αντίδραση την οποία στο τέλος δεν θα την γλιτώσουν, αποτελούν ομολογία ενοχής για τον αντιλαϊκό χαρακτήρα του νομοσχεδίου. Ας μην τρέφουμε αυταπάτες, λοιπόν, και κυρίως εμείς ως ΜέΡΑ25 προτρέπουμε σθεναρά να μην εισαγάγουμε αυτόν τον τζόγο του χρηματιστηρίου στις επικουρικές συντάξεις παίζοντας με τον μόχθο των εργαζομένων. Γι' αυτόν τον λόγο και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και καλούμε για την απόσυρσή του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, προβάλλετε αντιρρήσεις συνταγματικότητας και ζητάτε να αποφανθεί η Βουλή. Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής.

Έχουν δικαίωμα να μιλήσουν η λέγουσα κ. Ξενογιαννακοπούλου, ο αντιλέγων κ. Μπούγας, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι αρμόδιοι Υπουργοί καθένας για πέντε λεπτά.

Παρακαλώ, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο. Και κάνω μια θερμή παράκληση προς όλους, έχουμε εκατόν είκοσι ομιλήτες, να τηρήσουμε τουλάχιστον τον χρόνο για τη συζήτηση της αντισυνταγματικότητας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας για το σύνολο του σχεδίου νόμου που εισάγει το κεφαλαιοποιητικό σύστημα στην επικουρική ασφάλιση, δηλαδή από το άρθρο 1 έως 73, γιατί θεωρούμε ότι είναι αντίθετα σ' αυτές τις διατάξεις με το άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος με το οποίο ορίζεται ότι «το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως ο νόμος ορίζει».

Η συνταγματική κατοχύρωση του δικαιώματος για την κοινωνική ασφάλιση συνδέεται με τη ρητή καθιέρωση της αρχής του κοινωνικού κράτους στο άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος που αναλαμβάνει την υποχρέωση προς κάλυψη των θεμελιωδών κοινωνικών αναγκών. Το δικαίωμα κάθε εργαζόμενου για κοινωνική ασφάλιση περιέχει αξίωση από την κρατική εξουσία αποχής από κάθε επιθετική ενέργεια που προσβάλλει την κατοχυρωμένη συνταγματικά έννοια της κοινωνικής ασφάλισης ως προς αυτές τις βασικές αρχές.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι και κυρίες της Συμπολίτευσης, με αυτό το νομοσχέδιο έρχεστε να θίξετε τον πυρήνα της κοινωνικής ασφάλισης, που ακριβώς θέτει ότι δεν μπορεί το κομμάτι που είναι υποχρεωτικό, δηλαδή η κύρια και επικουρική ασφάλιση, να τίθεται κάτω από το ρίσκο και την αβεβαιότητα.

Εσείς, ακριβώς επειδή γνωρίζετε αυτό το συνταγματικό πρόβλημα, επιχειρείτε να το ξεπεράσετε υποτίθεται μέσα από την ίδρυση αυτού του ιδιότυπου ταμείου, του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης, του ΤΕΚΑ, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι υπάρχει μια βαθιά αντισυνταγματικότητα σ' αυτό το σχέδιο νόμου. Και έτσι ιδρύετε ένα ταμείο που στην πραγματικότητα ακόμα και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναφέρει ότι δεν είναι βέβαιο αν αν θα είναι ένας φορέας που εντάσσεται στους φορείς της γενικής κυβέρνησης. Με αυτόν τον τρόπο νομίζετε ότι μπορείτε να ξεπεράσετε τα σοβαρά προβλήματα της αντισυνταγματικότητας που τίθενται.

Θα είμαι σύντομη, γιατί δεν έχω πάνω από πέντε λεπτά, ούτως ή άλλως η ένσταση που έχουμε υποβάλλει είναι ιδιαίτερα αναλυτική. Υπάρχουν μια σειρά από αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας που κάνουν αυθεντική ερμηνεία του άρθρου 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος, που αποδεικνύει την αντισυνταγματικότητα των διατάξεών σας. Θα αναφέρω χαρακτηριστικά, γιατί είναι πολλές οι αποφάσεις, την υπ' αριθμόν 2287 του 2015 και την 1889 του 2019 αποφάσεις της ολομέλειας του Συμβου-

λίου της Επικρατείας. Για να τις κωδικοποιήσω με σαφήνεια, αυτές οι αποφάσεις λένε τέσσερα πράγματα:

Πρώτον, ότι το δημόσιο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με το Σύνταγμα, είναι δημόσιο και υποχρεωτικό. Δεύτερον, παρέχεται αποκλειστικά και μόνο από το κράτος ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Εδώ είναι και αυτή η «θεσμική τρίπλα» που επιχειρείται με την ίδρυση του ΤΕΚΑ. Τρίτον, είναι ξένη προς επιχειρηματικούς κινδύνους που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από ιδιωτικούς φορείς. Εδώ κατ' εξοχήν αφορά στις εισφορές των νέων ασφαλισμένων που υποχρεωτικά τις εντάσσετε σε αυτό το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, τις θέτετε στον κίνδυνο του ρίσκου της κερδοσκοπίας και φυσικά στη διαχείριση από ιδιωτικούς φορείς. Και τέταρτον, έχει τελικό και μοναδικό εγγυητή το κράτος, το οποίο υποχρεούται να συμμετέχει στη χρηματοδότησή της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου επιτρέψετε στα δύο λεπτά που έχω να διαβάσω χαρακτηριστικά αποσπάσματα απ' αυτές τις αποφάσεις, που νομίζω ότι είναι σαφείς. Η απόφαση 2287 του 2015 του Συμβουλίου της Επικρατείας λέει με σαφήνεια: «Η κρατική μέριμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, κύρια και επικουρική, δεν εξαντλείται στην ίδρυση από το κράτος των οικείων δημόσιων φορέων, στον ορισμό των διοικούντων απ' αυτούς οργάνων, στην άσκηση εποπτείας της δραστηριότητάς τους και της διαχείρισής της περιουσίας τους και θέσπιση των σχετικών κανόνων, αλλά περιλαμβάνει και τη μέριμνα για την προστασία του ασφαλιστικού τους κεφαλαίου, δηλαδή για τη βιωσιμότητά τους χάρη και των επόμενων γενεών, μέριμνα η οποία εκδηλώνεται μεταξύ άλλων με τη θέσπιση ρυθμίσεων για την προστασία και την αξιοποίηση της περιουσίας τους...» -της περιουσίας τους, όχι των υποχρεωτικών εισφορών, όπως εισάγετε εσείς- «...με συγκεκριμένους όρους δημοσίου συμφέροντος». Και συνεχίζει με μια σειρά άλλες σχετικές αναλύσεις και η άλλη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι το Σύνταγμα λέει ότι το κράτος οφείλει να προστατεύει τη δημόσια και κοινωνική ασφάλιση. Ο κοινός νομοθέτης δεν μπορεί να ξεπεράσει τις διατάξεις του Συντάγματος. Οφείλει με όρους δημοσίου συμφέροντος να εξασφαλίζει το κεφάλαιο και τα αποθεματικά των ταμείων και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να επιβάλλει με αυτόν τον έμμεσο τρόπο, που επιχειρείτε για να ξεπεράσετε το Σύνταγμα, την κερδοσκοπία και την εκμετάλλευση με υποχρεωτικό τρόπο των εισφορών από ιδιωτικούς φορείς και ιδιωτικούς διαχειριστές. Γι' αυτόν τον λόγο εμείς ψηφίζουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριοι συνάδελφοι, όπως σας ξαναείπα, έχουμε εκατόν είκοσι ομιλητές. Γι' αυτό παρακαλώ να δείχνουμε σεβασμό προς τους υπόλοιπους ομιλητές.

Τον λόγο έχει ο αντιλέγων, ο κ. Μπούγας. Σας παρακαλώ να μιλήσετε κι εσείς εντός πέντε λεπτών.

Έχετε τον λόγο, κύριε Μπούγα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω κατευθείαν για την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Η ένσταση αυτή, λοιπόν, είναι προδήλως αβάσιμη. Τα επιχειρήματα τα οποία συγκροτούν την ιστορική βάση της ένστασης δεν υποστηρίζονται από επιστήμονες του συνταγματικού δικαίου. Έχουν κριθεί και έχουν απορριφθεί από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και αντικρούονται από πρόσφατη ad hoc γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η κοινωνική ασφάλιση είναι κατά το Σύνταγμά μας υποχρεωτική και έχει χαρακτήρα δημόσιο, δηλαδή παρέχεται από το κράτος ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Η παγιωμένη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων ήδη από το 1975 έχει αποσαφηνίσει ακριβώς την υποχρέωση του κοινού νομοθέτη να μην θίξει τον σκληρό πυρήνα του δικαιώματος, τη

βιωσιμότητα δηλαδή του όλου συστήματος, αλλά και την εξασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Τι προκύπτει από τη μελέτη των διατάξεων του σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα; Το πλέγμα κοινωνικής ασφάλισης που εισάγεται προϋποθέτει έναν φορέα κοινωνικής ασφάλισης ως κρατική οντότητα, δηλαδή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπό αυστηρή μάλιστα κρατική εποπτεία από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και το Υπουργείο Εργασίας.

Το μεγάλο πλεονέκτημα, όμως, του συζητούμενου σχεδίου νόμου είναι η πρόβλεψη για αξιοποίηση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Υπό τις κρατούσες σήμερα συνθήκες η θέσπιση του κεφαλαιοποιητικού συστήματος στις επικουρικές συντάξεις θα συμβάλει σημαντικά στη λεγόμενη διαγενεακή δικαιοσύνη και εμπιστοσύνη των συνταξιούχων. Μόνο έτσι θα απαλειφθεί η εγγενής αδικία που προκύπτει λόγω της αναπόφευκτης γήρανσης του πληθυσμού. Οι νεότερες δηλαδή ομάδες ασφαλισμένων θα είναι οπωσδήποτε αριθμητικά μικρότερες από τις προγενέστερες. Δεδομένου ότι η επικουρική σύνταξη στηρίζεται στην ιδιότητα εισφορών και παροχών, κάθε νέα ομάδα συνταξιούχων στο εξής θα παίρνει λιγότερα από την προηγούμενη ομάδα και οπωσδήποτε λιγότερα από τις εισφορές που κατέβαλε.

Αυτό η Αντιπολίτευση φαίνεται νομοτελειακά να το αποδέχεται. Εμείς δεν το αποδεχόμαστε. Με το συζητούμενο σχέδιο νόμου διασφαλίζεται ότι το πραγματικό συνολικό ποσό της σύνταξης του ασφαλισμένου δεν θα είναι μικρότερο από τις συνολικές εισφορές του, αλλά κατά βάση θα είναι αρκετά μεγαλύτερο.

Απ' αυτή την πρόνοια του σχεδίου νόμου καταλύεται πλήρως και το βασικό επιχείρημα της ενστάσεως αντισυνταγματικότητας. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες που σήμερα αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα και μάλιστα σε μικρότερο βαθμό σε σύγκριση με την Ελλάδα προβλέπουν τον συνδυασμό του διανεμητικού και του κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκειμένου να αξιοποιήσουν τον συνδυασμό των πλεονεκτημάτων του ενός μοντέλου και του άλλου.

Ο συντακτικός νομοθέτης έθεσε τις κυρίαρχες υποχρεώσεις της πολιτείας και παραχώρησε στον κοινό νομοθέτη την επιλογή των μέσων με την εκπόνηση ειδικών αναλογιστικών και οικονομικών μελετών, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται πράγματι κάθε φορά πρωταρχικά ο δημόσιος σκοπός, δηλαδή η συνολική βιωσιμότητα του συστήματος και η αξιοπρεπής διαβίωση. Έτσι είναι δυνατό να εφαρμοστεί ένα αμιγώς διανεμητικό, ένα αμιγώς κεφαλαιοποιητικό ή, όπως συμβαίνει σε πολλά κράτη, ένα μικτό σύστημα.

Περατέρω, βεβαίως, δεν υπάρχει πιλοτική εφαρμογή. Κεφαλαιοποιητικό σύστημα ισχύει ήδη από το 2013 στην υποχρεωτική επικουρική κοινωνική ασφάλιση. Ιδρύθηκαν και λειτουργούν, όπως γνωρίζετε, ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου τέσσερα ταμεία υποχρεωτικής επαγγελματικής ασφάλισης.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, για να έρθω και στα επιχειρήματα του ΣΥΡΙΖΑ, επιβεβαίωσε τη συμφωνία με το Σύνταγμα τόσο με την απόφαση 960 του 2017 όσο και με την πρόσφατη απόφαση 2482 του 2020, που φαίνεται ότι επικυρώνει συνολικά την πολιτική επιλογή της κεφαλαιοποίησης της επικουρικής ασφάλισης.

Πρέπει να πω σε ό,τι αφορά στην απόφαση που επικαλείται στην ένσταση ο ΣΥΡΙΖΑ ότι η απόφαση 1889 του 2019 της ολομέλειας δεν διαφοροποιείται, κυρία συνάδελφε, ως προς τα κριτήρια, αλλά ως προς την διατύπωση. Γι' αυτόν τον λόγο η μεταγενέστερη απόφαση του 2020, την οποία σας προανέφερα, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την απόφαση της ολομέλειας του 2019, επικυρώνει -επαναλαμβάνω- συνολικά την πολιτική της κεφαλαιοποίησης της επικουρικής ασφάλισης. Για τα Πρακτικά προσκομίζω το σύνολο των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας που δέχονται όλες τη συνταγματικότητα των σχετικών ρυθμίσεων. Δεν τις αναφέρω, κύριε Πρόεδρε, χάριν συντομίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπούγας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ολοκληρώνοντας, πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι μέχρι σήμερα η εμπειρία από τη λειτουργία των τεσσάρων ταμείων που προανέφερα είναι ιδιαίτερα θετική και λαμβάνει υπ' όψιν τους δημογραφικούς, οικονομικούς και λοιπούς δείκτες για την επάρ-

κεια των παροχών ως προς την βιωσιμότητα του συστήματος.

Επίσης, για την πλήρωση των προϋποθέσεων που αναφέρονται στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας παραπέμπω στις διατάξεις των άρθρων 59 και 60 του σχεδίου νόμου με την διπλή κρατική εγγύηση για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους.

Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ στην ad hoc γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Λέγοντας, όμως, δυο λόγια γι' αυτήν πρέπει να σας πω ότι έχοντας υπ' όψιν τα πορίσματα της νομολογίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο δέχεται ότι το προτεινόμενο σύστημα είναι απολύτως σύμφωνο με το Σύνταγμα εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις, που πληρούνται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Για τους λόγους αυτούς καλώ όλους να καταψηφίσετε την ένσταση αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του νομοσχεδίου και να στηρίξετε ομόθυμα τη σπουδαία μεταρρύθμιση που επιτέλους τολμούμε προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, όχι μόνο για το σήμερα, αλλά και το αύριο της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Μουλκιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η ένσταση που εξετάζεται βάζει στο επίκεντρο της συζήτησης όχι μόνο ορισμένα πράγματι προβληματικά άρθρα του σχεδίου νόμου, για τα οποία κι εμείς έχουμε εκφράσει την έντονη διαφωνία μας, αλλά και την ίδια την ουσία της κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης. Έχουμε κι εμείς από την πλευρά μας διατυπώσει ισχυρές ενστάσεις και διαφονίες επί της αρχής, αλλά και επί των άρθρων του νομοσχεδίου, όπως επίσης έχουμε αναλύσει στις συνεδριάσεις της επιτροπής και φυσικά θα κάνουμε και στην διήμερη διαδικασία της Ολομέλειας.

Η αντίθεση μας στο σχέδιο νόμου είναι βαθιά πολιτική και ιδεολογική, αλλά και χειροπιαστή, με τεκμηριωμένα επιχειρήματα τα οποία αναλύσαμε, αναλύουμε και θα αναλύσουμε. Αναλύσαμε ήδη τις ελλείψεις και τις αστοχίες στην αρχιτεκτονική αυτού του συστήματος, στη χρηματοδότησή του, στα κίνητρα για τους ασφαλισμένους και για την αξιοποίησή του και ειδικά με δεδομένες τις εξελίξεις στην Ευρώπη και την αποτυχία αναλογων επιχειρημάτων λόγω μειωμένων αποδόσεων. Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι το ασφαλισμένο της παρέμβασης της Κυβέρνησης στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα είναι ξεκάθαρο.

Έχουμε πει και επιμένουμε κατ' επανάληψη και το λέμε και σήμερα ως Κοινοβουλευτική Ομάδα ότι θα επικαλούμαστε το Σύνταγμα με φειδώ και με υπευθυνότητα και αυτό συνεχίζουμε να κάνουμε. Γιατί είναι ένα άλλο ζήτημα η πολιτική κριτική και αντιπαράθεση και άλλο η συνταγματική επιχειρηματολογία που πρέπει βέβαια πάντα να είναι στέρεα και ακλόνητη. Σε κάθε περίπτωση, θα εμπιστευθούμε την κρίση των ελληνικών δικαστηρίων στον διάχυτο έλεγχο της νομιμότητας ο οποίος γίνεται σύμφωνα και βέβαια με το πνεύμα της διάκρισης των εξουσιών.

Εμείς θα προχωρήσουμε σε αποδόμηση αυτού του νομοσχεδίου με συγκεκριμένα πολιτικά επιχειρήματα κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα επαναλάβω για χιλιοστή φορά το τι συμβαίνει με την αντισυνταγματικότητα. Έχει καταντήσει μία ειρωνεία. Όποιος έχει εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές κρίνει την αντισυνταγματικότητα και τα σκυλιά δεμένα. Επομένως, πολλές φορές έχει νόημα μόνο πολιτικό.

Δεύτερον για το Σύνταγμα. Τι λέει το άρθρο 22; Λέει ότι: «Το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων». Πολύ ωραία. Τι λέει στη συνέχεια; Λέει: «...όπως νόμος ορίζει». Δηλαδή, όπως κάθε φορά κάθε κυβέρνηση θεωρεί αυτό το κοινωνικό δικαίωμα. Εδώ είναι η κοροϊδία. Γιατί είναι κοροϊδία; Να πω ότι εμείς υποστηρίζουμε ότι είναι αντισυνταγματικό. Όταν ξεκίνησε η συζήτηση επί ΣΥΡΙΖΑ για την αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 22 ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε: «Κοινωνική ασφάλιση ως κοινωνικό δικαίωμα, ενιαίο σύστημα καθολικής κάλυψης στα

πλαίσια δημόσιου αναδιανεμητικού συστήματος, βάσει των αρχών της αλληλεγγύης και της ανταποδοτικότητας».

Τι είπαμε εμείς; Είχε πει ο κ. Γκιόκας: «Το ΚΚΕ δεν μπορεί να συμφωνήσει. Στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ...» -και το υποστηρίζουμε και τώρα- «...εισάγεται ο όρος της ανταποδοτικότητας, η οποία αποτέλεσε τον πολιορκητικό κριό για όλους τους αντιστασιατικούς νόμους και για τη διάλυση του όποιου κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Το ΚΚΕ υποστηρίζει τη διασφάλιση του δημόσιου αποκλειστικά χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης». Γιατί δεν το ψηφίσατε; Ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ συμφώνησε ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το Κίνημα Αλλαγής. Αυτό δεν έχουμε; Επομένως μην κοροϊδεύμαστε ότι υποστηρίζουμε τον δημόσιο χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης από τη στιγμή που τον έχετε πριονίσει όλα αυτά τα χρόνια. Αυτά τα θα πούμε αργότερα βέβαια.

Η δεύτερη υποκρισία. Λέτε ότι εγγυάται το κράτος. Τι εγγυάται αλήθεια; Μας δουλεύετε; Από το 1990 και μετά όλες οι κυβερνήσεις πετσόκοψαν όλες τις συντάξεις, καταλήστεψαν όλα τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτά τα δισεκατομμύρια -τα πάρα πολλά, για να μην πω από τη δεκαετία του 1950- τίπος ήταν; Δεν ήταν ο κόπος και ο ιδρώτας των εργαζομένων, ένα μέρος του κράτους και ένα μέρος των εργοδοτών; Που κι αυτό είναι κομμάτι της υπεραξίας που παράγουν οι εργαζόμενοι. Τα καταλήστεψατε ή όχι; Τι εγγυάστε δηλαδή; Μας κοροϊδεύετε; Έρχεται και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ που είναι τομή μεγάλη, ο διαχωρισμός της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης.

Κι έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία και μας λέει εδώ τώρα διάφορες ιστορίες. Τι κάνετε; Την κάνετε υποχρεωτική για όλους από εδώ και πέρα και από τα τριάντα πέντε -εντάξει αυτά είναι γνωστά- και μαζεύετε τα λεφτά των εργαζομένων και τα τζογάρετε στο χρηματιστήριο. Χρηματοδοτείτε το κεφάλαιο για να βγάλει κέρδη χωρίς να εγγυάστε τίποτε στην πραγματικότητα. Αφήστε αυτά τώρα. Γιατί βάζετε ρίσκο μικρό, μεσαίο και μεγάλο αφού δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος; Καλά, πού ζούμε σε άλλον πλανήτη ή νομίζετε ότι ο καπιταλισμός δεν θα έχει κρίσεις και νουόργιες και χειρότερες; Και μιλάτε κιάλας για το 2050 και το 2016 ότι διασφαλίζετε κ.λπ..

Εμείς, λοιπόν, υποστηρίζουμε από αυτή τη σκοπιά την ένσταση αντισυνταγματικότητας και από άποψη ουσίας ότι πρόκειται για άλλη μία ληστεία του εργατικού κλάου η οποία παραδίνεται στο μεγάλο κεφάλαιο που δ'ρα σ' αυτόν τον τομέα, αλλά και αλλού και όπου ο εργαζόμενος υπάρχει και πιθανότατα να τα χάσει και όλα. Στην καλύτερη περίπτωση, αν δεν αλλάξει-γιατί οι νόμοι αλλάζουν ο ένας μετά τον άλλον- μπορεί να πάρει πίσω ορισμένα χρήματα τα οποία έχει βάλει, ενώ οι διαφορές εταιρείες που θα τζογάρουν θα έχουν κερδίσει τα μαλλιά της κεφαλής τους -γιατί αυτοί δεν τζογάρουν διαφορετικά- και θα είναι μόνιμα χαμένος ο εργαζόμενος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη για τον χρόνο. Είναι σημαντικό.

Τον λόγο έχει ο κ. Βιλιάρδος από την Ελληνική Λύση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας, το διανεμητικό σύστημα έχει γενικότερα τη λογική του συνταγματικά κατοχυρωμένου αναδιανεμητικού εργαλείου του πλούτου, κάτι που όπως φαίνεται ενοχλεί τους νεοφιλελεύθερους, που με τα αντισυνταγματικά μνημόνια έχουν επικρατήσει, ανεξάρτητα των εκάστοτε κυβερνήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, το να καταθέτει ένσταση αντισυνταγματικότητας ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν υπέγραψε το τρίτο, αντισυνταγματικό φυσικά, μνημόνιο με το οποίο, στην ουσία, κατοχυρώθηκαν τα δύο προηγούμενα, αυτή τη φορά, τότε, και από τα τρία κόμματα της τρόικα εσωτερικού, είναι το λιγότερο οξύμωρο.

Το Σύνταγμά μας, τώρα, στο άρθρο 22 -το άρθρο 25 υποθέτουμε πως το επικαλείται ο ΣΥΡΙΖΑ επικουρικά- αναφέρει, κατά λέξη, τα εξής: «Το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως ο νόμος ορίζει». Δυστυχώς, το Σύνταγμά μας είναι ένα σύνταγμα εύπλαστο, που το κακομεταχειρίζεται η κάθε κυβέρνηση, που παίζει δηλαδή τη μουσική της εκάστοτε κυβέρνησης. Στα εκατόν είκοσι άρθρα του εξουσιοδοτεί πάνω από διακόσιες φορές τον κοινό νομοθέτη να ρυθμίσει τις συνταγματικές έννοιες.

Μία τέτοια διάταξη είναι και το άρθρο 22, παράγραφος 5, το οποίο ενώ ορίζει ότι το κράτος φροντίζει για την κοινωνική ασφάλιση, αμέσως μετά δίνει πλήρη εξουσιοδότηση στον κοινό νομοθέτη να ρυθμίσει τα σχετικά θέματα.

Αντίθετα, το Σύνταγμα θα έπρεπε να είναι πιο λιτό και αυστηρό, περιέχοντας γενικές αρχές, ενώ, ταυτόχρονα, θα έπρεπε να υπάρχει ένα συνταγματικό δικαστήριο για να ελέγχει τυχόν παραβιάσεις του Συντάγματος ακυρώνοντας τον ίδιο τον νόμο καθολικά. Είναι αδιανόητο να ανήκει η Ελλάδα σε εκείνες τις ελάχιστες χώρες που δεν έχουν συνταγματικό δικαστήριο, όταν ακόμη και τα Σκόπια ή η Τουρκία έχουν.

Η αιτία είναι, προφανώς, ότι το ελληνικό πολιτικό σύστημα δεν θέλησε να υπάρξει ένα τέτοιο Σύνταγμα. Θέσπισε ένα συνταγματικό κείμενο, το οποίο, στην ουσία, αντί να προστατεύει τα κοινωνικά συμφέροντα απέναντι στην εξουσία, επιτρέπει στην εκάστοτε εκτελεστική εξουσία να επιβάλλεται στην κοινωνία.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ επικαλείται κάποιες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, όμως, δεν είναι συνταγματικό δικαστήριο, είναι το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, ενώ η ισχύς της κρίσης του περιορίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση που έχει αυτή ενώπιόν του.

Εκτός αυτού, το Σ.τ.Ε. είναι εκείνο που θεώρησε συνταγματικά τα μνημόνια, συνταγματικές τις Πρόσες, συνταγματική την τοποθέτηση ανεμογεννητριών στα δάση κ.ο.κ..

Τέλος, το Σ.τ.Ε. θα είναι εκείνο που θα υπακούσει και πάλι στον νόμο που θα ψηφίσει τώρα η Νέα Δημοκρατία μόνη της, φυσικά, με το πλεονέκτημα των πενήντα εδρών δωρεάν που της παραχωρεί το εκλογικό σύστημα.

Με βάση, λοιπόν, τα ανωτέρω θεωρούμε ότι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι υποκριτική, οπότε δεν τη στηρίζουμε.

Κλείνοντας, ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε το τρίτο μνημόνιο, ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε τις Πρόσες και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι εκείνος που ενώ έφερε πρόταση αναθεώρησης του Συντάγματος, εντούτοις δεν θέλησε να διορθώσει τα ανωτέρω κακώς κείμενα του Συντάγματος.

Για να μην υπάρξει, όμως, κάποια παρεξήγηση, η Ελληνική Λύση καταψηφίζει το νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση, το σημερινό νομοσχέδιο. Δεν μπορεί, όμως, να μην στηλιτεύσει τα κακώς κείμενα στο Σύνταγμα, ούτε την υποκριτική στάση του ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζοντας την ένστασή του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Κλέων Γρηγοριάδης εκ μέρους του ΜέΡΑ25.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι, βέβαια, γεγονός ότι για το ελληνικό κράτος, για το κράτος μας, τα τελευταία έντεκα «ωραιότατα» -σε πολλά εισαγωγικά- χρόνια είναι χρόνια μνημονιακά, χρόνια -να θυμίσω- τα οποία περάσαμε εξαιτίας του Κινήματος Αλλαγής, της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, τα οποία κόμματα είχαν τις κυβερνήσεις που έφεραν αυτά τα μνημόνια. Υπηρετήσατε, λοιπόν, και υπηρετείτε ως εντολοδόχοι της τρόικας όλα αυτά τα χρόνια, τα έντεκα.

Σε τέτοιες συνθήκες, όπως όλοι γνωρίζουν, τι κάνει το κράτος; Το κράτος, κύριε Πρόεδρε, αποσύρεται από τη δουλειά του -όπου η δουλειά του είναι να είναι πάροχος υπηρεσιών και αγαθών προς τους πολίτες του, γιατί έτσι ορίζει το Σύνταγμά μας σε πλειάδα άρθρων του- και μετατρέπεται, τελικά -όπως έχει γίνει στην περίπτωση μας, περίτρανα έχει μετατραπεί- απλώς και μόνο σε μία ρυθμιστική αρχή. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ότι η χώρα βρίσκεται υπό κατοχή εδώ και έντεκα χρόνια. Ρυθμιστική αρχή είναι το κράτος μας. Νομοθετήσατε και κυβερνήσατε και οι τρεις ακριβώς μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ακριβώς με αυτόν τον στόχο.

Η ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, ενώ καταπιάνεται με τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 22 παράγραφος 5 περί της υποχρέωσης του κράτους μας να μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, δεν γίνεται να ειπωθεί αποκομμένη, βεβαίως, από τον πολιτικό φορέα ο οποίος την κα-
ταθέτει.

Και αυτό γιατί, κύριε Πρόεδρε; Γιατί ποιο είναι το ουσιαστικό επίδοκο της κοινωνικής ασφάλισης; Είναι μία εύρωστη και υγιής αγορά εργασίας, η οποία θα μπορεί να χρηματοδοτεί το διανεμητικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, την οποία αγορά εργα-

σίας, όμως, όλοι εσείς, οι μνημονιακοί, τσαλακώσατε υπέρ των ολιγαρχών χωρίς σύνορα και των επιταγών τους για δήθεν ανταγωνιστικότητα. Τι φέρατε; Απορρύθμιση και δραματική μείωση των πραγματικών μισθών -αυτά φέρατε όλοι σας, και οι τρεις- μονίμως υψηλά ποσοστά ανεργίας, χαμηλότερες πραγματικές απολαβές και άρα διαρκώς λιγότερες εισφορές. Δηλαδή, τελικά φέρατε και ένα χρηματοδοτικό καπιταλιστικό κενό αν και είστε καπιταλιστές, τουλάχιστον και οι δύο.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 έχουμε καταθέσει, κύριε Πρόεδρε, πρόταση νόμου για μεταβίβαση της δημόσιας περιουσίας στα ασφαλιστικά ταμεία και επιβολή, επιτέλους, ειδικού φόρου στις τράπεζες, που θα κατευθύνεται, επίσης, στα ασφαλιστικά μας ταμεία, ως ρεαλιστικούς και βιώσιμους τρόπους εξεύρεσης επιπλέον πόρων υπέρ του δημόσιου ασφαλιστικού μας συστήματος. Δυστυχώς, αγνοήσατε επιδεικτικά όλοι σας αυτή την πρόταση, αλλά, βεβαίως, έχετε τους λόγους σας!

Ποιοι είναι οι λόγοι αυτοί, κύριε Πρόεδρε; Πρώτος λόγος: Το ΤΑΙΠΕΔ και το Υπερταμείο σας, τα οποία εκποιούν τη δημόσια περιουσία και είναι τέκνα του μνημονιακού τόξου σας. Δεύτερος λόγος: Η σωτηρία των τραπεζών και η υπηρεσία προς τους τραπεζίτες τους, που είναι η προτεραιότητά, βεβαίως, ολόκληρου του μνημονιακού σας τόξου.

Αν και θεωρούμε, κύριε Πρόεδρε, κοντολογίς -και κλείνω με αυτό- προδήλως αντισυνταγματικό οποιοδήποτε -σχεδόν ανελλιπώς οποιοδήποτε- νομοσχέδιο φέρνει μια μνημονιακή κυβέρνηση, γιατί στην πραγματικότητα διαχείριση κάνει και κοιτάει να δώσει τα χρήματα και τις αξίες μας στους ξένους -αυτό κάνετε παντού, αυτό κάνετε με τα κόκκινα δάνεια και παντού- αν και θεωρούμε προδήλως αντισυνταγματικό, ουσιαστικά όλο το έργο κάθε μνημονιακής κυβέρνησης, κρίνουμε εμφανώς προσηματική την ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ καθώς είναι πλέον πολύ αργά για δάκρυα και οι φωνές περί καλύτερης διαχείρισης της μνημονιακής μας μιζερίας λυπούμεθα πολύ αλλά δεν πείθουν πια κανέναν.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Μισό λεπτό. Σε αυτή τη διαδικασία δεν μπορείτε να μιλήσετε, κύριε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κάνετε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Δεν υπάρχει στη διαδικασία...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Λάθος κάνετε, κύριε Πρόεδρε. Κάθε φορά αυτό γίνεται.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σύμφωνα με τον Κανονισμό μπορεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ένα λεπτό.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ένα λεπτό μόνο. Η διαδικασία νομίζω ότι είναι ξεκάθαρη. Πρέπει να ολοκληρώσουμε, για να προχωρήσουμε.

Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάντοτε προβλέπεται οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να μιλούν. Δεν είναι θέμα να κάνουμε κάτι διαφορετικό. Φαντάζομαι εκ παραδρομής το είπατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως το Σύνταγμα παραπέμπει όπως ορίζει ο νόμος, αλλά προηγουμένως έχει συγκεκριμένες διατάξεις οι οποίες θέτουν ένα συγκεκριμένο συνταγματικό πλαίσιο. Και οι νόμοι οφείλουν να το σέβονται.

Στην προκειμένη περίπτωση, απέναντι στη συνταγματική επιταγή ότι η επικουρική και κοινωνική ασφάλιση πρέπει να είναι δημόσια, υποχρεωτική, να παρέχεται από το κράτος ή από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, έχουμε μία, με τρικ, παραβίαση αυτών των συνταγματικών κατευθύνσεων, διότι δεν συνιστά τίποτα άλλο παρά μία προσπάθεια να συγκαλυφθεί μια έμμεση

ιδιωτικοποίηση, η σύσταση του ταμείου που προβλέπεται, του ΤΕΚΑ, όταν αυτό τελικά υιοθετηθεί στη λειτουργία του τους όρους της ιδιωτικής ασφαλιστικής αγοράς. Διότι περί αυτού πρόκειται. Και όταν, μάλιστα, σαφώς ορίζεται μέσα στο Σύνταγμα, προβλέπεται, ότι η επικουρική ασφάλιση, η κοινωνική ασφάλιση πρέπει να διαχωρίζεται από την ιδιωτική ασφάλιση, η οποία δεν μπορεί να είναι υποχρεωτική αλλά προαιρετική -αν του περισσεύουν κάποιοι μπορεί να πηγαίνει σε μια ασφαλιστική εταιρεία και να ασφαλίζεται- εσείς έρχεστε να κάνετε το εντελώς διαφορετικό.

Και εδώ είναι η τομή, την οποία, κύριοι της Αντιπολίτευσης, του ΜέΡΑ25 και του ΚΚΕ, πρέπει να τη συνειδητοποιείτε και να μην έχετε μια ισοπεδωτική προσέγγιση. Διότι αν, τελικά, όλοι οι υπόλοιποι -ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία- περίπου είναι το ίδιο και το αυτό ως προς τα ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης, τότε μη διαμαρτύρεστε. Αντιληφθείτε, λοιπόν, ότι εδώ πέρα έχουμε μια αρνητική τομή, η οποία αλλάζει άρδην τα χαρακτηριστικά της κοινωνικής ασφάλισης.

Ευτυχώς η φιλελευθεροποίηση του Συντάγματος, η συνταγματοποίηση φιλελεύθερων αρχών δεν έχει φτάσει μέχρι του σημείου που να αλλάξει τον χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. Σε άλλα πράγματα ίσως το έχετε κάνει στο ευρωπαϊκό πλαίσιο, αλλά σε αυτόν τον τομέα ακόμα έχουμε κάτι από τις παλιές κατακτήσεις, το αποτύπωμά τους στο Σύνταγμα. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να μηδενίζουμε αυτήν τη στιγμή τα πράγματα και κυρίως να υποτιμούμε τις μεγάλες διαφορές που υπάρχουν σε αυτό το ζήτημα.

Αν κατάλαβα καλά και από τον συνάδελφο κ. Γρηγοριάδη, πρότεινε ως μια λύση για να στηρίξουμε το ασφαλιστικό σύστημα με την εξεύρεση νέων πόρων. Αν υπάρχει τέτοια πρόταση, να τη δούμε, να τη συζητήσουμε. Προφανώς υπάρχουν μεταβαλλόμενες συνθήκες, αλλά σε κάθε περίπτωση πρέπει να διασφαλίσουμε τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης.

Κύριοι συνάδελφοι της πλειοψηφίας, δεν μπορείτε συστηματικά να λέτε ότι τα επαγγελματικά ταμεία είναι τα ίδια με τα επικουρικά. Και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, σας το είπαν και οι φορείς εδώ πέρα όταν κάναμε την ακρόαση των φορέων. Θυμάμαι το παράδειγμα του επαγγελματικού ταμείου των υπαλλήλων στις φαρμακευτικές αποθήκες, οι οποίοι μίλησαν για μια αρνητική εμπειρία. Σταματήστε, λοιπόν, αυτό το τρικ, αυτή την αλχημεία, να λέτε ότι η επαγγελματική ασφάλιση είναι περίπου το ίδιο και το αυτό με την επικουρική.

Κυρίως όμως μετά το 2008, κύριε Τσακλόγλου, εσείς που τα παρακολουθείτε καλά, ποιος μπορεί μετά από αυτή την παγκόσμια αρνητική εμπειρία, η οποία αποτέλεσε σταθμό γι' αυτή την ανερμάτιστη και έωλη νεοφιλελεύθερη αντίληψη ότι μπορεί να υπάρχει μια μεγέθυνση αέναη, η οποία έτσι να καλύπτει διαχέοντας τους παγκόσμιους κινδύνους, δημιουργώντας χρηματοπιστωτικά προϊόντα σε όλο τον κόσμο, δηλαδή μια φούσκα, ποιος μπορεί, λοιπόν, μετά από την κατάρρευση αυτής της θεωρίας, την οποία τη ζήσαμε με επώδυνους τρόπους και στην Ελλάδα μετά από λίγα χρόνια, με την εισοδό μας στην εποχή των μνημονίων, να μιλάει για εξασφάλιση του κοινωνικού χαρακτήρα και των εισφορών των εργαζομένων;

Κατά συνέπεια η πρόταση αντισυνταγματικότητας είναι απολύτως θεμελιωμένη και αυτό στο οποίο εσείς αναμετρίεστε είναι εάν τελικά η επίκληση του Συντάγματος από την μεριά σας είναι επιλεκτική ή είναι καθολική. Εάν πράγματι θεωρείτε ότι πρέπει να νομοθετείτε μέσα στο πλαίσιο του Συντάγματος, τότε να το αποσύρετε το ταχύτερο δυνατό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Σκουρλέτη, έχετε δίκιο, πίστευα ότι η κ. Ξενογιαννακοπούλου είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Εγώ έκανα λάθος.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό σας είπα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Το ίδιο δικαίωμα έχει, λοιπόν, και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, όχι από τα υπόλοιπα κόμματα.

Κύριε Μπουκώρο, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αντιλέγων από την πλευρά της πλειοψηφίας, ο γραμματέας μας κ. Μπούγας, επικαλούμενος όλες τις προβλέψεις του καταστατικού χάρτη, όλες τις υφιστάμενες διατάξεις, αλλά και τις αποφάσεις των ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας, απέδειξε με τρόπο ξεκάθαρο και πλήρη ότι δεν τίθεται κανένα ζήτημα αντισυνταγματικότητας.

Θα μου επιτρέψετε μια περισσότερο πολιτική προσέγγιση για τα όσα ακούστηκαν στη συνέχεια. Πράγματι, το άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος προβλέπει ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλεια, όπως νόμος ορίζει. Όπως όλες οι συνταγματικές προβλέψεις είναι γενική και δεν θα μπορούσε να είναι άλλωστε ειδική, αφού δεν αγγίζει τις προβλέψεις του Συντάγματος που αφορούν στη μορφή του πολιτεύματος και στις βασικές λειτουργίες, που είναι πολύ συγκεκριμένες.

Στη συνέχεια και από κει και πέρα, η εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναφέρθηκε σε ορισμένες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και στα τέσσερα, αν θέλετε, σημεία στα οποία εδράζονται αυτές οι αποφάσεις. Εγώ θα κρατήσω το ένα, ότι πρέπει, οφείλει το κράτος, υποχρεούται να αποσυνδέει τον επιχειρηματικό κίνδυνο από τις εισφορές των εργαζομένων και πράγματι αυτό προκύπτει από όλες τις προβλέψεις.

Όμως έρχεται το άρθρο 60, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, για να απαντήσει στην ένστασή σας αυτή, αφού με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο το κράτος, πράγματι, εγγυάται το σύνολο των εισφορών των εργαζομένων για την επικουρική ασφάλιση, συνυπολογίζοντας μάλιστα και του πληθωρισμού. Δίνετε την αίσθηση, υπερασπιζόμενος ένα σύστημα που κινδύνευσε με κατάρρευση τα προηγούμενα χρόνια, ότι στηρίζετε ένα σύστημα που, ουσιαστικά, δεν εγγυάται τίποτα. Διότι αν εγγυούταν πλήρως τις εισφορές των εργαζομένων το σύστημα το οποίο ισχύει, δεν θα είχαμε μειώσεις τα προηγούμενα χρόνια. Και απορώ πώς το κάνουν αυτό στελέχη που προέρχονται από τον χώρο του ΠΑΣΟΚ, που αναγκάστηκε λόγω της οικονομικής κρίσης το 2011 να μειώσει τις συντάξεις μέχρι και 35%-40%. Δίνετε την εντύπωση ότι είστε αποφασισμένοι και πάλι να πάτε σε μια μάχη οπισθοφυλακής, να αγωνιστείτε για ένα «πουκάμισο αδειανό, για μια Ελένη», για μια Ελένη που δεν είναι στην Τροία. Μια σκιά, ένα είδωλο είναι εκεί. Στην Αίγυπτο είναι η Ελένη κατά τον νομπελίστα μας.

Μας λέτε δηλαδή ότι αυτά τα επενδυτικά κεφάλαια δεν κερδίζουν και από την άλλη τα κατηγορείτε για αισχροκέρδεια. Μας λέτε, λοιπόν, ότι κράτη όπως ο Καναδάς, που εφαρμόζουν ανάλογα συστήματα, είναι αποτυχημένα κράτη και κράτη όπως η Ελλάδα με τα σημερινά συστήματα είναι επιτυχημένα κράτη. Πού στηρίζονται αυτά τα επιχειρήματα, αλήθεια; Στην πραγματικότητα ή σε κάποιο φαντασικό;

Και πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω ιδιωτικοποίηση μέσω της δημιουργίας νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Το βρήκατε εσείς αυτό, καινοτομήσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Δεν είναι, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, ούτε πατέντα ούτε καινοτομία. Είναι μια λογική προσέγγιση. Η εγγύηση του κράτους είναι πάντα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του και αυτό έχει αποδειχθεί ιστορικά. Σας το είπε κι ο κύριος συνάδελφος από το ΚΚΕ προηγουμένως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατακλέψατε όλον τον κόσμο και λέτε για δυνατότητες!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αν θέλετε, η μέριμνα που προβλέπεται από το Σύνταγμα και κρίθηκε από τα ανώτατα δικαστήρια είναι υποχρεωτικότητα, είναι αναγκαιότητα. Αλλά εσείς ειδικά μπορείτε να το εγγυηθείτε αυτό; Η ιστορία δείχνει ότι δεν μπορείτε να το εγγυηθείτε.

Τι κάνουμε, λοιπόν, με το σημερινό νομοσχέδιο; Δημιουργούμε μια νέα προοπτική, ιδιαίτερα για τους νέους εργαζόμενους. Έρχεται το κράτος εδώ και λέει ότι εγγυάται τις εισφορές τους στο σύνολό τους.

Αλλά να σας πω και κάτι άλλο που διέφυγε από όλους; Σήμερα ποιος παίρνει επικουρική σύνταξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Όποιος συμπληρώσει, τουλάχιστον, δεκαπενταετή ασφάλιση. Αν όχι, υπέρ αγνώστων τα χρήματά του και οι εισφορές του. Με το

καινούργιο σύστημα, τουλάχιστον, προβλέπεται ότι όποιος δεν θεμελιώσει δικαίωμα επικουρικής σύνταξης θα πάρει το κεφάλαιο της εισφοράς του πίσω. Κι αυτό είναι δίκαιο, είναι αναλογικό, είναι δημοκρατικό. Δεν σας άκουσα να λέτε κάτι γι' αυτό.

Μην αγωνίζεστε, λοιπόν, για αδειανά πουκάμισα. Είναι ευθύνη όλων μας, ναι, να εγγυηθούμε τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος. Κανένα σύνταγμα δεν λέει αν θα είναι αναδιανεμητικό ή αν θα είναι κεφαλαιοποιητικό ένα μέρος ή το σύνολο του ασφαλιστικού συστήματος. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό.

Ας προσπαθήσουμε, τουλάχιστον, στις νέες γενιές, εφόσον οι δημογραφικοί δείκτες βαίνουν όλο και χειρότερα σε αυτόν τον τόπο -κι αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και να συζητήσουμε- να δούμε πώς μέσα από αυτούς τους δημογραφικούς δείκτες, από αυτά τα δημογραφικά δεδομένα θα δώσουμε μια καλύτερη προοπτική στους νέους εργαζομένους. Αυτό είναι το ζητούμενο και θα πρέπει να είναι ζητούμενο για κάθε πολιτική παράταξη της χώρας και ιδιαίτερα για τις παρατάξεις που κινούνται με γνώμονα την ηθική της ευθύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Για την αντισυνταγματικότητα θα μιλήσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Μόνο για την αντισυνταγματικότητα. Απλώς έχω και δύο κείμενα για να στηρίξουν αυτά που θα πω, δεν έχω κάτι άλλο. Παρακαλώ μη φοβάστε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μιλήσω για την ουσία του νομοσχεδίου, παρ' ότι βεβαίως είναι μεγάλη η έκπληξη μου από τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης. Θα περιμένα να έχουν δει τη διεθνή εμπειρία, να έχουν δει ότι το νομοσχέδιο αυτό εξασφαλίζει μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους και να μη βρίσκονται απέναντι στους νέους. Αλλά αυτό καθόλου δεν με ενοχλεί. Μου κάνει εντύπωση.

Θέλω να σταθώ στο θέμα της αντισυνταγματικότητας. Ο ΣΥΡΙΖΑ στην ένστασή του αναφέρεται στο άρθρο του Συντάγματος, του 1975 παρεμπιπτόντως, της Νέας Δημοκρατίας και του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το οποίο λέει στο άρθρο 22 παράγραφος 5 ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων.

Κατόπιν, ήδη από το 1984 έχουμε αποφάσεις, είτε του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου είτε του Συμβουλίου της Επικρατείας είτε άλλων δικαστηρίων -ενδεικτικά ΑΕΔ 87/97, Συμβούλιο της Επικρατείας 2290/15, 2202/10, 3487/08, 660/16- οι οποίες λένε ότι μας ενδιαφέρει ποιος είναι ο πάροχος και όχι ποιο είναι το επιμέρους σύστημα. Με άλλα λόγια ενδιαφέρει τα δικαιήτρια να είναι δημόσιο το σύστημα συνολικά, να το παρέχει το δημόσιο, το δημόσιο να είναι ο πάροχος, αλλά από εκεί και πέρα μπορεί το σύστημα να είναι είτε διανεμητικό είτε νοητής κεφαλαιοποίησης είτε αμιγώς κεφαλαιοποιητικό είτε οποιοδήποτε άλλο σύστημα.

Επομένως, εδώ καλύπτεται απολύτως αυτή η υποχρέωση, διότι προφανώς μιλούμε για ένα σύστημα το οποίο δεν εποπτεύεται απλώς από το δημόσιο αλλά παρέχεται από ένα ταμείο το οποίο όπως ήδη σημειώθηκε είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας στις αποφάσεις του 1889 και 1890 του '19 λέει ότι πρέπει να πληρούνται δύο υποχρεώσεις στις οποίες οφείλει να ανταποκρίνεται το κράτος, η βιωσιμότητα του συστήματος και η εξασφάλιση μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Εδώ, λοιπόν, ερχόμαστε με τούτο εδώ το νομοσχέδιο και ακριβώς ανταποκρινόμενοι στο πνεύμα και στο γράμμα του Συντάγματος, αλλά και στο πνεύμα και στο γράμμα αυτών των συγκεκριμένων αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας ερχόμαστε και κάνουμε τρία πράγματα. Πρώτον, το σύστημα όπως ήδη σημειώσα παραμένει δημόσιο, καθώς το ΤΕΚΑ είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το οποίο αναλαμβάνει την αποστολή

της επικουρικής ασφάλισης. Δεύτερον, έχει κατατεθεί η αναλογιστική μελέτη -μάλιστα τρεις μελέτες έχουν κατατεθεί- που αποδεικνύεται ότι έχουν μελετηθεί και ληφθεί υπ' όψιν όλοι οι δημογραφικοί, οικονομικοί και λοιποί δείκτες και εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα του συστήματος και τρίτον λαμβάνεται μέριμνα για την επάρκεια των παροχών και για τη βιωσιμότητα του συστήματος. Μάλιστα ήταν ενδεικτική η αναφορά του κ. Μπουκώρου προηγουμένως ο οποίος μίλησε και για αυτούς που δεν έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετία, που μέχρι τώρα έμεναν ακάλυπτοι -και με εσάς ως κυβέρνηση- ενώ από εδώ και πέρα δεν θα μένουν με αυτό εδώ το σύστημα το οποίο εσείς το θεωρείτε αντισυνταγματικό.

Πλέον αυτών, με το παρόν σύστημα -ενοχλείται ο ΣΥΡΙΖΑ που το υπενθυμίζουμε από τη δική μας πλευρά και ο κ. Μπούγας και ο κ. Μπουκώρος- έχουμε τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, τα οποία λειτουργούν με αμιγώς κεφαλαιοποιητικά χαρακτηριστικά. Η ίδρυση και η λειτουργία αυτών των ταμείων, τα οποία μάλιστα είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, κρίθηκε συνταγματική από το Συμβούλιο της Επικρατείας με την απόφαση 960/2017. Αυτό δεν νομίζω να το διαψεύδετε, απλώς επιχειρείτε άγαρμπα να πείτε άλλο είναι τα ταμεία της επαγγελματικής ασφάλισης και άλλο είναι η επικουρική ασφάλιση. Δεν χρειάζεται να μπαίνετε σε αυτή την ταλαιπωρία. Νομίζω υποτιμάτε και τους εαυτούς σας και το κόμμα σας.

Από εκεί και πέρα, για την ειδικότερη νομολογία στην οποία αναφέρθηκε η κ. Ξενογιαννακοπούλου θέλω να πω ότι η νομολογία αυτή απαιτεί να εξασφαλίζει το κράτος το ποσό της σύνταξης που θα λάβουν οι ασφαλισμένοι με πόρους από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πώς γίνεται αυτό; Να σας εξηγήσω πολύ συγκεκριμένα. Άρθρο 8, πόρο του Ταμείου Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης ΤΕΚΑ είναι η επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για την κάλυψη της δαπάνης που προκύπτει από την εφαρμογή του τελευταίου εδαφίου των παραγράφων 3. Άρα το κράτος είναι παρών. Στο άρθρο 60, κρατική εγγύηση, κατά τον χρόνο επέλευσης των καλυπτόμενων κοινωνικοασφαλιστικών κινδύνων το κράτος εγγυάται την καταβολή ελάχιστης ανταποδοτικής μηνιαίας επικουρικής σύνταξης κ.λπ.. Πού είναι, λοιπόν, η ιδιωτικοποίηση και που είναι η αντισυνταγματικότητα; Μιλάμε για ένα ταμείο το οποίο είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και το κράτος είναι παρόν και εγγυάται τις συντάξεις.

Από εκεί και πέρα κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με δύο επιμέρους αναφορές σε αυτά τα έγγραφα που παραξένεψαν τους συναδέλφους. Το ένα έγγραφο που τους παραξένεψε το οποίο κρατούσα εδώ είναι η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής την οποία επικαλείστε σε διάφορες περιπτώσεις. Τι λέει σήμερα σε αυτό το νομοσχέδιο η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής; Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 22 παράγραφος 5, το Σύνταγμα επιφυλάσσει στον κοινό νομοθέτη την ευχέρεια να ρυθμίζει τα θέματα που αναφέρονται στην οργάνωση και τη λειτουργία του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων στο πλαίσιο των κανόνων που τίθενται από τις εν γένει συνταγματικές διατάξεις ιδίως περί ισότητας κ.λπ.. Άρα τάσσονται ευθέως υπέρ της τοποθέτησής του κ. Μπούγα, του κ. Μπουκώρου και της δικής μου τοποθέτησης.

Τέλος έχουμε τη γνωμοδότηση ενός από τα τρία ανώτατα δικαστήρια της χώρας, στο οποίο δεν αναφερθήκατε, παρ' ότι η γνωμοδότηση αυτή είναι μέσα στον φάκελο του νομοσχεδίου. Αναφέρομαι στη γνωμοδότηση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αναφέρει στην εισήγηση των δύο συμβούλων που έγινε δεκτή από την ολομέλεια του δικαστηρίου πλην ενός συμβούλου που διαφώνησε ότι παρά τον παραδοσιακά αναδιανεμητικό χαρακτήρα του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης το Σύνταγμα κατοχυρώνοντας στο άρθρο 22 παράγραφος 5 τον θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης και ανάγοντας τη μέριμνα για την προαγωγή του σε σκοπό του κράτους δεν προκρίνει κατά το γράμμα αυτού την εισαγωγή συστήματος της μίας ή της άλλης κατηγορίας, καταλείποντας έτσι στον κοινό νομοθέτη την ευχέρεια διαμόρφωσης του. Αυτό λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο που γνωμοδοτεί πάντως στα ασφαλιστικά νομοσχέδια.

Εν πάση περιπτώσει, αν δεν σας αρκεί αυτή η τοποθέτηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου προσθέτω και δεύτερη. Συμπερασματικά

επομένως με όλες τις επιφυλάξεις που δικαιολογεί η εξειδίκευση των τεχνικών παραμέτρων του θεσπιζόμενου νέου συστήματος επικουρικής ασφάλισης με κανονιστικές πράξεις οι προτεινόμενες διατάξεις δεν θα μπορούσε στο πλαίσιο του οριακού ελέγχου συνταγματικότητας των οποίων υπόκεινται οι σχετικές νομοθετικές επιλογές να θεωρηθεί ότι κατ' αρχάς δεν συνάδουν προς τις ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις.

Κοντολογίς τόσο το Συμβούλιο της Επικρατείας το οποίο παρερμηνεύετε όσο και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και κυρίως το Ελεγκτικό Συνέδριο λένε ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν είναι αντισυνταγματικό. Δεν μπορώ παρά να μη σημειώσω ότι ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης τουλάχιστον φρέναραν και δεν συμπορεύτηκαν με τον ΣΥΡΙΖΑ σε αυτή την τυφλή κριτική, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι άλλο πράγμα είναι κάποιος να είναι αντίθετος σε ένα νομοσχέδιο για λόγους πολιτικούς, ιδεολογικούς και άλλο πράγμα να μη βλέπει μπροστά του ξεκάθαρα τι λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας και να διασπρεβλώνει τόσο εξόφθαλμα την πραγματικότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, για το θέμα αντισυνταγματικότητας που ετέθη. Θα προχωρήσουμε σε αυτό που έχει καθιερωθεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων και από την πρακτική λόγω των ειδικών υγειονομικών συνθηκών, δηλαδή θα ψηφίσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων σύμφωνα με την αρχή της δεδηλωμένης.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΚΡΟΣ: Κατά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κατά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Απέχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεπώς, η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο για ένα λεπτό πάνω στη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Θεωρώ ότι η διαδικασία αυτή η οποία ακολουθήθηκε δεν μπορεί να ακολουθείται. Κατ' εξαίρεση και για την εντελώς ειδική περίπτωση που ήταν παρόντες μέσα στην Ολομέλεια μόνο οι κοινοβουλευτικοί εισηγητές, είχε εγκριθεί σε άλλη φάση της πανδημίας. Βρισκόμαστε μπροστά σε μία προφανή απαξίωση και περιφρόνηση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Και δεν αναφέρομαι στους δεκαεφτά συναδέλφους, κυρίες και κύριους της Νέας Δημοκρατίας, που είναι παρόντες, αλλά στους σαράντα οκτώ που είναι απόντες από την ειδική σύνθεση αυτής της Βουλής. Δηλαδή, ο Κανονισμός, χωρίς εξαιρέσεις, λέει με σαφήνεια ότι αποκλειστικά δι' εγέρσεως κρίνονται αυτά τα θέματα. Κατ' ανοχή και με επίκληση της δεδηλωμένης σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν είναι οριακές οι καταμετρήσεις ή όταν είναι πασιφανές πως εν πάση περιπτώσει κάποιοι λείπουν -οριακά επαναλαμβάνω- προχωρά η διαδικασία.

Δεν είναι δυνατόν όμως στην ειδική σύνθεση των εκατόν είκοσι όταν είναι παρόντες από τα άλλα κόμματα όλοι σχεδόν ή το 90% των συναδέλφων που έχουν δικαίωμα, τα κόμματα να έχουν μέσα

στην Ολομέλεια από πλευράς της πλειοψηφίας δεκαεφτά παρόντες συναδέλφους και συναδέλφισσες, αν δεν κάνω λάθος και να γίνεται επίκληση της δεδηλωμένης σε μια εντελώς πέραν του Κανονισμού διαδικασία. Σας το λέω ευθύτατα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ωραία. Θα το μεταφέρω στη Διάσκεψη των Προέδρων όπου συμμετέχετε και θα γίνει συζήτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Όχι, όχι.

Πρέπει να γνωρίζετε ότι ακόμα και η Διάσκεψη των Προέδρων εάν -επαναλαμβάνω- κατ' εξαίρεση για τις εντελώς ειδικές συνθήκες προ μηνών είχε πάρει αυτή την απόφαση, η Ολομέλεια και μόνο η Ολομέλεια και μάλιστα για άρθρα που αφορούν Βουλευτές κατά μόνος εντός της Ολομέλειας και όχι την εκπροσώπησή τους από τους εκπροσώπους των κομμάτων, είναι υπεύθυνη. Άρα, η επίκληση από την πλευρά αυτής της απόφασης της Διάσκεψης δεν έγκειται στο να αλλάξει σε μία άλλη διάσκεψη. Είναι 100% θέμα της Ολομέλειας να κρίνει το πώς θα ψηφίσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΚΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ. Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσουμε μια τέτοια διαδικασία και να χάσουμε χρόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΚΡΟΣ: Πάντα με τον προσήκοντα σεβασμό στον πρώην Πρόεδρο της Βουλής αλλά προς αποφυγή δημιουργίας εντυπώσεων πρέπει να πούμε ότι αυτή η συζήτηση ακολουθεί την ψηφοφορία. Η ψηφοφορία έγινε επί τη βάσει της συμφωνίας της Διάσκεψης των Προέδρων. Το αν αυτή η συμφωνία θα αναθεωρηθεί για τη συνέχεια θα αφορά και πάλι τη Διάσκεψη των Προέδρων.

Από και πέρα, βεβαίως, ο κύριος Πρόεδρος αναφέρθηκε και στην αρχή της δεδηλωμένης. Η πρακτική εμπειρία σε τέτοιες περιπτώσεις είναι ότι όταν η καταμέτρηση δι' εγέρσεως είναι οριακή υπάρχει πάντα μια διακοπή, είτε μιλάμε για τις επιτροπές είτε μιλάμε για την Ολομέλεια και γίνεται ψηφοφορία δι' εγέρσεως στη συνέχεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ. Να κλείσει η συζήτηση. Δεν υπάρχει θέμα. Είπατε την αποψή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΚΡΟΣ: Το αν, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, θα αναθεωρήσει η Διάσκεψη των Προέδρων την απόφασή της είναι ένα ζήτημα. Προς το παρόν δεν το έχει κάνει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε με τον πρώτο κύκλο ομιλητών με τον κ. Διονύσιο Σταμενίτη.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, τώρα που ξεκίνησε η διαδικασία να είστε εντός του χρόνου γιατί έχουμε όπως σας είπα εκατόν είκοσι ομιλητές και ήδη έχουμε ξεφύγει μιάμιση ώρα από τον προγραμματισμό μας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά» το οποίο αποτελεί, πραγματικά, μια μεταρρυθμιστική τομή στο ασφαλιστικό επικουρικό σύστημα της χώρας. Πρόκειται, όπως και ο ίδιος ο τίτλος μαρτυρά, για μια μεταρρύθμιση με το βλέμμα στραμμένο στους νέους ανθρώπους, δηλαδή σε όσους μπαίνουν τώρα στην αγορά εργασίας και σχεδιάζουν το μέλλον τους. Συζητάμε για ρυθμίσεις που δίνουν προοπτική και μέσα σε άλλα επιχειρούν και κρίνουν ότι θα πετύχουν να αντιστρέψουν την επικρατούσα αντίληψη που υπάρχει σήμερα στην ελληνική κοινωνία ότι οι νέοι εργαζόμενοι δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εργάζεται συντονισμένα και μεθοδικά προκειμένου να αντιμετωπίσει στο σύνολό του το ομολογούμενως μεγάλο και ένα από τα βασικά προβλήματα που ταλανίζει τη χώρα για πάρα πολλές δεκαετίες. Και αυτό δεν είναι άλλο από το ασφαλιστικό. Οι ίδιοι οι πολίτες είναι αυτοί που ταλαιπωρούνται από ένα σύστημα που δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά σε όσα αυτοί προσφέρουν

κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου. Και θα έλεγε ψέματα όποιος ισχυριζόταν ότι δεν υπήρχε για χρόνια η αίσθηση ανάμεσα στους Έλληνες πολίτες. Αυτό όμως αλλάζει.

Το πρώτο βήμα για την αλλαγή του ασφαλιστικού τοπίου στη χώρα έγινε με τις σημαντικές αλλαγές στις κύριες συντάξεις που έφερε ο ν.4670 που ψηφίσαμε το 2020 για τον οποίο καλό είναι να υπενθυμίσουμε σήμερα, σε όσους την κατέκριναν, ότι πρόκειται για μια μεταρρύθμιση πραγματική τομή στην ιστορία του ασφαλιστικού συστήματος με αλλαγές που συνέβαλαν, κυρίως, στην αποκατάσταση των αδικιών, στον ανταποδοτικό χαρακτήρα του συστήματος, στην επιβράβευση αυτών που εργάζονται περισσότερο.

Το κυριότερο για να μην το ξεχνάμε αυτό, ήταν ότι πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια συζητούσαμε για αύξηση των συντάξεων και όχι για μειώσεις. Γιατί, εσείς κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μειώσατε τις συντάξεις. Τις πετσοκόψατε. Ο νόμος Κατρούγκαλου. Όλες τις συντάξεις. Και τις μεγάλες και τις μικρές. Εκτός από τις μεγάλες εισφορές που επέβαλε, επέβαλε και δραστηική μείωση των συντάξεων. Το γνωρίζουν καλά οι αγρότες. Το είδαν: 495 ευρώ παίρνουν όσοι αγρότες βγήκαν με τον νόμο Κατρούγκαλου. Μεγάλη διαφορά πριν το 2015. Το έβλεπαν και οι δικηγόροι, οι γιατροί, οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Όλοι αυτοί είδαν την τεράστια διαφορά. Και βλέπουν τη διαφορά που έχουν οι συντάξεις με τον καινούργιο νόμο που ψηφίσαμε.

Σήμερα η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων προχωρά παρακάτω κι έρχεται να ρυθμίσει και το κομμάτι της επικουρικής ασφάλισης με στόχο την αύξηση των επικουρικών συντάξεων των νέων εργαζομένων μάλιστα μέσα από ένα σύστημα που θα διασφαλίζει τις επικουρικές συντάξεις του ισχύοντος συστήματος, δηλαδή, νέα προοπτική στους νέους εργαζόμενους από τη μία που τους εγγυάται ότι θα λάβουν σύνταξη που αντιστοιχεί τουλάχιστον με την πραγματική αξία των εισφορών που κατέβαλαν και από την άλλη εξασφαλίζοντας πλήρως τα κεκτημένα των παλαιών ασφαλισμένων και των σημερινών συνταξιούχων οι οποίοι δεν επηρεάζονται, να επαναλάβουμε για μία ακόμα φορά. Δεν επηρεάζονται από αυτό το νομοθέτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου τονίζω και εγώ ότι αφορά αποκλειστικά αυτούς που λαμβάνουν εργασία από 1-1-2022 για την οποία υφίσταται υποχρέωση επικουρικής ασφάλισης καθώς και προαιρετικά για όσους εργαζόμενους είναι μέχρι τριάντα πέντε ετών. Αναλύοντας, λοιπόν, τις διατάξεις μπορούμε εύκολα να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι έχουμε μπροστά μας ρυθμίσεις που λειτουργούν προς το συμφέρον των νέων ασφαλισμένων. Γιατί πώς μπορεί αλλιώς να ερμηνευτεί η μετατροπή ενός τμήματος του σημερινού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από διανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό με την εισαγωγή του ατομικού κουμπάρ; Είναι μια μεγάλη τομή που θα οδηγήσει σε αύξηση των επικουρικών συντάξεων για όλους ανεξαρτήτως της νέους ασφαλισμένους. Θα δώσει τη δυνατότητα περισσότερων επιλογών και καλύτερου ελέγχου των τελικών συντάξεων.

Αλλάζει ο τρόπος τροφοδότησης και πλέον οι εισφορές των νέων θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται. Θα δημιουργείται έτσι ένα αποθεματικό από το οποίο θα πληρωθούν οι μελλοντικές τους συντάξεις. Οι εισφορές που πληρώνει ο κάθε νέος εργαζόμενος θα πηγαίνουν στη δική του σύνταξη και δεν θα χρησιμοποιούνται για την πληρωμή της επικουρικής σύνταξης των σημερινών συνταξιούχων, όπως ισχύει σήμερα. Το νέο σύστημα ακόμα θα αποσυνδέει τις επικουρικές συντάξεις από τις δημογραφικές εξελίξεις λύνοντας έτσι στο πρόβλημα της αρνητικής επιρροής της σταδιακής γήρανσης του πληθυσμού στο ασφαλιστικό σύστημα. Επιδιώκει όπως προανέφερα να αντιστρέψει το αίσθημα της αμφιβολίας και της αμφισβήτησης απέναντι στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και να οικοδομήσει ισχυρούς δεσμούς εμπιστοσύνης ανάμεσα στους νέους και στο ασφαλιστικό σύστημα.

Παράλληλα, κρίσιμο στοιχείο που έρχεται ως απόρροια, συνολικά, των ρυθμίσεων του σημερινού νομοθετήματος είναι και η αναβάθμιση της βιωσιμότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας, ενώ δεν πρέπει να παραβλέπουμε

την έμμεση στήριξη της οικονομίας μας, καθώς ένα σημαντικό μέρος των χρημάτων αυτών που θα συγκεντρώνονται θα επενδύονται στην ελληνική οικονομία.

Στην πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγή προς ψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις στον τομέα της ασφάλισης. Πιστοί στο δόγμα της εφαρμογής του προγράμματος που παρουσιάσαμε στον ελληνικό λαό, ο οποίος μας ψήφισε για να το εφαρμόσουμε, θέτουμε σήμερα προς ψήφιση το σχέδιο που θα αλλάξει ριζικά και –επαναλαμβάνουμε– προς το συμφέρον των νέων εργαζομένων τον χάρτη της επικουρικής ασφάλισης της χώρας μας.

Με τις νέες ρυθμίσεις η χώρα μας μπαίνει ομολογουμένως, με μια σημαντική καθυστέρηση, στον δρόμο που από καιρό έχουν ακολουθήσει πολλές ανεπτυγμένες χώρες, αυτόν των κεφαλαιοποιητικών προγραμμάτων ασφάλισης. Και από τα μέχρι τώρα παραδείγματα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι πρόκειται για επιτυχημένα μοντέλα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ο μετασχηματισμός της χώρας δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα από λόγια και φιλολογικές συζητήσεις για το πώς θα γίνουμε καλύτεροι. Χρειάζεται πολιτικές αποφάσεις και τομές. Το νομοσχέδιο που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα είναι μια από αυτές τις αναγκαίες αλλαγές που θα συμβάλουν ουσιαστικά στο να αλλάξουμε την Ελλάδα και να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Γι' αυτό και σας καλώ να στηρίξουμε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων υπερψηφίζοντας, να στηρίξουμε επιτέλους τους νέους ανθρώπους και να μην είστε, για μια ακόμα φορά, απέναντί τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Σταμενίτη και για τη συνέπεια στον χρόνο. Πιστεύω ότι θα συνεχίσουμε στο ίδιο πλαίσιο με την κ. Θεανώ Φωτίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης, η Κυβέρνηση επικαλείται το υπαρκτό δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Όμως, αυτό το πρόβλημα επιτείνει η ίδια η Κυβέρνηση με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της στην εργασία, την ανεργία και στο κοινωνικό κράτος δύο χρόνια τώρα. Υποκριτικά το χρησιμοποιεί για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης, διότι το δημογραφικό δεν είναι ούτε νέο ούτε μόνο ελληνικό πρόβλημα. Είναι γνωστό εδώ και σαράντα χρόνια και η Νέα Δημοκρατία σε όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις είχε μεγάλο μέρος, μεγάλο μερίδιο, που δεν έκανε βεβαίως τίποτα.

Το δημογραφικό το αντιμετώπισαν στοιχειωδώς κάποιες ευρωπαϊκές χώρες, με πρώτη τη Γερμανία, εντάσσοντας στην εργασία εκατομμύρια πρόσφυγες. Τι κάνετε εσείς δύο χρόνια τώρα; Μας φτάσατε να μας κατηγορεί η Ευρώπη για επαναπωθήσεις παράνομες. Το αντιμετώπισαν η Γαλλία και οι σκανδιναβικές χώρες με τεράστιες προνοιακές δαπάνες για δωρεάν υπηρεσίες φροντίδας και ισχυρό κοινωνικό κράτος, βρεφονηπιακοί σταθμοί για όλα τα παιδιά δωρεάν, σχολικά γεύματα, γενναιοδωρες παροχές για το παιδί, τον ηλικιωμένο, τον ανάπηρο και τη μάνα, έτσι ώστε να νιώσει ασφαλής η γυναίκα και να τεκνοποιήσει. Εσείς τις υπηρεσίες φροντίδας τις βλέπετε σαν ένα κερδοφόρο νέο τομέα του ιδιωτικού κεφαλαίου που πρέπει να τις πληρώνουν οι Έλληνες. Τα σχολικά γεύματα τα λιοδορούσατε σαν συσσώτιμα και όχι μόνο δεν αυξήσατε τα voucher για τους βρεφονηπιακούς, αλλά αφήσατε και ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά απέξω.

Εμείς ως κυβέρνηση φτάσαμε τις δαπάνες της πρόνοιας στα 3.350.000.000 ευρώ από 789 εκατομμύρια ευρώ που τις παραλάβαμε το 2015. Εσείς, στο πενταετές μεσοπρόθεσμο, με ανάπτυξη υποτίθεται στα ουράνια, τις κρατάτε στα 3.350.000.000 ευρώ ακριβώς. Σημειωτέον ότι αυτές οι δαπάνες είναι το 2% του ΑΕΠ της χώρας, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 4%. Να μην πω για το 2015, όπου η χώρα στον προνοιακό χάρτη της Ευρώπης δεν υπήρχε. Ήταν στο 0,04% του ΑΕΠ. Αυτό μας παραδώσατε και 879 εκατομμύρια για τα παιδιά και τη μάνα τα οποία

τα φτάσαμε στο 1.400.000.000. Οι γυναίκες αργούν να κάνουν παιδιά σε όλη την Ευρώπη. Γνωρίζετε, όμως, πόσες παροχές έχει η σπουδαστριά μάνα σε όλα τα πανεπιστήμια της Ευρώπης; Εσείς θα την κόβατε με την ελάχιστη βάση εισαγωγής και αν παρ' όλα αυτά τα κατάφερνε να μπει, θα την κόβατε γιατί δεν θα τελείωνε εγκαίρως τις σπουδές της.

Η φθίνουσα εξέλιξη του δείκτη γονιμότητας της χώρας μας από τη δεκαετία του '80 -1,4 παιδιά ανά νοικοκυριό με μία αύξηση το 2010 στο 1,5 παιδιά ανά νοικοκυριό- φτάνει την τελευταία δεκαετία της οικονομικής και πολιτικής κρίσης κάτω από το 1,3. Τι λέει αυτό; Λέει ότι όσο η ασφάλεια των πολιτών, οικονομική και κοινωνική, επιδεινώνεται τόσο επιδεινώνεται και ο δείκτης γονιμότητας. Με κάθε νομοσχέδιο και πράξη σας, εσείς αυτό ακριβώς κάνετε. Επιδεινώνετε και ενισχύετε την ανασφάλεια της νέας γενιάς.

Η ομόφωνη έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής του 2018 -που την ψηφίσατε ως Νέα Δημοκρατία- τι έλεγε; Έλεγε: Πρώτον, πρέπει να πάρετε μέτρα, πολιτικές απασχόλησης, ενίσχυσης της εργασίας και του κατώτατου μισθού. Τι κάνατε; Επιτείνετε την ανασφάλεια των νέων που έχουν τη μεγαλύτερη ανεργία στην Ευρώπη με απλήρωτα δεκάωρα, με ατομικές συμβάσεις εργασίας και δώσατε τη ευτελιστική των 2% αύξηση του κατώτατου μισθού.

Δεύτερον, έλεγε το πόρισμα «ενίσχυση δομών φροντίδας παιδιού, επιδόματα, φορολογικά κίνητρα στους νέους, εκπαιδευτική πολιτική». Τι κάνατε; Πέρα από τα ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά που αφήσατε εκτός βρεφονηπιακών σταθμών, αφήσατε σαράντα χιλιάδες παιδιά εκτός πανεπιστημίων. Τα απεγκλωβίσατε για να οδηγηθούν στα πανάκριβα πανεπιστήμια της αλλοδαπής, όπως έδωσε το παράδειγμα ο Πρωθυπουργός, ή στα ΙΕΚ και στα κολέγια της χώρας, όπως πρότερα είπε η διατηρηθείσα στη θέση της Υπουργός Παιδείας, όπου εκεί δεν χρειάζονται βάσεις εισαγωγής, χρειάζεται απλά βάση πληρωμής. Αποσιωπάτε, βέβαια, ότι πέραν της ευταξίας της γνώσης, που στερείτε από τα σαράντα χιλιάδες παιδιά που αφήσατε εκτός πανεπιστημίων, στερείτε και ένα ασφαλέστερο μέλλον, αφού με ανεργία κινδυνεύει με βάση την ΕΛΣΤΑΤ ένας στους δεκαεπτά πτυχιούχους της τριτοβάθμιας, έναντι ένας στους πέντε της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Αφήσατε ανοχύρωτο το ΕΖΥ, αποκεφαλίσате τους Κικίλια, Κοντοζαμάνη, χρεώνοντάς τους την αποτυχία της διαχείρισης της πανδημίας και τον εμβολιασμό και αναθέσατε στον κ. Πλεύρη να υλοποιήσει τις προαναγγελθείσες απολύσεις υγειονομικών για να μπουν οι ιδιώτες κλινικάρχες στο ΕΖΥ.

Αυτά έχουν ως αποτέλεσμα οι Έλληνες να πληρώνουν 40% των μηνιαίων τους εισοδημάτων για υπηρεσίες υγείας - πρόνοιας, έναντι 20% που πληρώνουν στην Ευρώπη, και τελειώνει ο μισθός τους στις δυο, τρεις βδομάδες ή όπως λένε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και της EUROSTAT, ένας στους δύο Έλληνες δανείζεται για να βγάλει πέρα τον μήνα.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι το δημογραφικό δεν σας απασχολεί. Γι' αυτό ισχυρίζομαι ότι το χρησιμοποιείτε ως φερετζέ, ως πρόσχημα, για αυτή την τεράστια νεοφιλελεύθερη ανατροπή στην ασφάλιση. Είναι άλλος ένας νόμος που ψηφίζει μόνη της η Νέα Δημοκρατία, που η κοινωνία δεν συμφωνεί και εγείρεται. Είναι προφανές ότι δε σας νοιάζει η νέα γενιά και η ασφάλειά της, είναι η γενιά μέχρι τριάντα πέντε χρόνων, που δεν βλέπει ποιο είναι το μέλλον της, πώς θα επιβιώσει με το δόγμα της ατομικής ευθύνης έναντι της συλλογικής και της αλληλεγγύης. Ατομική ευθύνη για την πανδημία, για τον εμβολιασμό, για την ατομική σύμβαση εργασίας. Ατομική ευθύνη είναι και ο ατομικός κουμπαράς που όταν θα σπάσει σε σαράντα χρόνια θα δουν όλοι οι σημερινοί νέοι ότι, δυστυχώς, είναι άδειος.

Το φιάσκο του ανασχηματισμού σηματοδοτεί και την αποτυχία της Κυβέρνησης και του δήθεν επιτελικού κράτους. Σημαίνει ότι είναι μια Κυβέρνηση σε πανικό, η οποία μετράει αντίστροφα το τέλος της. Είμαστε εδώ, ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, για μια μεγάλη αλλαγή που δεν θα υλοποιήσει την ιδιωτική επικουρική ασφάλιση και θα δώσει ασφάλεια, ασφάλιση και προοπτική σε όλους τους νέους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαρι-

στούμε και την κ. Θεανώ Φωτίου γιατί ήταν συνεπής στον χρόνο της.

Τώρα θα συνεχίσουμε με τον κ. Λάζαρο Τσαβδαρίδη από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ακολουθεί ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου από το Κίνημα Αλλαγής για επτά λεπτά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αντίθεση με την συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ που προηγήθηκε και ελλείψει επιχειρημάτων για το νομοσχέδιο που συζητάμε αναφέρθηκε σε οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό, εγώ, πραγματικά, θα μιλήσω γι' αυτό το εμβληματικό νομοσχέδιο για τον κόσμο της εργασίας. Ένα νομοσχέδιο πρωτοπόρο, καινοτόμο και εστιασμένο στη μεταρρύθμιση της επικουρικής ασφάλισης της νέας γενιάς των ασφαλισμένων μας, όσων δηλαδή αναλαμβάνουν εργασία από 1^η Ιανουαρίου 2022, για τους οποίους υφίσταται η υποχρέωση επικουρικής ασφάλισης, καθώς και προαιρετικά για όσους εργαζόμενους είναι μέχρι τριάντα πέντε ετών. Ένα νομοθέτημα που έρχεται να αναβαθμίσει τη σταθερότητα και τη βιωσιμότητα του δημόσιου ασφαλιστικού μας συστήματος, να μεγιστοποιήσει τις σχέσεις εμπιστοσύνης των νέων ασφαλισμένων με την πολιτεία, αλλά και να δώσει προστιθέμενη αξία στις εισφορές τους, οι οποίες δεν θα εκλαμβάνονται πια από τους ίδιους τους ασφαλισμένους ως αχρείαστες δαπάνες που επιβαρύνουν τις τσέπες τους, χωρίς να καρπώνονται οι ίδιοι και τα οφέλη τους. Γιατί προκύπτει η ανάγκη όχι από σήμερα αλλά από χθες να προχωρήσουμε σε αυτή τη μεταρρυθμιστική τομή; Μα, ακριβώς γιατί δεν μπορούμε ως πολιτεία να εθелоτυφλούμε μπροστά στον ορατό πια κίνδυνο το 2050 η μέση επικουρική σύνταξη να μειωθεί από το 16% στο 10% του μέσου μισθού, όπως ακριβώς πιστοποιεί η εθνική αναλογιστική αρχή.

Είναι απαραίτητο να εφαρμόσουμε τώρα όσα είναι σχετικά νωρίς μια νέα στρατηγική, κοιτάζοντας στα μάτια και ανταποκρινόμενοι στις αγωνίες της νέας γενιάς των ασφαλισμένων, που κάθε μέρα καταθέτουν ψυχή στη δύσκολη και απαιτητική αγορά εργασίας, χωρίς να βλέπουν την προοπτική μιας αξιοπρεπούς σύνταξης, που τα χρήματα που με τόσο κόπο βγάζουν και αποδίδουν στα ασφαλιστικά ταμεία διοχετεύονται εν πολλοίς στους σημερινούς συνταξιούχους και που χωρίς να το έχουν επιλέξει αποτελούν τους μεγάλους χαμένους ενός διανεμητικού συστήματος το οποίο πλέον είναι παρωχημένο και αναποτελεσματικό, αφού όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι καλούνται να καλύψουν και να συντηρήσουν όλο και περισσότερους συνταξιούχους.

Να, γιατί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τολμηρές τομές εξορθολογίζει και νοικοκυρεύει την ασφαλιστική διαδικασία κινητροδοτώντας από τη μια πλευρά τους νεότερους ασφαλισμένους που αποτελούν το πιο παραγωγικό κομμάτι της κοινωνίας μας αλλά και θωρακίζοντας τους παλαιότερους από την άλλη.

Σημείο κλειδί της μεγάλης μεταρρύθμισης είναι η μετατροπή ενός τμήματος του σημερινού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από διανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό. Εισαγωγική, δηλαδή, του θεσμού του ατομικού κουμπαρά που θα διασφαλίζει ότι οι εισφορές κάθε νέου ασφαλισμένου αντί να διοχετεύονται όπως μέχρι σήμερα σε ένα κοινό κορβανά υπέρ των τωρινών συνταξιούχων, θα αποθηκεύονται σε ξεχωριστούς ατομικούς λογαριασμούς και θα δύνανται με απόφαση των ίδιων των ασφαλισμένων να επενδύονται με βάση τρία επενδυτικά προφίλ. Έτσι οι ασφαλισμένοι όχι μόνο θα νιώθουν ότι τα χρήματά τους έχουν μια δυναμική μέσα στον χρόνο που θα μπορεί να τους παρέχει περισσότερες επιλογές αλλά και καλύτερο έλεγχο όσον αφορά την τελική επικουρική σύνταξη που θα λαμβάνουν, αλλά επιπροσθέτως θα στηρίζεται έτσι και η εθνική οικονομία, αφού μεγάλο μέρος των χρημάτων που θα συγκεντρώνονται θα επενδύονται στη χώρα κατά το παράδειγμα της πλειονότητας των χωρών του ΟΟΣΑ που εφαρμόζουν με επιτυχία παρόμοια συμπληρωματικά κεφαλαιοποιητικά συστήματα, χωρίς να διακυβεύεται καθόλου ο υποχρεωτικός δημόσιος χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης.

Μπροστά σε αυτή την επιβεβλημένη από τους καιρούς μεταρρύθμιση, η Αντιπολίτευση και ειδικά η Αξιωματική, επιλέγει πάλι να βρίσκεται στη λάθος πλευρά της ιστορίας. Επιλέγει τη φοβικότητα, την τοξικότητα και το στρουθοκαμηλισμό. Μας κατηγορεί ότι κινδυνεύουν τα χρήματα των ασφαλισμένων, επειδή θα

είναι έρμαιο δήθεν του ρίσκου και του τζόγου, λες και δεν βλέπουν τις διπλές εγγυήσεις που οχυρώνουν και τους νέους αλλά και τους παλιούς ασφαλισμένους από την πιθανότητα διακινδύνευσης έστω και 1 ευρώ της σύνταξής τους. Διότι αφ' ενός τίποτε δεν αλλάζει για τους υφιστάμενους ασφαλισμένους μέχρι τριάντα πέντε ετών εφόσον δεν το επιθυμούν οι ίδιοι αφ' ετέρου οι σημερινοί συνταξιούχοι δεν θίγονται έτσι κι αλλιώς με κανέναν τρόπο. Περαιτέρω όχι μόνο το όποιο δημοσιονομικό κόστος μετάβασης πάντα θα καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά και στη δυνητική περίπτωση που κάτι δεν πάει καλά με τις επενδύσεις των εισφορών τους, η πολιτεία εγγυάται ότι οι ασφαλισμένοι θα πάρουν πίσω όλες τις εισφορές που κατέβαλαν συν τον πληθωρισμό.

Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, όχι απλά κανένας από τους σημερινούς συνταξιούχους δεν διατρέχει τον κίνδυνο να δει μειωμένη επικουρική σύνταξη στον τραπεζικό του λογαριασμό, αλλά καλλιεργείται και το έδαφος για σημαντικά υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για όλους τους νέους ασφαλισμένους από 43% μέχρι και 68% σύμφωνα με τις μελέτες του ΟΟΣΑ.

Επίσης, μας κατηγορεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι αυξάνουμε τις εισφορές, αποκρύπτοντας ότι το ύψος των εισφορών όχι μόνο παραμένει στα 6,5% μέχρι τα μέσα του 2022 αλλά από εκεί και πέρα κατεβαίνει στο 6%. Και βεβαίως μας κατηγορεί ότι ιδιωτικοποιούμε την επικουρική ασφάλιση. «Τι είχες Γιάννη, τι είχα πάντα» από την Αριστερά αυτού του τόπου, που όλα τα ονειρεύεται υπό την σκέπη του στυγνού κρατικού πατερναλισμού.

Ας τονιστεί για μια ακόμη φορά: καμμία ιδιωτικοποίηση δεν γίνεται. Αυτό που γίνεται είναι η δημιουργία από 1^η Ιανουαρίου 2022 ενός νέου δημόσιου ταμείου επικουρικής κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης, με εξειδικευμένο και αναγνωρισμένη επιστημονικής αξίας προσωπικό, το οποίο θα λειτουργεί εφαρμόζοντας πρακτικές και επενδυτική φιλοσοφία ιδιωτικής οικονομίας, όπως γίνεται, δηλαδή, παντού στον σύγχρονο κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφήνοντας πίσω της τις τσαπατσουλές και τα γονατογραφήματα επί ΣΥΡΙΖΑ, φέρνει σήμερα προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο για την επικουρική ασφάλιση, η επάρκεια και η αναγκαιότητα του οποίου τεκμηριώνεται από τρεις μελέτες: μια αναλογιστική, μια μακροοικονομική και μια βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Με οδηγό αυτές τις μελέτες και τις καλές πρακτικές σε διεθνές επίπεδο, προτείνουμε μια μεταρρύθμιση που αποσυνδέει τις επικουρικές συντάξεις από τις δημογραφικές εξελίξεις και τη σταδιακή γήρανση του ελληνικού πληθυσμού, που δημιουργεί ένα νέο ανεξάρτητο και σταθερό ασφαλιστικό πυλώνα με σημαντικά μεγαλύτερο βαθμό ανταποδοτικότητας και ελευθερίας και τέλος μια μεταρρύθμιση που προκαλεί πολύπλευρα και συνδυαστικά οφέλη για τους ασφαλισμένους και για την εθνική μας οικονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου από το Κίνημα Αλλαγής.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την αποτυχία του επιτελικού κράτους σε δύο βασικούς τομείς αφ' ενός τους εμβολιασμούς αφ' ετέρου στην πρόληψη και αντιμετώπιση των πυρκαγιών που ομολογήθηκε από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό με την αντικατάσταση του συνόλου των πολιτικών ηγεσίων των αρμόδιων Υπουργείων, μετά το επιτελικό φιάσκο του ανασχηματισμού, εκεί που φαίνεται ότι αριστεύετε συνεχώς χωρίς αποτυχίες είναι η συνέπεια στις εκπρόθεσμες τροπολογίες των πολλών άρθρων.

Χθες αργά το βράδυ μια ακόμη νυχτερινή τροπολογία δεκατεσσάρων άρθρων σαν αυτή των δεκαεννέα άρθρων του σχεδίου εμβολιασμού που ήρθε μισή ώρα μετά την τυπική λήξη της συνεδρίασης. Είχατε ένα μήνα, ένα ολόκληρο μήνα και φέρατε χθες αργά, την προηγούμενη της συζήτησης στην Ολομέλεια, την πολυτροπολογία δεκατεσσάρων άρθρων. Αυτό και μόνο δείχνει την προχειρότητα σας. Ούτε καν διαχειριστές δεν είστε, όχι πολιτικοί διαχειριστές, απλοί διαχειριστές.

Η Κυβέρνηση και οι συνοδοιπόροι της υποστηρίζουν καιρό

τώρα μεθοδευμένα μέσα από τα ελεγχόμενα μέσα επικοινωνίας ότι το νομοσχέδιο έχει δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος, είναι να περιοριστούν οι κίνδυνοι του ασφαλιστικού μας συστήματος που απορρέουν από τη δημογραφική γήρανση του πληθυσμού και να αντιμετωπιστεί η επιδεινούμενη σχέση ασφαλισμένων συνταξιούχων.

Είναι και το πρώτο ψέμα της Κυβέρνησης. Σας διαψεύδει ο ίδιος ο πρώην Υπουργός Εργασίας, ο κ. Βρούτσης, Φεβρουάριος του 2020: «Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση του ν.4670/20 εγγυάται τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος ως το 2070».

Δεύτερος στόχος, υποτίθεται ότι είναι να εξασφαλιστούν υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τη νέα γενιά. Εδώ είναι το δεύτερο ψέμα της Κυβέρνησης. Σας διαψεύδει η ίδια η αναλογιστική αρχή στη μελέτη του Φεβρουαρίου του '20 που αναφέρει στις σελίδες 43 και 44. Σας διαψεύδει το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ με την εναλλακτική πρόταση της έκθεσης Πισσαρίδη στις σελίδες 44 και 45. Και για λόγους συντομίας καταθέτω τα σχετικά έγγραφα στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση ξεπερνώντας τον λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται ότι: «Αυτό το καινούργιο σύστημα θα δώσει πολύ καλύτερες συντάξεις στους νέους» δήλωσε ο κ. Τσακλόγλου στην επιτροπή στις 31/8. Έτσι γενικώς και αορίστως πολύ καλύτερες συντάξεις. Η ασάφεια, έχει αποδειχθεί, είναι ο πυρήνας του λαϊκισμού.

Ρωτάμε συγκεκριμένα: Η μέση επικουρική σύνταξη γήρατος που τον περασμένο Ιούλιο ήταν 198,15 ευρώ σύμφωνα με το σύστημα «ΗΛΙΟΣ» του Υπουργείου Εργασίας και σύμφωνα με την έκθεση της επιτροπής της αναλογιστικής αρχής που προαναφέραμε πριν τον νόμο αυτό θα αυξάνεται σταδιακά, πείτε μας συγκεκριμένα τι ποσά επικουρικής ασφάλισης δεσμεύσετε στους νέους με το νέο σύστημα, 250 ευρώ, 300 ευρώ; Τα 198 πόσα θα γίνουν δηλαδή; Καταθέτω το σχετικό απόσπασμα από το σύστημα «ΗΛΙΟΣ».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν απόσπασμα από το σύστημα «ΗΛΙΟΣ», το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βεβαίως θα πω παρακάτω τι συγκεκριμένο λέει η αναλογιστική μελέτη. Πείτε, όμως, ένα συγκεκριμένο νούμερο.

Εμείς ως Κίνημα Αλλαγής μιλάμε συγκεκριμένα. Όλα τα χρόνια που προχωρήσαμε σε μεταρρυθμίσεις, αλλαγές και πολιτικές έχοντας απέναντί μας τον ελληνικό λαό μιλάμε με ευθύτητα. Και στις δύσκολες ώρες των δύσκολων αποφάσεων ακόμα και τότε μιλήσαμε καθαρά. Εσείς δεν το κάνετε.

Απέναντι, λοιπόν, στους νέους σήμερα τους ασφαλισμένους και τους φορολογούμενους μετά λόγου γνώσεως λέμε ότι η Νέα Δημοκρατία σας έχει ήδη κοροϊδέψει και υποθηκεύει το μέλλον. Πρώτον, διατηρώντας τον απαράδεκτο νόμο Κατρούγκαλου του ΣΥΡΙΖΑ, τον οποίο είχε δεσμευτεί προεκλογικά ότι θα καταργήσει, μειώνει τις κύριες συντάξεις για τους νέους από 20% έως 35%, δηλαδή κατά το λιγότερο 200 με 250 ευρώ λιγότερες συντάξεις θα παίρνουν νέοι άνθρωποι.

Δεύτερον, αντί να αναπληρώσει αυτά τα 200, 250 ευρώ που χάνουν με την κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου τους υποσχεται μια επισημασμένη αύξηση σύμφωνα με την αναλογιστική μελέτη 11% έως 13% στις επικουρικές, δηλαδή με βάση το 200 20 έως 25 ευρώ. Αυτή είναι η αποκατάσταση των νέων που υπόσχεται, κοροϊδία η οποία, βεβαίως, θα διαψευσθεί πολλά χρόνια αργότερα όταν θα έχετε ποκολώσει από την Κυβέρνηση. Αυτό νομίζω ότι είναι πλέον κάτι για το οποίο δεν έχετε απολογηθεί.

Τρίτον, η αλήθεια είναι ότι το νομοσχέδιο αυτό αφήνει περιθώρια για μειώσεις των συντάξεων των επικουρικών ακόμα και 25% με 30% χαμηλότερη από τη σημερινή.

Τέταρτον, το κόστος της μετάβασης από το ένα σύστημα στο άλλο για να υλοποιηθεί δηλαδή μια ιδεολογική σας τοποθέτηση, αλλά όχι μόνο ιδεολογική και μια σκοπιμότητα για την

οποία θα μιλήσω παρακάτω. Το κόστος που είναι 78 δισεκατομμύρια θα το πληρώσουν οι ίδιοι οι νέοι με τις εισφορές τους και τους φόρους τους αλλά και το σύνολο των φορολογουμένων θα πληρώσει αυτό το κόστος της πολιτικής σας. Η αναλογιστική λέει 56 δισεκατομμύρια, είναι 78 μέχρι το 2070. Και πού θα πάνε αυτά τα χρήματα;

Είναι το πέμπτο σημείο της κοροϊδίας. Δεν θα πάνε στον κουμπαρά οι εισφορές των νέων, όπως λέτε, θα πάνε σε επενδύσεις, θα πάνε σε επισφαλείς τοποθετήσεις. Δεν υπάρχουν ασφαλείς τοποθετήσεις στα χρηματιστήρια, στα παράγωγα και σε όλα αυτά. Δεν υπάρχουν.

Εμείς, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ που θεσμοθέτησε και διατήρησε το ΕΚΑΣ ακόμα και στις δύσκολες συνθήκες -ναι, το ΕΚΑΣ που κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο άλλος προοδευτικός, μεταρρυθμιστής σαν εσάς, Κατρούγκαλος- εμείς που διατηρήσαμε τα καλύτερα όρια συντάξεων που προστάτευαν τους χαμηλοσυνταξιούχους, τα οποία κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ με τον Χαϊκάλη αυτή την φορά όχι τον Κατρούγκαλο και που η Νέα Δημοκρατία ενώ είχε καταγγείλει αυτές τις πολιτικές έρχεται σήμερα να τις διατηρήσει.

Ασκούμε, λοιπόν, υπεύθυνη αντιπολίτευση κριτική, έλεγχο αλλά και τεκμηριωμένες προτάσεις. Τι σας είπαμε; Ενισχύστε το δεύτερο πυλώνα της ασφάλισης της επικουρικής με τα επαγγελματικά ταμεία, επαγγελματική ασφάλιση, η οποία αναπτύσσεται σε όλη την Ευρώπη αντικαθιστώντας το αποτυχημένο σύστημα που τώρα εσείς εισάγετε στην Ελλάδα. Έχει αποτύχει αυτό το σύστημα και αντικαθίσταται από τα επαγγελματικά ταμεία και θέλετε υποχρεωτικά να περάσουμε από αυτή τη φάση της αποτυχίας. Γιατί; Να πάμε απευθείας στην λύση που σήμερα φαίνεται ότι περπατάει. Και στην Ελλάδα όσα ταμεία έχουν γίνει επαγγελματικά πάνε πολύ καλά με βάση τον νόμο του ΠΑΣΟΚ από το 2002, πολύ καλά πάνε.

Σας προτείνουμε με τροπολογίες που καταθέσαμε σαράντα χρόνια πραγματικής υποχρεωτικής ασφάλισης να είναι συνταξιοδότηση χωρίς όριο. Αποδεχτείτε το, είναι πράξη αποκατάστασης δικαιοσύνης, σαράντα χρόνια πραγματικής χωρίς εξαγορά.

Προτείνουμε καμμία περαιτέρω αύξηση των ορίων ηλικίας. Τα όρια έχουν ήδη αυξηθεί από την προηγούμενη από εσάς κυβέρνηση κατά δέκα με δεκαπέντε χρόνια από τον νόμο Κατρούγκαλου.

Προτείνουμε να σεβαστείτε τους συνταξιούχους και κυρίως τους χαμηλοσυνταξιούχους, και αν δεν θέλετε να τους ενισχύσετε τουλάχιστον μην τους χλευάζετε. Δώστε, επιτέλους, τις συντάξεις που δικαιούνται και μη μεταφέρετε από την άνοιξη στο καλοκαίρι από το καλοκαίρι στο φθινόπωρο και τώρα τους λέτε ότι την άνοιξη του '22 θα δώσετε τις συντάξεις. Δώστε, επιτέλους, τις συντάξεις και τα αναδρομικά που έχουν επιδικαστεί από τα δικαστήρια.

Σας προτείνουμε να μην περικόψετε την εθνική σύνταξη, να αποκαταστήσετε τους Πόντιους και τους ομογενείς που ήρθαν στην Ελλάδα το '92 και εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατόν να έχουν τεκμηριώσει και συμπληρώσει τα σαράντα χρόνια παραμονής. Είναι πράξη δικαιοσύνης στους ομογενείς μας.

Αντί όμως να κάνετε με το νομοσχέδιο αυτά ουσιαστικά εσείς ναρκοθετείτε το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα και αντί να υπονομεύετε την κοινωνική συνοχή και να διευρύνετε τις ανισότητες, αντί να πυροδοτείτε τον κοινωνικό αυτοματισμό, δεχτείτε κάποιες από τις προτάσεις μας, ούτως ώστε να δείξετε ότι έχετε μια ελάχιστη ευαισθησία απέναντι στους συνταξιούχους, στους ασφαλισμένους και γενικότερα στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Να είστε καλά, ευχαριστούμε πολύ.

Συνεχίζουμε με τον κ. Χρήστο Ταραντίλη από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί η κ. Όλγα Γεροβασίλη, ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Γεώργιος Μαρίνος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Μετά έχουμε ακόμα μετά τέσσερις ομιλητές. Να ενημερώσω ότι στο κλείσιμο του πρώτου κύκλου θα μιλήσει ο Υπουργός. Έχει ζητήσει τον λόγο μετά ο κ. Σκουρλέτης. Θα δούμε για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Ορίστε, κύριε Ταραντίλη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να ψηφίσουμε μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση που έχει τα μάτια στραμμένα αποκλειστικά και μόνο στη νέα γενιά εργαζομένων.

Το παρόν νομοσχέδιο, επιχειρεί τη ριζική αναμόρφωση της αρχιτεκτονικής του δημόσιου συστήματος επικουρικής ασφάλισης με τη σταδιακή καθιέρωση για πρώτη φορά ενός κεφαλαιοποιητικού συστήματος οικονομικής λειτουργίας των ασφαλιστικών εισφορών στη θέση του μέχρι σήμερα ισχύοντος διανεμητικού συστήματος.

Η σχεδιαζόμενη μεταρρύθμιση αποτελεί μια αναγκαία και αναπόφευκτη καινοτομία για την ελληνική πραγματικότητα, η οποία έχει καθυστερήσει και δεν μπορεί άλλο να αναβληθεί.

Οι δημογραφικές τάσεις που αποτυπώνονται σε όλον τον κόσμο είναι ιδιαίτερα αισθητές και στη χώρα μας οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στη συρρίκνωση της αναλογίας μεταξύ ενεργών ασφαλισμένων και συνταξιούχων, γεγονός που προδιαγράφει ως μοιραία συνέπεια την απίσχναση των επικουρικών συντάξεων. Το συμπέρασμα αυτό βασίζεται σε ακλόνητους μαθηματικούς υπολογισμούς και δεν είναι προϊόν ιδεολογικών καταβολών.

Η εμμονή στο διανεμητικό σύστημα, δηλαδή στην πληρωμή των καταβαλλόμενων συντάξεων από τις ετήσιες εισφορές με την ελπίδα των ενεργών ασφαλισμένων ότι η επόμενη γενιά θα πράξει το ίδιο και για αυτούς είναι επί τη βάση των δεδομένων δημογραφικών συσχετισμών πραγματικά καταβόλεια.

Συνεπώς, το ζητούμενο στο υπό κρίση νομοσχέδιο δεν είναι να αξιολογήσουμε την ορθότητα της μετάβασης του συστήματος επικουρικής ασφάλισης από τη διανεμητική στην κεφαλαιοποιητική μορφή, διότι η επιλογή αυτή υπαγορεύεται ούτως ή άλλως από όλα τα οικονομικά και κοινωνιολογικά ευρήματα. Το ζητούμενο είναι να διαμορφώσουμε όλες αυτές τις προϋποθέσεις που θα καταστήσουν τη σχεδιαζόμενη μετάβαση αποτελεσματική στην πράξη, αξιόπιστη έναντι των πολιτών και βιώσιμη σε βάθος χρόνου.

Στο πλαίσιο αυτό θα ήθελα να επισημάνω ότι το παρόν νομοσχέδιο εισάγεται συνοδευόμενο από αναλογιστική και μακροοικονομική μελέτη, καθώς και από ανάλυση βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους. Ως εκ τούτου, υπό κάθε εκδοχή η προτεινόμενη λύση είναι απολύτως τεκμηριωμένη και δημοσιονομικά ελεγχμένη, ώστε να μην αφήνει περιθώρια αμφισβητήσεων για το μακροπρόθεσμο θετικό συνταξιοδοτικό αποτύπώμά της.

Ως προς το πεδίο εφαρμογής μεταρρύθμισης, το παρόν νομοσχέδιο, πρώτον, άπτεται της επικουρικής ασφάλισης, δηλαδή του δεύτερου πυλώνα της κοινωνικής ασφάλισης, ο οποίος λειτουργεί παρακολουθηματικά και καλείται να συμβάλει στη διασφάλιση του επιπέδου διαβίωσης συμπληρωματικά προς την κύρια ασφάλιση. Επομένως δεν αφορά ή δεν επιδρά με οποιονδήποτε τρόπο στη διαμόρφωση των κύριων συντάξεων.

Δεύτερον, δεν αφορά και δεν επηρεάζει τις υφιστάμενες συντάξεις και τους σημερινούς συνταξιούχους. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, αφορά υποχρεωτικά στους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας από 1-1-2022, προαιρετικώς δε στους εργαζόμενους ηλικίας σήμερα έως τριάντα πέντε ετών. Πρόκειται, δηλαδή, για μια μεταρρύθμιση που απευθύνεται αποκλειστικά στη νέα γενιά εργαζομένων, όπως είπαμε.

Η καινοτομία του νέου συστήματος έγκειται ουσιαστικά στη δημιουργία ατομικών λογαριασμών που θα φέρουν το όνομα του κάθε ασφαλισμένου και στη δυνατότητα επένδυσης των εισφορών που συλλέγονται. Τοποθετώντας τα χρήματα σε επενδυτικά χαρτοφυλάκια αποδίδεται σύνταξη προσαυξημένη ανάλογα με το ύψος των φαινομένων αποδόσεων. Η επενδυτική αυτή δυνατότητα αντισταθμίζεται από την εγγύηση του κράτους, η οποία διασφαλίζει ότι ο συνταξιούχος θα λαμβάνει σε κάθε περίπτωση σύνταξη που αντιστοιχεί στην πραγματική αξία των εισφορών που κατέβαλε.

Υπό αυτά τα δεδομένα, με τη νομοθετική πρόταση που συζητούμε σήμερα, απαλλάσσονται οι ασφαλισμένοι από το δημογραφικό κίνδυνο που φέρει το διανεμητικό σύστημα και αποδίδονται σε αυτούς τα επενδυτικά οφέλη του κεφαλαιοποιητικού συστήματος χωρίς να διατρέχουν κίνδυνο απώλειας των εισφορών που έχουν καταβάλει. Με αυτόν τον τρόπο εγκαθιδρύει ένα δημόσιο

και πραγματικά φιλελεύθερο σύστημα.

Η υλοποίηση της παρούσας μεταρρύθμισης ανατίθεται σε έναν νεοσύστατο ασφαλιστικό οργανισμό, το Ταμείο Επικουρικής και Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης. Η επενδυτική δραστηριότητα του εν λόγω φορέα, υποκείμενη στην αρχή της σωστής συνετής διαχείρισης, στη διαφοροποίηση του χαρτοφυλακίου και τη διασπορά του επενδυτικού κινδύνου, σε συνδυασμό με την καθιέρωση επενδυτικής επιτροπής συγκροτούμενης από πιστοποιημένους διαχειριστές κεφαλαίου, δημιουργεί ένα συγκροτημένο πλαίσιο επενδυτικής ευχέρειας λελογισμένου του ρίσκου και δυνατότητας διασφάλισης σταθερών αποδόσεων.

Η ίδια η αναλογιστική μελέτη στην οποία βασίζεται η πρότασή μας σε τρία διαφορετικά σενάρια ως προς την εξέλιξη της ανθρώπινης ανθρωπογεωγραφίας της κοινωνικής ασφάλισης προβλέπει μέση ονομαστική απόδοση από τις επενδύσεις η οποία μπορεί να φτάσει σε ποσοστό από 11% έως 13% υψηλότερα από ότι σήμερα, ενώ στην πλήρη εξέλιξη του νέου συστήματος το ποσοστό αύξησης μπορεί να είναι ακόμα μεγαλύτερο.

Το Ταμείο Επικουρικής και Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης θα πρέπει να γίνει το πρότυπο εκείνο που θα καλλιεργήσει την εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων στην ικανότητα του κράτους να εγγυάται την περιουσία τους και τον κόπο του εργασιακού τους βίου, καθώς επίσης να δημιουργήσει την πεποίθηση ότι η σχέση κράτους πολίτη είναι αμφίδρομη και επωφελής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξασφάλιση αξιοπρεπών συνταξιοδοτικών παροχών βρίσκεται στον πυρήνα του κοινωνικού κράτους. Τα δεδομένα από τα οποία εξαρτάται η αδιάλειπτη απόδοση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος υπαγορεύουν την ανάγκη προσαρμογής του συνταξιοδοτικού συστήματος επικουρικής ασφάλισης σε νέες βάσεις. Η στασιμότητα που διανεμητικού συστήματος που καταδικάζει την επικουρική ασφάλιση σε βέβαιο μαρασμό, δίνει με το παρόν νομοσχέδιο τη θέση της σε ένα δικαιότερο και πιο δυναμικό σύστημα αξιοποίησης του κεφαλαίου του εργασιακού βίου των πολιτών.

Παραμένοντας δημόσια και κοινωνικά φιλελεύθερη, η επικουρική ασφάλιση παίρνει νέα πνοή και διεκδικεί την εμπιστοσύνη των εργαζομένων στο ασφαλιστικό σύστημα. Γι' αυτούς τους λόγους υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Θέλω να ζητήσω από το Σώμα μια διευκόλυνση για τον κ. Φραγγίδη. Ο συνάδελφος που είναι και γιατρός έχει ζητήσει να τοποθετηθεί στον πρώτο κύκλο ομιλητών γιατί έχει μια επείγουσα ιατρική υποχρέωση. Και θα ήθελα, αν συμφωνείτε, να μπορέσει να μιλήσει και αυτός.

Τώρα ακολουθεί η κ. Όλγα Γεροβασίλη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που έρχεται να μετατρέψει τους ασφαλισμένους της χώρας σε επενδυτές και σε επενδυτές οι οποίοι τζογάρουν και τζογάρουν και με το ζόρι. Για την ακρίβεια δεν τζογάρουν αυτοί, αλλά κάποια golden boys στο όνομα των ασφαλισμένων. Τι τζογάρουν; Τους κόπους μιας ζωής των ασφαλισμένων. Όλα αυτά στο φόντο του χθεσινού ανασχηματισμού-ναυάγιο, όπως ήταν και η διαχείριση μέχρι τώρα και της υγειονομικής κρίσης αλλά και της τεράστιας κρίσης που προκύπτει μετά από τις πυρκαγιές του καλοκαιριού.

Σας είχαμε πει και εκείνες τις μέρες, κύριε συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας, ότι αν το σχέδιό σας είναι οι φωτιές να σβήνουν στη θάλασσα και οι πολίτες να μεταφέρονται από μία φλεγόμενη ακτή σε μια άλλη φλεγόμενη ακτή, νομίζω ότι δεν χρειάζονται πυροσβέστες, δεν χρειάζεστε πυροσβεστικά ενάρια μέσα, αλλά νομίζω ότι χρειάζεται να αγοράσετε καράβια.

Εσείς, βεβαίως, αυτό το αντιληφθήκαμε ότι πρέπει να ξεκινήσετε από Ναύαρχο. Χαίρομαι, βεβαίως, αρχικά που ο κ. Μητσοτάκης για δύσκολες θέσεις και για δύσκολες αρμοδιότητες επιλέγει ένα πρόσωπο επιλογής του Αλέξη Τσίπρα, αλλά κι αν ακόμα ο Αποστολάκης διατήρησε την αξιοπρέπεια του και κράτησε αποστάσεις από τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς, τι μπο-

ρούμε να πούμε για μία Κυβέρνηση κι έναν Πρωθυπουργό, τον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος δεν μπορεί να ολοκληρώσει έναν ανασχηματισμό. Και τι ακούσαμε μετά; Ότι αυτός δεν ολοκληρώθηκε με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ και φυσικά με απαραίτητους χαρακτηρισμούς που έπρεπε να κάνει ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος για τον κ. Αποστολάκη ο οποίος ήταν κατά την προηγούμενη μέρα ένα πρόσωπο που έχαιρε της εμπιστοσύνης των Ελλήνων διακομματικά θα έλεγα.

Βεβαίως, όσον αφορά το Υπουργείο της Πολιτικής Προστασίας, δεν είχαμε προτείνει αυτό στον κ. Μητσοτάκη, αλλά είχαμε προτείνει να συσταθεί ένας ανεξάρτητος φορέας με πρόσωπο επικεφαλής κοινής αποδοχής ούτως ώστε να μην αλλάζει και κάθε φορά που γίνονται εκλογές και αλλάζει η κυβέρνηση, διότι μπροστά μας θα έχουμε τις επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης με ό,τι συνεπάγεται. Ένα παράδειγμα το ζήσαμε φέτος, αλλά και παλαιότερα. Απλώς επιτείνονται τα φαινόμενα και έρχεται και χειμώνας που ούτε αυτός θα είναι εύκολος.

Και τόσο πολύ προετοιμάστηκε ο κ. Μητσοτάκης για την κλιματική κρίση, που κατάλαβε μέσα σε όλο αυτό ότι η λέξη συναίνεση δεν απαιτεί δύο πλευρές και ότι συναίνεση γίνεται και εντολήν του κ. Μητσοτάκη. Αυτό κατανόησε! Με ξεπερνά λίγο αυτό, παρ' όλο που και οι τραγικές επιπτώσεις και του καλοκαιριού, δηλαδή του περίπου ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες στρέμματα καμένα, μαζί με τις ζωές των συμπολιτών μας που τους είχαμε να εξαερώνονται, νομίζω ότι θα έπρεπε να τον έχει συνετίσει.

Ήταν λύση ο ανασχηματισμός; Προφανώς και δεν ήταν. Ωστόσο, ξεκίνησε νομίζω ως απόπειρα συγκάλυψης της αποτυχίας, για να εξελιχθεί τελικά σε φιάσκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, ο κ. Μητσοτάκης -διότι κατ' εντολήν του γίνονται όλα, γι' αυτό αναφέρομαι στον ίδιο- απέτυχε σε όλα τα επίπεδα αυτής της σύνθετης κρίσης που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια. Υγεία, ασφάλεια, τουρισμός, πολιτική προστασία, οικονομία και φυσικά έρχεται τώρα και το ασφαλιστικό.

Και τι άφησαν πίσω οι Υπουργοί του κ. Μητσοτάκη που χθες ανασχηματίστηκαν; Στην υγεία η χώρα είναι πάλι ανοχύρωτη μετά και το αλλοπρόσβαλλο άνοιγμα του τουρισμού αλλά και την έλλειψη ουσιαστικών μέτρων. Το ΕΣΥ, αντί να ενισχύεται με προσωπικό, καταρρέει. Και έρχεται τώρα ο ακραία, θα έλεγα, διχαστικός κ. Πλεύρης να εφαρμόσει ως εθνική πολιτική πια την πολιτική των διακρίσεων. Κύρια αποστολή θα είναι να συναποφασίζει ποιοι εργαζόμενοι θα τίθενται κάθε φορά σε αναστολή εργασίας.

Στην Αστυνομία το μόνο που μένει πίσω είναι τρεις-τέσσερις χιλιάδες ειδικοί φρουροί και έργο μηδέν. Για παράδειγμα, ο απερχόμενος Υπουργός ανέφερε στον απολογισμό του χθες το φιλόδοξο -λέει- σχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία στα αστυνομικά τμήματα. Αυτά τα τμήματα θυμίζω ότι είχαν ιδρυθεί το 2019 επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ και τα βρήκε έτοιμα ο κ. Χρυσόχοϊδης. Να τα προχωρήσει έπρεπε. Δεν ήταν δικό του φιλόδοξο εγχείρημα.

Ο νόμος που ψηφίστηκε για την πολιτική προστασία από τη Νέα Δημοκρατία ήταν ανεφάρμοστος. Το είδε η ίδια. Γι' αυτό τον έθεσε σε αναστολή τον Μάρτιο. Τον είχε ψηφίσει τον Φεβρουάριο. Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει -την ξανακαταθέσαμε κι άλλες δύο φορές, το 2019 την καταθέσαμε πρώτη φορά- την πρότασή μας βασισμένη στο πόρισμα της επιτροπής Γκόλνταμερ με συναπόφαση όλων των Υπουργείων, πολλών επιστημονικών φορέων και, βεβαίως, της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού, η οποία ήταν απολύτως σύμφωνη. Είναι ένα εφικτό σχέδιο βασιζόμενο στις υπάρχουσες δομές του κράτους. Τίποτα από όλα αυτά δεν ήταν προτεραιότητα.

Η Νέα Δημοκρατία, δεν βλέπει τον αστυνομικό δίπλα στον πολίτη ακριβώς, αλλά τον αστυνομικό να ελέγχει ακόμα και την αναπνοή του πολίτη, όπως μας είπε χθες ο απερχόμενος Υπουργός.

Ταυτόχρονα, εκτός πανεπιστημίων σαράντα χιλιάδες υποψήφιοι, είκοσι χιλιάδες κενές θέσεις στα πανεπιστήμια. Εισακτέα η Ελληνική Αστυνομία στο πανεπιστήμιο. Ανασφάλεια σε όλα τα επίπεδα, κοινωνική, υγειονομική, εργασιακή, οικονομική και ασφαλιστική τώρα. Ανασφάλεια, αβεβαιότητα για τους συνταξι-

ούχους, παλιούς και νέους. Γιατί το νέο κεφαλαιοποιητικό σύστημα τύποις μόνο αφορά τους νέους ασφαλισμένους. Και μόλις ανοίξει η όρεξη των funds ποιος θα τους συγκρατήσει; Ποιος θα καλύψει τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ κόστος μετάβασης στο νέο σύστημα; Πώς θα πληρωθούν οι συντάξεις των συνταξιούχων σήμερα όταν οι εισφορές των εργαζομένων δεν θα πέφτουν στο σύστημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφωνία μας δεν εξαντλείται στο ότι εδώ γίνεται ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης. Επιπλέον, προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι θα επενδύουν υποχρεωτικά τις εισφορές τους σε μεσαίου ρίσκο χρηματιστηριακά προϊόντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και, βεβαίως, μπορούν να επιλέξουν αν θα είναι υψηλού ή χαμηλού ρίσκου. Ίσως να χρειάζονται και χρηματιστηριακοί σύμβουλοι για να πληρωθούν έξτρα.

Ποιος δεν θυμάται το σκάνδαλο με τα δομημένα ομόλογα, τα αποθεματικά των ταμείων που έγιναν «καπνός»; Για να μην αναφέρω κάτι οι επενδύσεις στο χρηματιστήριο το 1999 εξαυλώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία άλλη μία φορά τζογάρει και τζογάρει με δανεικά τα λεφτά των ασφαλισμένων και των εργαζομένων. Δανεικά και αγύριστα. Τζογάρει μάλιστα ανοιχτά σε βάρος των συλλογικών κοινωνικών θεσμών προς όφελος λίγων και ισχυρών funds. Και όσο τα funds προετοιμάζονται για το «πάρτι» η χώρα καράβι ακυβέρνητο, ο καπετάνιος λείπει φεύγοντας όσο μακρύτερα μπορεί από τις ευθύνες του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου: «Αναμόρφωση διαδικασιών απελάσεων και επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών, προσέλευση επενδυτών και ψηφιακών νομάδων, ζητήματα αδειών διαμονής και διαδικασιών χορήγησης διεθνούς προστασίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη».

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Γεώργιος Κωτσός, ακολουθεί ο κ. Γεώργιος Μαρίνος, θα παρεμβληθεί ο κ. Φραγγίδης, μετά ο κ. Διονύσης Ακτύπης, η κ. Χαρούλα Καφαντάρη, η κ. Ασημακοπούλου και η κ. Μπακαδήμα.

Κυρίες συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζαμε να λέμε ότι η υπογεννητικότητα και το δημογραφικό πρόβλημα είναι μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Και όχι μόνο της ελληνικής κοινωνίας. Της Ευρώπης, αλλά και του δυτικού κόσμου. Έχω την αίσθηση ότι πλέον αυτή η βόμβα έχει απασφαλίσει και, πραγματικά, κινδυνεύει και η κοινωνία μας αλλά και το ασφαλιστικό μας σύστημα, διότι όλο και λιγότεροι εισέρχονται στην αγορά εργασίας και πάνω σε αυτούς προσπαθούμε να στηρίζουμε όλο και περισσότερους που βγαίνουν στη σύνταξη. Και εδώ υπάρχουν δύο αμείλικτα ερωτήματα:

Υπάρχει η αίσθηση ότι το παρόν ασφαλιστικό σύστημα είναι επαρκές; Μπορεί να υποστηρίξει διαχρονικά και τους εργαζόμενους αλλά και τους συνταξιούχους; Και το άλλο ερώτημα είναι αν η νέα γενιά, οι νέοι συμπολίτες μας εμπιστεύονται το παρόν ασφαλιστικό σύστημα και υπολογίζουν ότι απ' αυτό μπορούν να έχουν μια αξιοπρεπή σύνταξη.

Επειδή έχω την αίσθηση ότι όλοι συμφωνείτε πως αυτά τα δύο ερωτήματα απαντώνται αρνητικά, έρχεται το Υπουργείο και ο Υπουργός μας με το παρόν σχέδιο νόμου που βάζει τους εξής τέσσερις στόχους: Πρώτον, να αποκατασταθεί η σταθερότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Δεύτερον, να ενισχυθεί η αποταμίευση. Τρίτον, να δημιουργηθούν υψηλότερες συντάξεις για

τους νέους ασφαλισμένους και τέταρτον και κυριότερο, να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη της νέας γενιάς, όχι μόνο στο ασφαλιστικό σύστημα αλλά και στην ελληνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα είναι ένα νομοσχέδιο που εισάγει μεγαλύτερη σταθερότητα, μεγαλύτερη ασφάλεια, περισσότερη εμπιστοσύνη στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Και το σημαντικότερο είναι ότι όλοι μας οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο εστιάζει στη νέα γενιά, εστιάζει στο αύριο, στο μέλλον της κοινωνίας μας, εστιάζει στην αυριανή Ελλάδα.

Προχωράμε, λοιπόν, μπροστά στον δρόμο που έχουν ήδη ακολουθήσει και άλλες ανεπτυγμένες χώρες, όπως ανέφερα πιο πριν, γιατί και εκείνες αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα της υπογεννητικότητας και της δημογραφικής συρρίκνωσης, όπως η Σουηδία, η Δανία και η Ολλανδία. Με λίγα λόγια, δεν είμαστε μαθητευόμενοι μάγοι, αλλά καλές πρακτικές, καλές τακτικές που έχουν δοκιμαστεί τις εφαρμόζουμε και εμείς στη χώρα μας.

Μάλιστα, το σύστημα αυτό έχει αποδειχθεί ότι μπορεί να οδηγήσει σε πολύ υψηλότερες συντάξεις, από 43%, όπως υπολογίζουν, έως και 68%. Ακολουθούμε, λοιπόν, μοντέλα που εφαρμόζονται εδώ και δεκαετίες σε πληθώρα ευρωπαϊκών χωρών και εκτιμάται ότι θα οδηγήσουν σε υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους, χωρίς φυσικά να επηρεάζονται οι παλαιότεροι ασφαλισμένοι ή και οι υπάρχοντες συνταξιούχοι.

Κεντρική ιδέα του νέου συστήματος είναι η εισαγωγή στοιχείων κεφαλαιοποιητικού συστήματος στις επικουρικές συντάξεις τόσο για τους νεοεισερχόμενους από 1-1-2022 που είναι υπόχρεοι επικουρικής ασφάλισης όσο και εθελοντικά για τους εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους έως τριάντα πέντε ετών. Έτσι, αντί οι ασφαλιστικές εισφορές των νέων που εργάζονται να κατευθύνονται στην πληρωμή επικουρικών συντάξεων των υπαρχόντων συνταξιούχων, οι εισφορές που πληρώνει ο κάθε νέος εργαζόμενος θα πηγαίνουν στον δικό του «κουμπαρά», στη δική του προσωπική σύνταξη, η οποία θα υπολογίζεται με βάση το σωρευμένο ποσό εισφορών και αποδόσεων. Ο κάθε εργαζόμενος που θα συμμετέχει σ' αυτό το σύστημα θα έχει, όπως είπα τον δικό του «κουμπαρά», όπου οι εισφορές του θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα αποθεματικό με το οποίο θα πληρωθούν οι μελλοντικές συντάξεις.

Ακούστηκε από συναδέλφους που ασκούν κριτική πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο ότι ιδιωτικοποιείται η κοινωνική ασφάλιση. Είναι έτσι, συνάδελφοι; Το αποθεματικό αυτό ταμείο ποιος θα το διαχειρίζεται; Κάποια ιδιωτική εταιρεία;

Προβλέπεται στο σχέδιο νόμου, το εξήγησε και ο Υπουργός, η δημιουργία ενός δημόσιου ταμείου, το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το οποίο μάλιστα θα λειτουργεί εφαρμόζοντας πρακτικές και επενδυτική φιλοσοφία ιδιωτικής οικονομίας. Θα επενδύει τις αποταμιεύσεις, αλλά κυρίως και κυρίαρχα θα υπόκειται σε κρατικό έλεγχο, σε κρατική εποπτεία.

Επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, ειπώθηκε ότι τζογάρουμε με τα χρήματα των νέων ασφαλισμένων. Πραγματικά το θεωρείτε αυτό; Δεν διασφαλίζεται ότι ούτως ή άλλως όπως και να πάει το επενδεδυμένο τους κεφάλαιο θα εισπράξουν τα χρήματα που ήδη κατέθεσαν συνυπολογίζοντας και τον πληθωρισμό; Είναι τζόγος αυτό ή διασφάλιση ότι θα πάρουν τη σύνταξη με βάση τις εισφορές που έχουν κάνει;

Επιπλέον, δίνεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους να επιλέξουν μεταξύ τριών επενδυτικών προφίλ, του συντηρητικού, του ισορροπημένου και του επιθετικού και βέβαια κάθε πενταετία, ανάλογα με τη διάθεσή τους, με τη θέλησή τους, να μπορούν να διαφοροποιήσουν αυτό το επενδυτικό προφίλ ούτως ώστε και οι ίδιοι να είναι συμμετέχοντες στη διαμόρφωση της ασφαλιστικής τους διαδικασίας.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τονίσω ότι το παρόν σχέδιο νόμου είναι εμβληματικό σχέδιο, είναι προωθημένο σχέδιο και κυρίως κοιτάζει το μέλλον, κοιτάζει την αυριανή γενιά και τη διασφαλίζει. Είναι μια μεταρρύθμιση που αφορά τους νέους και επιχειρεί να αντιστρέψει και να ανατρέψει

την πεποίθηση των περισσότερων νέων ότι μάλλον δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη.

Εμείς είμαστε εδώ, λοιπόν, για να διασφαλίσουμε ότι όχι μόνο θα πάρουν σύνταξη αλλά θα πάρουν μεγαλύτερη σύνταξη και κυρίως αυτό θα συμβεί διότι νομοθετούμε σήμερα για την κοινωνία, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο. Δεν μένουμε προσκολλημένοι στο παρελθόν και πρωτίστως δεν λειτουργούμε με γνώμονα το κομματικό συμφέρον, αλλά με βάση το κοινό καλό.

Στηρίζω, λοιπόν, με όλες μου τις δυνάμεις το παρόν σχέδιο νόμου και καλώ και όλους σας να σταθούμε στο πλευρό της νέας γενιάς, στο πλευρό των νέων ανθρώπων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πολύ και για τον χρόνο.

Ακολουθεί ο κ. Μαρίνος από το Κομμουνιστικό Κόμμα και μετά ο κ. Φραγγίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προώθησε το νομοσχέδιο-έκτρωμα για το δεκάωρο, την κατάργηση του οκταώρου, την αύξηση του απλήρωτου εργάσιμου χρόνου, την επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, έβαλε στο απόσπασμα τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και το δικαίωμα της απεργίας.

Σήμερα φέρνει στη Βουλή το τετατομένο σχέδιο της ιδιωτικοποίησης και διάλυσης της επικουρικής ασφάλισης, κλιμακώνοντας την αντιλαϊκή επίθεση τουλάχιστον από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, γιατί οι διαρθρωτικές αντιδραστικές αλλαγές είχαν αρχίσει από τη δεκαετία του 1980. Όλες οι κυβερνήσεις επέβαλαν μειώσεις στις συντάξεις, αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, απαλλαγή της εργοδοσίας και του κράτους από ασφαλιστικές υποχρεώσεις. Λήστεψαν τα αποθεματικά των ταμείων. Κατήργησαν τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη.

Όλοι σας ανοίξατε τον δρόμο για τα επαγγελματικά ταμεία που λειτουργούν στη βάση του κεφαλαιοκρατικού συστήματος, την ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, τον τζόγο. Το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ είναι συνένοχο μαζί με τη Νέα Δημοκρατία για όλα τα παραπάνω. Την περίοδο 2011 - 2015 οι συνταξιούχοι έχασαν 8 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, διατήρησε όλα τα αντιλαϊκά μέτρα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και ψήφισε τον νόμο του 2016, τον νόμο Κατρούγκαλου για την κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατήργησε την κατώτερη σύνταξη και νομοθέτησε τη νοητή κεφαλαιοποίηση που επεκτείνει τώρα η Νέα Δημοκρατία. Αυτός έστησε το σύστημα της εθνικής και ανταποδοτικής σύνταξης που αναπαράγει τη δυστυχία. Η εθνική σύνταξη με είκοσι χρόνια ασφάλισης είναι 384 ευρώ και η ανταποδοτική με είκοσι χρόνια δουλειάς και 700 ευρώ μισθό είναι 84 ευρώ! Κανείς δεν μπορεί να ζήσει με αυτή τη σύνταξη. Αυτό το άθλιο σύστημα το διατήρησε η Νέα Δημοκρατία.

Όλοι σας υλοποιείτε τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πρωτοστάτησε να ξηλωθεί η κοινωνική ασφάλιση, να γίνει η ασφάλιση ατομική υπόθεση. Αύξησε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που πάνε στα εβδομήντα και εβδομήντα δύο χρόνια και προωθεί τη λεγόμενη ενεργό γήρανση για δουλειά μέχρι τον θάνατο.

Διαφημίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης και άλλα κόμματα, το σκανδιναβικό μοντέλο των τριών πυλώνων, αλλά κρύβετε, κύριε Χατζηδάκη, πως η κύρια σύνταξη είναι κάτω από το 45% του τελευταίου μισθού και κάτω από το 40% για τους νέους εργαζόμενους.

Το κεφαλαιοκρατικό ταμείο που δημιουργείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι ταμείο επικουρικής ασφάλισης αλλά ταμείο επενδυτικό στο οποίο θα συγκεντρώνονται οι εισφορές των εργαζομένων σε ατομικό λογαριασμό και θα επενδύονται σε χρηματιστηριακά προϊόντα. Ο κόπος δηλαδή των εργαζομένων θα παίζεται στον τζόγο, με μεγάλους κινδύνους να μείνουν χωρίς επικουρική σύνταξη. Γι' αυτό τους καλείτε να επιλέξουν για το επίπεδο του κινδύνου αν είναι χαμηλός, μεσαίος ή υψηλός. Επιδιώκετε να εκμεταλλευτείτε τις εισφορές των εργαζομένων για να δώσετε 86 δισεκατομμύρια ευρώ κεφάλαια στους επενδυτές,

να στηρίξετε την ανάπτυξη της καπιταλιστικής οικονομίας.

Με αυτό το κριτήριο νομοθετεί η Κυβέρνηση σε βάρος των νέων και των παλαιότερων ασφαλισμένων και καταφεύγετε, κύριε Χατζηδάκη, στα μεγάλα ψέματα. Λέτε ότι οι αποδόσεις του κεφαλαιοκρατικού συστήματος είναι υψηλότερες, του αναδιανεμητικού. Καταπατάτε τις ανάγκες των συνταξιούχων και θέτετε ψεύτικα διλήμματα και προσδοκίες. Κανείς δεν ξέρει αν και τι σύνταξη θα πάρει. Οι ασφαλισμένοι θα ζούνε σε διαρκή κίνδυνο από τις διακυμάνσεις της αγοράς, τις καπιταλιστικές κρίσεις, τη χρεοκοπία ασφαλιστικών εταιρειών. Η χρεοκοπία της «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ», της «ENRON» και δεκάδων άλλων προειδοποιούν.

Η Κυβέρνηση -και το λέω για τον κ. Τσακλόγλου- αποδέχεται κυνικά ότι οι αποδόσεις των επενδύσεων του ατομικού λογαριασμού μπορεί να είναι αρνητικές -αυτό λέτε στις συνεντεύξεις σας- και το κράτος θα εγγυηθεί να πάρουν οι εργαζόμενοι τις εισφορές τους πίσω. Θα είναι απαξιωμένες εισφορές, ψίχουλα και όχι σύνταξη. Θα τρέχουν στα δικαστήρια.

Οι τρεις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρείες που χειρίζονται τα αποθεματικά των συντάξεων στη Δανία -επειδή κάποιος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας το έφερε ως παράδειγμα- είχαν το 2020 μεγάλες απώλειες στα χρηματιστήρια. Οι ασφαλισμένοι χάνουν πάνω από 40 δισεκατομμύρια ευρώ και η συμβουλή των ασφαλιστικών εταιρειών στους πελάτες τους να παρατείνουν την παραμονή τους στην αγορά εργασίας μέχρι να αλλάξει η κατάσταση. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Στην πράξη καταργείτε την επικουρική σύνταξη. Και αυτό δεν αφορά μόνο τους νέους ασφαλισμένους, αλλά το σύνολο. Γιατί οι εισφορές που θα κατευθυνθούν στους ατομικούς λογαριασμούς των νέων θα τινάξουν στον αέρα το επικουρικό ταμείο των παλαιότερων. Η επίθεση είναι συνολική και η πάλη ενιαία για όλους τους εργαζόμενους. Από πού κι ως πού οι νέοι εργαζόμενοι με τις εισφορές τους πληρώνουν τις συντάξεις των τωρινών συνταξιούχων;

Αφήστε το βρώμικο, κύριε Χατζηδάκη, κοινωνικό αυτοματισμό. Οι τωρινοί συνταξιούχοι έχουν φτύσει αίμα και έχουν πληρώσει εισφορές. Πού πήγαν; Τις ληστέψατε; Ψάχνετε για προσχήματα. Δεκαετίες αναφέρεστε στο δημογραφικό πρόβλημα εσείς που με την πολιτική σας ευθύνεστε για την υψηλή ανεργία, την υποαπασχόληση, τη «μαύρη» εργασία, τον πόλεμο που κάνετε στους νέους εργαζόμενους και τις γυναίκες, στα νέα ζευγάρια. Είστε υποκριτές και φαρισάιοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Ο καπιταλισμός έχει σαπίσει. Η βαρβαρότητα προβάλλει σε όλους τους τομείς, πλήττει το σύνολο των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων. Τα μέτρα σας απορρίπτονται από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, τους νέους και τις νέες. Και η σύγκρουση θα συνεχιστεί για κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, για αύξηση των μισθών και των συντάξεων, για τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, για τη μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, για δημόσια, καθολική, υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, για την οικοδόμηση ενιαίου συστήματος που θα περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τις υπηρεσίες πρόληψης και αποκατάστασης της υγείας, τις παροχές και υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, για να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες με το τιμόνι της εξουσίας στα χέρια της εργατικής τάξης. Αυτό το κρίσιμο ζήτημα έχουν θέσει οι εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Φραγγίδης Γεώργιος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για την κατανόηση.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα μέχρι τώρα ήταν διανεμητικό για την κύρια και την επικουρική ασφάλιση, στηριζόμενο σε ένα διαγενεακό συμβόλαιο, με τις συντάξεις των ασφαλισμένων να χρηματοδοτούνται από την επόμενη γενιά.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση φέρνει το κεφαλαιοποι-

ητικό σύστημα μόνο στην επικουρική ασφάλιση για τους νεοεισερχόμενους στην εργασία και για τους νέους έως τριάντα πέντε ετών προαιρετικά, δημιουργώντας για τον καθένα έναν ατομικό κουμπαρά με βάση τις εισφορές. Πιστή στην υλοποίηση του νεοφιλελεύθερου προγράμματος της εμβολίζει και πάλι το κοινωνικό κράτος. Χωρίς την εξασφάλιση κοινωνικής συναίνεσης φέρνει ένα νομοσχέδιο που μετακυλίζει σημαντική ευθύνη στον πολίτη για την αντιμετώπιση κινδύνων όπως τα γηρατειά, η ασθένεια και το ατύχημα, ποδοπατώντας αξίες όπως η διαγενεακή αλληλεγγύη, τα κοινωνικά δικαιώματα, η κοινωνική δικαιοσύνη και η ισότητα, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Κλείνει πονηρά το μάτι στους νέους, προπαγανδίζοντας ότι για την κακοδαιμονία του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και το εργασιακό πρόβλημα ευθύνονται οι γονείς τους, τους οποίους θα πάσουν, επιτέλους, να πληρώνουν.

Εφαρμόζει την προσφιλή της μέθοδο του «διαίρει και βασίλευε», διχάζει τεχνηέντως την κοινωνία, δημιουργεί αντιπαράθεση μεταξύ γενεών, εργαζομένων και συνταξιούχων, αλλά και μεταξύ εργαζομένων. Προκρίνει την ατομικότητα έναντι της συλλογικότητας. Θέλει πολίτες κλεισμένους στον μικρόκοσμό τους, επικεντρωμένους στο ατομικό τους συμφέρον, μακριά από συλλογικές διεκδικήσεις, αποδυναμωμένους. Υποβαθμίζει την αυτοπόδεκτη αξία του κοινωνικού κράτους ειδικά στις μέρες μας με τις αλλεπάλληλες κρίσεις στην υγεία και την οικονομία. Υπόσχεται στους νέους μεγαλύτερες συντάξεις από το τζογάρισμα τους εισφορών τους σε εγχώριες και διεθνείς χρηματαγορές και κεφαλαιαγορές η πορεία των οποίων είναι σαφώς επισφαλής.

Αποσιωπά ότι το νέο σύστημα δεν εγγυάται το ύψος των συντάξεων παρά μόνο την επιστροφή των εισφορών. Δημιουργεί ένα κόστος μετάβασης στο νέο σύστημα που υπολογίζει στα 56 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά το οποίο εκτοξεύεται στα 75 με 80 δισεκατομμύρια αν συνυπολογιστεί η ελάχιστη παροχή για συντάξεις αναπηρίας και θανάτου, ένα κόστος με αρνητικές επιπτώσεις στον κρατικό προϋπολογισμό και στο δημόσιο χρέος, βέβαια, που πιθανώς να οδηγήσει σε νέα λιτότητα και περικοπές και το οποίο θα κληθούν να πληρώσουν μέσω φορολογίας οι αυτοαπασχολούμενοι και οι εργαζόμενοι.

Με βάση τα ισχύοντα για την επικουρική σύνταξη και την αναμενόμενη αύξηση του προσδόκιμου ζωής που υπολογίζεται περίπου σε οκτώ χρόνια, το νέο σύστημα θα φέρει μείωση στις μελλοντικές συντάξεις κατά 25% με 35%. Το διακύβευμα σε μια πιθανή νέα οικονομική κρίση είναι η ανθεκτικότητα της ελληνικής οικονομίας αφού θα κληθεί να καλύψει με πενήχρα δημόσια έσοδα και το κόστος μετάβασης και τη διαφορά των εγγυημένων επικουρικών συντάξεων του νέου συστήματος.

Το κεφαλαιοποιητικό σύστημα δεν αντιμετωπίζει τη δημογραφική απειλή αφού οι λίγοι εργαζόμενοι δεν συνεισφέρουν αποτελεσματικά στη δημιουργία υψηλού κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση ισχυριζόταν ότι με τον ν.4620/2020 επί κ. Βρούτση εξασφάλισε τη βιωσιμότητα του δημόσιου συστήματος ασφάλισης μέχρι το 2070, ακόμη και με τις δυσκολότερες παραδοχές, δημογραφικές και εργασιακές, στην Ελλάδα. Γιατί τώρα προχωρά στην κεφαλαιοποίηση της επικουρικής; Απλώς ψεύδεται και θα έλεγα ασυστόλως. Χρησιμοποιεί -επιτρέψτε μου να πω- το τυράκι της προηγμένης Σουηδίας για να μας πιάσει στην επικοινωνιακή της φάκα. Αντιπαρέρχεται ότι η επικουρική ασφάλιση στην Ελλάδα έχει εξαρχής παρακολουθηματικό χαρακτήρα προς την κύρια και δεν μπορεί να μετακινηθεί από τη διανεμητική της λογική. Δεν μας λέει ότι στη Σουηδία λειτουργεί ένα διαφορετικό σύστημα με τη δική του δομή και φιλοσοφία. Οι εισφορές για τους ατομικούς κουμπαράδες ανέρχονται μόλις στο 2,5%, καταλαμβάνοντας μικρό μέρος του δημόσιου συνταξιοδοτικού πυλώνα. Εδώ στην Ελλάδα είναι γύρω στο 6,5%. Η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση, επίσης, στη Σουηδία προκύπτει μέσα από διάλογο και συμφωνία με τους κοινωνικούς εταίρους, όπου, μάλιστα, μαζί με τα συνδικάτα συμμετέχουν στη λειτουργία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Από τη μετάβαση που επιχειρεί η Κυβέρνηση κερδισμένες θα είναι μόνο οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που θα τζογάρουν τις εισφορές των ασφαλισμένων.

Η δική μας πρόταση αφορά στην ενίσχυση της επαγγελματι-

κής ασφάλισης με φορολογικά κίνητρα. Εξάλλου, το ΠΑΣΟΚ θεσμοθέτησε το 2002 την επαγγελματική ασφάλιση και το 2012 συστήθηκαν τα πρώτα επαγγελματικά ταμεία.

Τέλος, θα ήθελα να σχολιάσω δύο από τις τροπολογίες που κατέθεσε το Κίνημα Αλλαγής.

Πρώτον, την κατάργηση της μείωσης της εθνικής σύνταξης των μελών της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας και των ομογενών από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Οι εν λόγω πολίτες που ήρθαν στην Ελλάδα το '90 και πήραν Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Ομογενούς το '98, προτείνουμε να εξαιρεθούν από τις προβλέψεις του ν.4387/2016, διαφορετικά δεν θα συνταξιοδοτηθούν αφού είναι αδύνατον να συμπληρώσουν σαράντα χρόνια διαμονής μέχρι το '37.

Η δεύτερη αφορά τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος άνευ ορίου ηλικίας μετά τα σαράντα έτη υποχρεωτικής πραγματικής απασχόλησης. Θεωρούμε ότι είναι κοινωνικά δίκαιο για τους εργαζόμενους που ξεκίνησαν να εργάζονται σε νεαρή ηλικία και προσέφεραν για μακρό χρονικό διάστημα τις εισφορές τους στο ασφαλιστικό σύστημα, να δοθεί η δυνατότητα θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης χωρίς όριο ηλικίας και με σαράντα χρόνια πραγματικής υποχρεωτικής ασφάλισης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Διονύσιος Ακτύπης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Θα μιλήσει στο τέλος του πρώτου κύκλου.

Κύριε Ακτύπη, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο έχουμε στα χέρια μας αποτελεί ένα νέο, πλήρες και ολοκληρωμένο πλαίσιο με το οποίο μεταρρυθμίζεται το σύστημα επικουρικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Μέσα από το πλέγμα διατάξεων που εισάγεται, επιδιώκεται η αναβάθμιση και η ενίσχυση των επικουρικών συντάξεων προς όφελος των νέων ασφαλισμένων. Πρόκειται άλλωστε για μια μεταρρύθμιση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης, η οποία έχει ως επίκεντρο τους νέους της πατρίδας μας. Μέσα από τις διατάξεις του νέου νομοσχεδίου επιχειρείται να ανατραπεί η πλέον, δυστυχώς παγιωμένη, πεποίθηση των νέων της χώρας μας ότι δεν θα φτάσει ποτέ η στιγμή της συνταξιοδότησής τους.

Έτσι λοιπόν με το νομοσχέδιο αυτό το σύστημα για τις επικουρικές συντάξεις των νέων αλλάζει οριστικά. Στόχος του νέου νομοσχεδίου είναι με τη δημιουργία ενός ατομικού κουμπαρά όχι μόνο να αποκτήσουν οι νέοι τον έλεγχο της επικουρικής τους σύνταξης αλλά και να πάρουν τελικά υψηλότερη σύνταξη, πράγμα το οποίο ήδη συμβαίνει σε πολλές ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης, όπου εφαρμόζεται επιτυχημένα το σύστημα αυτό. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως το νέο μοντέλο που εισάγεται ακολουθεί επιτυχημένα μοντέλα που εφαρμόζονται εδώ και αρκετές δεκαετίες στις ευρωπαϊκές χώρες.

Θα πρέπει δε να τονίσουμε ότι όπως αποδεικνύεται από έρευνες και μελέτες, οι οποίες εκπονήθηκαν από έγκυρους φορείς, το νέο σχέδιο νόμου θα οδηγήσει σε σημαντικά υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους, χωρίς να επηρεάζονται ούτε οι παλιοί ασφαλισμένοι ούτε οι νέοι συνταξιούχοι.

Πυρήνας του νομοσχεδίου είναι να μπορέσουμε να απαντήσουμε ως πολιτεία, ουσιαστικά και αποτελεσματικά, στην υπέρμετρη επιβάρυνση που συνιστά για το ασφαλιστικό μας σύστημα η δημογραφική γήρανση, ένα γεγονός το οποίο οδηγεί σε αδικίες στην κοινωνική ασφάλιση και επιβαρύνει τα δημογραφικά στοιχεία ολόκληρης της χώρας.

Στο πρόβλημα αυτό και σε όσα περαιτέρω προβλήματα απορρέουν από αυτό έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο να δώσει την καλύτερη δυνατή λύση, με υπευθυνότητα, με πληρότητα και με τεχνοκρατική επάρκεια, φροντίζοντας για τους νέους ασφαλι-

σμένους αλλά και για τους υφιστάμενους συνταξιούχους, προσφέροντας διπλές εγγυήσεις, ώστε κανείς να μην χάσει τα χρήματά του και θεμελιώνοντας με ασφάλεια ένα νέο πλαίσιο, που με βάση τα μέχρι τώρα παραδείγματα εκτινάσσει τα οφέλη για κάθε νέο δικαιούχο επικουρικής ασφάλισης.

Συνοπτικά, το νέο νομοσχέδιο οδηγεί σε σημαντικά υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για όλους τους νέους ασφαλισμένους, παρέχει περισσότερες επιλογές και καλύτερο έλεγχο όσον αφορά την τελική σύνταξη, εγγυάται ότι το ποσό της σύνταξης δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από αυτό που αντιστοιχεί στις καταβληθείσες εισφορές, αποσυνδέει τις επικουρικές συντάξεις από τις δημογραφικές εξελίξεις και τη σταδιακή γήρανση του ελληνικού πληθυσμού, ενισχύει την εμπιστοσύνη των νέων απέναντι στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, αναβαθμίζει τη βιωσιμότητα ολόκληρου του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας και στηρίζει την εθνική οικονομία, αφού μεγάλο μέρος των χρημάτων που συγκεντρώνονται πρόκειται να επενδυθεί στην ελληνική οικονομία.

Ωστόσο και παρά το ξεκάθαρο θετικό πρόσημο του νομοσχεδίου αυτού, η Αξιωματική Αντιπολίτευση από την πλευρά της εξακολουθεί να εμμένει στην παγιωμένη και πάντως παρωχημένη λογική του «όχι σε όλα», όχι σε όλα χωρίς βάσιμο επιχείρημα, χωρίς έγκυρη εναλλακτική, χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο, χωρίς καν μια εμπεριστατωμένη κριτική, που να βασίζεται σε στοιχεία και έρευνες. Η επιχειρηματολογία της Αντιπολίτευσης στηρίζεται στις δήθεν κοινωνικές αντιδράσεις, τις οποίες υποτίθεται θα προκαλέσει το παρόν σχέδιο νόμου.

Οι κοινωνικές αντιδράσεις, θα πρέπει να γνωρίζετε εκεί στην Αντιπολίτευση, σε ό,τι αφορά στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, τα οφέλη τα οποία για την κοινωνία είναι πολλά και ξεκάθαρα, βρίσκονται μόνο στη σφαίρα της φαντασίας. Λέτε να υπάρξουν κοινωνικές αντιδράσεις γιατί θα αυξηθούν οι επικουρικές συντάξεις, επειδή οι πολίτες θα έχουν περισσότερες επιλογές και αυξημένη εποπτεία για το πού πάνε τα χρήματά τους, επειδή θα αυξηθούν οι κρατικές εγγυήσεις;

Θα έλεγα ότι θα πρέπει να πάψετε να ονειρεύεστε πορείες και πλακάτ. Πάψτε να πιστεύετε και να έρχεστε να υπάρχουν κοινωνικές αναταραχές, οργή και εξαθλίωση, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσετε την καρέκλα της εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα εισάγεται μια μεταρρύθμιση με ιδιαίτερα θετικό πρόσημο, διότι έχει σχεδιαστεί με πολιτική υπευθυνότητα, με κοινωνική ευαισθησία και τεχνοκρατική επάρκεια, μια μεταρρύθμιση η οποία επιδιώκει να λύσει οριστικά ένα μεγάλο ζήτημα των καιρών μας, να πετύχει ένα μεγάλο και σημαντικό στόχο, που δεν είναι άλλος από την αποτελεσματική αποσύνδεση της προοπτικής των συντάξεων από τις δημογραφικές και πληθυσμιακές εξελίξεις, κάτι που διαχρονικά επιβαρύνει υπέρμετρα και άδικα τους νέους ασφαλισμένους. Μια ακόμα υπόσχεση που δόθηκε προεκλογικά στο πλαίσιο της συστημικής και αδιάλειπτης προσπάθειας της Κυβέρνησης αυτής για τη διασφάλιση της αναπτυξιακής πορείας της χώρας μας, για σύγχρονες και λειτουργικές δομές και για τον συνολικό εκσυγχρονισμό της Ελλάδας υλοποιείται σήμερα με τη νέα ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τώρα τον λόγο έχει από τον ΣΥΡΙΖΑ η κ. Καφαντάρη.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Τελικά, κύριοι της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη, ούτε έναν ανασχηματισμό δεν μπορείτε να κάνετε. Μετά την παταγώδη αποτυχία σας, δυστυχώς, στη διαχείριση των δασικών πυρκαγιών -αυτό το συζητήσαμε χτες εκτενέστατα- μετά την καλπάζουσα πανδημία, μετά τους σαράντα χιλιάδες μαθητές που έμειναν εκτός των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, έρχεστε και κάνετε έναν ανασχηματισμό, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, τον οποίο ανασχηματισμό μάλλον «ναυάγιο» πρέπει να τον χαρακτηρίσουμε. Είναι ένας ανασχηματισμός - φιάσκο. Αγνοείται ο Υπουργός Πολιτικής Προστασίας, δημιουργήθηκε ένα νέο Υπουργείο στα χαρτιά, αλλά εξαγγέλθηκε και δεν έχει

πολιτική ηγεσία. Και τέλος πάντων και τα πρόσφατα στοιχεία, που τώρα ανακοινώθηκαν δημόσια τέλος πάντων, δημιουργούν σοβαρές ενστάσεις και για την τοποθέτηση στο Υπουργείο Υγείας του νέου αρμόδιου Υπουργού.

Τελικά χαρακτηρίζετε ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μάλλον Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, από μια βαθιά ιδεολογική πολιτική, που ξεδιπλώνεται σε όλους τους τομείς, μια νεοφιλελεύθερη πολιτική, η οποία αγνοεί τον παράγοντα «άνθρωπο» και την αξία των δημόσιων αγαθών. Ιδιωτικοποίηση στην παιδεία, και τα θέματα των πανελλαδικών και όλα όσα έγιναν δείχνουν ότι εκεί θέλετε να το πάτε, πελατεία στον ιδιωτικό τομέα. Ιδιωτικοποίηση στην υγεία. Από σήμερα μπήκαν οι υγειονομικοί σε αναστολή. Πώς θα καλυφθεί το θέμα της δημόσιας υγείας και οι ανάγκες που υπάρχουν με την καλπάζουσα πανδημία είναι ένα ερώτημα.

Από την άλλη μεριά, ιδιωτικοποιήσεις στα δημόσια αγαθά, ιδιωτικοποιήσεις στα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας και δεν μπορώ να μην πω, κύριε Υπουργέ, μιας κι έχετε χρηματίσει και στο αντίστοιχο Υπουργείο πριν, ότι οι τιμές του ηλεκτρικού έχουν αυξηθεί πάρα πολύ. Πέραν της αύξησης που κάνατε για να σώσετε δήθεν τη ΔΕΗ τον Σεπτέμβριο 2019, από την 1^η Αυγούστου καινούργιες αυξήσεις, δυσανάλογο το κόστος για τα λαϊκά νοικοκυριά. Και βέβαια πάντα κάποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι κερδίζουν. Αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης για όλες τις οικογένειες και ειδικότερα επιβαρύνονται οι λαϊκές οικογένειες. Αυξήσεις διαβάζουμε μέχρι και στο ψωμί. Λοιπόν, αυτή είναι η πραγματικότητα που βιώνουμε επί Κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Τώρα, αντί για τη δημόσια πολιτική στη διαχείριση της πανδημίας, τις παρεμβάσεις της πολιτείας σε αυτό, έχουμε την ατομική ευθύνη. Νίπτουμε τας χείρας μας σαν Κυβέρνηση και πάμε στη λογική «Εσείς έχετε την ευθύνη» για τον κόσμο. Αγαθά και υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους παραδίδονται σε ιδιώτες και στην αγορά. Ο καθένας θα τα βγάλει πέρα μόνος του, χωρίς κρατική μερίμνα και βέβαια με μεγάλη αβεβαιότητα, ανασφάλεια, επισφάλεια. Φυσικά οι ανισότητες στην κοινωνία είναι κάτι φυσιολογικό κατά τον κ. Μητσοτάκη, τον Πρωθυπουργό.

Ένα ευνομούμενο κράτος πρέπει να εξασφαλίζει την ασφάλεια στους πολίτες του. Ασφάλεια δεν είναι μόνο το να μην με κλέβουν ή το να μπορώ να κυκλοφορώ στον δρόμο χωρίς κινδύνους. Ασφάλεια είναι και το να νιώθω ότι δουλεύω, πληρώνω τις εισφορές μου και κάποια στιγμή όταν έρθει η συγκεκριμένη στιγμή θα έχω μια αξιοπρεπή σύνταξη να ζήσω και τέλος πάντων ανάλογη και των προσπαθειών που έκανα σε όλη μου τη ζωή.

Σήμερα, όμως, νομοθετείτε με το εν λόγω σχέδιο νόμου την ανασφάλεια του πολίτη, ατομική ευθύνη και εδώ, ατομικός κουμπαράς. Μετά το αντεργατικό νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίστηκε από την πλειοψηφία, κατάργησε τις συλλογικές συμβάσεις, απλήρωτες υπερωρίες, διάλυση εργασιακών σχέσεων, έρχεστε τώρα και προχωράτε στην ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης, κάτι το οποίο ξεκινάει από την επικουρική, αλλά φοβάμαι πως θα συνεχίσει -γιατί είναι μέσα στην πολιτική σας λογική- και στις κύριες συντάξεις.

Με έμφαση θέλω να τονίσω ότι η επικουρική ασφάλιση είναι δημόσια κοινωνική ασφάλιση. Παρά τον δημόσιο χαρακτήρα τόσο της κύριας όσο και της επικουρικής υπάρχει σύμφωνα με το Σύνταγμα νομολογία της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 2287/2015 η οποία λέει: «Η κρατική μερίμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση κύρια και επικουρική δεν εξαντλείται στην ίδρυση από το κράτος των οικείων δημοσίων φορέων στον ορισμό των διοικούντων αυτούς οργάνων, στην άσκηση εποπτείας της δραστηριότητάς τους και της διαχείρισης της περιουσίας τους και στη θέσπιση των σχετικών κανόνων, αλλά περιλαμβάνει και τη μερίμνα για την προστασία του ασφαλιστικού τους κεφαλαίου, δηλαδή, για τη βιωσιμότητά τους χάριν και των επόμενων γενεών, μερίμνα η οποία εκδηλώνεται μεταξύ άλλων με την απευθείας συμμετοχή στη χρηματοδότηση των εν λόγω φορέων λόγω από τον προϋπολογισμό».

Εσείς τι κάνετε εδώ; Καταργείτε την αλληλεγγύη γενεών, βασική αρχή του ασφαλιστικού. Προσπαθείτε κάτι που λέγεται χρόνια να ταυτίσετε στην κοινή γνώμη και αντίληψη -και το κάνετε, κύριε Υπουργέ και το πρωί στη συζήτηση για την αντισυνταγματικότητα- την επικουρική ασφάλιση με τα επαγγελματικά ταμεία,

κάτι το οποίο είναι εντελώς διαφορετικό, γιατί τα επαγγελματικά ταμεία είναι συμπληρωματικά, ενώ εδώ μιλάμε για την υποχρεωτική δημόσια επικουρική ασφάλιση.

Επικαλείστε μοντέλα Σουηδίας όπου υπάρχουν στοιχεία κεφαλαιοποιητικά, αλλά συγχρόνως και ρυθμίσεις να μην κινδυνέψουν οι νυν συνταξιούχοι, ενώ με το νομοθέτημα σας υπάρχει μεγάλος κίνδυνος οι εισφορές των νέων να μην υπάρχουν λόγω της κατάρτησης της αλληλεγγύης των γενεών και να πηγαίνουν στον ατομικό κουμπαρά. Είναι ένα αποτυχημένο σύστημα ιδιωτικοποίησης που εξυπηρετεί ιδιωτικά συμφέροντα, παρέχει κέρδη σε ασφαλιστικές εταιρείες και funds, αποκρύπτοντας σκόπιμα τους κινδύνους για τους ασφαλισμένους. Τζογάρετε τα λεφτά των ασφαλισμένων. Όπου εφαρμόστηκε αυτό το σύστημα και στις τέως χώρες της ανατολικής Ευρώπης μετά το '89 και στη Λατινική Αμερική από τις τριάντα χώρες στις δεκαοκτώ μετά το 2000 επανήλθαν στο παλιό αναδιανεμητικό σύστημα λόγω των συνεπειών του κεφαλαιοποιητικού.

Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η επικουρική ασφάλιση ξεκίνησε από τη δεκαετία του '30. Μετά τον πόλεμο τα ασφαλιστικά ταμεία με το 1611/50 χρηματοδοτήσαν τη βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας και κατατίθενται τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα Ελλάδος με μηδενικό ή ελάχιστο επιτόκιο, μετά είχαμε επένδυση σε ομόλογα του δημοσίου, είχαμε το τραυματικό PSI του '12, είχαμε τα δομημένα ομόλογα και όλα αυτά επί κυβερνήσεως του τότε δικομματισμού. Όμως, συμφωνούν όλοι στη Νέα Δημοκρατία με αυτές τις αλλαγές;

Πέρυσι ο τότε Υπουργός Εργασίας ο κ. Βρούτσης έλεγε ότι μέχρι το 2070 είναι εξασφαλισμένο το ασφαλιστικό σύστημα, είναι -αν θέλετε- βιώσιμο. Το ίδιο συνυπέγραφε τότε με άλλη ιδιότητα, ως καθηγητής, ο νυν Υφυπουργός. Σήμερα παίρνουμε μέτρα, λέγοντας ότι υπάρχει κίνδυνος για τα ταμεία. Το κόστος μετάβασης είναι σημαντικό. Βάζετε ακόμα στο χέρι και το 0,5% του ΑΕΠ που η δική σας Κυβέρνηση πέρυσι νομοθέτησε για χαμηλοσυνταξιούχους στα 900 περίπου αυτά εκατομμύρια τα οποία θα δοθούν για να γίνει αυτό το νέο ταμείο, το ΤΕΚΑ, όπως το λέτε και εδώ βέβαια τέρμα η δέκατη τρίτη σύνταξη.

Κίνδυνοι υπάρχουν και για τα δημοσιονομικά, αλλά εσείς λέτε ότι θα έχουμε ανάπτυξη που θα καλύψει το κόστος της μετάβασης, όμως θα έχουμε κέρδη για ασφαλιστικές και εξωχώρια funds και βέβαια για τους εργαζόμενους συνταξιούχους μια μεγάλη αβεβαιότητα, γιατί μία χρηματοπιστωτική κρίση μπορεί πολλά πράγματα να κάνει και δεν πρέπει να ξεχνάμε και το 2008.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ για τον χρόνο, δεν σας υπαγορεύει κανείς αυτές τις αλλαγές, ούτε σε μνημόνια είμαστε, ούτε πιέζουν οι δανειστές. Ευτυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ φρόντισε να βγούμε από τα μνημόνια το 2018. Όμως αυτά γίνονται γιατί το απαιτεί η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία σας, το άγχος σας για την κατάρτησή του κοινωνικού κράτους, η απέχθειά σας ως Κυβέρνηση σε ό,τι δημόσιο, η υποταγή σας σε ιδιωτικά συμφέροντα, παραμερίζοντας τις ανάγκες της κοινωνίας. Αλλά δυστυχώς αυτό είστε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Να σας υπενθυμίσω ότι ο αριθμός των συναδέλφων που έχουν εγγραφεί είναι πάρα πολύ μεγάλος. Παρακαλώ όταν μου ζητάτε ένα λεπτό να το τηρείτε και όχι περισσότερο, για να μην έχουμε συνεχώς σύγκρουση.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ασημακοπούλου από την Ελληνική Λύση.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό υπό ψήφιση σχέδιο νόμου αντί να οδηγήσετε την επικουρική ασφάλιση σε μια ασφαλή διεξοδό από τα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζει, την οδηγείτε στο πλήρες αδιέξοδο. Διότι πραγματικά απορούμε πώς είναι δυνατόν να θεωρείτε ότι η Ελλάδα χρειάζεται τη δημιουργία νέων ταμείων επικουρικής ασφάλισης και ιδίως ενός νέου ταμείου το οποίο επί της ουσίας θα

θέσει σε κατάσταση ομηρίας τους ασφαλισμένους.

Συστήνεται για τη νέα επικουρική ασφάλιση το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης. Υποτίθεται ότι για την επίτευξη του στόχου της κοινωνικής προστασίας η κάθε πολιτεία πρέπει να λαμβάνει μέτρα για την κοινωνική ασφάλεια των μελών της. Εσείς με αυτές τις συστάσεις δημιουργείτε μεγαλύτερη ανασφάλεια στους ασφαλισμένους.

Εκείνο που βλέπουμε ξανά και ξανά είναι η παροχή υπερβολικών νομοθετικών εξουσιοδοτήσεων στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Την πάτε ένα βήμα παραπέρα βέβαια τώρα με την παροχή υπερεξουσιών και στο διοικητικό συμβούλιο του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης. Για παράδειγμα, παρέχετε την εξουσιοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο να ιδρύονται με απόφασή του υποκαταστήματα οπουδήποτε στην επικράτεια.

Ξεκάθαρη είναι, βεβαίως, και η αντίθεσή μας ως προς την υποχρεωτικότητα της ένταξης των ασφαλισμένων στην επικουρική ασφάλιση. Αλγεινή εντύπωση προκαλεί, βεβαίως, το γεγονός ότι δεν μας λέτε καν πόσο θα επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός από την ίδρυση του νέου ταμείου. Προχωράτε σε ένα σύστημα ατομικό τζογαρίσματος των εισφορών των εργαζομένων, σε ένα σύστημα στο οποίο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι καλούνται με ατομική τους ευθύνη να ρισκάρουν. Μάλλον έχετε μπερδέψει το ασφαλιστικό σύστημα με το Χρηματιστήριο. Δεν εξηγείται αλλιώς.

Αντί να προχωρήσετε στη διόρθωση των μεγάλων παθογενειών του παρελθόντος, επιλέγετε να το αφήσετε στη μοίρα του και να δημιουργείτε το νέο και το καινοτόμο, όπως ισχυρίζεστε. Προφανώς είστε εκτός της πραγματικότητας των καθυστερήσεων και των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο Ε-ΕΦΚΑ. Πουθενά δεν αναφέρετε τα σχετικά με τις αποδοχές τόσο των οργάνων διοίκησης του ταμείου όσο και των υπαλλήλων που θα το στελεχώσουν, ενώ σε ό,τι έχει να κάνει με τις κρατήσεις των ασφαλιστικών εισφορών, το ύψος τους θα καθορίζεται ετησίως και μάλιστα όχι με αντικειμενικές και αξιοκρατικές διαδικασίες, αλλά με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Τι να πούμε και για τα μέλη του ΔΣ του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης τα οποία θα είναι λέτε πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, υψηλής επιστημονικής κατάρτισης και θα διαθέτουν σημαντική εμπειρία, επαρκή χρόνο και εξειδικευμένες γνώσεις για να ασκούν χρηστή και συνετή διαχείριση σύμφωνα με τους σκοπούς του ταμείου και μάλιστα θα προεπιλέγονται από ανεξάρτητο συμβούλιο επιλογής κατόπιν απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης. Σε μία δεύτερη ανάγνωση, δηλαδή, θα επιλέγει η κυβέρνηση όποιους θέλει. Ή μήπως το «βουλευθεί» ταιριάζει περισσότερο σε αυτήν τη διάταξη; Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, ΤΕΚΑ, υπέχουν ποινική και αστική ευθύνη μόνο έναντι του ΤΕΚΑ για γνώμη που διατύπωσαν ή για πράξεις ή παραλείψεις τους στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους ή επί ευκαιρία αυτής εάν ενήργησαν με δόλο ή με βαριά αμέλεια ή με σκοπό να προσπορίσουν τον εαυτό τους ή σε τρίτο παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψουν το δημόσιο, δεν υπέχουν όμως αστική ποινική ευθύνη έναντι ιδιωτών για πράξεις που σχετίζονται με την άσκηση των καθηκόντων τους.

Μετά από όλα όσα έχουν περάσει οι Έλληνες πολίτες, μετά τις διαδοχικές κρίσεις, πρώτα την οικονομική, ύστερα την υγειονομική, φέρνετε προς ψήφιση τέτοιου είδους διατάξεις. Το Δ.Σ. θα αποφασίζει για τα βασικά χαρακτηριστικά του καθορισμένου επενδυτικού προγράμματος, για τα νέα επενδυτικά προγράμματα, για τις κατευθυντήριες γραμμές της επενδυτικής πολιτικής του ταμείου. Κι όλα αυτά με τα χρήματα των Ελλήνων πολιτών, με τις αποταμιεύσεις τους. Θα μπορεί, επίσης να αναθέτει βασικές λειτουργίες διακυβέρνησης του ταμείου σε τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Επαναλαμβάνω, βασικές λειτουργίες. Ποια θα είναι αυτά τα πρόσωπα; Ποια θα είναι τα κριτήρια επιλογής τους;

Όσο για τον διευθύνοντα σύμβουλο του Δ.Σ. που θα επιλέγεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων θα καθορίζεται η κριτήρια, τα προσόντα και τα επιμέρους στοιχεία διορισμού του. Έχετε βγάλει εντελώς από το λεξιλόγιό σας τη λέξη διαφάνεια.

Συστήνεται και την επενδυτική επιτροπή. Είναι άλλη μία επιτροπή προκειμένου να τακτοποιηθούν όσοι δεν έχουν ήδη τακτοποιηθεί. Η διαχείριση των χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου όχι μόνο θα βρίσκεται στα χέρια τρίτων και συγκεκριμένα στο νέο αυτό ταμείο, αλλά ταυτόχρονα θα παρέχει τη δυνατότητα και σε εξωτερικούς διαχειριστές επενδύσεων, με τους οποίους θα μπορεί να συνάπτει συμβάσεις διαχείρισης, να διαχειρίζονται τα χρήματα των ασφαλισμένων. Με άλλα λόγια θέτετε ξεκάθαρα σε κίνδυνο τα συμφέροντα των ασφαλισμένων.

Μεγάλο εμπόδιο, αγκάθι θα λέγαμε, για την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία της χώρας είναι η υπογεννητικότητα, όπως πολλές φορές έχουμε τονίσει στην Ελληνική Λύση. Η δημογραφική κατάρρευση του ελληνικού πληθυσμού που έχει ως συνέπεια τη γήρανση του πληθυσμού και τη μείωση του εργατικού δυναμικού μας έχουν οδηγήσει στο σημερινό αδιέξοδο διότι η ολοένα και αυξημένη μείωση του πραγματικού οικονομικού ενεργού πληθυσμού θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για τη χώρα μας. Εν συνόλω, το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας αποτελεί έναν από τους πιο ευαίσθητους μηχανισμούς της.

Κλείνοντας για μία ακόμη φορά σας το λέμε: εξασφαλίστε ευκαιρίες και σοβαρά κίνητρα επιστροφής σε όσους Έλληνες έφυγαν από τη χώρα για να μπορέσουν να εργαστούν την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Εμείς στην Ελληνική Λύση πιστεύουμε βαθιά στις προοπτικές της ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής και της εγχώριας παραγωγής πλούτου. Πρόκειται για τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Οι ολοκληρωμένες και σοβαρές προτάσεις μας για το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκονται στη διάθεσή σας. Απαιτούνται στέρεες βάσεις για την επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης. Απαιτείται η πατρίδα μας να στηρίζεται στις δικές της δυνάμεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο τώρα έχει η κ. Μπακαδήμα από το ΜέΡΑ25.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ξεκίνησε η συζήτηση του νομοσχεδίου που εισηγείται το Υπουργείο Εργασίας και αφορά στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά. Φυσικά πρόκειται για μία νομοθετική πρωτοβουλία που έρχεται να χτίσει πάνω στο αντεργατικό οικοδόμημα του «Υπουργείου Ανεργίας» και όχι Εργασίας, καθώς σε τέτοιο έχει μεταβληθεί το πρότερο Υπουργείο Εργασίας υπό τον κ. Χατζηδάκη, ο οποίος φυσικά είναι άξιος συνεχιστής του έργου του προκατόχου του, κ. Βρούτση. Χωρίς καμμία αμφιβολία η κίνηση κατάθεσης του εν λόγω νομοσχεδίου και η έναρξη της συζήτησης αυτού λίγες μέρες πριν κλείσει η Βουλή είχε σαν βασικότερο στόχο την αποφυγή οποιασδήποτε αντίδρασης από πλευράς των εργαζομένων. Όμως πρόκειται για μια κίνηση που καταδεικνύει με τον πλέον εμφανή τρόπο και όσο πιο εμφαντικά γίνεται τον πανικό της Κυβέρνησης της «Μητσοτάκης Α.Ε.».

Όμως, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, όποιο τέχνασμα κι αν σκαφιστείτε, έχετε πάρει διαζύγιο από την κοινωνία και τους πολίτες, έχετε νομοθετήσει και νομοθετείτε μονάχα με γνώμονα τα συμφέροντα της εγχώριας και όχι μόνο ολιγαρχίας. Έχετε ρίξει, με γνώση των όσων πράττετε, στα δόντια των αρπακτικών ταμείων τους υπερχρεωμένους συμπολίτες μας. Αφήσατε εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πάνω από σαράντα χιλιάδες μαθητές οδηγώντας τους φυσικά στην πόρτα των ιδιωτικών ΙΕΚ και σήμερα κομπάζετε πώς βελτιώνετε το ασφαλιστικό των νέων.

Κυριότερο παράδειγμα η θέσπιση του ατομικού κουμπαρά. Μία πρόβλεψη που έρχεται να αναιρέσει τον συλλογικό και κοινωνικό χαρακτήρα της επικουρικής σύνταξης, καθώς τη μετατρέπει πλέον σε ατομική υπόθεση βάζοντας τέλος σε κάθε είδος προστασίας του ανθρώπου όταν γεράσει. Η σύνταξη γίνεται επένδυση με τους ασφαλισμένους να χάνουν κάθε στήριξη αν η απόδοση αυτής της επένδυσης μειωθεί. Με δεδομένη δε την αυξανόμενη νεανική ανεργία μία τέτοια πρόνοια κάθε άλλο παρά επιλύει προβλήματα και βοηθά τους νέους. Το ακριβώς αντίθετο. Εντάσσεται όμως και είμαστε όλοι σίγουροι γι' αυτό στη γενικότερη προσπάθεια απαξίωσης της νεολαίας μας. Μια νεολαία που

θέλετε, κυρίες και κύριοι της κυβερνώσας παράταξης, εκτός εκπαίδευσης, εκτός εργασίας, εκτός ασφάλισης. Μία νεολαία που σπρώχνετε στα κολλέγια τη στιγμή που τους λέτε κατάρουτρα πως δεν είναι δυνατόν να σπουδάσουν όλοι και πως δεν είναι όλοι ίσοι. Μία νεολαία που αναγκάζεται να εργάζεται με μαύρη εργασία και αδήλωτα και στην οποία επιβάλλετε και τη νέα πρόβλεψη του ατομικού κουμπαρά. Ενός κουμπαρά που είναι σίγουρο πως θα μείνει άδειος.

Νομοθετείτε κατά των νέων της χώρας μας όμως δεν έχετε το θάρρος να παραδεχτείτε πως αυτό πράττετε. Κοιτάξετε τους νέους στα μάτια, κύριε Υπουργέ και πείτε τους ότι σαν νέοι ασφαλισμένοι δεν θα έχουν τον έλεγχο της σύνταξής τους μέσω του ατομικού κουμπαρά καθώς κανείς δεν τους εγγυάται πως στο τέλος του εργασιακού τους βίου θα λάβουν το ποσό επικουρικής σύνταξης που θα αντιστοιχεί τότε στις εισφορές που κατέβαλαν. Ακριβώς το αντίθετο. Ο κίνδυνος απώλειας μέρους ή ακόμη και όλου του ποσού είναι μεγάλος αφού η σύνταξη -επένδυση όπως τη μετατρέπετε εσείς- βασίζεται σε ένα ιδιότυπο είδος χρηματιστηριακού τζόγου. Βέβαια, δεν θα πρέπει ούτε να λησμονούμε ούτε να παραβλέπουμε το γεγονός πως μπορεί η ηγεσία του «Υπουργείου Ανεργίας» να συνεχίζει να δείχνει με ζήλο την επιθυμία της νομοθέτησης υπέρ των συμφερόντων των λίγων και κατά των συμφερόντων των πολλών και ο κ. Χατζηδάκης να αγωνίζεται να υπερασπιστεί τον τίτλο του καταλλήλοτερου «Υπουργού Ανεργίας», αλλά τόσο τα προηγούμενα νομοσχέδια που έχετε φέρει, όσο και το συγκεκριμένο δεν αποτελούν μόνο μία συνέχεια αντεργατικών νόμων που ψηφίζετε αλλά και συνέχεια σχετικών μνημονιακών νόμων.

Για παράδειγμα, η μετατροπή της κοινωνικής ασφάλισης σε ατομική υπόθεση. Ενδεικτικό δείγμα είναι ο ατομικός κουμπαράς που σήμερα θα θεσπιστεί με το δικό σας νομοσχέδιο -μάλλον αύριο που θα ολοκληρωθεί η ψήφισή του- και στηρίζεται σε νόμους φυσικά των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Ήταν ο γνωστός νόμος Κατρούγκαλου, ο νόμος της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, εκείνος που έθεσε το πλαίσιο διαμόρφωσης ενός νέου ριζικά διαφορετικού τοπίου στην ασφάλιση, με περιορισμό της συμμετοχής κράτους και εργοδοτών, ένα καίριο βήμα που διάνοιξε ένα νέο πεδίο κερδοφορίας για τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Φυσικά οποιαδήποτε πρωτοβουλία ήταν και δυστυχώς συνεχίζει να είναι, σε βάρος των εργαζομένων που παραμένουν ασθενέστατα πιόνια στα χέρια της εργοδοσίας και της ολιγαρχίας, βλέποντας ταυτόχρονα τα δικαιώματά τους, τα κεκτημένα με αίμα και αγώνα δικαιώματα, να απεμπολούνται.

Ο νόμος, λοιπόν, Κατρούγκαλου όχι μόνο διατηρήθηκε από την τωρινή Κυβέρνηση, αλλά ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο με νέες διατάξεις και νέα νομοθετήματα που κινήθηκαν προς τον ίδιο σκοπό και με στόχο την κάλυψη των όποιων νομικών κενών είχαν μείνει.

Το μόνο βέβαιο είναι πως οι νέοι, αλλά και όλοι οι πολίτες, θα συνεχίσουν να αντιδρούν στα αντεργατικά σας νομοσχέδια, μία αντίδραση που θα κορυφωθεί και θα έχουμε την κατάργηση, μέσα από αγώνα, των αντιλαϊκών πρακτικών που νομοθετείτε και εφαρμόζετε.

Εσείς, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, έχετε πάρει διαζύγιο από την κοινωνία. Έρχεται, όμως, η ώρα που η κοινωνία θα συσπειρωθεί και θα ανατρέψει τα σχέδια σας, σχέδια που μας οδηγούν στην αγκαλιά του πέμπτου μνημονίου, της περισσότερης φτωχοποίησης, της ερημοποίησης και της διατήρησης του καθεστώτος χρεοδουλοπαροικίας. Πλησιάζει η ώρα που θα σας πει η ελληνική κοινωνία: «Φτάνει πια. Πόσο ακόμη θα ανεχόμαστε να νομοθετείτε σε βάρος μας».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Και πριν περάσουμε στον δεύτερο κύκλο ομιλητών με φυσική παρουσία, τον λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Χατζηδάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας παρακαλέσω όλες και όλους να σκε-

πείτε αν κάνω λάθος σ' αυτό που θα πω. Ποια είναι η αντίληψη των νέων για το ασφαλιστικό, σήμερα; Πας σε έναν εικοσάρη, εικοσιπεντάρη, τριαντάρη και του λες για το ασφαλιστικό, στις περισσότερες περιπτώσεις σου λέει «δεν με αφορά, δεν θα πάρω ποτέ σύνταξη». Και την αντίληψη αυτή την επιτείνει, εδώ και χρόνια, η εξέλιξη του δημογραφικού. Το σημερινό ασφαλιστικό, όπως είχε φτιαχτεί πολλές δεκαετίες πίσω, προϋπέθετε ότι τέσσερις εργαζόμενοι θα στήριζαν έναν συνταξιούχο. Σήμερα πια στο διανεμητικό σύστημα ενάμιση εργαζόμενος στήριζει έναν συνταξιούχο και αυτό δυστυχώς βαίνει μειούμενο.

Δεν μπορεί κανείς, νομίζω, να μείνει απαθής απέναντι σε αυτό. Και γι' αυτό η δική μας Κυβέρνηση ως αξιωματική αντιπολίτευση, ήδη, από τη Διεθνή Έκθεση του 2018 έχει μιλήσει για το ότι θα εισαχθεί το σύστημα που σήμερα εισάγουμε με αυτό εδώ το νομοσχέδιο. Είχαμε κάνει καθαρούς λογαριασμούς με τους πολίτες, είχε αντιδράσει από τότε η αντιπολίτευση. Οι Έλληνες πολίτες είχαν ακούσει και τους μεν και τους δε. Επέλεξαν το δικό μας πρόγραμμα και το πρόγραμμά μας είναι αυτό που εφαρμόζουμε.

Ποιες είναι οι βασικές αλλαγές που γίνονται με αυτό εδώ το νομοσχέδιο; Το λέω περισσότερο για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες που μας ακούν, διότι ακούν κεφαλαιοποιητικό, διανεμητικό, τούτο, εκείνο, το άλλο, να είμαστε συνεννοημένοι αν μη τι άλλο για ποιο πράγμα μιλάμε.

Με το νομοσχέδιο αυτό, λοιπόν, που το έχουμε ονομάσει ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά, εισάγουμε ένα νέο σύστημα στις επικουρικές συντάξεις για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας από 1^{ης} Ιανουαρίου του 2022 υποχρεωτικά και προαιρετικά για τους νέους κάτω των τριάντα πέντε ετών, γι' αυτούς που θα επιλέξουν να μπουν στο σύστημα αυτό. Ποιο είναι αυτό το σύστημα; Θα υπάρξει ένας ατομικός κουμπαράς για κάθε νέο που θα μπει σε αυτό το σύστημα, αντί ενός κορβανά όπου οι σημερινοί ασφαλισμένοι πληρώνουν για τους σημερινούς συνταξιούχους. Αυτό είναι το διανεμητικό σύστημα. Βεβαίως, ξέρω ότι πολλοί και πολλές από όσους μας βλέπουν αυτών την ώρα νομίζουν ότι ήδη υπάρχει κεφαλαιοποιητικό σύστημα στην Ελλάδα, αλλά δεν υπάρχει. Υπάρχει το διανεμητικό σύστημα όπου εδώ και πολλές δεκαετίες οι εκάστοτε ασφαλισμένοι πληρώναν και τους εκάστοτε συνταξιούχους. Οι σημερινοί συνταξιούχοι πριν συνταξιοδοτηθούν πληρώναν και εκείνοι, τότε, για τους τότε συνταξιούχους.

Αυτό λοιπόν στις επικουρικές συντάξεις αλλάζει από εδώ και πέρα και εισάγουμε τον ατομικό κουμπαρά. Αντί σε έναν μεγάλο κουβά, δηλαδή, ο οποιοσδήποτε ασφαλισμένος να δίνει εισφορές για τον οποιονδήποτε σημερινό συνταξιούχο, ο καθένας από δω και πέρα θα έχει έναν ατομικό λογαριασμό που θα μπορεί να τον παρακολουθεί και από το κινητό του τηλέφωνο, θα βλέπει την εξέλιξή του, όπως βλέπει ο καθένας τον τραπεζικό του λογαριασμό και θα μπορεί να διαλέγει και το δικό του επενδυτικό προφίλ. Υπάρχουν τρία διαφορετικά επενδυτικά προφίλ, ένα πιο συντηρητικό, ένα πιο ισορροπημένο και ένα πιο επιθετικό. Ανάλογα με την εξέλιξη των πραγμάτων και του λογαριασμού του, κάθε πενταετία θα μπορεί να αλλάζει και το επενδυτικό του προφίλ σε συνεννόηση με το ΤΕΚΑ, το νέο δημόσιο ταμείο το οποίο δημιουργείται, το οποίο θα είναι αρμόδιο για τη διαχείριση των επικουρικών συντάξεων των νέων και για τις επενδύσεις.

Αυτό είναι χονδρικά το σύστημα το οποίο σήμερα εισάγεται με αυτό το νομοσχέδιο και για το οποίο καλείται η Βουλή να συμφωνήσει ή όχι.

Αυτό που κάνουμε -λέω εξ αρχής- δεν είναι δική μας πατέντα -θα μιλήσω και στη συνέχεια αναλυτικότερα- είναι ένα σύστημα που τις τελευταίες δεκαετίες εισάγεται ολόένα και περισσότερο σε πολλές προηγμένες χώρες του πλανήτη, συμπεριλαμβανομένων και πάρα πολλών ευρωπαϊκών χωρών. Σίγουρα, δε, των σκανδιναβικών χωρών. Και το λέω, για την Αντιπολίτευση ειδικά, καθώς οι σκανδιναβικές χώρες έχουν και μια παράδοση στη σοσιαλδημοκρατία.

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα του καινούργιου συστήματος; Πρώτα απ' όλα ότι ο ασφαλισμένος, ο νέος άνθρωπος, θα έχει έλεγχο στη σύνταξή του. Δεν θα είναι αυτός και ένας μεγάλος κουβάς που να δίνει για τους άλλους, αλλά θα είναι αυτός και ο ατομικός του λογαριασμός, τον οποίο θα μπορεί να επηρεάζει

μάλιστα μέσω του επενδυτικού του προφίλ. Θα παίρνει, λοιπόν, αποφάσεις για τη σύνταξή του αντί να αποφασίζω εγώ γι' αυτόν, χωρίς αυτόν. Ευχαριστώ την Αντιπολίτευση, βεβαίως, για την εμπιστοσύνη που μου έχει σε σχέση με τη διαχείριση των ασφαλιστικών και των επενδύσεων των νέων ανθρώπων, αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να δώσουμε μια προτεραιότητα στους ίδιους να πάρουν αποφάσεις και για τις συντάξεις τους, όπως παίρνουν και για δεκάδες εκατοντάδες άλλα πράγματα στη ζωή τους.

Πρώτο, λοιπόν, πλεονέκτημα: Έλεγχος πάνω στη σύνταξη.

Δεύτερο πλεονέκτημα: Η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, που μας νοιάζει και θα έπρεπε να μας νοιάζει ως κράτος και ως Βουλή των Ελλήνων. Διότι μέχρι τώρα επειδή δεν νοιάζεται ο καθένας για τη σύνταξή του, πιστεύει ότι δεν θα πάρει, συμφωνεί κάτω από το τραπέζι με τον εργοδότη και έτσι έχουμε μαύρη υπό δηλωμένη εργασία και δεν δηλώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές και έχουμε τα γνωστά φαινόμενα που καταδικάζουμε, αλλά κάποια στιγμή πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Όταν ο άλλος έχει ατομικό λογαριασμό, προφανώς, θα νοιάζεται και για τις ασφαλιστικές του εισφορές.

Και το τρίτο -και ίσως βασικότερο- πλεονέκτημα είναι ότι η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι τα ταμεία αυτά, πίσω από το ΤΕΚΑ που σήμερα δημιουργείται, έχουν καλύτερες αποδόσεις και ως εκ τούτου οδηγούν και σε μεγαλύτερες συντάξεις. Έχω παραδείγματα, θα μιλήσω και στη συνέχεια, τα οποία δείχνουν ότι μπορούμε να οδηγηθούμε σε μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις των νέων σε σχέση με το αν κρατάγαμε το σημερινό σύστημα, μεγαλύτερες από 43% μέχρι 68%. Δεν τα λες και αμελητέα αυτά τα πλεονεκτήματα: Έλεγχος πάνω στη σύνταξη, καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και κυρίως, μεγαλύτερες συντάξεις. Και γι' αυτό θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια πολύ σημαντική μεταρρύθμιση. Αξίζουν συγχαρητήρια στην ομάδα που εργάστηκε για την προετοιμασία αυτού του νομοσχεδίου, με επικεφαλής τον Υφυπουργό, τον καθηγητή κ. Πάνο Τσακλόγλου, τη Γενική Γραμματέα κ. Καρασιώτου και ολόκληρη την ομάδα του έφεραν ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ τη συζήτηση και πριν παρουσιαστεί το νομοσχέδιο, ιδίως από τον Ιούνιο όταν και παρουσιάστηκε το νομοσχέδιο αυτό. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κύμα μύθων. Και έχεις καμιά φορά την εντύπωση, γνωρίζοντας τις διατάξεις του νομοσχεδίου ότι εδώ μιλάμε είτε για άλλη χώρα είτε για άλλο νομοσχέδιο.

Εξηγούμαι: «Δεν θα κατατεθεί το νομοσχέδιο», «Θα πάει στις καλένδες». Το λέω γιατί υπήρξαν και πρωτοσέλιδα δημοσιεύματα γι' αυτό, όπως και ανακοινώσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Χύθηκε μελάνι γι' αυτό το πράγμα και διερωτώμαι γιατί. Τι είδους αντιπολίτευση ήταν αυτή; Τι μάταια αντιπολίτευση, όταν ήταν γνωστό ότι το νομοσχέδιο επρόκειτο να έλθει. Είναι ενδεικτικό των ημερών ή ίσως επήρεια του θέρους.

Δεύτερος μύθος: «Αντίθετες οι Βρυξέλλες». Και πάλι πρωτοσέλιδα! Βγαίναμε στην τηλεόραση με τον κ. Τσακλόγλου για να διαψεύσουμε τα πρωτοσέλιδα μέσω των οποίων πρόσκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ τα οποία έγραφαν ότι δήθεν είναι αντίθετες οι Βρυξέλλες. Κατατέθηκε το νομοσχέδιο και όσο είδατε εσείς αντίθεση των Βρυξελλών, είδαμε κι εμείς.

Οι δύο πρώτοι μύθοι φυσικά εγκαταλείφθηκαν. Αλλά δεν αντέχω γιατί χάσαμε αρκετές μέρες να ασχολούμαστε με αυτούς τους μύθους και γι' αυτό τους ανέφερα.

Τρίτος μύθος που επαναλαμβάνεται και σήμερα: Το μοντέλο που εισάγει αυτό το νομοσχέδιο -κατά το μύθο- εγκαταλείπεται σε διάφορες χώρες κι εμείς είμαστε μια κυβέρνηση, που χωρίς να είμαστε σε αρμονία με τη διεθνή πραγματικότητα επιμένουμε στις δικές μας θεωρίες.

Προσέξτε τώρα, έχω εδώ δύο πίνακες. Οι πίνακες αυτοί είναι από τον ΟΟΣΑ. Τους έχουμε παρουσιάσει, αλλά θέλω να τους δείξω ξανά γιατί δεν έχουν ασχοληθεί όλοι με τις λεπτομέρειες του θέματος. Εδώ, ο πρώτος πίνακας ο οποίος αφορά στη διεθνή εμπειρία αναφέρεται στο ποσοστό των εργαζομένων που καλύπτονται από κεφαλαιοποιητικά -σαν κι αυτό, δηλαδή- συνταξιοδοτικά πρόγραμμα. Εδώ, λοιπόν, το ποσοστό των εργαζομένων που καλύπτεται από κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά προγράμματα στη Σουηδία είναι -πόσο λέτε;- 100%! Επειδή άκουσα δια-

φόρους προηγουμένως και σήμερα ακόμα να το αμφισβητείτε. Όχι 99,9%, αλλά 100%. Στη Φινλανδία είναι κάτι πάνω από 90% και μάλιστα από υποχρεωτικά τέτοια προγράμματα και το υπόλοιπο είναι από προαιρετικά πρόγραμμα. Και πάμε και εκεί στο 100%. Μετά πηγαίνουμε σε διάφορες άλλες χώρες. Ενδεικτικά αναφέρω Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Δανία, Ισραήλ, Αυστραλία, Ελβετία, Νορβηγία. Και φτάνουμε και σε μια χώρα στην οποία έγινε αναφορά και γι' αυτό στέκομαι και σε αυτήν, που είναι το Ηνωμένο Βασίλειο, η Μεγάλη Βρετανία. Δεν έχετε δει ακόμα και στο Ηνωμένο Βασίλειο τι γίνεται. Εμείς είδαμε, εσείς δεν είδατε. Στο Ηνωμένο Βασίλειο λοιπόν, περίπου το 50% των εργαζομένων καλύπτεται από τέτοια προγράμματα και μάλιστα, υποχρεωτικά. Φέρτε τα στοιχεία σας -αν έχετε- που να δείχνουν το αντίθετο.

Συνεχίζω με τη διεθνή εμπειρία. Περιουσιακά στοιχεία κεφαλαιοποιητικών συνταξιοδοτικών ταμείων ως ποσοστό του ΑΕΠ. Κεφαλαιοποιητικά ταμεία ως ποσοστό του ΑΕΠ. Κάνουμε μια σύγκριση 2009 - 2019. Στη Δανία ας πούμε, ήταν γύρω στο 160% του ΑΕΠ το 2009. Τώρα έχει πάει στο 220% του ΑΕΠ. Στην Ολλανδία ήταν γύρω στο 100% του ΑΕΠ και έχει πάει γύρω στο 190% του ΑΕΠ. Και πάει λέγοντας. Αυτός είναι ο πίνακας με αυτές τις καθυστερημένες χώρες τις οποίες αναφέρω, όπως είναι η Φινλανδία, η Ολλανδία, η Σουηδία και φθάνουμε εδώ στο τέλος του πίνακα. Είναι μια χώρα, η οποία είναι η Ελλάδα και η οποία δεν έχει σχεδόν τίποτα. Εμείς αυτό θέλουμε να αλλάξουμε, για να φτάσουμε σε αυτές τις προηγμένες χώρες που είναι μπροστά και εσείς οι προοδευτικοί υπερασπιζόσαστε και θέλετε να κρατήσουμε αυτό το πράγμα. Να είμαστε σαν τη μύγα μες στο γάλα, η τελευταία τρύπα του ζουρνά. Αυτό είναι το όραμά σας.

Και επειδή είπατε ότι τα ιδιωτικοποιημένα κεφαλαιοποιητικά συστήματα εγκαταλείπονται, σας εξήγησα και στην ένσταση αντισυνταγματικότητας ότι δεν έχουμε κάποια ιδιωτικοποίηση εδώ -και το απέδειξα-, έχουμε ένα δημόσιο ταμείο. Οι χώρες στις οποίες αναφερθήκατε είναι χώρες που πράγματι έκαναν διάφορες ιδιωτικοποιήσεις, αλλά με ένα τελειώς διαφορετικό μοντέλο που δεν έχει καμιά σχέση με αυτό εδώ. Ήταν χώρες της Αφρικής ή της Ανατολικής Ευρώπης. Εμείς δεν αναφερόμαστε σε αυτές τις χώρες. Το μοντέλο μας και το όραμά μας είναι να προχωρήσουμε όπως η Σουηδία, η Ολλανδία, η Δανία. Γι' αυτό να κάνετε κριτική και αν έχετε δει προβλήματα σε αυτές τις χώρες να τα επισημάνετε.

Πάμε σε άλλο μύθο: «Θα καταστραφούν οι νέοι άνθρωποι από το νομοσχέδιο». Να δούμε λοιπόν, πώς θα καταστραφούν. Πάλι βλέπουμε τη διεθνή εμπειρία, για να δούμε τι γίνεται εκεί που εφαρμόζεται αυτό το σύστημα. Έχουμε εδώ τις χώρες του ΟΟΣΑ. Έχουμε την Ολλανδία που έχει 6% αποδόσεις, το Ισραήλ που έχει περίπου 6% αποδόσεις, τον Καναδά με 5,7% κ.λπ.. Και πάμε προς τα κάτω. Στο δικό μας σύστημα οι μέσες αποδόσεις είναι 1,3%. Νομίζω ότι αξίζει να προβληματιστούμε από αυτό. Όπως επίσης, αξίζει να προβληματιστούμε από το τι γίνεται στη Σουηδία, μέσα στην ίδια τη Σουηδία, όπου έχουμε από τη μια πλευρά τη νοητή κεφαλαιοποίηση -που την έχουμε και εμείς σήμερα- και από την άλλη το κεφαλαιοποιητικό σύστημα που εισάγουμε τώρα για πρώτη φορά. Στη Σουηδία λοιπόν, στη νοητή κεφαλαιοποίηση η απόδοση είναι 1,7% ενώ στο αμιγώς κεφαλαιοποιητικό είναι 4,2%. Η πραγματική σωρευτική απόδοση από το 1995 μέχρι το 2019 στη νοητή κεφαλαιοποίηση ήταν 52, ενώ στο δικό μας σύστημα στη Σουηδία ήταν 180. Δεν ξέρω. Είναι μεγαλύτερο στην αριθμητική σας το 52 από το 180; Είναι μεγαλύτερο το 1,7% από το 4,2%; Θέλουμε να παραμείνουμε με αυτές τις χαμηλές αποδόσεις και τις πενιχρές συντάξεις; Ο μόνος λόγος που βλέπω να το θέλετε είναι για να αντιδρούν οι νέοι και να στραφούν διά της αδράνειας μας σε εσάς. Δεν θα σας κάνουμε αυτήν τη χάρη. Διότι ναι, έχουμε στραμμένο το βλέμμα μας στη νέα γενιά και αυτό το νομοσχέδιο είναι πράγματι μια μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά.

Θέλετε να πάμε και σε περαιτέρω λεπτομέρειες; Ευχαρίστως, να πάμε για να τα ξέρουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες. Έχουμε εδώ μέσες πραγματικές ετήσιες αποδόσεις. Υφιστάμενη επικουρική, είπα προηγουμένως 1,3%, είναι 1,4%. Στον μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ οι αποδόσεις είναι 3% και ο μέσος όρος των χωρών του ΟΟΣΑ με αποδόσεις πάνω από τη διάμεσο είναι 4,5%.

Θέλετε να πάμε και σε ένα παράδειγμα πραγματικό για να μη μιλάμε με ποσοστά; Παίρνουμε έναν ασφαλισμένο ο οποίος παίρνει 14.000 ευρώ τον χρόνο, δηλαδή τον μήνα 1.000 ευρώ και κάτι και έχει σαράντα έτη ασφάλισης. Με την υφιστάμενη επικουρική αυτού του εργαζόμενου σήμερα να κρατήσουμε το σύστημα και δεν το αλλάξουμε, όπως μας λέτε εσείς, θα πάρει 235 ευρώ.

Στο μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ αυτό το 235 γίνεται 337 και στο μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ με αποδόσεις πάνω από τη διάμεσο γίνεται 479. Τι θέλουμε; Εμείς λέμε 337 ή 479 για τους νέους ανθρώπους.

Εσείς, γιατί στο καλό επιμένετε στο 235; Αυτή είναι η πρόοδος που εκφράζετε; Τι είδους αντιπολίτευση κάνετε; Και τι είδους διάβασμα κάνετε πριν έρθουν τα νομοσχέδια στη Βουλή; Διότι εδώ δεν μιλάμε για μια Αντιπολίτευση που είναι αλλού ντ' αλλού. Μιλάμε για μια Αντιπολίτευση που με τις πράξεις της στρέφεται εναντίον των νέων ανθρώπων με την πολιτική που εκφράζει.

Προχωρώ παραπέρα. Ειπώθηκε ήδη, το επαναλαμβάνω δεν αντέχω να μην το πω. Επαγγελματικά ταμεία εισήχθησαν με το νόμο Ρέππα, το ΠΑΣΟΚ τότε. Στη συνέχεια παρέμειναν και με τη Νέα Δημοκρατία και με το ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχουν σήμερα και έρχονται διάφορες επιχειρήσεις, εργαζόμενοι να ιδρύσουν καινούργια επαγγελματικά ταμεία. Τι είναι τα επαγγελματικά ταμεία; Είναι ταμεία στα οποία έχουμε το κεφαλαιοποιητικό σύστημα αυτό εδώ που πάμε να εισάγουμε με τον κ. Τσακλόγλου. Το θέλετε στα επαγγελματικά ταμεία, είναι μια χαρά για όλους σας, αλλά σας ενοχλεί εδώ επειδή το φέρνει ο Μητσοτάκης, ο Χατζηδάκης και ο Τσακλόγλου και η Νέα Δημοκρατία. Μα, τι πράγματα είναι αυτά;

Άλλος μύθος. Χάνουν δήθεν οι σημερινοί ασφαλισμένοι. Πού χάνουν; Υπάρχει ρητή διάταξη μέσα στο νομοσχέδιο που λέει ότι υπάρχει εγγύηση για όλη την περίοδο μετάβασης για τους σημερινούς ασφαλισμένους ότι θα πάρουν τουλάχιστον τις συντάξεις που θα έπαιρναν και με το σημερινό σύστημα. Πού είναι αυτό; Στη φαντασία σας προφανώς.

Άλλος μύθος, ο κυρίαρχος μύθος. Τζόγος είναι το σύστημα αυτό για τους νέους. Μάλιστα. Τι τζόγος; Υπάρχει μια ρύθμιση πάλι που λέει ότι ακόμα και στραβά να πάνε τα πράγματα στις αγορές και στις επενδύσεις διαχρονικά μέχρι να πάρει ο νέος άνθρωπος σύνταξη πάλι θα πάρει με εγγύηση του κράτους, υπάρχει ρητή διάταξη μέσα, τις εισφορές του -προσέξτε- συν τον πληθωρισμό. Τι τζόγος είναι αυτός; Να πάμε να καταθέσουμε την ευρεσιτεχνία στο διεθνές γραφείο ευρεσιτεχνιών για τον τζόγο αυτόν τον πρωτότυπο που παίρνεις τις εισφορές σου συν τον πληθωρισμό.

Και επίσης κλείνω με τους μύθους, ατελείωτοι είναι αλλά κάποια στιγμή πρέπει να βγάλω και ένα συμπέρασμα. Δημοσιονομικό κενό, δημιουργείται πρόβλημα, πετάει ο καθένας ό,τι θέλει, δισεκατομμύρια από εδώ σε βάθος πενήνταετίας βέβαια, δισεκατομμύρια από εκεί. Υπάρχουν τρεις διαφορετικές μελέτες, τις οποίες τις έχουμε καταθέσει του ΟΔΔΧ, του ΙΟΒΕ και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Πού καταλήγουν αυτές οι μελέτες; Καταλήγουν στο ότι από την μια πλευρά έχουμε σε βάθος πενήνταετίας ένα έλλειμμα 56 δισεκατομμύρια, αλλά την ίδια στιγμή και ένα κέρδος 50 δισεκατομμύρια. Κάντε την προσθαφαίρεση. Τι προκύπτει; Ένα έλλειμμα σε βάθος πενήνταετίας 6 δισεκατομμύρια. Κάντε τη διαίρεση. Διαιρέστε τα 6 δισεκατομμύρια με τα πενήντα χρόνια. Τι βγαίνει; Ένα έλλειμμα το χρόνο 120 εκατομμύρια ευρώ.

Ναι, λοιπόν, εμείς η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη σε ένα προϋπολογισμό που κάθε χρόνο δίνει 15 δισεκατομμύρια για τις συντάξεις δίνουμε και επιπλέον 120 εκατομμύρια για να πάρουν υψηλότερες συντάξεις οι νέοι μας. Πείτε όχι σε αυτό. Θα πείτε. Το ξέρω, διότι κάνετε μια αντιπολίτευση απλώς με εμπάθεια και αυτό εκδηλώνεται και σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά οι νέοι σας βλέπουν και μας βλέπουν και κρίνουν. Βλέπουν ποιος κάνει ένα άνοιγμα στη νέα γενιά και ποιος προτάσσει τις ιδεοληψίες του.

Διερωτώμαι λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τούτων λεχθέντων ποιο είναι τελικά το πρότυπό σας; Τι προτείνετε; Να κρατήσουμε το σημερινό σύστημα, ένα σύστημα το οποίο είναι καταδικασμένο στη συνείδηση των νέων ανθρώπων; Το όραμά

σας είναι να έχουμε πολλά ταμεία της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας με τα γνωστά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί; Το όραμά σας είναι να έχουμε πολλούς ΛΕΠΕΤΕ που ακόμα είναι μια ανοιχτή πληγή; Αυτό είναι το μοντέλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των υπόλοιπων κομμάτων; Από αυτό εμπνέεστε, από τις χειρότερες πρακτικές του παλιού ΠΑΣΟΚ και της παλιάς Νέας Δημοκρατίας; Αυτό είναι που σας εμπνέει;

Δεν θέλετε, αλλά θέλω τοποθετήσεις πάνω σε αυτό, να πάρουν οι νέοι μας ψηλότερες συντάξεις; Δεν αξίζει να δώσουμε - ξαναλέω - σε έναν προϋπολογισμό ετησίως 15 δισεκατομμυρίων 120 εκατομμύρια για τους νέους ανθρώπους; Βάζετε τα δόγματά σας πάνω από τους νέους ανθρώπους, τους οποίους ισχυρίζεστε ότι έχετε στο μυαλό σας και στην καρδιά σας.

Εγώ κομματικά μιλώντας θα ήθελα να σας προτρέψω να συνεχίσετε με αυτό τον τρόπο. Είστε χορηγοί μας. Σας οφείλουμε μεγάλη χάρη για την αντιπολίτευση που ασκείται ιδιαίτερα σε αυτό εδώ το νομοσχέδιο. Θα χαρώ, λοιπόν, να μιλήσετε όλοι σας με τον ίδιο τρόπο, διότι εκτίθεστε ιδιαίτερα στα μάτια των νέων ανθρώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων κομμάτων, οι νέοι άνθρωποι θέλουν νέα πράγματα. Θέλουν να δούμε αλλιώς την πραγματικότητα και θέλουν να προχωρήσουμε σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό δρόμο. Δεν τους εμπνέουν χρεοκοπημένα συστήματα σαν και αυτά που εσείς υποστηρίζετε.

Εμείς, λοιπόν, πέρα από λόγια εφαρμόζουμε πρακτικές οι οποίες έχουν πετύχει σε άλλες χώρες. Σας χαρίζουμε τα δόγματα σας και κρατάμε σταθερά το μέλλον μας στραμμένο προς τους νέους ανθρώπους.

Θα με συγχωρήσετε να κλείσω με ένα υστερόγραφο απλώς επειδή πολλοί μιλήσατε για τον ανασχηματισμό. Πρώτα απ' όλα μιλήσατε με ένα πολιτικό θράσος σαν να είστε 10, 15 μονάδες μπροστά στις δημοσκοπήσεις, σαν ο κόσμος να ακούει ΣΥΡΙΖΑ και να λέει: Πού είναι, πού τους χάσαμε; Να έρθουν αύριο το πρωί να κυβερνήσουν με τη σεμνότητα και με την αποτελεσματικότητα που έχουν και κυρίως με τη ροπή προς την αλήθεια.

Επίσης μιλήσατε ακόμα και σήμερα για τη συναίνεση. Μα, μόλις η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός κινήθηκαν προς την κατεύθυνση που είχε μιλήσει ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από αυτό εδώ το Βήμα πριν από μερικές μέρες και πρότειναν σε έναν άνθρωπο που τον είχατε στην κυβέρνηση σας να αναλάβει την πολιτική προστασία εσείς εξεγερθήκατε και αντιδράσατε με ένα χολερικό τρόπο. Δεν σας άρεσε ούτε ο δικός σας άνθρωπος. Πώς την εννοείτε τη συναίνεση;

Εν πάση περιπτώσει το συμπέρασμα είναι βέβαιο. Έχετε επιτρέψει, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να μετατρέψετε τους εαυτούς σας, να μετατρέψετε το κόμμα σας από ένα κόμμα σε μια πολιτική θεατρική παράσταση. Αυτό είστε. Και έτσι σας αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Σκουρλέτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Διέκρινα μια ανησυχία στην παρέμβαση του κυρίου Υπουργού σε σχέση με το είδος της αντιπολίτευσης που κάνει ΣΥΡΙΖΑ. Τρεις, τέσσερις φορές μας είπατε: «Τι αντιπολίτευση κάνετε;».

Καλύτερα να ανησυχείτε για τα αποτελέσματα της πολιτικής σας, διότι ξέρετε δείχνει λίγη σεμνότητα και μεγάλη αλαζονεία αν νομίζεις ότι μπορείς να κυβερνάς έναν τόπο με τις δημοσκοπήσεις, με την επικοινωνία και με τα γκάλοπ. Με τα αποτελέσματα της πολιτικής κυβερνιέται ένας κόσμος. Αυτά δημιουργούν συνείδηση και αυτά προσπαθήσατε να καλύψετε στον πρόσφατο ανασχηματισμό όπου ήδη έχει πάρει τον τίτλο του «ανασχηματισμού φιάσκο, παρωδία».

Είναι ένας ανασχηματισμός που σε κρίσιμα ζητήματα της προηγούμενης χρονιάς αποτέλεσε παραδοχή μιας παταγώδους αποτυχίας. Πρώτα απ' όλα στην υγεία έχουμε ενάμιση χρόνο που αντιμετωπίζουμε, όπως και όλη η ανθρωπότητα, μια πρωτόγνωρη

κατάσταση, μια βαθιά υγειονομική κρίση με αβεβαιότητες και ενάμιση χρόνο μετά δεν έχετε βάλει ούτε ένα λιθαράκι στο δημόσιο σύστημα υγείας.

Πέρα από όλα τα άλλα, δεν λέω για την αποτυχία στον εμβολιασμό, την ικανότητά σας να πείσετε και όχι να χωρίσετε. Διότι όταν εδώ πριν το καλοκαίρι, στα τέλη της προηγούμενης σεζόν, λέγαμε ότι υπάρχουν συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές με μειωμένα ποσοστά εμβολιασμού, υπάρχουν συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, αυτό δεν θέλει χαζοχαρούμενα ακριβοπληρωμένα οπότε στην τηλεόραση όπου δείχνουν ότι «Α, δεν θα πάω διακοπές». Θέλει επιστημονική τεκμηρίωση, θέλει ανθρώπους μέσα στο πεδίο να πάνε πρόσωπο με πρόσωπο με τους ανθρώπους και να τους πουν εμβολιαστείτε γιατί είναι ζήτημα ζωής, είναι ζήτημα υγείας, είναι ζήτημα συλλογικής ελευθερίας. Δεν το κάνατε αυτό γιατί είστε δέσμιοι της επικοινωνίας και μόνο και αυτό πουλάτε συνέχεια!

Αυτό προσπαθήσατε να κάνετε με τον ανασχηματισμό ο οποίος, όμως, ακριβώς δεν μπόρεσε να κρύψει τα μεγάλα σας ελλείμματα στη διαχείριση των πυρκαγιών, την μεγαλύτερη οικονομική κρίση μέσα σε μια χρονιά, καταστροφή. Και έρχεστε και μιλάτε για συναίνεση όταν την προηγούμενη βδομάδα ο Πρωθυπουργός ήταν κήρυκας του διχασμού, ο κήρυκας της πολιτικής τυμβωρυχίας.

Η φράση ότι «φέτος αντί για φέρετρα, μετράμε καμένα στρέμματα» δεν δείχνει συναίνεση! Και καλά τη συναίνεση να μην την δείξετε απέναντι σε άλλες πολιτικές δυνάμεις. Η αλαζονεία που σας χαρακτηρίζει η οποία ξεχειλίζει πια, δεν πηγαίνει με τέτοιου είδους νοήμονες πολιτικές. Αλλά δεν θα έπρεπε να είχατε βγάλει τα συμπεράσματά σας από την κλιματική κρίση; Δεν θα έπρεπε να είχατε δει ότι οι διαχρονικές αδυναμίες αυτού του κράτους στα ζητήματα της δασοπροστασίας πρέπει επιτέλους να απαντηθούν και δεν μπορούν να απαντώνται με το να φτιάξεις ένα πολύ ωραίο κτήριο στη Λεωφόρο Κηφισίας που να γράφει «Πολιτική Προστασία»; Δεν απαντώνται με αυτόν τον τρόπο, αλλά ήθελε τους πέντε χιλιάδες στη δασοπροστασία που καταργήσατε, που υπήρχε συγκεκριμένο πρόγραμμα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ήθελε υιοθέτηση της έκθεσης Γκολντάμερ που ακριβώς ήταν μια προσπάθεια συλλογικής αποτίμησης των διαχρονικών αδυναμιών αυτού του κράτους και τη βάλατε στην άκρη. Ποια συναίνεση, λοιπόν, σε ποια πολιτική;

Αντίθετα, εσείς επιχειρήσατε έναν παλαιοκομματικό τρόπο να μπειτε σε μια λογική μεταγραφολογίας και να το πουλήσετε για συναίνεση. Την πατήσατε, όπως και στα ζητήματα της πολιτικής προστασίας. Τι κάνατε όλη την προηγούμενη χρονιά; Βάλατε υπεύθυνο έναν Υπουργό ο οποίος κατά κύριο λόγο στοχοποίησε τη νεολαία. Ακόμη και στην περίοδο της πανδημίας όλοι θυμούνται τις αναίτιες επιθέσεις των αστυνομικών δυνάμεων, τον εξευτελισμό νέων ανθρώπων που απλώς αναζητούσαν λίγο αέρα στις πλατείες. Για να καταλάβετε ότι πρέπει να το μαζέψετε μετά από λίγο να το διορθώσετε, αλλά η ζημιά είχε γίνει. Αυτή, λοιπόν, ήταν η προσπάθειά σας μέσα από τον πρόσφατο ανασχηματισμό.

Ξέρετε, όμως, κάτι; Και μόνο το γεγονός ότι πήγατε να ιδρύσετε ένα Υπουργείο για την πολιτική προστασία και υπαγάγατε σε αυτό -προσέξτε την πολιτική προστασία- τα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής, φαίνεται ότι δεν έχετε συνειδητοποιήσει τι ακριβώς πρέπει να κάνει μια οργανωμένη πολιτεία για το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής. Διότι η κλιματική αλλαγή δεν απαντάται με μια προσπάθεια τα αποτελέσματά της οποίας να τα αντιμετωπίσουμε, αλλά κυρίως να χτυπήσουμε τις αιτίες της, να παρέμβουμε στο ίδιο το καταναλωτικό μοντέλο, το παραγωγικό μοντέλο, να αλλάξουμε τρόπο ζωής, να μπορούμε να ζούμε με λιγότερη ενέργεια.

Τώρα βέβαια όταν μιλάω σε σας για ενέργεια φαντάζομαι ότι θα έχει γίνει εφιάλτης, όπως το ύψος των λογαριασμών της ΔΕΗ πρέπει να είναι ένας εφιάλτης και αυτό έχει την υπογραφή σας. Εσείς βέβαια δεν ανησυχήσατε ότι θα ανασχηματιστείτε, διότι είστε ένας άνθρωπος ο οποίος -όπως ακούσαμε και πριν- είστε ειδικού σκοπού. Αναλαμβάνετε ειδικές αποστολές γι' αυτό σας βάλανε εδώ πέρα. Το έχετε δείξει και σε προηγούμενες υποθέσεις έχετε αναλάβει.

Σας έβαλαν, λοιπόν, για να προωθήσετε μια ξεπερασμένη αντι-

κοινωνική λογική η οποία δεν έχει να κάνει τίποτα με κοινωνική ασφάλεια, αλλά με κοινωνική ανασφάλεια. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο κοινωνικής ανασφάλειας αυτό το οποίο έχετε φέρει. Η σύλληψη είναι απλή, αλλά και τζογαδόρικη ταυτόχρονα. Πιάνουμε, λοιπόν, τις εισφορές των εργαζομένων που αφορούν την επικουρική ασφάλιση και αντί να σχολάζουνε κάπου, αντί να καλύπτουν τις σημερινές και τις μελλοντικές γενιές, αντί να επιτελούν τον ρόλο τους που ακριβώς είναι η δημιουργία μιας αίσθησης ασφάλειας για τα συντάξιμα χρόνια, την περίοδο της σύνταξης, λέτε: Δεν τα ρίχνουμε στην χρηματοπιστωτική αγορά; Και μέσα από αυτήν τη μόχλευση, θα υπάρξει ανάπτυξη, θα υπάρξουν φόροι και, βρε αδερφέ, θα το καλύψουμε. Κι έρχεται η ίδια η πραγματικότητα που από το 1970 μέχρι το 2007 κατέρρευσαν εκατόν είκοσι τέσσερις επιχειρήσεις στο χρηματοπιστωτικό τομέα.

Ποια βεβαιότητα, λοιπόν, μπορείτε να έχετε; Μας λέτε: Μα καλά, κοιτάξτε να δείτε, θα τα πάρουν οι άνθρωποι και μάλιστα θα λάβουμε υπ' όψιν μας και τον πληθωρισμό και τον τιμάρθμο θα το καλύψει αυτό το δημόσιο, δηλαδή 70 δισεκατομμύρια κόστος μετάβασης και στήριξης του καινούργιου συστήματος. Το λέτε σε μια χώρα που με ευθύνη -και το πιστώνεται κυρίως η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ- κατόρθωσε να σπάσει το φαύλο κύκλο των μνημονίων; Σε μια χώρα που ταλαιπωρήθηκε από βαθιά κρίση δημόσιου χρέους; Και μας λέτε ότι ένα άλλο μνημόνιο μπορεί έτσι να προκύψει, διότι είστε τόσο δογματικά προσηλωμένοι σε μια αντίληψη που θεωρείτε ότι θα δοθούν απαντήσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα που έχουν να κάνουν είτε με το ασφαλιστικό σύστημα είτε με την ανάπτυξη, μέσα από τον χρηματοπιστωτικό τομέα και μόνο.

Μπορείτε να αντιμετωπίσετε το δημογραφικό ζήτημα με το να παίζετε μπαμπούτι με τις εισφορές των εργαζομένων; Χαμογελάτε, ενώ δεν είναι για να χαμογελάτε. Είναι για να σκέφτεστε περισσότερο πώς έχουν τα πράγματα. Διότι το δημογραφικό ζήτημα -και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά- προϋποθέτει άλλου είδους πολιτικές που δεν υπάρχουν μόνο στην Ελλάδα, υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη.

Θέλει καλύτερες συνθήκες εργασίας, θέλει νέες θέσεις εργασίας, θέλει να είναι ελκτικές, θέλει άλλη σχέση με το μεταναστευτικό ζήτημα και όχι να βάζετε Υπουργό Υγείας τον κ. Πλεύρη ο οποίος έχει δηλώσει σε όλους τους τόνους ότι οι μετανάστες δεν πρέπει να τυγχάνουν οποιασδήποτε περιθάλψης ή ιατρικής. Τα έχει δηλώσει αυτά.

Δεν ξέρω αν προσέξατε, κύριε Υπουργέ, πριν από λίγες ώρες το Ισραηλτικό Συμβούλιο Ελλάδος ζήτησε από τον νέο Υπουργό Υγείας να πάρει πίσω τις δηλώσεις του, τις ακραίες, τις ρατσιστικές, τις μισαλλόδοξες δηλώσεις του που έχει κάνει γύρω από ζητήματα που αφορούν το Ολοκαύτωμα.

Άρα, λοιπόν, αν υπάρχει κάτι το οποίο χαρακτηρίζει τον αναρχισμό είναι κολπάκια παλαιού τύπου, ομολογία αποτυχίας σε κρίσιμα μέτωπα της προηγούμενης περιόδου, αλλά κι ένα πια ακροδεξιό αποτύπωμα στην Κυβέρνησή σας που δεν είναι ένα αποτύπωμα ενός απλού τατουάζ που κάνουν. Πλέον αποτελεί ένα βασικό συστατικό της φυσιогνωμίας της παράταξής σας, της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης που θεωρείτε ότι μπορείτε να συνυπάρχετε, κύριε Τσακλόγλου με ανθρώπους οι οποίοι είναι βαθύτατα ρατσιστές, κύριε Πιερρακάκη, που δεν είναι εδώ. Αναφέρομαι και σε διάφορους άλλους που υποτίθεται ότι προέρχονται από τον εκσυγχρονιστικό κεντροαριστερό χώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλήσατε για τη νεολαία και ότι είναι ένα νομοσχέδιο για τη νέα γενιά, η νέα γενιά που είδε φέτος για δεκαοκτώ χιλιάδες από τους υποψηφίους, πάλη για λόγους ακραία νεοφιλελεύθερους, να υψώνονται τείχη και να διοχετεύονται σε μια άλλη δεξαμενή, την δεξαμενή των υποψηφίων πελατών για τα ιδιωτικά κολλέγια.

Αυτό επιφυλάξατε στη νέα γενιά μόλις πρόσφατα. Η νέα γενιά είδε ότι αντί να διευκολύνουμε να υπάρχουν σταθερές θέσεις εργασίας είδε το νομοσχέδιό σας, το οποίο καθιέρωσε τα απλήρωτα οκτάωρα, να βασίζεται πάνω στη λογική της ατομικής ευθύνης: Ατομική ευθύνη έναντι του κορωνοϊού, ατομική σύμβαση έναντι συλλογικής σύμβασης, ατομική ευθύνη αν θα βρεις δουλειά. Μα καλά, όλα αυτά υπάρχει πιθανότητα να σπληνίζουν την κοινωνική συνοχή ή οδηγούν σε μια κοινωνία ζούγκλας;

Αυτά βέβαια γίνονται ευρύτερα γνωστά. Γι' αυτό λοιπόν θα έπρεπε να ανησυχείτε, κύριε Χατζηδάκη, και να έχετε λιγότερη έπαρση απ' αυτήν που σας χαρακτήρισε κατά το κλείσιμο της παρέμβασής σας.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εδώ έχουμε μια ανατροπή των χαρακτηριστικών του ασφαλιστικού συστήματος, χαρακτηριστικά τα οποία ήταν αποτυπωμένα εδώ και χρόνια. Υπήρξαν αλλαγές οι οποίες δεν ήταν όλες σε καλή κατεύθυνση, αλλά αυτές συνέβησαν από δυνάμεις οι οποίες πήγαν να πλαγιοκοπήσουν ακριβώς τον κοινωνικό χαρακτήρα του συστήματος. Και θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα και να τελειώσω.

Γιατί να πιστέψουμε εσάς, κύριε Χατζηδάκη, τώρα που μας λέτε ότι οι νέοι θα τρώνε με χρυσά κουτάλια μετά από χρόνια και να μην πιστέψουμε τον κ. Βρούτση, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο -δεν τον βλέπω εδώ στην Αίθουσα, αν και έχει διατελέσει ο οποίος είπε ότι μέχρι το 2070, όπως τον έχουν διαβεβαιώσει όλοι οι ορκίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το ασφαλιστικό σύστημα επικουρικής ασφάλισης ήταν βιώσιμο; Τελικά ποτέ λέτε αλήθεια; Γιατί λοιπόν είναι πειστικό αυτό; Μας κοροϊδεύετε; Πρέπει να αποφασίσετε. Ή εσείς κάνετε λάθος -ή λέτε ψέματα- ή ο κ. Βρούτσης πριν από λίγους μήνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό για μια διευκρίνιση για ένα ειδικό θέμα, επειδή αναφέρθηκε προηγουμένως και η κ. Καφαντάρη και αναφέρθηκε και τώρα ο κ. Σκουρλέτης. Για όλα τα υπόλοιπα θα τοποθετηθούν κ. Τσακλόγλου και ο κ. Μπουκώρος, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος.

Εγώ θέλω να αναφερθώ στο θέμα της ΔΕΗ και του ηλεκτρικού ρεύματος, γιατί επιχειρείται να δημιουργηθούν ψευδείς εντυπώσεις και στο διαδίκτυο τις τελευταίες μέρες, αλλά και εδώ.

Η διάσωση της ΔΕΗ ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα το οποίο έγινε και πέτυχε και ξεπέρασε μάλιστα και τις προσδοκίες μας, πράγμα που φαίνεται και μεταξύ των άλλων και από την τιμή της μετοχής της ΔΕΗ στο Χρηματιστήριο, που πολλαπλασιάστηκε.

Δύο χρόνια μετά έχει προκύψει στην Ευρώπη, αλλά και διεθνώς ένα θέμα με τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος που σχετίζεται με τις τιμές του φυσικού αερίου, το οποίο χρησιμοποιείται για την παραγωγή του ρεύματος, αλλά και με το χρηματιστήριο των ρύπων για το διοξείδιο του άνθρακα, δηλαδή τι πληρώνουν οι ηλεκτρικές εταιρείες για εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα κατά την παραγωγή του ηλεκτρικού ρεύματος.

Αυτό δεν είναι θέμα ελληνικό ούτε συνδέεται με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο με τη ΔΕΗ και με τη διάσωσή της. Είναι ένα θέμα ευρωπαϊκό, διεθνές, το οποίο είμαι βέβαιος ότι το αρμόδιο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας το παρακολουθεί στενά. Επίσης, είμαι βέβαιος ότι θα υπάρξουν οι αντίστοιχες τοποθετήσεις και οι αντίστοιχες κινήσεις. Αλλά, παρακαλώ πάρα πολύ μην συγχέουμε διαφορετικά πράγματα, μην διαστρεβλώνουμε ακόμα μια φορά την πραγματικότητα. Ξέρω ότι είστε πρωταθλητές των fake news, αλλά όλα έχουν ένα όριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Βρυζίδου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ποιότητα ζωής των πολιτών μιας χώρας εξαρτάται από τη μέριμνα που γίνεται στην καθημερινότητα από την αυτοδιοίκηση, από την παροχή υπηρεσιών και έργων που παρέχει το κάθε Υπουργείο της κυβέρνησης, αλλά πρωτίστως επηρεάζει την ποιότητα της ζωής του η εξεύρεση εργασίας, το να έχει δηλαδή ο κάθε πολίτης δουλειά, να είναι σε ένα υψηλό επίπεδο οι αμοιβές, να υπάρχει ασφάλεια.

λεια στις συντάξεις και οι συντάξεις να είναι αξιοπρεπείς για μια σωστή διαβίωση.

Μια κυβέρνηση, λοιπόν, η οποία ενδιαφέρεται για τους πολίτες πρέπει να δώσει έμφαση και να ασχοληθεί ιδιαίτερα με αυτούς τους τομείς. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το Υπουργείο Εργασίας με τον Υπουργό, τον κ. Βρούτση, και σήμερα με τον κ. Χατζηδάκη έδειξε έμπρακτα ότι ενδιαφέρεται γι' αυτούς τους τομείς, μεριμνά και ψηφίζει νόμους που είναι προς αυτή την κατεύθυνση. Διασφαλίζει υψηλότερους μισθούς.

Ενδεικτικά θα αναφερθώ στη δυνατότητα που δίνεται σε έναν νέο εργαζόμενο ο οποίος είναι μισθωτός στον ιδιωτικό τομέα, αλλά θέλει να συμπληρώνει το εισόδημά του με δελτίο παροχής υπηρεσιών. Του δίνεται η δυνατότητα πλέον να πληρώνει μόνο μία εισφορά. Και αυτό το παράδειγμα δείχνει ότι αυξάνονται τα εισοδήματά του και υπήρχε ουσιαστική μέριμνα.

Υπήρξαν και άλλοι επιμέρους τομείς που ψηφίστηκαν νόμοι και είχαν σαν αποτέλεσμα την αύξηση των μισθών, τη διασφάλιση των συντάξεων και με τη μείωση κρατήσεων την αύξηση των συντάξεων.

Κάτι το οποίο επίσης είναι δεδομένο είναι ότι το ασφαλιστικό σύστημα βρισκόταν σε αδιέξοδο τα τελευταία χρόνια. Υπήρχαν πάρα πολλά προβλήματα και το αποδεικνύει έμπράκτως και η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ το προηγούμενο διάστημα. Εάν όλα ήταν ασφαλή και προς τη σωστή κατεύθυνση, δεν θα ψηφίζοταν ο νόμος Κατρούγκαλου, όπου σε πολλά επιμέρους ζητήματα έγινε παρέμβαση, με σκοπό να εξισορροπήσουν κάποια πράγματα, αλλά με ποιον τρόπο; Με τη μείωση συντριπτικά σχεδόν όλων των συντάξεων.

Η Νέα Δημοκρατία έρχεται και καταλαβαίνει ότι υπάρχουν ζητήματα. Προσπαθεί, όμως, να τα διορθώσει με μια άλλη λογική. Κάνει μια προσπάθεια, βρίσκει λύσεις, καινοτόμα συστήματα για να είναι ασφαλείς οι συντάξεις, αλλά όχι εις βάρος του συνταξιούχου και του εργαζόμενου, χωρίς να αυξηθούν οι κρατήσεις, αλλά και χωρίς να μειωθούν οι συντάξεις. Και με ποιον τρόπο μπορεί να γίνει αυτό; Με τον τρόπο που εισάγει το σημερινό νομοσχέδιο σε ένα από αυτά τα κομμάτια που είναι οι επικουρικές συντάξεις.

Οι επικουρικές συντάξεις βοηθούν και επαυξάνουν τη σύνταξη. Όμως, με ποιον τρόπο θα μπορούν αυτές να είναι ασφαλείς και όσο το δυνατόν μεγαλύτερες; Με την παρούσα κατάσταση, δηλαδή το να πληρώνει ο κάθε εργαζόμενος για να πληρώνονται οι συνταξιούχοι και να μην ξέρει σε τριάντα ή σαράντα χρόνια το ύψος της επικουρικής του σύνταξης;

Θα μου πείτε ότι αν υπήρχε μια κυβέρνηση όχι τόσο υπεύθυνη, δεν θα ασχολούνταν με κάτι που θα αξιολογηθεί μετά από τριάντα χρόνια. Η Νέα Δημοκρατία, όμως, δεν κοιτάζει το σήμερα ούτε πώς θα χειριστεί τα πράγματα «χαϊδεύοντας αυτιά», αλλά γι' την ενδιαφέρει το πραγματικό συμφέρον των πολιτών και κυρίως της νέας γενιάς.

Γι' αυτό εισάγει αυτό το νομοσχέδιο, στο οποίο δίνει τη δυνατότητα στον νέο εργαζόμενο στις αρχές του 2022 να πληρώσει 6,5% κρατήσεις για την επικουρική σύνταξη και στη συνέχεια μετά το δεύτερο εξάμηνο 6% και σε όλους που είναι μέχρι τριάντα πέντε ετών, εάν επιθυμούν και αυτοί να συμμετέχουν σε αυτό το σύστημα, το οποίο είναι πραγματικά σημαντικό έτσι όπως οργανώνεται, διότι είναι προσωπικό, το παρακολουθεί και έχει και δυνατότητες επιλογής προγράμματος. Είτε να διαλέξει το συντηρητικό πρόγραμμα είτε το ισορροπημένο είτε το επιθετικό, δηλαδή να επενδυθούν τα χρήματά του, με την εγγύηση βέβαια του δημοσίου να μην τα χάσει, αλλά από την άλλη να έχει τη δυνατότητα όταν θα συνταξιοδοτηθεί να πάρει την καλύτερη δυνατή επικουρική σύνταξη.

Πώς γίνεται αυτό; Γίνεται με το ταμείο που συστήνεται, το οποίο είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, που θα διαχειριστεί όλη αυτή την κατάσταση, αλλά και με την εγγύηση του δημοσίου.

Νομίζω ότι παρακολουθούμε τις εξελίξεις. Είμαστε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος και, όπως πέτυχε αυτό το πρόγραμμα σε πολλές χώρες της Ευρώπης, είναι αποδεδειγμένο ότι θα πετύχει και σε εμάς, αρκεί να μπορούσαμε οργανωμένα και συντονισμένα να το δουλέψουμε και βέβαια να συμμετέχει η νέα γενιά,

ακόμη και αυτοί για τους οποίους δεν είναι υποχρεωτικό.

Έτσι, λοιπόν, θα υπάρχει αυτή η εγγύηση η οποία κι αυτή κοινολογήθηκε και φαίνεται ότι θα είναι στα 120 εκατομμύρια τον χρόνο. Δεν ξέρω αν ακούγεται μεγάλο το νούμερο, αλλά πρέπει να το συγκρίνουμε με τα 15 δισεκατομμύρια που δίνουμε κάθε χρόνο για να συμπληρώσουμε τις συντάξεις. Πρέπει, επίσης, να λάβουμε υπ' όψιν μας τα χρήματα τα οποία θα κερδίσουν από την επενδυτική δράση, τα οποία θα πέσουν στην αγορά, θα φέρουν ανάπτυξη, η ανάπτυξη θέσεις εργασίας, περισσότερα έσοδα και περισσότερη ασφάλεια στα ταμεία μας.

Η νέα γενιά θέλει από εμάς ιδέες, θέλει τόλμη, θέλει προσπάθεια, θέλει εργατικότητα και θέλει αποτέλεσμα. Η σημερινή Κυβέρνηση και με αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύει ότι είναι προς αυτή την κατεύθυνση. Δουλεύει σκληρά για να φέρει ένα αποτέλεσμα, όχι απαραίτητα αύριο, αλλά ενδεχομένως, όπως είναι και το ασφαλιστικό, σε δέκα, σε είκοσι ή σε τριάντα χρόνια.

Νομίζω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και θεωρώ ότι ενωμένοι όλοι οι Βουλευτές θα πρέπει να κάνουμε αυτό που έχει ανάγκη η νέα γενιά, να το υποστηρίξουμε, για να μπορέσουμε να δούμε αποτέλεσμα. Διαφορετικά, το να είμαστε σε μια υφιστάμενη κατάσταση, σε ένα τέλμα το οποίο δεν οδηγεί πουθενά, το μόνο που κάνει είναι να απογοητεύει τη νέα γενιά και να την οδηγεί στο εξωτερικό για εξεύρεση εργασίας και διασφάλιση σύνταξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Μάλαμα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εργασίας παρουσιάζουν στην Ολομέλεια της Βουλής, παρά τον γενικευμένο σάλο παρά την αγανάκτηση για την αποτυχία του κυβερνητικού έργου σε όλα τα μέτωπα, ένα σχέδιο νόμου που παραδίδει τις επικουρικές συντάξεις των συνταξιούχων και τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων στα χέρια των χρηματιστών.

Επιστρατεύετε κάθε λογής μύθευμα, κάθε λογής προπαγάνδα για να κρύψετε από τον ελληνικό λαό αυτό που πραγματικά γράφει το νομοθέτημά σας. Να το πούμε με απλά λόγια για να το καταλάβει όλος ο κόσμος. Φτιάχνετε ένα ταμείο, του περνάτε όλους τους πόρους των επικουρικών συντάξεων και διορίζεται πέντε χρηματιστές για να παίξουν αυτά τα λεφτά τζόγο. Απλά πράγματα. Να τα λέμε απλά και κατανοητά.

Θα πει κάποιος ότι αυτά είναι υπερβολές. Πάμε λοιπόν. Άρθρο 3. Ορίζεται ότι το ταμείο αυτό χρησιμοποιεί τα λεφτά των επικουρικών συντάξεων για να προχωράει σε επενδύσεις με την έννοια της τοποθέτησης κεφαλαίων σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα και ακίνητα. Δηλαδή, θα τοποθετεί το ταμείο τα λεφτά των συνταξιούχων και των ασφαλισμένων σε μετοχές, σε παράγωγα, σε χρηματοπιστωτικά πακέτα και σε χαρτοφυλάκια real estate. Μήπως μας θυμίζει κάτι αυτό; Μήπως μας θυμίζει τα δομημένα ομόλογα ίσως, που έριξαν τα ασφαλιστικά ταμεία στα βράχια και έκαναν κυριολεκτικά σκόνη εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ; Τα ξεχάσαμε; Πάλι η Νέα Δημοκρατία δεν κυβερνούσε τότε; Λεφτά που παίχτηκαν σε παράγωγα και έγιναν αέρας. Το ίδιο νομοθετείτε και τώρα;

Πάμε παρακάτω. Ποιοι, όμως, θα αποφασίζουν για το πού θα επενδυθούν τα λεφτά των συνταξιούχων και του ελληνικού λαού; Ποιοι, με άλλα λόγια, θα είναι αυτοί που θα επιλέγουν ποιες μετοχές θα αγοράστούν; Το αποκαλύπτει το άρθρο 24 και το άρθρο 28 του νομοσχεδίου. Θα το αποφασίζουν πέντε χρηματιστές και κανένας άλλος.

Συγκεκριμένα, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων, υπεύθυνα για την επιλογή των επενδύσεων θα είναι τα πέντε άτομα αυτά που θα συγκροτούν την επενδυτική επιτροπή του άρθρου 28, τα οποία σύμφωνα με τη διατύπωση του νομοσχεδίου το μόνο που θα πρέπει να διαθέτουν ως προσόν είναι μια απλή πιστοποίηση παροχής υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίων. Δηλαδή, θα είναι κοινοί χρηματιστές, σαν εκείνους που συμμετείχαν στο πάρτι του Χρηματιστηρίου το οποίο σίγουρα θα θυμάστε όλοι σας. Πού θα λογοδοτούν αυτά τα

άτομα; Πουθενά! Θα ελέγχονται από κανέναν; Όχι!

Κι αν παίξουν τα λεφτά του κοσμάκη και θα χάσουν τι γίνεται μετά; Η απάντηση βρίσκεται στο άρθρο 60 του νομοσχεδίου. Τι λέει; Λέει ότι σε αυτή την περίπτωση, αν αστοχήσουν, δηλαδή, οι χρηματιστές στις επιλογές των επενδύσεών τους, τότε θα έρθει το κράτος να καλύψει τη χασούρα. Έτσι είπε ο κ. Χατζηδάκης. Ωραία. Με άλλα λόγια, δηλαδή, παραδίδουμε τις συντάξεις του κόσμου σε πέντε κρουπιέρηδες του καζίνο και μετά φορτώνουμε το πρόβλημα στον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν είναι εδώ κ. Χατζηδάκης για να μου απαντήσει. Δηλαδή το φορτώνουμε στα συνήθη υποζύγια, δηλαδή στους φορολογούμενους. Έχουμε εδώ το εξής παράδοξο, να πληρώνει ο εργαζόμενος την ασφαλιστική εισφορά του, να τη χάνει στα ζάρια ο χρηματιστής και να την ξαναπληρώνει ο ίδιος πολίτης, ως φορολογούμενος πια, για δεύτερη φορά. Ωραίος σχεδιασμός!

Και το ερώτημα που προκύπτει εδώ είναι το εξής. Θα έχουν κάποια ευθύνη αυτοί οι χρηματιστές εάν τα λεφτά αυτά των συνταξιούχων γίνουν σκόνη; Θα ελέγχονται για απιστία, για παράβαση καθήκοντος, για διαφθορά, με δεδομένο ότι θα έχουν την ευχέρεια να ποντάρουν δισεκατομμύρια όπου θέλουν και όποτε θέλουν; Η απάντηση είναι όχι, βέβαια. Γιατί η Κυβέρνηση κατασκευάζει ένα πλαίσιο όπου οι άνθρωποι αυτοί δεν θα ελέγχονται στην πραγματικότητα από κανέναν.

Μήπως κι εδώ έχουμε για ακόμη μία φορά την επανάληψη της ιστορίας των δομημένων ομολόγων, όταν κάποιοι διοικητές και στελέχη επικουρικών ταμείων έπαιξαν τα λεφτά των ασφαλισμένων όπου ήθελαν, παρανόμησαν, έχασαν και ποτέ δεν τιμωρήθηκαν; Γιατί δεν κοιτάτε, λοιπόν, τι συνέβη τότε για να καταλάβουμε από το τι κινδυνεύουμε σήμερα;

Η Κυβέρνηση πέφτει πάνω στις επικουρικές συντάξεις των πολιτών κυριολεκτικά σαν γύπας, με αδημονία και αδηφαγία που θα τη ζήλευε ακόμη και ο «Λύκος της Wall Street». Το πιο εξοργιστικό μέσα σε όλο αυτό είναι ότι για να φτιάξει η Κυβέρνηση αυτό το ταμείο το οποίο θα διοικείται από τους χρηματιστές αποφυλώνει τον ΕΦΚΑ από εκατό άτομα. Δηλαδή, θα μετατάξει εκατό υπαλλήλους από τον δημόσιο φορέα ασφάλισης, τον οποίο ούτως ή άλλως κατακρεουργεί κλείνοντας υποκαταστήματα, για να στελεχώσει αυτό το μόρφωμα που θα βρίσκεται τελείως εκτός κάθε δημοσίου ελέγχου.

Επαναλαμβάνω για να ακούσουν οι πολίτες της Χαλκιδικής και όχι μόνο ότι το Υπουργείο Εργασίας κλείνει το υποκατάστημα του ΕΦΚΑ στα Νέα Μουδανιά για να στελεχώσει με τους εκατό υπαλλήλους το ταμείο που θα παίζει τα λεφτά των συντάξεων στα ζάρια, στο Χρηματιστήριο. Να το ακούσει αυτό ο κόσμος για να καταλάβει πόσο επικίνδυνη είναι αυτοί που μας κυβερνούν.

Οι επικουρικές μας συντάξεις κινδυνεύουν από τους χρηματιστές της Κυβέρνησης. Η κοινωνική ασφάλιση κινδυνεύει από τους ολέθριους χειρισμούς του Υπουργείου Εργασίας. Οι υπηρεσίες του ΕΦΚΑ καταρρέουν από την υποστελέχωση. Η αγορά δεν μπορεί να λειτουργήσει εξαιτίας της υποβάθμισης που αντιμετωπίζει το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Κι εσείς ορέγεστε χρηματιστήρια και επενδύσεις αυτού του είδους.

Εμείς κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και καλούμε τους πολίτες να ενημερωθούν άμεσα γι' αυτά σας τα σχέδια. Γιατί είναι πολύ πιθανόν να κληθούμε σύντομα να αντιμετωπίσουμε πολύ άσχημες καταστάσεις στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, σε περίπτωση που εφαρμόσετε αυτό το μόρφωμα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Λιούπης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα νομοσχέδιο, που θέτει σε καινούργια βάση την επικουρική ασφάλιση των νέων γενεών. Ιδρύεται ένα νέο ταμείο, το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο έχει τη νομική μορφή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Επομένως, ξεκάθαρα πρόκειται -χωρίς αμφισβήτηση- για ένα αμιγώς δημόσιο ταμείο.

Πού βρίσκεται η μεγάλη αλλαγή; Στο ότι για πρώτη φορά ει-

σάγονται πρακτικές του ιδιωτικού τομέα στη λειτουργία του. Εγκυβερνείται το γνωστό διανεμητικό σύστημα, που δεν ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στις τρέχουσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

Η σημερινή αναλογία εργαζομένων - συνταξιούχων είναι 1,7 προς 1 με την κατάσταση να χειροτερεύει και όχι να βελτιώνεται. Έτσι, με βάση τα δεδομένα από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή το 2050 η μέση επικουρική σύνταξη θα μειωθεί από το 16% σε λιγότερο από το 10% του μέσου μισθού με το σημερινό σύστημα.

Το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης στηρίζεται στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών. Αφορά όλους όσοι εισέρχονται στην επικουρική ασφάλιση από 1-1-2022 και προαιρετικά όσους είναι έως τριάντα πέντε ετών εφόσον το επιλέξουν. Κάθε ασφαλισμένος διαθέτει για πρώτη φορά ατομικό λογαριασμό, στον οποίο θα έχει διαρκώς -με ηλεκτρονική πρόσβαση- όλα τα στοιχεία που αφορούν τον ίδιο, όπως τις εισφορές που έχουν καταβληθεί ή οφείλονται, καθώς και τις αποδόσεις από την επένδυσή του. Ο ασφαλισμένος μπορεί ανά τριετία να επιλέξει επενδυτικό πρόγραμμα που επιθυμεί ή ακόμα και συνδυασμό προγραμμάτων. Το ύψος των εισφορών παραμένει μέχρι το 2022 στο 6,5% και στη συνέχεια μειώνεται στο 6%.

Το νέο σύστημα προσφέρει πολλά επιπλέον οφέλη σε αντίθεση με όσα ισχύουν μέχρι σήμερα. Αν κάποιος δεν έχει συμπληρώσει δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης και το επιθυμεί, λαμβάνει πίσω την πραγματική αξία των εισφορών του. Αντίστοιχα, υπάρχει μέριμνα σε περίπτωση σύνταξης λόγω θανάτου, ακόμα και αν δεν είχαν καταβληθεί εισφορές δεκαπενταετίας, όπου η διαφορά καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό και ο/η κληρονόμος δικαιούχος λαμβάνει επικουρική σύνταξη.

Πρόκειται για ένα εμπειρισματομένο και κοστολογημένο σύστημα, που στηρίζεται σε τρεις μελέτες ώστε να προβλεφθούν όλες οι επιπτώσεις του. Πρώτον, την αναλογιστική, δεύτερον τη μακροοικονομική και τρίτον, βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στις μακροοικονομικές συνέπειες του νέου συστήματος, γιατί είναι αυτές που αφορούν τη συνολική οικονομία σε βάθος χρόνου. Είναι δεδομένη η ανάγκη να αυξήσουμε την επενδυτική προσπάθεια και να χτίσουμε μια αποταμιευτική κουλτούρα. Η νέα επικουρική ασφάλεια προσφέρει μία επιπλέον ευκαιρία για ανάπτυξη στην οικονομία με τη δημιουργία αποταμιεύσεων και την επένδυση πόρων στην ελληνική οικονομία. Αυτά τα στοιχεία, με βεβαιότητα, θα οδηγήσουν σε αύξηση του ΑΕΠ, μεγαλύτερη παραγωγικότητα και αύξηση της απασχόλησης.

Η διοίκηση του νέου ταμείου στελεχώνεται από πρόσωπα γνωσμένου κύρους και υψηλής επιστημονικής κατάρτισης, με πενταετή θητεία ώστε να μην εξαρτώνται από τη διάρκεια ζωής της εκάστοτε κυβέρνησης. Εντός του ταμείου λειτουργεί επενδυτική επιτροπή με γνωμοδοτικής αρμοδιότητας σε σχέση με τις επενδυτικές επιλογές του ΤΕΚΑ. Είναι σημαντικό ότι προβλέπεται η εφαρμογή της αρχής της συνετής διαχείρισης και της ανάπτυξης της οικονομίας, ενώ οι επενδύσεις γίνονται προς το συμφέρον των ασφαλισμένων με την υπόμνηση ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει υπέρμετρη εξάρτηση από ένα συγκεκριμένο προϊόν ή επιχείρηση.

Για άλλη μια φορά ο αντίλογος της αντιπολίτευσης δεν στηρίζεται σε αριθμούς και πραγματικά γεγονότα. Στο πρώτο επιχείρημα της αντιπολίτευσης η απάντηση είναι, όχι, το σημερινό νομοσχέδιο δεν πλήττει την αλληλεγγύη των γενεών, αντιθέτως την ενισχύει. Το ισχύον επικουρικό σύστημα ασφάλισης έχει οδηγήσει τους νέους ασφαλισμένους να αισθάνονται ότι σκληρώνουν ένα δυσανάλογο μεγάλο βάρος, χωρίς να τους αναλογεί, για την πληρωμή των σημερινών συντάξεων. Ειδικά οι νέοι εργαζόμενοι συχνά απαξιώνουν την αξία καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών τους στρεφόμενοι πολλές φορές στη «μαύρη» εργασία.

Δεύτερον: Όχι, δεν πλήττει ούτε τους σημερινούς ούτε τους μελλοντικούς συνταξιούχους αφού πρόκειται για ένα σύστημα που προσφέρει ασφάλεια, σταθερότητα και ευελιξία χωρίς να επηρεάζει καθόλου τους σημερινούς συνταξιούχους και τους εργαζόμενους, τους μεγαλύτερους των τριάντα πέντε ετών.

Τα χρήματα της επικουρικής ασφάλισης δεν αποτελούν αντικείμενο τζογαρίσματος, όπως ακούσαμε από τον Κοινοβουλευτικό

Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ. Η πρακτική της επένδυσης των ασφαλιστικών εισφορών ακολουθείται ήδη από σκανδιναβικές χώρες με εξαιρετικά αποτελέσματα και σε κάθε περίπτωση υφίσταται εγγύηση του ελληνικού δημοσίου ότι ο ασφαλισμένος θα λάβει τα χρήματα, που έχει καταβάλει επιπλέον του πληθωρισμού στη χειρότερη των περιπτώσεων. Μάλιστα, με βάση τις μελέτες του ΟΟΣΑ το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης αναμένεται να αποδώσει υψηλότερες συντάξεις από 43% έως 68%.

Τρίτον: Όχι, δεν επιβαρύνονται οι φορολογούμενοι με ένα δυσβάστακτο κόστος. Το δημοσιονομικό κόστος μετάβασης στο νέο καθεστώς υπολογίζεται, όπως ακούσαμε και από τον Υπουργό, στα 120 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο και επομένως πρόκειται για μια επιβάρυνση, που μπορεί να αντέξει ο κρατικός προϋπολογισμός σε ετήσια βάση αν αναλογιστούμε και τα οφέλη που αποκομίζουμε.

Η ελληνική οικονομία ωφελείται σημαντικά σε βάθος δεκαετιών από την επένδυση των κεφαλαίων αυτών και αναμένεται σημαντική αύξηση του ΑΕΠ και της απασχόλησης. Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι η συνολική θετική εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας. Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων προχωρά σε μία γενναία μεταρρύθμιση στην επικουρική ασφάλιση στην Ελλάδα εισάγοντας νοσοτροπίες πρωτόγνωρες για τα δεδομένα του ελληνικού δημοσίου. Είναι ένα νομοθέτημα, που αντιμετωπίζει δίκαια όλους τους ασφαλισμένους, νέους και παλιότερους και όλους τους συνταξιούχους, χωρίς αιφνιδιασμούς.

Στη χώρα μας, δυστυχώς, έχουμε συνηθίσει να τρέχουμε να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα αφού πρώτα έχουμε βιώσει τις συνέπειες. Σήμερα γίνεται ένα αποφασιστικό βήμα για να προλάβουμε τις εξελίξεις σε σχέση με την επικουρική ασφάλιση των επόμενων γενεών. Η δημογραφική εξέλιξη της χώρας μας με το δεύτερο ταχύτερα γερασμένο πληθυσμό της Ευρώπης δεν μας αφήνει περιθώρια για εφησυχασμό. Το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης προσφέρει μια βιώσιμη λύση στις νέες γενιές ασφαλισμένων με υψηλότερες επικουρικές συντάξεις, ανοίγοντας ταυτόχρονα νέες προοπτικές στην ελληνική οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής και αμέσως μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Βιλιάρδος.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντινίπουλε, έχετε τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, στη Βουλή τα κόμματα όταν θέλουν να μιλήσουν, πιστεύοντας ότι κάνουν μία μεγάλη μεταρρύθμιση, επικαλούνται κατά καιρούς χώρες όπως είναι η Σουηδία, η Δανία, ο Καναδάς, οι οποίες έχουν πολύ καλές κοινωνικές πολιτικές, ένα άλλο επίπεδο όσον αφορά την κοινωνική προστασία. Υπάρχει, όμως, και κάτι που έχουν διαφορετικό, το οποίο εμείς δεν θέλουμε στην Ελλάδα να το δούμε. Και αυτό είναι η πολιτική συναίνεση σε μεγάλες μεταρρυθμίσεις, που μπορούν να γίνουν σε βάθος χρόνου. Και θυμούνται πάντα τη χαρακτηριστικότερη μεταρρύθμιση που προσπάθησε να γίνει με τον νόμο Γιαννίτση, η οποία τότε έφερε πολλές μεγάλες αντιδράσεις από όλα τα κόμματα και κατέληξε στο τέλος, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, να την επικαλούνται όλα τα κόμματα μετά από καιρό και να λένε, «μα, γιατί δεν την κάναμε;».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ)

Όμως, αυτή η συναίνεση δεν είχε πρόσωπα, δεν ήταν συνεννόηση για ένα πρόσωπο, για να έρθω τώρα σε αυτήν την επιλογή που λέει «κάνουμε συναίνεση στο όνομα του Αποστολάκη». Κοιτάξτε, αν τώρα ρωτήσουμε για την Κυβέρνηση, η πρώτη αντίδραση είναι ανασχηματισμός-μπάχαλο. Όποιος και να το πει, όπου και να το πει, θα σας πουν ότι είναι μπάχαλο.

Το δεύτερο σχόλιο γι' αυτό είναι το εξής. Διάβασα σήμερα ότι λέει ο κ. Αποστολάκης προς τον κ. Τσίπρα: «Πρόεδρε, με παγίδευσαν». Σκεφθείτε αυτός, Υπουργός Εθνικής Άμυνας, να μιλάει

κάνα δυο βδομάδες με τον κ. Μητσοτάκη, να τον παγιδεύσει ο κ. Μητσοτάκης και να ήταν Υπουργός Άμυνας σε εμπλοκή με την Τουρκία, θα είχαν φτάσει και θα έχτιζαν οι Τούρκοι το Ελληνικό.

Το τρίτο και σημαντικότερο σχόλιο είναι πως νομίζω ότι είναι μία δικαίωση για μας, Γιώργο, αυτό που είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν βάζω καθόλου τα πρόσωπα, δεν με ενδιαφέρουν τα πρόσωπα. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης –που αυτό αφορά όχι μόνο το κόμμα του, αλλά αφορά και το άλλο κόμμα, και τη Νέα Δημοκρατία– μίλησε για αποστασία και εξαγορά έναντι θέσεων. Και αναρωτιέμαι τι ισχύει για όλους αυτούς, που τα προηγούμενα χρόνια άφησαν τα κόμμά τους για μία βουλευτική θέση ή για μία κυβερνητική θέση; Εγώ θέλω να συμφωνήσω με τον κ. Τσίπρα. Και γι' αυτούς, που πήγαν από εδώ και γι' αυτούς, που πήγαν από εκεί.

Άρα αυτό που λέγαμε εμείς, ότι τελικώς, κύριοι, το ηθικό πλεονέκτημα –και απευθυνόμαστε στους πολίτες– ότι εμείς που μείναμε, χλευάζοντάς μας, λοιδορώντας μας για ιδέες, μείναμε για ιδέες και όχι για καρέκλες. Και μείναμε γιατί πιστεύουμε ότι θα δικαιωθεί η πολιτική μας. Και να σας πω και κάτι; Το χειρότερο είναι στον κόσμο, που θα τους τιμωρήσει κάποια στιγμή, γιατί τίποτα δεν ξεχνιέται. Αυτοί που έφυγαν από το ΠΑΣΟΚ, είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε αλλού, δεν είναι ούτε αποστάτες και εγώ θα σας έλεγα να τα ξεχάσετε όλα αυτά, ότι ξεπουλήθηκαν, εξαγοράστηκαν, όπως είπε ο κ. Τσίπρας. Είναι αχάριστοι. Το ΠΑΣΟΚ τους έκανε ανθρώπους, σε όλη τη σημασία της λέξης. Όταν κάποιος σε κάνει άνθρωπο και τον πουλάς, θα τον πουλήσεις για πάντα. Γι' αυτό, Γιώργο, εμείς είμαστε εδώ, να πούμε σε αυτούς ότι έχουμε το ηθικό πλεονέκτημα, ότι θα ξέρουν πως είμαστε με τις ιδέες μας και μπορούν να μας εμπιστευτούν.

Όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις, ο κ. Μουλκιώτης έκανε μία αναλυτική αναφορά και χαίρομαι που κι ο κ. Χατζηδάκης είπε για τα επαγγελματικά ταμεία, που τα κρατήσατε όλοι, αλλά δεν συζητήσαμε για δύο πράγματα. Κάνουμε συνέχεια μία συζήτηση, αλλά δεν μιλάμε για το δημογραφικό και τις πολιτικές που πρέπει να κάνουμε, ώστε να μπορέσουν να υπάρχουν εργαζόμενοι. Ποιος θα πληρώνει, αν δεν υπάρχουν εργαζόμενοι; Ποιος; Το ΠΑΣΟΚ έχει φέρει αυτό το θέμα του δημογραφικού, έχουμε κάνει επιτροπές, παραεπιτροπές. Αποτέλεσμα και πολιτικές δεν υπάρχουν στο διά ταύτα.

Ένα άλλο ζητούμενο, που θέλω να σας το πω, κύριε Υπουργέ, και θέλω να σας το πω, γιατί πρέπει αν μπορούμε να συμφωνήσουμε και να καταλήξουμε σε αυτό, γιατί χρειάζεται μία συνεννόηση και συναίνεση και ποιοι μπορούν να την κάνουν, είναι το εξής. Τον τελευταίο χρόνο υπάρχει στην αγορά εργασίας ένα μεγάλο πρόβλημα σε μεγάλους τομείς, όπως είναι η οικοδομή, η εστίαση και ο τουρισμός. Δεν έχουμε προσωπικό να δουλέψει. Υπάρχει πρόβλημα και με τους μισθούς, ναι, αλλά δεν αρκεί μόνο αυτό. Θυμάμαι και καταλαβαίνω πολύ σωστά το πώς είναι η μεταναστευτική μας πολιτική και γι' αυτούς, που αναλαμβάνουν θέσεις, είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στον ΣΥΡΙΖΑ. Θυμάμαι τώρα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε Υπουργό Προστασίας του Πολίτη την κ. Παπακώστα, η οποία έλεγε «κατσαρίδες» τους μετανάστες και έχουμε και σήμερα –και πολύ καλά σας το λέει ο κ. Σκουρλέτης, που θα τη θυμάται την κ. Παπακώστα– ανάλογους υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε τι να πει κι ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε βάλει το ασφαλιστικό να το λύσει ο Χαϊκάλης; Άρα ουσιαστικά τσακώνατε χωρίς να υπάρχει ουσία. Διότι τα πρόσωπα δεν υπάρχουν ούτε από τη μια πλευρά ούτε από την άλλη.

Αλλά όλα αυτά τα προβλήματα πώς λύνονται; Κι εδώ υπάρχει απάντηση. Η απάντηση θα δοθεί από την κοινωνία. Ποιος μπορεί να υπερβεί τις διαδικασίες, να υπάρξει συναίνεση, συνεννόηση για να γίνουν μεγάλες τομές; Ποιος έχει αποδείξει ότι μπορεί να αναλάβει πολιτικό κόστος υπέρ της χώρας για να μπορέσουν να ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα; Ένα κόμμα, που έρχεται σύντομα και είναι το ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αντιπρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σε σχέση με αυτά που είπε προηγουμένως ο Υπουργός κ. Χατζηδάκης -δεν είναι βέβαια εδώ, αλλά θα ενημερωθεί φαντάζομαι- εν πρώτοις απορήσαμε ειλικρινά με την αλαζονεία του. Δεν μας ενοχλεί βέβαια η αλαζονεία, αρκεί να στηρίζεται κάπου. Πού την στηρίζετε όμως, κύριε Υπουργέ; Συνειδητοποιείτε τις ζημιές που προκάλεσε η Κυβέρνησή σας μέσα σε δύο μόλις χρόνια; Ελλείμματα πάνω από 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Εκτόξευσε το δημόσιο χρέος στα 387 δισεκατομμύρια ευρώ στα τέλη Ιουνίου. Νέα δανεικά 41 δισεκατομμύρια ευρώ. Κόστος πυρκαγιών, τουλάχιστον, 30 δισεκατομμύρια ευρώ και ούτω καθεξής.

Καταλαβαίνετε, αλήθεια, τι έχετε κάνει; «Τελευταία τρύπα του ζουρνά», όπως είπατε εσείς για την Ελλάδα, εσείς την καταντήσατε, οι κυβερνήσεις σας, που τώρα επαναλαμβάνουν τη σπατάλη του 2004-2009, που οδήγησε η χώρα μας στο ΔΝΤ.

Για τους νέους, που είπατε ότι δεν περιμένουν συντάξεις, έχετε απόλυτο δίκιο. Γιατί όμως; Επειδή γνωρίζουν πως χρεοκοπήσατε την Ελλάδα. Τι να περιμένουν με το δημόσιο χρέος στο 234% του ΑΕΠ, με το κόκκινο ιδιωτικό χρέος πάνω από το 150% του ΑΕΠ, με κατεστραμμένο τον παραγωγικό ιστό της χώρας και με τόσα άλλα πράγματα; Από μια Κυβέρνηση, που παράγει μόνο ελλείμματα και χρέη εσείς, κύριε Υπουργέ, τι θα περιμένατε; Αλήθεια, είναι ειλικρινής η ερώτησή μου.

Όσον αφορά στις επενδυτικές αποδόσεις, που ανέφερε ο κύριος Υπουργός, έχει ακούσει κάτι για τη φούσκα, που δημιουργήθηκε μετά το 2010 και σήμερα είναι στα όρια μιας πραγματικά εκκωφαντικής έκρηξης; Το ανέκδοτο πάντως της ημέρας ήταν η εγγύηση του χρεοκοπημένου κράτους.

Για τις συγκρίσεις με τις σκανδιναβικές χώρες, όπως ακριβώς κάποτε έκανε ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, καλύτερα να μην πούμε τίποτα. Όλοι καταλαβαίνουν πόσο αστεία είναι.

Όσον αφορά δε στην εξυγίανση της ΔΕΗ, δεν ήταν το αποτέλεσμα της μείωσης του κόστους ενέργειας, της λήξης των ΝΟΜΕ και του χαμηλού κόστους των ρύπων συγκριτικά με σήμερα; Τώρα που αυξήθηκαν, η «εξυγίανση» θα συνεχιστεί με την άνοδο των τιμών του ηλεκτρισμού έως και 50%;

Στο θέμα μας τώρα, στο νομοσχέδιο, θα ξεκινήσουμε με μερικές ερωτήσεις στον Υπουργό. Πριν απ' όλα, γιατί κατέθεσε ένα καινούργιο νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό, όταν σχετικά πρόσφατα, τον Φεβρουάριο του 2020 ψηφίστηκε το ασφαλιστικό του τότε Υπουργού Εργασίας, του κ. Βρούτση; Υπενθυμίζουμε πως συνοδεύταν από δύο μελέτες, τις οποίες έχουμε μαζί μας. Η πρώτη ήταν μια αναλογιστική του συνταξιοδοτικού συστήματος, κύριας και επικουρικής ασφάλισης, μαζί με την αντίστοιχη επάρκειας των συντάξεων, με επιστημονικό υπεύθυνο τον κ. Τσακλόγλου, τον σημερινό Υφυπουργό.

Η δεύτερη μελέτη ήταν του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ και οι δύο μας διαβεβαίωναν πως εξασφαλίζονται οι συντάξεις έως το 2070. Γιατί, λοιπόν, απαιτείται κάποια αλλαγή; Υπάρχει κάποια οικονομική λογική ή μήπως πρόκειται απλά για ιδεολογία του Υπουργού; Μήπως θέλει να βάλει τη σφραγίδα του, το όνομά του, σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου;

Οι συγκεκριμένες αλλαγές, η υιοθέτηση του κεφαλαιοποιητικού μοντέλου για την επικουρική ασφάλιση δεν συμπεριλαμβάνονταν, πάντως, ούτε στο είκοσι σελίδων πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Ας μας απαντούσε, όπως όλοι οι άλλοι Υπουργοί, πως εφαρμόζουν απλά την πολιτική για την οποία τους ψήφισαν οι Έλληνες. Φυσικά, ούτε αυτό ισχύει, αφού απείχε από τις εκλογές το 42% των ψηφοφόρων, ενώ οι πενήντα έδρες δεν προέρχονταν από ψήφους, αλλά ήταν δωρεάν λόγω του συστήματος της ενισχυμένης αναλογικής.

Το ίδιο το νομοσχέδιο, δε, ήρθε με συνοπτικές διαδικασίες το καλοκαίρι, έχοντας τεθεί για διαβούλευση, λίγο πριν κατατεθεί, από τις 29 Ιουνίου έως τις 13 Ιουλίου, λαμβάνοντας μόλις εκατόν δέκα έξι σχόλια, μάλλον επειδή σε πολλά άρθρα δεν επιτρεπόταν ο σχολιασμός. Αλήθεια, γιατί; Βέβαια, είναι γνωστή η προεργασία από το 1997, ακόμη, με την έκθεση Σπράου επί Σημίτη και με βασικό συντελεστή τον καθηγητή κ. Τήνιο, η οποία τότε παραλληλιζόταν με το σύστημα Πινোসέτ, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά. Ο κ. Τήνιος έχει συνεχί αρθρογραφία για το θέμα ενώ υπάρχει και ως μελέτη του «LSC».

Παραλλαγές προτάθηκαν από τη «DIANEOSIS», το 2018, σε μελέτη της για τους «δράκους» της οικονομίας, δηλαδή για το ασφαλιστικό, το φορολογικό και για το χρέος που δεν είναι πλέον μόνο δράκος, αλλά τέρας, αφού η σημερινή Κυβέρνηση το έθρεψε με 41 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον.

Οφείλουμε να σημειώσουμε, εδώ ότι, η αύξηση του δείκτη χρέους ως προς το ΑΕΠ της Ελλάδας μεταξύ των ετών 2019 και 2020 ήταν από τις μεγαλύτερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση -όπως θα καταθέσουμε βέβαια αργότερα στα Πρακτικά- στο συν 17,3%, ενώ είχαμε επιπλέον από τις υψηλότερες υφέσεις. Αρκετά με τη δικαιολογία της πανδημίας για τα οικονομικά σφάλματα, τα θηριώδη οικονομικά σφάλματα της Κυβέρνησης.

Παραλλαγές υπήρχαν, επίσης, σε μία άλλη μελέτη για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας -θα καταθέσω την πρώτη σελίδα και από τις δύο στα Πρακτικά, όπως για όλα όσα λέμε- από την Ένωση Αναλογιστών και τον IOBE, ενώ το επικροτεί, βέβαια, και ο ΣΕΒ. Με το θέμα έχει ασχοληθεί ο κ. Τσακλόγλου ως στέλεχος τότε της «DIANEOSIS». Εν προκειμένω, προωθούσε το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, όπως με τη μελέτη για το νέο αναπτυξιακό μοντέλο για την Ελλάδα για την έξοδο από την κρίση στη σελίδα 117, αν και τελικά η μελέτη αναφέρεται περισσότερο σε δημοσιονομικά μέτρα, παρά στο τι πρέπει να κάνουμε για να παράγουμε πλούτο και πώς.

Έως το 2018, πάντως, η συγκεκριμένη πρόταση του κεφαλαιοποιητικού επικουρικού συστήματος ονομαζόταν -όπως αναφέραμε- ασφαλιστικό Πινোসέτ επειδή είχε εφαρμοστεί στη Χιλή από τον γνωστό δικτάτορα, χωρίς επιτυχία, όπως φάνηκε.

Φαίνεται, λοιπόν, πως δυστυχώς η Ελλάδα συνεχίζει να εφαρμόζει αποτυχημένες ξένες συνταγές, αντί να σχεδιάσει μια δική της αυτοδύναμη αναπτυξιακή πολιτική, γεγονός που την οδηγεί σε συνεχή αδιέξοδο.

Από την άλλη πλευρά, γιατί δρομολογείται τώρα, σε μία εποχή που η Ελλάδα έχει ανάγκη ρευστότητας, ενώ είναι δεδομένο πως μεγάλο μέρος αυτών των ποσών θα κατευθυνθεί στο εξωτερικό; Γιατί στο εξωτερικό; Επειδή η Ελλάδα δεν διαθέτει μία ώριμη χρηματιστηριακή αγορά, ούτε τα κατάλληλα επενδυτικά προϊόντα για τέτοιου είδους τοποθετήσεις. Ο Υπουργός βέβαια, ως άλλος Μάντοφ, υπόσχεται αποδόσεις 43% έως 68%, όπως αναφέρεται στην έκθεση του Υπουργείου, με τις προβλέψεις του να βασίζονται σε έναν μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ ύψους 4,51% και στις αποδόσεις του αμοιβαίου της «ΑΕΔΑΚ» της περιόδου 2003 έως το 2020.

Δεν γνωρίζει, αλήθεια, πώς στις Ηνωμένες Πολιτείες οι διαχειριστές κεφαλαίων υποχρεώνονται να γράφουν όταν απευθύνονται στο κοινό τη φράση «ιστορικές αποδόσεις δεν αποτελούν εγγύηση για μελλοντικά αποτελέσματα»; Προφανώς το γνωρίζει, οπότε προσπαθεί απλά να παραπλανήσει τους Έλληνες για να προωθήσει αυτά που θέλει, ενώ όλοι όσοι έχουν ασχοληθεί με το αντικείμενο, με τις επενδύσεις, όπως εμείς, γνωρίζουν πολύ καλά πόσο κενές είναι αυτού του είδους οι υποσχέσεις.

Ποιο είναι το κίνητρό σας, αλήθεια, κύριε Υπουργέ, αφού δεν υπάρχει καμμία οικονομική λογική στο εγχείρημα, πόσο μάλλον, όταν ακόμη και η τρόικα ήταν διστακτική να το δεχτεί με βάση πληροφορίες μας; Το γεγονός αυτό τεκμηριώνεται επίσης από το ότι δεν υπάρχει καμμία αναφορά στις τελευταίες αξιολογήσεις σχετικά με μια τέτοια μεταρρύθμιση, αλλά μόνο για την ανάγκη εξόφλησης των εκκρεμών συντάξεων. Βέβαια, υπάρχουν πολλές αναφορές για την ανάγκη μείωσης των συνταξιοδοτικών δαπανών, μεταξύ άλλων, από το ΔΝΤ και από τη μελέτη Πισσαρίδη μέλος της ομάδας του οποίου ήταν και ο κ. Τσακλόγλου.

Στην ίδια μελέτη στην σελίδα 107, θέλουμε να είμαστε πάντα ακριβείς, αναφέρεται η επανεπένδυση των εισφορών στην οικονομία μέσω της κεφαλαιαγοράς, κάτι που όμως θεωρούμε ευχολόγιο για μια υπερχρεωμένη χώρα χωρίς παραγωγή, η οικονομία της οποίας στηρίζεται σχεδόν εξολοκλήρου στη μονοκαλλιέργεια του τουρισμού. Πώς θα επιτευχθεί η ανάπτυξη; Με εισαγόμενα αεικτικά και με ακριβή εξαρτώμενη ενέργεια, πετώντας στα σκουπίδια τα 230 δισεκατομμύρια ευρώ του λιγνίτη και τα πάνω από 300 δισεκατομμύρια ευρώ του φυσικού αερίου της ΑΟΖ, που -αν θέλετε- είναι κάτι πιο πράσινο;

Από την άλλη πλευρά, πώς είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε

σε ένα νομοσχέδιο, στις υποστηρικτικές μελέτες του οποίου εκτός από τις μαθηματικές ακροβασίες του διαπιστώνονται αντεθνικές πολιτικές κατευθύνσεις; Για παράδειγμα, στην αναλογιστική μελέτη προβλέπεται μείωση του πληθυσμού στα οκτώμισι εκατομμύρια το 2070. Αντί, όμως, να γίνει προσπάθεια αύξησης του πληθυσμού με τις αντίστοιχες πολιτικές, το μόνο που επιδιώκεται είναι η εναρμόνιση των δαπανών, η μείωσή τους δηλαδή, όπως είναι οι συντάξεις. Είναι εθνική πολιτική αυτή;

Την ίδια στιγμή στη μελέτη βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους που προσκόμισε ο «ΟΔΔΗΧ» -και θα καταθέσουμε στα Πρακτικά- αναφέρεται πως το χρέος, ως προς το ΑΕΠ, θα μειωθεί στο 50% έως 60% το 2060. Ακόμη όμως και αυτή η ανασφαλής अपαράδεκτη προοπτική έρχεται σε σύγκρουση με την πρόβλεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη δέκατη αξιολόγηση για χρέος ως προς το ΑΕΠ μας πάνω από το 80% το 2060. Σε ανόητους απευθύνεται η Κυβέρνηση μέσω του «ΟΔΔΗΧ»; Μήπως, λοιπόν, γι' αυτόν τον λόγο δρομολογείται η δήθεν μεταρρύθμιση; Για να δημιουργηθεί δημοσιονομικός χώρος για πλεονάσματα όταν επανέλθουν οι απαιτήσεις της ενισχυμένης εποπτείας του μνημονίου, δηλαδή από το 2023;

Συνεχίζοντας, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα προωθείται γενικότερα ως πανάκεια έναντι στο διανεμητικό, που, θεωρείται προβληματικό λόγω των δημογραφικών εξελίξεων και του ακριβού κόστους εργασίας, ενώ αντιμετωπίζεται και ως εστιά κακοδιαχείρισης. Δεν γίνεται, όμως, καμμία αναφορά στα τόσα σκάνδαλα που έχουν σχέση με τις αγορές και με το δήθεν αλάνθαστο αόρατο χέρι τους. Εντούτοις, εκτός από το οικονομικό μέρος, το διανεμητικό σύστημα έχει τη λογική του συνταγματικά κατοχυρωμένου αναδιανεμητικού εργαλείου του πλούτου, κάτι που όπως φαίνεται ενοχλεί τους νεοφιλελεύθερους, που με τα μνημόνια έχουν επικρατήσει ανεξάρτητα των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Σύμφωνα πάντως με την ΓΣΕΒΕΕ με το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης οι εισφορές των ασφαλισμένων, που θα εντάσσονται στο σύστημα δεν θα χρηματοδοτούν τις υφιστάμενες επικουρικές συντάξεις, αλλά θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται, δημιουργώντας ένα αποθεματικό, που θα χρηματοδοτεί τις συντάξεις των ιδίων.

Ως εκ τούτου, προκύπτει ζήτημα χρηματοδότησης των επικουρικών συντάξεων υφιστάμενων και μελλοντικών, που θα χορηγηθούν με βάση το παλαιό καθεστώς. Όπως προκύπτει από την αναλογιστική μελέτη, στη σελίδα 60, το κόστος αυτό, δηλαδή η επιπλέον χρηματοδότηση, που θα πρέπει να δοθεί για την κάλυψη του κενού εκτιμάται από 48 έως 78 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ κατά το βασικό σενάριο με επιτόκιο 3,5% και με μετάβαση 20% των υπαρχόντων κάτω των τριάντα πέντε ετών στο νέο, περίπου στα 56 δισεκατομμύρια ευρώ. Ακριβώς το συγκεκριμένο ποσόν αναφέρεται και στην έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στην σελίδα 44. Αυτό, χωρίς να συμπεριλάβουμε τα 20 δισεκατομμύρια που η ΓΣΕΒΕΕ χαρακτηρίζει ως επιπρόσθετο κόστος μετάβασης για τη χρηματοδότηση αναπηρικών συντάξεων κ.λπ..

Η κυβέρνηση, όμως, εκτιμά πως τα έσοδα του συστήματος από το λεγόμενο μέρισμα ανάπτυξης θα φτάσουν, την ίδια περίοδο, στα 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Οπότε το πραγματικό κόστος, το ταμειακό έλλειμμα κατά το Υπουργείο Εργασίας δεν θα ξεπεράσει τα 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι δυνατόν όμως να στηριχτούμε σε τέτοιες εκτιμήσεις, στις μελέτες που παρουσίασε ο κύριος Υφυπουργός σύμφωνα με τις οποίες το καθαρό κόστος για τα επόμενα πενήντα χρόνια θα είναι μόλις 120 εκατομμύρια ευρώ ετήσια λόγω του μερίσματος ανάπτυξης, των επενδύσεων δηλαδή που θα προκύψουν από τις αποταμιεύσεις και των εσόδων που θα δημιουργηθούν; Πότε επαληθεύτηκαν οι προβλέψεις στα δώδεκα χρόνια των μνημονίων που ήδη βιώνουμε; Ποτέ. Ούτε καν αυτές του ΔΝΤ.

Όσον αφορά το κόστος τώρα. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην έκθεσή του προβλέπει μία επιβάρυνση του ύψους των 678,7 εκατομμυρίων από τις επικουρικές για την περίοδο 2022-2025, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Υπουργείου του κ. Χατζηδάκη, δηλαδή περίπου 170 εκατομμύρια το χρόνο καθαρά. Σε κάθε περίπτωση, το όποιο κόστος θα πρέπει να καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή, μέσω της φορολογίας

αφού τα αποθεματικά περιουσιακά στοιχεία του ΕΤΕΑΕΠ δεν επαρκούν.

Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθούν, βέβαια, οι εγγυήσεις, που δήλωσε ο Υπουργός για την περίπτωση, που θα χαθούν χρήματα των ασφαλισμένων από τις επενδύσεις των οργανισμών. Επομένως, το κόστος μετάβασης θα είναι πολλαπλάσιο και δυσβάστακτο, γεγονός που σημαίνει ότι μπορούμε να οδηγηθούμε σε μείωση συντάξεων σε μία επόμενη χρεοκοπία κ.λπ.. Το 2008 πάντως στις Ηνωμένες Πολιτείες όταν οι αντίστοιχοι κουμπαραδες του κ. Χατζηδάκη -το 401(k) όπως λέγεται εκεί- είχαν εξαντιστεί με την καθίλωση του χρηματιστηρίου, πολλοί ασφαλισμένοι ήρθαν σε απόγνωση, ενώ έχασαν ακόμη και το κεφάλαιό τους ή δεν είχαν χρόνο για να αναπληρώσουν τις απώλειες. Η λύση εκεί ακολούθησε σταδιακά με τη νομισματική πολιτική της Fed που καλώς ή κακώς εκτόξευσε στα ύψη το χρηματιστήριο και τη φούσκα που βλέπουμε σήμερα. Έχει όμως η Ελλάδα αυτήν την επιλογή;

Εάν χάσουν οι ασφαλισμένοι τα χρήματά τους στην Ελλάδα σε μία χρεοκοπία, όπως με το PSI ή σε μία γενικότερη κρίση, όπως το 2008, θα τα αναπληρώσει το κράτος, όπως υπόσχεται ο κ. Χατζηδάκης; Ή μήπως θα επικρατήσει το ταμειακό συμφέρον του δημοσίου, όπως έγινε με τις περικοπές των συντάξεων, που δέχτηκε το Σ.τ.Ε. επί προεδρίας της κ. Σακελλαροπούλου; Κάτι τέτοιο δεν συνέβη και με τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων με το PSI; Κατά τον υποστηρικτή του, τον κ. Βενιζέλο, τα ταμεία είχαν ομόλογα 22 δισεκατομμύρια και κουρεύτηκαν περίπου τα 14 δισεκατομμύρια, ενώ η ετήσια επιχορήγηση του κράτους στα ταμεία, για παράδειγμα το 2012, ήταν 17 δισεκατομμύρια. Αναπλήρωσε ποτέ ο κ. Βενιζέλος αυτά τα 14 δισεκατομμύρια όπως υποσχόταν λέγοντας πως μπορεί το κράτος ανά πάσα στιγμή να αναπληρώσει τις απώλειες των ταμείων; Επαληθεύτηκε η πρόβλεψή του για χρέος ως προς το ΑΕΠ στο 120% το 2020; Προφανώς όχι, αφού ξεπέρασε το 200%.

Κλείνοντας, δεν λαμβάνονται, δυστυχώς, υπ' όψιν ούτε η διεθνής εμπειρία ούτε η εγχώρια, ενώ σχεδιάζεται ένα επόμενο έγκλημα εις βάρος της πατρίδας μας των πολιτών της και των επόμενων γενεών. Τέλος, από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους προβλέπεται επιπλέον κόστος για την επιχορήγηση της λειτουργίας του ΤΕΚΑ, ύψους 17 εκατομμυρίων αρχικά, προφανώς για νέους διορισμούς που θα ενισχύσουν το αποτυχημένο επιτελικό ή μάλλον κομματικό κράτος.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρούμε ότι, η παρούσα αλλαγή που προετοιμαζόταν χρόνια για να εφαρμοστεί όταν δεν θα υπήρχαν αντοχές στην κοινωνία για να αντιδράσει, όπως σήμερα, δεν θα φέρει ούτε καν επενδύσεις, αφού δεν υπάρχει ούτε σχέδιο ανάπτυξης, ούτε μια υγιής τραπεζική και δημοσιονομική εικόνα ή έστω μία ανεξάρτητη νομισματική πολιτική. Αλήθεια, ο κ. Ζαββός απομακρύνθηκε λόγω των προγραμμάτων «ΗΡΑΚΛΗΣ» ή το ζήτησε ο κ. Στουρνάρας, που επέμενε σε μια bad bank;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Βιλιάρδο. Έχετε εξαντλήσει και τη δευτερολογία, όπως ζητήσατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Βέβαια. Ευχαριστώ πολύ.

Εμείς, πάντως, είμαστε έτοιμοι να συμβάλλουμε σε μία συζήτηση για την ανάπτυξη και για τη δημιουργία πλούτου με προτάσεις και όχι με λογιστικά τεχνάσματα. Έως ότου διεξαχθεί μια τέτοια συζήτηση δεν έχουν νόημα νομοσχέδια όπως το παρόν που λογικά καταψήφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μπαρλιακός από τη Νέα Δημοκρατία. Και αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Φάμελλος.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου, ενός ακόμα με το βλέμμα στραμμένο

στο μέλλον, δίνουν μία πλήρη εμπεριστατωμένη και τεκμηριωμένη απάντηση σε ένα αγωνιώδες ερώτημα, σε μια εύλογη ανησυχία των σημερινών νέων εργαζομένων. Απέναντι σε μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα διάχυτου προβληματισμού που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια μεταξύ των νέων μας το σημερινό νομοσχέδιο απαντά πειστικά χωρίς περιστροφές και ευχολόγια.

Η απάντηση στο ερώτημα αν ο ιδρώτας της σημερινής εργασίας θα εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές αύριο δικαίωσης αυτών των κόπων, είναι κατηγορηματικά και αδιαπραγμάτευτα θετική. Ο σημερινός, νέος εργαζόμενος, εκείνος, που έχει κοπιάσει επί σειρά ετών με πληθώρα δεξιοτήτων και ακαδημαϊκών περγαμηνών θα λάβει με βεβαιότητα σύνταξη στο μέλλον ανάλογη και αντίστοιχη των εισφορών που καταβάλλει. Θα πάψει να αποτελεί το υποζύγιο, που χρηματοδοτεί ένα βαρέλι συντάξεων μιας άλλης γενιάς με τον ίδιο να βιώνει την διαρκή αβεβαιότητα για το δικό του μέλλον. Το σημερινό νομοσχέδιο διορθώνει σήμερα μια επαναλαμβανόμενη αδικία. Εισάγει μια μεταρρυθμιστική τομή στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Διαμορφώνει ένα βιώσιμο μοντέλο επικουρικής ασφάλισης, ένα ευέλικτο σχήμα με ευχέρεια αναπροσαρμογής ανά τακτά χρονικά διαστήματα, ένα σύστημα το οποίο θα λογοδοτεί και θα διέπεται από κανόνες διαφάνειας και ακεραιότητας.

Οι αλλαγές αυτές στο σύστημα επικουρικής ασφάλισης καταπραίνουν τη δυσπιστία του νέου ανθρώπινου δυναμικού της πατρίδας μας για το πού πάνε τα χρήματα, που καταβάλλει κάθε μήνα σε ασφαλιστικές εισφορές. Έχοντας την ευκαιρία να συνομιλώ προσωπικά με νέους και νέες, που εργάζονται σε μια ευρεία κλίμακα επαγγελματικών κατηγοριών είτε στον ιδιωτικό τομέα, είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενοι, συναντώ με μεγάλη ένταση το αίσθημα της ματαιότητας. Οι περισσότεροι αισθάνονται ότι κάθε μήνα –για να το πω απλά– βγάζουν χρήματα από το πορτοφόλι αφαιρώντας τα από το εισόδημά τους χωρίς να προσδοκούν κανένα ανταποδοτικό όφελος. Σήμερα αυτό αλλάζει οριστικά. Η επικουρική ασφάλιση, μακριά από επικίνδυνα πειράσματα, γυρνά σελίδα και ωφελούνται οι νέοι μας χωρίς να κινδυνεύουν οι τωρινοί συνταξιούχοι μας.

Πλέον, από την 1^η Ιανουαρίου του 2022 ο κάθε νέος εργαζόμενος θα χρηματοδοτεί τη δική του σύνταξη. Οι μηνιαίες εισφορές του θα αποταμιεύονται σε έναν ατομικό κουμπαρά. Ο εργαζόμενος θα γνωρίζει και θα διαθέτει ανά πάσα στιγμή τον έλεγχο στο ύψος της επικουρικής του σύνταξης, η οποία εν τέλει θα είναι υψηλότερη απ' ό,τι με το σημερινό μοντέλο. Αυτό αποδεικνύει η διεθνής επιτυχημένη εφαρμογή αυτού του συστήματος, που μπορεί να οδηγήσει μεσοσταθμικά σε αύξηση της τάξεως από 43% έως και 68%. Κι αυτό διότι οι σημερινές μηνιαίες εισφορές της επικουρικής ασφάλισης δεν θα αποταμιεύονται απλώς, αλλά θα επανεπενδύονται με σύστημα πολλαπλών ταχυτήτων είτε με πιο συντηρητικές αποδόσεις είτε και με πολύ πιο επιθετικό τρόπο, αναλόγως της επιλογής του κάθε ασφαλισμένου.

Και επειδή η Αξιωματική Αντιπολίτευση, εθισμένη στην παραπληροφόρηση και στη διασπορά ψευδών ειδήσεων, δεν τολμά να συνταχθεί με την αυτονομία λύση, που θα θέσει το ασφαλιστικό μας σύστημα σε ράγες αμετάθετης βιωσιμότητας επιλέγει για ακόμα μία φορά τη φθηνή και παρωχημένη συνθηματολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ η επικουρική ασφάλιση όχι μόνο δεν ιδιωτικοποιείται, αλλά πλέον οι εισφορές των νέων εργαζομένων διασφαλίζονται αμέριμνες μέχρι και το τελευταίο ευρώ και διασφαλίζονται τόσο από τις στρεβλώσεις του τωρινού συστήματος όσο και από πιθανούς κλυδωνισμούς της παγκόσμιας οικονομίας και της πρόσκαιρης κρίσης της.

Όλοι ανεξαιρέτως οι ασφαλισμένοι, που θα υπαχθούν στο νέο κεφαλαιοποιητικό μοντέλο επικουρικής ασφάλισης θα λάβουν, ασχέτως των επιδόσεων των αποδόσεών τους, ολόκληρο το ποσό που έχουν καταβάλει ακόμα και αν η απόδοση έχει αρνητικό πρόσημο. Και όλα αυτά, μάλιστα, χωρίς να κινδυνεύουν κατ' ελάχιστον οι τωρινές συντάξεις.

Σταματήστε, λοιπόν, την εκστρατεία τρομοκράτησης ψαρεύοντας σε θολά νερά. Η συνταγή αυτή απέτυχε παταγωδώς.

Και κάτι ακόμα που αξίζει να επισημάνω. Με την τροπολογία, που κατατέθηκε σήμερα προβλέπεται η παράταση της μείωσης

των ασφαλιστικών εισφορών για εργοδότες και εργαζομένους κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες έως και τις 31 Δεκεμβρίου 2022, κάτι που πρακτικά σημαίνει ότι περιορίζεται το μισθολογικό κόστος από τη διατήρηση των μειωμένων εισφορών έως το τέλος και του επόμενου έτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει ακάθεκτη και με την ίδια ορμή το μεταρρυθμιστικό της έργο σε όλο το φάσμα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου. Το νέο σύστημα επικουρικής ασφάλισης ανοίγει διάπλατα την πόρτα στο μέλλον των νέων εργαζομένων, που πλέον θα αισθάνονται ασφαλείς, σίγουροι και αισιόδοξοι πως ό,τι πληρώνουν σήμερα θα τους επιστραφεί στο αμέριστο, αν όχι επαυξημένο, στο μέλλον. Είναι μία νέα μεταρρύθμιση με μακρόπνοο ορίζοντα που έρχεται να εφαρμόσει για πρώτη φορά στη χώρα μας η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, που με προσεκτικά και μελετημένα βήματα εξασφαλίζει στη νέα μας γενιά, στην ταλαιπωρημένη νέα μας γενιά, που μεγάλωσε μέσα στην κρίση και την ανασφάλεια, αυτά που πραγματικά δικαιούται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως μετά θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μπουκώρος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, κύριε Υφυπουργέ, η συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης γίνεται μόλις μία μέρα μετά τον ανασχηματισμό – φιάσκο του κ. Μητσοτάκη αλλά και μετά τη βιβλική καταστροφή των πυρκαγιών του Αυγούστου, ενώ έχουμε σαν χώρα μεγάλη καθυστέρηση στο πρόγραμμα εμβολιασμού, με διάψευση όλων των κυβερνητικών εξαγγελιών, με νέο, δυστυχώς, κύμα της πανδημίας και με υψηλό κόστος υγειονομικό και οικονομικό στην κοινωνία μας, με μία κοινωνία, που βρίσκεται σε ένταση και διχασμό και έχει προφανώς πλήρως αναξιόπιστη την ελληνική Κυβέρνηση.

Έχουμε μία επικίνδυνη Κυβέρνηση σε μία πολύ δύσκολη στιγμή της ελληνικής κοινωνίας και αποτελεί σοβαρό πρόβλημα το ότι έχουμε και έναν αναξιόπιστο και πολιτικά δειλό Πρωθυπουργό, που προσπάθησε να πιαστεί από έναν ανασχηματισμό για να σώσει τις εντυπώσεις, γιατί έχει την απόλυτη ευθύνη για όλα τα προηγούμενα.

Ο κ. Μητσοτάκης προσπάθησε να παραπλανήσει έναν πρώην Υπουργό της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ για να δημιουργήσει εντυπώσεις, τάχα, διεύρυνσης. Αποδείξατε με αυτήν την κίνηση ότι τελικά μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ και ο προσοδευτικός χώρος έχουν πολιτικό κεφάλαιο και πρόσωπα που μπορούν να διαχειριστούν κρίσιμες στιγμές.

Αλλά ο αλαζόνας και υπερόπτης κ. Μητσοτάκης δεν είχε την πολιτική τόλμη να αναγνωρίσει τα λάθη του. Ήρθε εδώ και μας είπε ότι τα έκανε όλα τέλεια. Άρα, για ποιον λόγο θέλει διεύρυνση και Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας; Δεν είχε τη δυνατότητα να κάνει ούτε αυτοκριτική ούτε να προτείνει στους πολιτικούς αρχηγούς να βρούμε λύσεις για τα θέματα πολιτικής προστασίας. Ήθελε μόνο, εργαλειοποιώντας τον κ. Αποστολάκη, να κομίσει πολιτικά κέρδη. Και είναι ντροπή σας αυτό, όπως ντροπή σας είναι και αυτό, που έκανε σήμερα ο κ. Γεωργιάδης. Για να καλύψει το πολιτικό λάθος και τη δειλία του κ. Μητσοτάκη, ο κ. Γεωργιάδης, αλλά και άλλα πολιτικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, καταφέρθηκαν κατά του ναυάρχου και Αρχηγού του επιτελείου για πάρα πολλά χρόνια, ο οποίος τίμησε τη στολή του, σε αντίθεση με πολλούς από τη Νέα Δημοκρατία. Όταν ήρθε στη Βουλή ο κ. Μητσοτάκης για τις πυρκαγιές μάς είπε ότι όλα έγιναν τέλεια. Στον ανασχηματισμό, όμως, και στην υγεία και στην πολιτική προστασία και στην ασφάλεια και στον τουρισμό έπεσαν κεφάλια. Πώς να πιστέψει μετά η κοινωνία ότι ο κ. Μητσοτάκης δεν παραπλανεί και δεν λέει ψέματα; Και τελικά ποιο είναι το αποτέλεσμα από τον ανασχηματισμό; Ας μας πει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχουμε Κοινοβουλευτική Ομάδα Νέας Δημοκρατίας και υπουργικό συμβούλιο ΛΑΟΣ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του ανασχηματισμού.

Διότι θυμάται καλά ο κ. Χατζηδάκης, αν και δεν είναι εδώ, να μας πει τον λόγο για τον οποίο διέγραψαν από το φοιτητικό σύλλογο της Νομικής τον κ. Βορίδη. Πιστοί στην ακροδεξιά πολιτική η Νέα Δημοκρατία υλοποιεί και στα εργασιακά και στο ασφαλιστικό ένα σχέδιο μείωσης δικαιωμάτων. Αυτό κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Έχετε ένα σχέδιο, που είναι εις βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας, θίγει και την εργασία και την επιχειρηματικότητα και τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Γιατί θέλετε να κάνετε την Ελλάδα μία ειδική οικονομική ζώνη, με ευέλικτη εργασία, χαμηλές αμοιβές και κανένα κοινωνικό κράτος. Δεν έχετε και καμμία κοινωνική πολιτική πρόληψης, αλλά και καμμία πραγματική πολιτική πρόληψης. Εξάλλου, για να λέμε την αλήθεια, ο κ. Χατζηδάκης ήταν αυτός, που σαν Υπουργός σταμάτησε το πρόγραμμα δασοπροστασίας πέντε χιλιάδων εργαζομένων, αυτός που σταμάτησε πεντακάσιες προσλήψεις δασολόγων – δασοπόνων, αυτός που σταμάτησε το πρόγραμμα πρόληψης δασικών πυρκαγιών με 140 εκατομμύρια εγκεκριμένα τότε στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Και φυσικά η αγαπημένη του συνήθεια είναι να πουλάει τη δημόσια περιουσία. Εν προκειμένω θέλει να χαρίσει στις χρηματοπιστωτικές εταιρείες και στα αμοιβαία κεφάλαια τους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος. Το ίδιο έκανε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, δίκτυα ενέργειας, δίκτυο φυσικού αερίου, διαχειρίσει απορριμμάτων. Ακόμα και την ύδρευση έχετε βάλει στο μάτι.

Γενικά η Κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει κηρύξει τον πόλεμο στους εργαζόμενους και στο σύνολο της κοινωνίας και έτσι βαθαίνει την κρίση γιατί μειώνει τα εισοδήματα, μειώνει την αγοραστική δύναμη, πλήττονται όλοι οι κλάδοι της οικονομίας και της κοινωνίας και δημιουργείται επισφάλεια και ανεργία.

Και ποιο είναι το σχέδιο τώρα που έχετε για την επικουρική ιδιωτική ασφάλιση; Λέτε, ο πολίτης θα βλέπει και θα επιλέγει το μείγμα το οποίο θα χρησιμοποιεί για τη δικιά του ασφάλιση. Δηλαδή, ατομική ευθύνη στην υγεία απέναντι στην πανδημία. Ατομική ευθύνη στις πυρκαγιές, στέλνετε τους πολίτες -αν έχετε τον θεό σας- σε ασφαλιστικές εταιρείες να ασφαλίζουν τα σπίτια τους όταν δεν κάνετε ούτε σχέδια αντιπλημμυρικής προστασίας ούτε σχέδια αντιπυρικής προστασίας και λέτε «εμείς αποχωρούμε και νίπτουμε τας χείρας μας και βρείτε τα μόνοι σας με τις ασφαλιστικές», στην ίδια, δηλαδή, επαγγελματική ομάδα που στέλνετε και τους ασφαλισμένους τώρα και τις δικές τους εισφορές. Ατομική ευθύνη στην παιδεία. Στέλνετε τα παιδιά στα κολέγια με μηδέν εισακτέους στην Αρχιτεκτονική Ξάνθης, με μόνο 25% εισακτέους στις σχολές Δασολογίας; Και ατομική ευθύνη και στην ασφάλιση.

Επιδίωξη της Κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι να αποδυναμώσει την κοινωνία μας, να αποδυναμώσει το κράτος, τις δημόσιες πολιτικές. Καταργούνται οι δημόσιες πολιτικές και πουλιέται ο δημόσιος πλούτος. Γιατί είναι δημόσιος πλούτος οι πόροι των ασφαλιστικών ταμείων και βγαίνουν όλοι χαμένοι. Από το ασφαλιστικό, που φέρνεται σήμερα είναι χαμένοι όλοι και οι σημερινοί και οι μελλοντικοί συνταξιούχοι, ακόμα και οι μέλλοντες εργαζόμενοι, αυτοί που θα δουλέψουν στο μέλλον.

Γιατί υπάρχει επισφάλεια για το ύψος των συντάξεων, γιατί υπάρχει επισφάλεια για τα αποθεματικά των ταμείων, γιατί πλήττει τους νέους κατ' εξοχήν των οποίων οι εισφορές γίνονται αντικείμενο τζογαρίσματος, να το πούμε έτσι, και δεν υπάρχει εξασφάλιση και αμφισβητούνται οι συντάξεις των σημερινών συνταξιούχων λόγω των εισφορών.

Και δημιουργήθηκε και ένα δημοσιονομικό ερώτημα μιας και η πολιτεία πρέπει να εισφέρει πλέον για να παίζουν τα παιχνίδια οι γκρουπιέρηδες του συστήματος που είστε εσείς, οι πολιτικοί της Νέας Δημοκρατίας. Διότι είστε γκρουπιέρηδες, όταν σπρώχνετε τους πόρους των ασφαλιστικών ταμείων στα αμοιβαία, στα χρηματοπιστωτικά κεφάλαια. Και μετά από πολύ χρόνο θα ψάχνουμε να βρούμε γιατί χρεοκοπήσαμε. Τα ίδια κάνατε μέχρι το 2014. Γι' αυτό χρεοκόπησε η πατρίδα μας. Γιατί προσβάλατε και δημοσιονομικά τελικά το κεφάλαιο της χώρας μας. Εξάλλου, ο ίδιος ο Υπουργός δεν έκανε την συνηρητική πρόβλεψη των 56 δισεκατομμυρίων κόστους, που μπορεί να είναι και μέχρι τα 80;

Παράγετε λοιπόν κοινωνική ανασφάλεια και διέγερση των ανισοτήτων για τα τραπεζικά και χρηματοπιστωτικά λόμπι. Τζογάρισμα λοιπόν, και στις συντάξεις και μεταφορά του κόστους στην κοινωνία.

Θέλετε ένα παράδειγμα; Το κόστος που πληρώνουμε σήμερα στην ενέργεια οφείλεται στο ότι τζογάρατε την αγορά ενέργειας και οι μόνοι, που ωφελούνται από αυτό το τζογάρισμα είναι τα golden boys της ΔΕΗ. Δεν είναι αλήθεια ότι ο πρόεδρος πλέον παίρνει στη ΔΕΗ εξαπλάσια αμοιβή από αυτήν που έπαιρνε επί ΣΥΡΙΖΑ; Και τα κέρδη της ΔΕΗ είναι κόστος για την κοινωνία; Και σήμερα ρίχνεται κροκοδείλια δάκρυα γιατί ο κ. Χατζηδάκης απελευθέρωσε λέει, τάχα, την αγορά ενέργειας και μας έλεγε ότι όλα θα τα λύσει η αγορά.

Εμείς λοιπόν, σας το λέμε ξεκάθαρα: Επί ΣΥΡΙΖΑ, μέσα στα μνημόνια, δεν ανέβηκε ούτε ένα ευρώ η τιμή ενέργειας. Μάλιστα υπήρχε μεσοσταθμική μείωση της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας. Και εσείς είχατε αύξηση από την πρώτη μέρα 20% και τώρα λένε τα δημοσιεύματα για 50%. Γιατί; Γιατί κάνατε την Ελλάδα πρωταθλήτρια στη χονδρεμπορική τιμή ενέργειας.

Αυτό θέλετε να κάνετε και στο ασφαλιστικό. Να το δώσετε στην αγορά και μετά ο πολίτης με ατομική ευθύνη να ψάχνει να βρει το δίκιο του. Πού όμως; Όταν μειωθούν οι συντάξεις; Όταν χαθούν τα αποθεματικά; Όταν πάλι κάποια γαλάζια παιδιά προσληφθούν σε κάποιες εταιρείες -θυμάστε τους κουμπάρους και τα δομημένα ομόλογα- για να βγάλουν για τον εαυτό τους κέρδη αλλά όχι για την κοινωνία; Αυτό είναι η Νέα Δημοκρατία. Όλη η κοινωνία βγαίνει χαμένη και πιθανά κάποιοι κολλητοί του συστήματος είτε στο λόμπι των χρηματοπιστωτικών εταιρειών είτε τα γαλάζια παιδιά της ΔΑΠ βολεύονται.

Όμως, το κόστος για την κοινωνία είναι πολύ, διότι χάνουμε κεφάλαια της χώρας. Πουλάτε το δίκτυο φυσικού αερίου, πουλάτε το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, πουλάτε οτιδήποτε έχει φτιαχτεί τα τελευταία χρόνια από όλους τους Έλληνες και το όφελος είναι μόνο για λίγα γαλάζια παιδιά. Και μην μας μιλάτε για δημογραφικό ως αίτιο της ασφαλιστικής αλλαγής. Διότι με το δικό σας εργασιακό και με τις δικές σας επιλογές έχετε δημιουργήσει μια ανασφάλεια στην κοινωνία. Τα παιδιά, που δεν μπορούν καν να μπουν στα πανεπιστήμια και στα πολυτεχνεία, που δεν μπορούν να έχουν πλέον αμοιβή για τη δουλειά τους, που δεν πληρώνονται τις υπερωρίες προφανώς έχουν μεγάλη ανασφάλεια να κάνουν οικογένειά. Και δημιουργείται ένα νέο κύμα brain drain. Είστε υπεύθυνοι γιατί χωρίς μνημόνια, χωρίς δανειστές μας φέρνεται νέα ύφεση και νέα μνημόνια από μόνοι σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Μας οδηγείτε σε ένα μεσαίωνα και εργασιακά και κοινωνικά και αυτά με ταχύτατες αντιδημοκρατικές επιλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω, ως συμπέρασμα, πως δεν υπάρχουν κοινωνίες και οικονομίες, που σώθηκαν με χαμηλούς μισθούς, χωρίς παιδεία, χωρίς κοινωνικό κράτος, χωρίς ισχυρή πολιτεία, χωρίς κράτος δικαίου. Όλα αυτά δηλαδή, τα οποία αποδομεί η Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό και δεν είναι εύκολο να πούμε μόνο ότι καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Οφείλουμε να καταψηφίσουμε συνολικά μία Κυβέρνηση συντηρητική, αντιδραστική και λαϊκή και πάνω απ' όλα μία Κυβέρνηση επικίνδυνη, με έναν Πρωθυπουργό επικίνδυνο και πολιτικά δειλό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο Κανονισμός προβλέπει οι ομιλητές να είναι εντός του θέματος της ημερήσιας διάταξης. Και βέβαια οι προεδρεύοντες δεν μπορούν να μιλούν για την ουσία του θέματος, της ημερήσιας διάταξης εκτός αν κατεβούν από την έδρα. Αν ο ομιλητής όμως, ξεφύγει από το θέμα, τότε αποδεδασμείται.

Κάνετε λοιπόν, μισή ώρα συζήτηση, κύριε Φάμελλε, για την υπόθεση του κ. Αποστολάκη. Έχω όμως μία απορία και δεν δεσμεύομαι τώρα από τον Κανονισμό να μην το πω. Δηλαδή, ο κ.

Γρηγοριάδης όταν πήρε τον κ. Καλογήρου να τον ενημερώσει, δεν είχε τη συγκατάθεση του κ. Αποστολάκη; Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Να σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Όχι, δεν έχει μομφή. Απάντησα. Δείτε το άρθρο 68. Δεν έχει μομφή.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου απευθύνετε μία ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μα, φάγατε τον μισό χρόνο εκτός ημερήσιας διάταξης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Όταν μου απευθύνετε τον λόγο, γίνεται προσωπικό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Μπουκώρος έχει τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να εξηγήσω ποιο είναι το προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν υπάρχει μομφή. Διαβάστε το άρθρο 68.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Θέλω να εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν θα ανοίξουμε συζήτηση. Ελάτε τώρα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ο Πρωθυπουργός παραπλάνησε τον κ. Αποστολάκη κι εσείς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν θα ανοίξουμε συζήτηση.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Την κοινωνία δεν μπορείτε να την παραπλάνησετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εντάξει. Εγώ δεν μπαίνω στην πολιτική.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Με ψέματα και υποκρισία. Αυτή είναι η κατάντια της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εσείς παραποιήσατε τα γεγονότα σε ένα θέμα εκτός συζήτησης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δεν εκφράζετε το Προεδρείο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εκτός ημερήσιας συζήτησης. Διαβάστε το άρθρο 66 και 68 και θα δείτε τι είπα.

Κύριε Μπουκώρο, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Εκκληση, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Σταματήστε να εκθέτετε και να προσβάλετε τον κ. Αποστολάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μην αρχίσετε κι εσείς κύριε Μπουκώρο. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τοποθετούμαι ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και διατηρώ το δικαίωμα τόσο του σχολιασμού ευρύτερων θεμάτων της επικαιρότητας όσο και της απαντήσεως σε όλα ελέγχθησαν και από Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους των άλλων κομμάτων, αλλά και από συναδέλφους Βουλευτές.

Ως εκ τούτου, καταθέτω και πάλι την πρόταση μου προς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να σταματήσουν να εκθέτουν τον ναύαρχο Αποστολάκη. Ακούσαμε από τον προλαλήσαντα συνάδελφο ότι ο κ. Αποστολάκης τίμησε τη στολή του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Μπουκώρο, νομίζω είναι εκτός ημερήσιας διάταξης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ομιλώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε, οι Αρχηγοί των κομμάτων και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να σχολιάζουν τα γεγονότα της ημέρας. Αν κάθε Βουλευτής το κάνει αυτό, αντιλαμβάνεστε το πρόβλημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Μπορώ ή όχι, κύριε Πρόεδρε;

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εντάξει, σύντομα παρακαλώ, κύριε Μπουκώρο. Ολοκληρώστε την παρέμβασή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ο συνάδελφος τον οποίο διαδέχτηκε στο Βήμα είπε ότι ο κ. Αποστολάκης τίμησε τη στολή του. Εγώ δεν έχω καμμία αμφιβολία. Υπήρξε επικεφαλής των ΟΥΚ και Αρχηγός Ναυτικού και Αρχηγός ΓΕΕΘΑ. Πώς λοιπόν, ένα στέλεχος σας που λέτε ότι τίμησε τη στολή του, με επίσημη ανακοίνωση του κόμματός σας τον αποκαλέσατε αποστάτη και εξαγορασμένο, μέχρι να αρνηθεί την πρόταση στην οποία είχε συμφωνήσει; Όταν είναι πιστός στην κομματική γραμμή είναι έντιμος και έχει τιμήσει την ιδιότητά του και όταν είναι εκτός γραμμής είναι αποστάτης και εξαγορασμένος;

Και επειδή έγινε μεγάλη συζήτηση για το ζήτημα αυτό, έγινε μια προσπάθεια από τον Πρωθυπουργό να αποκτηθεί μία συναίνεση σε πρόσωπα και ενδεχομένως σε πολιτικές για κρίσιμα ζητήματα, όπως είναι αυτό της πολιτικής προστασίας, αίτημα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης στην τελευταία συζήτηση στη Βουλή. Είναι προφανές ότι ο κ. Αποστολάκης αποδέχτηκε την πρόταση του Πρωθυπουργού και αποδέχθηκε και το τηλεφώνημα από την Προεδρία της Δημοκρατίας για την ορκωμοσία του.

Να σας ρωτήσω κάτι; Είναι ο θεσμός της πολιτικής προστασίας ανώτερος από τον θεσμό της εθνικής άμυνας; Όταν ο κ. Αποστολάκης υπηρετούσε τις Ένοπλες Δυνάμεις ως Αρχηγός τη μία μέρα με τη στολή του ναυάρχου και την επόμενη μέρα γινόταν Υπουργός μιας κυβέρνησης συγκεκριμένης, είχε ζητήσει καμμία πολιτική συναίνεση των υπολοίπων κομμάτων; Θα μου πείτε ήταν πολιτικό στέλεχος και τον κάλεσε το κόμμα του τότε. Ναι, αλλά την προηγούμενη μέρα διοικούσε τις Ένοπλες Δυνάμεις. Την ίδια μέρα απέκτησε την κομματική ιδιότητα, ώστε να αποδεχθεί τότε την πρόταση να γίνει Υπουργός Άμυνας ενός κόμματος; Ή είναι αν θέλετε ευαισθησίες και συναίνεσεις αλλά καρτ αυτές; Για να τα ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Γίνετε σαφής, κύριε Μπουκώρο. Ελάτε στο νομοσχέδιο. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ:** Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Πρώτα συμφώνησε ο κ. Αποστολάκης στην πρόταση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη και μετά ζητούσε από τον Πρωθυπουργό να διασφαλίσει τη συναίνεση; Ο ίδιος που επέδειξε διοικητική επάρκεια, διοικώντας στα πιο κρίσιμα τμήματα της Εθνικής Άμυνας, δεν είχε το πολιτικό σθένος να εξασφαλίσει την πολιτική συναίνεση, να το ανακοινώσει στο κόμμα του; Άλλος περίμενε να το διασφαλίσει αυτό;

Γι' αυτό λέω ότι σέβομαι απολύτως τη στρατιωτική επάρκεια του κ. Αποστολάκη, τα έχουν πει αυτά ειδικότεροι εμού, αλλά με απογοήτευσε τελείως η πολιτική του αντίδραση και όταν έγινε Υπουργός Άμυνας και κατά την χθεσινή πρόταση. Η πολιτική του αντίδραση ήταν πράγματι κατώτερη των περιστάσεων. Και εμείς περιοριστήκαμε σε αυτό, στο ότι δεν άντεξε στις πιέσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Ποιες άραγε ήταν αυτές οι πιέσεις; Αναρωτήθηκε κανείς; Τι έκανε έναν ναύαρχο, έναν πρώην Υπουργό Εθνικής Άμυνας να αναθεωρήσει την άποψή του; Τι ειδους πιέσεις δέχθηκε από το κόμμα του; Αυτό που είναι το ουσιαστικό δεν απασχολεί κανέναν έτσι;

Αυτά, λοιπόν, τα λίγα τινά περί ανασχηματισμού. Όχι αλά καρτ ευαισθησίας και όταν αποδέχεται την πρόταση αποστάτης και εξαγορασμένος και όταν την απορρίπτει έντιμος και ηθικός. Δεν αλλάζουν τόσο εύκολα σε μία μέρα και πολύ περισσότερο σε μία ώρα οι προσωπικότητες των ανθρώπων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Οραία. Γίνετε σαφής. Παρακαλώ προχωρήστε στο νομοσχέδιο. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ:** Να συνεχίσουμε για το νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω γιατί με διακόπτετε συνεχώς. Δεν ξέρω για ποιο λόγο. Δεν ξέρω. Πραγματικά δεν έχω υπερβεί τα χρονικά όρια. Βρίσκομαι στο ένα τρίτο του χρόνου, απαντάω σε όσα ακούστηκαν από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σαφής ήσασταν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Δεν κατανοώ, όμως, αγαπητέ μου Πρόεδρε, αυτές τις διακοπές πραγματικά.

Έρχομαι, λοιπόν, στο νομοσχέδιο. Με εγγύηση του κράτους για τις εισφορές των εργαζομένων, άρθρο 60 και με δημιουργία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που είναι ο πυρήνας του δημοσίου, έρχονται τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και μιλούν για ιδιωτικοποίηση. Δεν ξέρω πώς την εννοείτε την ιδιωτικοποίηση. Αν εννοείτε ότι κάποιοι θα κερδίζουν με τη συμμετοχή κεφαλαίων σε κάποια επενδυτικά προγράμματα και αυτό θα γίνεται.

Εμείς, όμως, δεν δαιμονοποιούμε το κέρδος από την ώρα που τα χρήματα των εργαζομένων, οι εισφορές των εργαζομένων είναι απολύτως εγγυημένες. Εσείς μπορεί να το δαιμονοποιείτε το κέρδος. Από την άλλη λέτε ότι θα έχουν ζημιές τα αποθεματικά των εργαζομένων και οι εισφορές των εργαζομένων παρά το γεγονός ότι τα επενδυτικά προγράμματα, που θα συμμετέχει ο κάθε εργαζόμενος με δική του επιλογή και με τη δική του βούληση θα είναι κερδοφόρα. Αντιφατικά πράγματα.

Τα περί αντισυνταγματικότητας τα συζητήσαμε το πρωί. Τόσο το Σύνταγμα όσο και οι αποφάσεις των ανωτάτων δικαστηρίων ξεκαθαρίζουν, όπως αποδείχθηκε κατά την εκτενή πρωινή συζήτηση, ότι καμμία αντισυνταγματικότητα δεν υπάρχει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Τι υπάρχει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Υπάρχει μια νέα αρχιτεκτονική η οποία, πραγματικά, φιλοδοξεί να δώσει μια νέα προοπτική για τη νέα γενιά των εργαζομένων. Γιατί εδώ ακούμε το πρωτοφανές από την Αντιπολίτευση ότι πρέπει το σύστημα να παραμείνει ίδιο, να χρηματοδοτείται όπως χρηματοδοτείται σήμερα σε όλο του το εύρος, ενώ δεν έχουμε κατορθώσει σαν πολιτεία στο παρελθόν να εγγυηθούμε το σύνολο των συντάξεων με τους δημογραφικούς δείκτες να επιδεινώνονται καθημερινά και να φιλοδοξούμε όλοι ότι τα πράγματα θα παραμείνουν, τουλάχιστον, ως έχουν σήμερα. Αν αυτό δεν είναι μια πελώρια αυταπάτη, αν αυτό δεν είναι μια φερόντα, αν αυτό δεν είναι ένα μύθευμα αναρωτιέμαι τότε τι άλλο είναι;

Και έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση και λέει όχι για τους σημερινούς εργαζόμενους, αλλά για τους νεοεισερχόμενους και τους μέχρι ηλικίας τριάντα πέντε ετών κάνουμε μια νέα αρχιτεκτονική στο μέρος της επικουρικής σύνταξης και την συνοδεύουμε αυτήν τη νέα αρχιτεκτονική με τις αναγκαίες μελέτες, όπως οι νόμοι και το Σύνταγμα επιβάλλουν, οι οποίοι κάνουν μια πρόγνωση, μια προβολή, μια πρόβλεψη και διαπιστώνουν ότι οι επικουρικές συντάξεις, που σήμερα αντιπροσωπεύουν το 16% των αποδοχών και με τους τρέχοντες δημογραφικούς δείκτες το 2040 θα αντιπροσωπεύουν μόλις το 9% των αποδοχών εκτιμούμε ότι θα φτάσουν να αντιπροσωπεύουν το 35% ή 40% των αποδοχών στο μέλλον με αυτήν τη νέα αρχιτεκτονική.

Και εσείς μας λέτε όχι, να παραμείνουμε προσκολλημένοι περιμένοντας το κύμα της οποιασδήποτε οικονομικής κρίσης και κυρίως το κύμα του δημογραφικού προβλήματος, να αιχμαλωτίσουμε δηλαδή τη νέα γενιά εσασί. Δεν έχουμε δικαίωμα να νομοθετήσουμε; Δεν έχουμε δικαίωμα να σχεδιάσουμε; Και με δικά μας λάθη και με όλων των υπολοίπων κατορθώσαμε στο παρελθόν να εγγυηθούμε μέσω της υπάρχουσας χρηματοδότησης το σύνολο των συντάξεων;

Όταν ήρθε η κρίση του '11, κυρία Ξενογιαννακόπουλου, εσείς δεν ήσασταν μέλος της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που αναγκάστηκε να μειώσει τις συντάξεις 30% έως 40%; Για ποιες εγγυήσεις μιλάμε τώρα;

Να μην κάνουμε ένα βήμα παραπέρα; Να μην προσπαθήσουμε, να μην δούμε τι γίνεται στα κράτη που πέτυχαν; Να παραμείνουμε σε ένα αποτυχημένο σύστημα; Αυτό μας ζητάτε;

Και πού δεν εφαρμόζεται το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, που εδώ δεν είναι εν των συνόλων, σας εξηγήθηκε αυτό, είναι κατά ένα μέρος μόνο; Δηλαδή τα συνταξιοδοτικά ταμεία του Καναδά είναι αποτυχημένα ταμεία; Από αυτά δανείζεται η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Από τα συνταξιοδοτικά ταμεία του Καναδά δανείζεται η Ελλάδα.

Πώς, λοιπόν, όταν υπάρχουν κάποιες βέλτιστες πρακτικές, οι οποίες διαχρονικά έχουν δικαιωθεί εκ του αποτελέσματος, τις αρνείστε και τις κλωτσάτε ιδεοληπτικά οχυρωμένοι πίσω από δήθεν αντισυνταγματικότητες, πίσω από γκρουπιέρηδες, πίσω από κερδοσκόπους εφόσον το σύστημα παραμένει καθαρά δημόσιο, στενός πυρήνας του δημοσίου τομέα;

Κάνει ένα βήμα παραπάνω και θα σας πω και δύο παραδείγματα. Λέτε ότι στις ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν στην Ελλάδα η «DEUTSCHE TELECOM» ή η «FRAPORT» είναι κρατικές εταιρείες και έρχονται και αγοράζουν την ελληνική περιουσία. Αγνοείτε, όμως, την παράμετρο ότι αυτές οι εταιρείες που είναι, πράγματι, δημόσιες άλλων κρατών λειτουργούν με καθαρά ιδιω-

τικοοικονομικά κριτήρια και έρχονται και συμμετέχουν εδώ στις ιδιωτικοποιήσεις της Ελλάδος και κερδίζουν βεβαίως, δεν έρχονται για να κάνουν κανένα ψυχικό και είναι κρατικές πράγματι.

Γιατί, λοιπόν, ένα κρατικό ασφαλιστικό σύστημα της χώρας δεν μπορεί να αναζητήσει λύσεις για καλύτερες επικουρικές συντάξεις για το μέλλον; Γιατί αρνούμαστε, λοιπόν; Γιατί κλείνουμε τα μάτια ιδεοληπτικά μη αναλογιζόμενοι καμμία συνέπεια υπαρκτή, μετρήσιμη είτε είναι δημογραφική είτε είναι οικονομική είτε είναι συνταξιοδοτική αυτή η συνέπεια, που τις βλέπουμε να έρχονται με ταχύτητα; Γιατί;

Τελικώς για όλους όσους αντιδρούν έχει σημασία η ιδεολογική τους τοποθέτηση περισσότερο από το μέλλον της νέας γενιάς. Και όσο η νέα γενιά βλέπει ότι το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να συνεννοηθεί σε ορισμένα τέτοια κρίσιμα ζητήματα, γιατί πράγματι σήμερα η νέα γενιά πιστεύει ότι τα ασφαλιστικά της πάνε σε ένα κουβά χωρίς πάτο και προσανατολίζονται στη μαύρη εργασία και όλα αυτά τα οποία περιέγραψαν πολλοί συνάδελφοι. Όταν ο ίδιος θα έχει λόγο, όταν θα υπάρχει διαφάνεια, όταν θα βλέπει καθημερινά την εξέλιξη της αποταμίευσης του υπάρχει έστω και ένας εκ των τριακοσίων Βουλευτών να πει ότι δεν θα αυξηθεί η εμπιστοσύνη των νέων ανθρώπων σ' αυτό το σύστημα όταν μέχρι σήμερα στις εισφορές τους γινόταν διαχείριση ερήμην τους; Δηλαδή λέτε ότι η διαφάνεια θα μειώσει κι άλλο την εμπιστοσύνη των νέων ασφαλισμένων;

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς λέμε ότι η διαφάνεια και η συμμετοχή των ιδίων θα αυξήσει την εμπιστοσύνη των νέων ασφαλισμένων. Γι' αυτό και σας καλούμε να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Μπουκώρο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα πριν τον συνάδελφο, τον κ. Μπουκώρο σε σχέση με την παραίτηση, που έκανε προς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να προστατέψουν τον κ. Αποστολάκη. Θα ήθελα απλά και μόνο για την ενημέρωση τη δική του, ίσως δεν το έχει λάβει υπ' όψιν του, δεν το γνωρίζει, να αναφερθώ σε κάτι που είπε ο κ. Γεωργιάδης σήμερα. Λέει ο κ. Γεωργιάδης: «Ο κ. Αποστολάκης έχει κριθεί ως ικανός να διαχειρίζεται κρίσεις επί σαράντα χρόνια από όλους τους θεσμούς των Ενόπλων Δυνάμεων».

Από χθες με απασχολεί πολύ αν αυτοί οι θεσμοί λειτουργούν σωστά. Αυτή είναι υπευθυνότητα του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης να βγαίνει δημόσια και να λέει για τον πρώην Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων, σε μία πολύ λεπτή στιγμή για τα εθνικά μας θέματα, τι σήμα δίνει. Δεν με ενδιαφέρει η άποψη, που έχει για τον κ. Αποστολάκη. Είχα την ευκαιρία στην τοποθέτησή μου να συζητήσω για τον ανασχηματισμό και για την υποκριτική στάση σε σχέση με τα θέματα της συναίνεσης εκ μέρους του Πρωθυπουργού. Αλλά προς θεού, χρειάζεται λίγη σοβαρότητα.

Άρα, λοιπόν, η παραίτηση η δική σας απευθύνεται προφανώς προς τον κ. Γεωργιάδη, φαντάζομαι.

Το καταθέτω και στα Πρακτικά για να υπάρχουν οι δηλώσεις. Αυτές οι δηλώσεις πρέπει να μείνουν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης (Πάνος) Σκουρλέτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΓΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Για διευκρίνιση πάνω σε αυτά που είπε, φαντάζομαι, επειδή μορφή δεν υπήρχε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΓΚΩΡΟΣ: Η παραίτησή μου, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΣΥΡΙΖΑ, απευθύνεται σε εσάς. Στο πλαίσιο του δημοσίου διαλόγου, της αντιπαλότητας και οτιδήποτε

άλλο, μπορεί να λυθούν ορισμένα ζητήματα, όμως, η παραίτηση μου συνίσταται στο εξής γεγονός, γιατί δεν ήσασταν στην Αίθουσα: Μπορεί όταν ο κ. Αποστολάκης αποδέχεται την πρόταση Μητσοτάκη με επίσημη ανακοίνωση του κόμματός σας να είναι αποστράγγιση και εξαγορασμένος και όταν απορρίπτει την πρόταση να είναι έντιμος και καταξιωμένος. Εσείς, λοιπόν, λιθοβολήσατε πρώτοι τον κ. Αποστολάκη. Γι' αυτό σας λέω: Προστατεύστε τον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ο συνάδελφος είπε πάρα πολλά «γιατί» προηγουμένως, θα πω και εγώ ένα «γιατί» για να ξεκινήσω την ομιλία μου.

Γιατί, κύριε συνάδελφε, τη δημόσια περιουσία αντί να την ξεπουλάμε για ένα κομμάτι ψωμί, αντί να την χαρίζουμε στους δήθεν επενδυτές δεν τη βάλαμε ως κεφάλαιο στα δημόσια ταμεία ώστε όλα αυτά, που μπορούμε να παίρνουμε από την αξιοποίηση, να πηγαίνουν στο ταμείο για τα γηρατειά των ανθρώπων; Γιατί δεν το κάναμε αυτό; Είναι μία ερώτηση, που θέλω να μου την απάντησε κάποτε κάποιος από μας. Γιατί ποτέ δεν συζητήσαμε για το ασφαλιστικό από την αρχή μέχρι το τέλος, για ολόκληρο το ασφαλιστικό, όμως, όχι κομμάτι-κομμάτι.

Λοιπόν, το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί μια ακόμη επίδειξη της πολιτικής αντίληψης της Κυβέρνησης. Κατ' αρχάς, κύριοι συνάδελφοι, κατεδαφίζετε το δημόσιο καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Μετατρέπετε το αναδιανεμητικό σύστημα, που ίσχυε μέχρι σήμερα στην επικουρική ασφάλιση, που ισχύει στις περισσότερες χώρες του κόσμου, σε κεφαλαιοποιητικό.

Η ιδεολογία σας απεχθάνεται κάθε έννοια συλλογικότητας και θέλει να αρνείται κάθε μορφή κοινωνικής αλληλεγγύης. Γι' αυτό και καθιερώνετε το σύστημα του διαβόητου «ατομικού κουμπαρά» του ασφαλισμένου. Αφαιρείτε από την ασφάλιση τον εθνικό και κοινωνικό της χαρακτήρα. Την μετατρέπετε σε μια υποχρεωτική για κάθε εργαζόμενο ξεχωριστά, ατομική συμμετοχή στα παιχνίδια των χρηματαγορών. Γι' αυτό άλλωστε ακόμα και στον τίτλο του νομοσχεδίου εσείς οι ίδιοι αναφέρεται: «Εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση». Λέτε σκέτα επικουρική και όχι κοινωνική ασφάλιση.

Μάλιστα, εδώ, το κράτος δεν είναι απλώς διαμεσολαβητής ή μεσάζων. Λειτουργεί σαν κανονικός προαγωγός, αφού εξαναγκάζει όλους τους εργαζόμενους να αποδίδουν τις εισφορές του εργασιακού τους βίου στα χέρια των ιδιωτικών επιχειρήσεων, των διαβόλων χρηματαγορών. Δηλαδή κάνετε υποχρεωτικά όλη τη λαϊκή και κοινωνική βάση, όλους τους εργαζόμενους των επόμενων γενεών, πελάτες του πιο παρασιτικού τμήματος της κοινωνίας και της οικονομίας, του ίδιου που δημιούργησε όλες τις τελευταίες παγκόσμιες οικονομικές κρίσεις.

Ποιος μπορεί να είναι αλήθεια ο λόγος για την επιβολή μιας τέτοιας πολιτικής; Η πρώτη εύκολη ανάγνωση είναι η ισχυρή σχέση διαπλοκής μεταξύ του μεγάλου κεφαλαίου και του πολιτικού προσωπικού. Θα μπορούσε κανείς να μιλήσει και για σχέσεις εξάρτησης ή και εντολής. Δεν εξαντλείται, όμως, το θέμα εκεί. Νομοθετείτε και εδώ τη δραστική μείωση των υποχρεώσεων του κράτους έναντι των πολιτών και έναντι των εργαζομένων. Ο αρμόδιος κρατικός φορέας απλώς θα συγκεντρώνει τις εισφορές και θα τις αποδίδει στα χέρια των «καρχαριών» των χρηματαγορών και μάλιστα, αν είναι δυνατόν, χωρίς κανέναν απολύτως ουσιαστικό έλεγχο για τη διαχείρισή τους. Ούτε το κράτος θα ελέγχει τη διαχείριση, ούτε οι ασφαλισμένοι.

Μέχρι σήμερα στην επικουρική ασφάλιση οι ασφαλισμένοι είχαν τη δυνατότητα ελέγχου με τη συμμετοχή τους στα διοικητικά όργανα του ασφαλιστικού τους φορέα και εννοώ το διοικητικό συμβούλιο, αλλά και τη γενική συνέλευση. Εσείς με χαρακτηριστική φιλελεύθερη άνεση τα στέλνετε όλα αυτά στον κάδο των απορριμμάτων. Καμμία ουσιαστική πρόβλεψη δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο σας για τον έλεγχο της διαχείρισης των τεράστιων αυτών κεφαλαίων.

Από αυτόν τον νόμο λείπει μία βασική παράγραφος, η φράση που επιβάλλεται νομικά σε όλες αυτές τις περιπτώσεις «ότι οι

ασφαλιστικές εισφορές δεν έχουν εγγυημένη απόδοση και οι προηγούμενες αποδόσεις δεν διασφαλίζουν τις μελλοντικές».

Ίσως, όμως, να έχετε και δίκιο για την παράλειψη. Αυτό επιβάλλεται για να προστατεύσει τον πολίτη, που προσέρχεται εθελοντικά και επιλέγει επενδύσεις αυτού του είδους. Εδώ, όμως, ο εργαζόμενος δεν έχει καμμία επιλογή. Τον εξαναγκάζετε να καταθέτει εκεί τις εισφορές του.

Το 2008 με την κατάρρευση των χρηματαγορών χάθηκαν από τα κεφαλαιοποιητικά συστήματα ατομικών λογαριασμών –ακούστε αριθμό, κύριοι συνάδελφοι– 5,4 τρισεκατομμύρια δολάρια και ενδεικτικά αναφέρω ότι είχαν απώλειες στην Ιρλανδία 38%, στην Αυστραλία 27% και στις Ηνωμένες Πολιτείες 26%. Και εσείς βέβαια το παραβλέπετε και προβλέπετε δήθεν κρατική εγγύηση.

Τι εγγυάται, λοιπόν, το κράτος στον ασφαλισμένο, κύριοι συνάδελφοι; Μόνο την επαναπόδοση των εισφορών συν τον πληθωρισμό. Κανείς, βέβαια, κρατικός υπεύθυνος δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι σε όλον τον χρόνο ασφάλισης των εργαζομένων δεν θα υπάρξει καμμία χρηματοπιστωτική κρίση. Σε τι μπορεί, λοιπόν, να ελπίζει ο κάθε ασφαλισμένος με τη σύνταξή του; Μόνο σε περιόδους υπεραπόδοσης των χρηματαγορών. Αυτό το επικοινωνιακό δόλωμα προβάλλετε με αυτό το νομοσχέδιο. Όλοι, όμως, ξέρουμε ότι αυτές έχουν πολύ μικρή διάρκεια και είναι σχεδόν πάντα ο προθάλαμος μιας νέας κρίσης.

Επικαλείστε αποσπασματικά και πλασματικά το «σουηδικό μοντέλο» για να κρύψετε επικοινωνιακά τη νεοφιλελεύθερη φύση του συστήματος. Ένας από τους πρωτεργάτες της εφαρμογής του συστήματος στη Σουηδία ο Καρλ Σέλμαν, δέκα χρόνια μετά την έναρξη λειτουργίας του, έγραφε ο ίδιος ότι «με αυτό στερήσαν την επικουρική ασφάλιση από την αλληλεγγύη που αποτελεί βασική αρχή της κοινωνικής ασφάλισης, με αποτέλεσμα τη μείωση του βιοτικού επιπέδου των συνταξιούχων».

Εν τω μεταξύ, προχωράτε σ' αυτό το σύστημα με πλήρη και βέβαιη γνώση ότι θα επιφέρει τεράστια επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό, το περίφημο κόστος μετάβασης. Κόστος που θα επιβαρύνει και πάλι τους φορολογούμενους πολίτες. Είναι πρόσθετο κόστος επομένως και για τους ίδιους τους ασφαλισμένους.

Σήμερα χωρίζετε τους ασφαλισμένους σε δύο κάστες, στους παλιούς και τους νέους που εισέρχονται από 1-1-2022 και μετά, με δύο ανεξάρτητα ασφαλιστικά συστήματα. Οι εισφορές των νέων δεν θα χρησιμοποιούνται για την καταβολή των συντάξεων των παλιών, ούτε τα ασφαλιστικά κεφάλαια των παλιών και για τις περιπτώσεις πρόωρης απόδοσης επικουρικής σύνταξης στους νέους. Άλλοι υπολογίζουν το κόστος μετάβασης σε 56 δισεκατομμύρια ευρώ. Όλες οι μελέτες το δείχνουν από 49 δισεκατομμύρια το ελάχιστο μέχρι και 78 δισεκατομμύρια. Όλοι ελπίζουμε να μην διαψευστούν, όπως συνήθως συμβαίνει, και να μην έχουμε ακόμα μεγαλύτερη διόγκωση. Πάντως μιλάμε για κόστος, που δεν το αντέχουν τα δημοσιονομικά της χώρας. Δεν είναι, όμως, συμβατό ούτε και με τις μνημονιακές δεσμεύσεις. Έτσι θα λειτουργήσει και σαν μοχλός νέων αλληλεπλληλων αναδιανομών και είναι βέβαιο ότι θα φέρει νέες εξωτερικές επεμβάσεις και την επιβολή νέων πρόσθετων υποχρεώσεων σε βάρος της χώρας μας. Δεν περιμέναμε βέβαια από αυτήν την Κυβέρνηση να σας απασχολήσει το πρόβλημα της διαιώνισης της απώλειας της εθνικής κυριαρχίας.

Το όλο σχήμα, λοιπόν, είναι πολύ απλό και πολύ καθαρό: Κράτος και ασφαλισμένοι σε πλήρη ανασφάλεια. Ασφάλεια και κέρδη θα έχουν και με βεβαιότητα μόνο οι διαχειριστές των κεφαλαίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κροδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό θα ήθελα παρακαλώ.

Ασφαλώς και δεν νιώθουμε καμμία έκπληξη. Ξέρουμε όλοι πώς αντιμετωπίζει το ελληνικό κράτος την κοινωνική ασφάλιση και τους ασφαλισμένους πολίτες του. Έχουμε πολλά να θυμόμαστε. Επί δεκαετίες τα αποθεματικά των ταμείων ήταν υποχρεωτικά δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδος με προκλητικά χαμηλά επιτόκια προς όφελος δήθεν της εθνικής οικονομίας, όπως ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους. Μετά ήρθε η στοχευμένη νομοθετική επίθεση με αλληπάλληλους αντιασφαλιστικούς νόμους όλων των κυβερνήσεων με πρώτο τον νόμο Σουφλιά της

κυβέρνησης Κωνσταντίνου Μητσότακη το 1992, ύστερα ήρθε η λεηλασία του ΛΑΦΚΑ και η υποχρεωτική επένδυση σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Μετά είχαμε τα διαβόητα δομημένα ομόλογα και φτάσαμε στην πρωτοφανή ληστεία των χρημάτων των ασφαλισμένων με το απίθανο PSI.

Η διαχρονική αυτή, λοιπόν, πολιτική της απαξίωσης και καταπάτησης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων δεν είχε κανένα διάλειμμα, ούτε καν στα χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που, όπως παντού, δεν ανέτρεψε τίποτα και δεν διόρθωσε ουσιαστικά τίποτα. Σήμερα λοιπόν το ελληνικό κράτος θέλει να συνεχίσει το πλιάτσικο στα χρήματα των ασφαλισμένων και τώρα πλέον με αναβαθμισμένες μεθόδους.

Τελειώνοντας: εξάλλου, κύριοι συνάδελφοι, η εξασφαλισμένη ατιμωρησία των υπευθύνων εγγυάται την ανεμπόδιστη εφαρμογή των σχεδίων σας. Μόνο η κοινωνία μπορεί και πρέπει να αλλάξει αυτή την πορεία των πραγμάτων και σ' αυτή την προσπάθεια το ΜέΡΑ25 και καθένας από εμάς ξεχωριστά θα είμαστε -και πρέπει- παρόντες και υποστηρικτές του.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρία Κεφάλα από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το ΚΚΕ.

Κυρία Κεφάλα, έχετε τον λόγο.

MARIA - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα καινοτόμο, ένα πρωτοποριακό, ένα τολμηρό νομοσχέδιο για τη νέα γενιά. Ένα νομοσχέδιο, που στηρίζει την οικονομική ανάπτυξη και αυξάνει την εμπιστοσύνη των νέων στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, ενώ ταυτόχρονα τους απαλλάσσει από το να πληρώνουν τις συντάξεις γονέων και παππούδων μόλις μπουν στην αγορά εργασίας και όταν έρθει η δική τους σειρά για σύνταξη τα χρήματα αυτά να γίνονται όλο και λιγότερα.

Πολλοί είναι άλλωστε αυτοί, που αναρωτιούνται σήμερα αν οι σημερινοί νέοι θα καταφέρνουν να πάρουν σύνταξη. Τα δημογραφικά δεδομένα εξάλλου στην Ελλάδα του 2021 δεν είναι ίδια με τις δεκαετίες 1950 και 1960, που θεσπίστηκε το ασφαλιστικό μας σύστημα. Και ανεξαρτήτως κυβέρνησης και κυβερνητικής πολιτικής, το δημογραφικό πρόβλημα είναι γνωστό σε όλους μας και οι προεκτάσεις του αισθητές. Εάν δεν περιορίσουμε τον άμεσο αντίκτυπο, εάν δεν προχωρήσουμε σε βελτιωτικές αλλαγές, το ασφαλιστικό μας σύστημα θα παρουσιάζει ολοένα και περισσότερα προβλήματα.

Εμείς βήμα-βήμα εξαλείφουμε έμπρακτα αυτά τα προβλήματα. Επιχειρούμε παρεμβάσεις με το βλέμμα στη νέα γενιά, με το βλέμμα στο μέλλον. Θέλουμε οι νέοι άνθρωποι να αισθάνονται ασφάλεια και εμπιστοσύνη προς το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Εστιάζουμε αποκλειστικά σε όσους αναλαμβάνουν εργασία από 1-1-2022 και για την όποια εργασία υφίστανται υποχρέωση επικουρικής ασφάλισης, αλλά και προαιρετικά σε όσους εργαζόμενους είναι μέχρι τριάντα πέντε ετών.

Δημιουργούμε το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο θα εφαρμόζει πρακτικές και επενδυτική φιλοσοφία ιδιωτικής οικονομίας. Εισάγουμε ένα νέο, πλήρες και ολοκληρωμένο πλαίσιο με το οποίο μεταρρυθμίζουμε το σύστημα επικουρικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Μετατρέπουμε ένα τμήμα του σημερινού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από διανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό. Οι εισφορές των νέων εργαζομένων δεν θα χρηματοδοτούν τις επικουρικές συντάξεις των τωρινών συνταξιούχων. Αντίθετα, με το νέο σύστημα θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται για τις συντάξεις των ιδίων.

Στηρίζουμε τη λογική του ατομικού κουμπαρά, για να έχουν οι νέοι περισσότερο έλεγχο πάνω στις συντάξεις τους, για να διαχειρίζονται οι ίδιοι με μεγαλύτερο βαθμό τις εισφορές τους, για να αποφασίζουν οι ίδιοι για το ποσό που θα αποταμιεύσουν. Θέλουμε τους νέους ανθρώπους να είναι περισσότερο ανεξάρτητοι, να είναι ελεύθεροι να καθορίζουν το μέλλον τους και να αισθάνονται περισσότερο ασφαλείς.

Με την παρούσα μεταρρύθμιση παρέχουμε, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, δύο πολύ σημαντικές εγγυήσεις. Πρώτον, δεν αλλάζει απολύτως τίποτα για τους σημερινούς ασφαλισμένους και, δεύτερον, το όποιο δημοσιονομικό κόστος δημιουργηθεί στο σημερινό σύστημα θα καλυφθεί από τον προϋπολογισμό. Οι σημερινοί ασφαλισμένοι θα συνεχίσουν κανονικά στο ίδιο καθεστώς συνταξιοδότησης, χωρίς να επιβαρυνθούν με πλέον ή κρυφά ποσά. Δεν θα αφήσουμε να επηρεαστεί καθόλου το ύψος των σημερινών επικουρικών συντάξεων.

Βασιζόμενοι σε μοντέλα, που εφαρμόζονται εδώ και δεκαετίες σε πάρα πολλές ευρωπαϊκές χώρες ως απάντηση στην επίπτωση, που έχουν οι δημογραφικές τάσεις στα συνταξιοδοτικά τους συστήματα, στοχεύουμε σε σημαντικά υψηλότερες επικουρικές συντάξεις. Δημιουργούμε έναν νέο ανεξάρτητο και σταθερό ασφαλιστικό πυλώνα με σημαντικά μεγαλύτερο βαθμό ανταποδοτικότητας και ελευθερίας. Στηρίζουμε την εθνική οικονομία, αφού μεγάλο μέρος των χρημάτων, που συγκεντρώνονται επενδύονται στη χώρα.

Υλοποιούμε κατά τον τρόπο αυτό μία ακόμα προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Μετά από τις νομοθετικές αλλαγές στον τομέα των κύριων συντάξεων, παρεμβαίνουμε και στο σκέλος της επικουρικής ασφάλισης. Απαντάμε στην πρόκληση της γήρανσης του πληθυσμού, μία πρόκληση που διαρρηγνύει τις ισορροπίες του υφιστάμενου ασφαλιστικού συστήματος. Οι εισφορές των νέων δεν θα χρησιμοποιούνται για την πληρωμή της επικουρικής σύνταξης των σημερινών συνταξιούχων. Θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται. Οι ίδιοι θα χτίζουν ένα αποθεματικό από το οποίο θα πληρωθούν οι μελλοντικές δικές τους συντάξεις.

Επίσης, τους εξοπλίζουμε με τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ τριών επενδυτικών προφίλ. Με τον τρόπο αυτό αποκτούν περισσότερο έλεγχο πάνω στη σύνταξή τους και το ύψος της και έχουν περισσότερο έλεγχο πάνω στο ίδιο το εισόδημα και τις αποταμιεύσεις τους. Και επισημαίνουμε μέσω της εγγύησης του δημοσίου περί μη αρνητικής απόδοσης ότι η σύνταξη αυτή, που θα λάβουν δεν θα μπορεί να είναι μικρότερη από τις εισφορές που έχουν καταβάλει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο δίνουμε λύση με υπευθυνότητα, με πληρότητα και με τεχνοκρατική επάρκεια. Αναδιαρθρώνουμε το συνταξιοδοτικό σύστημα της επικουρικής ασφάλισης. Εμείς νομοθετούμε και προχωράμε την κοινωνία ένα βήμα πιο μπροστά, πάντα με γνώμονα το όφελος των πολιτών. Και δεν μας εκπλήσσει η ισοπεδωτική τακτική και ο αρνητισμός του ΣΥΡΙΖΑ ούτε η εμμονή του σήμερα με τα «ζάρια». Σας έχουν μείνει, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, από την «πρώτη φορά αριστερά» όταν «παίζατε στα ζάρια» τη χώρα.

Εμείς ως Κυβέρνηση επιμένουμε σε λύσεις για το ασφαλιστικό και το συνταξιοδοτικό. Θέλουμε να είμαστε αποτελεσματικοί. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μπορείτε να μείνετε με τη σειρά αντιπολιτευτική τακτική σας. Ενισχύουμε την εμπιστοσύνη των νέων απέναντι στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, ενισχύουμε την εμπιστοσύνη των νέων απέναντι στο ίδιο το κράτος. Δημιουργούμε έναν νέο ανεξάρτητο, σταθερό ασφαλιστικό πυλώνα, ώστε να αναβαθμίσουμε τη βιωσιμότητα ολόκληρου του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας. Είμαστε εδώ με γνώση, γνώμη και κυρίως με πολιτική βούληση και δημιουργούμε ένα δίκαιο και υγιές συνταξιοδοτικό σύστημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος και μετά ο κ. Ιωάννης Μελάς.

Ορίστε, κυρία Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που έχουν μιλήσει μέχρι τώρα προσπαθούν να ωραιοποιήσουν με τις τοποθετήσεις τους το έγκλημα το οποίο διαπράττει η Κυβέρνηση σε βάρος των νέων εργαζομένων και αντίστοιχα οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ επικεντρώνονται στον ανασχηματισμό για να κάνουν κριτική στην Κυβέρνηση, μη τοποθετούμενοι επί της ουσίας για το ασφαλιστικό,

γιατί έχουν «λερωμένη τη φωλιά τους».

Έτσι, λοιπόν, η όποια εναλλαγή προσώπων για να γίνει πιο αποτελεσματική η υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής, οι όποιες μεταγραφές, είτε ολοκληρώθηκαν είτε όχι, είναι αποτέλεσμα της συναντίληψης τις οποίες έχουν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, αλλά και της λογικής που καλλιέργησε έντονα ο κ. Τσίπρας περί Υπουργών κοινής αποδοχής.

Άλλωστε, η ίδια συναντίληψη εκφράζεται και στα θέματα της ενέργειας, γιατί το αποτέλεσμα της αύξησης των τιμολογίων στην ενέργεια είναι αποτέλεσμα διαχρονικά της εγκληματικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, που υλοποίησαν όλες οι κυβερνήσεις, αλλά και της απολιγνιτοποίησης, υποκαθιστώντας τον εγχώριο λιγνίτη με το εισαγόμενο φυσικό αέριο ως καύσιμο μετάβασης, που και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το επέβαλε, αλλά και το συνεχίζει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και το αποτέλεσμα είναι το πανάκριβο ρεύμα για τα λαϊκά στρώματα.

Όσον αφορά τα ζητήματα που αφορούν το νομοσχέδιο, για να περάσω σε αυτά, ο «δολοφόνος», δηλαδή όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν, επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος. Αυτός θα μπορούσε να είναι ο τίτλος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, γιατί ακριβώς έχουμε παρατηρήσει μια διαχρονική επίθεση απέναντι στο ασφαλιστικό σύστημα. Ο ένας συνέχιζε το έργο πάνω στο αντισσφαλιστικό οικοδόμημα της προηγούμενης κυβέρνησης, για να φτάσουμε βεβαίως στο τερατούργημα του Κατρούγκαλου, όπου επί της ουσίας καταργήθηκε η κατώτερη ασφάλιση, έγινε ο διαχωρισμός ανάμεσα στην εθνική ασφάλιση και την ανταποδοτική ασφάλιση. Τριακόσια ογδόντα τέσσερα ευρώ εγγυάται το κράτος. Αυτή είναι η εθνική ασφάλιση μετά από είκοσι χρόνια εργασίας και έξι χιλιάδες ένσημα. Και η ανταποδοτική; Καμμία εγγύηση. Ανάλογα –λέει- με τη βιωσιμότητα των ταμείων. Να, λοιπόν, το τερατούργημα του ΣΥΡΙΖΑ.

Και προχώρησε στην κεφαλαιοποίηση τα επαγγελματικά ταμεία με τις ευρωπαϊκές οδηγίες που ως κυβέρνηση ψήφισε για να μπορέσουν να επιταχύνουν τη δράση τους ή τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες με αντίστοιχες κυβερνητικές αποφάσεις.

Έτσι, λοιπόν, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, είτε αφορά τα ταμεία κύριας ασφάλισης είτε της επικουρικής ασφάλισης είτε τα επαγγελματικά ταμεία, αποτελεί τη βέλτιστη πρακτική, όπως πολύ σωστά είπε ο κύριος Υπουργός, των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, λοιπόν, δεν έχουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα, ένα ασφαλιστικό ταμείο επικουρικό, αλλά μια επενδυτική εταιρεία που επί της ουσίας μιλά για προκαθορισμένες εισφορές, για χρήματα που θα βάζουν οι ασφαλισμένοι. Για τις απολαβές, όμως, ένας θεός ξέρει τι θα πάρουν μετά από είκοσι, τριάντα χρόνια που ήταν να πάρουν την επικουρική ασφάλιση, γιατί θα εξαρτηθεί από την απόδοση των χρηματαγορών.

Από αυτή την άποψη, είναι φανερό ότι η καπιταλιστική κρίση η οποία επιταχύνει την εμφάνισή της και τον κύκλο της έχει σημαντικές επιπτώσεις και στις χρηματαγορές, με την κατάρρευση των χρηματιστηρίων, με την κατάρρευση επιχειρήσεων. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο είχαν γράψει κάποτε οι «FINANCIAL TIMES», που δεν είναι και κανένα αριστερό έντυπο, ότι «τα χρηματιστήρια δεν δίνουν συντάξεις», κύριε Υπουργέ.

Αντίθετα, τι κάνετε; Το παραδεχθήκατε κι εσείς ο ίδιος σε πρόσφατη τηλεοπτική σας εμφάνιση. Κάνετε τα ασφαλιστικά ταμεία επενδυτικές εταιρείες για να μπορέσουν να στηρίξουν τους σχεδιασμούς των επιχειρηματικών ομίλων. Έτσι, λοιπόν, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα δεν κάνει τίποτα άλλο παρά μια τεράστια αναδιανομή των συσσωρευμένων ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων.

Κι αν υπάρξει απώλεια από αυτή την επιλογή της τοποθέτησης στις χρηματαγορές, τότε λέει η Κυβέρνηση να μην φοβούνται οι ασφαλισμένοι γιατί τις όποιες απώλειες θα τις καλύψει ο κρατικός προϋπολογισμός. Αλήθεια; Και ο κρατικός προϋπολογισμός είναι από τις τσέπες τις δικές σας, από τις τσέπες των επιχειρηματιών που τζογάρισαν τα ασφαλιστικά αποθεματικά ή είναι από τις τσέπες των ιδίων των ασφαλισμένων ως φορολογημένων; Δηλαδή, τους λέτε «και θα σε κάψω Γιάννη και θα σ' αλείψω και λάδι μετά». Θα πληρώσεις, δηλαδή, και τη χασούρα χασούρα την οποία θα έχεις ως φορολογούμενοι.

Ο λαός μας, κύριε Υπουργέ, λέει το εξής: «Η παπάς παπάς ή ζευγάς ζευγάς». Εδώ πέρα υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων. Ποια είναι αυτή η σύγκρουση; Είναι λόγω των κοινωνικών αντιστάσεων. Γιατί ακριβώς τα επενδυτικά ασφαλιστικά ταμεία ισχυροποιούν τους επιχειρηματικούς ομίλους οι οποίοι θέλουν πολύ φτηνή εργατική δύναμη, εργατική δύναμη χωρίς δικαιώματα ασφαλιστικά, εργασιακά, συνδικαλιστικά.

Για σκεφτείτε το παράδειγμα που πολλά τέτοια επενδυτικά ταμεία επενδύουν στις τράπεζες. Οι τράπεζες θέλουν να ξεφορτωθούν τα κόκκινα δάνεια, άρα να κάνουν πλειστηριασμούς. Δηλαδή, αυτός ασφαλισμένος που θα χάσει το σπίτι του από την επενδυτική δραστηριότητα αυτών των εταιρειών που επένδυσαν στις τράπεζες. Είναι παραλογισμός αυτό; Όχι! Αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία θέλετε να επιβάλλετε.

Από αυτήν την άποψη, είστε υποκριτές όταν μιλάτε για τη δημογραφική γήρανση, που βεβαίως είναι αποτέλεσμα των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα νέα ζευγάρια. Λέτε ότι ένας εργαζόμενος πληρώνει και συντηρεί ενάμιση συνταξιούχο. Είστε ψεύτες! Γιατί αυτοί οι συνταξιούχοι έβαλαν τα χρήματά τους, πλήρωσαν τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Αυτά τα χρήματα, όμως, διαχρονικά το αστικό κράτος και όλες οι κυβερνήσεις τα τζογάρισαν στην Εθνική Τράπεζα με μηδενικά επιτόκια, όταν ο πληθωρισμός ήταν 10% και 15%. Τα τζογάρισαν στις χρηματαγορές και στο χρηματιστήριο το 1999 επί κυβέρνησης Σημίτη. Και τότε ο κ. Δραγασάκης έλεγε «δεν πρέπει να βλέπουμε άσπρο ή μαύρο την τοποθέτηση στις χρηματαγορές των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά να επιλέξουμε αυτές τις μετοχές που θα είναι ισχυρές, των τραπεζικών μετοχών. Για φανταστείτε τώρα. Τα τζογάρατε στα δομημένα ομόλογα. Τα τζογάρατε στα κρατικά ομόλογα τα οποία κουρεύτηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Από αυτή την άποψη, είναι κροκοδείλια τα δάκρυα του κυρίου Υπουργού με τους θεατρινισμούς που έκανε στην ομιλία του για τους νέους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται –λέει- για τη σύνταξη γιατί δεν θα πάρουν σύνταξη. Και ποιος φταίει γι' αυτό; Δεν φταίτε εσείς; Δεν φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ; Δεν φταίει το ΚΙΝΑΛ; Ποιος διαμόρφωσε μια αγορά εργασίας ζούγκλα, τους ωρομίσθιους, την ευέλικτη απασχόληση, τη μερική απασχόληση που μετατρέπεται σε μακροχρόνια ανεργία; Ένας ο οποίος παίρνει εκατό ένσημα τον χρόνο για να φτάσει στις έξι χιλιάδες ένσημα μπορεί να χρειαστεί και εξήντα χρόνια. Αυτός πότε θα πάρει σύνταξη ο νέος;

Και τώρα δήθεν πονάτε γι' αυτόν τον κόσμο. Μα, εσείς διαμορφώσατε αυτές τις συνθήκες για τους εργαζόμενους στο όνομα της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, της θωράκισης της κερδοφορίας των καπιταλιστικών ομίλων. Έτσι, λοιπόν, αυτός που καθορίζει τις ανατροπές στην αγορά εργασίας, στο ασφαλιστικό σύστημα δεν είναι η μία ή άλλη κυβέρνηση, αλλά είναι οι απαιτήσεις της καπιταλιστικής ανάπτυξης την οποία όλοι σας με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο υπηρετείτε, είναι αυτό το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά φτώχεια και εξαθλίωση για τον λαό και αυτός είναι πραγματικός αντίπαλος της εργατικής τάξης.

Αυτό πρέπει να βάλει στο στόχαστρο, να ανατρέψει αυτή τη σάπια κατάσταση ούτως ώστε η εργατική τάξη, παίρνοντας την εξουσία στα χέρια της, να μπορέσει να οργανώσει την οικονομία, ούτως ώστε ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος να καλύπτει το σύνολο των διευρυμένων λαϊκών αναγκών και όχι τους διάφορους φορολογικούς παραδείσους και τις offshore εταιρείες, τον πλουτισμό μιας χούφτας κεφαλαιοκρατών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Καραθανασόπουλε.

Ο κ. Ιωάννης Μελάς έχει τον λόγο κι αμέσως μετά η κ. Αναστασία Γκαρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα νομοσχέδιο σήμερα που αφορά το μέλλον της ασφάλισης χιλιάδων εργαζομένων. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας για

τη μεταρρύθμιση της επικουρικής ασφάλισης αφορά κυρίως τις επόμενες γενιές και τους νέους εργαζόμενους.

Με τη συγκεκριμένη ασφαλιστική μεταρρύθμιση επιδιώκεται η σταδιακή μετατροπή του συστήματος επικουρικής ασφάλισης από αναδιανεμητικό που είναι σήμερα σε κεφαλαιοποιητικό. Με το νέο σύστημα δημιουργούνται ατομικοί κουμπαράδες, θα μπορούσαμε να πούμε, από τους οποίους θα καταβληθούν οι μελλοντικές συντάξεις των νέων εργαζομένων.

Τι γίνεται σήμερα, όμως; Σήμερα οι εισφορές των εργαζομένων χρησιμεύουν για την πληρωμή των συντάξεων των σημερινών συνταξιούχων. Το ερώτημα που προκαλείται σε κάθε νέο εργαζόμενο είναι: Εγώ γιατί να πληρώσω; Εγώ θα πάρω σύνταξη; Το είπα πριν και ο Υπουργός.

Τι θα γίνεται από δω και πέρα; Οι εισφορές θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται δημιουργώντας ένα αποθεματικό από το οποίο θα πληρώνονται οι μελλοντικές τους συντάξεις. Οι εισφορές κάθε νέου εργαζόμενου θα πηγαίνουν στη δική του σύνταξη. Για τον σκοπό αυτό, λοιπόν, δημιουργείται το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο θα είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και θα επενδύει τα κεφάλαια από τις εισφορές.

Δηλαδή, με το νέο αυτό σύστημα δίνουμε τη δυνατότητα στον νέο ασφαλισμένο να μπορεί να επιλέξει από ένα μικρό αριθμό επενδυτικών προφίλ που θα επενδυθούν τα κεφάλαια του ασφαλιστικού κουμπαρά του. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα μάλιστα θα μπορεί να αλλάζει το προφίλ αυτό, έχοντας τον πλήρη έλεγχο των εισφορών του και των αποδόσεών τους. Η επικουρική του σύνταξη θα προκύπτει από το σύνολο των εισφορών και των αποδόσεων τους.

Το νέο σύστημα, λοιπόν, επικουρικής ασφάλισης θα είναι υποχρεωτικό για τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους που εισέρχονται για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας από 1-1-2022, προαιρετικό για ασφαλισμένους κάτω των τριάντα πέντε ετών οι οποίοι είτε δεν έχουν υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση είτε είναι ήδη ασφαλισμένοι στο υφιστάμενο σύστημα, ενώ και το ύψος των εισφορών για το νέο επικουρικό σύστημα παραμένει ως έχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάντα οι αλλαγές στη λειτουργία της κοινωνικής ασφάλισης δημιουργούν εντάσεις και διαφωνίες μεταξύ των κομμάτων. Ωστόσο, είναι σημαντικό να γίνεται ουσιαστικός διάλογος και με επιχειρήματα. Δυστυχώς, στη σημερινή συζήτηση τα επιχειρήματα από την Αντιπολίτευση λείπουν. Η Αντιπολίτευση διαφωνεί με αυτήν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και μας κατηγορεί ότι ιδιωτικοποιούμε την κοινωνική ασφάλιση, ότι θα μειωθούν οι σημερινές συντάξεις και ότι το κόστος μετάβασης πρόκειται να είναι υψηλό.

Είναι αλήθεια, όμως, όλα αυτά; Προφανώς και δεν είναι. Η κοινωνική ασφάλιση δεν ιδιωτικοποιείται και παραμένει δημόσια. Το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης που δημιουργείται, θα λειτουργεί υπό την εποπτεία του ελληνικού δημοσίου, ενώ προβλέπεται η εγγύηση ότι οι νέοι ασφαλισμένοι δεν θα λάβουν επικουρική σύνταξη χαμηλότερη από αυτή που αντιστοιχεί στις εισφορές που έχουν καταβάλει.

Δεν μειώνονται οι υφιστάμενες συντάξεις. Προβλέπεται στο νομοσχέδιο -άρθρο 59- ότι οι υφιστάμενες συντάξεις δεν μειώνονται. Επίσης, οι συντάξεις των ασφαλισμένων που θα συνταξιοδοτηθούν με το ισχύον σύστημα, θα εξακολουθήσουν να υπολογίζονται με βάση τους υφιστάμενους κανόνες και δεν πρόκειται να θυγούν.

Επίσης, το κόστος μετάβασης δεν είναι υψηλό, όπως προσπαθεί η Αντιπολίτευση να παρουσιάσει. Σύμφωνα με τις μελέτες του IOBE, της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και του ΟΔΔΗΧ ανέρχεται στα 120 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, ενώ το κράτος σήμερα -το είπε και ο Υπουργός νωρίτερα- διαθέτει 15 δισεκατομμύρια τον χρόνο για την πληρωμή των συντάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση κρίνεται αναγκαία διότι το δημογραφικό πρόβλημα διογκώνεται και χρειάζεται χρόνος για να αντιμετωπιστεί. Ήδη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει λάβει σημαντικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπισή του. Όμως, θα πρέπει να προλάβουμε καταστάσεις για να μην βρεθούμε στο μέλλον με την πλάτη στον τοίχο.

Το σημερινό διανεμητικό σύστημα λειτουργεί αποτελεσματικά μόνο όταν πολλοί εργαζόμενοι χρηματοδοτούν τις συντάξεις των λίγων συνταξιούχων. Αυτό, όμως, πλέον δεν ισχύει για τη χώρα μας. Για να γίνει αντιληπτό το πρόβλημα, τις πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα τέσσερις ή πέντε εργαζόμενοι αντιστοιχούσαν σε κάθε συνταξιούχο. Σήμερα αντιστοιχούν μόλις 1,7 εργαζόμενοι σε κάθε συνταξιούχο και οι προοπτικές δεν είναι καθόλου θετικές. Ειδικά για την επικουρική ασφάλιση σύμφωνα με την Εθνική Αναλογιστική Αρχή η αναλογία ασφαλισμένων προς συνταξιούχους από 2,6 που ήταν το 2020 θα υποχωρήσει στο 1,7 το 2050, δηλαδή το 2050 1,9 εκατομμύρια συνταξιούχοι θα μοιράζονται τις εισφορές 3,2 εκατομμυρίων ασφαλισμένων.

Τι επιδιώκουμε, λοιπόν, με τη συγκεκριμένη μεταρρύθμιση; Να προλάβουμε τις συνέπειες του δημογραφικού προβλήματος στην κοινωνική ασφάλιση, να δημιουργηθούν αποταμιεύσεις μέρος των οποίων θα επενδυθούν στην ελληνική οικονομία ενισχύοντας την ανάπτυξη και τη δημιουργία καλύτερα αμειβόμενων θέσεων εργασίας, να δοθούν υψηλότερες συντάξεις στους ασφαλισμένους του νέου συστήματος. Για παράδειγμα, εργαζόμενος που αμείβετο με 650 ευρώ κατώτατο μισθό και με σαράντα χρόνια ασφάλισης σήμερα παίρνει επικουρική σύνταξη στα 153 ευρώ. Με το νέο σύστημα η σύνταξη μπορεί να ανέλθει στα 219 ευρώ. Να αυξηθεί, δηλαδή, κατά 43% με αποδόσεις ίσες με το μέσο όρο των κεφαλαιοποιητικών συνταξιοδοτικών συστημάτων των χωρών μελών του ΟΟΣΑ. Μπορεί να αυξηθεί ακόμα και στα 257 ευρώ εάν επιτευχθούν αποδόσεις ίσες με τη μέση ετήσια απόδοση των αποθεματικών του ΕΦΚΑ που διαχειρίζεται το μεικτό αμοιβαίο κεφάλαιο της «ΑΕΔΑΚ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ». Προσπαθούμε να ενισχύσουμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος και να περιορίσουμε την αδήλωτη εργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση αυτή αφορά τις νέες γενιές και το μέλλον του τόπου μας. Ανταποκρίνεται στις διεθνείς εξελίξεις, καθώς οι κοινωνίες και οι οικονομίες μετασχηματίζονται. Διαμορφώνει ένα σύγχρονο, καινοτόμο και φιλόδοξο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Δεν απευθύνεται ούτε στη Δεξιά ούτε στην Αριστερά ούτε αποκλειστικά σε κόμματα. Απευθύνεται και αφορά τους νέους εργαζόμενους, οι οποίοι πρέπει να μείνουν στη χώρα μας και να εργαστούν και να προσδεύσουν. Διαμορφώνουμε και προωθούμε το ασφαλιστικό μέλλον της νέας γενιάς. Χωρίς τους νέους δεν μπορεί να υπάρξει ούτε εξέλιξη ούτε πρόοδος ούτε ανάπτυξη. Τα τελευταία, μάλιστα, χρόνια το φαινόμενο του brain drain, όπου χιλιάδες νέοι έφυγαν για το εξωτερικό, δημιούργησε τεράστια προβλήματα στη χώρα μας.

Η συγκεκριμένη τομή στο σύστημα της επικουρικής ασφάλισης αποτελεί ένα λιθαράκι για να μην ξαναβρεθούμε αντιμέτωποι με ένα καινούργιο brain drain. Με αυτό το σύστημα διασφαλίζεται ότι οι νέοι μας θα εργάζονται και θα μπορούν να ελέγχουν οι ίδιοι την επικουρική σύνταξη που θα λάβουν.

Σε αυτή την μεταρρύθμιση, λοιπόν, αναμετράται το παρελθόν με το μέλλον.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω ν' αναφερθώ λίγο στην επικαιρότητα. Εθνική κρίση με την Τουρκία: Ο ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών από τη μία και από την άλλη, στελέχη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, θα είστε εκτός θέματος νομοσχεδίου. Έχει περάσει και η ώρα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ένα λεπτό θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εθνική κρίση, λοιπόν, με την Τουρκία: Η Κυβέρνηση την αντιμετώπισε. Ζήτησα τότε σύγκληση του Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών και παράλληλα, στελέχη και Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ πέρασαν στην ελληνική κοινωνία με διάφορους τρόπους τα fake news και την προπαγάνδα των μέσων της Τουρκίας.

Πανδημία και κορωνοϊός: Είχε ζητήσει ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να υπάρχει συναίνεση στο πρόσωπο του Υπουργού Υγείας για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Από την άλλη, τι κάνετε; Κρατάτε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα τον κ. Πολάνη, ο οποίος έχει γίνει σχεδόν ο αρχηγός των αντιεμβολιαστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Είστε εκτός θέματος ημερήσιας διάταξης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε φτάσει τα εννέα λεπτά.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Μη συγχύζεστε, κύριε Φάμελλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Χθες, ο Πρωθυπουργός ως ένδειξη καλής πίστης και συναίνεσης για θέματα πολιτικής προστασίας τοποθέτησε στη θέση του Υπουργού Πολιτικής Προστασίας έναν πρώην Υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ, τον πρώην Αρχηγό ΓΕΕΘΑ.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Έχετε πάει στα εννέα λεπτά και είστε και εκτός θέματος!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Έχετε αποτύχει στις εξετάσεις που δώσατε για συναίνεση. Έχετε αποτύχει ως κυβέρνηση. Έχετε αποτύχει ως Αντιπολίτευση. Και ως ελάχιστη πράξη, ψηφίστε τα νομοσχέδια που φέρνει η Κυβέρνηση που είναι προς όφελος του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Γκαρά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εύχομαι καλό μήνα σε όλες και όλους.

Μετά τον χθεσινό ανασχηματισμό φιάσκο, αλλά και παραδοχή αποτυχίας της Κυβέρνησης Μητσοτάκη επιβεβαιώθηκε πως τη χώρα κυβερνά ένας αδύναμος, αλλά, κατά τα άλλα, αλαζόνας Πρωθυπουργός, έρμαιο εξαρτήσεων και συμφερόντων, ένας Πρωθυπουργός που νοιάζεται για την επικοινωνία, για την προπαγάνδα, τη σπύλωση των αντιπάλων του και όχι για την ίδια την πολιτική της ουσίας, που δεν ενδιαφέρεται να εργαστεί για το κοινωνικό συμφέρον ούτε για την ασφάλεια και την ευημερία των Ελλήνων και Ελληνίδων πολιτών παρά μόνο για την πολιτική του επιβίωση και για την πολιτική του εικόνα. Πρόκειται για μία Κυβέρνηση, η οποία υπακούει σε οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα διαλύοντας το κοινωνικό κράτος, καταστέλλοντας κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα, ενισχύοντας συνεχώς τις ανισότητες, συρρικνώνοντας την οικονομία, αλλά και τον δημόσιο χώρο.

Καθημερινά η ανίκανη, κατά τα άλλα, επιτελική Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη γράφει και μία αποτυχία στον πολιτισμό και την παιδεία, με δεκάδες τμήματα πανεπιστημιακά στην περιφέρεια να κινδυνεύουν να κλείσουν και χιλιάδες μαθητές εκτός ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων. Ένα νέο brain drain δημιουργείται με απόλυτη ευθύνη της Κυβέρνησης Μητσοτάκη με χιλιάδες παιδιά στον Έβρο να μένουν χωρίς voucher για ΚΔΑΠ και βρεφονηπιακούς σταθμούς. Αυτή είναι η κοινωνική ευαισθησία και η κοινωνική στήριξη της σημερινής Κυβέρνησης.

Αλήθεια, αναρωτιόμαστε εκεί στον Έβρο, ποιο είναι το σχέδιο της σημερινής Κυβέρνησης για τα πανεπιστήμια στην Ορεστιάδα, στο Διδυμότειχο, στην Ξάνθη, πανεπιστήμια τα οποία έμειναν με ελάχιστους εισακτέους λόγω της εφαρμογής της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Για ποια θωράκιση του Έβρου μιλάνε άραγε τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας με περηφάνια κιάλας; Για ποια ανάπτυξη και στήριξη της Θράκης μιλάνε καθημερινά όταν κλείνουν συνεχώς υπηρεσίες, σχολεία, πανεπιστήμια και ερημώνει ο τόπος λόγω της συνεχούς μετανάστευσης προς το εξωτερικό; Ποια πολιτική ανάπτυξης άραγε ακολουθείται για τη στήριξη συνολικά της περιφέρειας των νέων οικογενειών, αλλά και της νεολαίας, πέρα από επικοινωνιακές κινήσεις και φιάτσες, όπως η πολύ γνωστή σε όλους και όλες Διακομματική Επιτροπή για την ανάπτυξη της Θράκης; Έμεινε και αυτή στα χαρτιά.

Αποτύχατε όμως στην υγεία με την πανδημία να καλπάζει, τους θανάτους ν' αυξάνονται δυστυχώς, τους εργαζόμενους να απειλούνται με απολύσεις. Και αντί να εργάζεστε αυτή τη στιγμή για την ενίσχυση του ΕΣΥ, εσείς απεργάζεστε την ιδιωτικοποίησή του και επιτίθεστε καθημερινά με αυταρχισμό στους υγειονομικούς εργαζόμενους, αφού πλέον έχουν εξαντληθεί τα χειροκροτήματα.

Αποτύχατε και στην πολιτική προστασία, στην κατάσβεση των πυρκαγιών, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην προστασία της οικίας και των κοινωνιών δημιουργώντας σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες ένα γενικευμένο αίσθημα ανασφάλειας και φόβου, το οποίο επιτείνεται από την οικονομική κρίση, την τραγική ακρίβεια, αλλά και την ανεργία. Την ώρα που μοιράζετε αριστερά και δεξιά εκατομμύρια ευρώ μέσω απευθείας αναθέσεων σε ΜΜΕ σε κλινικάρχες, σε εργολάβους και σε άλλους ισχυρούς αφήνετε απροστάτευτους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες πολίτες. Έχουμε καταστήματα και επιχειρήσεις να κλείνουν συνεχώς, θέσεις εργασίας να χάνονται, εισοδήματα και μισθοί να συρρικνώνονται.

Παράλληλα, η ακρίβεια καλπάζει. Έχουμε ραγδαίες αυξήσεις σε βασικά είδη διατροφής, σε είδη πρώτης ανάγκης, αλλά και στους λογαριασμούς του ηλεκτρικού ρεύματος, βασικά αγαθά διαβίωσης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μένει άπραγη και απαθής να παρακολουθεί τις εξελίξεις που η ίδια έχει προκαλέσει.

Σε αυτήν, λοιπόν, την έκρυθμη και δύσκολη κατάσταση για την κοινωνία μας, η Νέα Δημοκρατία επιλέγει για μία ακόμη φορά να επιτεθεί στους πολίτες προς όφελος λίγων ιδιωτικών συμφερόντων. Άλλωστε, το σύνολο σχεδόν των νομοσχεδίων που φέρνετε στο Κοινοβούλιο εξυπηρετεί συγκεκριμένα, λίγα, ισχυρά ιδιωτικά συμφέροντα.

Το σημερινό, λοιπόν, νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης είναι αναπόσπαστο και κυρίαρχο κομμάτι της συνολικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης, μιας πολιτικής που θίγει τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, εργαζόμενους, μικρομεσαίους, αγρότες νέους και νέες, μιας πολιτικής που θέλει ν' αλλάξει το οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο της χώρας, προκειμένου να την καταστήσει μία ειδική οικονομική ζώνη με φθηνή, ευέλικτη, ελαστική εργασία χωρίς κοινωνικά δικαιώματα, με συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, πυλώνας του οποίου είναι και το ασφαλιστικό μας σύστημα. Ουσιαστικά, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο παραδίδετε την επικουρική ασφάλιση στους ιδιώτες και μάλιστα, εν μέσω πανδημίας και κρίσης. Πρόκειται για μία αντιμεταρρύθμιση που υπονομεύει το δημόσιο κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα και τον αναδιανεμητικό του χαρακτήρα, που πλήττει τους σημερινούς, αλλά και τους μελλοντικούς συνταξιούχους, που πλήττει το δημόσιο συμφέρον, που πλήττει κυρίως τους νέους και τις νέες ασφαλισμένους κάτω των τριάντα πέντε ετών.

Για άλλη μία φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στοχοποιείτε πλήττετε, επιτίθεστε στους νέους και τις νέες αυτής της χώρας. Δημιουργείτε ανασφάλεια, αλλά και μείωση στις προβλεπόμενες συντάξεις τους. Με τη λογική του ατομικού κουμπάρά καταργείτε κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης και αλληλεγγύης των γενεών στο ασφαλιστικό μας σύστημα και προωθείτε την εξατομίκευση και την ατομική ευθύνη, όπως και σε όλους τους υπόλοιπους τομείς. Και το χειρότερο το οποίο κάνετε είναι το εξής: Επιτρέπετε σε golden boys ιδιωτικών εταιρειών να τζογάρουν τις εισφορές των ασφαλισμένων, στελέχη μάλιστα τα οποία προστατεύετε με προκλητικές ασυλίες μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ωστόσο, επιχειρείτε να αποκρύψετε το τεράστιο χρηματοδοτικό κενό που θα προκύψει από το κόστος μετάβασης στο σύστημα ιδιωτικής ασφάλισης και θα επιβαρύνει τα δημόσια ταμεία με περίπου 75 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να εξηγήσετε στους πολίτες γιατί επιμένετε να εκτροχιάσετε τα δημόσια οικονομικά και το δημόσιο χρέος, τη στιγμή, μάλιστα, που αυτό είχε ρυθμιστεί από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με την έξοδο της χώρας μας από τα μνημόνια. Πρέπει να εξηγήσετε γιατί αλλάζετε το ασφαλιστικό τη στιγμή που με τον νόμο του ΣΥΡΙΖΑ η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος είναι εξασφαλισμένη μέχρι το 2070, βιωσιμότητα που επιβεβαίωνε και ο κ. Βρούτσης ως Υπουργός ένα χρόνο πριν, σε αυτήν την Αίθουσα, ενώ έχει στις μελέτες και την υπογραφή του κ. Τσακλόγλου.

Πρέπει, επίσης, να εξηγήσετε γιατί τζογάρετε με τις εισφορές των ασφαλισμένων και επαναφέρετε πρακτικές του παρελθόντος, σκάνδαλα πολύ γνωστά που πτώχευσαν το ασφαλιστικό σύ-

στημα, αλλά και τη χώρα, όπως τα δομημένα ομόλογα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε –και ευχαριστώ για την ανοχή- η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βλέποντας τον πολιτικό της χρόνο να τελειώνει, επιχειρεί άρον-άρον να κλείσει τις υποχρεώσεις της προς τα συμφέροντα τα οποία την ανέδειξαν στην Κυβέρνηση, όπως το παρόν νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, έρχεται να πλήξει την κοινωνική πλειοψηφία, να δημιουργήσει μεγάλη επισφάλεια και ανισότητες, να τζογάρει τις εισφορές των νέων, να μειώσει εν τέλει τις συντάξεις. Γι' αυτό και πρέπει να αποσυρθεί άμεσα, έστω και τώρα.

Σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ στηρίζουμε ένα ενιαίο, δημόσιο, διανεμητικό κοινωνικό σύστημα ασφάλισης ως πυλώνα ανάπτυξης της χώρας, του κράτους δικαίου για την κοινωνική συνοχή και δικαιοσύνη. Η κοινωνική απαίτηση άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πολιτική αλλαγή και εναλλακτική αναπτυξιακή προοδευτική διακυβέρνηση γίνεται ολοένα και πιο επιτακτική.

Εμείς εργαζόμαστε συνεχώς σε αυτήν την κατεύθυνση προς όφελος της κοινωνίας μας και των συμπολιτών μας. Εσείς, από την άλλη, κωφεύετε και αρκείστε στην ασυλία που σας προσφέρουν τα φιλικά μέσα ενημέρωσης. Όμως η δική σας καταστροφική πολιτική, η δική σας καταστροφική Κυβέρνηση θα πέσει με κρότο και θα είναι εκκωφαντικός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Γκαρά.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜΕΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης και αμέσως μετά ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος.

Κύριε Γρηγοριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ για τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πού πήγε ο κ. Χατζηδάκης; Δεν φαντάζομαι να πετάχτηκε να αυξήσει τα τιμολόγια της ΔΕΗ και να επιστρέψει, για να συνεχίσει το κοινοβουλευτικό έργο μετά! Αστείευομαι βέβαια.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν ξέρω πόσοι από εσάς δεν έχουν δει τον Λύκο της Wall Street. Είναι μια διάσημη ταινία. Πριν από αυτήν υπήρχε άλλη μια διάσημη ταινία του Χόλιγουντ, «Το Μεγάλο Σορτάρισμα». Πάντως ο «Λύκος της Wall Street» είναι μια ταινία θυμίζω στην οποία πρωταγωνιστεί ο Λεονάρντο Ντι Κάπριο. Θα σας πω εγώ την υπόθεση εν συντομία, για όσους δεν την έχουν υπ' όψιν τους.

Ο Λεονάρντο Ντι Κάπριο είναι ένας φέρελπις χρηματιστής νέος. Καταφθάνει στην Wall Street, στην καρδιά των παγκόσμιων χρηματιστηρίων. Τα πάει θαυμάσια με μια παρασπικτή τεράστια εταιρεία -που υποπετυδώμασε όλοι οι θεατές ότι είναι η «LEHMAN BROTHERS» με άλλο όνομα- μέχρι που δυστυχώς για αυτόν, πέφτει στο μεγάλο κραχ, την πτώχευση της «LEHMAN BROTHERS». Μόλις έχει ξεκινήσει να αναπτύσσεται και τότε αντί να τα παρατήσει, να πάει σπίτι του, σκέφτεται να φτιάξει μια μικρή, μια επαρχιακή θα έλεγε κάποιος χρηματιστηριακή εταιρεία, ανταγωνιστική. Πώς θα μπορέσει να ανταγωνιστεί τους πτωχευμένους πια, από τα τελευταία στεγαστικά δάνεια κολοσούς της Wall Street; Πώς; Πουλώντας σκουπίδια. Όπως λέει ο ίδιος ο ίδιος «ο Λύκος της Wall Street» λοιπόν, «θα πουλάμε σκουπίδια».

Πρέπει να πω και κάτι για τον ήρωα που υποδύεται ο Λεονάρντο Ντι Κάπριο. Έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό σε σχέση με τους παρασπικούς ολιγάρχες, στους οποίους εσείς βασίζεστε και οι οποίοι είναι οι εντολείς της «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.», να είναι αυτοδημιούργητοι. Οι δικόι σας, αυτοί που μοιράζονται τον εθνικό μας πλούτο δηλαδή, εδώ και έντεκα συναπτά χρόνια, δεν είναι καν αυτοδημιούργητοι. Η συντριπτική πλειοψηφία τα βρήκε έτοιμα και τα αυγατίζει με τη βοήθεια των κλεμμένων από εμάς, τον ελληνικό λαό.

Τότε λοιπόν σκέφτεται το μεγαλειώδες εύρημα ο Λεονάρντο Ντι Κάπριο, ότι μπορεί να πουλάει σκουπίδια και ότι μετά θα είναι

πολύ μακριά, όταν όλοι αυτοί θα ανακαλύψουν ότι αγόρασαν σκουπίδια. Όταν το FBI φτάνει στο πολυτελέστατο γιοτ του και τον στριμώνχει με ερωτήσεις, λέει «Κοιτάξτε να δείτε, μην με ενοχλείτε, μην με απασχολείτε. Ό,τι κι αν κάνω, ηθικά μπορεί να είναι μεμπτό, αλλά ήταν, είναι και θα παραμείνει απολύτως νόμιμο».

Είναι νόμιμο λοιπόν σε ένα βαθμό, αφού το κάνουν όπως λένε και άλλες χώρες του ΟΟΣΑ. Το ζήτημα είναι αν είναι ηθικό. Σας ρωτώ δηλαδή ευθέως, δηλαδή την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, το εξής. Βρίσκετε λογικό να πάτε τα συνταξιοδοτικά αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων μας στο «Λύκο της Wall Street» να τα διαχειριστεί; Γιατί αυτό κάνουν. Εκεί θα τα πάτε. Οι μεγαλύτερες ευκαιρίες είναι στα σκουπίδια, όπως ξέρουν όλοι όσοι έχουν μπλέξει με τα αμαρτωλά χρηματιστήρια και στα σκουπίδια πρέπει να πάνε τα λεφτά του ελληνικού λαού, αν έχουν μία πιθανότητα στις χιλίες να αυγατίσουν. Αν το θεωρείτε αυτό ηθικό και σωστό, κάνουν το.

Για να μην γελιόμαστε λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα αποτελεί στην πραγματικότητα ένα μόνο πράγμα, τη βάση για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης και την εισαγωγή του χρηματιστηριακού τζόγου στις επικουρικές μας συντάξεις. Η δημιουργία του δήθεν ατομικού κουμπαρά είναι η ταφόπλακα του συλλογικού κοινωνικού χαρακτήρα της επικουρικής σύνταξης, καθώς τι παθαίνει αυτή;

Μετατρέπεται πλέον σε μία ακόμα ατομική υπόθεση του πολίτη, σηματοδοτώντας έτσι το τέλος της προστασίας του ανθρώπου, όταν πια αυτός γεράσει. Και σας προειδοποιώ, κανείς δεν εξαιρείται. Όλοι μας θα γεράσουμε, αν δεν έχουμε ήδη αρχίσει ή δεν είμαστε ήδη γέροι. Επομένως, λοιπόν παύεται η προστασία που μετατρέπεται σε ατομική υπόθεση και σηματοδοτείται το τέλος της προστασίας του ανθρώπου, όταν αυτός γεράσει. Πότε; Όταν δηλαδή όλοι εσείς, που μηχανευτήκατε και πραγματοποιείτε ανερυθρίαστα σήμερα όλο αυτό το κακό, θα είσατε πάρα-πάρα πολύ μακριά. Η δε «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.» θα έχει ήδη πτωχεύσει από χρόνια. Δεν θα είστε υπόλογοι με άλλα λόγια ούτε εσείς ούτε ο διευθύνων σύμβουλος Πρωθυπουργός σας, που παριστάνει τον Πρωθυπουργό μας.

Η σύνταξη παύει να έχει χαρακτήρα προστασίας, κύριε Πρόεδρε και μετατρέπεται σε μια -σε πολλά εισαγωγικά- «επένδυση», οι δε ασφαλισμένοι -σε ακόμα περισσότερα εισαγωγικά- γίνονται «επενδυτές». Και αν η επένδυση δεν πάει καλά; Τότε οι επενδυτές θα χαρακτηριστούν, όπως ξέρουμε, ως άτυχοι τζογαδόροι. Δεν είναι η πρώτη φορά. Έχει γίνει το βρώμικο '99 -να σας το θυμίσω κι αυτό- από τον κ. Σημίτη.

Άτυχοι τζογαδόροι, λοιπόν, οι επενδυτές. Τι μας έχει δείξει η εμπειρία, όταν μιλάμε για άτυχους τζογαδόρους; Ότι κάθε φορά που τζογάρονται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, οι άτυχοι -σε πάρα πολλά εισαγωγικά- «τζογαδόροι», οι συνταξιούχοι με άλλα δηλαδή που τα έχουν προπληρώσει, όπως πολύ σωστά είπε ο ομιλητής του Κομμουνιστικού Κόμματος πριν από μένα, πριν από λίγο, θα χάσουν όλα τα χρήματά τους.

Θα μου πείτε εσείς το εξής. Και πού το ξέρεις, Γρηγοριάδη; Πώς προεξοφλείς ότι αυτές οι επενδύσεις θα πάνε άσχημα και θα χάσουμε τα χρήματα; Θα σας απαντήσω ευθύτατα. Το ξέρω με ασφάλεια και σας το εγγυώμαι, ξέρετε από πού; Από τη θαυμάσια περίοδο που ξανακυβερνούσατε, από το 2005-2007, τότε που κυβερνούσατε με Πρωθυπουργό κάποιο λίγο σοβαρότερο απ' τον Κυριάκο Μητσοτάκη, τον Κώστα Καραμανλή.

Τότε, ξέρετε τι κάνατε; Τοποθετήσατε 1,8 δισεκατομμύριο από το υστέρημα του ελληνικού λαού, τα αποθεματικά των επικουρικών ταμείων, σε σύνθετα -πάρα πολύ ωραίος όρος!- επενδυτικά προϊόντα, τα γνωστά δομημένα ομόλογα της συμφοράς. Το αποτέλεσμα σας είναι γνωστό ή θέλετε να σας το θυμίσω; Εξαφανίστηκαν 2 δισεκατομμύρια, πετάχτηκαν στον δρόμο. Ήταν άτυχοι τζογαδόροι οι ασφαλισμένοι μας τότε.

Βεβαίως, θα πρέπει να θυμίσω ότι ο γνωστός και μη εξαιρετός Κώστας Σημίτης είναι αυτός που άνοιξε τον δρόμο για τις αμαρτωλές αυτές επενδύσεις. Δεν το δημιουργήσατε εσείς. Το βρήκατε έτοιμο. Πότε το έκανε αυτό ο κ. Σημίτης; Με αφετηρία την αλησμόνητη εκείνη περίοδο του Χρηματιστηρίου μας, του χρηματιστηριακού θαύματος του '88-'89, με τους μεγαλύτερους

χαμένους μόλις κατέρρευσε το όψιμο αυτό χρηματιστηριακό σημιτικό θαύμα, να είναι βέβαια τι άλλο; Η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος και τα συνταξιοδοτικά μας ταμεία.

Η ιστορία δηλαδή έχει επαναληφθεί και μία και δύο και τρεις φορές και εσείς συνεχίζετε να θέλετε να την επαναλάβετε αυτή την ιστορία που θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη φτωχοποίηση και ακόμα μεγαλύτερο αδιέξοδο την ασφάλεια των Ελλήνων.

Και επειδή το μνημονιακό κράτος, κύριε Πρόεδρε, έχει συνείδηση μόνιμη, η οποία έχει μπλε, πράσινες και κόκκινες ρίγες -ποδοφαιρικά μιλώντας- το σημερινό νομοσχέδιο πατά σαφέστατα πάνω στα χνάρια που του έστρωσε ο νόμος του κ. Κατρούγκαλου, ο οποίος προέβλεπε ρητά τις επενδύσεις, το τζογάρισμα δηλαδή των αποθεματικών των ασφαλιστικών μας ταμείων.

Μίας και το νομοσχέδιο αυτό το έχετε ονομάσει «μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά», πραγματικά θα ήθελα να σας ρωτήσω για ποια νέα γενιά ακριβώς ομιλείτε. Για τη νέα γενιά μήπως που στείλετε κατά χιλιάδες, κατά επτακόσιες χιλιάδες περίπου στο εξωτερικό, με την ανεργία που τους δημιουργήσατε, που θυμίζω ότι είχε φτάσει το 38% και για εκεί οδεύει ξανά; Ξανά προς τη δόξα τραβά!

Αυτή τη νέα γενιά νοιάζεστε; Νοιάζεστε γι' αυτούς που στείλατε φέτος αναγκαστικά να πληρώσουν οι φτωχοί γονείς στα ιδιωτικά κολλέγια, των φίλων σας ιδιοκτητών, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής που θεσπίσατε με την κ. Κεραμέως;

Δεν γίνεται όμως να μην κάνω λόγο για τη μεγίστη, την ύψιστη απειλή που υπάρχει πάνω από αυτή την έρμη τη νέα γενιά. Και δεν είναι άλλη βέβαια από την καταστροφή του περιβάλλοντος, την οποία καταστροφή εσείς μετατρέπετε σε ευκαιρία κερδοσκοπίας για ποιους άλλους; Για τους ολιγάρχες εντολές σας.

Τον κ. Χατζηδάκη τον άκουσα προηγουμένως από την τηλεόραση, πάνω, στο γραφείο μας. Αλήθεια, κύριε Χατζηδάκη, νοιάζεστε για τη νέα γενιά; Γι' αυτό νομοθετήσατε πριν από ένα χρόνο τις εξορύξεις; Για να μην έχει η νέα γενιά τόπο να σταθεί;

Για αυτό είπε ο Πρωθυπουργός προχθές, την προηγούμενη Τετάρτη, ότι θα χρειαστούμε άλλες πέντε χιλιάδες ανεμογεννήτριες γιατί είμαστε δεσμευμένοι; Αλήθεια, σε ποιον έχει δεσμευτεί ο κ. Μητσοτάκης, γιατί τέτοια μνημονιακή δέσμευση δεν υπάρχει. Εμείς έχουμε ξεπεράσει το ποσοστό αιολικής εναλλακτικής ενέργειας που πρέπει να έχουμε για να είμαστε εναρμονισμένοι με τις νόρμες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ας μας πει ο Πρωθυπουργός ποια δέσμευση εννοούσε.

Αυτή τη νέα γενιά δεν τη νοιάζεστε καθόλου. Τη χτυπούσατε με τον πρόσφατα αποπεμφθέντα Υπουργό, τον κ. Χρυσόχοϊδη, επί ενάμιση χρόνο και αφού σταματήσατε να τη χτυπάτε, τη στοχοποιήσατε ότι είναι δήθεν η μόνη υπεύθυνη που σας ξέφυγε με δραματικό τρόπο -κοντεύουμε τους δεκατέσσερις χιλιάδες νεκρούς- η πανδημία. Αυτή τη νέα γενιά θέλετε να σώσετε με το νέο νομοσχέδιό σας; Δεν θα τη σώσετε. Θα της δώσετε μία να πάει πιο βαθιά στον τάφο που την έχετε οδηγήσει.

Τέλος, η τροπολογία με αριθμό 1045 που καταθέσατε για την απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ των ακινήτων στα καμένα το 2018 – Μάτι και Κινέτα για να μη ξεχνιόμαστε, δηλαδή- σας εκθέτει ως Κυβέρνηση ανεπανόρθωτα. Στην αιτιολογική έκθεσή σας αυτής της τροπολογίας αναφέρεται σαφώς ότι η απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ στα ακίνητα που επλήγησαν από τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2018 οφείλεται στο ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η διαχείριση, δηλαδή η καταγραφή, η επεξεργασία και η αποζημίωση των πληγέντων τρία χρόνια μετά.

Και σας ρωτώ ευθέως –ευθύτερα δεν μπορώ να την κάνω την ερώτησή-: Με δεδομένο ότι η φετινή καταστροφή, κυρίες και κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές, στη βόρεια Εύβοια, στη Λακωνία, στην Κορινθία, στη Μεσσηνία, στην Ηλεία, στη Βαρυμπόμπη ήταν εκατοντάδες φορές μεγαλύτερη σε έκταση από το Μάτι και τη Κινέτα, σε πόσα τέρμινα λέτε αλήθεια ότι θα έχετε ολοκληρώσει τις διαδικασίες καταγραφής και αποζημίωσης των πληγέντων; Θέλετε να σας απαντήσω εγώ; Ποτέ, ποτέ των ποτών, αν κρίνω από τα δύο χρόνια που κυβερνάτε και το τι έχετε κάνει στο Μάτι, που το είχατε κάνει προεκλογική σημαία σας και ακόμα και τώρα κάνετε μια τροπολογία να απαλλαγούν από ΕΝΦΙΑ, διότι δεν έχετε βρει τι τους χρωστάτε. Ποτέ των ποτών.

Το ΜέΡΑ25, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, -κύριε Χατζηδάκη,

χαίρομαι που ήρθατε για να με ακούσετε και εσείς- έχουμε καταθέσει μια τροπολογία εδώ και πάρα-πάρα πολύ καιρό. Ξέρετε τι λέει αυτή η τροπολογία. Περίπου ξέρετε νομίζω τι λέει.

Λέει ότι η μόνη βιώσιμη και κοινωνικά συνεκτική λύση είναι αυτή που καταθέτει το ΜέΡΑ25, δηλαδή η ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων μας, κύριε Χατζηδάκη, με εναλλακτικές πηγές εσόδων πλην εισφορών.

Προτείνουμε κατ' αρχάς, τη μετατροπή του ΤΑΙΠΕΔ-Υπερταμείου, ξέρετε της τεχνικής αυτής ντροπής-ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας μας, σε αναπτυξιακή τράπεζα, οι μετοχές της οποίας θα περάσουν εξ ολοκλήρου στα ασφαλιστικά ταμεία. Ουσιαστικά, δηλαδή, η δημόσια περιουσία περνά στα ασφαλιστικά ταμεία με διττό στόχο: Πρώτον, την ενίσχυση της κεφαλαιοποίησής τους, η οποία εκμηδενίστηκε από το καταστροφικό PSI του Ευάγγελου Βενιζέλου, αλλά και ως πηγή εσόδων εφόσον θα εισρέουν στα ταμεία τα καθαρά έσοδά του από τη διαχείριση της δημόσιας περιουσίας μας και δεν θα φεύγουν στο εξωτερικό. Δεύτερη εναλλακτική πηγή εσόδων για τα ασφαλιστικά ταμεία είναι η θέσπιση ειδικού φόρου στις τράπεζες που θα κατευθύνεται εξ ολοκλήρου στην ενίσχυση του συνταξιοδοτικού μας.

Βεβαίως, όλοι εσείς αγνοήσατε επιδεικτικά αυτή μας την πρόταση, αλλά έχετε τους λόγους σας. Είστε κρατούμενοι και, μάλιστα, υποδειγματικοί της τρόικας. Το ΤΑΙΠΕΔ και το Υπερταμείο που εκποιούν τη δημόσια περιουσία είναι τέκνα της τρόικας και χρήζουν προστασίας από τα κόμματα του μνημονιακού τόξου, δηλαδή όλων υμών. Επίσης, η σωτηρία και η υπηρέσία από τους τραπεζίτες είναι διαταγή της τρόικας και προτεραιότητα, βεβαίως, των κομμάτων του μνημονιακού τόξου.

Και τώρα θα σας πω και δυο λόγια για τα τεκταινόμενα αυτές τις μέρες. Κατ' αρχάς, ήμουν εδώ και ντράπηκα για λογαριασμό όλων μας την προηγούμενη εβδομάδα στη συζήτηση σε επίπεδο Πολιτικών Αρχηγών, όπου ο κ. Μητσοτάκης, ο Πρωθυπουργός της χώρας, που συγχρόνως έχει και το μοναδικό προνόμιο να είναι και ανώνυμη εταιρεία, είπε επί λέξει -και όποιος με αμφισβητεί, ας ανατρέξει στα Πρακτικά και αυτό είναι το αποτέλεσμα, όταν κάθε τραγωδία, κάθε καταστροφή και κάθε πρόβλημα το αντιμετωπίζουμε μόνο επικοινωνιακά, όπως κάνετε δυόμισι χρόνια και δύο μήνες τώρα- από αυτό εδώ το Βήμα την προηγούμενη Τετάρτη ή Πέμπτη –δεν θυμάμαι ποια ήταν η ημέρα- ο κύριος Πρωθυπουργός: «Κατορθώσαμε να μη θρηνησουμε θύματα, αν και χάσαμε τον Βασίλη».

Και σας ρωτώ: Δεν πρέπει να ντρεπόμαστε όλοι μας που έχουμε για Πρωθυπουργό αυτόν τον άνθρωπο; Τι είναι ο Βασίλης; Τι είναι ο κ. Φλωράς; Τριάντα οχτώ ετών, πατέρας δύο παιδιών και εθελοντής μέχρι χτες, μακαρίτης σήμερα, αείμνηστος για πάντα για μας, έδωσε τη ζωή του για τους συνανθρώπους του για μια έννοια που σας είναι άγνωστη παντελώς, την αλληλεγγύη. Τι ήταν αυτός ο άνθρωπος; Ήταν κάτι άλλο; Έπεσε ένας στύλος της ΔΕΗ πάνω του και έτσι απαλλάσσεται μια ολόκληρη κβέρνηση αρίστων, επειδή δεν κάρκε, αλλά έπεσε ένας στύλος, ο οποίος έπεσε επειδή κάρκε; Αυτό το θέατρο του παραλόγου, αυτή η γελοιοδέστατη επικοινωνιακή διαχείριση δεν θα σας οδηγήσει πουθενά.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί πραγματικά είναι ντροπή και πρέπει να ντρεπόμαστε όλοι μας για αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός -δεν ξέρω πώς το είπε, αλλά το είπε- με τον περίφημο ανασχηματισμό που συνέβη χτες. Θα κλείσω σε ένα λεπτό. Πραγματικά αυτός ο ανασχηματισμός είναι για να ευθυμίσουμε και λίγο. Από πού να ξεκινήσει κάποιος και πού να τελειώσει; Θέλω να σας ρωτήσω κάτι όλους εσάς που είσατε της Συμπόλιτευσης: Τι ήταν τελικά ο κ. Κικίλιας; Ήταν καλός Υπουργός ή κακός; Γιατί αν ήταν καλός, έπρεπε να μείνει στο Υπουργείο του και αν ήταν κακός, δεν έπρεπε να πάει στο Υπουργείο που είναι η βαριά βιομηχανία της χώρας μας. Κάποιος θα πρέπει να έχει κάνει χοντρό λάθος ή που τον έβγαλε από το ένα Υπουργείο ή που τον έβαλε στο άλλο. Και τα δύο μαζί δεν γίνονται.

Επίσης, ήταν τόσο σοφός ο ίδιος αυτός φωστήρας που βγάζοντας από εκεί τον κ. Κικίλια, σκέφτηκε «Ποιον έχω τέλειο για Υπουργό Υγείας;» και βρήκε από όλους εσάς τον κ. Πλεύρη; Συγγνώμη, δεν έχω τίποτα με τον άνθρωπο, αλλά είναι ο πλέον ακατάλληλος. Σας θυμίζω ότι ο κ. Πλεύρης κυρίως είναι ένας

γραφικός άνθρωπος. Ήταν πάντα. Ήταν τότε που δήλωνε ότι πρέπει οι μετανάστες και οι πρόσφυγες να βρίσκουν τέτοια κόλαση ζωής εδώ που η κόλαση από όπου ξέφυγαν να τους φαίνεται παράδεισος. Ήταν ο ίδιος που μερικά εικοσιπεντάχρονα πριν κυβερνήσετε πήγε ξημερώματα στην πλατεία Εξαρχείων, νυχοπατώντας -συγγνώμη για τη γελοία αυτή έκφραση- και ψιθυρίζοντας ότι από Δευτέρα εδώ θα είμαστε ελεύθεροι να περπατάμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Γρηγοριάδη, γιατί είστε και εκτός θέματος.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Και σας ρωτάω ευθέως, λοιπόν, για τον Υπουργό σας -να τον χαίρεστε τέτοιον Υπουργό Υγείας-: Δύο χρόνια και δύο μήνες αφού κυβερνάτε είστε ελεύθεροι; Θέλετε να πάτε στα Εξάρχεια σήμερα το βράδυ να δούμε αν θα τα καταφέρετε; Δεν θα τα καταφέρετε. Ξέρετε γιατί δεν θα τα καταφέρετε; Γιατί ανοίξατε βεντέτα δέρνοντάς τους επί ενάμιση χρόνο και τώρα πια το έχετε πετύχει να είναι άβατο.

Λέω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε ότι με αυτά και με αυτά, με τον κ. Αποστολάκη να μην ξέρει τίνος Υπουργός είναι, με μια κυβέρνηση που δεν ήξερε αν είχε συζητήσει ο κ. Αποστολάκης με τον κ. Τσίπρα, με τον κ. Αποστολάκη να μην ξέρει αν έχει συζητήσει με τον Πρωθυπουργό, με όλο αυτό το αλαλούμ, να κάνετε αυτόν τον ασύλληπτο ανασχηματισμό.

Είναι αλήστου μνήμης, θα μείνει στην ιστορία την παγκόσμια αυτός ο ανασχηματισμός για πάρα πολλούς λόγους, αλλά κυρίως -και με αυτό θα κλείσω πραγματικά, κύριε Πρόεδρε,- γιατί με αυτόν τον ανασχηματισμό καταφέρατε τη μεγαλύτερη απειλή για την Ευρώπη, τον νεοφασισμό, να μην τη θεωρούμε και τόσο μεγάλη, καθώς τρεις άνθρωποι συνδεδεμένοι με την άκρα Δεξιά στην Ελλάδα επί δεκαετίες ολόκληρες είναι σε σημαντικότερα Υπουργεία σας. Να τους χαίρεστε και αυτούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είχα προαναγγείλει τον κ. Βεσυρόπουλο, αλλά θα μιλήσει ο κ. Τσακλόγλου με την ιδιότητα του Υφυπουργού Εργασίας Κοινωνικών Υποθέσεων και ο κ. Βεσυρόπουλος θα μιλήσει μετά για την τροπολογία επ' ολίγον.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από επισταμένη μελέτη και εργασία ενός έτους σε νομοτεχνικό, αναλογιστικό και οικονομοτεχνικό επίπεδο, έχω την τιμή να εισηγούμαι μαζί φυσικά με τον Υπουργό, τον κ. Κατζηδάκη, το νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση της επικουρικής ασφάλισης.

Το σχέδιο νόμου αποτελεί μια κυβερνητική πρωτοβουλία προνοητικής φύσης που βασίζεται σε καλές πρακτικές που εφαρμόζουν εδώ και δεκαετίες ευρωπαϊκά κράτη με αξιοζήλευτο κράτος πρόνοιας.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μια ιστορική αναδρομή: Πριν από ογδόντα εννέα χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα συζητείτο η πρώτη συστηματική απόπειρα εισαγωγής κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας. Ταμεία αλληλοβοήθειας λειτουργούσαν ήδη πολλά, αλλά η ασφάλιση εξαντλείτο στον ομοιοεπαγγελματικό χώρο χωρίς καθολική κάλυψη των μισθωτών και αργότερα, όπως προβλεπόταν, και των υπόλοιπων επαγγελματικών κατηγοριών.

Τη νομοθετική πρωτοβουλία είχε προετοιμάσει η κυβέρνηση Βενιζέλου, η οποία είχε λάβει υψηλού επιπέδου τεχνική βοήθεια από εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, κυρίως από το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, η οποία αποτυπωνόταν στην πραγματικά εξαιρετική εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο, όμως, ψηφίστηκε από την κυβέρνηση Παπαναστασίου, η οποία είχε την κοινοβουλευτική στήριξη των Φιλελευθέρων.

Κατά την αγόρευσή του από αυτό το Βήμα ο Ελευθέριος Βενιζέλος τόνισε ότι «δια των κοινωνικών ασφαλίσεων η κοινωνία η ελληνική θα είναι καλύτερον κατηρτισμένη και εφοδιασμένη καλύτερα για να αντιμετωπίσει όλους τους κινδύνους τους οποίους αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες σήμερα».

Την περίοδο εκείνη, στα βάθη της οικονομικής κρίσης που ξεκίνησε από τις Ηνωμένες Πολιτείες το 1929, διεξαγόταν στη χώρα μας μια ενδιαφέρουσα δημόσια συζήτηση στον χώρο του ριζοσπαστικού φιλελεύθερου κέντρου με χαρακτηριστικότερη ίσως μορφή τον Γιώργο Θεοδοκά, που προσπαθούσε να εντοπίσει πολιτικές για τη δημιουργία συνθηκών ανάπτυξης και ευημερίας για όλους, δηλαδή αυτό που σήμερα αποκαλούμε «συμπεριληπτική ανάπτυξη», αυτό το «inclusive growth», όπως λέγατε στα αγγλικά.

Το νομοσχέδιο των κοινωνικών ασφαλίσεων εντασσόταν ακριβώς σε αυτή τη λογική. Παρόμοια ερωτήματα εγείρονται και στη σημερινή συγκυρία. Αλλεπάλληλες κρίσεις τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς φέρνουν στο επίκεντρο της συζήτησης το ζήτημα της συμπεριληπτικής ανάπτυξης ιδίως στη διαγενεακή του διάσταση. Από κάθε άποψη -οικονομική, κλιματική και ούτε καθεξής- φορτώνουμε υπέρογκα βάρη στη νέα γενιά. Η τάση αυτή δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνεχιστεί.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά», όπως είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου, εντάσσεται ακριβώς σε αυτήν τη λογική. Αλλάζει την αρχιτεκτονική της επικουρικής ασφάλισης, προκειμένου το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας να προσαρμοστεί κατάλληλα για την αντιμετώπιση των σοβαρών προκλήσεων που θέτει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης η δημογραφική γήρανση του πληθυσμού, αλλά και άλλες παθογένειες, όπως το μέγεθος της αδήλωτης εργασίας και κατ' επέκταση, το ίδιο το μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Και, όπως και στο αντίστοιχο νομοσχέδιο των Βενιζέλου-Παπαναστασίου, στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει γίνει σημαντική προεργασία, η οποία αποτυπώνεται μεταξύ άλλων και στις τρεις συνοδευτικές μελέτες, οι οποίες είναι η αναλογιστική, η μακροοικονομική και της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους που εκπονήθηκαν αντιστοίχως από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, το ΙΟΒΕ και τον ΟΔΔΧ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελληνική κοινωνία γερνά και γερνά με ταχείς ρυθμούς. Το ποσοστό γονιμότητας, δηλαδή ο μέσος αριθμός παιδιών που γεννούν οι γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας είναι σήμερα 1,4 και είναι πολύ κάτω του αριθμού που θα επέτρεπε τη σταθεροποίηση του πληθυσμού, που είναι το 2,1.

Ταυτόχρονα, λόγω της προόδου στην υγεία και την υγιεινή, το προσδόκιμο της επιβίωσης αυξάνεται σταθερά εδώ και πολλές δεκαετίες. Οι εξελίξεις αυτές οδηγούν σε ταχύτατη αύξηση του λόγου εξάρτησης, δηλαδή του αριθμού των ηλικιωμένων ατόμων προς τα άτομα εργασιακής ηλικίας ή, διαφορετικά, του λόγου των συνταξιούχων προς εργαζόμενους.

Το υφιστάμενο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης είναι σχεδόν αποκλειστικά διανεμητικό, δηλαδή οι εισφορές των τωρινών εργαζομένων πληρώνουν τις συντάξεις των τωρινών συνταξιούχων. Τα διανεμητικά συστήματα δουλεύουν ικανοποιητικά, όταν οι εργαζόμενοι είναι πολλοί και οι συνταξιούχοι λίγοι, δηλαδή ο λόγος εξάρτησης είναι χαμηλός. Όμως, αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες, όταν η σχέση αυτή αναστραφεί.

Τις πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα ο λόγος ήταν τέσσερις πέντε εργαζόμενους για κάθε συνταξιούχο. Σήμερα το αντίστοιχο νούμερο είναι μόλις 1,7 και όλες οι μελέτες τις οποίες έχουμε μας δείχνουν ότι οι προοπτικές κάθε άλλο παρά ρόδινες είναι.

Η δημογραφική γήρανση δεν είναι αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο. Παρατηρείται σε όλες σχεδόν τις αναπτυσσόμενες χώρες και, σταδιακά, σε όλο και περισσότερες αναπτυσσόμενες χώρες. Στις περισσότερες από τις άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, όταν αντιλήφθηκαν τη σημασία του δημογραφικού κινδύνου για το διανεμητικό συνταξιοδοτικό τους σύστημα, προχώρησαν σε εισαγωγή ή ενίσχυση του κεφαλαιοποιητικού πυλώνα του συστήματος, ακριβώς για να επιτύχουν διαφοροποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου και να μειώσουν την έκθεση του συστήματος στο δημογραφικό κίνδυνο.

Σήμερα σε χώρες όπως η Δανία, η Ολλανδία ή η Σουηδία -για να αναφέρω λίγες μόνο χώρες με αξιοζήλευτο επίπεδο κοινωνικής προστασίας- η συντριπτική πλειονότητα των εργαζομένων

έχει υποχρεωτική συμπληρωματική κεφαλαιοποιητική ασφάλιση. Σε πολλές χώρες τα αποθεματικά των κεφαλαιοποιητικών συνταξιοδοτικών ταμείων ξεπερνούν το 100% του ΑΕΠ και σε ορισμένες ακόμη και το 200%. Σε όλες σχεδόν τις χώρες του ΟΟΣΑ τα κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά ταμεία γνώρισαν μεγάλη ανάπτυξη τις τελευταίες δεκαετίες.

Αυτό επιχειρεί να κάνει στη χώρα μας, ομολογουμένως με καθεστώς δέκαετιών, το παρόν νομοσχέδιο. Τι ακριβώς προβλέπει το νομοσχέδιο; Το νομοσχέδιο προβλέπει τη σταδιακή μετατροπή της επικουρικής ασφάλισης από διανεμητική σε κεφαλαιοποιητική. Η μεταρρύθμιση αφορά μόνο την επικουρική ασφάλιση και τους νέους εργαζόμενους. Η κύρια σύνταξη παραμένει ως έχει.

Πιο συγκεκριμένα, για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας από την 1^η του νέου έτους με υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση και, προαιρετικά, για όσους ασφαλισμένους είναι κάτω των τριάντα πέντε ετών με ή χωρίς υποχρέωση επικουρικής ασφάλισης που θα επιλέξουν το νέο σύστημα, οι εισφορές επικουρικής ασφάλισης κατευθύνονται σε ατομικούς λογαριασμούς, επενδύονται με βάση τις προτιμήσεις τους από το ταμείο που πρόκειται να ιδρυθεί, το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το ΤΕΚΑ, και η σύνταξή τους προσδιορίζεται από το σύνολο των εισφορών τους και τις αποδόσεις των επενδύσεών τους.

Το ΤΕΚΑ είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Η επιλογή του διοικητικού συμβουλίου και του διευθύνοντος συμβούλου γίνονται με ιδιαίτερα αυστηρές, αξιολογικές διαδικασίες και πάντα υπό την αιγίδα του ΑΣΕΠ. Η λειτουργία του βασίζεται στην επαγγελματική διαχείριση. Υιοθετούνται πρότυπα καλής διακυβέρνησης και υπάρχει διαφάνεια τόσο ως προς τις λειτουργίες του όσο και ως προς την παρεχόμενη πληροφόρηση. Κάθε ασφαλισμένος θα έχει πλήρη πληροφόρηση για τις εισφορές και τις αποδόσεις των επενδύσεών του σε πραγματικό χρόνο από τον υπολογιστή ή το κινητό του.

Στο νομοσχέδιο προβλέπονται δύο εγγυήσεις: Η πρώτη, προς τους ασφαλισμένους του υφιστάμενου συστήματος, ότι οι συντάξεις τους θα εξακολουθήσουν να υπολογίζονται με βάση τους τωρινούς κανόνες και δεν θα υπάρξει καμία περικοπή σύνταξης. Η δεύτερη, προς τους ασφαλισμένους του νέου συστήματος, ότι η σύνταξη που θα λάβουν θα αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στο ποσό των εισφορών που έχουν καταβάλει σε πραγματικούς όρους, δηλαδή, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την επίδραση του πληθωρισμού. Με άλλα λόγια, το κράτος εγγυάται μη αρνητικές αποδόσεις. Ουσιαστικά, δηλαδή, στις διακυμάνσεις της αγοράς υπόκεινται μόνο οι αποδόσεις των επενδύσεων και όχι οι καταβληθείσες εισφορές.

Πάντως πρέπει να ομολογήσω ότι με βάση την εμπειρία πολλών άλλων χωρών αλλά και προσομοιώσεις που κάναμε, σε ελάχιστες περιπτώσεις θα χρειαστεί να γίνει χρήση αυτής της εγγύησης.

Επιπρόσθετα, στο νομοσχέδιο υπάρχουν δύο ευνοϊκές διαφοροποιήσεις σε σχέση με το υφιστάμενο σύστημα. Πρώτον, σε ασφαλισμένους που δεν συμπληρώνουν δεκαπενταετία ασφάλισης επιστρέφονται οι εισφορές σε πραγματικούς όρους, αλλά όχι οι αποδόσεις των επενδύσεών τους. Δεύτερον, σε περίπτωση αναπηρίας ή θανάτου ασφαλισμένου με χαμηλές εισφορές παρέχεται σύνταξη που αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στις εισφορές δεκαπενταετίας ανειδίκευτου εργάτη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση έχει τέσσερις στόχους:

Πρώτον, να μειώσει την έκθεση της κοινωνικής ασφάλισης στο δημογραφικό κίνδυνο, να επιτύχει διαφοροποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου για το σύνολο της κοινωνικής ασφάλισης και κατ' αυτόν τον τρόπο να ενισχύσει τη σταθερότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης συνολικά. Οι ασφαλισμένοι του νέου συστήματος θα λαμβάνουν τρεις συντάξεις: εθνική, ανταποδοτική και επικουρική. Αυτές υπόκεινται σε διαφορετικούς κινδύνους: δημοσιονομικό, δημογραφικό, αγορών. Όμως, λόγω του ότι οι κίνδυνοι αυτοί δεν έχουν πολύ μεγάλη υψηλή θετική συσχέτιση, ο συνολικός κίνδυνος μειώνεται και αυτό βελτιώνει τη σταθερότητα ολόκληρου του συστήματος κοινωνικής ασφάλι-

σης. Με άλλα λόγια, δεν βάζουμε όλα τα αυγά μας σε ένα καλάθι. Και να μην ξεχνάμε ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι πρώτα απ' όλα μια μορφή ασφάλισης και αυτή είναι βασική αρχή των ασφαλειών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρίες Πρόεδρε, είχα την εντύπωση ότι ήταν δεκαπέντε τα λεπτά που είχα στη διάθεσή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μπορείτε να κάνετε χρήση και της δευτερολογίας σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Δεύτερον, να δημιουργήσει αποτελεσματικές, σημαντικό τμήμα των οποίων θα επενδυθεί στην ελληνική οικονομία, δίνοντας ώθηση στην παραγωγικότητα και την οικονομική ανάπτυξη, δημιουργώντας περισσότερες και καλύτερες αμειβόμενες θέσεις εργασίας, γεγονός που θα οδηγήσει σε υψηλότερους άμεσους και έμμεσους φόρους και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης.

Ας μην ξεχνάμε ότι οι επενδύσεις είναι ουσιαστικά το καύσιμο της ανάπτυξης και το ποσοστό των επενδύσεων στο ΑΕΠ στην Ελλάδα είναι το χαμηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τρίτο να δώσει υψηλότερες συντάξεις στους ασφαλισμένους του νέου συστήματος. Το υφιστάμενο σύστημα επικουρικής ασφάλισης είναι αυτό που ονομάζεται νοητής κεφαλαιοποίησης και μηδενικού ελλείμματος. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι κάθε χρονιά το σύνολο των παρεχόμενων συντάξεων πρέπει να ισούται με το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών.

Κατά συνέπεια, το ποσοστό αναπλήρωσης των επικουρικών συντάξεων, δηλαδή, ο λόγος της μέσης επικουρικής σύνταξης προς το μέσο μισθό, εξαρτάται από την εξέλιξη του λόγου του αριθμού των συνταξιούχων προς τον αριθμό των ασφαλισμένων. Ο λόγος αυτός χειροτερεύει διαχρονικά και αυτό οδηγεί σε σημαντική μείωση των ποσοστών αναπλήρωσης. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, από 16% που είναι σήμερα το ποσοστό αναπλήρωσης της επικουρικής σύνταξης, θα πέσει στο 9,5% μέσα σε τρεις μόλις δεκαετίες.

Όπως ανέφερα προηγουμένως, δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό. Παρόμοια κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά συστήματα λειτουργούν εδώ και δεκαετίες σε πολλές χώρες. Η εμπειρία των χωρών αυτών δείχνει ότι οι πραγματικές αποδόσεις των κεφαλαιοποιητικών συστημάτων –τα έδειξε και ο κ. Χατζηδάκης προηγουμένως– έχουν μεν υψηλότερες διακυμάνσεις από αυτές των διανεμητικών συστημάτων, αλλά μακροχρονίως είναι πολύ υψηλότερες και ιδίως από αυτές των διανεμητικών συστημάτων γερασμένων κοινωνιών όπως η ελληνική.

Με βάση αυτήν την εμπειρία, εκτιμούμε ότι οι συντάξεις του νέου συστήματος θα είναι αισθητά υψηλότερες από αυτές του υφιστάμενου.

Τέταρτον, να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη της νέας γενιάς στο ασφαλιστικό σύστημα. Η δημιουργία των ατομικών «κοινοπαράδων» δημιουργεί ισχυρά αντικίνητρα για συμμετοχή των νέων στην ανασφάλιστη εργασία. Αυτό βοηθά στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των νέων προς το ασφαλιστικό σύστημα συνδέοντας με απτό και διαφανή τρόπο τις εισφορές τους με τη σύνταξη και απαντώντας στην ανησυχία που εκφράζουν πολλοί νέοι ότι «δεν θα πάρω ποτέ σύνταξη». Ταυτόχρονα, ο περιορισμός της ανασφάλιστης εργασίας θα έχει προφανείς θετικές επιπτώσεις τόσο στα έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος όσο και στην ελληνική οικονομία γενικότερα.

Ακούστηκαν διάφορα αντεπιχειρήματα, κατά τη γνώμη μου, τα περισσότερα ήταν εντελώς αβάσιμα, στα οποία έχω ήδη απαντήσει κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων και θα αναφερθώ επίσης στη δευτερολογία μου.

Θα ήθελα, όμως, εδώ να σταθώ στο μόνο αντεπιχείρημα που ακούστηκε και θα μπορούσε να είναι βάσιμο, αλλά δεν είναι. Είναι αυτό του κόστους μετάβασης. Το κόστος μετάβασης προκύπτει ακριβώς επειδή δεν πρόκειται να γίνουν περικοπές στις συντάξεις του υφιστάμενου συστήματος. Ανάλογα με το επιτόκιο προεξόφλησης, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή υπολόγισε ότι αυτό το κόστος είναι από κάτι λιγότερο από 50 δισεκατομμύρια ευρώ έως κάτι περισσότερο από 70 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο κεντρικό σε-

νάριο με προεξοφλημένες τιμές το κόστος μετάβασης εκτιμάται στα 56 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επαναλαμβάνω, όμως, ότι εδώ μιλάμε για ένα βάθος πενήντα ετών. Για να έχουμε ένα το μέτρο σύγκρισης, πέρυσι μόνο για τη στήριξη του συνταξιοδοτικού συστήματος ο προϋπολογισμός έδωσε 16 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το αντίστοιχο κόστος θα καλύπτεται σε τέσσερα μόλις χρόνια -αντιστοιχεί σε τέσσερα μόλις χρόνια επιχορηγήσεων του προϋπολογισμού. Όμως, αυτό δεν είναι το κυριότερο επιχείρημα.

Το κυριότερο επιχείρημα είναι το ότι αυτό είναι το ακαθάριστο κόστος. Γιατί είναι το ακαθάριστο κόστος; Είπα και προηγουμένως ότι σημαντικό τμήμα των πόρων του νέου ταμείου πρόκειται να επενδυθεί μέσα στην ελληνική οικονομία. Αυτό δίνει ώθηση στην οικονομική ανάπτυξη και αυτό οδηγεί σε υψηλότερους φόρους και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης.

Σύμφωνα με τη μακροοικονομική μελέτη του IOBE, στο κεντρικό σενάριο τα πρόσθετα δημοσιονομικά οφέλη είναι περίπου 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Πέραν της πεντηκονταετίας -που είναι το χρονικό πλαίσιο των οικονομικών μελετών που κατατέθηκαν στη Βουλή- τα οφέλη θα διαχέονται στην οικονομία και τα επιπρόσθετα δημοσιονομικά έσοδα που θα προκύψουν δεν θα καταγράφονται στον προϋπολογισμό με διακριτό τρόπο. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν, κάθε άλλο μάλιστα.

Επομένως, το καθαρό κόστος μετάβασης είναι απολύτως διαχειρίσιμο και αυτό είναι πέραν των λοιπών ωφελειών για τους εργαζομένους και την ελληνική οικονομία.

Πάντως, θα ήθελα να επισημάνω, απευθυνόμενος στους μελλοντικούς Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας, ότι ενώ το ακαθάριστο κόστος μετάβασης θα καταγράφεται στον προϋπολογισμό, τα οφέλη θα διαχέονται στην οικονομία και τα επιπρόσθετα δημοσιονομικά έσοδα που θα προκύψουν δεν θα καταγράφονται στον προϋπολογισμό με διακριτό τρόπο. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν, κάθε άλλο μάλιστα.

Άλλωστε, να μην ξεχνάμε, όπως αναφέρθηκε από πολλούς ομιλητές, ότι ένα σημαντικό μέρος της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας στο παρελθόν ουσιαστικά χρηματοδοτήθηκε από τα πλεονάσματα της κοινωνικής ασφάλισης στα πρώτα χρόνια λειτουργίας του συστήματος και προφανώς, αυτό είχε επίσης πάρα πολύ μεγάλες δημοσιονομικές συνέπειες.

Αξιοτίμες κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη δεκαετή οικονομική κρίση που προηγήθηκε παρακολουθήσαμε πολλές άγονες αντιπαράθεσεις, την ώρα που η χώρα βρισκόταν υπό άμεσο κίνδυνο χρεοκοπίας. Ειδικά σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό, οι αντιπαράθεσεις ήταν εντονότερες. Το αποτέλεσμα, όμως, ήταν κοινό και δυσμενές για όποιον ερχόταν στην κυβέρνηση και αντιμετώπιζε την πραγματικότητα.

Η Αντιπολίτευση εστιάζει συνήθως στο τι κόστος έχει μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αυτό είναι σχετικά εύκολο να μετρηθεί. Τι κόστος, όμως, προκύπτει, όταν η οικονομία μας μένει καθηλωμένη σε χαμηλή ανάπτυξη λόγω της μη υλοποίησης της μεταρρύθμισης; Αυτό είναι το πραγματικό σημαντικό ερώτημα και σε αυτό πρέπει να απαντήσουμε.

Αν κάτι έπρεπε να έχουμε διδαχτεί από τη δεκαετή κρίση είναι η αξία της συναίνεσης και της γόνιμης Αντιπολίτευσης, της Αντιπολίτευσης που αντιλαμβάνεται τα προβλήματα και προτείνει λύσεις και βελτιώσεις.

Το ασφαλιστικό είναι εθνικό θέμα και όπως και στην εξωτερική πολιτική υπάρχει λίγο-πολύ μια εθνική γραμμή και μια κουλτούρα διακομματικής συνεννόησης, το ίδιο θα πρέπει να γίνει και με το ασφαλιστικό. Αυτό είναι κάτι -το επεσημάναν και ορισμένοι ομιλητές προηγουμένως- που ήδη συμβαίνει σε ορισμένες χώρες. Το ασφαλιστικό δεν αφορά τη θητεία μίας κυβέρνησης, αλλά διατρέχει την πορεία πολλών κυβερνήσεων, γιατί για ό,τι αποφασίζει μια κυβέρνηση αναπόφευκτα στην υλοποίησή του θα εμπλακούν και οι επόμενες κυβερνήσεις.

Το νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση επικουρικής ασφάλισης αποτελεί μία σημαντική μακρόπνοη διαρθρωτική μεταρρύθμιση με κύριους ωφελημένους τη νέα γενιά που θα απολαύσει υψηλότερες συντάξεις στο μέλλον, χωρίς να θίγεται το βιοτικό επίπεδο των συνταξιούχων του υφισταμένου συστήματος. Έχει προνοητικό χαρακτήρα και ενισχύει τη σταθερότητα του συνό-

λου του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, ενισχύει τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας και βοηθά τόσο στον περιορισμό της αδήλωτης εργασίας όσο και στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των νέων στην κοινωνική ασφάλιση. Πρόκειται για ένα μεγάλο βήμα εκσυγχρονισμού του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που έρχεται -για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Ελευθερίου Βενιζέλου «να αντιμετωπίσει έναν σημαντικόν κίνδυνον που αντιμετωπίζει η κοινωνία σήμερον».

Θα ήταν ευχής έργον αν το νομοσχέδιο αυτό υποστηριζόταν από ευρύτερες δυνάμεις μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Ειλικρινά το οφείλουμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά θα δώσω τρία λεπτά στον κ. Βεσυρόπουλο για να αναπτύξει την τροπολογία του.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλησπέρα σας και καλό μήνα!

Τα δύο μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα διαχρονικά είναι το δημογραφικό και το ασφαλιστικό. Τώρα έρχεται να προστεθεί και η κλιματική αλλαγή. Το δημογραφικό και το ασφαλιστικό συνδέονται άμεσα και είναι τα μεγαλύτερα θέματα τα οποία έχουμε πληρώσει πολύ ακριβά όλες αυτές τις δεκαετίες.

Όπως σας εξήγησε προηγουμένως -αν τον ακούσατε- ο κ. Τσακλόγλου, το συνταξιοδοτικό σύστημα είναι κάτι πολύ πρόσφατο, ούτε εκατό χρόνια δεν έχουν συμπληρωθεί από τότε που δόθηκαν οι πρώτες συντάξεις επί κυβερνήσεως του Ελευθερίου Βενιζέλου. Το ΙΚΑ ιδρύθηκε επί Ιωάννη Μεταξά το 1937-1938, αν θυμάμαι καλά. Δεν υπήρχαν πριν αυτά, δεν υπήρχαν, δεν υπήρχαν συντάξεις πριν, δεν ήταν κάτι δεδομένο οι συντάξεις. Οι συντάξεις -να φανταστείτε- εισήχθησαν για πρώτη φορά στη Γερμανία του Μπίσμαρκ και οι συνταξιούχοι έβγαιναν τότε στα εξήντα πέντε τους χρόνια, δηλαδή το όριο ηλικίας ήταν πολύ χαμηλότερο από ό,τι είναι σήμερα.

Για να καταλάβετε, λοιπόν, για τι πράγμα μιλάμε, μιλάμε για ένα πάρα πολύ δύσκολο σύστημα, το οποίο, δυστυχώς, στην Ελλάδα το κάνουμε ακόμα δυσκολότερο με την αυθαιρεσία, τον λαϊκισμό και τη δημαγωγία όλων των κυβερνήσεων, ουδεμιάς εξαιρουμένης, ουδεμιάς! Όλοι έδιναν αυξήσεις από το παράθυρο, κλοτσούσαν το κονσερβοκούτι πιο κάτω, μέχρις ότου φυσικά το σύστημα έσκασε, δεν άντεξε. Γιατί λένε πολλοί: Μα, πώς έβγαιναν οι αυξήσεις στις συντάξεις; Το θυμάστε; Το θυμάστε ή το έχετε ξεχάσει; Με υπουργικές αποφάσεις ή με νόμους που έφερνε η εκάστοτε κυβέρνηση αύξαινε τις συντάξεις, για να κανονάκεψι το ακροατήριο, όχι γιατί πήγαιναν καλύτερα τα οικονομικά, ούτε γιατί αυξάνονταν οι ασφαλιστικές εισφορές, αλλά για να καλύψουν καθαρά εκλογικούς σκοπούς και τίποτα άλλο. Όλες οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας συμπεριλαμβανομένης, έτσι; Για να είμαστε ρεαλιστές.

Το 2001 έκανα την πρωινή εκπομπή στην ΕΡΤ. Τότε είχε έρθει το «νομοσχέδιο Γιαννίτση», αν το θυμάστε. Θα έπρεπε να το θυμάστε, παρ' όλο που έχουν περάσει είκοσι χρόνια. Είχε έρθει στην εκπομπή μου και ο Γιαννίτσης και ο Σπράος που ήταν πρόεδρος της επιτροπής που έφτιαξε το νομοσχέδιο. Και μου λέει ο Σπράος, αφού μου εξήγησε τα στοιχεία: «Εάν δεν κάνουμε σημαντικές παρεμβάσεις, σε δέκα χρόνια δεν θα μπορούμε να πληρώσουμε συντάξεις».

Τότε, όπως θυμάστε, έγινε εναντίον του «νομοσχεδίου Γιαννίτση» το μεγαλύτερο συλλαλητήριο στην ιστορία της Ελλάδας, μεγαλύτερο από αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Ήταν από την άκρη Δεξιά μέχρι την άκρη Αριστερά, άπαντες και η Νέα Δημοκρατία μέσα -έτσι, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, εγώ δεν μασάω ποτέ τα λόγια μου- για να μην περάσει το νομοσχέδιο. Και το ΠΑΣΟΚ ήταν μέσα, το ΠΑΣΟΚ που έφερε το νομοσχέδιο.

Μετά από αυτό το συλλαλητήριο ο Σημίτης αναγκάστηκε να αποσύρει το νομοσχέδιο. Πέρασαν δέκα χρόνια και μετά από

δέκα χρόνια δεν υπήρχαν χρήματα για να πληρωθούν οι συντάξεις, όπως ακριβώς τα είχε προβλέψει ο Σπράος.

Να φανταστείτε ότι στη δεκαετία μεταξύ 2001 και 2010 που χρεοκόπησε η Ελλάδα το κόστος του κρατικού προϋπολογισμού για το συνταξιοδοτικό σύστημα ήταν πάνω από 250 δισεκατομμύρια ευρώ, περίπου πάνω από τα 2/3 του δημόσιου χρέους. Τόσο κόστισε η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, που ήταν ένα σαθρό, σάπιο ασφαλιστικό σύστημα.

Και μετά, βέβαια, το 2010, το 2011 και μετά φτάσαμε στις πρωτοφανείς περικοπές των συντάξεων, σε αυτό το αίσχος που έγινε εις βάρος των συνταξιούχων -πολύ το καταλαβαίνω- έγιναν αδικίες. Άνθρωποι που είχαν πληρώσει δεν πήραν σύνταξη, ενώ άνθρωποι που δεν είχαν πληρώσει συνέχιζαν να παίρνουν μεγάλες συντάξεις. Έγιναν πολλές αδικίες, δεν υπάρχει αμφιβολία. Την τελευταία δεκαετία έγιναν φοβερά πράγματα στο συνταξιοδοτικό σύστημα, αλλά ήταν απότοκα των προηγούμενων δεκαετιών αυτά τα οποία έγιναν.

Και σήμερα ακόμα -για όσους δεν θέλουν να το σκεφτούν- το ασφαλιστικό σύστημα χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό με ποσοστό πολύ μεγαλύτερο από του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θυμάμαι καλά, είναι περίπου 12%, στην Ελλάδα είναι περίπου 20% το ποσοστό του ΑΕΠ, του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος που κατευθύνεται προς το συνταξιοδοτικό σύστημα. Είναι τεράστιο, είναι τεράστιο.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να το αντιμετωπίσουμε ρεαλιστικά και να πούμε τι θα κάνουμε. Πώς θα το αντιμετωπίσουμε αυτό, βρε παιδιά; Δεν γίνεται να συνεχιστεί έτσι, όταν μάλιστα έχουμε και τον βραχά του δημογραφικού προβλήματος, το οποίο γίνεται κάθε μέρα και χειρότερο! Σας εξήγησαν πολλοί ομιλητές το πώς ήταν οι εργαζόμενοι πριν από τριάντα, σαράντα χρόνια και πώς είναι σήμερα σε σχέση με έναν συνταξιούχο.

Άρα, το σύστημα εκ των πραγμάτων πρέπει να γίνει κεφαλαιοποιητικό. Δεν γίνεται διαφορετικά, αν δεν γίνει κεφαλαιοποιητικό. Υπάρχει η εθνική σύνταξη -πολύ σωστά και πρέπει να την ενισχύουμε όσο μπορούμε ανάλογα και με τα οικονομικά- αλλά από κει και πέρα ό,τι βάζεις θα παίρνεις. Δεν μπορεί να παίρνεις αυτά που δεν έχεις βάλει! Δεν μπορεί να τα παίρνεις με υπουργική απόφαση! Θυμάστε κάποτε -τι λέω και είναι τρελό- που υπήρξαν άνθρωποι που έπαιρναν σύνταξη μεγαλύτερη από τον μισθό τους στην Ελλάδα; Έπαιρναν μεγαλύτερη σύνταξη από τον μισθό! Δεν υπάρχει συνταξιοδοτικό σύστημα στον κόσμο ολόκληρο που να μπορεί να συντηρηθεί με αυτές τις νοοτροπίες, πόσω μάλλον σε μία χώρα όπως η Ελλάδα που αντιμετωπίζει και τεράστιο οικονομικό πρόβλημα, αλλά και τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα, το οποίο θα γίνεται μάλλον χειρότερο παρά καλύτερο.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες έρχεται αυτό το νομοσχέδιο για την επικουρική ασφάλιση. Κατά τη γνώμη μου, είναι ένα τολμηρό νομοσχέδιο. Φυσικά θέλει χρόνο. Μετά από τριάντα, τριάντα πέντε χρόνια θα αρχίσουν να καταβάλλονται αυτά τα οποία θα δίνουν τώρα. Όμως, είναι προς την κατεύθυνση αυτού που σας είπα, του μόνου που μπορεί να γίνει, δηλαδή το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Δεν μπορεί να γίνει τίποτα άλλο στην Ελλάδα σήμερα. Θα πετύχει; Τι να σας πω; Μετά από δεκαπέντε και είκοσι χρόνια δεν μπορεί να ξέρει κανείς πώς θα είναι η κατάσταση, αλλά είναι η κατεύθυνση αυτή που πρέπει να ακολουθείται συνολικά, κατά τη γνώμη μου και πιο τολμηρά και στην κύρια σύνταξη και όχι μόνο στην επικουρική.

Από κει και πέρα, όμως, θα πρέπει να πω και κάτι άλλο -και θα τελειώσω, για να μην σπαταλώ άλλο τον χρόνο- επειδή το άκουσα από πάρα πολλούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Άκουσα ότι θα τζογάρονται τα χρήματα. Θεωρείτε τζόγο την επένδυση; Θέλω να το καταλάβω αυτό. Η επένδυση, είτε σε μετοχές, είτε σε ομόλογα, είναι τζόγος; Δηλαδή, λέτε στους συνταξιούχους της Καλιφόρνιας, γιατί το συνταξιοδοτικό σύστημα στην Καλιφόρνια επενδύει σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, ότι τζογάρουν και κακώς επενδύουν σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, όταν εκδίδονται; Αυτό τους λέτε;

Άκουσα, επίσης, τον φίλο μου κ. Γρηγοριάδη να λέει για χρηματιστηριακό τζόγο. Ξέρει ο κ. Γρηγοριάδης ή κάποιος από σας τους συναδέλφους της Αριστεράς αν υπάρχει κάποια άλλη

χώρα, εκτός από τη Βόρεια Κορέα, που να μην υπάρχει χρηματιστήριο;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνούσα με τον συνάδελφο κ. Λοβέρδο με μία μικρή διαφοροποίηση. Ο κ. Λοβέρδος περιέγραψε ακριβώς την πολιτική δράση όσων βάζουν το κόμμα πάνω από τη χώρα. Άρα, περιέγραφε την πρακτική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη τα δύο τελευταία χρόνια. Και να θυμίσω ότι όλα αυτά που περιγράψατε για το αδιέξοδο του ασφαλιστικού, το οποίο επιδεινώνεται και με το σημερινό νομοθέτημα, είχαν σαν αποτέλεσμα να σκάσει η χώρα χρεοκοπημένη το 2009.

Άρα, μην προχωράτε σε γενικεύσεις με τον άγνωστο «Χ». Η χώρα χρεοκόπησε στα χέρια των δικών σας κυβερνήσεων το 2009. Δεν υπάρχει γενική και συλλογική ευθύνη. Δεν είστε τιμητές και δεν είμαστε εμείς κατηγορούμενοι, γιατί πλέον έχει αρχίσει να γίνεται κωμικό, τραγικό, η μανιέρα ότι για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ! Περιγράψατε με ακρίβεια τον ορισμό του πελατειακού κράτους που είστε ακτινογραφία του!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειαζόταν το χθεσινό φιάσκο του «Λαϊκού Ορθόδοξου Ανασχηματισμού» για να επιβεβαιωθεί η άποψη ότι εκτός από επικίνδυνοι -το ζει και το βιώνει ο τόπος τα τελευταία δύο χρόνια- αρχίζετε και γίνεστε και λίγο κωμικοί, γιατί δεν μπορεί μετά από κάθε αποτυχία της διετούς διακυβέρνησης Μητσοτάκη να υπάρχει η στερεότυπη απάντηση «Ε, καλά, φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ» και να διατυπώνεται με κάθε τρόπο, χωρίς καμμία αναστολή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Ακόμα από χθες δεν συγκρατούν τα σκωπτικά τους σχόλια ούτε καν οι ψηφοφόροι σας, οι άνθρωποι της δικής σας παράταξης. Συζητάμε για την περίπτωση του ναυάρχου και πρώην Υπουργού Αποστολάκη. Θέλετε να σας δώσω ένα παράδειγμα αυτού του φιάσκου με άλλον πρωταγωνιστή; Είναι δυνατόν να περιγράψουμε Υφυπουργό της Κυβέρνησης, ο οποίος ορκίζεται Υφυπουργός Αλιευτικής Πολιτικής και να δηλώνει «Είμαι υπερήφανος γιατί ορκίζομαι για να βοηθήσω τους συμπολίτες μου στην Εύβοια», στην καμένη Εύβοια; Δηλαδή, τι ακριβώς θα κάνει ο κ. Κεδίκογλου στους παραγωγούς ρητίνης και στους μελισσοουργούς; Δεν είναι ψαράδες. Κάηκε η περιουσία των ανθρώπων, το βίος τους, το περιβάλλον, το δάσος και ο Υφυπουργός Αλιευτικής Πολιτικής, αλιεύοντας ψήφους, δηλώνει πριν την ορκωμοσία του «Χαίρομαι γιατί ορκίζομαι στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη»; Δεν είναι αυτό πελατειακό και αδιαφανές κράτος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, επικεντρωθείτε στο θέμα, γιατί θα ανοίξετε έναν άλλο κύκλο ομιλιών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το περίμενα. Αυτό είναι το δυστύχημα. Όμως, σας παρακαλώ, θα ήθελα να ορίσω εγώ το θέμα της ομιλίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εντάξει, μπορείτε να ομιλήσετε για δύο λεπτά, αλλά εσείς θα χάσετε χρόνο.

Εν πάση περιπτώσει, ορίστε, συνεχίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Σας ευχαριστώ για το ενδιαφέρον, αλλά θα προσπαθήσω να είμαι εντός του χρόνου.

Μετά από δύο χρόνια, λοιπόν, καταστροφικής διακυβέρνησης, η ομηρία σας ως Κοινοβουλευτική Ομάδα Πλειοψηφίας για να στηρίζετε έναν Πρωθυπουργό, που δεν μπορεί να αναλάβει ούτε την ευθύνη ενός ανασχηματισμού, δεν είναι αστείο. Υπάρχει και μία συγκυρία. Έχετε συμπληρώσει, αν δεν κάνω λάθος, είκοσι πέντε μήνες στη διακυβέρνηση της χώρας και φέρετε σήμερα το νομοσχέδιο για την κατάργηση -στην ουσία- της επικουρικής ασφάλισης. Επειδή έχετε εισάγει όντως και όρους πολιτικού τζόγου, έχετε δηλητηριάσει τη δημόσια ζωή με κάθε μορφή τοξικής προσέγγισης, με κάθε μορφή τυμβωρυχία, τώρα εισάγετε και τον πολιτικό τζόγο. Να το δεχτούμε. Όμως, έχετε τραβήξει το φύλλο που καίγεστε, γιατί είναι υποκριτική η στάση και το ενδια-

φέρουν που δηλώνετε για τη νέα γενιά. Έχετε αποδείξει έμπρακτα πόσο κυνηγάτε, μισείτε, τυραννάτε, όταν η χώρα με τον υψηλότερο δείκτη ποσοστών ανεργίας στους νέους ανθρώπους, θα χάσει και το τεκμήριο της δημόσιας στήριξης και της επικουρικής ασφάλισης. Μα, τόσο υποκρισία;

Βέβαια, το πιο σημαντικό, όταν καταφεύγετε στο εύκολο επιχείρημα «Για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ», είναι ότι ταυτόχρονα ενεργοποιείτε και τα περίστροφα της λάσπης. Το είδαμε σήμερα και για τον ανασχηματισμό.

Βέβαια, το πιο σημαντικό, για το οποίο σας καλούμε μήνες να απαντήσετε και αρνείστε πεισματικά, είναι γιατί έχετε τέτοιο μένος για τις νέες γενιές, τέτοιο μένος για τους νέους ανθρώπους, τα νέα αγόρια και τα κορίτσια αυτής της χώρας. Ποτέ άλλοτε τεκμηριωμένα δεν υπήρξε κυβέρνηση που στοχοποίησε τους νέους με τέτοιο κυνισμό, τόσο όρια του σαδισμού. Και ξεκινήσατε πριν την πανδημία με την απελευθέρωση των απολύσεων, με υπογραφή Γιάννη Βρούτση.

Στις εργασιακές σχέσεις έχετε συναίσθηση ποια ήταν η εικόνα φέτος το καλοκαίρι; Μιλάμε για δεκατέσσερις ώρες την ημέρα εργασία, δέκα ημέρες συνεχιζόμενη εργασία στην καλύτερη περίπτωση. Ψέλλισε κάποιος τον όρο «υπερωρίες»; Τυπώνονται ακόμα στην ψηφιακή κάρτα που «θα» εκδοθεί με βάση την πολυδιαφημισμένη παρέμβασή σας στα εργασιακά.

Καταλαβαίνω γιατί οι νέοι εισπράττουν αυτή τη στάση από εσάς. Μπορώ να το εξηγήσω. Δεν θέλω, όμως, να το παραδεχτώ ότι είναι τόσο, μα τόσο κυνική η εκδοχή από την πλευρά σας, γιατί δεν δημοσκοπείται η στάση αξιοπρέπειας και ωριμότητας που δείχνουν, κάτι που στερείστε εσείς ως Κυβέρνηση. Και το στερείστε χαρακτηριστικά.

Είναι νωπή, ξέρετε, ακόμη η σκληρή αλήθεια για το πώς συμπεριφέρεστε στις νέες γενιές με τα αποτελέσματα του νομοσχεδίου Κεραμέως -διεσώθη στον ανασχηματισμό, δεν έβαλε μονογραφή ο Σαμαράς για αλλαγή, οπότε διεσώθη- το τι συνέβη στα ΑΕΙ με την είσοδο νέων ανθρώπων και τη διεκδίκηση του μέλλοντός τους. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ανοίγουν τα σχολεία σε λίγες ημέρες. Υπερασπίζεστε χωρίς ντροπή την αύξηση του αριθμού των παιδιών στις τάξεις σε είκοσι επτά, την ώρα που κουνάτε με ευκολία το δάχτυλο ως υπεύθυνους για την πανδημία σε όλους τους άλλους εκτός από την Κυβέρνηση και τον Μητσοτάκη.

Ψέματα, απειλές και επικοινωνία και σε αυτό το νομοσχέδιο. Αυτά είναι τα δομικά υλικά, είναι τα χαρακτηριστικά σας. Δεν θα μείνω στον ανασχηματισμό, γιατί δεν χρειάζεται και πολύ μεγάλη προσπάθεια να καταλάβεις γιατί οι «υπερεπιτυχημένοι» Υπουργοί Κικίλιας, Θεοχάρης και Χρυσοχοϊδης είδαν την πόρτα της εξόδου. Στερείται, δηλαδή, ενδιαφέροντος να το αναλύσει κάποιος.

Εκείνο όμως που έχει ενδιαφέρον είναι ότι η αιτία του πανικού σας είναι ότι αναδεικνύεται, παρά τα στεγανά της προπαγάνδας και της παραπληροφόρησης, η σύγκριση με τα κυβερνητικά αποτελέσματα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και την προγραμματική προοπτική του, παρά το ταχικό μέτωπο το οποίο υποστηρίζετε.

Ακούω τις τελευταίες ώρες -θα κλείσω με αυτό- να αναφέρεστε πολλοί από εσάς στον όρο «αποστασία». Θέλω να σας θυμίσω -αν και κάποτε ο κ. Μητσοτάκης είχε πει ότι «ε, η ιστορία μπορεί να μην και πολύ χρήσιμη για τα νέα παιδιά»- ότι εκτός από την αποστασία, ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και μια άλλη ιστορική καμπή σε αυτήν τη χώρα. Είναι ο ανένδοτος νέων ανθρώπων, είναι ο ανένδοτος γενιών, για να στεριώσει σε αυτόν τον τόπο πραγματική δημοκρατία, να υπάρχουν δημόσια ελεuthera πανεπιστήμια, αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη. Μεσολάβησαν δύο σκολα χρόνια, είναι η αλήθεια. Μεγάλο μέρος, όμως, εκείνου του ανένδοτου αγώνα βρήκε δικαίωση.

Ξέρετε τι φοβάμαι ή μάλλον εύχομαι, εκτιμώ ότι θα σας συμβεί; Μπροστά στα μάτια σας θα περνάει και πάλι η ιστορία ενός νέου ανένδοτου, που δεν δημοσκοπείται, που αρνείστε να τον καταλάβετε γιατί χαλάει τις συμφωνίες σας που σας έφεραν στην εξουσία. Είναι ένας νέος ανένδοτος μιας νέας γενιάς, που ζητάει και πάλι δικαιοσύνη, δημοκρατία και ισονομία. Στο τελευταίο υπάρχουν πολλά σοβαρά κενά. Όταν το καταλάβετε, θα είστε και πάλι στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, θα αναζητάτε και νέο αρχηγό, αλλά πολύ περισσότερο θα αναζητάτε νέο πολιτικό προσανατολισμό.

Μην είστε τόσο κυνικοί, μην πολεμάτε τις νέες γενιές, αποδεχθείτε τη νομοτέλεια ότι τα νέα παιδιά οφείλουν να αμφισβητούν και οφείλουμε να τα σεβόμαστε. Ένα δείγμα γραφής προς αυτήν την κατεύθυνση θα ήταν να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο, όχι για το καλό του κόμματός σας, αλλά για το καλό του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Βεσυρόπουλος, για να αναπτύξει την τροπολογία του Υπουργείου Οικονομίας, και μετά θα μιλήσει η κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Κύριε Βεσυρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση συνεχίζει να προχωρά με διαρκείς θεσμικές παρεμβάσεις προκειμένου να διευκολυνθεί η επιστροφή στην κανονικότητα όλων των πολιτών, αλλά και να στηριχθούν έμπρακτα όσοι το έχουν ανάγκη. Η διαδικασία αυτών των θεσμικών παρεμβάσεων δεν έχει στατικά χαρακτηριστικά, αλλά δυναμικά. Έχουμε πλήρη συναίσθηση της πραγματικότητας, των δυσκολιών, που αντιμετωπίζουν οι πολίτες και ιδιαίτερα αυτοί που έχουν πληγεί είτε από την πανδημία είτε από τις φυσικές καταστροφές. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται και η τροπολογία με γενικό αριθμό 1045 και με ειδικό αριθμό 71 που κατατέθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων που συζητείται σήμερα στην Ολομέλεια.

Η τροπολογία αυτή περιέχει δύο άρθρα με συγκεκριμένη στόχευση. Το πρώτο άρθρο συνδέεται με την απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ και για το έτος 2021 των ακινήτων που βρίσκονται στις περιοχές της Περιφέρειας Αττικής και της Περιφερειακής Ενότητας Κορινθίας που επλήγησαν από τις πυρκαγιές στις 23 και 24 Ιουλίου του έτους 2018. Όπως είναι γνωστό, έχει χορηγηθεί απαλλαγή από τον ΕΝΦΙΑ και για τα έτη 2018, 2019 και 2020. Η Κυβέρνηση όμως έκρινε ότι δεν έχουν διαφοροποιηθεί οι συνθήκες εκείνες που επέβαλαν τη στήριξη αυτών των ανθρώπων, ότι δεν έχουν αμβλυνθεί πλήρως οι συνέπειες για τους πολίτες που είδαν τις περιουσίες τους να υφίστανται ζημιές. Γι' αυτόν τον λόγο προχωρήσαμε στην επέκταση της απαλλαγής από τον ΕΝΦΙΑ για τους πυρόπληκτους πολίτες των συγκεκριμένων περιοχών και για το έτος 2021. Είναι ένα ουσιαστικό μέτρο στήριξης και φορολογικής ελάφρυνσης.

Το δεύτερο άρθρο της τροπολογίας συνδέεται με την παράταση της προθεσμίας υποβολής των φορολογικών δηλώσεων, που θεσπίστηκε ώστε όλοι οι πολίτες να διευκολυνθούν και να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους. Με τις διατάξεις που περιέχονται στο άρθρο 2 της τροπολογίας παρατείνεται μέχρι και τις 10 Σεπτεμβρίου η προθεσμία υποβολής των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 φυσικών προσώπων και νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, των οποίων το φορολογικό έτος λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2020. Ταυτόχρονα, παρατείνεται και το χρονικό πλαίσιο για την καταβολή του φόρου εισοδήματος.

Συγκεκριμένα, η καταβολή του φόρου θα πραγματοποιηθεί σε οκτώ μηνιαίες δόσεις, με τις δύο πρώτες δόσεις να καταβάλλονται μέχρι τις 17 Σεπτεμβρίου. Από εκεί και πέρα σε ό,τι αφορά στα μέλη εταιρειών με απλογραφικά βιβλία, στα οποία περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, εταίροι ομόρρυθμων εταιρειών, ετερόρρυθμων εταιρειών ή αστικών εταιρειών έχουν τη δυνατότητα να καταθέσουν τη φορολογική τους δήλωση έως τις 15 Σεπτεμβρίου και να πληρώσουν την πρώτη δόση μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2021. Πρόκειται για ρυθμίσεις, που στοχεύουν στη διευκόλυνση πολιτών και επιχειρήσεων. Στην ίδια κατεύθυνση άλλωστε κινήθηκε και η θεσμική παρέμβαση στην οποία προχώρησε η Κυβέρνηση τον περασμένο Ιούλιο για την πληρωμή του ΕΝΦΙΑ σε έξι δόσεις, με την πρώτη να καταβάλλεται έως το τέλος Σεπτεμβρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το περιεχόμενο της τροπολογίας αποτελεί πεδίο συναντίληψης και συμφωνίας όλων των πολιτικών δυνάμεων και αυτό μπορεί να εκφραστεί και με την υπερψήφισή της. Όπως ανέφερα και στην αρχή της ομιλίας

μου, η Κυβέρνηση διαρκώς επικαιροποιεί τις θεσμικές της παρεμβάσεις με μέτρα, που στοχεύουν στη στήριξη των πολιτών και στην ομαλή επιστροφή όλων στην κανονικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Αλέκα Παπαρήγα. Επόμενος ομιλητής θα είναι ο κ. Νεοκλής Κρητικός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Αν και θεωρώ ότι ο χθεσινός ανασχηματισμός δεν αξίζει να συζητιέται σήμερα στη Βουλή, που αντικείμενο έχει ένα κυριολεκτικά μαύρο νομοσχέδιο για την επικουρική κοινωνική ασφάλιση. Ωστόσο, με τσίγκλησε ο προηγούμενος ομιλητής και θα ήθελα να πω ότι έτσι όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα και στο πρόσφατο παρελθόν και σήμερα και όπως θα εξελιχθούν και στην πορεία έχει αποδειχθεί ότι το πέραςμα από το ένα κόμμα στο άλλο ανάμεσα σε κόμματα, τα οποία έχουν την ίδια στρατηγική, ανεξαρτήτως των αντιθέσεων τους για το ποιος θα κυβερνήσει, ένα ταίγιο δρόμος είναι. Η λέξη «αποστασία» δεν έχει κανένα νόημα και για κανέναν.

Κυρίες και κύριοι, ξεκινώντας θα καταθέσω στα Πρακτικά τις συνέπειες των αντιστασιατικών μεταρρυθμίσεων σε τρεις χώρες, στη Γερμανία, στη Σουηδία και στην Αγγλία, γιατί μιλάμε για αντιστασιατικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες είναι στην ίδια λογική, με μέτρα τα οποία έχουν παρθεί στο πρόσφατο παρελθόν και στο απώτερο και βεβαίως, με το σημερινό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης.

Αυτό όχι για τίποτα άλλο, αλλά γιατί τόσο η Νέα Δημοκρατία εξιδανικεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη φέρνει σαν παράδειγμα τού τι πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα όσο και γιατί τα άλλα κόμματα, που «πυροβολούν» το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας -και καλά κάνουν και το «πυροβολούν»- έχουν σαν αφετηρία ότι ό,τι γίνεται στην Ελλάδα επί Νέας Δημοκρατίας παραδείγματος χάρι είναι προϊόν της ιδεοληψίας και του δογματισμού της Νέας Δημοκρατίας και της νεοφιλελεύθερης αντίληψής της, ένα επιχείρημα βεβαίως, που το χρησιμοποίησε και η Νέα Δημοκρατία κατά κόρον απέναντι στη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Τα καταθέτω λοιπόν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιπλέον, θα καταθέσω κι ένα άλλο κείμενο στα Πρακτικά, γιατί σημασία έχει όχι μόνο το σημερινό νομοσχέδιο, που θα γίνει νόμος δυστυχώς, θα ψηφιστεί, αλλά πρέπει μέσα από το σημερινό νομοσχέδιο να προβάλουμε και το αύριο. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ποτέ δεν έπαψε να συνδυάζει τον αγώνα ενάντια σε ένα νομοσχέδιο, σε έναν νόμο, συνδέοντάς το όμως με το πώς ξεκίνησε και πού πάει. Γιατί αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία. Έχουμε, λοιπόν, την προβολή των επικουρικών, τη μεταρρύθμιση των επικουρικών συντάξεων στην Αυστραλία. Θα μου πείτε «μα, εδώ είμαστε Ευρώπη. Τι πας εσύ στην Αυστραλία;». Μα, είναι παγκόσμια η κατεύθυνση. Άλλωστε, η λεγόμενη «μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης» και σ' αυτό που λέμε κοινωνική ασφάλιση ως προϊόν κρατήσεων εισφορών των εργαζομένων στην ουσία -όλες οι εισφορές είναι μόνο των εργαζομένων- ή ως επικουρική μορφή είναι επεξεργασία -έτσι ξεκίνησε της Παγκόσμιας Τράπεζας. Ούτε από την Ευρώπη ξεκίνησε ούτε από την Αφρική ξεκίνησε ούτε από την Αυστραλία. Φυσικά, στην πορεία αυτή η μελέτη έγινε κτήμα και έγινε αποδεκτή -μάλλον θα την είχαν αναθέσει στην Παγκόσμια Τράπεζα- από όλα τα κράτη μέλη της τότε ΕΟΚ και από τις Ηνωμένες Πολιτείες και από άλλα κράτη.

Θα σας διαβάσω, λοιπόν, ένα απόσπασμα. Βεβαίως το άρθρο αυτό εξιδανικεύει το σύστημα επικουρικής ασφάλισης, γιατί βεβαίως αυτός είναι ο στόχος. Αλλά κοιτάξτε τώρα την πραγματικότητα. Το λέω γιατί το λεγόμενο ΤΕΚΑ -σωστά το λέω;- που γίνεται σήμερα, αύριο θα υποστεί καινούργιες μεταρρυθμίσεις και θα προκύψουν καινούργια συστήματα επικουρικής ασφάλισης, τα οποία θα δουλεύουν στις χρηματαγορές με μόνιμα τις επιχειρήσεις. Λέει: «Η περίπτωση της Αυστραλίας αποτελεί χα-

ρακτηριστικό παράδειγμα του τέλει ανταγωνισμού, που υπάρχει ανάμεσα στις πολλές μορφές της επικουρικής ασφάλισης». «Από τη μια μεριά» λέει «έχουμε εκατόν εβδομήντα εννέα μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις, που ανταγωνίζονται προκειμένου να προσελκύσουν τις επικουρικές εισφορές των εργαζομένων και από την άλλη έχουμε σχεδόν εξακόσιες χιλιάδες επικουρικά συνταξιοδοτικά ταμεία, τα οποία λειτουργούν με λιγότερο από πέντε ασφαλιζόμενους. Αυτή η αγορά είναι τόσο τέλεια ανταγωνιστική, ώστε ο έμπρακτος ανταγωνισμός οδηγεί μετά βεβαιότητας στα ακόλουθα αποτελέσματα...», για τα οποία αποτελέσματα τι λέει; Βεβαίως εκεί υπάρχει ρίσκο, αλλά υπάρχει -λέει- μια ρυθμιστική αρχή που κάνει τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Έχουμε μεγάλη πείρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παγκόσμια για το τι σημαίνει ελεύθερος ανταγωνισμός, τι σημαίνουν ρυθμιστικές αρχές για τον ανταγωνισμό και τα λοιπά και τα λοιπά. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο, τα αποθεματικά των επικουρικών ταμείων χρηματοδοτούν σε μεγάλο βαθμό τις επενδύσεις και την ανάπτυξη της οικονομίας. Με τον τρόπο αυτό, οι εργαζόμενοι γίνονται συνδιοκλήτες των επιχειρήσεων, που χρηματοδοτούνται και αντιλαμβάνονται έτσι ότι τα συμφέροντα του κεφαλαίου συμβαδίζουν με τα δικά τους. Αυτή είναι μια κοινωνική διεύθυνση, στην οποία οι πολίτες, η χώρα και η δημοκρατία είναι όλοι κερδισμένοι. Αυτό είναι. Άλλωστε και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης αυτό λέμε, εμείς παλεύουμε για τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, δηλαδή για την εκμετάλλευση την ταξική και αυτό που μας ενδιαφέρει είναι με διάφορα τέτοια τερτίπια να μειωθούν οι κοινωνικές ανισότητες. Όχι μόνο δεν μειώνονται, αλλά διευρύνονται.

Καταθέτω λοιπόν και αυτό, γιατί προς τα εκεί θα πάει και το περίφημο ΤΕΚΑ. Ξεκινάμε από το ΤΕΚΑ και πού θα πάμε;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτή την έννοια θέλω να θυμίσω το εξής. Δεν θέλω να επαναλάβω όλα αυτά που ειπώθηκαν κατά κόρον από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος, αλλά αν θέλετε και τα άλλα κόμματα χρησιμοποίησαν τα ίδια επιχειρήματα με εμάς, γιατί είναι εύκολο να τα πολεμήσεις αυτό το νομοσχέδιο, αλλά το να τα ανατρέψεις, να το ματαιώσεις μέσα εδώ στο Κοινοβούλιο και με τις εναλλαγές κυβερνήσεων δεν είναι καθόλου δυνατό. Άλλωστε, δεν νομίζω ότι η αντιπολίτευση που απευθύνθηκε προς τη Νέα Δημοκρατία έχει αυτόν τον στόχο.

Θα χρησιμοποιήσω απλώς το τι η αποδόμηση, η ανατροπή του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης έχει παρελθόν. Δεν έγινε μέσα στις συνθήκες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Όχι ότι εμείς θα τη δικαιολογούσαμε, αλλά εν πάση περιπτώσει, υπήρχε ένα επιχείρημα. Πότε ξεκίνησε αυτή; Η μάλλον να το πω αλλιώς. Το 1979 μορφοποιείται το σύστημα της επικουρικής ασφάλισης, οργανώνεται, αποκτάς πούμε έναν ενιαίο οργανωτικό χαρακτήρα, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν εκατοντάδες ξεχωριστά επικουρικά ταμεία.

Το 1990 αρχίζει να «ξηλώνεται το πουλόβερ». Έτσι ξεκινάει. Ξεκινάει σιγά-σιγά. Πρωτίες εδώ έχει η Νέα Δημοκρατία αρκετές, έχει το ΠΑΣΟΚ. Και όταν ακούω την κ. Γεννημάτα να μιλάει για τη συμβολή του ΠΑΣΟΚ στην κοινωνική πολιτική πραγματικά, σκέφτομαι ότι όχι, δεν είναι θέμα έλλειψης μνήμης, καθόλου. Εν πάση περιπτώσει.

Το 1990 τι έκανε η Νέα Δημοκρατία; Έκανε ένα πρώτο βήμα. Έβγαλε από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις για την κλαδική συλλογική σύμβαση το συνταξιοδοτικό. Μέχρι τότε στις κλαδικές διαπραγματεύσεις και ανάλογα με την πορεία της πάλης ενός κλάδου έμπαινε μέσα και το συνταξιοδοτικό. Αυτό το έβγαλε. Αυτό είναι ή δεν είναι ένα πρώτο βήμα; Μη μου λέτε ότι αυτά τα βήματα είναι από ιδεοληψία, ότι ξεκινά από το κεφάλι ενός πρωθυπουργού, είτε αυτός λέγεται Μητσοτάκης είτε λεγόταν Παπανδρέου είτε λέγεται Τσίπρας κ.λπ.. Όχι. Είναι εξειδίκευση των αναγκών του κεφαλαίου και των κατευθύνσεων οπωσδήποτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το 1992 γίνεται ένα δεύτερο βήμα, που φαίνεται και όμορφο

και πλάσσεται κι ωραία στους εργαζόμενους, ότι γιατί ένα μέρος της κοινωνικής ασφάλισης να μην υλοποιείται μέσα από την ομαδική ασφάλιση, που κάνουν οι επιχειρήσεις με ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες; Δεν ήταν και τόσο αθώο. Τότε μας έλεγαν ως κόμμα «Αμάν, τι δογματικοί είσατε! Τι πειράζει δίπλα στο κρατικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ένας επιχειρηματίας να κάνει κι ένα ομαδικό με ιδιωτικές εταιρείες;». Ήταν ενταγμένο στη συγκεκριμένη προοπτική. Όσον αφορά αυτό που λέει ο ένας για τον άλλο ότι είναι ανίκανοι οι Υπουργοί, και ανίκανος να είναι ο Υπουργός έχει τις προδιαγραφές του.

Στη συνέχεια το 2012 έχουμε αυτό που λέμε τα «ιδιωτικά επαγγελματικά ταμεία». Αλλά κι ο νόμος που συζητάμε σήμερα έχει πρωτοξάδελφα τον νόμο Κουτρουμάνη, βλέπε ΠΑΣΟΚ, και τον νόμο Κατρούγκαλου, βλέπε ΣΥΡΙΖΑ. Αν καθίσετε και τα βάλετε όλα στη σειρά, θα δείτε ότι καθέννας πρόσθετε κάτι είτε είχαμε καπιταλιστική οικονομική κρίση είτε ήταν η περίοδος διαφορετική.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, βγαίνει και ένα άλλο συμπέρασμα. Πραγματικά, στην Ελλάδα χρειάστηκαν τριάντα χρόνια για να φτάσουμε στο σημερινό νομοσχέδιο, και «να δείτε τι έχω για μετά» λέει η Νέα Δημοκρατία. Γιατί καθυστέρησε; Γιατί υπήρχαν αγώνες. Θυμάμαι ότι το 1990, 1991, 1992 έγιναν μεγάλοι αγώνες. Δεν είχαν όλοι ενδεχομένως τον βαθύτερο προσανατολισμό που χρειάζονταν, εγκλωβίζονταν μέσα στην αντιπαράθεση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Παρ' όλα αυτά, γίνανε αγώνες. Έγιναν και στη συνέχεια. Τι έγινε; Καθυστέρηση στη λήψη μέτρων και έτσι αυτό είναι ένα κέρδος για τους εργαζόμενους. Γιατί κοιτάξετε να δείτε, κατακτήσεις στα πλαίσια αυτού του σάπιου ταξικού εκμεταλλευτικού συστήματος μπορεί να υπάρξουν, πάντα πίσω από τις απαιτήσεις και τις ανάγκες των εργαζομένων. Δεν υπάρχει κεκτημένο. Κεκτημένο οριστικό στις συνθήκες του συστήματος αυτού δεν υπάρχει.

Επομένως εμάς μας ενδιαφέρει, για να σας το πω καθαρά, τι γίνεται αύριο, όχι στη «Δευτέρα Παρουσία», κυριολεκτικά τι γίνεται αύριο. Θεωρούμε ότι υπάρχει σήμερα συσσωρευμένη πολιτική πείρα στους εργαζόμενους, κοινωνική πείρα, ανεξαρτήτως, αν θέλετε, την ώρα της κάλπης πώς τα βλέπουν τα πράγματα, ούτως ώστε όχι απλώς να αντιπαλέψουν τις συνέπειες του ενός ή του άλλου νόμου, αλλά να αποκτήσει το εργατικό λαϊκό κίνημα, ανασυγκροτημένο η κοινωνική συμμαχία, την πλήρη ανεξαρτησία του από τα κόμματα, τα οποία υπερασπίζονται είτε με αριστερά συνθήματα είτε με νεοφιλελεύθερα την υπεράσπιση αυτού του σάπιου κοινωνικού συστήματος.

Μόνον έτσι, να βρεθεί έτοιμο το εργατικό λαϊκό κίνημα και με τη συμμαχία του, γιατί θα έρθουν και άλλα μέτρα και θα έχουμε και άλλες εξελίξεις και στην κοινωνική ασφάλιση και γενικότερα στην κοινωνική πολιτική.

Για εμάς, λοιπόν, υπάρχει το αύριο, για εσάς εδώ μέσα στη Βουλή το αύριο είναι η κάλπη, ποιος θα αξιοποιήσει τη φθορά της Κυβέρνησης, τι Κυβέρνηση θα γίνει στις επόμενες εκλογές. Βεβαίως είναι ένα στοιχείο πάλης οι εκλογές. Το αύριο όμως δεν θα κριθεί από το τι θα γίνει στην κάλπη, αλλά από το τι θα γίνει μέχρι την κάλπη και μετά.

Από αυτή την άποψη, εμείς έχουμε εμπιστοσύνη και ελπίδα ότι η συσσωρευμένη κοινωνική και πολιτική πείρα θα λυτρωθεί κυριολεκτικά από την τρομοκρατία που ασκεί η Νέα Δημοκρατία για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά και από την πλάνη και τις αυταπάτες του ΣΥΡΙΖΑ.

Ξέρετε, δεν έχει καμμία σημασία αν κυβέρνηση είκοσι ή τριάντα χρόνια που ήταν ΣΥΡΙΖΑ. Η καλή μέρα φαίνεται από το πρώι, ποια πολιτική έχεις, ποιο πρόγραμμα, ποια στρατηγική, ποια είναι η στάση σου απέναντι στο κεφάλαιο, ποια είναι η στάση σου απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από εκεί κρίνεται. Βεβαίως, αν κυβερνάς τρία χρόνια, θα κάνεις λιγότερα. Αν κυβερνάς είκοσι χρόνια, θα κάνεις περισσότερα. Αυτό είναι το θέμα;

Εμάς, λοιπόν, μας ενδιαφέρει η επόμενη μέρα. Προς το παρόν, έχουμε το σημερινό βράδυ μια κινητοποίηση στο Σύνταγμα, αλλά δεν φτάνουν αυτά. Οι αμυντικοί αγώνες έχουν αξία. Έχουμε κάνει κι εμείς κι έχουμε στηρίξει αμυντικούς αγώνες, για να μην μας πάρουν κατακτήσεις. Αλλά ένας είναι ο επιθετικός αγώνας. Αυτός ο αγώνας που δεν περιορίζεται να παλεύει εναντίον της

μίας ή της άλλης κυβέρνησης, αλλά βάζει στο στόχαστρο και αποκαλύπτει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Κρητικό Νεοκλή από τη Νέα Δημοκρατία και μετά τον κ. Κρητικό. Θα ακολουθήσει ο κ. Πουλιάς Ανδρέας από το Κίνημα Αλλαγής.

ΝΕΟΚΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Καταρχήν καλό μήνα και από μένα.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη για βελτίωση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης δεν είναι μια μεταρρύθμιση, για την οποία πρέπει να αντιδικούμε ή να δηλητηριάζουμε τον δημόσιο πολιτικό λόγο. Είναι μία μεταρρύθμιση, η οποία πρέπει να γίνει, για να έχουμε ένα βιώσιμο σύστημα, ένα σύστημα επικουρικής ασφάλισης για τις επόμενες γενιές. Αυτή η μεταρρύθμιση έρχεται ως συνέχεια του νόμου Βρούτση για τις κύριες συντάξεις, του ν.4670, ο οποίος αποτέλεσε πραγματική τομή, καθώς αποσύνδεσε το εισόδημα από το ύψος των εισφορών, δίνοντας ελευθερία και δυνατότητα επιλογής της ασφαλιστικής βαθμίδας.

Περάσαμε σε μια νέα εποχή και αυτό το ομολογούν όλοι οι άνθρωποι της αγοράς, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι επιχειρηματίες, οι άνθρωποι της κοινωνίας οι οποίοι πληρώνουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Ήταν καιρός λοιπόν, να δημιουργήσουμε ένα πιο σύγχρονο σύστημα ασφάλισης, ένα σύστημα το οποίο θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις και ανάγκες της κοινωνίας και των εργαζομένων.

Το υφιστάμενο διανεμητικό σύστημα δεν μπορούσε πλέον να λειτουργήσει. Ο λόγος είναι απλός. Το ανέφερε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως. Η αναλογία συνταξιούχων προς εργαζόμενους έχει αλλάξει ριζικά. Τη δεκαετία του 1960 η αναλογία ήταν ένα προς έξι, ενώ σήμερα η αντίστοιχη αναλογία είναι ένας συνταξιούχος προς 1,7 εργαζόμενους. Όσες εισφορές κι αν καταβάλει ένας εργαζόμενος, δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες σε συντάξεις του συνταξιούχου.

Απέναντι σε αυτήν την ανάγκη, προτείνουμε τη λύση του ατομικού κουμπαρά, το βασικό σημείο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, ένα σύστημα το οποίο εφαρμόζεται σε πολλές σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες προνόησαν πριν βρεθούν μπροστά σε τέτοια προβλήματα.

Με τον ατομικό κουμπαρά θα δοθεί μεγαλύτερος έλεγχος στα χέρια των νέων ασφαλισμένων, το σύστημα θα μετατραπεί σε κεφαλαιοποιητικό, μεταρρύθμιση η οποία υπολογίζεται ότι θα οδηγήσει σε σημαντικά υψηλότερες συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους έως και 68%, ενώ είναι βέβαιο ότι δεν επηρεάζονται οι παλιοί ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι.

Κάποια στοιχεία, τα οποία αναφέρθηκαν και από τον Υπουργό και από άλλους συναδέλφους, αλλά θεωρώ ότι είναι σημαντικό να επαναληφθούν για να αντικρούσουν ακόμα μια φορά τα επιχειρήματα περί τζόγου, εισβολής των ιδιωτών, νεοφιλελεύθερες πρακτικές, να αναφέρω και πάλι.

Το αποθεματικό, τα κεφάλαια δηλαδή των νέων ασφαλισμένων, θα το διαχειρίζεται το νέο κρατικό ταμείο δημοσίου δικαίου με τη σύντομη ονομασία ΤΕΚΑ, όπως είπαμε. Θα υπάρχουν και τρία επενδυτικά προφίλ μεταξύ των οποίων θα διαλέγει ασφαλισμένος: το συντηρητικό, το ισορροπημένο και το επιθετικό, και δυνατότητα αλλαγής σε βάθος πενταετίας.

Το σύστημα αυτό ισχύει σε προηγμένες χώρες, όπως η Σουηδία, η Δανία, η Ολλανδία και έχει αποδειχθεί ότι μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερες επικουρικές συντάξεις από 43% μέχρι 68%. Σε ένα τέτοιο σύστημα δούλευα, κύριε Υπουργέ, και ακριβώς αυτή ήταν η ασφαλιστική δικλείδα.

Θα υπάρχει λοιπόν διπλή δικλείδα ασφαλείας. Η πρώτη θα αφορά τους νέους ασφαλισμένους, με την εγγύηση του δημοσίου περί μη αρνητικής απόδοσης. Η δεύτερη θα αφορά την καταβολή των επικουρικών συντάξεων των παλαιών ασφαλισμένων με ρητή εγγύηση στο νέο νόμο. Η αναλογιστική μελέτη έχει συμπεριλάβει όλες τις δημογραφικές προβλέψεις. Το συνολικό κόστος μετάβασης υπολογίζεται στα 120 εκατομμύρια.

Απέναντι, λοιπόν, στον τοξικό λόγο της Αντιπολίτευσης, η οποία συνεχίζει να λέω ότι μιλάει για τζόγο και για ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης, δηλητηριάζοντας και πάλι τον δημό-

σιο λόγο για διάλογο, θα αντιπαραβάλω δύο φράσεις: Η πρώτη είναι του δημοκρατικού Ρόμπερτ Κένεντι, ο οποίος είπε: «Η πρόοδος είναι ωραία λέξη, αλλά αυτό που την δημιουργεί είναι η αλλαγή και η αλλαγή έχει πολλούς εχθρούς», κύριοι και κυρίες. Είναι αλήθεια ότι το να δίνουμε την ευκαιρία στους ανθρώπους να δημιουργούν και να ελέγχουν τη σύνταξή τους είναι μία μεγάλη αλλαγή. Η δεύτερη φράση προέρχεται από τον Άρθουρ Κλαρκ, Βρετανό συγγραφέα επιστημονικής φαντασίας, ο οποίος είπε: «Αν η διορατικότητα των Ελλήνων συμβάδιζε με την ιδιοφυΐα τους, τότε ίσως και η Βιομηχανική Επανάσταση να άρχιζε χίλια χρόνια πριν από τον Κολόμβο και στην εποχή μας τότε δεν θα προσπαθούσαμε να περιφερόμαστε απλώς γύρω από τη Σελήνη, αλλά θα είχαμε φτάσει και σε άλλους κοντινούς πλανήτες».

Αντί λοιπόν, σήμερα να μιλάμε για πρόοδο, αλλαγή, εξέλιξη και νέους πλανήτες, προσπαθούμε να σας πείσουμε για μία μεταρρύθμιση η οποία έχει εφαρμοστεί σε άλλες σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες και έχει μόνο θετικά αποτελέσματα. Είναι αλήθεια ότι κάπου μέσα στην ιστορία η διορατικότητα και η ιδιοφυΐα πήραν διαζύγιο στους Έλληνες και αναγκαζόμαστε σήμερα να ανακαλύπτουμε και πάλι τον τροχό, από την αρχή.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι μια σπουδαία μεταρρύθμιση, η οποία θα μετατρέψει το ασφαλιστικό σύστημα σε ένα βιώσιμο και δίκαιο σύστημα για τις επόμενες γενιές, για τους νέους, για τα παιδιά μας, τα οποία, κύριοι και κυρίες, είναι και διορατικά και ιδιοφυή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλούμε στο Βήμα τώρα τον κ. Πουλά Ανδρέα από το Κίνημα Αλλαγής.

Όσοι να πάρετε τον λόγο, να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη σημερινή συνεδρίαση, όπως γνωρίζετε, όπως συμφωνήθηκε το πρωί κατά την έναρξη συζήτησης του νομοσχεδίου, την οριοθετήσαμε περί τη μία τα ζημειώματα να τελειώσει.

Αυτό σημαίνει με βάση τους υπολογισμούς ότι θα ολοκληρωθεί αυτός είναι ο στόχος και σας τον ανακοινώνω, για να ξέρουν οι Βουλευτές που υπολείπονται ως εκείνη την ώρα και ο έκτος κύκλος. Δηλαδή, πάμε σίγουρα έως και την ολοκλήρωση του έκτου κύκλου. Αύριο θα συνεχίσουμε με τους επόμενους ομιλητές από τον έβδομο κύκλο και μετά.

Ορίστε, κύριε Πουλά, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε για άλλη μια φορά μία δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας, με την πανδημία να βρίσκεται σε έξαρση και την κοινωνία απογοητευμένη από τους κυβερνητικούς χειρισμούς στο θέμα των πυρκαγιών και τις τεράστιες καταστροφές που προκάλεσαν.

Σε αυτά να προστεθεί η δυσλειτουργία που αναμένεται στις δομές υγείας της χώρας, λόγω της αναστολής εργασίας των ανεμβολίαστων υγειονομικών, γιατί στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση δεν είχε και δεν έχει κανένα σχέδιο για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Στους υγειονομικούς δεν δώσατε κανένα περιθώριο, ουσιαστικά υποτιμώντας την προσφορά τους κατά το πρώτο κύμα της πανδημίας, που ήταν το ανάχωμα και το τείχος προστασίας ολοκλήρης της κοινωνίας. Δεν κάνατε καμία προσπάθεια μεγαλύτερη, για να πείσετε και να άρουν τις επιφυλάξεις που έχουν αυτοί οι άνθρωποι. Χωρίς ίχνος αυτοκριτικής και με αχρείαστη επίδειξη πυγμής καταφύγατε σε απειλές, τελεσίγραφα, χωρίς να σας πτοεί η αποδυνάμωση του ΕΣΥ και των δημόσιων δομών υγείας από προσωπικό, προσδοκώντας να καλύψετε τα κενά από την ελεύθερη αγορά.

Μήπως τώρα, με την αλλαγή της ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας ήρθε η ώρα να αλλάξετε την άκαμπτη στάση σας απέναντι στους υγειονομικούς και να σκύψετε πάνω από τα πραγματικά τους προβλήματα, στα οποία μέχρι στιγμής δεν έχετε ανταποκριθεί;

Το μόνο που ενδιαφέρει την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τελικά είναι το πώς θα βγει αλώβητη από τα προβλήματα, που ταλανίζουν τη χώρα σήμερα, έχοντας στο μυαλό της μόνο την επικοινωνία και όχι την ουσία. Χαρακτηριστικό είναι το χθεσινό φιάσκο του αναρχισμού και μία επιλογή του Πρωθυπουργού που κατέστησε την Κυβέρνηση ακόμα πιο συντηρητική,

στοχεύοντας στην ανάδειξη της πιο δεξιάς πτέρυγας της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση σήμερα φέρνει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο, που όχι μόνο δεν αποτελεί πολιτική προτεραιότητα, αλλά έχει και αμφίβολη αποδοτικότητα, καθώς αυτό που ουσιαστικά κάνει είναι να ποντάρει τις ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων με αντίτιμο ένα άκρως αμφισβητούμενο προσδοκώμενο κέρδος. Με μεγάλα λόγια και βαρύγδουπες δηλώσεις υπόσχεται, για μία ακόμη φορά, λαγούς με πετραχήλια και δίνει φρούδες ελπίδες, ιδίως στη νέα γενιά. Δυστυχώς, όμως, για ακόμη μια φορά βρίσκεται εκτός πραγματικότητας και κυρίως εκτός της κοινωνίας.

Νομοθετείτε για τους νέους ασφαλισμένους και τους εργαζόμενους μέχρι τριάντα πέντε ετών χωρίς αυτοί να είναι επαρκώς πληροφορημένοι, καθώς επιλέξατε να αποφύγετε την κοινωνική ζύμωση, τον εξαντλητικό διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς και την επίτευξη συναινέσεων, όπως απαιτεί η χάραξη μακροπρόθεσμων πολιτικών σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα, όπως είναι η διαχείριση των ασφαλιστικών εισφορών και η διασφάλιση αξιοπρεπών συντάξεων. Κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε κάνει έρευνα, για να διαπιστώσετε κατά πόσον οι νέοι γνωρίζουν το θέμα της επικουρικής ασφάλισης και το τι ακριβώς τους περιμένει τα επόμενα χρόνια;

Επιπλέον, έρχεστε άρον-άρον και χωρίς να έχετε εξακριβωθεί η συναίνεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα σχέδιά σας και προτείνατε την εισαγωγή του ατομικού κουμπάρ στο πλαίσιο της επικουρικής ασφάλισης και της ίδρυσης του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης. Με τον τρόπο αυτό βάζετε ένα ακόμη λιθαράκι -για να μην πω μια κοτρόνα- στο οικοδόμημα της ιδιωτικοποίησης των πάντων ή έστω όσο περισσότερων τομέων του δημόσιου τομέα προλαβαίνετε. Έτσι εισάγετε τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες από το παράθυρο της επικουρικής ασφάλισης, με σκοπό αργότερα να τις βάλετε και από την πόρτα.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μία απορρύθμιση αποσπασματικού χαρακτήρα, καθώς δεν συνοδεύεται από συνολική αναθεώρηση του ασφαλιστικού οικοδομήματος. Τα όποια οφέλη επικαλείστε εξαρτώνται άμεσα από επισφαλείς διεθνείς παράγοντες και από τις ευρύτερες οικονομικές συνθήκες.

Συγκεκριμένα: Πρώτον, γίνεται υποχρεωτική η υπαγωγή στο νέο σύστημα για τους νέους ασφαλισμένους, χωρίς όμως να λαμβάνετε υπόψη σας το μεγάλο ποσοστό αδήλωτης εργασίας και την οικονομική επιρροή των εναλλακτικών μορφών εργασίας, όπως η μερική απασχόληση και η εκ περιτροπής εργασία. Δεν δίνετε κανένα επιχείρημα για το πώς θα πείσετε τους εργαζόμενους, που κινούνται στον χώρο της αδήλωτης εργασίας να επιλέξουν να ασφαλιστούν.

Δεύτερον, το υβριδικό σύστημα επικουρικής ασφάλισης, που εισάγετε εξαρτάται από τη σταθερότητα της διεθνούς οικονομίας, αλλά και από την ύπαρξη σταθερά θετικών ρυθμών ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας. Σε περίπτωση αρνητικών σεναρίων, οι ασφαλισμένοι θα χάσουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές, ενώ το κράτος θα τους καταβάλει το εγγυημένο ύψος της επικουρικής σύνταξης, που δεν θα διαφέρει πολύ από το σημερινό, ενώ για να καλυφθεί το κόστος είτε θα αυξηθεί η φορολογία είτε θα αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές. Επομένως, οι υποσχέσεις για την αύξηση των επικουρικών συντάξεων κατά 68% μάλλον βρίσκονται στον αέρα.

Τρίτον, τα αποτελέσματα του νέου συστήματος θα φανούν μακροπρόθεσμα και πάντως, μετά το 2030. Άρα, μεταφέρουμε για μία ακόμη φορά το κόστος ενός πειράματος στις επόμενες γενιές. Η δε βελτίωση του δημογραφικού προβλήματος ουδόλως συνδέεται με την εφαρμογή του νέου συστήματος.

Τέταρτον, οι προϋποθέσεις για τη λειτουργία του νέου μέτρου είναι η θέσπιση αυστηρού θεσμικού πλαισίου, η ανεξαρτησία λειτουργίας του ταμείου από κρατικές παρεμβάσεις, η λογοδοσία της διοίκησης του και η απόδοση ευθυνών. Η μέχρι σήμερα εμπειρία από την αξιοποίηση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων δεν μας γεμίζει με αισιοδοξία και θεσμικά η πρότασή σας δεν εμπνέει εμπιστοσύνη στους ασφαλισμένους.

Πέμπτον, μέχρι στιγμής δεν επαληθεύονται οι προσδοκίες της Κυβέρνησης για αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης και βελτίωση του οικονομικού μοντέλου της χώρας. Η ανισότητα στην αγορά

εργασίας, τα χαμηλά εισοδήματα και η αναιμική οικονομική δραστηριότητα συνεχίζουν, με αποτέλεσμα το μοντέλο που προτείνετε να υπονομεύεται από την ίδια την πραγματικότητα.

Έκτον, είναι ξεκάθαρο ότι το κόστος μετάβασης του συστήματος που ανέρχεται στα 20 δισεκατομμύρια για αναπηρικές συντάξεις και συντάξεις χηρείας θα ακολουθεί την λειτουργία του νεοσυσταθέντος ταμείου εσας, συντηρώντας την υποχρέωση του κράτους να το καλύπτει.

Έβδομον, είναι άγνωστο το δημοσιονομικό κόστος του νέου συστήματος στην εθνική οικονομία, διότι δεν γνωρίζουμε ακόμα εάν το κόστος του θα υπολογιστεί από την EUROSTAT εντός Κυβέρνησης ή όχι. Συνεπώς, είναι υπαρκτός ο κίνδυνος νέας αύξησης του δημόσιου χρέους, την ώρα που ακόμα δεν έχουν αναρρώσει η οικονομία και η κοινωνία από την οικονομική κρίση των τελευταίων ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση χάνει ολοένα και περισσότερο την επαφή της με την κοινωνία και τις ανάγκες της. Λειτουργεί αυταρχικά και χωρίς διάλογο, υλοποιώντας το φιλελεύθερο αφήγημά της σε μία χώρα που ούτε η οικονομία το σηκώνει ούτε οι πολίτες. Στο πεδίο του ασφαλιστικού λειτουργείτε υπέρ των αγορών και των ιδιωτικών συμφερόντων, χωρίς να υπάρχουν τα θεσμικά αναχώματα υπέρ των αδυνάτων, συντηρώντας και αυξάνοντας καθαρά με ταξικό τρόπο τη διακυβέρνησή σας. Νομοθετείτε σαν να μην βρίσκεστε στην Ελλάδα την εποχή της πανδημίας και κυρίως, κυβερνάτε υποτιμώντας τη νοημοσύνη των πολιτών με υποσχέσεις και προσδοκίες χωρίς αντίκρισμα. Το νομοσχέδιό σας συνιστά απόδειξη της κυβερνητικής αλαζονείας, των ιδεολογικών νεοφιλελεύθερων εμμονών σας, της στοχευμένης επιλογής σας υπέρ της ιδιωτικοποίησης, της υποχώρησης του κράτους υπέρ της ελεύθερης αγοράς, των συντηρητικών απωθημένων σας και της απομάκρυνσής σας από την κοινωνία και τις ανάγκες της.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο Βουλευτής κ. Χαράλαμπος Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Καλαματιανός, ο κ. Καϊρίδης και ο κ. Γκιόκας.

Έχετε τον λόγο, κύριε Παπαδημητρίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να ευχηθώ και εγώ καλή επιστροφή στα παιδιά στα σχολεία τους. Είναι καιρός. Να ευχηθώ στους φοιτητές να γυρίσουν και αυτοί με τη σειρά τους και οι νέοι φοιτητές, βεβαίως, στα αμφιθέατρα και στα εργαστήρια.

Να κρατήσω και ένα καλό νέο, ότι η ανεργία ήταν 14,6% τον Ιούνιο που πέρασε από 16,8% τον ίδιο μήνα πέρυσι.

Θέλω να θυμίσω σε ορισμένους οι οποίοι έχουν βραχεία τη μνήμη, αφού μου δώσατε αυτήν τη δυνατότητα, ότι, αν το ασφαλιστικό το είχαμε πιάσει να το λύσουμε στη δεκαετία του '80 αντί να το διαλύσουμε, όπως έγινε, δεν θα συζητούσαμε σήμερα τίποτε, διότι αυτά που τώρα προτείνει η Κυβέρνηση να εισαχθούν, θα είχαν ήδη συμβεί.

Εάν στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη -όχι τούτη εδώ, αλλά του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη- είχε δοθεί η ευκαιρία να ολοκληρώσει πιο γρήγορα το έργο, θα είχαμε επίσης ολοκληρώσει πρακτικά τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος. Και, όταν και εφόσον μας ερχόταν -που δεν θα μας ερχόταν- η μεγάλη κρίση του 2009 ή και να ερχόταν, δεν θα είχε τις επιπτώσεις που ζήσαμε. Διότι με 15 δισεκατομμύρια πρόσθετη επιβάρυνση για το συνταξιοδοτικό σύστημα κάθε χρόνο, αντιλαμβάνεστε πόσο γρήγορα αυξάνεται το δημόσιο χρέος.

Παρά ταύτα, είναι υποχρέωσή μου να θυμίσω και να τιμήσω τον Γιώργο Σουφλιά χάρη στην τότε υπομονή του. Επί ενάμιση μήνα, ήταν πάρα πολλοί άνθρωποι συγκεντρωμένοι κάτω από το γραφείο του, εδώ, στην πλατεία Συντάγματος και όμως, ρύθμισε τη διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος τότε, με την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Δυστυχώς, μετά, ο κ. Σημίτης δεν είχε το θάρρος να συνεχίσει. Έκανε μια πρώτη μικρή προσπάθεια με τον κ. Ρέππα το 1998, μέχρι που φτάσαμε, βε-

βαίως, στην τεράστια αποτυχία Γιαννίτση, το 2000, για την οποία πολλά θα μπορούσε να πει κανείς, αλλά ο χρόνος είναι λίγος.

Γενικότερα, αυτό που πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι αυτή τη στιγμή βγάζουμε ένα κομμάτι όσων χρειάζονται. Φοβάμαι ότι πολλοί από εσάς, αγαπητές και αγαπητοί της Αντιπολιτεύσεως, δεν έχετε μιλήσει με έναν νέο άνθρωπο να του εξηγήσετε τι είναι το ασφαλιστικό σύστημα, γιατί αξίζει να δουλεύεις στη «λευκή» αγορά και όχι στη «μαύρη», γιατί αξίζει να πληρώνεις τις εισφορές του και γιατί αξίζει να ελέγχει τον εργοδότη του ότι και εκείνος πληρώνει τις εισφορές. Μπαίνει ένα τέλος στα πολιτικά παιχνίδια με τις επικουρικές, πολιτικά και συνδικαλιστικά. Θα ήθελα, να σας θυμίσω ότι τα δομημένα ομόλογα -που ανέφερε μια συνάδελφος νωρίτερα με στόμφο- ήταν μια απόφαση συνδικαλιστών. Ευτυχώς, που η Κυβέρνηση Καραμανλή κάλυψε τη ζημιά εκείνη πλήρως. Δεν έχασε κανείς χρήματα τότε.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι αυτό το παιχνίδι «δώσε στους υπαλλήλους εκεί που τους θέλουμε, δώσε στην άλλη ομάδα μια μικρή αύξηση» έχει κοπεί και θα κοπεί οριστικά, όταν κάθε εργαζόμενος θα ξέρει ότι τα χρήματα του είναι δικά του και θα τα βλέπει στον λογαριασμό του.

Εσείς, όταν μπαίνετε από το τηλέφωνό σας, στην εφαρμογή, όπου θέλετε ή με το βιβλιάριο σας πηγαίνετε στο τραπεζικό κατάστημα και λέει ότι έχετε μέσα 5.000, 6.000, 12.000 ευρώ, αισθάνεστε ανασφάλεια; Λέτε ότι: «Αναρωτιέστε τα έχω ή θα μου τα πάρουν οι ασφαλιστικές»; Όχι, αισθάνεστε μια ασφάλεια, εκτός βεβαίως, πάντοτε από έναν τεράστιο κίνδυνο, που ποτέ δεν μπορεί να πει κανείς ότι δεν υπάρχει, όπως το 2015.

Άρα, με τον ίδιο τρόπο ακριβώς λειτουργεί και το καινούργιο σύστημα. Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε κάτι σπουδαίο και τρομερό. Αυτό που κάνουμε είναι ότι εξαιρούμε και δίνουμε μια εγγύηση στους νέους ανθρώπους ότι «τα δικά σου λεφτά θα παραμείνουν δικά σου» και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό και πρέπει να τους πείσουμε γι' αυτό. Εάν τους πείσουμε, θα μπορέσουμε να εξυγιάνουμε και την αγορά εργασίας σε πολύ μεγάλο βαθμό. Θα μπορέσουμε να τους φέρουμε κοντύτερα στην αγορά εργασίας και στην πρόοδο.

Το νέο σύστημα που προτείνει το Υπουργείο έχει πολύ μικρότερους κινδύνους. Απορώ γιατί φοβάστε τόσο πολύ την πραγματική ζωή. Μα, καλά, δεν είδατε ότι στην κρίση του 2008-2009 στις Ηνωμένες Πολιτείες όταν καταβαραθρώθηκαν οι ασφαλιστικές, εξαυλώθηκαν οι τοποθετήσεις τους, μήπκε μέσα το κράτος και τις διέσωσε. Ούτε μια σύνταξη δεν χάθηκε. Αυτό σας λέει τώρα ο Χατζηδάκης και δεν τον πιστεύετε: λέει το κράτος θα είναι εδώ και ελάτε να το ψηφίσουμε. Γιατί δεν θα το ψηφίσετε αυτό το άρθρο; Είναι μια εγγύηση. Είναι μια απόλυτη εγγύηση.

Λέτε ότι θέλετε το κράτος να είναι παντού. Οκέι, αλλά εδώ λέμε ότι θα είναι εκεί. Ψηφίστε τουλάχιστον αυτό. Διότι, αν συγκρίνετε τις αποδόσεις στα κεφαλαιοποιητικά συστήματα, θα δείτε ότι είναι καλύτερες. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς με τον οποίο θα συζητήσετε -ρωτήστε τους νεολαίους- που δεν θα σας πει ότι οι συντάξεις έξω, στα άλλα κράτη είναι καλύτερες. Γιατί είναι καλύτερες; Γι' αυτόν τον λόγο, γιατί έχουν εξυγιάνει τα συστήματά τους και γιατί έχουν πάει σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα πολύ νωρίτερα.

Ο κ. Γιαννίτσης, μιας που τον ανέφερα, σε πρόσφατο άρθρο του γράφει: «Είναι θετικό ότι θα υπάρχει δυνατότητα επένδυσης των αποταμιεύσεων του Ταμείου και σε τίτλους του εξωτερικού και όχι μόνο κρατικούς τίτλους του εσωτερικού, που στην κρίση του 2009 προκάλεσαν την κατάρρευση των Ταμείων».

Άρα και σε αυτό νομίζω ότι είστε με τη μεριά της αντίδρασης και της οπισθοδρόμησης και είναι κρίμα, που δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε κάτι τέτοιο, το οποίο θα ήταν καλύτερο και θα έδειχνε μια μεγαλύτερη εμπιστοσύνη του Κοινοβουλίου στο πώς πηγαίνουν τα πράγματα στον κόσμο, εάν συμφωνούσαμε τουλάχιστον στα βασικά, να περάσουμε ένα σύστημα από κοινού.

Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι στην Ελλάδα τουλάχιστον δύο αμοιβαία κεφάλαια από τις αρχές του 2000 -δεν ξέρω πώς διασώθηκαν- αλλά διασώθηκαν και συνέχισαν τη δουλειά τους. Ήταν κεφαλαιοποιητικά και συνέχισαν την απόδοσή τους, ακόμη και μετά την τεράστια κρίση που περάσαμε, διότι κυρίως επένδυναν

σε ελληνικά ομόλογα και καλά έκαναν, όπου έχασε το ένα από αυτά σχεδόν 30%. Αυτό το ίδιο, που κλείνει είκοσι χρόνια ζωής σε λίγο, έχει 146% απόδοση. Άρα, και εδώ έχετε λάθος και είναι απλά τα επιχειρήματα.

Το άλλο που λέμε συνέχεια, ότι το συνταξιοδοτικό αποδεδειγμένα από τον δημογραφικό κίνδυνο, είναι εξαιρετικά σημαντικό και απορώ για την Αντιπολίτευση, η οποία, ενώ βλέπει ορισμένες δυναμικές το πώς μπορούμε να αποκαταστήσουμε τον δημογραφικό κίνδυνο με την υποδοχή και ενσωμάτωση εργαζομένων από άλλα κράτη, δεν βλέπει ότι ο κίνδυνος αυτός είναι πραγματικός και πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε, πρώτα από όλα, με τους δικούς μας ανθρώπους, με τους δικούς μας πολίτες, με τους δικούς μας νέους ανθρώπους.

Το αναδιανεμητικό σύστημα δεν στέκει χωρίς βαρύτατο φόρο. Θα κρατήσουμε αυτό που πρέπει να κρατήσουμε, τη βασική σύνταξη, τη χρηματοδότησή της από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά πρέπει επιτέλους να το αφήσουμε να αναπνεύσει και θα έπρεπε σε αυτό να είμαστε μαζί. Είναι κρίμα που δεν είμαστε.

Το σημερινό σύστημα το ξέρετε ότι επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό ανυπόφορα. Αυτή τη στιγμή, ο οποιοσδήποτε και να ρωτηθεί ξέρει ότι οι κρατήσεις είναι φόρος. Εδώ, οι εργαζόμενοι δεν ξέρουν καλά-καλά ότι τα πραγματικά τους λεφτά είναι ολόκληρη η αμοιβή μαζί και οι κρατήσεις, οι λεγόμενες του εργαζόμενου, μαζί και οι κρατήσεις οι λεγόμενες του εργοδότη. Η αμοιβή του είναι αυτή. Πληρώνει η επιχείρηση όλο μαζί το πακέτο για τη δουλειά που του παίρνει. Αυτό ακόμη δεν το έχουν καταλάβει και την ίδια στιγμή τού λέμε «θα πληρώσεις και άλλα, διότι θα πληρώσεις φόρους, για να μπορέσει να πληρωθεί η σύνταξη».

Με δυο λόγια, όταν συνεχώς τους λέμε «πλήρωσε και άλλο, πλήρωσε ακόμη περισσότερους φόρους», τους απογοητεύουμε. Εδώ είναι ενταγμένη η κίνηση αυτή, βεβαίως -αντιλαμβάνομαι ότι γι' αυτόν τον λόγο δεν θέλετε να το συμφωνήσετε- σε αυτή την πολιτική της Πλειοψηφίας: λιγότεροι φόροι, διαφάνεια στα οικονομικά, εμπιστοσύνη στον πολίτη και στη δουλειά του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Καλαματιανός Διονύσιος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης αποδεικνύει για μια φορά ακόμα ότι η Κυβέρνηση φοβάται τον δημόσιο διάλογο, φοβάται τον διάλογο με την κοινωνία, γιατί παίζει κρυφτό με την αλήθεια.

Λέτε ότι ενδιαφέρεστε για τις επικουρικές συντάξεις του μέλλοντος. Για να δούμε, όμως, τι κάνατε στο πρόσφατο και στο απώτερο παρελθόν. Δεν θα ασχοληθώ τόσο με τις διαχρονικές ευθύνες σας, ως παράταξη, στην κατάσταση που βρίσκεται το ασφαλιστικό σύστημα, με τη διαχείριση των πόρων και των αποθεματικών των Ταμείων.

Θα πω τέσσερα συγκεκριμένα στοιχεία για να καταλάβουμε τι κάνατε. Με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας τοποθετήθηκαν χρήματα ασφαλισμένων σε δομημένα ομόλογα. Με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας έγιναν οριζόντιες περικοπές στις επικουρικές συντάξεις με τον ν.4052/2012 και τον ν.4093/2012. Είναι αυτοί οι νόμοι που κρίθηκαν αντισυνταγματικοί από το Συμβούλιο Επικρατείας και περιμένουν τα αναδρομικά τους οι συνταξιούχοι.

Εσείς κόψατε το 2012 τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, δύο ολόκληρες επικουρικές συντάξεις από τους συνταξιούχους. Εσείς θεσπίσατε το 2012 τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, η οποία τι προέβλεπε; Ότι θα υπάρχει αυτόματη περικοπή των επικουρικών συντάξεων, όταν υπάρχει απόκλιση μεταξύ των εισφορών και των ποσών που δίνονται ως σύνταξη. Εσείς το 2012 θεσπίσατε την κατάπτυστη ρήτρα θανάτου, που τι προέβλεπε; Ότι κατά τη στιγμή της συνταξιοδότησης ο ασφαλισμένος έπρεπε να δηλώσει αν θα μεταβιβάζεται, λόγω θανάτου, η σύνταξή του στη χήρα και στα παιδιά ή όχι, ώστε να πάρει μεγαλύτερη επικουρική σύνταξη. Με αυτά που κάνατε, λοιπόν, στο πρόσφατο παρελθόν έρχεστε σήμερα και λέτε ότι ενδιαφέρεστε για την επικουρική σύνταξη.

Ας δούμε, λοιπόν, τι κάνουν τώρα. Ποια είναι η κεντρική ιδέα του συστήματος που φέρνετε;

Η κεντρική ιδέα είναι ότι από την αρχή της αλληλεγγύης των γενεών, δηλαδή οι σημερινοί ασφαλισμένοι να πληρώνουν τις συντάξεις των σημερινών συνταξιούχων, περνάμε στη δημιουργία του ατομικού κουμπαρά. Αυτόματα τίθεται το ζήτημα ποιος θα καταβάλει το 2040 και 2050 τις συντάξεις των σημερινών πενηντάρηδων και σαραντάρηδων; Με δυο λόγια, ποιος θα πληρώνει το κόστος της μετάβασης στο νέο σύστημα; Αυτό το κόστος, εσείς οι ίδιοι λέτε με την αναλογιστική μελέτη που καταθέσατε ότι, θα είναι από 56 μέχρι 70 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή τη στιγμή, το χρέος της χώρας ανέρχεται σε 385 δισεκατομμύρια. Καταλαβαίνετε πόσο μεγάλο κόστος βάζετε στον κρατικό προϋπολογισμό και πώς ανοίγετε τα δημόσια οικονομικά;

Αξίζει, λέτε, όλο αυτό το κόστος, μόνο και μόνο για να κεφαλαιοποιήσετε την επικουρική ασφάλιση, για να ικανοποιήσετε την ιδεολογική σας εμμονή και να εξυμνητήσετε τα ιδιωτικά συμφέροντα που θα διαχειριστούν αυτούς τους πόρους. Γιατί καίγεστε να ιδιωτικοποιήσετε τη δημόσια επικουρική ασφάλιση και να παίξετε βεβαίως, στα ζάρια των χρηματαγορών το μέλλον των επόμενων γενεών;

Η λογική της κεφαλαιοποίησης σημαίνει ότι τα ποσά του ατομικού κουμπαρά θα επενδύονται από ομάδα ειδικών. Αυτό προβλέπει το νομοσχέδιο σας. Ποιοι είναι αυτοί οι ειδικοί; Είναι οι εταιρείες επενδύσεων, που θα επενδύουν σε διάφορα προϊόντα της χρηματαγοράς. Γνωρίζετε ότι τα αποτελέσματα αυτών των δήμενων νέων ιδεών πολλές φορές είναι οδυνηρά τόσο για τους ασφαλισμένους όσο και για τους συνταξιούχους. Γνωρίζετε ότι έχουν καταρρεύσει εταιρείες που τζογάραν αυτά τα χρήματα. Τι απέγιναν τα χρήματα των ασφαλισμένων τόσο στην Αμερική όσο και στην Ελλάδα; Χάθηκαν. Ποιος καλύπτει αυτήν την απώλεια; Εσείς οι ίδιοι έρχεστε και λέτε ότι η απώλεια αυτή θα καλυφθεί από τον δημόσιο προϋπολογισμό. Το δημόσιο θα πληρώσει, ξανά οι φορολογούμενοι δηλαδή. Τι έχουμε δηλαδή; Ιδιωτικοποίηση των κερδών και κοινωνικοποίηση των απωλειών και των ζημιών. Η εύκολη λύση που προτείνετε στα πειράματά σας είναι να πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος ξεκάθαρα.

Αλλά αμέσως μόλις ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, ο λογαριασμός πηγαίνει στους χαμηλοσυνταξιούχους και στους πιο φτωχούς συμπολίτες μας. Γιατί συμβαίνει αυτό; Στο νομοσχέδιο προβλέπεται ότι η εγγραφή δαπάνης 0,5% του ΑΕΠ στον κοινωνικό προϋπολογισμό, για να δοθεί ως κοινωνικό μέρισμα στους χαμηλοσυνταξιούχους, πηγαίνει για την κάλυψη αυτής της τρύπας, δηλαδή το ποσό αυτό που εμείς είχαμε δώσει ως δέκατη τρίτη σύνταξη προς μερική αποκατάσταση των περικοπών που εσείς κάνατε -το περιέγραψα προηγουμένως- στις συντάξεις τώρα θα καλύψει την τρύπα που εσείς δημιουργείτε με τις επιλογές σας. Κόβεται κατ' έτος το ποσό των 900 εκατομμυρίων ευρώ από τους φτωχούς και χαμηλοσυνταξιούχους για να χρηματοδοτήσετε βεβαίως, τα golden boys που θα τζογάρουν τις ασφαλιστικές εισφορές στα χρηματιστήρια.

Λέτε ότι η αλλαγή που κάνατε δήθεν ευνοεί τους ασφαλισμένους και δήθεν θα καλύψει τις επικουρικές συντάξεις, λόγω της γήρανσης του πληθυσμού. Η αλήθεια είναι όμως ότι τίποτα από αυτά τα δύο δεν θα γίνει. Οι νέοι ασφαλισμένοι θα κληθούν να πληρώσουν διπλά με το νέο αυτό σύστημα γιατί πρώτον, θα πληρώσουν ατομικά με τις εισφορές τους για τη δημιουργία του ατομικού κουμπαρά και θα πληρώσουν και ως φορολογούμενοι για την κάλυψη του κόστους μετάβασης και την πληρωμή των σημερινών και μελλοντικών συνταξιούχων με το παλιό σύστημα.

Τα δημογραφικά δεδομένα βεβαίως, είναι δεδομένα. Γιατί αυτό το κεφαλαιοποιητικό σύστημα έχει και τον δημογραφικό κίνδυνο και τον κίνδυνο των κρίσεων των χρηματαγορών και των κεφαλαιαγορών και τον κίνδυνο της επίτευξης υψηλών αποδόσεων των επενδύσεων για να είναι αποδοτικό.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι αυτοί οι πειραματισμοί που κάνατε δεν είναι πρωτότυποι, έχουν δοκιμαστεί σε πολλές χώρες και στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο. Τι συνέβη; Οι δεκαετίες από τις τριάντα αυτές χώρες που έκαναν τη μετάβαση -όχι που ήταν εξαρχής σε αυτό το σύστημα- με τη μετάβαση αναγκάστηκαν να επιστρέψουν είτε στο διανεμητικό σύστημα είτε σε ένα σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης, που ισχύει και σήμερα στη χώρα. Γιατί το έκαναν αυτό; Γιατί στην πράξη διαπίστωσαν

ότι το νέο αυτό σύστημα, το κεφαλαιοποιητικό που πάτε εσείς να εφαρμόσετε, δεν δίνει επαρκείς συντάξεις, δεν έχει επαρκείς αποδόσεις, αλλά και δημιουργεί πολύ μεγάλα βάρη στον κρατικό προϋπολογισμό και στους φορολογούμενους.

Παίρνετε την απόφαση να τα τινάξετε τα όλα στον αέρα ενώ εσείς πριν ενάμιση χρόνο πανηγυρίζατε με τον ν.4670 του κ. Βρούτση, που έλεγε ότι εγγυάται τη βιωσιμότητα του συστήματος μέχρι το 2070. Εσείς πανηγυρίζατε, το ψηφίσατε. Τι άλλαξε; Τι συμβαίνει; Ο κ. Τσακλόγλου ως καθηγητής τότε υπέγραψε και τη σχετική μελέτη για τη βιωσιμότητα και την επάρκεια του συστήματος. Τι έγινε και άλλαξε; Γιατί κάνετε όλες αυτές τις επικίνδυνες αλχημείες ενώ λέγατε ότι όλα ήταν πάρα πολύ σωστά;

Το νομοσχέδιο λοιπόν αυτό αποτελεί μια ακατανόητη, παρωχημένη, αποτυχημένη και αχρείαστη πρωτοβουλία, μια πρωτοβουλία η οποία ναρκοθετεί κάθε προοπτική εξόδου της χώρας από την κοινωνική και οικονομική κρίση. Είναι μια πρωτοβουλία που ενέχει τον κίνδυνο να φορτώσει τη χώρα μας ξανά με ένα νέο μνημόνιο. Δημιουργεί τεράστια τρύπα στα δημόσια οικονομικά. Ο νέος ασφαλιστικός κουμπαράς είναι διάτρητος, είναι εστιά κινδύνους, είναι εστιά διαφθοράς, αδιαφάνειας και εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για το μέλλον της πατρίδας μας.

Στον αντίποδα αυτής της πολιτικής βρίσκονται οι δικές μας αξίες και οι δικές μας αρχές για τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση. Εμείς πιστεύουμε στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κοινωνικής αλληλεγγύης. Πιστεύουμε στο δημόσιο διανεμητικό καθολικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Εμείς πιστεύουμε ότι το δημόσιο σύστημα στηρίζει και την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Εμείς πιστεύουμε στην ενίσχυση του δημόσιου συστήματος και με πόρους, και με προσωπικό, και με υλικοτεχνική υποδομή, και με δίκαιη και ασφαλή διαχείριση των αποθεματικών. Πιστεύουμε ότι οι ασφαλισμένοι πρέπει να παίρνουν αξιοπρεπείς συντάξεις σε σύντομο χρόνο. Πιστεύουμε στην ενίσχυση των εργασιακών δικαιωμάτων. Πιστεύουμε στο οκτάωρο. Πιστεύουμε στην αύξηση του κατώτατου μισθού. Πιστεύουμε σε σταθερές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, γιατί έτσι στηρίζεται η βιωσιμότητα του συστήματος. Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι έχουν καταλάβει τι θέλετε να κάνετε. Έχουν καταλάβει ότι υλοποιείτε εμμονικά νεοφιλελεύθερες, παρωχημένες, αποτυχημένες πρακτικές για να εξυπηρετήσετε εγχώρια και διεθνή ιδιωτικά συμφέροντα.

Όλοι μαζί, εργαζόμενοι, ασφαλισμένοι, συνταξιούχοι, αγρότες, η νέα γενιά θα σταματήσει την προσπάθειά σας αυτή για την υπονόμευση των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Κайριδής από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Γκιόκας και θα κλείσει ο τρίτος κύκλος ομιλητών με τον κ. Βίτσα.

Τον λόγο έχει ο κ. Καϊριδής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολλές οι παθογένειες που έχουν ταλαιπωρήσει τη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες και τη μετέτρεψαν από παράδειγμα προς μίμηση στην ανάπτυξη την χρυσή τριακονταετία της οικονομικής ανάπτυξης, της πρώτης τριακονταετίας μετεμφυλιακά 1950-1980, σε παράδειγμα προς αποφυγή μετά το 1980 στην τριακονταετία 1980-2010, που οδήγησε τελικά στη χρεοκοπία. Καμμία ωστόσο δεν είναι πιο σημαντική από τις παθογένειες από αυτήν του ασφαλιστικού. Όλοι οι ειδικοί μας λένε ότι το ασφαλιστικό ήταν η κύρια αιτία του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της χώρας, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς.

Εσείς μας λέτε ότι δεν κυβερνήσατε πριν το 2010 και δεν έχετε ευθύνη, την ώρα που εμείς ερχόμαστε ευθαρσώς και λέμε ότι εδώ υπάρχει διαχρονικά μια συνολική πολιτική ευθύνη και ως είμαστε η μόνη παράταξη που πριν το 2010 τόλμησε μια σκληρή ασφαλιστική μεταρρύθμιση το 1992 Σουφλιά-Σιούφα επί κυβέρ-

νησης του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσότακη, προκειμένου να διασώσουμε ό,τι μπορούσαμε και να δώσουμε χρόνο βιωσιμότητας στο ασφαλιστικό. Η μόνη παράταξη που το τόλμησε πριν το 2010!

Εσείς μας λέτε δεν κυβερνήσατε. Κάποιοι όμως από εσάς κυβερνήσαν, και επειδή είναι της μόδας να μιλάμε για αποστάτες, βλέπω αρκετούς αποστάτες στα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά δεν θέλω να πω επ' αυτού. Αυτοί που δεν κυβερνήσαν από εσάς αντισταθήκανε στον δημοσιονομικό λαϊκισμό και στον ασφαλιστικό λαϊκισμό πριν το 2010 ή υπήρξαν δύναμη επιτάχυνσης αυτού του εκτροχιασμού; Όταν οι άλλοι έδιναν ένα εσείς δεν ζητούσατε να δώσουμε δύο και τρία και πέντε και δέκα;

Ποιος από εσάς -γιατί εδώ κάθε κατεργάρης θα πάει στον πάγκο του- πριν το 2010 όρθωσε το ανάστημά του, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και έγραψε έστω κι ένα άρθρο, μία παράγραφο, μία πρόταση, μία λέξη για τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό και τον ασφαλιστικό λαϊκισμό, που μας οδήγησε εν τέλει στη χρεοκοπία; Φέρτε μου μία πρότασή σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αν έχετε το ηθικό ανάστημα να παριστάνετε τις μωρές παρθένες, ότι εσείς δεν έχετε καμία ευθύνη και η παράταξη, η οποία έφερε τη μεταρρύθμιση το '92 έχει τα πάντα. Εσείς καμία! Εδώ, κοροϊδεύομαστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Έλα ντε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Και τολμώ τώρα εγώ, παρ' όλο ότι δεν έχω κάνει αναλυτική έρευνα, να πω κύριε Σκουρλέτη, αλλά είμαι 100% βέβαιος ότι δεν υπάρχει ούτε ένα άρθρο από κανέναν από εσάς στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, που να ορθώνει το ανάστημά του στον λαϊκισμό πριν το 2010. Άρα, κομμένα τα ψέματα και το παραμύθια. Μην κοροϊδεύομαστε.

Έρχομαι στο δεύτερο. Θα μιλήσω για τρία πράγματα. Δεν θα αναφερθώ στις λεπτομέρειες και στα στοιχεία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Έγινε αυτό αναλυτικότερα και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια από τον Υπουργό και τον αρμόδιο Υφυπουργό, από τα ενημερωτικά σημειώματα, από την εισηγητική έκθεση στις τηλεοράσεις και στον Τύπο.

Επειδή, όμως, πιστεύω στον κοινοβουλευτικό διάλογο και πιστεύω ότι δεν πρέπει να ερχόμαστε με κονσέρβες και προετοιμασμένες ομιλίες, αλλά να χτίζουμε πάνω σε αυτά που ακούστηκαν και να συνομιλούμε ο ένας με τον άλλο στοιχειωδώς, έρχομαι στο δεύτερο.

Μας είπατε για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού. Είναι βιώσιμο το ασφαλιστικό. Δεν έχει ανάγκη από καμμία μεταρρύθμιση. Αλήθεια, ξέρετε γράμματα; Διαβάξετε τι ψηφίζετε; Στους δικούς σας προϋπολογισμούς, 2015-2019, πόσα δισεκατομμύρια εγγράψατε εσείς ως κρατική επιδότηση από τους φόρους και όχι από τις εισφορές για τη στήριξη του ασφαλιστικού; Το ξέρετε ή πέφτετε από τα σύννεφα σαν μωρές παρθένες -είναι και η μέρα σήμερα- ότι η χώρα μας στηρίζει δημοσιονομικά το ασφαλιστικό το περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα στην Ευρώπη και τολμώ να πω και στον κόσμο; Καμμία χώρα δεν δίνει 10% και 12% του ΑΕΠ της, 15 δισεκατομμύρια φέτος, 16 δισεκατομμύρια πέρυσι, 17 δισεκατομμύρια, 18 δισεκατομμύρια κατά μέσο όρο την τελευταία δεκαετία για τη στήριξη του ασφαλιστικού. Δεν είναι ασφαλιστικό αυτό, διότι δεν χρηματοδοτείται από εισφορές. Χρηματοδοτείται τουλάχιστον κατά το ήμισυ, για να μην πω κατά τα δύο τρίτα, από φόρους. Είναι δημοσιονομικό το ασφαλιστικό της πατρίδας μας. Δεν είναι απλώς μη βιώσιμο. Έχει μετατραπεί κατά πολύ, εδώ και χρόνια και κάνετε πως δεν το ξέρετε, δεν το έχετε ακούσει, δεν το έχετε διαβάσει ποτέ.

Τα δεδομένα είναι αυτά -να είμαστε ειλικρινείς- και συνεχώς χειροτερεύουν. Γιατί; Ούτε αυτό το ξέρετε; Το δημογραφικό δεν το έχετε ακούσει ποτέ; Δεν είναι ένα πρόβλημα σε όλη την Ευρώπη, ιδίως στη νότια Ευρώπη, ιδίως σε χώρες όπως η Ελλάδα; Πέφτετε από τα σύννεφα για το δημογραφικό; Δεν πρέπει κάτι να γίνει επ' αυτού, όπως έχει γίνει σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι στο τρίτο. Δίνουμε τα περισσότερα για τη στήριξη των συντάξεων αναλογικά και δεν έχουμε τίποτα -ή σχεδόν τίποτα- για υπόλοιπες κοινωνικές δαπάνες. Το 90% της κοινωνικής

δαπάνης στη χώρα μας αφορά τη στήριξη των συντάξεων με αποτέλεσμα να μην έχουμε δυνατότητες για περισσότερα σε άλλους κρίσιμους τομείς, που έχουν ανάγκη την κοινωνική στήριξη, με αποτέλεσμα η ικμάδα να πηγαίνει εκεί και στο τέλος να μην έχουμε ούτε συντάξεις και να κινδυνεύουν οι συντάξεις. Τουλάρχιστον, αυτή είναι η άποψη των νέων μας, οι οποίοι κατά τη συντριπτική τους πλειοψηφία ότι δεν πρόκειται να πάρουν σύνταξη. Άρα, χρειάζεται να κάνουμε κάτι.

Έρχομαι και στο επόμενο. Έγιναν πολλά την προηγούμενη δεκαετία, τεράστιες περικοπές. Αν δεν είχαν γίνει, η στήριξη του προϋπολογισμού θα ήταν συν 30 δισεκατομμύρια. Αντί να δίνουμε 15 εκατομμύρια και 16 εκατομμύρια θα έπρεπε να δίνουμε 45 εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, ουσιαστική μεταρρύθμιση -τελειώνω- στον πυρήνα του ασφαλιστικού δεν έγινε. Παρέμεινε στην ουσία του αναδιανεμητικό.

Τώρα, λοιπόν, το 2021, τιμώντας την προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας προχωράμε με τόλμη σε μια πάρα πολύ σημαντική μεταρρύθμιση. Χαίρομαι ιδιαίτερα που θα την ψηφίσω προσωπικά και συμμετέχω σ' αυτήν την κυβερνητική πλειοψηφία που την φέρνει. Διότι γι' αυτό εκλεγίκαμε, όχι για την απλή διαχείριση, αλλά για τις μεγάλες τομές που έχει ανάγκη η πατρίδα μας. Είναι μια μεταρρύθμιση καλοζυγισμένη, ήπια, που αφορά λιγότερο από το 10% της συνολικής ασφαλιστικής δαπάνης. Αφορά τους νέους ή τους κάτω των τριάντα πέντε και μόνο το επικουρικό κομμάτι. Διατηρούμε, δηλαδή, τον μεικτό χαρακτήρα και ακολουθούμε το παράδειγμα της υπόλοιπης Ευρώπης. Είμαστε οι τελευταίοι που το κάνουμε.

Είναι κακή η Ευρώπη; Το ακούσαμε και αυτό. Εδώ, θα τρελαθούμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριοι συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΑΔΗΣ: Θα σας το πω και με όλο τον σεβασμό στην πρώην Γενική Γραμματέα: Η Ευρώπη, είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει, έχει τη μεγαλύτερη κοινωνική δαπάνη από όλον τον υπόλοιπο κόσμο μαζί. Αν θεωρούμε την Ευρώπη κοινωνικά ανάληκτη, σας πληροφορώ -αν δεν το ξέρετε να το μάθετε επιτέλους- ότι τα υπόλοιπα εφτά δισεκατομμύρια ανθρώπων του πλανήτη έχουν πρόσβαση σε μικρότερη κοινωνική δαπάνη απ' ό,τι τα πεντακόσια εκατομμύρια των Ευρωπαίων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εμείς προτιμάμε να συγκρινόμαστε με τη Σουηδία και τη Γερμανία. Τι θέλετε να σας πω; Να σας πω για την Αφρική, την Κίνα, την Κούβα; Να προκαλέσω; Να πω για τη Βόρεια Κορέα;

Η Ευρώπη, λοιπόν, είναι το πρότυπο. Έχει προβλήματα. Έχει ελλείμματα. Να την κάνουμε καλύτερη. Συγκριτικά, όμως, παραμένει, ιδίως κοινωνικά, πολύ μπροστά από οποιονδήποτε άλλο. Και όπως οι άλλοι προχώρησαν, έτσι κι εμείς το οφείλουμε στους νέους μας να προχωρήσουμε, για να εγγυηθούμε ότι θα έχουν σύνταξη, πρώτον και δεύτερον, ένα ασφαλιστικό, το οποίο θα λειτουργεί επενδυτικά και θα δίνει ανάπτυξη και προοπτική στον τόπο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κύριε Υπουργέ, σας συγχαίρω για την πρωτοβουλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας. Μετά θα μιλήσει ο κ. Βίτσας.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Πάλι καλά, που ο κ. Καιρίδης δεν ζήτησε από τους συνταξιούχους να πουν «συγγνώμη» και να επιστρέψουν αναδρομικά τις συντάξεις που έπαιρναν τόσα χρόνια. Μόνο αυτό δεν ακούσαμε. Η λογική της ομιλίας ήταν αυτή. Πάλι καλά, που δεν ακούσαμε κι αυτό, να επιστρέψουν αναδρομικά τις συντάξεις που έπαιρναν τόσα χρόνια, γιατί δήθεν ήταν ασφαλιστικός λαϊκισμός αυτά τα δικαιώματα που υπήρχαν.

Κυρίες και κύριοι, συζητάμε ένα ακόμη βαθιά αντιδραστικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, το τρίτο κατά σειρά τέτοιας σημασίας, μέσα στο καλοκαίρι. Προηγήθηκε το νομοσχέδιο τερατογύρημα

για τα εργασιακά. Ακολούθησε μέσα στο κατακαλόκαιρο το νομοσχέδιο Κεραμέως για την παιδεία και κλείνει το θέρος η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης. Τρία νομοσχέδια, που ουσιαστικά το ένα είναι η συνέχεια του άλλου και που στρέφονται όχι μόνο, αλλά κυρίως κατά των νέων ανθρώπων.

Ο νέος που από την πιο μικρή ηλικία θα έρχεται αντιμέτωπος με τη μορφωτική υποβάθμιση και την ταξική κατηγοριοποίηση, που θα προσανατολίζεται στις πρόσκαιρες δεξιότητες είναι ο ίδιος που, ως αυριανός εργαζόμενος, θα πρέπει να μάθει να ζει και να εργάζεται με ξεχειλωμένα ωράρια, με ατομικές συμβάσεις σε μια διαρκή εργασιακή περιπλάνηση και μακροχρόνια ανεργία. Είναι και ο ίδιος που ως ασφαλισμένος και μελλοντικός συνταξιούχος θα πορεύεται χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα, αλλά μ' έναν ατομικό κουμπαρά, που δεν θα ξέρει εάν, τότε και τι σύνταξη θα πάρει.

Να γιατί λέμε ότι το ένα νομοσχέδιο είναι συμπλήρωμα του άλλου, γιατί το νήμα που συνδέει αυτούς τους νόμους είναι ακριβώς αυτό, ότι δεν υπάρχουν συλλογικά, συγκροτημένα, καθολικά δικαιώματα, μορφωτικά, εργασιακά, ασφαλιστικά. Όλα είναι ατομική υπόθεση του καθενός και της καθεμιάς και το μόνο που υπάρχει είναι η ζούγκλα του ανταγωνισμού και η πλήρης αβεβαιότητα για το αν θα μορφωθεί και πώς ένας νέος, τι και αν θα σπουδάσει, αν θα βρει δουλειά στο αντικείμενό του, με τι όρους θα δουλεύει, αν και τότε θα καταφέρει να πάρει σύνταξη.

Αυτή είναι η κοινωνία σας και το μέλλον που ετοιμάζεται. Τα νομοσχέδια αυτά, πέρα από τις τραγικές συνέπειες που έχουν, έχουν και μία διακριτή ιδεολογική στόχευση, την εμπέδωση της λογικής της ατομικής ευθύνης, του ατομικού ρίσκου, αλλά και της λογικής ότι το συμφέρον των επενδυτών, των επιχειρηματιών είναι και συμφέρον των εργαζομένων.

Γιατί αυτό ακριβώς κάνετε και με το νομοσχέδιο. Οι εργαζόμενοι δεν θα θεωρούνται πια ασφαλισμένοι, αλλά επενδυτές, που θα εξαναγκάζονται να τζογάρουν τους κόπους μιας ζωής στις διάφορες χρηματιστηριακές λοταρίες και θα βλέπουν τον ιδρώτα τους να γίνεται χρηματοδοτικό εργαλείο της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Να, γιατί και οι όποιες διαβεβαιώσεις δίνετε για δήθεν κρατική εγγύηση των επικουρικών συντάξεων και των εισφορών είναι αέρας κοπανιστός.

Επειδή αναφερθήκατε, κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας και στους μύθους, για να δούμε λίγο την ιστορία. Τις ίδιες εγγυήσεις που δίνετε σήμερα έδιναν και οι κυβερνήσεις μετά τη δεκαετία του '50, όταν με αναγκαστικό νόμο τα αποθεματικά των ταμείων τοποθετήθηκαν σε άτοκους λογαριασμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος και χρηματοδοτούσαν την καπιταλιστική ανάπτυξη εκείνης της περιόδου.

Τις ίδιες εγγυήσεις έδιναν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τις δεκαετίες του 1990 και του 2000, όταν νομοθετούσαν τη δυνατότητα τα αποθεματικά των ταμείων να τοποθετούνται στο χρηματιστήριο. Τις ίδιες εγγυήσεις με εσάς έδιναν και μετά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας ότι δεν απειλούνται η δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, το ΕΚΑΣ, τα όρια και το ύψος των συντάξεων κ.λπ..

Όταν μετά οι μύθοι κατέρρευσαν, όταν άρχισαν να υλοποιούνται πιο επιθετικά τα σχέδια του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρχισαν τότε οι δικαιολογίες για το δημογραφικό, για τη γήρανση του πληθυσμού, για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού για, για, για, λες και δεν είναι οι δικές σας πολιτικές που εμποδίζουν σήμερα ένα νέο ζευγάρι να κάνει οικογένεια. Ή υπάρχει και το καινούργιο φρούτο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενεργό γήρανση, λες και είναι προνόμιο, με βάση την εξέλιξη και τις δυνατότητες της ίδιας της κοινωνίας, να μπορούν οι άνθρωποι να απολαμβάνουν περισσότερα χρόνια εκτός δουλειάς, αλλά θα πρέπει να δουλεύουν μέχρι τον τάφο.

Όση λοιπόν αξία είχαν οι εγγυήσεις αυτών των κυβερνήσεων, την ίδια αξία έχουν και οι δικές σας εγγυήσεις σήμερα, δηλαδή καμμία, πολύ περισσότερο που το νέο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης θα λειτουργεί εξ ορισμού ως επενδυτική εταιρεία για τη χρηματοδότηση του κεφαλαίου.

Όμως, κύριε Υπουργέ, ακόμη κι αν δεχτούμε τις διαβεβαιώσεις

σας, ότι δηλαδή ο κρατικός προϋπολογισμός θα εγγυάται τελικά τις εισφορές, τι ακριβώς λέτε με αυτό; Ότι αφού έχουν ξεκοκαλιστεί τα χρήματα των ασφαλισμένων, αν γίνει η «στραβή» -που δεν την αποκλείετε και το είπατε κιόλας και με τα σχέδια προσομοίωσης που κάνετε- θα τα πληρώσει ποιος; Ο προϋπολογισμός, δηλαδή οι φορολογούμενοι. «Κορώνα κερδίζω, γράμματα χάνω». Τα κοράκια θα κερδίζουν πάντα και οι εργαζόμενοι θα πληρώνουν πάντα, είτε ως ασφαλισμένοι είτε ως φορολογούμενοι. Αυτό είναι το σχέδιο που έχετε με το καινούργιο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης.

Αφήστε τα ψέματα και τις κάλπικες υποσχέσεις. Το πρόβλημα με το ασφαλιστικό διαχρονικά δεν είναι ούτε δημογραφικό ούτε τεχνοκρατικό ούτε στενά δημοσιονομικό. Είναι βαθιά ταξικό και βαθιά πολιτικό. Είναι ότι το κεφάλαιο θέλει να μειώσει ακόμη περισσότερο το εργασιακό κόστος. Θέλει να βάλει χέρι ακόμη και σε αυτά τα χρήματα που προορίζονται για την υγεία, την πρόνοια, τη σύνταξη και αποτελούν ένα μικρό μέρος της κλεμμένης υπεραξίας από τους εργαζόμενους.

Όσο παραμένει αυτός ο σιδερένιος νόμος του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος, κανένας μισθός, κανένα ωράριο, καμμία σύνταξη, κανένα δικαίωμα δεν μπορεί και δεν πρόκειται ποτέ να είναι εγγυημένο από καμία αστική κυβέρνηση. Γι' αυτό και το αίτημα για ακόμη μεγαλύτερη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης φιγουράρει πάνω πάνω στα προαπαιτούμενα του Ταμείου Ανάκαμψης, που είναι το νέο υπερμνημόνιο για τους λαούς της Ευρώπης.

Γι' αυτό και τα κόμματα που εμφανίζονται σήμερα να διαφωνούν με το νομοσχέδιο, έχουν βάλει τη δική τους σφραγίδα σε αυτό το διαχρονικό έγκλημα σε βάρος των συντάξεων, των παροχών και γενικότερα του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος, από το Κίνημα Αλλαγής - ΠΑΣΟΚ, που ταυτίστηκε ως κόμμα με το τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων στο χρηματιστήριο και την καταλήστευσή τους, μέχρι το ΣΥΡΙΖΑ, που όχι μόνο υιοθέτησε όλους τους προηγούμενους αντισσφαλιστικούς νόμους, αλλά τους πήγε και παραπέρα με το νόμο Κατρούγκαλου, υιοθετώντας και τη νοητή κεφαλαιοποίηση και τη λογική του ατομικού κουμπαρά και που σήμερα δεσμεύεται στο ΣΕΒ -όπως έκανε ο κ. Τσίπρας πριν λίγο καιρό- για τη μείωση του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους, που είναι η βάση της αντισσφαλιστικής μεταρρύθμισης μέχρι σήμερα.

Αυτό που μπορεί να εγγυηθεί αξιοπρεπείς συντάξεις, υψηλού επιπέδου παροχές υγείας και πρόνοιας, που να αντιστοιχούν στις σημερινές ανάγκες, αλλά και τις δυνατότητες της επιστήμης, είναι μόνο ο αγώνας των εργαζομένων, είναι η οργάνωση και η πάλη τους για αποκλειστικά δημόσια υποχρεωτική καθολική κοινωνική ασφάλιση και κυρίως, για να σταματήσει η εργατική δύναμη να είναι εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται, δηλαδή για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, για μια κοινωνία που θα έχει στο επίκεντρό της την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δημήτριος Βίτσας από το ΣΥΡΙΖΑ και μετά θα δώσουμε τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ας μιλήσουν κάποιοι ομιλητές ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Είπαμε πριν την έναρξη του τέταρτου κύκλου. Αν επιθυμείτε να μιλήσετε μετά, δεν υπάρχει πρόβλημα. Άρα, θα συνεχίσουμε τον κατάλογο των ομιλητών. Ο κ. Σπανάκης θα μιλήσει μετά.

Κύριε Βίτσα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να βάλουμε μερικά πράγματα σε τάξη, τουλάχιστον όπως τα βλέπω εγώ. Υιοθετώ και αντιγράφω από το σημερινό άρθρο του Θανάση Καρτερού το εξής: «Πολιτικά δειλός είναι εκείνος που στις 12 το μεσημέρι εξυμνεί για τις υπηρεσίες και το ήθος του έναν αφοσιωμένο υπηρέτη της πατρίδας και στη 1 μετά το μεσημέρι συκοφαντεί τον ίδιο ως δειλό, επειδή την ώρα που μεσολάβησε, είχε τη γενναιότητα να πει όχι στην πολιτική του εξαγορά και στην εκούσια μετατροπή του σε μαριονέτα».

Επίσης, ένα δικό μου για τον κ. Γεωργιάδη: «Όλοι ευχόμαστε να μην έρθουμε μπροστά σε μια σύγκρουση, ιδιαίτερα στρατιωτική σύγκρουση, αλλά να έχετε όλοι κάτι σίγουρο. Αν γίνει ο Βαγγέλης Αποστολάκης θα είναι στην πρώτη γραμμή. Από τους ήρωες του πληκτρολογίου δεν ξέρω πόσοι θα είναι καν στη χώρα».

Κι ένα ακόμα για να είμαστε εντάξει: «Στα διακόσια χρόνια της ανεξαρτησίας της χώρας με την πολυκύμαντη ιστορία, τεσσεράμισι χρόνια κυβέρνησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Πήρε τη χώρα σε μαύρο χάλι, μετά από μνημόνια και ναι, υπέγραψε τρίτο μνημόνιο, αλλά μέσα σε τρειςήμισι χρόνια έβγαλε τη χώρα και από τα τρία μνημόνια και όρθια και έτσι μπορούν όλοι και πολύ σήμερα να βερμπαλίζουν εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ». Αυτά για να συνεννοούμαστε.

Εμείς γνωρίζουμε ότι η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη ήταν εξαρχηκή και παραμένει μια Κυβέρνηση ειδικού σκοπού, όχι νεοφιλελεύθερη που λέμε καμιά φορά, βαθιά δεξιά Κυβέρνηση. Ο βασικός λόγος της ύπαρξής της είναι να υλοποιήσει έναν αριθμό από πρότζεκτ που ενδιαφέρουν το κρατικό διαίτα μεγάλο κεφάλαιο της χώρας, ένα κεφάλαιο το οποίο δεν παράγει, δεν επενδύει, δεν εξελίσσεται, παρά μόνο καταναλώνει το δημόσιο πλούτο.

Η εισαγωγή του δήθεν κεφαλαιοποιητικού συστήματος στην επικουρική ασφάλιση και μπορεί να σε ακολουθήσει και στην κύρια ασφάλιση και η δημιουργία ενός ταμείου επικουρικής ασφάλισης του ΤΕΚΑ είναι ένα από τα μεγαλύτερα πρότζεκτ τέτοιου τύπου.

Γι' αυτό, κύριε Χατζηδάκη, και εσείς και ο κ. Μητσοτάκης όταν ανεστάλη προσωρινά, γιατί οι ευρωπαϊκοί θεσμοί δεν έβλεπαν ως ρεαλιστικές τις εκτιμήσεις της Κυβέρνησης, τρέξατε αμέσως να στείλετε το μήνυμα ότι τίποτα δεν θα σταθεί εμπόδιο στο δήθεν μεταρρυθμιστικό σας έργο, για να καθησυχάσετε τα ιδιωτικά συμφέροντα, στα οποία παραδίδεται με αυτό το νομοσχέδιο η επικουρική ασφάλιση και, βεβαίως, γι' αυτόν τον λόγο το νομοσχέδιο αυτό πήρε τη μορφή εσπευσμένης κατάθεσής του πριν κλείσει η Βουλή για το καλοκαίρι.

Ξαφνικά -αν όχι και τόσο ξαφνικά- γίνεται κυβερνητικός ανασχηματισμός και ο Πρωθυπουργός, που έβρισκε ότι όλοι και όλα δούλεψαν καλά, αν και είχαμε μερικές ατυχίες για τις οποίες ζητήσαμε και μια συγγνώμη, βρε αδελφέ, αλλάζει τους Υπουργούς για την υγεία, τις πυρκαγιές, τον τουρισμό και άλλα. Τι κρύβεται ή δεν κρύβεται πια; Η επικοινωνιακή προσπάθεια που έχει ως στόχο να καλυφθεί, να κρυφτούν οι ευθύνες του κ. Μητσοτάκη. Η Κυβέρνηση μπατάρει όλο και δεξιότερα και αναζητά διεξόδους εκφωνώντας ένα πλαστό αίτημα συναίνεσης, αναμένοντας και προετοιμαζόμενη, γιατί αυτό σας έχει μείνει, να μοιράσει, να διαχειριστεί τα ευρωπαϊκά χρήματα.

Ακούστε κάτι πάρα πολύ καθαρά: Καμμία συναίνεση στη δεξιά πολιτική της Κυβέρνησής σας. Η μόνη λύση που υπάρχει αυτήν τη στιγμή είναι η αλλαγή και πολιτικής και Κυβέρνησης. Εδώ είμαστε, λοιπόν, και τολμήστε.

Αυτό αφορά και το παρόν νομοσχέδιο. Το πρότζεκτ που καλείστε αυτήν τη φορά να υλοποιήσετε ο κ. Χατζηδάκης και ο κ. Τσακλόγλου με την ευθύνη του κ. Μητσοτάκη, σαν να ήταν καλά τεχνοκρατικά στελέχη ενός ιδιωτικού fund και όχι εκλεγμένοι υπηρέτες του δημόσιου συμφέροντος και της κοινωνίας, είναι η βίαιη αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου υπέρ του κεφαλαίου και κατά της εργασίας, η απορρύθμιση της εργασίας και η περαιτέρω αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους. Αποτέλεσμα είναι, όπως ήταν και πάντοτε, η μετατροπή της Ελλάδας σε χώρα φτηνής και επισφαλούς εργασίας σε χώρα υπανάπτυκτη, σε φτωχή χώρα χωρίς ιδιαίτερες προοπτικές στη διεθνή κατανομή εργασίας, σε χώρα οπισθοδρομική, με υψηλό αριθμό ανειδίκευτων νέων εργαζομένων, που θα δρουν σε μόνιμο καθεστώς επισφάλειας.

Ειπώθηκε προηγούμενα και από συναδέλφους άλλου πολιτικού κόμματος -αλλά συμφωνώ απολύτως- ότι τα τρία τελευταία νομοσχέδια είναι άρρηκτα συνδεδεμένα το ένα με το άλλο, το νομοσχέδιο για την παιδεία, αυτό το νομοσχέδιο και πάει λέγοντας. Είναι στοιχεία μιας ενιαίας πολιτικής. Ξέρετε γιατί; Γιατί απλώς στα, αυτή η δικιά μας άρχουσα τάξη, αυτή η δικιά μας -πώς να το πω;- μεταπρατική αστική τάξη δεν μπορεί να ζήσει παρά μόνο μέσα από δημόσια κεφάλαια. Γι' αυτόν τον λόγο πα-

ραδίδετε τις επικουρικές συντάξεις των μελλοντικών γενεών στην ιδιωτική κερδοσκοπία.

Αυτή είναι η αγνώριστη Ελλάδα του κ. Μητσοτάκη. Θυμόσαστε τι είπε στην πρώτη του ομιλία; Ότι θα κάνει την Ελλάδα αγνώριστη. Αυτή είναι η αγνώριστη Ελλάδα.

Δυστυχώς, δεν είναι εδώ ο κ. Τσακλόγλου αυτήν τη στιγμή. Προσέξτε τι είπε χθες στην επιτροπή: Η ελληνική κοινωνία γερνάει και μάλιστα με ταχείς ρυθμούς. Το ποσοστό γονιμότητας, δηλαδή ο μέσος αριθμός παιδιών που γεννούν οι γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας, είναι πολύ κάτω του αριθμού που θα επέτρεπε τη σταθεροποίηση του πληθυσμού. Ταυτόχρονα, λόγω της τεχνολογικής προόδου στην υγεία και την υγιεινή το προσδόκιμο της επιβίωσης αυξάνεται σταθερά εδώ και πολλές δεκαετίες. Είναι σωστή διατύπωση; Είναι σωστή διαπίστωση; Λίγο-πολύ ναι. Θα περίμενε, λοιπόν, κάποιος να συνεχίσει επί του δημογραφικού.

Η κ. Φωτίου μιλώντας το πρωί -δεν θα επαναλάβω αυτά που είπε- έκανε συγκεκριμένες προτάσεις, έδωσε το πλαίσιο, τα βασικά στοιχεία μιας ολοκληρωμένης δημόσιας πολιτικής για το δημογραφικό που επηρεάζει τα πάντα και, βεβαίως, και το συνταξιοδοτικό.

Αντί να σκεφτείτε ως Κυβέρνηση τι θα κάνουμε για να αντιστραφεί αυτή η κακή δημογραφική πορεία, τι προτείνετε; Διαβάζω πάλι από την χθεσινή ομιλία του κ. Τσακλόγλου, που και σήμερα είπε: «Οι εξελίξεις αυτές οδηγούν σε ταχύτατη αύξηση του λόγου εξάρτησης, δηλαδή του αριθμού των ηλικιωμένων ατόμων προς τα άτομα εργασιακής ηλικίας, ή διαφορετικά, αν το βάλει κάποιος, του λόγου των συνταξιούχων προς τους εργαζόμενους».

Προσέξτε τι λέτε. Λέτε ότι στις επόμενες δεκαετίες προβλέπετε ότι δεν θα αλλάξει τίποτα, εκτός από το συνταξιοδοτικό. Είναι δυνατόν αυτό το πράγμα να λέγεται μελέτη, να λέγεται επιστημονική προσέγγιση; Είναι δυνατόν αυτό το πράγμα να λέγεται;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ο κ. Καϊριδής έφυγε τώρα για την Ευρώπη, που πρωτοπορεί και τα λοιπά. Τι ξεχνάει ο κ. Καϊριδής; Ότι όλα αυτά έγιναν με αγώνες, έγιναν με κυβερνήσεις προοδευτικές. Θα μου πει κάποιος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σοσιαλδημοκρατικές, που και εμείς, όμως, οι κομμουνιστές συμμετείχαν. Όμως, προσπαθούν τώρα να τα πάρουν όλα πίσω. Αυτή είναι η διαδικασία που γίνεται. Άρα, θα μείνετε απαθείς σε αυτήν την διαδικασία;

Με βάση αυτά που λέτε και με βάση τη μελέτη που μας δίνετε, μας λέτε αυτά, γιατί ξέρετε αν βάλατε άλλα στοιχεία, θα σας βγάλει άλλα αποτελέσματα, όπως έβγαλε και στον κ. Βρούτση. Αυτό ήταν το θέμα. Ο κ. Βρούτσης έλεγε ότι το ασφαλιστικό είναι σίγουρο μέχρι τότε. Έβαλε κάποια στοιχεία και του έβγαλε, λοιπόν, για εξήντα χρόνια -σαν την Κασσάνδρα- θα είναι βιώσιμο. Εσείς βάλατε κάποια στοιχεία και λέτε ότι δεν θα είναι βιώσιμο. Δεν κοιτάτε το δημογραφικό. Δεν κοιτάτε τις ανάγκες ανάπτυξης αυτής της χώρας. Δεν κοιτάτε πώς θα αξιοποιήσουμε το εργατικό μας δυναμικό. Έρχεστε και μας λέτε σε πόσα χρόνια -σε πενήντα χρόνια, σε εξήντα χρόνια- θα έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βίτσα, θερμή παράκληση να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι θα χρειαστούμε; Πενήντα δισεκατομμύρια να συμπληρώσουμε για το δημόσιο.

Το είπατε και εσείς, κύριε Χατζηδάκη, το πρωί. Ότι λείπει θα τα βάζει το δημόσιο. Εβδομήντα λένε οι άλλοι. Θα χρησιμοποιήσω αργότερα μια φράση που λέει ο κ. Βαρουφάκης: Ασφαλισμένος, εργαζόμενος, φορολογούμενος βασικά είναι ο ίδιος άνθρωπος. Ο ίδιος άνθρωπος που εργάζεται φορολογείται και πληρώνει και κοινωνική ασφάλιση. Μην κοροϊδεύετε τον έναν ή τον άλλον. Άρα, όταν μπαίνει χρήμα στο δημόσιο μπαίνει από τους εργαζόμενους, από τους φορολογούμενους και όταν δημιουργείται μεγαλύτερο δημόσιο χρέος, αυτό μας μετατρέπει -αυτό είναι του κ. Βαρουφάκη- σε μια δουλποπαρκοϊκά.

Μας προτείνετε την πιθανότητα με τη δικιά σας λογική σε λίγα επόμενα χρόνια να έχουμε και άλλο μνημόνιο και άλλο χρέος;

Το δεύτερο που θέλω να πω ότι είναι δημόσιο το ταμείο σή-

μερα, κάτι σαν τον παλιό ΟΠΑΠ, μόνο που ήταν ιδιωτικού δικαίου ο παλιός ΟΠΑΠ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βίτσα, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Φτάσατε τα έντεκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, όταν τζόγαραν στον ΟΠΑΠ, το έκαναν εθελοντικά, δεν το έκαναν αναγκαστικά, όπως το κάνετε εδώ πέρα. Εσείς τι κάνετε; Αναγκαστικό τζογάρισμα, αναγκαστικό ντιλάρισμα και τα λεφτά στην πιθανότητα ο Απόλλωνας Σμύρνης να νικάει κάθε χρόνο τη Μάντσεστερ Σίτι και έτσι θα λύσετε τα θέματα.

Ένα τελευταίο θέλω να πω. Δεν μπορώ να μην το πω.

Κύριε Χατζηδάκη, είστε Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Έτσι δεν είναι; Είναι δυνατόν από τα χείλη σας να βγαίνει εδώ ότι οι νέοι εργαζόμενοι δεν πιστεύουν ότι θα πάρουν σύνταξη και να κάθεστε στην καρέκλα σας; Είναι δυνατόν;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα διαβάσω την υπόλοιπη ομιλία μου.

Κύριοι, με αυτόν τον νόμο το μέλλον των συντάξεων, σήμερα των επικουρικών, αύριο των κύριων είναι σε υψηλό επίπεδο κινδύνου. Θα φροντίσουμε το σχέδιό σας να ανατραπεί και όχι μόνοι μας σαν πολιτικό Κόμμα ή τα προοδευτικά Κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και η ίδια κοινωνία.

Το μέλλον όμως αυτής της Κυβέρνησης είναι σίγουρο: η καταδίκη και η πολιτική αλλαγής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώθηκε ο τρίτος κύκλος ομιλητών.

Θα περάσουμε στον τέταρτο κύκλο ομιλητών.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Σπανάκη Βασίλειο-Πέτρο από τη Νέα Δημοκρατία.

Θα μιλήσει μετά η κ. Τζάκρη και μετά από την κ. Τζάκρη ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θανάσης Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Σπανάκη, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες για το ασφαλιστικό και κυρίως, για το πώς μπορεί να διασωθεί, να βελτιωθεί σε χρόνους, αλλά και σε χρήματα, να μείνει βιώσιμο και κυρίως να μπορεί να εξασφαλίζει ένα ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο στους ασφαλισμένους συνταξιούχους, αντίστοιχο με αυτό που έχουν και ως εργαζόμενοι. Είναι ένα κρίσιμο ζήτημα.

Ειδικότερα αναφερόμαστε στους νέους ασφαλισμένους, οι οποίοι βιώνουν και τη μεγαλύτερη ανασφάλεια, μία ανασφάλεια που είναι αληθινή, που είναι πραγματική. Ναι -άκουσα και τον προηγούμενο ομιλητή να αναφέρεται σχετικά- υπάρχει μία ανασφάλεια και ιδιαίτερα στη νέα γενιά. Η φράση «δεν θα πάρω ποτέ σύνταξη» είναι διαδεδομένη στους νέους. Αποτελεί μάλιστα για τους ίδιους μία βεβαιότητα, την οποία πρέπει να σταματήσουμε.

Το γεγονός αυτό, όπως καταλαβαίνουμε, δημιουργεί πλήθος προβλημάτων από τη γενικότερη δυσπιστία προς το σύστημα έως την ολοκληρωτική απαξίωση και που φυσικά οδηγούν πολλές φορές στη μαύρη εργασία με επιλογή του ίδιου του εργαζόμενου.

Όταν εδραιώθηκε το σημερινό σύστημα ασφάλισης το λεγόμενο «διανεμητικό» πριν έξι δεκαετίες περίπου, η αναλογία εργαζομένων - συνταξιούχων ήταν 4 προς 1. Και αυτή η αναλογία έχει υπολογιστεί πως είναι η ελάχιστη απαιτούμενη, για να είναι βιώσιμο το ασφαλιστικό σύστημα και οι συντάξεις εξασφαλισμένες.

Σήμερα όμως και με δεδομένο το σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα, που δεν αφορά μόνο τη χώρα μας, αλλά μεγάλο μέρος των αναπτυγμένων χωρών -μάλιστα το πρόβλημα είναι με πολύ μεγάλη πιθανότητα μη αναστρέψιμο-, καταλαβαίνουμε πως δεν μπορούμε να συνεχίσουμε στο ίδιο μονοπάτι, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε στην ίδια λογική.

Οι Υπουργοί ανέφεραν πως η αναλογία σήμερα είναι 1,7 προς 1. Εδώ και έναν σχεδόν χρόνο μπαίνουν στο σύστημα είκοσι χιλιάδες αιτήσεις νέες αιτήσεις συνταξιοδότησης κάθε μήνα. Υπάρχουν καθυστερήσεις στην έκδοση συντάξεων που φτάνουν τα δύο και τρία χρόνια και σε κάποιες περιπτώσεις ακόμη και τα πέντε χρόνια. Το Δεκέμβριο του 2020 ήταν σε αναμονή πάνω από εκατόν εξήντα χιλιάδες κύριες συντάξεις.

Ταυτόχρονα, υπάρχουν πολλοί ασφαλισμένοι που εσφαλμένα ακόμη πιστεύουν πως πληρώνουν εισφορές για τη δική τους σύνταξη, οπότε και αυτή είναι εξασφαλισμένη. Φυσικά κάτι τέτοιο δεν ισχύει, καθώς στο διανεμητικό σύστημα που εφαρμόζεται στη χώρα μας οι εισφορές των νέων χρησιμοποιούνται για να πληρωθούν οι σημερινές συντάξεις.

Το νομοσχέδιο που φέρνει το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων που συζητάμε σήμερα, έρχεται να αποκαταστήσει την αδικία που υφίσταται η νέα γενιά των εργαζομένων και πρέπει να το πούμε γιατί πρέπει να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, ενώ παράλληλα αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μια πραγματική, μεγάλης σημασίας και αναγκαία μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Και όπως ακριβώς είναι και ο τίτλος του, είναι ένα νομοσχέδιο αποκλειστικά εστιασμένο στη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Όμως, τι αλλάζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο; Με καθυστέρηση πολλών ετών η χώρα μας εισάγει για τις επικουρικές συντάξεις αποκλειστικά των εισερχομένων στην αγορά εργασίας και προαιρετικά για τους εργαζόμενους έως τριάντα πέντε ετών ένα κεφαλαιοποιητικό σύστημα, όπως πολύ επιτυχημένα εφαρμόζουν εδώ και χρόνια πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ολλανδία, όπως η Σουηδία.

Αυτό στην πράξη τι σημαίνει και πώς θα εφαρμοστεί; Μέσω ενός ατομικού κουμπαρά οι ασφαλιστικές εισφορές που ο ίδιος ο νέος εργαζόμενος καταβάλλει αποταμιεύονται για την πληρωμή της δικής του επικουρικής σύνταξης.

Επιπρόσθετα, τα χρήματα αυτά επενδύονται. Ναι, δεν είναι κακό να επενδύονται τα χρήματα. Δεν είναι ποινικό αδίκημα το να επενδύεις τα χρήματα, με ασφάλεια φυσικά. Και όπως θα δούμε παρακάτω, ο εργαζόμενος έχει και επιλογές ως προς τα επενδυτικά προγράμματα. Ο ίδιος επιλέγει τα επενδυτικά προγράμματα. Επενδύονται και ταυτόχρονα -προσέξτε- ενισχύουν την ελληνική οικονομία και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε.

Για τον σκοπό αυτό ιδρύεται το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το λεγόμενο ΤΕΚΑ, που θα το ακούμε από δω και πέρα πολύ συχνά. Το ΤΕΚΑ είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας, την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, καθώς και από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και η λειτουργία του ξεκινάει σε λίγους μήνες, την 1^η Ιανουαρίου του 2022.

Τα όργανα διοίκησης, η διαδικασία επιλογής, η στελέχωση σε προσωπικό, οι αρμοδιότητες, οι ευθύνες, οι κυρώσεις των μελών των διοικητικών οργάνων, οι προδιαγραφές λειτουργίας του περιγράφονται με σαφήνεια, αναλυτικά στα επιμέρους άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου και διασφαλίζουν την υψηλή ποιότητα οργάνωσης και λειτουργίας του νέου ταμείου.

Ενδεικτικά, στο άρθρο 12 -επειδή πρέπει να μιλάμε συγκεκριμένα σε αυτή την Αίθουσα- η διαδικασία επιλογής του διοικητικού συμβουλίου γίνεται από ανοιχτή δημόσια διαδικασία. Τα μέλη επιλέγονται από ανεξάρτητο σύμβουλο επιτροπής.

Αντίστοιχη είναι η διαδικασία για το διευθύνοντα σύμβουλο, όπως προβλέπει το άρθρο 24.

Είναι πολύ σημαντικό το άρθρο 8 που αναφέρεται στους πόρους του Ταμείου και τονίζεται πως η επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, όσον αφορά στις λειτουργικές του δαπάνες, έχει μεταβατική ισχύ και προβλέπεται για πέντε χρόνια το πολύ.

Στα άρθρα 17 και 18 καθορίζονται οι κυρώσεις καθώς και η παύση των μελών του διοικητικού συμβουλίου, ενώ στο άρθρο 19 ορίζεται πως τα μέλη του Δ.Σ. έχουν ποινική και αστική ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις τους ή αν ενήργησαν με δόλο ή βαριά αμέλεια.

Πολύ σημαντικές είναι οι διατάξεις του τρίτου μέρους, όπως για παράδειγμα τα άρθρα 43 και 44 που ρυθμίζουν τα θέματα

των εισφορών, ενώ ως μηχανισμός είσπραξης ορίζεται ο υπάρχων μηχανισμός του e-ΕΦΚΑ, ούτως ώστε να μην υπάρχει το πρόσθετο κόστος για τη δημιουργία ενός ξεχωριστού μηχανισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αν μπορώ να έχω την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Τα άρθρα 47 και 48 αφορούν στη στρατηγική των επενδύσεων και τα επενδυτικά προγράμματα, ενώ παρακάτω στο άρθρο 62 περιγράφεται η δυνατότητα επιλογής προγράμματος ή και συνδυασμού προγραμμάτων.

Το άρθρο 53 διασφαλίζει πως ο ασφαλισμένος δεν θα χάσει τις εισφορές του, τις εισφορές που έχει πληρώσει, αλλά θα του επιστραφούν στην περίπτωση μη συμπλήρωσης δεκαπέντε ετών ασφάλισης.

Με το άρθρο 60 το κράτος εγγυάται την καταβολή ελάχιστης μηνιαίας επικουρικής σύνταξης, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τις καταβληθείσες εισφορές.

Τέλος, το άρθρο 64 παρέχει τη δυνατότητα θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος μέσω της εξαγοράς του υπολειπόμενου χρόνου και σε όσους έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον δώδεκα χρόνια ασφάλισης, ούτως ώστε κανείς να μην χάσει την επικουρική σύνταξη.

Κλείνοντας, επειδή για το σημερινό νομοσχέδιο από την αντιπολίτευση ακούστηκαν λέξεις όπως «τζόγος», «αρπαγή», «καταστροφή» «συμφέροντα» και άλλα, θα ήθελα να τονίσω πως τίποτα από τα παραπάνω δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα!

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που φέρνει δικαιοσύνη, κοινωνική δικαιοσύνη στο συνταξιοδοτικό. Φέρνει μέλλον και προοπτική για τη νέα γενιά. Διότι η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, αυτή η Κυβέρνηση, είναι με τους νέους στην πράξη και όχι στα λόγια. Και αυτό κρατήστε το, διότι άκουσα πολλά σχόλια.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα έχει χρόνο μπροστά για πολλούς ανασχηματισμούς. Όμως, η πολιτική είναι μία και η πολιτική είναι σταθερή: η πολιτική μείωσης των φόρων, η πολιτική αύξησης των επενδύσεων, η πολιτική αύξησης της κατανάλωσης και του πραγματικού εισοδήματος. Διότι μόνο αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να εξασφαλίσει το μέλλον και τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο τώρα έχει η κ. Θεοδώρα Τζάκρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ο Πρωθυπουργός στην προσπάθειά του να κάνει για τρίτη, για τέταρτη φορά ανασχηματισμό, τον οποίο μάλιστα οι ίδιοι προδιέγραψαν ως ριζικό, δομικό, εκ βάθρων, εκ θεμελίων, κατέληξε τελικά σε κάποιες μικροδιευθετήσεις στις θέσεις κάποιων Υφυπουργών και Γενικών Γραμματέων και στο ιστορικό φιάσκο της ίδρυσης και της κατάργησης ενός Υπουργείου εντός μόλις είκοσι λεπτών της ώρας. Στην παγκόσμια πολιτική ιστορία δεν έχει ξαναυπάρξει τέτοια παρανόηση στην επικοινωνία του Προέδρου της Κυβέρνησης με τον υποψήφιο Υπουργό του σχετικά με τη βούληση, την πραγματική επιθυμία του τελευταίου να συμμετάσχει ή όχι στο κυβερνητικό σχήμα.

Όπως αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν μιλάμε για τέτοια αδυναμία συνεννόησης σε αυτό το προκαταρκτικό επίπεδο του σχηματισμού, της λειτουργίας μιας Κυβέρνησης, ένα είναι βέβαιο, ότι δεν υπάρχει καν Κυβέρνηση.

Το νομοσχέδιο αυτό για τον νέο κεφαλαιοποιητικό πυλώνα της επικουρικής ασφάλισης, το οποίο η Κυβέρνηση παρουσιάζει ως σουηδικό μοντέλο και το οποίο επαγγέλλεται, ευαγγελίζεται ότι θα φτάσει ως τον διπλασιασμό των επικουρικών συντάξεων, ιδιαίτερα για τους νέους εργαζόμενους -στην κυριολεξία εν μέσω του ατομικού κουμπαρά- στην πραγματικότητα δεν αποτελεί παρά μια ακόμη αποτυχημένη πολιτική, η οποία, μάλιστα, μας έρχεται από το παρελθόν και δη από τη δεκαετία του 1970 και στηρίζεται, μάλιστα, στη θεωρία της ατομικής ευθύνης την οποία με

τόση μεγάλη επιτυχία προωθεί παντού και πάντα ο Πρωθυπουργός.

Έτσι, το νέο ασφαλιστικό σύστημα έχει μόνο πλέον επενδυτικό χαρακτήρα και δεν έχει καν αναδιανεμητικό χαρακτήρα, θα έλεγα ούτε καν χαρακτηριστική εγγύησης των χρημάτων των ασφαλισμένων, δηλαδή το δημόσιο απλά συλλέγει τα λεφτά των ασφαλισμένων και τα επενδύει επαγγελματικά ως κάποιος επενδυτικός οίκος.

Και το πρόβλημα εδώ έγκειται στο γεγονός ότι αναπόφευκτα οι κύκλοι της οικονομίας και δη της καπιταλιστικής οικονομίας στην οποία ζούμε -και στην οποία θα ζούμε τα επόμενα χρόνια, καθ' όπως φαίνεται- δίνουν τη δυνατότητα κατά περιόδους τα χρήματα αυτών των ασφαλισμένων να χαθούν, χωρίς μάλιστα ευθύνη του δημοσίου, στο πηγάδι της εκάστοτε ύφεσης.

Έτσι, λοιπόν, η επικουρική ασφάλιση θα ακολουθεί τους κύκλους της οικονομίας και άρα και οι επικουρικές συντάξεις θα ακολουθούν τους κύκλους της οικονομίας και την ίδια στιγμή ο κ. Τσακλόγλου μάς κάνει λόγο για διαγενεακή αλληλεγγύη, ενώ οι ασφαλισμένοι θα χάνουν τα χρήματά τους και τις συντάξεις τους και δεν θα φέρει την ευθύνη για την απώλεια των χρημάτων αυτών κανείς. Άρα όποιος μιλάει εδώ για δικαιοσύνη μάλλον περισσότερο εμπαίζει τους ασφαλισμένους παρά εισάγει έναν νεωτερισμό στην προκειμένη περίπτωση, μια καινοτομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική ασφάλιση είναι ουσιαστικά η συλλογική κοινωνία των δικαιωμάτων. Ο ατομικός κουμπαράς, από την άλλη, δεν είναι άλλο παρά η κατάργηση της έννοιας της ασφάλισης, πολλώ δε μάλλον της κοινωνικής ασφάλισης.

Ο κ. Τσακλόγλου λέει πως χειρίζεται ως θεσμικό ασφαλιστικό του πρότυπο το σουηδικό μοντέλο, εισάγει, όμως, ένα νομοσχέδιο το οποίο προσιδιάζει περισσότερο προς τα δομημένα ομόλογα της εποχής της «Ακρόπολις Χρηματιστηριακής» των «Πρινωτικάδων» και των δομημένων ομολόγων της εποχής των «κουμπάρων». Η αναφορά στη Σουηδία γίνεται μάλλον για να εξωραϊστεί αυτή η νέα εκδοχή, η νέα βερσιόν των δομημένων ομολόγων.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό εισάγει μια νέα μπίζνα, η οποία βρίσκεται στα όρια του στοιχηματισμού, του τζόγου και αποτελεί έκφραση του μοντέρνου καζίνο-καπιταλισμού. Τι εννοώ; Εννοώ ότι τα λεφτά των ασφαλισμένων γίνονται επιχειρηματικό κεφάλαιο υψηλού ρίσκου στα χέρια γιάπηδων που θα τα παίζουν στις χρηματαγορές χωρίς καμμία -μα καμμία!- προστασία των ασφαλισμένων έναντι ενός παράλογου επιχειρηματικού ρίσκου. Έτσι, ο ιδρώτας των ασφαλισμένων, που προορίζεται σε ένα κοινωνικό κράτος για την κάλυψη των αναγκών ζωής, τη συνταξιοδότηση και ενδεχομένως την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αντίθετα ασφαλίζεται με απόλυτο τρόπο, γίνεται αντικείμενο τζογαρίσματος και στοιχηματισμού.

Η λογική του να δημιουργηθεί μια νέα επαγγελματική τάξη που θα κερδοσκοπεί με την κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη του εργατικού δυναμικού της χώρας είναι το πιο κυνικό από τα ασφαλιστικά σενάρια που θα μπορούσε να ακολουθήσει αυτή η Κυβέρνηση. Η συνέπεια του τζογαρίσματος των ασφαλιστικών εισφορών στη χρηματαγορά και στα χρηματιστήρια είναι προφανής. Αν υπάρξουν κέρδη, θα τα οικειοποιηθεί αυτή η νέα επαγγελματική τάξη των γιάπηδων που δημιουργεί η Κυβέρνηση η οποία θα ρισκάρει με ξένα κόλλυβα, αν, όμως, αυτά τα λεφτά χαθούν στον διεθνή τζόγο και στη χρηματιστηριακή αγορά, οι επώδυνες συνέπειες θα έρχονται σε βάρος των Ελλήνων ασφαλισμένων.

Και μην μου πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει η ρήτρα δημοσίου για να καλυφθούν αυτές οι ζημιές, όπως επαναλαμβάνει, μάλιστα, στον δημόσιο λόγο του συνεχώς ο κ. Τσακλόγλου, διότι τα επιβαρυνόμενα δημόσια οικονομικά της Ελλάδας δεν επαρκούν, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, για να καλυφθούν τα όποια οπασμένα και ζημιές. Ενδεχομένως δε και να απαγορεύεται να καλυφθούν αυτές οι ζημιές από τις διατάξεις του Διεθνούς Οικονομικού Δικαίου.

Επειδή αυτά τα γνωρίζετε πολύ καλά, προφανώς επιδίωξε σε ένα επικοινωνιακό παιχνίδι με τα ιερά και όσια του ελληνικού νοικοκυριού, της ελληνικής οικογένειας. Πρέπει να προσέξετε πάρα

πολύ αυτό το παιχνίδι, κύριε Υπουργέ, διότι τα αποτελέσματά του σημαίνουν πρωτοφανή αναστάτωση, πρωτοφανή κοινωνική ανησυχία και ανασφάλεια και ενδεχομένως ευθεία αμφισβήτηση του κοινωνικού κράτους στο σύνολό του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματική αλήθεια είναι ότι ποτέ και πουθενά στον κόσμο δεν διανοήθηκε κάποια κυβέρνηση να υποκαταστήσει την ιερή κοινωνική ασφάλιση με τον τζόγο, τον στοιχηματισμό και τη λοταρία. Αυτό, όμως, δυστυχώς, γίνεται σήμερα εδώ στον τόπο μας με το παρόν νομοσχέδιο. Και όλα αυτά ως «μαύρη» προοπτική για το άμεσο μέλλον της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Και αν μιλάμε, βέβαια, για το παρόν, αυτή η εικόνα είναι ακόμη πιο ζοφερή.

Η μεταβατική περίοδος που ξεκινάει άμεσα με τη θέση σε ισχύ του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα αδικεί κατάφωρα, παράνομα και αντισυνταγματικά όλους εκείνους τους εργαζόμενους οι οποίοι επί σειρά ετών είχαν υψηλότερες μισθολογικές κρατήσεις με την ελπίδα και την προοπτική αξιοπρεπών ασφαλιστικών απολαβών για τις επικουρικές συντάξεις. Για όλους αυτούς έρχεται ο Καιάδας, γιατί οδηγούμαστε ουσιαστικά σε πλήρη ανασφάλεια και χάνουν τις ασφαλιστικές αξίες τις οποίες επί σειρά ετών και συστηματικά είχαν προπληρώσει.

Στο ερώτημα γιατί όλη αυτή η φασαρία, γιατί αυτή η πρωτοβουλία για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση που επιχειρείται σήμερα για τις επικουρικές η απάντηση είναι ότι ουδεμία σχέση έχει αυτή με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνικής ασφάλισης και των μεταρρυθμιστικών παρεμβάσεων που πρέπει πράγματι να γίνουν. Περισσότερο το αντιλαμβανόμαστε ως μία πρωτοβουλία δημιουργίας μιας νέας επαγγελματικής τάξης διαχειριστών ξένου κεφαλαίου, το οποίο τους χορηγείται χαριστικά με το ψευδοεπίγγραφο αυτό ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Τα χρήματα των ασφαλισμένων, οι ασφαλιστικές τους εισφορές γίνονται κεφάλαια κίνησης στα χέρια των γιάπηδων, που καλούνται να κερδοσκοπήσουν χωρίς προσωπικό επιχειρηματικό ρίσκο, άρα με υπερέκθεση σε κίνδυνο των ιδίων των ασφαλισμένων.

Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι κυρίως της Συμπολίτευσης, αυτό που παρουσιάζετε ως νεωτερισμό για την κοινωνική ασφάλιση είναι ουσιαστικά ένας αναχρονισμός που τη στέλνει προς τα πίσω, προς την αβεβαιότητα και την οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων, παρά την ωθεί στο μέλλον, που δεν μπορεί να είναι άλλο από την εξάλειψη της φτώχειας και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των περισσότερων πολιτών.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι το αντίστοιχο του επιτελικού κράτους. Ξεκίνησε ως πολιτική κωμωδία και καταλήγει ως πολιτική -επιτρέπει μου να πω- τραγωδία. Ως εκ τούτου, ένα είναι βέβαιο -μα αυτές τις πολιτικές, ότι οι πολίτες, οι ασφαλιζόμενοι, οι μελλοντικοί συνταξιούχοι είναι αυτοί που θα υποστούν τις καταστροφικές συνέπειες αυτής της πολιτικής που σήμερα ψηφίζετε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον Θανάση Παφίλη.

Μισό λεπτό να ετοιμαστεί το Βήμα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα, όπως είχε εξάλλου από το πρώι ανακοινωθεί, καταθέτει τώρα το αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, η οποία θα διεξαχθεί με την ολοκλήρωση της συζήτησης του νομοσχεδίου.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τον «νόμο - τέρας» -δεν υπάρχει και καμμία άλλη λέξη, έχει εξαντληθεί το λεξιλόγιο- που ψήφισε για την αύξηση του χρόνου απλήρωτης εργασίας -δεκάωρα, δωδεκάωρα- κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, προσπάθεια εκτέλεσης του δικαιώματος της απεργίας, χτύπημα στο συνδικαλιστικό κίνημα που σχεδιάζει, μετά, λοιπόν, από αυτό το μεγάλο δώρο που έκανε στην εργοδοσία, τη μεγάλη εργοδοσία, στους επιχειρηματικούς ομίλους -γιατί αυτό απαιτούσαν τόσα χρόνια, ακριβώς να είναι πιο φτηνό το εργατικό κόστος- τώρα έρχεται σήμερα προκλητικά και με ψεύτικους ισχυρισμούς να κάνει ένα ακόμα δώρο -και τι δώρο;-

ζεστό χρήμα κατευθείαν στους επιχειρηματικούς ομίλους, που είναι από τον ιδρώτα και την εργασία κυρίως -και όχι μόνο- των νέων ανθρώπων.

Αυτό είναι και δεν πάτε να λέτε ό,τι θέλετε! Θα μαζέψετε τα λεφτά των νέων εργαζομένων -αργότερα και άλλων, όχι μόνο των νέων, τα εξήγησε ο Χρήστος Κατσώτης και άλλοι ομιλητές μας- και θα τα δώσετε να τα επενδύσουν. Με ποιο δικαίωμα, αλήθεια, θα το κάνετε αυτό; Με ποιο δικαίωμα; Και μας λέτε και από πάνω ότι συμφωνούν κιόλας; Γιατί, τους ρωτήσατε; Όλοι αντίθετοι είναι. Μόνο κάποιοι ξεπουλημένοι το υποστηρίζουν αυτό. Αυτό κάνετε! Για να το καταλάβει ο νέος ο κόσμος κυρίως, θα του πάρει τα λεφτά και θα τα δώσει στους επιχειρηματικούς ομίλους, το περιβόητο ΤΕΚΑ, το ταμείο αυτό που φτιάχνετε και που δήθεν θα είναι υπό τον έλεγχο, κ.λπ.. Φυσικά και θα είναι υπό τον έλεγχο. Γιατί, τι κράτος είναι; Η Κυβέρνηση αυτή τη γραμμή δεν θα έχει; Τι θα του πει; Θα του πει «Μη δίνεις λεφτά στους επιχειρηματικούς ομίλους»;

Θα τα κάνετε όλα με ένα μεγάλο ερώτημα. Ξέρουν πόσα θα δώσουν. Πόσα θα πάρουν δεν ξέρουν. Ποιος θα το καθορίσει αυτό, το αν θα πάρουν δηλαδή ή αν θα γίνουν καπνός ή στην καλύτερη περίπτωση -τουλάχιστον μέχρι τώρα- θα πάρουν πίσω το κεφάλαιο που έχουν βάλει; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα. Και είναι προκλητικό να ακούω τη Νέα Δημοκρατία να επικαλείται τη νέα γενιά και ότι το κάνουν για τη νέα γενιά. Καλά, δεν συμμαζεύετε λίγο, λέω εγώ; Ποια νέα γενιά, των 200, των 300, των 400 ευρώ στην καλύτερη περίπτωση, της «μαύρης» εργασίας, αυτών με πτυχία και μεταπτυχιακά που δουλεύουν ταξιτζήδες ή στις καφετέριες, που δουλεύουν «ντελιβεράδες»; Ποια νεολαία; Ποιος την έχει καταντήσει εκεί, με αυτές τις σχέσεις εργασίας που θυμίζουν μεσαιώνα; Κυριολεκτικά δεν ξέρουν πόσο θα δουλέψουν, πόσα θα πάρουν, ποια μέρα θα πάρουν ρεπό, αν πάρουν ρεπό!

Πού ζείτε, αλήθεια; Στις βίλες των εφοπλιστών; Πού; Στα σπίτια τα ζάμπλουτα που έχει το μεγάλο κεφάλαιο, οι κεφαλαιοκράτες, οι μεγαλέμποροι, οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες; Βγείτε στην πιάτσα! Μια βόλτα να κάνετε μόνο στην Αθήνα να δείτε το μέλλον που έχετε δημιουργήσει όλοι σας για τη νεολαία! Κι εδώ δεν χωράνε ούτε ισοπέδωσης ούτε τίποτα. Όλοι σας, όλες οι κυβερνήσεις, νομιμοποιήσατε βήμα το βήμα αυτήν την άθλια κατάσταση για τους νέους.

Επίσης, είναι προκλητικό και πάρα πολύ χυδαίο ταυτόχρονα να ισχυρίζεστε ότι οι νέοι πληρώνουν τις συντάξεις των παλιών και να βγαίνει ο κ. Καϊρίδης προηγούμενως με μίσος απέναντι στους συνταξιούχους και να κατηγορεί τους πάντες και τα πάντα και να λέει ότι φταίνε αυτοί, οι εργαζόμενοι δηλαδή, για τη χρεοκοπία, ενώ δεν έβγαλε άχνα για τα τρισεκατομμύρια και τα δισεκατομμύρια δραχμών, για τα άπιστευτα και αμύθητα κέρδη που έχουν οι κεφαλαιοκράτες όλα αυτά τα χρόνια και που κλήθηκαν οι εργαζόμενοι να πληρώσουν σε αυτή την κρίση, ενώ οι άλλοι δεν πλήρωσαν τίποτα. Το αντίθετο μάλιστα, πήραν πολλά.

Αποτελεί μεγάλη προσβολή σε αυτούς που έχτισαν την Ελλάδα, σε αυτούς που έχουν τσακιστεί κυριολεκτικά όλα αυτά τα χρόνια, έχουν πληρώσει και με πολλούς θανάτους την καπιταλιστική ανάπτυξη και κατάφεραν με πολύ σκληρούς αγώνες να αποσπάσουν ένα μέρος της κλεμμένης υπεραξίας. Δεν υπάρχει; Μήπως εσείς στον καπιταλισμό και το σύστημά σας αμείβετε τους εργαζόμενους με αυτά που παράγουν; Στο 1/3 βγαίνει, τα 2/3 πάνε στην τσέπη των καπιταλιστών. Αυτό είναι έρευνα που δεν την έκανε το ΚΚΕ, αλλά την έκαναν άλλοι.

Κατάφεραν, λοιπόν, να αποσπάσουν ένα μέρος με κάποιες τακτικές από το αδηφάγο κεφάλαιο και από το κράτος, γιατί, ξέρετε, πρέπει να φύγει οριστικά ο μύθος τουλάχιστον από το μυαλό των εργαζομένων ότι υπήρχε τριμερής χρηματοδότηση. Μονομερής ήταν. Δεν υπήρχε ποτέ τριμερής. Γιατί; Θα το αποδείξουμε κιόλας. Ένα μέρος πλήρωνε ο εργαζόμενος απευθείας, ναι ή όχι; Ναι. Ένα μέρος πλήρωνε το κράτος. Από πού; Από τη φορολογία του εργαζόμενου, δηλαδή το 94% οι μισθωτοί και τα άλλα λαϊκά στρώματα, το 6% οι κεφαλαιοκράτες που κατέχουν πάνω από 60% του ΑΕΠ. Τέλος, ένα μέρος της υπεραξίας το πλήρωνε ο εργοδότης. Δηλαδή, μονομερής ήταν η χρηματοδότηση από τον ίδιο τον εργαζόμενο.

Τολμάτε τώρα να λέτε στα παιδιά να βρίζουν τους πατεράδες τους, να τους θεωρούν υπεύθυνους; Αυτό λέτε όλη την ώρα. Δεν δούλεψαν οι πατεράδες τους; Ποιος τα έφτιαξε όλα αυτά που υπάρχουν, αυτή την καπιταλιστική ανάπτυξη και με ποιους όρους και ποιες συνθήκες δουλειάς; Και τους λέτε τώρα ουσιαστικά «Εσείς φάγατε το ψωμί των παιδιών σας»; Όμως, θα το πληρώσετε αργά ή γρήγορα και πάρα πολύ ακριβά.

Ποιοι το λέτε, αλήθεια; Για πείτε μας, λοιπόν, ποιος έφαγε τα αποθεματικά των ταμείων! Είχαν τα ταμεία τεράστια αποθεματικά, ναι ή όχι; Τι τα κάνετε; Να και η προειδοποίηση για τους νέους! Τα τζογάρατε -θα αρχίσω από τα μικρότερα- στο χρηματιστήριο. Τότε, μόνο οι συνδικαλιστές του ΚΚΕ ήταν αντίθετοι. Πόσα ήταν; Ήταν 3,5 δισεκατομμύρια, όπως νομίζω; Πάνε! Τα άλλα τα «κουρέψατε» με το PSI! Γιατί τα «κουρέψατε»; Για να μην πληρώσει το μεγάλο κεφάλαιο που είχε ευνοηθεί και με την ανάπτυξη, αλλά και στην κρίση και να πείτε μετά «Ορίστε, είναι προβληματικά τα ταμεία»! Μόνο στο ΙΚΑ υπολογίζεται ότι φάγατε, κλέψατε 50 δισεκατομμύρια ευρώ! Δώστε, λοιπόν, πίσω όλα τα κλεμμένα όλοι σας! Πάρτε τα από εκείνους που έχουν και δώστε τα πίσω, για να δούμε αν είναι προβληματικά τα ταμεία ή όχι! Δεν είναι και αυτό έχει αποδειχθεί κατά κόρον!

Τι άλλο κάνετε; Μειώσατε 40% τους μισθούς και τις συντάξεις. Στείλατε στην πείνα και στη δυστυχία έναν κόσμο ολόκληρο που δούλεψε μια ζωή, είκοσι πέντε, τριάντα, τριάντα πέντε, καμμία φορά και σαράντα χρόνια. Και όλα αυτά για να χρηματοδοτήσετε και τους επιχειρηματίες. Επιστρέψετε τώρα στο 1950 που ήταν τα λεφτά όλων των ταμείων άτοκα -να μην τα ξαναπώ- που τότε δεν είχαν να δώσουν ούτε συντάξεις ούτε τίποτα, με μηδενικό επιτόκιο στην ΕΤΒΑ, στον Μποδοσάκη -έχει πεθάνει, βέβαια, γι' αυτό το λέω- και σε όλους τους μεγαλοσχήμονες που από εκεί πήραν λεφτά και οι περισσότεροι «έριξαν κανόνι», δεν τα επέστρεψαν, πέρα από το ότι τους δώσατε τα βουνά και στη «ΛΑΡΚΟ» και στα τσιμέντα και οπουδήποτε αλλού τσάμπα, για να κερδίσουν. Αυτό είναι λοιπόν.

Η επίθεση στο ασφαλιστικό άρχισε παλαιότερα, πριν από το 1990, αλλά έντονα και με σχετικά γρήγορα βήματα από τη δεκαετία του 1990 και μετά. Και αυτό σηματοδοτεί και τι ήθελε ο καπιταλισμός, αλλά και το ότι έφυγε το σοσιαλιστικό στρατόπεδο από τη μέση. Ορισμένοι δεν τολμούν να πουν τίποτα. Και θα έλεγα στον κ. Καϊρίδη ότι το 1950 δούλευαν πενήντα και τριάντα πενήντα, ότι πλήρωναν μηδενικά σχεδόν ποσά για θέρμανση και σπίτι, ότι είχαν δωρεάν παιδεία και υγεία, ότι είχαν πρόληψη και κοινωνικές παροχές απίστευτες και σε πολύ δύσκολες συνθήκες, παρά τα λάθη που έγιναν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Άρχισε, λοιπόν, η αντίστροφη μέτρηση, είπε η συντρόφισσα Παπαρήγα. Το σημαντικό του Σιούφα ήταν ότι ξεχώρισε τις συντάξεις από τις συλλογικές συμβάσεις. Το αλλάξατε εσείς του ΠΑΣΟΚ; Όχι. Εσείς του ΣΥΡΙΖΑ που κόπτεστε, το αλλάξατε; Είναι στις συλλογικές συμβάσεις οι συντάξεις; Όχι. Όλοι οι νόμοι, Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά, διατηρήθηκαν ακέραιοι και κορυφώθηκε βέβαια η επίθεση, δοθείσης και της ευκαιρίας κατά τη διάρκεια της καπιταλιστικής κρίσης, με τον Κουτρομάνο, τον Λοβέρδο, τον Βρούση, τον Κατρούγκαλο. Ναι ή όχι; Με ποια στρατηγική κινήθηκαν οι ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις, για τις οποίες μάλιστα, όπως είπε ο Γιάννης Γκιόκας, είχατε πει «Λύνουμε για τριάντα και σαράντα χρόνια το ασφαλιστικό»; Πού είναι αυτό; Το αντίθετο έγινε, δηλαδή ήρθε η καταιγίδα. Ποιος ήταν ο στόχος; Και μην κάνετε ότι δεν τον ξέρετε. Ο στόχος ήταν να απαλλαγεί το κεφάλαιο από τις ασφαλιστικές εισφορές γιατί είναι κόστος -το λένε όλες οι εκθέσεις- της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΣΕΒ και να απαλλαγεί και το κράτος, ώστε να γίνει πλέον ατομική υποθεση η ασφάλιση των εργαζομένων.

Εκεί το πάτε τώρα. Ατομικός κουμπαράς. Ο καθένας μόνος του. Τι μας λέτε τώρα; Θα παρακολουθούν οι εργαζόμενοι πώς πάνε τα επενδυτικά προγράμματα στο χρηματιστήριο; Θα ψάχνουν να βρουν ποιες είναι οι μετοχές που παίζουν; Αυτή τη δουλειά θα κάνουν από το πρωί μέχρι το βράδυ; Δεν ευκαιρούν και να θέλουν να το κάνουν.

Αυτή, λοιπόν είναι η γραμμή, η κατεύθυνση που κινήθηκαν

όλες οι κυβερνήσεις. Ένας νόμος που ήταν η πιο αντιδραστική αλλαγή των τελευταίων χρόνων, μετά τους δύο που έφερε η Νέα Δημοκρατία, ήταν ο νόμος Κατρούγκαλου, ο οποίος κατάργησε την κατώτατη σύνταξη, θέσπισε αυτό που ζητούσαν. Εγγυημένη, λέει, 384 ευρώ με είκοσι χρόνια, λιγότερη με δεκαπέντε και η άλλη ανταποδοτική. Αυτό ήθελαν όλα αυτά τα χρόνια.

Αυτόματα, λοιπόν, μπήκε στην ίδια στρατηγική και τη συνεχίζει και η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή εξατομικεύεται η ασφάλιση, το κράτος εγγυάται κάτι με το οποίο δεν μπορεί να ζήσεις ποτέ, τα 300 τόσα ευρώ, εκτός εάν εσείς μπορείτε να ζήσετε, οπότε να πάρτε αυτή τη σύνταξη. Έβαλαν το ανταποδοτικό σύστημα.

Επομένως, ουσιαστικά ο κοινωνικός χαρακτήρας -έστω αυτός που υπήρχε- της ασφάλισης εξανεμίστηκε, κύριε Σκουρλέτη, που είπατε ότι ισοπεδώνουμε. Εμείς ισοπεδώνουμε; Εσείς είστε λάτρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που η γραμμή της είχε ξεκινήσει με τη Λευκή Βίβλο, για την οποία είπατε ότι δεν είναι ούτε μαύρη ούτε άσπρη. Ας μην συνεχίσω για τα υπόλοιπα, τα σύγχρονα.

Τι άλλο κάνετε; Τρεις πυλώνες. Νόμος Κατρούγκαλου. Τι λέει ο πρώτος; Κρατικός, υποχρεωτικός, με βάση το αναδιανεμητικό σύστημα. Δεύτερος, επίσης υποχρεωτικός, με βάση το κεφαλαιοποιητικό και ο ασφαλισμένος θα μπορεί να διαλέξει ανάμεσα σε κρατικό και ιδιωτικό. Τρίτος μόνο ιδιωτικός προαιρετικός με βάση βέβαια το κεφαλαιοποιητικό. Εδώ πατάει η Νέα Δημοκρατία. Όχι ότι δεν θα τα έκανε, αλλά εσείς προλάβετε. Και εδώ ισχύει η ρήση του Ανιέλι που ήταν πρόεδρος της «FIAT», γιατί τόσα χρόνια δεν πέρασαν τέτοια, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ τα περάσατε. Τι έλεγε; Όπου δεν μπορεί η Δεξιά, υπάρχει η χρήσιμη Αριστερά. Έτσι ανοίξε ο δρόμος. Και βέβαια παραλλαγές και διαφωνίες σε επιμέρους μπορεί να υπάρχουν, αλλά στρατηγικά είμαστε στο ίδιο.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Εμβληματικό νομοσχέδιο, λέει. Μεγάλη μεταρρύθμιση. Δεν είναι εμβληματικό, εγκληματικό είναι. Είναι εγκληματικό γιατί υποχρεώνει τους νέους που εισέρχονται στην αγορά εργασίας να πληρώνουν για επικουρική χωρίς, επαναλαμβάνω, να ξέρουν τότε και πόση σύνταξη θα πάρουν. Και μην μας λέτε επιχειρήματα. Δεν είμαστε μειωμένης αντίληψης συνολικά.

Επομένως, όσον αφορά το δικαίωμα στη σύνταξη το νομοσχέδιο μετατρέπει τον εργαζόμενο από ασφαλισμένο σε επενδυτή. Τι λέτε! Καλά, νομίζετε ότι θα κοροϊδέψετε έτσι τον κόσμο; Θα γίνουν επενδυτές όλα εκείνα τα παιδιά που τσακίζονται από το πρωί μέχρι το βράδυ για να βγάλουν μεροκάματο και που οι πατεράδες και οι παππούδες, που τους βρίζετε και από πάνω και τους προσβάλλετε, τσοντάρουν για να ζήσουν; Έφτασαν να ζητάνε από τον παππού γιατι ήταν άνεργοι.

Έτσι, λοιπόν, τώρα θα γίνουν επενδυτές! Δηλαδή στον τζόγο. Δεν είναι τζόγος; Δεν είναι λοταρία; Αυτή είναι η μεγάλη ανατροπή βέβαια. Και βέβαια φτιάχνετε ένα ταμείο -μαϊμού κατά τη γνώμη μας, το οποίο λέτε ότι είναι κρατικό, ότι ελέγχεται από το κράτος και μάλιστα ταμείο επικουρικής ασφάλισης. Με συγχωρείτε, ταμείο επικουρικής ασφάλισης; Πρόεδρος της κεφαλαιαγοράς. Μεγάλος προστάτης των εργαζομένων! Πρόεδρος του ΑΣΕΠ. Εσείς τον διορίζετε. Απορούμε τι θα κάνουν. Γενικός διευθυντής διαχείρισης του δημοσίου χρέους. Γιατί; Τι τον θέλετε; Γιατί τον βάζετε; Για να μετράει και να λέτε ότι δεν έχει, ότι η ανάπτυξη δεν πήγε καλά, το χρέος, το ένα, το άλλο, άρα θα βάλουμε χέρι και 8 δισεκατομμύρια μετά για να συμπληρώσουμε. Θα το χρηματοδοτείτε για πέντε χρόνια και θα εξασφαλίσετε χρηματοδότηση 56 δισεκατομμύρια, άλλοι λένε 80- για σαράντα χρόνια. Λογαριάζετε, βέβαια, χωρίς τον ξενοδόχο.

Και λέτε λοιπόν ότι όλα είναι διασφαλισμένα. Γιατί βάζετε τρεις κατηγορίες αφού είναι όλα διασφαλισμένα; Κατηγορία πρώτη χαμηλού ρίσκου, δεύτερη μεσαίου και τρίτη υψηλού. Και καλείτε τώρα τον εργαζόμενο να επιλέξει με βάση αυτά τα κριτήρια. Γιατί τα βάζετε αυτά αφού είναι διασφαλισμένο ότι θα δώσει τα λεφτά του και θα πάρει τη σύνταξη του; Γιατί βάζετε ασυλία; Δηλαδή άμα τινάξει στον αέρα το ΤΕΚΑ σας αύριο, την επικουρική ασφάλιση, δεν φταίει κανένας; Φυσικά υπάρχει πολιτική ευθύνη. Δεν το συζητάμε. Αν γίνει καμιά λαμογιά μεγάλη -και έχουν γίνει, γιατί το κεφάλαιο δεν διστάζει για τίποτα- γιατί του βάζετε ασυλία; Είπε, λοιπόν, ο κ. Σπανάκης ότι δεν υπάρχει τζόγος, όπως είπε και ο Υπουργός που απουσιάζει. Υπάρχει τζό-

γος, να κερδίσεις ή να χάσεις; Για να δούμε. Η «ENRON» και η «MAXWELL» στην Αγγλία χρεοκόπησαν και οι εργαζόμενοι δεν πήραν τίποτα. Συνταξιοδοτικό πρόγραμμα «ΑΣΠΙΣ», δεκάδες ασφαλιστικές εταιρείες. Να πούμε και συγκεκριμένα: 1 δισεκατομμύριο ευρώ είναι ο λογαριασμός από τις οφειλές που έχουν κληροδοτήσει στο δημόσιο δεκάδες ασφαλιστικές εταιρείες που έκλεισαν ή ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας τα τελευταία χρόνια. Η «ΕΓΝΑΤΙΑ» χρωστάει 300 εκατομμύρια. Στον αέρα οι ασφαλισμένοι. Η «ΑΣΠΙΣ» χρωστάει 170 εκατομμύρια. «ΔΙΕΘΝΗΣ ΈΝΩΣΗ», «ΑΣΤΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ», «ΓΕΝΙΚΗ ΈΝΩΣΗ» κ.λπ., σαράντα δύο ασφαλιστικές εταιρείες χτύπησαν κανόνι. Και ή όχι; Αυτή είναι η διασφάλιση που τους δίνετε; Άλλωστε τι να σας πω; Δεν υποστηρίζετε, για να κοροϊδέψετε τον κόσμο, ούτε το πώς λειτουργεί το σύστημά σας, ότι επενδύεις, κύριε, και μπορεί να χάσεις κιόλας. Του λέτε ότι είσαι διασφαλισμένος.

Το τελευταίο είναι το επιχείρημα της γήρανσης του πληθυσμού, το μεγάλο πρόβλημα που λέει και η Ευρωπαϊκή Ένωση και που χρησιμοποιείται ως πρόσχημα, ως δικαιολογία για το τζογάρισμα των ασφαλιστικών εισφορών. Μα πόση υποκρισία αλήθεια! Την ίδια ώρα που λέει όλα αυτά και εκφράζει την αγωνία για τη γήρανση και πώς θα χρηματοδοτηθούν οι συντάξεις, ρίχνουν τα μεροκάματα και τους μισθούς. Υπάρχουν στρατιές ανέργων, ανακυκλώνουν την ανεργία, γενικεύουν τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Πώς λειτουργεί αυτό στην αγορά σας; Βγάζουν τεράστια κέρδη οι επιχειρηματίες και τα ασφαλιστικά ταμεία δεν μπορούν να αναπληρώσουν αυτά που πρέπει να αναπληρώσουν, γιατί όλα τα υπόλοιπα μειώνονται. Ποιος βγαίνει κερδισμένος; Αυτοί. Ποια είναι η λύση, πέρα από αυτά τα τερατώδη που έρχονται; Παράταση του εργασιακού βίου, λέει, σε χαμηλή απασχόληση μικρού ρίσκου. Βρίσκουν κάτι κόλπα!

Ποια είναι η πραγματικότητα; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 20% των εργαζομένων που δουλεύουν είναι πάνω από εξήντα πέντε έως εβδομήντα δύο χρονών, το 15% πάνω από εβδομήντα δύο. Δεν ντρέπεστε; Και μιλάτε; Ποιο σύστημα; Ποια δικαιοσύνη; Στον θάνατο, δηλαδή, θα πάρει τη σύνταξη; Τι μας λέτε τώρα; Για ποιο σύστημα μιλάτε και λέτε όλες αυτές τις αερολογίες; Πάνω από εβδομήντα δύο χρονών άνθρωποι να αναγκάζονται -γιατί κανένας δεν πάει για χόμπι- να δουλεύουν; Αυτά λέει και πρέπει να τα προωθήσουμε, λέει, και να δώσουμε και κίνητρα για να παραμείνουν στην εργασία.

Και επειδή μίλησε και για τον Βενιζέλο κ.λπ., να πω ότι μου φαίνεται ότι σε λίγο θα πάμε στον Κολοκοτρώνη, στο τι ήταν τότε. Ίδιες είναι οι δυνατότητες σήμερα της κοινωνίας με τις δυνατότητες που υπήρχαν παλιότερα; Πάει μπροστά ή πάει πίσω; Εξήντα πέντε έως εβδομήντα δύο και μάλιστα έπεσε και η δικαιοσύνη ότι τότε ήταν ο μέσος όρος ζωής μικρότερος και γι' αυτό ήταν στα εξήντα πέντε. Αυτή είναι η γραμμή σας, που είναι βάρβαρη και απάνθρωπη.

Κλείνοντας -και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε- να πω το εξής: Κάνετε μελέτες και προβολές διάφορες πώς θα διαμορφωθεί και μάλιστα μέχρι το 2100. Σοβαρολογείτε; Θα σας δώσουμε μία συμβουλή: Πρώτον, τα πράγματα δεν εξελίσσονται στην κοινωνία όπως θέλετε και όπως νομίζετε όλοι σας. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να μην έχει κρίσεις και μάλιστα και μεγαλύτερες. Οι κρίσεις είναι συστατικό στοιχείο και τον συνοδεύει όπως το καβούκι συνοδεύει τη χελώνα. Και θα ξεσπάσουν και μεγαλύτερες κρίσεις. Είχαμε ένα δείγμα με αυτή εδώ όπου τσακίστηκε όλος ο κόσμος.

Δεύτερον, έχετε κι από το μυαλό σας αφαιρεθεί; Νομίζετε ότι θα είναι αιώνιος; Έχετε ξεχάσει την κοινωνική ανατροπή, τον αγώνα των εργαζομένων, την κοινωνική επανάσταση, που θα έρθει αργά η γρήγορα; Συσσωρεύεται μεγάλη καύσιμη ύλη. Δεν θα αντέξει πολύ το καζάνι, θα σπάσει το καπάκι και τότε θα σας μείνουν εσάς οι προβολές.

Εμείς αυτό λέμε στους εργαζόμενους, ότι ήρθε η ώρα να πάρουν αυτό που τους αξίζει και που μπορούν σήμερα. Δεν είναι στο 17, παρ' ότι το 17 δόθηκαν τόσα. Να πάρουν την εξουσία σε ένα εργατικό κράτος με τον σοσιαλισμό που μπορεί να εγγυηθεί -και το έχει κάνει και σε πολύ δύσκολες εποχές- ότι θα καλύψει όλες, με όλες τις ανθρώπινες ανάγκες. Αγώνας λοιπόν τώρα, αλλά με προοπτική. Σε διαφορετική περίπτωση, τι λέγαμε; Στον

καπιταλισμό ποτέ καμιά κατάκτηση δεν είναι βέβαια. Μας λέγατε γραφικούς και δογματικούς. Ήρθε η οικονομική κρίση να το αποδείξει. Έχουν εμπειρία οι εργαζόμενοι -ανεξάρτητα τι κάνουν στην κάλπη- μεγάλη απ' όλα τα κόμματα, «βράζουν». Εμείς τους λέμε: στον δρόμο του αγώνα και προοπτική ανατροπής αυτού του συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παφίλη.

Καλησπέρα σας κι από μένα. Καλό μήνα και χρόνια πολλά σε όσους και όσες γιορτάζουν σήμερα.

Να ετοιμαστεί το Βήμα, στο οποίο καλείται ο κ. Αθανάσιος Ζεμπίλης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας όταν μιλάμε για το ασφαλιστικό σύστημα συνήθως μιλάμε για χαμένες ευκαιρίες. Δυστυχώς όμως, χωρίς να διδασκόμαστε από τα λάθη του παρελθόντος, τις χαμένες ευκαιρίες τις θυμόμαστε αφού γίνει πρώτα το κακό. Αυτή είναι η αναπόδραστη συνέπεια τού ότι δεν κάνουμε έγκαιρα μεταρρυθμίσεις, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να παρουσιάζει σημαντική καθυστέρηση σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν μπήκαμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση η στήριξη του προϋπολογισμού προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης ήταν της τάξεως των 5,4 δισεκατομμυρίων περίπου και σήμερα βρίσκεται σε υπερτριπλάσιο ποσό. Με αυτό το δεδομένο και παρά τις περικοπές συντάξεων, η Ελλάδα έχει την υψηλότερη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος από τη γενική φορολογία σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Αλλά εκτός από το υψηλό δημοσιονομικό κόστος λειτουργίας του και οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι είναι ζημιωμένοι αφού δεν γνωρίζουν πόσα λεφτά έβαλαν στο σύστημα της επικουρικής, ούτε ξέρουν τι έχουν, ούτε τι θα πάρουν από τις αποταμιεύσεις μιας ολόκληρης ζωής. Σε ακόμα χειρότερη μοίρα θα βρεθούν οι νεότερες γενιές, που λόγω της γήρανσης του πληθυσμού είναι βέβαιο ότι θα παίρνουν όλο και λιγότερα σε σχέση με τους προηγούμενους και πάντως πολύ λιγότερα χρήματα από ό,τι κατέβαλαν σε εισφορές. Έτσι το υφιστάμενο αναδιανεμητικό σύστημα της επικουρικής ασφάλισης, που δοκίμασε τις αντοχές των ασφαλισμένων και της εθνικής μας οικονομίας, εξεμέτρησε το ζην και σήμερα δίνει τη θέση του σε ένα νέο φιλόδοξο μοντέλο που εφαρμόζεται με επιτυχία σε πολλά προηγμένα κράτη του κόσμου.

Ειδικότερα, με το υπό κρίση σχέδιο νόμου επιχειρείται μια τομή στην επικουρική ασφάλιση για τους νεοεισερχόμενους ασφαλισμένους, με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: Πρώτον, εισάγονται στοιχεία του κεφαλαιοποιητικού συστήματος και κατ' αυτόν τον τρόπο η επικουρική ασφάλιση αναβαθμίζεται ως διακριτός πυλώνας του ασφαλιστικού συστήματος ενισχύοντας συμπληρωματικά τις συντάξιμες αποδοχές.

Δεύτερον, διατηρείται ο δημόσιος χαρακτήρας της επικουρικής ασφάλισης με το κράτος να εγγυάται και να φέρει την πλήρη ευθύνη για τη λειτουργία του.

Τρίτον, με τον μηχανισμό αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών να έχει στομώσει λόγω των δημογραφικών αλλαγών το παρόν σχέδιο νόμου ενισχύει τη διαγενεακή δικαιοσύνη και εμπεδώνει την εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων.

Τέταρτον, με τον «ατομικό κουμπαρά» ο ασφαλισμένος θα έχει εύκολη πρόσβαση στον λογαριασμό του και θα βλέπει τα χρήματά του να πολλαπλασιάζονται. Το γεγονός αυτό θα του δίνει περισσότερα κίνητρα για να εργαστεί και να συσσωρεύει εισοδήματα, δημιουργώντας έτσι μία νέα κουλτούρα αποταμίευσης.

Περαιτέρω είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει και σοβαρά ανκίνητρα για την ανασφάλιστη και υποδηλωμένη εργασία.

Πέμπτον, θα προκύψουν σημαντικά επενδυτικά κεφάλαια που θα αναθερμάνουν την οικονομία και θα ενισχύσουν την ανάπτυξη προκαλώντας αύξηση δευτερογενώς και των φορολογικών εσόδων. Στον βαθμό μάλιστα που οι επενδύσεις διενεργηθούν με τεχνοκρατική επάρκεια και διαφάνεια, όπως το παρόν εγγυάται, είναι βέβαιο ότι θα επιτευχθούν υπεραξίες που θα ενισχύσουν τα ποσά των συντάξεων. Σε κάθε περίπτωση πάντως τίθεται δικλίδας ασφαλείας, με το κράτος να εγγυάται ότι η επικουρική σύνταξη θα αν-

τιστοιχεί τουλάχιστον με τις εισφορές που κατέβαλε ο ασφαλισμένος. Αυτή είναι και η μία πρόταση, μία πρόταση που δεν θίγει και δεν ακουμπά τις υφιστάμενες επικουρικές συντάξεις.

Η άλλη πρόταση θα μπορούσατε να μου πείτε ποια είναι; Διότι τα δεδομένα του δημογραφικού προβλήματος και της γήρανσης του πληθυσμού στη χώρα μας δυστυχώς είναι αμείλικτα και με την πάροδο του χρόνου θα γίνονται ακόμα χειρότερα. Ποια είναι λοιπόν η άλλη πρόταση για να βελτιωθεί η βιωσιμότητα του συστήματος; Να αυξηθούν οι εισφορές; Να περικοπούν οι συντάξεις; Ή να αυξάνεται συνεχώς η γενική φορολογία για να καλύπτει τις αδυναμίες του συστήματος πηγαίνοντας τους πόρους και τα χρήματα σε ένα βαρέλι χωρίς πάτο; Ποια είναι λοιπόν η πρόταση; Διότι αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι το να προτείνουμε να ανακοπεί η αύξηση του προσδόκιμου της ζωής κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει. Ποια είναι λοιπόν;

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η διαφορά δεν είναι μεταξύ αναδιανεμητικού και κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Η διαφορά που συζητάμε σήμερα είναι μεταξύ πραγματικότητας και ιδεοληψίας.

Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή την τροπολογία του Υπουργείου των Οικονομικών θα ήθελα να πω ότι το παρόν σχέδιο νόμου του Υπουργείου των Κοινωνικών Υποθέσεων συζητείται σε μια περίοδο που προσπαθούμε να κλείσουμε τις πληγές μας και να διαχειριστούμε τις τραγικές συνέπειες της καταστροφικής πυρκαγιάς στην ιδιαίτερη πατρίδα μου. Στη βόρεια Εύβοια ο κοινωνικός και παραγωγικός ιστός έχει πλήρως διαρραγεί, αφού το δάσος έδινε ζωή σε χιλιάδες δασεργάτες, ρητινοκαλλιεργητές, μελισσοκόμους, υλοτόμους, γεωργούς και κτηνοτρόφους. Επίσης η επιχειρηματική δραστηριότητα ιδιαίτερα στον χώρο του τουρισμού και της εστίασης ήταν στενά συνυφασμένη με αυτό το πανέμορφο δάσος.

Η περιοχή αυτή σήμερα έχει την ανάγκη της παρουσίας ενός ισχυρού κράτους πρόνοιας, προκειμένου να αναπτυχθεί ένα πλέγμα μέτρων κοινωνικής προστασίας για τους πληγέντες, τους ανέργους, τους συνταξιούχους, τις γυναίκες, τους αδύναμους. Επισημαίνω συνεπώς την υποχρέωση της Πολιτείας να εφαρμόσει πολιτικές στήριξης των συνανθρώπων μας στην πληγείσα περιοχή, που μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνουν την πρόωπη προαιρετική συνταξιοδότηση δασεργατών και ρητινοκαλλιεργητών άνω των πενήντα πέντε ετών που έχουν θεμελιώσει δικαίωμα με πάνω από τεσσαράμισι χιλιάδες βαρέα και ανθυγιεινά έτη, την επιδότηση θέσεων εργασίας για τις επιχειρήσεις προκειμένου να ενισχυθεί η τοπική οικονομία, τη διεύρυνση του προγράμματος κοινωφελούς εργασίας του ΟΑΕΔ στους Δήμους Ιστιαίας - Αιδηψού, και Μαντουδίου - Λίμνης - Αγίας Άννας, που επλήγησαν από τις καταστροφικές πυρκαγιές, τη χορήγηση επιδόματος ανεργίας του ΟΑΕΔ για τους εργαζόμενους σε εποχικές επιχειρήσεις με πενήντα έτη αντ' για τα ογδόντα που προβλέπονται σήμερα, τη δημιουργία ειδικού προγράμματος απασχόλησης στοχευόμενο στις ανάγκες της περιοχής, με αποτέλεσμα να καταπολεμηθεί η ανεργία που αναμένεται να αυξηθεί ραγδαία.

Θα πρέπει συνεπώς να εφαρμοστεί έγκαιρα μια ολοκληρωμένη πολιτική που θα απλώνει δίχτυ κοινωνικής προστασίας στη βόρεια Εύβοια. Είναι γνωστό ότι εκπονείται ένα ολιστικό σχέδιο ανασυγκρότησης της περιοχής.

Ωστόσο τα μεγάλα έργα υποδομών παίρνουν χρόνο και ήδη στην περιοχή έχουμε τα πρώτα δείγματα εσωτερικής μετανάστευσης. Καλούμαστε συνεπώς να δώσουμε μάχη με τον χρόνο, ώστε να προλάβουμε την ερημοποίηση των οικισμών και να κρατήσουμε τους κατοίκους στα χωριά τους, να τους κρατήσουμε όρθιους και με ψηλά το κεφάλι.

Προς αυτή την κατεύθυνση, το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων έχει πολύ σημαντικό ρόλο να επιτελέσει. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ζεμπίλη. Παραμένουμε στη Νέα Δημοκρατία και τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Αμανατίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω την έκφραση, ξεκινάει το όχημα του κεφαλαιοποιητικού συστήματος

στην επικουρική ασφάλιση. Ποιοι θα είναι οι ταξιδιώτες;

Ταξιδιώτες στο όχημα αυτό με βάση τις προβλέψεις του νόμου θα είναι οι νεοεισερχόμενοι από 1-1-2022 στην αγορά εργασίας που είναι βέβαια υπόχρεοι της επικουρικής ασφάλισης και εθελοντικά οι εργαζόμενοι μέχρι τριάντα πέντε ετών, καθώς και οι αυτοαπασχολούμενοι.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου, με το σύστημα αυτό επιδιώκεται πρώτον, η διασφάλιση προφανώς μαζί με την κύρια βασική σύνταξη ενός βιοτικού επιπέδου κατά το δυνατόν ισοδύναμο με αυτό που θα είχε ο εργαζόμενος εφόσον εργαζόταν και είχε τις δικές του απολαβές. Επομένως αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί οι ανάγκες εξακολουθούν και υφίστανται στα νοικοκυριά στη χώρα. Το δεύτερο το οποίο προσπαθεί το σχέδιο νόμου να καλύψει είναι ότι θα πρέπει επιτέλους -το ακούσαμε και νωρίτερα- να ενισχυθεί η βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Το κεφαλαιοποιητικό σύστημα -γιατί περί αυτού ομιλούμε- δεν επηρεάζει τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά της επικουρικής ασφάλισης, η οποία διατηρεί τον δημόσιο χαρακτήρα της και τελεί υπό κρατική μέριμνα, με βάση τα προβλεπόμενα στο Σύνταγμα.

Οι εισφορές τώρα των νέων αντί να χρησιμοποιούνται για την πληρωμή της επικουρικής σύνταξης των σημερινών συνταξιούχων, θα αποταμιεύονται και ο κάθε εργαζόμενος θα έχει πλέον έναν δικό του κουμπαρά -το ακούσαμε και νωρίτερα- όπου θα μαζεύονται εκεί οι εισφορές και οι αποδόσεις από το κεφάλαιό του, το οποίο θα καταβάλλεται όταν έρθει η ώρα στη μελλοντική του σύνταξη.

Η Ελλάδα λοιπόν τι κάνει; Κάνει το απλό, ακολουθεί το παράδειγμα κρατών το οποίο θεωρήθηκε ήδη πετυχημένο. Παραδείγματος χάριν, στον ΟΟΣΑ γνωρίζουμε ότι το 50% και πάνω των ασφαλισμένων στηρίζονται ως προς την επικουρική σύνταξη σε κεφαλαιοποιητικό σύστημα, σε δε άλλα κράτη το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 80%.

Επειδή τώρα στην επιτροπή έγινε αναφορά από Βουλευτές της αντιπολίτευσης σε αποτυχημένα παραδείγματα ορισμένων χωρών, τονίζω ότι στο παρόν σχέδιο νόμου κεφαλαιοποιείται ένα μόνο μέρος του συνολικού συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης και όχι το σύνολο, όπως συνέβη σε κράτη της Λατινικής Αμερικής, καθώς και σε κράτη του Ανατολικού Μπλοκ όπου κατέρρευσε το σύστημα και κατέρρευσαν και οι απολαβές των εργαζομένων.

Θα ρωτήσει κανείς: Είναι αναγκαία η μεταρρύθμιση; Η απάντηση είναι ασφαλώς ναι, είναι αναγκαία, απολύτως είναι αναγκαία για τους εξής λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας.

Θυμίζω ότι όταν το 1950 θεμελιώθηκε το διανεμητικό σύστημα, η αναλογία εργαζόμενος προς συνταξιούχος ήταν 4 προς 1 και ήδη με βάση αυτά που μας είπε ο Υφυπουργός, ο κ. Τσακλόγλου, είναι 1 προς 1,7 και επομένως μπορούμε να πούμε ότι κάποια στιγμή με βάση τις προβλέψεις μπορεί να φτάσει στο 1 προς 2. Δηλαδή στη χώρα μας εργάζονται λιγότεροι και συντηρούν τους περισσότερους. Όπως καταλαβαίνετε, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί με τον τρόπο αυτό.

Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται στην πράξη ένα μείγμα, με το οποίο μειώνεται ο κίνδυνος που μπορεί να προκύψει κατά την εφαρμογή του συνταξιοδοτικού προγράμματος. Τι σημαίνει αυτό; Πρώτον η εθνική σύνταξη υπόκειται στον δημοσιονομικό κίνδυνο -δεν χρειάζεται να το αναπτύξω- η ανταποδοτική σύνταξη υπόκειται σε δημογραφικό κίνδυνο -είπα δυο κουβέντες νωρίτερα- και η κεφαλαιοποιητική σύνταξη, αυτή η επικουρική για την οποία ομιλούμε, υπόκειται στον κίνδυνο των αγορών. Άρα έχουμε ένα μείγμα κινδύνων. Μέσα από αυτό το μείγμα ασφαλώς θα έχουμε μία διευρυμένη βάση παροχών που θα προσπαθήσουμε να είναι σταθερή.

Ένα δεύτερο στοιχείο είναι ότι οι συνταξιούχοι του νέου συστήματος θα πάρουν πολύ υψηλότερες συντάξεις από αυτές που δίνει το υφιστάμενο σύστημα, καθώς έχουν πολύ υψηλότερες μακροχρόνιες αποδόσεις, οι οποίες βέβαια θα χρειασθούν μετά από τριάντα ή σαράντα χρόνια.

Επιχειρείται επίσης τρίτον, η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης της νέας γενιάς στο ασφαλιστικό σύστημα, καθώς, όπως ακού-

σαμε και νωρίτερα, ο κάθε εργαζόμενος θα έχει τον δικό του ατομικό λογαριασμό.

Βέβαια όλη αυτή η μεταρρύθμιση στηρίζεται σε τρεις μελέτες: την αναλογιστική, τη δημοσιονομική και τη μελέτη βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους. Αυτό δίνει μια ασφάλεια στον σχεδιασμό.

Όμως ακούσαμε και κριτική από την Αντιπολίτευση. Ποια είναι όμως αυτή η κριτική; Πρώτο σημείο κριτικής είναι το ότι μιλά για ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Η απάντηση είναι ότι αυτό είναι απόλυτα ψευδές. Γιατί; Γιατί στο άρθρο 4 προβλέπεται η ίδρυση του ΤΕΚΑ, του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο θα έχει τη μορφή νομικού προσώπου και θα διοικείται από ένα διοικητικό συμβούλιο και από τον διευθύνοντα σύμβουλο, με βάση τις προβλέψεις του σχεδίου νόμου, που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν ως προς την αντικειμενικότητά τους.

Το δεύτερο σημείο της κριτικής είναι αυτό που λέει η Αντιπολίτευση ότι θα αυξηθεί το ύψος των εισφορών. Και αυτό είναι ψευδές. Δεν ισχύει, ας μου επιτραπεί να το πω πιο ευγενικά. Για το νέο επικουρικό σύστημα το ύψος των εισφορών παραμένει ως έχει, δηλαδή 6,5% μέχρι τα μέσα το 2022 και 6% στη συνέχεια για τους μισθωτούς βάσει της ασφαλιστικής κλάσης την οποία επιλέγουν, αλλά και για τους αυτοαπασχολούμενους.

Το τρίτο σημείο της κριτικής: Η Αντιπολίτευση μιλά για τζόγο με τα χρήματα των ασφαλισμένων. Αυτό είναι απολύτως ψευδές, καθώς, όπως υπάρχουν δικλίδες ασφαλείας. Ακούσαμε ότι η πρώτη δικλίδα είναι ότι οι νέοι ασφαλισμένοι έχουν την εγγύηση του δημοσίου ως προς το ύψος των παροχών, όπου δηλαδή χρειαστεί -και αυτό μάλλον φαίνεται απίθανο- θα «τσοντάρει» το ελληνικό δημόσιο, προκειμένου οι εργαζόμενοι να απολαύουν τόσο τις εισφορές που κατέβαλαν όσο και τα ποσά που προκύπτουν από τον πληθωρισμό.

Η δεύτερη δικλίδα αφορά τους σημερινούς συνταξιούχους και αυτό έγκειται στη δέσμευση ότι από τη σχεδιαζόμενη μεταρρύθμιση δεν θα επηρεαστεί ούτε η καταβολή ούτε το ύψος επικουρικών συντάξεων του υφιστάμενου συστήματος, δηλαδή των ήδη συνταξιούχων. Επομένως και αυτό το γνωρίζουμε, γιατί οποιοδήποτε κενό υπάρξει θα καλυφθεί από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Σε ό,τι αφορά τώρα το τέταρτο σημείο κριτικής, μιλάει η αντιπολίτευση για ένα τεράστιο κόστος μετάβασης. Είναι γνωστό, το ακούσαμε, αναλύθηκε ότι το κόστος μετάβασης, αυτή τη στιγμή το σταθερό κόστος, είναι περίπου 15 δισεκατομμύρια ευρώ και θα επιβαρυνθεί περίπου με 130 εκατομμύρια ευρώ, ένα ποσό σχετικά μικρό, θα έλεγα, σε σχέση με το ποσό που ήδη έχει προβλεφθεί και δαπανάται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ανακεφαλαιώνοντας, λέω ότι η μεταρρύθμιση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης θα οδηγήσει -και αυτό φάνηκε και έτσι είναι από τα παραδείγματα άλλων χωρών- σε υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους, χωρίς ασφαλώς -και το είπα και νωρίτερα- να επηρεάζονται οι παλαιοί ασφαλισμένοι, εγγυάται ότι το ποσό της σύνταξης δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από αυτό που αντιστοιχεί στις εισφορές που θα έχουν καταβληθεί, μέσω της εγγύησης του δημοσίου και αυτό προβλέπεται ρητά στο σχέδιο νόμου, αποσυνδέει τις επικουρικές συντάξεις από τις δημογραφικές εξελίξεις και τη σταδιακή γήρανση του πληθυσμού, απαντά στην υψηλή εξάρτηση του συνταξιοδοτικού από τον κρατικό προϋπολογισμό -τα είπαμε νωρίτερα-, ενισχύει την εμπιστοσύνη των νέων σε αυτό το νέο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, καθώς ο κάθε νέος εργαζόμενος θα έχει τη δυνατότητα να βλέπει τα λεφτά του κουμπαρά του και να μπορεί να σχεδιάζει ακόμη μετά από πέντε χρόνια και την αλλαγή του ασφαλιστικού επιπέδου, ενισχύει τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και τέλος, ακολουθεί την πεπατημένη, αυτό που έκαναν πολλά κράτη και πέτυχαν με προσοχή και είπαμε όχι εν τω συνόλω του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά σε ένα τμήμα αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Αμανατίδη, σιγά σιγά να κλείνουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Και εν προκειμένω -και τελειώνω-, είναι μία λογική η οποία είναι, θα έλεγα, ασφαλής για τους εργαζόμενους.

Κλείνοντας, με το παρόν σχέδιο νόμου λέω ότι η Κυβέρνηση προωθεί μια σημαντική διαρθρωτική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά, δηλαδή επενδύει στη νέα γενιά και το κάνει σήμερα προληπτικά, προνοώντας και όχι βέβαια στο μέλλον, ασθμαίνοντας να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που ήδη δημιουργεί η γήρανση του πληθυσμού.

Και με αυτές τις σκέψεις εύχομαι μετά από λίγα χρόνια να είμαστε και να μπορούμε να δούμε τα θετικά αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας και όπως είναι φυσιολογικό, υπερψηφίζω τις διατάξεις του σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αμανατίδη.

Σας παρακαλώ να τηρούμε τον χρόνο. Υπενθυμίζω για αυτούς που ρωτούν και αυτούς που βλέπουν από τα γραφεία τους ότι θα φτάσουμε μέχρι το νούμερο 71.

Καλείται στο Βήμα η εορτάζουσα σήμερα, κ. Ραλλία Χρηστίδου.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Δεν γιορτάζω, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Δεν γιορτάζει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εγώ διαβάζω «Ραλλία». Δεν γιορτάζετε; Εγώ διάβασα σήμερα μέσα σε σαράντα ονόματα και το «Ραλλία». Τι να σας πω τώρα; Να τη χαιρέσετε!

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τις ευχές. Να είστε καλά. Δεν γιορτάζω, βέβαια, αλλά καλοδεχούμενες! Το «Ραλλία» είναι μικρασιάνικο και δεν γιορτάζει ποτέ. Είναι παραπλανητικό το εορτολόγιο, αλλά σας ευχαριστώ θερμά για τις ευχές. Καλοδεχούμενες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα μετά από ένα καλοκαίρι γεμάτο προβλήματα, με ανοιχτά μέτωπα και τις κυβερνητικές αποτυχίες στις φωτιές, στην παιδεία, στην υγεία και συνακόλουθα και στην οικονομία. Και εσείς συνεχίζετε τις ακραία νεοφιλελεύθερες, δήθεν, μεταρρυθμίσεις υπέρ των λίγων πραγματικά ακάθεκτοι. Μετά από την εργασία και την παιδεία, ήρθε η σειρά της ασφάλισης.

Το ερώτημα είναι ένα: Προς τι αυτή η ακραία νεοφιλελεύθερη αντιμεταρρύθμιση, που είναι τουλάχιστον επικίνδυνη για τους πολλούς και σίγουρα πανάκριβη για το ήδη χειμαζόμενο οικονομικά δημόσιο; Γιατί γίνεται, αφού έχει κυριολεκτικά μόνο αρνητικά και κανένα όφελος και ενώ σας έχουν προειδοποιήσει σχετικά όχι η Αντιπολίτευση, αλλά οι ίδιοι οι θεσμοί;

Μα, η απάντηση είναι γιατί υπάρχει όφελος. Υπάρχει όφελος για τους ιδιώτες που θα διαχειριστούν τα κεφάλαια που θα τους αναθέσει το περίφημο ΤΕΚΑ, που είναι κρατικό, για να ξεπεράσετε έτσι και την αντισυμβατικότητα του σχεδίου νόμου που φέρνετε.

Το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, λοιπόν, θα είναι ο μοναδικός υπεύθυνος έναντι των ασφαλισμένων και των μελλοντικών συνταξιούχων για τη διαχείριση των εισφορών, για τις επενδύσεις και την καταβολή των επικουρικών συντάξεων, με τον Υπουργό να έχει τον απόλυτο έλεγχο του διοικητικού συμβουλίου, ενώ οι ασφαλισμένοι θα πληρώνουν, αλλά χωρίς λόγο στη διοίκηση. Ο διευθύνων σύμβουλος του ΤΕΚΑ μπορεί να προσλαμβάνει και να απολύει κατά βούληση. Συστήνονται για την εν λόγω υπηρεσία εκατό νέες θέσεις προσωπικού, την ίδια ώρα που η Κυβέρνηση φέρνει πίσω τους συνταξιούχους του Ε-ΕΦΚΑ για να τρέξουν τις εκκρεμίες συντάξεις και αναθέτει την έκδοσή τους σε ιδιώτες.

Με διάταξη που δεν είχε ο Ε-ΕΦΚΑ, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, αφήνει ελεύθερο πεδίο στο ΤΕΚΑ για συμβάσεις δεκάδων χιλιάδων σε εκλεκτούς, χωρίς να ισχύει εδώ η σχετική νομοθεσία για προμήθειες και δημόσιες συμβάσεις.

Τέλος, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΚΑ θα έχουν ποινική και αστική ευθύνη μόνο εάν ενεργήσουν με δόλο και βαριά αμέλεια σε ό,τι αφορά την ίδια την υπηρεσία.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, όλες και όλοι ποιοι θα είναι οι μόνοι ωφελημένοι της νέας κατάστασης και ποιους θα ωφελήσουν με τη σειρά τους χωρίς συνέπειες. Ανοίγει, λοιπόν, ο δρόμος για το τζογάρισμα των επικουρικών στις πλάτες των ασφαλισμένων, με κρατικά όμως έξοδα.

Το εν λόγω σχέδιο νόμου αποσυνδέει τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων από την κάλυψη των τωρινών και μελλοντικών συντάξεων πολύ απλά για να τις διοχετεύσει αλλού.

Το χρηματοδοτικό κενό που δημιουργείται ή αλλιώς, το κόστος μετάβασης όμως, ποιος θα το καλύψει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ποιος θα το καλύψει; Και άλλο ερώτημα. Μα, το δημόσιο φυσικά θα το καλύψει προκειμένου να εξασφαλιστούν οι συντάξεις. Οι φορολογούμενοι και ο κρατικός προϋπολογισμός μέχρι το 2030 θα επιβαρύνονται με δαπάνες 1 δισεκατομμυρίου ευρώ τον χρόνο και μετά το 2040, με δαπάνες 2,7 δισεκατομμυρίων τον χρόνο.

Το γεγονός δε ότι αυτά τα ποσά και οι επιβαρύνσεις είναι μακροπρόθεσμες και αφορούν τις επόμενες γενιές πρέπει να μας κάνουν διπλά και τριπλά υποψιασμένους, διστακτικούς και καχύποπτους, καθώς η Κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να υπονομεύει το μέλλον της νέας γενιάς, να υπονομεύει το μέλλον των νέων ανθρώπων πολύ απλά για να κερδοσκοπήσουν ορισμένοι. Το κόστος μετάβασης είναι πάνω από 56 εκατομμύρια και με τις διακηρυσσόμενες εγγυήσεις των χορηγούμενων κεφαλαιοποιητικών επικουρικών συντάξεων θα φτάσει τα 75 με 78 δισεκατομμύρια ευρώ, επιβαρύνοντας την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους κατά 49%.

Αυτή την τερατώδη επιβάρυνση που αρνείστε στα οικονομικά κατέδειξαν και οι θεσμοί τον Ιούλιο, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από το κείμενο του νομοσχεδίου, που λέει ρητά ότι για τα πειράματα της Νέας Δημοκρατίας και των ημετέρων της το μάρμαρο, κοντά στα 900 εκατομμύρια ανά έτος, ως δαπάνη προϋπολογισμού, θα καλυφθεί από πού; Από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Οι κυβερνήτες, λοιπόν, προσποιούνται ότι αγνοούν τους επενδυτικούς κινδύνους από το τζογάρισμα των ασφαλιστικών εισφορών, ξεχνώντας δήθεν τις πολλές περιπτώσεις καταρρεύσεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα: «LEHMAN BROTHERS», «BARCLAYS» κ.λπ. στο εξωτερικό, αλλά και για την εγχώρια «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ». Υπάρχουν, όμως, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες που το θυμούνται μια χαρά.

Σε περίπτωση κατάρρευσης θα μας πει ο κύριος Υπουργός ότι δεν χάνουν τις εισφορές τους οι συνταξιούχοι -αυτό έλειπε! Αλίμονο! Προς θεού!- αλλά χωρίς καμμία προσαύξηση, που σημαίνει μείωση και μάλιστα, σημαντική της επικουρικής σύνταξης, ενώ οι νέοι φορολογούμενοι -που δήθεν γι' αυτούς κόπτεσθε- μέσω του κόστους μετάβασης θα έχουν πληρώσει αυτή την κουτσουρεμένη σύνταξη διπλά και τριπλά.

Τέλος, ο κυβερνητικός ισχυρισμός ότι αυτή η αλλαγή ήταν μονόδρομος λόγω του δημογραφικού θέματος της χώρας δεν στηρίζεται πραγματικά πουθενά. Εσείς οι ίδιοι πριν από ενάμιση χρόνο, με τον ν.4670/2020 φέρατε στη Βουλή αναλογιστική μελέτη που αποδείκνυε τη βιωσιμότητα του ΕΦΚΑ, μαζί και της επικουρικής ασφάλισης.

Ή, λοιπόν, ο κ. Βρούτσης έκανε λάθος τότε, που διαβεβαίωνε για βιωσιμότητα και επάρκεια παροχών, με σχετική έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος έως το 2070, ή εσείς. Ποιος από τους δύο λέει αλήθεια; Ποιος από τους δύο λέει ψέματα;

Σε κάθε περίπτωση, τα χρήματα της σύνταξης του κάθε εργαζόμενου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από συγκεκριμένα χρήματα -ας μου επιτραπεί η έκφραση- είναι και ιερά. Δεν είναι χρήματα για να τα εκμεταλλευτούν ορισμένοι ιδιώτες με κρατική κάλυψη, ενώ εκείνοι θα δρουν εκ του ασφαλούς, κερδοσκοπώντας το ρίσκο όλης της επιχείρησης να πέφτει στα χρήματα των συνταξιούχων, χωρίς να έχουν ρωτήσει κιόλας! Στους συνταξιούχους θα πέφτει το βάρος και στο κράτος.

Πρόκειται για μια βίαιη αναδιανομή πλούτου εις βάρος των πολλών και υπέρ λίγων και ορισμένων.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φάνηκε και στον χθεσινό αποτυχημένο ανασχηματισμό, που έκανε όλη την Ελλάδα πραγματικά να γελάσει με την ανεπάρκειά σας. Διότι σκέφτηκαν: Αφού ό,τι κάνατε καλώς το κάνατε, καλά τα κάνατε με την πανδημία, όλα καλά τα κάνατε και με τις πυρκαγιές -έτσι λέτε, έτσι δεν είναι;- και αφού τα κάνατε όλα καλά, τότε γιατί αλλάξατε τέσσερις υπεύθυνους Υπουργούς; Περιέργο τρόπο έχετε να δίνετε συγχαρητήρια στους επιτυχόντες!

Μάλλον ο κόσμος καταλαβαίνει ότι χάνετε -και εσείς το κατα-

λαβαίνετε- με ραγδαίο ρυθμό τους ψηφοφόρους σας. Προσπαθείτε, λοιπόν, να προλάβετε να τακτοποιήσετε τις υποσχέσεις σας προς συγκεκριμένα επιχειρηματικά κέντρα, πριν οι εκλογές σας καταστήσουν εκ νέου μειοψηφία.

Ματαιοπονείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κατάπτυστα νομοσχέδια σαν το σημερινό θα καταργήσουμε και συμφωνίες σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος θα τις ακυρώσουμε. Να μην έχετε καμμία αμφιβολία για αυτό ούτε εσείς ούτε και οι κρατικοδίαιτοι φίλοι σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα κ. Βασίλειος Γιόγιακας από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Βασιλειάδης διότι έχουν κάνει κάποια αλλαγή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα μια σημαντική μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό μας σύστημα, την κεφαλαιοποιητική επικουρική ασφάλιση, το σταδιακό πέρασμα, δηλαδή, από ένα σύστημα όπου οι εισφορές των εκάστοτε εργαζομένων στηρίζουν την επικουρική σύνταξη των εκάστοτε συνταξιούχων σε ένα σύστημα όπου η επικουρική σύνταξη θα πληρώνεται από την αποταμίευση του κάθε ασφαλισμένου, δηλαδή τις εισφορές που έχει καταβάλλει τα χρόνια που εργάζονταν συν την επενδυτική τους απόδοση.

Έχει σημασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε γιατί γίνεται αυτό και ποια οφέλη θα έχει για το ασφαλιστικό μας σύστημα συνολικά, αλλά και για τους μελλοντικούς συνταξιούχους. Πρώτα απ' όλα, ενισχύεται η σταθερότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης γιατί με το σημερινό σύστημα, το αναδιανεμητικό, οι επικουρικές συντάξεις, όπως και οι κύριες, θα αντιμετωπίσουν εντονότερα στο μέλλον την πίεση του δημογραφικού, δηλαδή του ότι οι εργαζόμενοι θα καλούνται να στηρίζουν όλο και περισσότερους συνταξιούχους. Με το πέρασμά τους στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα οι επικουρικές συντάξεις παύουν να είναι εκτεθειμένες στον ίδιο κίνδυνο με τις κύριες, αυτόν του δημογραφικού. Μοιράζουμε τα αυγά σε διαφορετικά καλάθια, όπως εύστοχα είπαν οι κύριοι Υπουργοί.

Πέρα από αυτό με την κεφαλαιοποίηση έχουμε μεγαλύτερη ανταποδοτικότητα των εισφορών, δίνοντας έτσι κίνητρο να μειωθεί η εισφοροδιαφυγή, αυξάνονται οι αποταμιεύσεις κάτι που οδηγεί σε αύξηση των επενδύσεων στην οικονομία μας, σε αύξηση της παραγωγικότητας των εισοδημάτων και της απασχόλησης και συνολικά σε αύξηση του ΑΕΠ.

Μια υπεύθυνη πολιτική ηγεσία οφείλει να αναμετρείται με τις προκλήσεις του μέλλοντος δίνοντας λύσεις τώρα όχι αφήνοντας την κατάσταση ως έχει ούτε αναβάλλοντας τη λύση για αργότερα. Δυστυχώς η Αντιπολίτευση αντιμετώπισε ένα νομοθέτημα που έρχεται να βελτιώσει την προοπτική του ασφαλιστικού με όρους ιδεολογικού αυτοματισμού, όπως έγινε άλλωστε στο πρόσφατο εργασιακό νομοσχέδιο, με προκάτ επιχειρήματα, τα ίδια που έλεγαν για το ασφαλιστικό πριν σαράντα και πενήντα χρόνια, με απόψεις που έχουν ελάχιστη έως καμμία σχέση με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου και που γι' αυτό καταρρίπτονται από τα στοιχεία.

Αντίθετα λοιπόν με ό,τι υποστηρίζετε οι επικουρικές συντάξεις με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα θα είναι μεγαλύτερες, 43% έως και 68% υψηλότερες με βάση την ευρωπαϊκή εμπειρία, 11% έως 13% σύμφωνα με το βασικό σενάριο της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Αντικαθίσταται δηλαδή ένα σύστημα που λόγω της δημογραφικής πίεσης θα έδινε μικρότερες συντάξεις με ένα σύστημα που με τις ίδιες εισφορές θα δίνει μεγαλύτερες.

Αντίθετα με ό,τι υποστηρίζετε δεν πρόκειται για τζογάρισμα με τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων. Γιατί ακόμα και στην απίθανη περίπτωση που κάτι δεν πάει καλά με τις επενδύσεις των αποταμιεύσεων τους το κράτος εγγυάται ότι θα πάρουν επικουρική σύνταξη ίση με τις εισφορές που θα κατέβαλαν συν τον πληθωρισμό. Πού είναι λοιπόν το τζογάρισμα όταν διασφαλίζεται ότι ο ασφαλισμένος θα πάρει στη χειρότερη πίσω την πραγματική αξία όσων έδωσε ή όταν το κράτος συμπληρώνει τις απαιτούμενες εισφορές ώστε να μπορεί να δοθεί επικουρική σύνταξη σε

περίπτωση θανάτου ή αναπηρίας;

Άραγε θεωρούν τζογάρισμα την επένδυση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων στην ελληνική αγορά, όπως γίνεται με ευθύνη δύο δημόσιων οργανισμών που εδώ και περίπου είκοσι χρόνια, με πραγματική απόδοση κοντά και πάνω από τον μέσο όρο των αντίστοιχων επενδύσεων στις πιο αναπτυγμένες χώρες του κόσμου; Πού είναι λοιπόν το πάρτι των funds και των ασφαλιστικών εταιρειών;

Αντίθετα, λοιπόν, με ό,τι υποστηρίζετε δεν ιδιωτικοποιείται το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Το Ταμείο Επικουρικής Κοινωνικής Ασφάλισης, που θα διαχειρίζεται τα αποθεματικά, είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και ως τέτοιο ασκεί δημόσια εξουσία με σκοπό την επίτευξη συγκεκριμένου δημόσιου συμφέροντος. Η κοινωνική ασφάλιση δηλαδή παραμένει υπό την κρατική μέριμνα, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Ακούστηκε επίσης το επιχείρημα ότι δεκαοκτώ χώρες εγκατέλειψαν τα τελευταία χρόνια το κεφαλαιοποιητικό σύστημα και ότι αυτό αποτελεί ομολογία αποτυχίας του. Ξεχνούν να μας πουν ότι πρόκειται για χώρες της νότιας Αμερικής, της Αφρικής και της ανατολικής Ευρώπης που ιδιωτικοποίησαν πλήρως το ασφαλιστικό τους σύστημα ή και που το μοντέλο της κεφαλαιοποίησης εφαρμόστηκε πλήρως ενώ στην περίπτωσή μας η κεφαλαιοποίηση θα αφορά ένα πολύ μικρό μέρος του ασφαλιστικού και αρχικά ένα συγκεκριμένο κομμάτι των ασφαλισμένων και δεύτερον, χρησιμοποιείται το επιτυχημένο σκανδιναβικό μοντέλο της δημόσιας υποχρεωτικής κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης.

Αντίθετα με ό,τι υποστηρίζετε δεν προκύπτει δυσβάστακτο δημοσιονομικό κόστος για να περάσουμε από το ένα σύστημα στο άλλο. Το καθαρό κόστος είναι μόλις 6 δισεκατομμύρια ευρώ που μοιράζονται σε περίπου πενήντα χρόνια. Δηλαδή μία επιβάρυνση 120 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο -τη στιγμή που το κράτος δίνει πάνω από 15 δισεκατομμύρια ευρώ για συντάξεις κάθε χρόνο- για να μπορούν οι νέοι εργαζόμενοι να παίρνουν πολύ μεγαλύτερη επικουρική σύνταξη από ό,τι με το σημερινό σύστημα. Άλλωστε σε όλα τα σενάρια που εξετάστηκαν η μεταρρύθμιση της επικουρικής ασφάλισης δεν επηρεάζει αρνητικά το δημόσιο χρέος. Αντίθετα θα οδηγήσει σε βάθος χρόνου σε χαμηλότερο λόγο χρέους προς το ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κόντρα στα φαντάσματα που βλέπει η Αντιπολίτευση η νέα επικουρική ασφάλιση εξυπηρετεί τους κοινωνικούς και οικονομικούς στόχους ενός συνταξιοδοτικού συστήματος, στηρίζει το βιοτικό επίπεδο των συνταξιούχων με υψηλότερες παροχές, αυξάνει την ανταποδοτικότητα των εισφορών και δίνει εγγυήσεις ελάχιστης ανταποδοτικότητας, ενισχύει την εμπιστοσύνη των νεότερων εργαζομένων στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα, διευκολύνει τους μελλοντικούς συνταξιούχους να προγραμματίσουν τα οικονομικά τους μετά την ολοκλήρωση του εργασιακού βίου, κινητοποιεί την αποταμίευση με θετικό αποτύπωμα στις νέες εγχώριες επενδύσεις και την απασχόληση και περιορίζει τον συνολικό κίνδυνο για το ασφαλιστικό σύστημα. Με λίγα λόγια είναι μία μεταρρύθμιση με το βλέμμα στο μέλλον, με το βλέμμα στη νέα γενιά που συνδυάζει την κοινωνική αλληλεγγύη με την οικονομική ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Παραμένουμε στη Νέα Δημοκρατία και τον λόγο έχει ο κ. Βασιλειάδης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μιας και είναι η πρώτη τοποθέτησή μου από Βήματος μετά το άνοιγμα της Βουλής, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλες και όλους καλό μήνα και ειδικότερα στα νέα μέλη της Κυβέρνησης καλή δύναμη, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στα νέα τους καθήκοντα.

Η σύντομη θερινή ανάπαυλα μας επέτρεψε να περάσουμε χρόνο στις περιφέρειές μας, κοντά στους συμπολίτες μας, που μας εμπιστεύτηκαν και μας ανέδειξαν σ' αυτά εδώ τα έδρανα. Από τις συζητήσεις που είχα κατά την περίοδο που μας πέρασε, διέκρινα ότι οι συνεχιζόμενες δοκιμασίες που αντιμετωπίζει η

χώρα μας αλλά και ο υπόλοιπος κόσμος, πέρα από τις άμεσες και ορατές επιπτώσεις τους, έχουν επίσης επηρεάσει σημαντικά και την ψυχολογία του κόσμου. Ειδικότερα οι νεότεροι συμπολίτες, οι οποίοι καλούνται να αντιμετωπίσουν τις πρωτόγνωρες καταστάσεις τη στιγμή που όλοι είναι σε μια περίοδο της ζωής τους που χτίζουν την επαγγελματική τους πορεία ή ξεκινούν τη δική τους οικογένεια, σταδιακά χάνουν την ελπίδα τους για ένα καλύτερο αύριο.

Η πανδημία, η παρατεταμένη ύφεση των περασμένων ετών, οι γεωπολιτικές εξελίξεις με παράπλευρες επιπτώσεις για τη χώρα μας, η κλιματική κρίση είναι συνθήκες που μεμονωμένα ο καθένας θα δυσκολευόταν να αντιμετωπίσει, πόσο μάλλον όταν συμβαίνουν όλα αυτά ταυτόχρονα ή διαδέχονται η μία την άλλη. Σε ένα βαθμό θα μπορούσε να πει κανείς ότι γι' αυτό το καλύτερο αύριο μιλάμε και σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την επιστροφή της ελπίδας σε νέες και νέους που σχεδιάζουν το μέλλον, αποδεχόμενοι ως ενδεχόμενο ότι μπορεί να μην πάρουν σύνταξη ποτέ, όπως πολλοί συμπολίτες μου αναφέρουν στην Πέλλα.

Το σχέδιο νόμου που εισηγείται σήμερα το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων αποτελεί μία οφειλόμενη μεταρρύθμιση για τους νέους. Κύριος στόχος του σχεδίου νόμου είναι η σε βάθος χρόνου αύξηση των επικουρικών συντάξεων. Βασική μεταρρύθμιση προς την κατεύθυνση αυτή είναι η εισαγωγή του πολυσυζητημένου κεφαλαιοποιητικού συστήματος στο εθνικό σύστημα ασφάλισης. Πρόκειται για συζήτηση την οποία προσωπικά θυμάμαι εδώ και είκοσι περίπου χρόνια τόσο σε πολιτικό επίπεδο στη Βουλή ή εκτός, όσο και σε σχετικούς με το χώρο επιστημονικούς, ακαδημαϊκούς κύκλους.

Δυστυχώς, βρισκόμαστε μπροστά σε μία δυσάρεστη πραγματική κατάσταση. Ο πληθυσμός της χώρας γερνάνει. Η ραγδαία μείωση των γεννήσεων σε συνδυασμό με την αύξηση του μέσου προσδόκιμου ζωής έχουν ως αποτέλεσμα να αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος σε λιγότερο από δύο εργαζόμενους, όταν η αναλογία αυτή στο παρελθόν ήταν ένας προς πέντε. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε, λοιπόν, την πραγματικότητα. Έχουμε χρέος απέναντι στη νέα γενιά να θεσπίσουμε σήμερα ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα εξασφαλίσει τους συνταξιούχους σε βάθος δεκαετιών. Η μετατροπή ενός μέρους του συστήματος ασφάλισης από αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό νομίζω πως όχι απλά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά είναι πλέον και μονόδρομος. Χαιρετίζω, λοιπόν, την ηγεσία του Υπουργείου που εφαρμόζει με τόλμη μία ακόμη προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας.

Το νέο αυτό σύστημα εστιάζει στους νέους εργαζόμενους οι οποίοι θα μπουν στην αγορά εργασίας από το 2022 και μετά. Παράλληλα και προαιρετικά δίνεται η δυνατότητα ένταξης και σε ήδη εργαζόμενους έως τριάντα πέντε ετών. Για την εφαρμογή του θεσπίζεται το νέο Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης το οποίο θα λειτουργεί στα πρότυπα άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ. Στο σημερινό αναδιανεμητικό σύστημα, το ύψος της σύνταξης δεν είναι ευθεία συνέπεια του ύψους των εισφορών του ασφαλισμένου, αλλά εξαρτάται πρωτίστως από τον αριθμό των εργαζομένων που καταβάλλουν εισφορές τη στιγμή της απονομής σύνταξης. Αυτή είναι μία παρανόηση την οποία καλούμαστε να απαντήσουμε συχνά, καθώς -και δικαίως κατά τη γνώμη μου- ο συνταξιούχος αναμένει ότι θα πάρει τα λεφτά που έχει δουλέψει μια ζωή και το κράτος τα έχει παρακρατήσει.

Με το νέο σύστημα που εισηγείται το Υπουργείο στο σχέδιο νόμου επιτυγχάνεται αυτό ακριβώς. Δημιουργείται ο ατομικός κουμπαράς κάθε ασφαλισμένου όπου συγκεντρώνονται οι εισφορές του. Σκοπός, όμως, δεν είναι μόνο η αποταμίευση αλλά και η αύξηση μέσω των επενδύσεων. Τα λεφτά του κουμπαρά πρέπει και να αυγατίσουν και αυτό θα πραγματοποιηθεί μέσω της λειτουργίας του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης το οποίο θα ακολουθεί δοκιμασμένες πρακτικές, δομημένες πάνω σε αναλογιστικές μελέτες και με φιλοσοφία ιδιωτικής οικονομίας. Δεν εφευρίσκουμε τον τροχό. Απλά, εφαρμόζουμε την εμπειρία πολλών άλλων χωρών που με την εφαρμογή κεφαλαιοποιητικού συστήματος πέτυχαν αύξηση από 40% έως 60% στο ύψος των επικουρικών συντάξεων.

Δυστυχώς, στη χώρα μας έχουμε δαιμονοποιήσει μεταξύ άλλων άλλων και την έννοια της επένδυσης, όπως άλλωστε φαίνεται και από τη στάση και την κριτική της Αντιπολίτευσης στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου. Γι' αυτό και θέλω να αναφερθώ ειδικώς στην πρόβλεψη εγγύησης του δημοσίου περί μη αρνητικής απόδοσης. Τι σημαίνει αυτό; Ότι σε καμία περίπτωση το ύψος της σύνταξης δεν θα είναι χαμηλότερο από αυτό που αντιστοιχεί στις καταβληθείσες εισφορές. Είτε πάει καλά η επένδυση δηλαδή, είτε όχι, ο ασφαλισμένος δεν μπορεί να βγει χαμένος.

Το νέο σύστημα ενισχύει, επίσης, τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, καθώς δίνει περισσότερο έλεγχο στον ασφαλισμένο μέσω του συστήματος παρακολούθησης του ατομικού κουμπαρά.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι πρόκειται για ένα πρωτοπόρο και καινοτόμο νομοσχέδιο που αυξάνει την εμπιστοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα, στηρίζει την ανάπτυξη και προσδίδει μεγαλύτερη σταθερότητα και ασφάλεια. Είναι εντός του πλαισίου των αρχών της Νέας Δημοκρατίας, καθώς ενισχύει την κοινωνική δικαιοσύνη και στηρίζει τον εργαζόμενο, τον αγρότη, τον ασφαλισμένο, τον μελλοντικό συνταξιούχο.

Καλώ λοιπόν το Σώμα να υπερψηφίσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Βασιλειάδη. Αν είχαμε έπαινο χρόνου, κάθε φορά θα τον παίρνατε.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός, από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται η κ. Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχα σκοπό να αναφερθώ στο χθεσινό ανασχηματισμό, αλλά οι προκλητικές δηλώσεις του ανεκδιήγητου κυρίου Υπουργού Αναπτύξεως για τον Ναύαρχο Αποστολάκη αλλά και οι δηλώσεις του Κυβερνητικού Εκπροσώπου με αναγκάζουν να σας θυμίσω κάτι. Ο Ναύαρχος Αποστολάκης ως Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, όταν μπήκε το «Μπαρμπαρός» τον Οκτώβριο του 2018 στα χωρικά μας ύδατα, το έκανε και ανέκρουσε πρύμνα σε μισή μέρα. Εσείς είχατε το «Ορούτς Ρέις» και έκανε κρουαζιέρα επί σαράντα μέρες στο Αιγαίο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επιτέλους, να σεβόμαστε σε αυτόν τον τόπο!

Και τέλος πάντων, αυτός ο ανασχηματισμός ανέδειξε και κάτι άλλο. Διώξατε τον κ. Κικίλια και τον κ. Κοντοζαμάνη, κυρίως τον κ. Κοντοζαμάνη. Τι ήταν ο κ. Κοντοζαμάνης; Υπεύθυνος για τη δημόσια υγεία, για τα νοσοκομεία. Παραδεχθήκατε την αποτυχία σας στο να ενισχύσετε το δημόσιο σύστημα υγείας και το κάνατε ενάμιση χρόνο μετά. Ενάμιση χρόνο σάς φωνάζουμε γι' αυτό.

Και ταυτόχρονα, ο κ. Χρυσοχοϊδης και ο κ. Χαρδαλιάς πληρώσανε μόνο τις φωτιές ή τις επιθέσεις στις πλατείες ή τη στοχοποίηση των νέων ή το γεγονός ότι δεν έγιναν επαρκείς έλεγχοι, ιδίως στα νησιά τώρα την τουριστική περίοδο και έχουμε όλα αυτά τα προβλήματα;

Αυτός ο ανασχηματισμός ανέδειξε την ανικανότητα του επιτελικού κράτους Μητσοτάκη.

Να περάσω τώρα στο νομοσχέδιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παλιό πολιτικό σύστημα διαχρονικά έπαιξε και τζογάρησε τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων. Η ιστορία πάει πολύ παλιά. Με τον αναγκαστικό νόμο 1611/1950, το άρθρο πρώτο υποχρέωνε τα ασφαλιστικά ταμεία να βάλουν τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα της Ελλάδας. Και το άρθρο τέταρτο τι έλεγε; Έδινε το δικαίωμα στην Κυβέρνηση ανεξέλεγκτα να δίνει αυτά τα κεφάλαια σε ιδιώτες, επιχειρηματίες, εφοπλιστές, εργοστασιάρχες και λοιπούς κολαούζους των κυβερνητικών κομμάτων. Όλα αυτά τα δάνεια έχουν μία ονομασία: θαλασσοδάνεια. Ξέρετε γιατί; Γιατί πήγανε στη θάλασσα.

Τα αποθεματικά των ταμείων πήγαν στη θάλασσα. Δεν επεστράφησαν ποτέ. Αργότερα, τη δεκαετία του 2000, ποιος θα ξεχάσει τα δομημένα ομόλογα, τον τζόγο που παίχτηκε με τα δομημένα ομόλογα; Κόστισε περίπου 1,8 δισεκατομμύριο στα ασφαλιστικά ταμεία αυτό. Τα ξεχνάτε όλα αυτά; Ξεχνάτε την «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ», την ιδιωτική συνταξιοδότηση που έδινε εγ-

γυημένη απόδοση 7,5%; Πού πήγαν αυτά τα λεφτά;

Και τώρα ήρθατε εσείς να τζογάρετε σαν κράτος. Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει την παράδοση του τζόγου των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και παραδίδετε τα αποθεματικά στους κολλητούς σας. Αποκρύπτετε ότι δεκαοκτώ χώρες επέστρεψαν στο αναδιανεμητικό σύστημα, το κεφαλαιοποιητικό τύπου Πινοςέτ από τις τριάντα. Πινοςέτ το είχε ονομάσει και κάποιος Βουλευτής σας -νομίζω- το σύστημα αυτό που πάτε να φέρετε. Γιατί; Γιατί κατέρρευσαν τα συστήματα και γιατί υπήρξε τεράστια αύξηση του δημοσιονομικού χρέους.

Αποκρύπτετε ότι σε έρευνες που έχουν γίνει οι νέοι εργαζόμενοι θα γυρίσουν την πλάτη. Μόλις το 20% δηλώνει πρόθεση να ακολουθήσει το σύστημα σας απ' αυτούς που δουλεύουν. Οι άλλοι θα πάνε υποχρεωτικά. Αποκρύπτετε ότι οι εργαζόμενοι τελικά θα πληρώσουν δύο φορές το μάρμαρο της μεταρρύθμισης, διότι μέχρι το 2030 η επιβάρυνση θα είναι περίπου 1 δισεκατομμύριο και από το 2040 και μετά θα είναι 2,7 δισεκατομμύρια και πάνω. Τζογάρετε και απαλλάσσετε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου από τις αστικές και ποινικές ευθύνες.

Τελικά, θα κόψετε και το κοινωνικό μέρισμα. Το έχετε πει αυτό στους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους; Έχετε πει ότι 900 εκατομμύρια θα δίνετε στα golden boys και στο ΤΕΚΑ για να κάνετε τη νεοφιλελεύθερη εμμονή σας; Στέλνετε για πάντα στις καλέςδες τη δέκατη τρίτη σύνταξη. Στέλνετε για πάντα στις καλέςδες αυτό που περίμεναν οι άνθρωποι οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι στο τέλος του χρόνου, να αγοράσουν κάτι για τα εγγόνια τους. Και αυτά τα 900 εκατομμύρια θα λείψουν και από την αγορά, γιατί αυτά πήγαιναν κατευθείαν στην αγορά.

Και λέτε και ψέματα. Πριν από έναν χρόνο, μας έλεγε ο κ. Βρούτσης ότι έλυσε το πρόβλημα. Υπάρχει πλέον βιωσιμότητα στο σύστημα. Και τώρα μας λέει ο κ. Χατζηδάκης ότι δεν υπάρχει βιωσιμότητα στο σύστημα και μας φέρνει και αυτός μελέτες, ότι δεν υπάρχει βιωσιμότητα στο σύστημα. Ε, ποιος μας λέει ψέματα, βρε παιδιά;

Μας και είπα για τον κ. Βρούτση, δεν τον έχω δει στα έδρανα. Συμβαίνει κάτι; Γιατί δεν έρχεται; Έπρεπε να είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αν δεν κάνω λάθος. Τέλος πάντων, δικά σας θέματα είναι αυτά.

Επίσης, λέτε ότι αυτή η μεταρρύθμιση θα οδηγήσει σε καλύτερες συντάξεις για τους νέους και ότι αν τελικά δεν πέτυχε το τζογάρισμα, μην ανησυχείτε, θα πληρώσει το κράτος. Μην το ξεχνάμε, το κράτος θα πληρώσει. Λέτε ότι οι συντάξεις στους νέους θα είναι καλύτερες. Όμως, λέτε ψέματα, γιατί αποκρύπτετε ότι έχει αυξηθεί κατά οκτώ χρόνια το προσδόκιμο ζωής. Εκτός εάν λέτε ότι θα τους βγάλετε όλους συνταξιούχους στα εβδομήντα τέσσερα έτη. Να το πείτε αυτό, για να ξέρουμε και τι γίνεται, ότι θ' αυξήσετε και το όριο συνταξιοδότησης. Διότι για τα σαράντα χρόνια το Non Paper σας λέει άλλα. Η πραγματικότητα είναι ότι με το ισχύον θα παίρνει 221 ευρώ ένας συνταξιούχος και με το νέο σύστημα θα παίρνει 154 ευρώ.

Επίσης, λέτε ότι θα επιστραφούν οι επενδύσεις, 1 δισεκατομμύριο περίπου. Φέρνετε διάφορες μελέτες, οι οποίες όμως λένε ότι ως προϋπόθεση είναι ότι για πενήντα χρόνια δεν θα υπάρχει ύφεση και ότι όλα τα λεφτά θα επενδυθούν μέσω των funds στη χώρα. Μα, η πρακτική είναι ότι περίπου το 80% πηγαίνει στο εξωτερικό και επενδύεται. Άρα, πώς θα γίνει αυτό το 1 δισεκατομμύριο; Θα γίνει μαγικά. Μας έχετε συνηθίσει στη δημιουργική λογιστική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, μας λέτε ότι είναι το ευρωπαϊκό σύστημα. Το ευρωπαϊκό σύστημα λέει ότι στον πρώτο πυλώνα είναι και η κύρια και η επικουρική σύνταξη. Στον δεύτερο πυλώνα που είναι το κεφαλαιοποιητικό υπάρχουν επαγγελματικά ταμεία τα οποία είναι εθελοντικά και έχουν και μια άλλη κουλτούρα. Η μόνη χώρα που έχει κεφαλαιοποιητικό σύστημα είναι η Δανία. Ας μην συγκρίνουμε, όμως, τη Δανία με την Ελλάδα και το κοινωνικό σύστημα που έχει γιατί μάλλον θα χάσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμα φορά νομοθετείτε με εμμονή στις νεοφιλελεύθερες φαντασιώσεις σας. Νομοθε-

τείτε αυξάνοντας τα βάρη στους φορολογούμενους για τις επόμενες δεκαετίες κατά 78 δισεκατομμύρια. Τορπιλίζετε το ασφαλιστικό σύστημα επιβάλλοντας χρεοκοπημένες πολιτικές. Δημιουργείτε ένα σύστημα που θα έχει επιπλέον κόστος και δεσμεύσεις για να επιστρέψει στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα, όχι αυτή την φανταστική που έχετε εσείς. Νομοθετείτε μακριά από τις ανάγκες του λαού και των εργαζομένων.

Για μία ακόμα φορά λέτε ότι θέλετε να προστατεύσετε τους νέους, αυτούς τους νέους για τους οποίους φέρατε τον νέο εργασιακό νόμο με κατάργηση του οκταώρου, ζούγκλα στις εργασιακές σχέσεις και μείωση των θέσεων εργασίας κατά σαράντα χιλιάδες.

Μόνο μέλημά σας είναι η εξυπηρέτηση των συμφερόντων που σας έφεραν στην εξουσία. Κάθε μέρα που περνά καταστρέφετε τη χώρα. Κανένας ανασχηματισμός δε θα σας σώσει. Αν θέλετε να κάνετε ένα καλό στη χώρα, αποσυρτέτε αυτό το νομοσχέδιο και φύγετε, για να σταματήσετε να καταστρέφετε τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σαντορινιέ.

Τον λόγο έχει η κ. Αναστασία-Αικατερίνη Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε πολλή ώρα στη διάθεσή μας, γι' αυτό και επιτρέψτε μου να εστιάσω σε μερικά σημεία του νομοσχεδίου.

Με το άρθρο 4 ιδρύεται ένα ασφαλιστικό υπερταμείο, το ΤΕΚΑ. Και εδώ, προκύπτει ένα θέμα αρχής. Δεν είναι δυνατόν οι ασφαλισμένοι και οι εισφορές τους να εισάγονται υποχρεωτικά στο Χρηματιστήριο. Δεν είναι οι ασφαλιστικές εισφορές τυχερό παιχνίδι και μάλιστα, στα χέρια όχι των άμεσα ενδιαφερομένων, των ασφαλισμένων, αλλά ιδιωτικών εταιρειών. Αντίθετα, είναι ξεπούλημα των επικουρικών συντάξεων και διάλυση των σημερινών δομών.

Λέει η Κυβέρνηση πως το νομοσχέδιο αποτελεί μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά. Το αντίθετο, τα άρθρα 43 έως και 67 εισάγουν το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, τον περίφημο «κουμπαρά» για τους έως τριάντα πέντε ετών εργαζόμενους και τους νεοεισερχόμενους, κάτι που οδηγεί αναπόφευκτα της ολοξέροδο. Κι αυτό επειδή κάθε νέα πρόσληψη εντάσσεται στον κουμπαρά, άρα και οι εισφορές υπέρ αυτών.

Συνεπώς, θα μειώνονται σταθερά τα επόμενα χρόνια τα έσοδα των δημοσίων ταμείων. Αποτέλεσμα: μελλοντική εκτίναξη του ελλείμματος των επικουρικών ταμείων σε σημείο που οι συνταξιούχοι του μέλλοντος να μη λαμβάνουν καν την ελάχιστη σύνταξη. Και μόνο η έννοια της κεφαλαιοποίησης της ύπαρξης ενός ασφαλιστικού υπερταμείου δίνει το στίγμα του νομοσχεδίου. Ο ασφαλισμένος θα ξέρει τι εισφορές θα δίνει, αλλά δεν έχει ιδέα αν θα πάρει ποτέ σύνταξη.

Με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα ουσιαστικά δεν θα είχαμε πια επικουρικές συντάξεις και ο εργαζόμενος θα παύει να θεωρείται ασφαλισμένος. Γίνεται επενδυτής και οι εισφορές του κεφάλαιο που τζογάρεται. Όσο για τις εισφορές του, αυτές θεωρούνται κεφάλαιο που θα δώσουν μέρισμα μόνο σε περίπτωση που αποδώσουν, ίσως δηλαδή ποτέ.

Πρόκειται ακόμα για το σχέδιο νόμου εκτός πνεύματος και γράμματος του Συντάγματος, πέραν των νόμων και της νομολογίας των ανωτάτων δικαστηρίων. Σύμφωνα με τις υπ' αριθμόν 2287/2015 και 1889/2019 αποφάσεις της ολομέλειας του, το Συμβούλιο της Επικρατείας απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο κεφαλαιοποίησης της επικουρικής ασφάλισης.

Το ανώτατο δικαστήριο της χώρας αποφάνθηκε αμετάκλητα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 4 του Συντάγματος, η επικουρική ασφάλιση είναι δημόσια και υποχρεωτική, παρέχεται αποκλειστικά μόνο από το κράτος, είναι ξένη προς τους επιχειρηματικούς κινδύνους που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από τους ιδιωτικούς φορείς και έχει τελικό και μοναδικό εγγυητή το κράτος, το οποίο υποχρεούται να συμμετέχει στη χρηματοδότησή της. Όλα αυτά όμως τα καταργεί το σχέδιο νόμου.

Αλήθεια, δεν καταστρατηγεί άραγε το Σύνταγμα και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας το άρθρο 8, που αναφέρεται στους πόρους του ΤΕΚΑ; Η συμμετοχή του κράτους περιορίζεται μόνο για μία μεταβατική περίοδο πέντε ετών. Στην κάλυψη των λειτουργικών του δαπανών, κατά την παράγραφο 1 μάλιστα, οι πόροι αυτοί θα χρησιμοποιηθούν, μαζί με τα λίγα εναπομείναντα αποθεματικά, για χρηματοπιστηριακές τοποθετήσεις διαβαθμιζόμενου ρίσκου, δηλαδή από το κοινωνικό κράτος δικαίου περνάμε στο παγκόσμιο κράτος, σε μια καινούργια λογική ισοπέδωσης θεσμών που κατακτήθηκαν με αγώνες του έθνους μας.

Άρθρο 19, ευθύνη των μελών του διοικητικού συμβουλίου του ΤΕΚΑ. Θεσπίζει κάτι πρωτοφανές στα χρονικά, το ποινικό ακαταδίκτο και την πλήρη αστική ασυλία των διαχειριστών των αποθεματικών του ταμείου για τις σχετικές με την άσκηση των καθηκόντων τους πράξεις, ενώ προηγούμενως με το άρθρο 9 το νομοσχέδιο αναθέτει στους ασφαλισμένους τα λειτουργικά έξοδα του ΤΕΚΑ και τους μισθούς των στελεχών του. Αφαιρείται δηλαδή μέρος της καταβολής που προορίζεται για τις επικουρικές συντάξεις του μέλλοντος. Πώς λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, λέτε μετά ότι οι επικουρικές συντάξεις θα αυξηθούν σε σχέση με τις σημερινές; Το εντελώς αντίθετο θα συμβεί.

Και κάτι ακόμα. Πού είναι η έγνοια της Κυβέρνησης για το δημογραφικό ζήτημα; Θα περίμενε κανείς το νέο ασφαλιστικό να δίνει βαρύτητα στο δημογραφικό, από την ώρα που στην Ελλάδα εδώ και είκοσι χρόνια οι θάνατοι υπερβαίνουν τις γεννήσεις, ενώ επτακόσιες χιλιάδες νέοι Έλληνες μετανάστευσαν μαζικά στα χρόνια της κρίσης. Ποιος θα εργάζεται, κυρίες και κύριοι, για να μπορούν να εξασφαλιστούν οι συντάξεις; Είναι δυνατόν σε έναν εργαζόμενο να αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος; Πρέπει όλοι μας να καταλάβουμε ότι το ασφαλιστικό ποτέ δεν θα λυθεί, αν δεν λυθεί παράλληλα το δημογραφικό. Κίνητρα λοιπόν εδώ και τώρα στους Έλληνες για να επιβιώσει όχι μόνο το ασφαλιστικό σύστημα, αλλά και η ίδια η χώρα.

Η Ελληνική Λύση, ο Κυριάκος Βελόπουλος βάζει ψηλά το ασφαλιστικό, όπως αποδεικνύεται και από το κυβερνητικό μας πρόγραμμα, όπου μέσα από παραδείγματα και αμείλικτα στατιστικά στοιχεία φτάνουμε στη μία και μοναδική συνταγή, παραγωγή πλούτου στην πατρίδα μας για να έρθουν πίσω οι νέοι Έλληνες, να αυξηθούν οι γεννήσεις, να μειωθούν οι θάνατοι, να περιοριστεί η ανεργία, να ανέβουν οι μισθοί και οι συντάξεις.

Εθνική πολιτική λοιπόν και επιστροφή στον πρωτογενή τομέα παραγωγής. Αυτή είναι η λύση και όχι τα ημίμετρα που εξυπηρετούν μόνο τους ισχυρούς του κόσμου και το σχέδιο απομείωσής μας από το παγκόσμιο κράτος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Αλεξοπούλου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γιώργος Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσα επιχειρήματα και να επιστρατεύσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, το νομοσχέδιό σας κλιμακώνει την επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα. Ιδιωτικοποιεί την επικουρική ασφάλιση, μετατρέποντάς την σε τζόγο και σε ατομική υπόθεση για τους νέους εργαζόμενους, οι οποίοι αφού πρόσφατα έμαθαν νέα πράγματα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως όσα είπε ο κ. Χατζηδάκης στην ομιλία του, δηλαδή πως προστασία της εργασίας σημαίνει δεκάωρα, απλήρωτες υπερωρίες και εντατικοποίηση της εργασίας, τώρα μαθαίνουν κάτι ακόμα νέο, πως η ασφάλισή τους μέσω του κεφαλαιοποιητικού συστήματος που προωθείται, θα είναι ατομικό ρίσκο και οι ίδιοι θα χαρακτηρίζονται επενδυτές, που θα τζογάρουν σε χρηματοπιστηριακές λοταρίες τους κόπους μιας ζωής.

Φυσικά και το νομοσχέδιο δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία, παρά αποτελεί άλλον ένα κρίκο στην αλυσίδα των ασφαλιστικών ανατροπών που συντελούνται χρόνια τώρα από όλες τις κυβερνήσεις, Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο νομοσχέδιο έρχεται να ολοκληρώσει τα χτυπήματα όλων των

προηγούμενων κυβερνήσεων στο ασφαλιστικό, οικοδομώντας πάνω σε αυτά, με πιο εμβληματικές φυσικά τις αλλαγές που έφερε ο περιβόητος νόμος- λαιμητόμος Κατρούγκαλου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια η περαιτέρω θωράκιση των αναδιαρθρώσεων με τον νόμο Βρούτση.

Οδηγός όλων των ανατροπών και στην κοινωνική ασφάλιση οι λεγόμενες βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, δηλαδή οι στρατηγικές επιλογές και κατευθύνσεις κεφαλαίου- Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όλοι σας, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αστικά κόμματα, στηρίζετε και υλοποιείτε χρόνια τώρα για δημιουργία του συστήματος των τριών πυλώνων ασφάλισης με μέτρα, όπως ο περιορισμός της δημόσιας συνταξιοδότησης σε μια εθνική σύνταξη πείνας, που οδηγεί στην αναγκαστική προσφυγή στους ιδιωτικούς ασφαλιστικούς ομίλους, της συνέχισης της δουλειάς μέχρι το θάνατο, ενώ οι εισφορές των εργαζομένων προσφέρονται ως ζεστό χρήμα στις τσέπες των διαφόρων επενδυτών.

Αυτό επιτάσσουν οι ανάγκες για κερδοφορία του κεφαλαίου και ακριβώς για την κάλυψη αυτών των αναγκών νομοθετείτε, όπως νομοθέτησαν και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις στη χώρα μας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εξαντλώντας κάθε ανθρωπινό ηλικιακό όριο, ώστε η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης να συνεχίζει πέραν των φυσικών ορίων, με αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης στα εβδομήντα ή στα εβδομήντα δύο έτη, μειώνοντας και καταργώντας ταυτόχρονα τις κρατικές δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση, δηλαδή τις συντάξεις, την υγεία, την πρόνοια, αφού για το κεφάλαιο και το αστικό κράτος που το υπηρετεί οι δαπάνες αυτές θεωρούνται κόστος, ανεπίτρεπτο κόστος, αλλά και κονδύλια συνάμα που θα διοχετευθούν σε κάθε είδους φοροαπαλλαγές, εισφοροαπαλλαγές και προνόμια στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Και ακριβώς αυτές οι ευρωπαϊκές πρακτικές, τις οποίες Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ εκθειάζετε και δίνετε όρκους πίστης, είναι που προωθούν την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων συστημάτων ασφάλισης, εμπορευματοποιούν και ιδιωτικοποιούν την υγεία και την πρόνοια, εξασφαλίζοντας παράλληλα τη σταδιακή απόσυρση κράτους και εργοδοσίας από τις υποχρεώσεις τους απέναντι σε ασφαλισμένους και συνταξιούχους, ενώ οι ανατροπές στην επικουρική ασφάλιση, που αποτελεί την κορυφή του παγόβουνου στο διαχρονικό ξήλωμα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, έρχονται να εξυπηρετήσουν αποκλειστικά τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα του κλάδου των ιδιωτικών ασφαλίσεων και των επενδυτών, που θα αναλάβουν με το αζημίωτο να διαχειριστούν τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων.

Εξάλλου, στην Επιτροπή κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου, οι μόνοι που συμφώνησαν με την Κυβέρνηση είναι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι χρηματιστές, οι τραπεζίτες και οι διάφοροι εκπρόσωποί τους. Έτσι, λοιπόν, η σύνταξη σταματά να είναι προστασία και μετατρέπεται σε επένδυση, οι δε ασφαλισμένοι σε επενδυτές. Και επειδή οι επενδύσεις πολλές φορές αποτυγχάνουν, οι μελλοντικοί συνταξιούχοι μπορεί να μετατραπούν σε αποτυχημένους επενδυτές και να βρεθούν στον δρόμο.

Όσο για τους αυστηρούς κανόνες που επικαλείστε, αυτά να τα πείτε στους χιλιάδες ασφαλισμένους και σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες που, αντί για σύνταξη, έγιναν θύματα των διακυμάνσεων του χρηματοπιστηριακού δείκτη.

Μάλιστα, στην προσπάθειά σας να πείσετε, ισχυρίζεστε -και το ακούσαμε πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα σήμερα- πως το νομοσχέδιο προβλέπει για παράδειγμα στη μείωση του δημογραφικού κινδύνου που απειλεί τα εισοδήματα των μελλοντικών συνταξιούχων.

Όμως, αλήθεια οι μελλοντικοί συνταξιούχοι, δηλαδή οι σημερινοί νέοι εργαζόμενοι κινδυνεύουν ή όχι από τα χαμηλά μεροκάματα, τα μεγάλα διαστήματα ανεργίας, την ευειξία στην αγορά εργασίας, τα απλήρωτα δεκάωρα που πρόσφατα νομοθετήσατε;

Και αυτόν τον κίνδυνο θα τον πληρώνουν ακόμα πιο ακριβά στα γηρατιά τους, όντας μέσα σε ένα σύστημα ιδιωτικής ασφάλισης χωρίς τις εγγυήσεις της κοινωνικής ασφάλισης, όπως για παράδειγμα ήταν τα κατώτερα όρια σύνταξης.

Μιλάτε για εξασφάλιση υψηλότερων επικουρικών συντάξεων στους μελλοντικούς συνταξιούχους. Είναι σκέτη κοροϊδία, πρό-

κληση και απύθμενος εμπαιγμός. Τη στιγμή που το σύστημα δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε καν σύνταξη και οι εισφορές θα τζογάρονται, εσείς το προβάλλετε ως αυτό που θα δώσει υψηλότερες συντάξεις.

Μιλάμε, λοιπόν, πλέον για ένα σύστημα που ονομάζεται και επίσημα σύστημα καθορισμένων εισφορών και όχι καθορισμένων παροχών. Δηλαδή, αν και δεν υπάρχει καμμία δέσμευση για το ύψος της σύνταξης, είναι προκλητικό να εμφανίζεται πως θα δώσει και μεγαλύτερες συντάξεις από τις σημερινές.

Αλήθεια, πώς μπορεί κανείς να εκτιμήσει από σήμερα σε σαράντα χρόνια πόσο θα έχει αποδώσει το τζογάρισμα, ώστε να μαντέψει τις παροχές; Άλλωστε, το σύστημα της κεφαλαιοποίησης ισχύει και για τα επαγγελματικά ταμεία, όπως εν μέρει και για το ΕΤΕΑΕΠ, και τα αποτελέσματα είναι αποκαλυπτικά, ενώ και η πείρα από τα αποθεματικά των ταμείων που τζογαρίστηκαν τις περασμένες δεκαετίες και έγιναν καπνός είναι ο καλύτερος μάρτυρας για το τι περιμένει τους νέους εργαζόμενους.

Αλήθεια, αφού λέτε πως θα πάρουν μεγαλύτερες συντάξεις, τότε γιατί φροντίζετε μέσα από το νομοσχέδιο να παράσχετε αουσία στα στελέχη που θα επιλέγονται να διοικούν το ταμείο, το ΤΕΚΑ, να διαχειρίζονται τα χαρτοφυλάκια των ατομικών κουμπαράδων των ασφαλισμένων;

Ισχυρίζεστε ότι το κράτος θα εγγυάται πως οι συνταξιούχοι δεν πρόκειται να πάρουν λιγότερα από τις εισφορές τους, αν δεν πάει καλά το τζογάρισμα. Αν είναι έτσι, γιατί δίνεται η δυνατότητα επιλογής του ρίσκου -χαμηλού, μέτρου, υψηλού- στον ασφαλισμένο, αφού δεν πρόκειται να χάσει, όπως διατείνεστε;

Μιλάτε για μετατροπή του ασφαλιστικού συστήματος σε μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας. Όντως οι ασφαλιστικές εισφορές που είναι ο ιδρώτας των εργαζομένων δίνονται πλουσιοπάροχα και απλόχερα για τη χρηματοδότηση επενδύσεων. Μάλιστα, από ότι φαίνεται, το επίδοκο είναι σοβαρό, αφού δεκάδες δισεκατομμύρια -ακούσαμε διάφορα νούμερα σήμερα-, δηλαδή οι εισφορές των ασφαλισμένων θα αιμοδοτούν την καπιταλιστική ανάπτυξη χωρίς να υπάρχει δέσμευση ότι οι συντάξεις είναι κατοχυρωμένες.

Και, βέβαια, είναι χωρίς αντίκρισμα η κυβερνητική υπόσχεση πως το κράτος εγγυάται την απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων του υφιστάμενου συστήματος των σημερινών συνταξιούχων, όταν το ίδιο το Υπουργείο εκτιμά πως η μετάβαση από το ένα σύστημα στο άλλο και η διακοπή εισφορών από τους νέους ασφαλισμένους θα προκαλέσουν χρηματοδοτικό κενό στο ΕΤΕΑΕΠ. Ποιος θα φορτωθεί, όμως, αυτό το κενό; Θα φορτωθεί στις πλάτες των φορολογουμένων, αλλά και των συνταξιούχων του ισχύοντος συστήματος, που θα δουν τις συντάξεις τους για άλλη μια φορά να πετσοκόβονται.

Συνεπώς, η κλιμάκωση της επίθεσης σε όλα τα επίπεδα της ζωής του λαού μας, τα απανωτά χτυπήματα πάνω σε δικαιώματα και κατακτήσεις δεν επιτρέπουν σε κανέναν να έχει ψευδαισθήσεις ότι τα πράγματα θα καλυτερεύσουν, αν δεν πάρουν στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι την υπόθεση της προστασίας της ζωής τους, αν δεν διεκδικήσουν την ικανοποίηση των αναγκών τους των ιδίων και των οικογενειών τους, γιατί είναι οι μόνοι που πληρώνουν για την κοινωνική ασφάλιση και έχουν όλο το δίκιο να διεκδικήσουν την πλήρη ικανοποίηση των αναγκών τους.

Και για να συμβεί αυτό, που επιβεβαιώνεται από την ίδια τη ζωή, χρειάζεται να δώσουν τις δυνάμεις τους για πιο μεγάλους, πιο μαζικούς, πιο αποφασιστικούς αγώνες, τέτοιους που να κάνουν μεγαλοεργοδοσία, κυβερνήσεις και τα κόμματα που τις στηρίζουν να βλέπουν εφιάτες.

Σε αυτούς τους αγώνες το ΚΚΕ ήταν, είναι και θα είναι μαζί με τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τον λαό που παλεύει και αγωνίζεται για την ανατροπή αυτού του άδικου συστήματος της βαρβαρότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λαμπρούλη.

Κλείσαμε τον τέταρτο κύκλο ομιλητών. Την αυλαία του πέμπτου κύκλου θα ανοίξει ο κ. Αναστάσιος Μπαρτζώκας από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Μπαρτζώκα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, θα κάνω μια παρένθεση ξεκινώντας, γιατί ως μέλος αυτού του Κοινοβουλίου και ως νέος άνθρωπος πραγματικά νιώθω ότι είναι απαράδεκτο να ακούγεται εδώ μέσα ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις και το ελληνικό ναυτικό, που εδώ και πάρα πολύ καιρό έχει αντιδράσει με υπεύθυνο τρόπο, με υπεύθυνη στάση διαφυλάσσοντας τα χωρικά μας ύδατα, αυτά που ο Πρόεδρος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης αμφισβήτησε κάποια στιγμή, και να λέμε ότι αυτοί οι άνθρωποι, αυτά τα παιδιά, οι Ένοπλες Δυνάμεις μας αφήνουν το τουρκικό «Ορούς Ρέις» να κάνει κρουαζιέρα. Πραγματικά, είναι απαράδεκτο και δεν τιμάει κανέναν μας να ακούγονται αυτά μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τώρα ερχόμενος στο νομοσχέδιο, θέλω να πω ότι κάθε συζήτηση στη Βουλή οφείλει να έχει ως αφετηρία και ως απαράβατη προϋπόθεση ότι όλοι εμείς, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, μιλάμε τη γλώσσα της αλήθειας, γιατί αλήθεια σημαίνει δέσμευση, σημαίνει αξιοπιστία, σημαίνει ότι η εμπιστοσύνη των πολιτών δεν απαξιώνεται και δεν ευτελίζεται. Και αν θέλουμε σήμερα να είμαστε απόλυτα συνεπείς με αυτήν τη συμφωνία αλήθειας με τον λαό -και εμείς στη Νέα Δημοκρατία είμαστε- οφείλουμε εξ αρχής να κάνουμε ορισμένες διαπιστώσεις για το ασφαλιστικό με αφορμή τη μεταρρύθμιση αυτή που συζητάμε τις μέρες αυτές.

Αλήθεια πρώτη: Στο ζήτημα του ασφαλιστικού έχουμε δώσει πολλές φορές εξετάσεις ως πολιτικό σύστημα διαχρονικά και, δυστυχώς, σχεδόν πάντα έχουμε αποτύχει. Αυτό αποδεικνύεται από πολλά στοιχεία, από το γεγονός ότι το ασφαλιστικό ζήτημα λειτούργησε πολλές φορές ως ωρολογιακή βόμβα που απασφάλισε την τελευταία στιγμή, από το ότι το μνημονιακό μάρμαρο λαξεύτηκε πάνω στις αδυναμίες του ασφαλιστικού και το πλήρωσαν, δυστυχώς, συστηματικά οι συνταξιούχοι, αλλά κυρίως οι μελλοντικές γενιές, και από το ότι πολλές φορές κλείσαμε το μάτι σε πελατειακές διεκδικήσεις, υπονομεύοντας τη συλλογική ευημερία του αύριο.

Αλήθεια δεύτερη: Ομολογείται από όλους μας ότι η αντίληψη των νέων για τη σύνταξη είναι μηδενιστική. Το «σιγά μην πάρουμε εμείς σύνταξη» ενσωματώνει τη βαθιά απογοήτευση των νέων για το πολιτικό σύστημα συνολικά. Η ερώτηση «εμείς οι νέοι, άραγε, θα πάρουμε σύνταξη;» ενσωματώνει και μια υπόγεια κραυγή αγωνίας, την οποία στην Κυβέρνηση ακούμε υλοποιώντας τις πολιτικές του μέλλοντος.

Για εμάς η ευημερία του αύριο είναι μια πολύ σημαντική υπόθεση και σήμερα στους νέους και τις νέες που αγωνιούν για το δικό τους μέλλον επιλέγουμε να απαντήσουμε με μια πολιτική που επικεντρώνεται αποκλειστικά σε αυτούς. Αυτό είναι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, ένα νομοθέτημα αποκλειστικά για τη νέα γενιά, μια πρωτοβουλία που με αφετηρία την υψηλή τεχνολογία και την ψηφιοποίηση θα μετατρέψει σταδιακά και χωρίς κίνδυνο το σημερινό σύστημα επικουρικής ασφάλισης από αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό. Οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας και όσοι το επιλέξουν μέχρι την ηλικία των τριάντα πέντε ετών θα δημιουργούν τον προσωπικό κουμπαρά της επικουρικής σύνταξής τους αποταμιεύοντας σε αυτόν τις ασφαλιστικές εισφορές τους. Θα έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τις δικές τους επιλογές σχετικά με το προφίλ επένδυσης που θέλουν να ακολουθήσουν, να καθορίσουν με άλλα λόγια το ύψος της απόδοσης της δικής τους επένδυσης, το τι επικουρική σύνταξη θα πάρουν.

Ενδεχομένως οι νέοι να απορούν. Θίγεται, άρα, η εθνική σύνταξη; Η απάντηση είναι «όχι». Θίγεται η κύρια σύνταξη; Η απάντηση, επίσης, είναι πάλι «όχι». Άλλωστε και οι δύο αυτοί πυλώνες του ελληνικού ασφαλιστικού δεν εξαρτώνται από το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Σχετίζονται με μεγέθη μακροοικονομίας, όπως τα δημοσιονομικά και η ανάπτυξη. Μήπως θίγεται η ίδια η καταβολή της επικουρικής σύνταξης; Και πάλι όχι, διότι ρητά προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι θα λάβουν τουλάχιστον το ύψος των εισφορών συν τη διακύμανση του πληθωρισμού. Θίγεται ίσως το συνταξιοδοτικό καθεστώς των σημερινών, των υφιστάμενων συνταξιούχων; Και πάλι η απάντηση είναι αρνητική. Στο νομοσχέδιο ρητά προβλέπεται ότι υπάρχει απόλυτη κάλυψη των ασφαλισμένων αυτών και ότι οι συντάξεις θα καλυφθούν απαρégκλιτα.

Κατά συνέπεια, γεννιέται ένα ακόμη ερώτημα: Γιατί το παρόν νομοσχέδιο παρουσιάζεται σαν μια ακόμα μητέρα των μαχών; Μήπως από συνήθεια; Γιατί ήδη έχουμε μετρήσει άλλες δύο μητέρες των μαχών. Η αλήθεια δεν βρίσκεται στα οιδιπόδεια συμπλέγματα, που μάλλον η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει. Η αλήθεια βρίσκεται στο ότι η Αντιπολίτευση, ιδίως η Αξιωματική, αντί να επενδύει στο μέλλον, επενδύει στην καλλιέργεια του φόβου, στη διασπορά ψεύδους, στα επικοινωνιακά πυροτεχνήματα, αντί να επενδύσει στο όραμα του καλύτερου αύριο, επενδύει στον αιώνιο ύπνο των ιδεολογικών καθηλώσεων.

Γιατί για την Αντιπολίτευση είναι προτιμότερο το «μαζί τα φάγαμε» παρά το να απολογηθούμε συνολικά όλοι μας λέγοντας «σας τα φάγαμε δανειζόμενοι από το δικό σας μέλλον» και κυρίως γιατί δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποδεχθεί ότι την αλλαγή του ασφαλιστικού υποδήματος είμαστε εμείς στη Νέα Δημοκρατία που την τολμάμε. Εμείς αλλάζουμε το ασφαλιστικό υπόδημα, εσείς παραμένετε στο αντιπαράδειγμα.

Ερχόμαστε λοιπόν με τόλμη να δείξουμε ότι έχουμε αντιληφθεί την πρότερη ασυνέπιά μας όλοι εμείς ως πολιτικό σύστημα διαχρονικά προς τη νέα γενιά, δεσμευόμενοι από την ευθύνη μας για την αυριανή τους ευημερία στο σήμερα. Η ευθύνη αυτή γίνεται πράξη, καθώς εμείς από την ερώτηση των νέων «εμείς θα πάρουμε σύνταξη;» βγάζουμε το ερωτηματικό. Βάζουμε οριστικά τελεία και παύλα στις θυσίες τους, αυτές που ζητούμε να κάνουν για να τροφοδοτούν τις συντάξεις των προηγούμενων.

Με το σημερινό νομοσχέδιο συνάπτουμε μια νέα κοινωνική συμφωνία και όλοι γνωρίζουμε ότι οι κοινωνικές συμφωνίες λειτούργουν ως αφορμές και αιτίες για πολιτική αναγέννηση στο σύνολό της. Το ραντεβού με το αύριο λοιπόν κλείνεται από σήμερα με αυτήν την κοινωνική συμφωνία, καθώς εκδίδουμε το πιστοποιητικό ενός αποτελεσματικού, διαφανούς, αποδοτικού τρίτου πυλώνα ασφάλισης.

Για να είμαστε ειλικρινείς, η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα συνεπής στο ραντεβού με την ιστορία, χωρίς να υπολογίσει ποτέ το κόστος. Στην ευτυχημένη της ιστορία εμείς θα είμαστε για άλλη μια φορά εκεί κοιτώντας και πάλι τους νέους στα μάτια.

Τα τελευταία δύο χρόνια η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει χάσει πολλά τέτοια ραντεβού. Αυτήν τη φορά όμως η μη στήριξη αυτού του νομοσχεδίου δεν θα σημάνει μόνο ότι στέκεστε για άλλη μια φορά στη λάθος μεριά. Δεν θα σημάνει ότι γυρνάει την πλάτη στην Κυβέρνηση. Η έλλειψη συναίνεσης από τη μεριά σας σημαίνει ότι γυρίζετε την πλάτη στους νέους αυτής της χώρας και αυτό θα σας καταλογιστεί.

Συνιστώ λοιπόν να μην το κάνετε και να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί οι κοινωνικές συμφωνίες ξεπερνούν τους εκλογικούς κύκλους, τις κοιμματικές διαφωνίες και σκοπιμότητες. Διαπερνούν όμως την κοινωνία κάθετα και οριζόντια και γι' αυτόν τον λόγο χρειάζονται τη συναίνεση και μάλιστα την αυθεντική συναίνεση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μπαρτζώκα.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Μπουρνούς από το ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο κ. Χρυσόμαλλης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζαμε ήδη πριν τις εκλογές πως ο μεταρρυθμιστικός θίασος που πηγαίνει από φιάσκο σε φιάσκο και καταστρέφει ό,τι πιάνει στα χέρια του είχε βάλει στο μάτι την κοινωνική ασφάλιση. Το βλέπουμε τώρα με την παράδοση της επικουρικής ασφάλισης στα ιδιωτικά συμφέροντα με το υποχρεωτικό κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Το είδαμε βέβαια και στις πανελλήνιες και τις ολέθριες βάσεις εισαγωγής που ερημώνουν τα περιφερειακά πανεπιστήμια, όπως το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, προκειμένου να κλείσουν τμήματα και να ανοίξουν οι δουλειές των κολεγίων.

Αυτή η Κυβέρνηση το μόνο που ξέρει να κάνει με επάρκεια και μέθοδο είναι να ξηλώνει δικαιώματα και αγαθά για τους εργαζόμενους από την αγορά εργασίας μέχρι την υγεία και την παιδεία. Δεν είναι καν θέμα ιδεολογίας. Όταν η νεοφιλελεύθερη δεξιά βλέπει δημόσια αγαθά, βλέπει ευκαιρία. Όταν βλέπει ασφαλιστικά ταμεία με μια σταθερή εισροή δισεκατομμυρίων από εισφο-

ρές εργαζομένων, δεν βλέπει ένα πρόβλημα για μεταρρύθμιση. Βλέπει μια ευκαιρία για εύκολες μπίζνες, για δουλειές χωρίς ρίσκο και κόπο. Βλέπει μαζεμένα κεφάλαια που περιμένουν την ανεμπόδιστη δήθεν αξιοποίησή τους ή απλώς τη λεηλασία τους από τα golden boys.

Περί αυτού πρόκειται. Η ιδεολογία έρχεται μετά για πρόσχημα και δικαιολόγηση και πάει μαζί με τις διάφορες τεχνικές μελέτες και τεχνοκρατικά πασαλείμματα. Ο θατσερισμός στην πράξη είναι άκοπος πλουτισμός και μάλιστα πλουτισμός από την απαγή του κοινωνικού πλούτου –εδώ της επικουρικής ασφάλισης.

Μπορεί το νομοσχέδιο αυτό να απορρίπτεται από την κοινωνία και τους φορείς των εργαζομένων, αλλά προφανώς δεν απορρίπτεται από τους άμεσα ενδιαφερόμενους να ωφεληθούν. Για άλλη μια φορά θα αγνοήσετε την κοινωνία που απορρίπτει και απεχθάνεται μια επιλογή σας επειδή πιστεύετε πως έχετε ισχυρούς χορηγούς που σας επιτρέπουν να διαχειριστείτε επικοινωνιακά κάθε αντίδραση, αν και θα έχετε ήδη αρχίσει να καταλαβαίνετε πως οι αντιδράσεις και οι αντιστάσεις της κοινωνίας δεν είναι τόσο εύκολα διαχειρίσιμες, ακόμη και από ένα ιστορικά πρωτοφανή μηχανισμό προπαγάνδας και εξυπηρέτησης συμφερόντων σαν αυτόν που σας έφτιαξαν οι χορηγοί σας για να σας κάνουν κυβερνήση.

Το σύστημα που προτείνετε της αμειβόμενης κεφαλαιοποίησης επικουρικής ασφάλισης στα χέρια ιδιωτών, έχει αποτύχει όπου εφαρμόστηκε και εφαρμόστηκε βασικά στις χώρες της Λατινικής Αμερικής και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης –καθόλου τυχαία, προφανώς– δηλαδή σε χώρες που είχαν την ατυχία να ζήσουν την υλοποίηση πολλών τέτοιων μεταρρυθμιστικών ονειρώξεων από τις πιο διεφθαρμένες, αυταρχικές και άπληστες ολιγαρχίες.

Στα τελευταία χρόνια, παράλληλα με βήματα εκδημοκρατισμού, έγινε τελικά επιστροφή σε συστήματα δημόσιας διανεμητικής ασφάλισης, μόλις άρχισαν να γίνονται αντιληπτές οι καταστροφικές συνέπειες.

Όμως, εσείς δεν έχετε τη δικαιολογία που επικαλούνταν οι νεοφιλελεύθεροι των δεκαετιών του '80 και του '90 σαν τον πατέρα του Πρωθυπουργού, ότι δηλαδή ακολουθούν την παγκόσμια τάση και πειραματίζονται με κάτι –υποτίθεται– υποσχόμενο.

Σήμερα ξέρουμε ότι τα συστήματα αυτά απέτυχαν γιατί υποτίμησαν το κόστος μετάβασης που επιβάρυνε τα δημόσια οικονομικά, είχαν υψηλά διαχειριστικά κόστη και οι αβέβαιες και χαμηλές αποδόσεις των χρηματιστηριακών αγορών οδηγούσαν σε χαμηλές συντάξεις, ιδίως σε χαμηλές συντάξεις για τις γυναίκες.

Είναι παραπλανητική η σύγχυση που επιχειρείται με τα επαγγελματικά ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ισχύουν στην Ευρώπη. Τέτοια ταμεία δεν είναι ούτε του κράτους αλλά ούτε των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και φτιάχτηκαν εξ αρχής με αυτόν τον σκοπό, δηλαδή χωρίς κόστος μετάβασης, συχνά εδώ και πάντα από αιώνες από τα ίδια τα συνδικάτα των εργαζομένων.

Εδώ δεν προβλέπεται καν στη διοίκηση του ΤΕΚΑ την κλασική τριμερή σύνθεση των ταμείων, δηλαδή με συμμετοχή των εργαζομένων, και τα αφήνετε όλα στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού.

Η ιδιωτική και η υποχρεωτική επένδυση των ασφαλιστικών πόρων, δηλαδή το τζογάρισμα, είναι από μόνο του σκάνδαλο. Διακινδυνεύετε τους κόπους, τον ιδρώτα, τη ζωή των ασφαλισμένων για να κάνουν καριέρες και να πλουτίσουν τα στελέχη των ασφαλιστικών εταιρειών. Ο κίνδυνος των κεφαλαιαγορών μεταφέρεται στις πλάτες των ασφαλισμένων. Αποκρύπτετε βέβαια μια ιδιαίτερότητα που έχει το επενδυτικό τζογάρισμα, ότι όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα, καλό ή κακό, τα στελέχη των εταιρειών θα εισπράττουν την προμήθειά τους. Χάνουν ή κερδίζουν οι ασφαλισμένοι, οι χρυσές προμήθειες θα πληρώνονται κανονικά. Οι μισθοί και τα μπόνους των στελεχών θα πληρώνονται όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα κι αν τα πράγματα πάνε στραβά, αν καταρρεύσουν οι χρηματιστηριακές αποδόσεις για παράδειγμα, ξέρουμε τι θα γίνει. Οι ιδιώτες θα ζητήσουν από το ελληνικό δημόσιο να τους διασώσει, να καλύψει τη ζημία χωρίς οι ίδιοι ναβάλουν το χέρι στην τσέπη και απλώς να περάσουν στην επόμενη δουλειά τους και στο επόμενο πρότζεκτ οικειοποίησης δημόσιου πλούτου.

Εξάλλου ήδη προβλέπετε τη σταθερή επιχορήγηση του ΤΕΚΑ από το δημόσιο προϋπολογισμό και την εγγύηση από το δημόσιο των πόρων του ταμείου. Μόνο έτσι βέβαια θα εγκρίνανε οι θεσμοί μια τόσο επικίνδυνη μεταρρύθμιση, αλλά και μόνο έτσι –με τις πλάτες του δημοσίου- ξέρουν να παριστάνουν τους επιχειρηματίες οι φίλοι σας.

Το κόστος μετάβασης σημαίνει ότι φορτώνεται το δημόσιο με μια γιγάντια υποχρέωση δεκάδων δισεκατομμυρίων, που ισοδυναμεί με το δανεισμό ολόκληρου μνημονίου, για να μπορέσετε να χαρίσετε στους ιδιώτες ασφάλισης την επικουρική ασφάλιση. Το κόστος μετάβασης θα το επωμιστούν οι φορολογούμενοι και το δημόσιο χρέος, σε μία χώρα που έχει γονατίσει από φόρους και με παγκόσμιο ρεκόρ χρέους.

Τολμάτε μάλιστα και μιλάτε για δημογραφικό εσείς που τιμωρείτε τους νέους και τους επιφυλάσσετε ένα μέλλον ελαστικής απασχόλησης σε κακοπληρωμένες δουλειές, με αποψιλωμένα δημόσια αγαθά. Ακριβώς επειδή οι πειραματισμοί σας θίγουν τους νέους, αλλά και εντελώς εκδικητικά ξηλώνουν την τόσο απεχθή σε σας αλληλεγγύη των γενεών, η μεταρρύθμισή σας θα έχει αργά η γρήγορα το τέλος που της αξίζει, αμέσως μόλις μια προοδευτική κυβέρνηση επιστρέψει στο τιμόνι της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μπουρνούς και για την τήρηση του χρόνου. Καλή αρχή κάναμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Χρυσομάλλης Μιλτιάδης από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται η κ. Ελευθεριάδου από το ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα μπορούσε σήμερα το σημερινό νομοσχέδιο να αποτελούσε μια ευκαιρία για εσάς να ασκήσετε μια εποικοδομητική και ωφέλιμη αντιπολίτευση, να ήταν μια ευκαιρία για εσάς να αποκτήσετε σοβαρότητα και αντιπολιτευτική αξιοπιστία για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Στην ουσία, θα ήταν μια ευκαιρία να γίνετε ωφέλιμοι για την ελληνική κοινωνία από τον ρόλο που σας έταξε και να βοηθήσετε και να παίξετε έναν ουσιαστικό ρόλο στη διασφάλιση και την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος.

Δυστυχώς, δεν θελήσατε να το κάνετε. Προσωπικά εμείς δεν περιμέναμε από εσάς κάτι τέτοιο, γιατί ξέρουμε όλοι ποια είναι η άποψή σας για την έννοια της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης με τον περιβόητο νόμο Κατρούγκαλου και τα άπειρα προβλήματα που είχε δημιουργήσει.

Το μόνο που κάνατε είναι κατά τη γνώσή σας τακτική να προσπαθήσετε να δημιουργήσετε εντυπώσεις, να καταστροφολογείτε για την επικείμενη δήθεν διάλυση του συστήματος των επικουρικών συντάξεων και φυσικά, να ελπίζετε σε κοινωνική αναταραχή, σε διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες κατά της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης.

Δυστυχώς, όπως είδατε, ο λαός δεν συμμερίστηκε αυτές σας τις ελπίδες, δεν συμμερίζεται τη διάθεσή σας για επαναστατική γυμναστική. Και γιατί; Γιατί οι συμπολίτες μας αντιλαμβάνονται τη σημασία της συγκεκριμένης μεταρρύθμισης. Οι συμπολίτες μας αντιλαμβάνονται αυτό που δεν καταλαβαίνετε εσείς, την αναγκαιότητα για ένα βιώσιμο, σταθερό και αποδοτικό σύστημα επικουρικής ασφάλισης, ένα σύστημα που θα εξασφαλίζει την καταβολή της επικουρικής σύνταξης στους εργαζομένους υπό την εγγύηση της πολιτείας, δίνοντάς τους ταυτόχρονα τη δυνατότητα του ελέγχου των εισφορών τους και την αύξηση της καταβαλλόμενης επικουρικής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υφιστάμενο πλήρως αναδιανεμητικό σύστημα κύριας και επικουρικής σύνταξης βασίζεται σε μια ιδιαίτερη εύθραυστη αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους. Για να είναι το σύστημα βιώσιμο απαιτεί μια αναλογία τριών εργαζομένων προς έναν συνταξιούχο και βέβαια, δημογραφική ανάπτυξη που θα στηρίζει την αναλογία αυτή. Σήμερα στη χώρα μας η αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους βρίσκεται στο 1,7 προς 1, ενώ τα δημογραφικά δεδομένα μέχρι το 2030 δείχνουν μια ραγδαία δημογραφική γήρανση, με τη EUROSTAT να εκτιμά πως θα είμαστε η πιο γερασμένη χώρα της Ευρώπης σε λίγα χρόνια.

Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό; Αντιλαμβάνεστε πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια βόμβα έτοιμη να εκραγεί; Ποια είναι η πρότασή σας για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα; Καμμία! Ή μήπως είναι μία που δεν την ψελλίζετε δυνατά; Θα προσπαθήσετε να λύσετε το ασφαλιστικό μέσω του δημογραφικού, που την αύξηση του δημογραφικού θα την πετύχετε με μια πολιτική ανοιχτών συνόρων και μια ανεξέλεγκτη μεταναστευτική πολιτική προς τη χώρα μας;

Εμείς, επειδή επιλέγουμε την πολιτική των κλειστών συνόρων και εννοώ μια στιβαρή πολιτική στο μεταναστευτικό, γι' αυτό φέρνουμε τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, για να δώσουμε λύση στο ασφαλιστικό.

Αφήνετε εσείς από την άλλη το πρόβλημα κάτω από το χαλί και μοιρολατρικά περιμένετε τη μείωση των επικουρικών συντάξεων είτε τη δυσανάλογη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού που θα κληθεί να καλύψει τη διαφορά. Έρχεστε να μας κατακεραυνώσετε δήθεν για την εφαρμογή του κεφαλαιοποιητικού συστήματος μόνο στην επικουρική ασφάλιση –και το τονίζω αυτό- γιατί τα συστήματα, που, όπως επιχειρηματολογείτε, απέτυχαν, απέτυχαν γιατί είχαν και στην επικουρική και στην κύρια κεφαλαιοποιητική. Εμείς το βάζουμε μόνο στην επικουρική.

Και φυσικά, αρχίσατε τα γνωστά τσιτάτα, άκριτα μας μιλάτε για ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, για τζογάρισμα, για υπερβολικό κόστος μετάβασης που θα επωμιστεί ο κρατικός προϋπολογισμός, για διάλυση της κρατικής μέριμνας στην κοινωνική ασφάλιση και της διαγενεακής αλληλεγγύης, χωρίς, όμως, να καταθέτετε ούτε μία πρόταση, χωρίς να σκεφτείτε και να προβάλλετε μια λύση. Δεν έχετε ούτε μία πρόταση για να αντιμετωπιστεί το ήδη υπάρχον ετήσιο έλλειμμα του ασφαλιστικού μας συστήματος, που –το παραδέχονται όλοι!- φτάνει στα 15 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου και απλά χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για το κόστος μετάβασης που θα φτάσει στα 60 δισεκατομμύρια, 70 δισεκατομμύρια ευρώ σε μερικές δεκαετίες μόνο.

Αλήθεια, δεν το βλέπετε σαν ένα πρόβλημα που θα απασχολήσει τις επόμενες γενιές; Στο μυαλό σας είναι μόνο οι επόμενες εκλογές;

Για να τελειώνουμε με την καταστροφολογία και τον πανικό, κύριοι συνάδελφοι, τα πράγματα είναι απλά: Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης παίζει σημαντικότατο ρόλο για την κοινωνία. Οι αλλαγές, όμως, στον πληθυσμό, στις εργασιακές συνθήκες και στο επίπεδο ζωής δημιουργούν την απαίτηση συχνών και συνεχών αναθεωρήσεων.

Αυτό κάνουμε σήμερα με το νέο Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης με ρητά δημόσια χαρακτηριστικά, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, με απόλυτες εγγυήσεις τόσο για τους παλιούς ασφαλισμένους του υφιστάμενου συστήματος ότι δεν θα υποστούν καμμία περικοπή οι επικουρικές τους όσο και για τους νέους ασφαλισμένους στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα ότι οι εισφορές τους θα είναι απόλυτα εξασφαλισμένες, γιατί δίνουμε με τη δυνατότητα του ατομικού κουμπαρά και της επένδυσης των εισφορών κάθε ασφαλισμένου και μάλιστα με διαφορετικά προφίλ, προκειμένου να λάβει στη σύνταξή του μια καλύτερη επικουρική, παράλληλα, όμως, εγγυόμαστε ότι και εάν έρθουν τα πάνω-κάτω και όλα πάνε στραβά, τότε η επικουρική που θα λάβουν θα αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στο ποσό των εισφορών που έχουν καταβάλει σε πραγματικούς όρους, θα τους επιστραφούν τα χρήματά τους δηλαδή, λαμβάνοντας υπ' όψιν και την επίδραση του πληθωρισμού. Δίνουμε, δηλαδή, εγγύηση στο κεφάλαιο των εισφορών, μεταφέροντας στο κράτος το βάρος της επένδυσης, ακριβώς γιατί διατηρούμε τον δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος κατά τις συνταγματικές επιταγές.

Επιπλέον, δίνουμε στους ασφαλισμένους στο ΤΕΚΑ τη δυνατότητα να πάρουν πίσω τις εισφορές τους, αν δεν συμπληρώνουν δεκαπέντε έτη ασφάλισης, ενώ σε περίπτωση αναπηρίας ή θανάτου του ασφαλισμένου με χαμηλές εισφορές δίνουμε επικουρική σύνταξη που αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στις εισφορές δεκαπενταετίας ανειδίκευτου εργάτη. Τίποτα από τα δύο αυτά δεν ισχύει σήμερα! Γιατί δεν λέτε κάτι για αυτά;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα δεν είναι ούτε ιδεοληψία ούτε νεοφιλελευθερισμός. Είναι αναγκαιότητα, μια αναγκαιότητα που προκύπτει από τις υφιστάμενες δη-

μογραφικές συνθήκες που το αναδιανεμητικό σύστημα δεν μπορεί να καλύψει. Είναι αναγκαιότητα που μπορεί να αντιμετωπίσει τις ανισότητες, την ανεργία και το νέο εργασιακό περιβάλλον.

Η Κυβέρνηση δεν κομίζει γλαύκας, έρχεται να εφαρμόσει αυτό που εφαρμόζουν ήδη η Δανία, η Ολλανδία, η Νορβηγία, η Σουηδία και πολλές ακόμα χώρες, δηλαδή ένα σύστημα αναδιανεμητικής κύριας και κεφαλαιοποιητικής επικουρικής σύνταξης, που, όμως, εδώ στη χώρα μας η τελευταία εγγυάται τις εισφορές των ασφαλισμένων. Και αυτό είναι η πρωτοτυπία που συμβαίνει. Είναι ένα σύστημα που δουλεύει και αποδίδει υψηλές αποδόσεις και το εφαρμόζουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στη χώρα μας, εγγυώμενοι τις εισφορές των πολιτών, δίνοντας διέξοδο στη δημογραφική γήρανση και εξασφαλίζοντας ότι οι νέοι μας θα δουν την επικουρική τους σύνταξη, όταν συνταξιοδοτηθούν.

Νομίζω ότι ήταν κάτι που θα έπρεπε να σας απασχολήσει, να το δείτε με πιο πολλή ωριμότητα και φυσικά, να υπερψηφίσετε και εσείς. Σε κάθε περίπτωση, η Κυβέρνηση συνεχίζει τις μεταρρυθμιστικές της πρωτοβουλίες και όλοι θα κριθούμε στην ώρα των εκλογών γι' αυτές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Χρυσομάλλη.

Τον λόγο έχει η κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο κ. Φωτήλας.

Ορίστε, κυρία συναδέλφε, έχετε τον λόγο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά όλους τους Έλληνες και που θα έχει ίσως τις πιο οδυνηρές συνέπειες στη ζωή τους από όλα τα νομοσχέδια που έχετε ψηφίσει.

Και όμως, είναι ηχηρή η απουσία του Πρωθυπουργού από την Αίθουσα αυτή σήμερα και από ό,τι πληροφορούμαστε, δεν θα προσέλθει να τοποθετηθεί ούτε αύριο. Είναι ηχηρή, επίσης, εδώ και ώρες η απουσία και του κ. Χατζηδόκη και του κ. Τσακλόγλου, του αρμόδιου Υφυπουργού, ο οποίος το υπερασπιζόταν αυτό το νομοσχέδιο πάρα πολύ και δεν είναι εδώ ούτε για να απαντήσει στα ερωτήματά μας, αλλά ούτε και να παρακολουθήσει τη συζήτηση. Υποτιμάει το ίδιο του το δημιούργημα. Και βέβαια, αυτό δείχνει το πόση αξία δίνεις στους ανθρώπους τους οποίους αφορά.

Για τον κ. Βρούτση καταλαβαίνουμε γιατί απουσιάζει. Απουσιάζει διότι ο ίδιος πριν έναν χρόνο θριαμβολογούσε ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που είχε φέρει διασφάλιζε τη βιωσιμότητα του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος της χώρας ως το 2070. Και, βέβαια, τώρα έρχεται ο κ. Χατζηδόκης και ο κ. Τσακλόγλου να το διαψεύσουν. Η μελέτη την οποία κατέθεσε ο κ. Βρούτσης πριν έναν χρόνο ήταν του κ. Τσακλόγλου και έλεγε ότι το ασφαλιστικό σύστημα είναι βιώσιμο. Επομένως, θα έλεγα ότι διαψεύδει και ο ίδιος τον εαυτό του και αυτό είναι μία ανακολουθία την οποία θα την κρίνει ο ελληνικός λαός.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέτει σε κίνδυνο το δημόσιο συμφέρον, για να εξυπηρετήσει ιδιωτικά συμφέροντα. Ο Πτωχευτικός Κώδικας ψηφίστηκε και έγινε για να εξυπηρετήσει τους τραπεζίτες. Το εργασιακό νομοσχέδιο ψηφίστηκε για να εξυπηρετήσει κάποιους μεγαλοεργοδότες. Τα νομοσχέδια της κ. Κεραμέως ήταν δώρο σε κολληγιάρχες. Η δόλια αποδυνάμωση του ΕΣΥ και η σημερινή αναστολή της εργασίας για δέκα χιλιάδες υγειονομικούς έγιναν για να εξυπηρετήσουν ως δώρο τους κλινικάρχες και κάποιους εργολάβους τους οποίους θα δούμε στη συνέχεια.

Έτσι και το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο, αυτό που φέρατε προς ψήφιση σήμερα, είναι δώρο σε ιδιωτικά συμφέροντα και μεγάλα funds και δικά σας golden boys, τα οποία θα τζογάρουν τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Έχετε ένα σχέδιο οργανωμένο και «επιτελικό» να καταστήσετε την Ελλάδα μία ειδική οικονομική ζώνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με φθηνή ελαστική εργασία, χωρίς κοινωνικά δικαιώματα, με αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, του οποίου το ασφαλιστικό είναι πυλώνας. Και το κάνετε με θράσος και κυνισμό. Το κάνουν κοροϊδεύοντας και με μία τεράστια δόση ειρωνείας προς τους Έλληνες. Ονομάζετε τον Πτωχευτικό Κώδικα

«δεύτερη ευκαιρία». Μιλάμε για το νομοσχέδιο με το οποίο ο κόσμος θα χάσει τα σπίτια του, την πρώτη κατοικία και όλη την περιουσία του. Ονομάζετε το εργασιακό νομοσχέδιο «νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας». Μιλάμε για το νομοσχέδιο που απελευθερώσε ουσιαστικά τις απολύσεις, κατήργησε την αποζημίωση απόλυσης –αυτό θα το δουν όλοι οι δικηγόροι στην πράξη, όταν θα πάνε να αντιμετωπίσουν μία απόλυση– ελαστικοποίησε την εργασία και νομιμοποίησε το δεκάωρο.

Κι έρχεστε σήμερα να ονομάσετε αυτό το νομοσχέδιο «μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά». Μιλάμε για μία μεταρρύθμιση που θέτει σε κίνδυνο τόσο τις υπάρχουσες, όσο και τις μελλοντικές επικουρικές συντάξεις. Λέτε ότι θα επιλέγουν οι νέοι το επενδυτικό τους προφίλ. Θα τους κάνουμε επενδυτές όλους με το ζόρι. Οι εισφορές των νέων θα επενδύονται από τα δικά σας golden boys και αν κάτι δεν πάει καλά, τότε κανείς δεν έχει ευθύνη και οι εισφορές χάνονται. Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα καταρρεύσεων και στη χώρα μας, όπως η «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ».

Λέτε ότι οι νέοι θα σταματήσουν να πληρώνουν τις συντάξεις των γονιών τους και των παππούδων τους. Κι όμως, όχι μόνο θα πληρώνουν για τις συντάξεις τους, αλλά θα διπλοπληρώνουν, γιατί και θα πληρώνουν μία φορά για να δημιουργήσουν το δικό τους αποθεματικό, τον δικό τους «κουμπαρά» όπως λέτε –που μόνο κουμπαράς δεν είναι– αλλά θα πληρώνουν και ως φορολογούμενοι σε περίπτωση που υπάρχει κάποιο έλλειμμα και δεν μπορεί το κράτος να δώσει τις νυν συντάξεις. Διότι τι είπατε; Είπατε ότι θα πληρώνονται από τον προϋπολογισμό. Επομένως θα τον πληρώνουν οι φορολογούμενοι. Δύο φορές θα πληρώνουν οι νέοι. Και φυσικά δεν λέτε ότι από τις συντάξεις των σημερινών γονιών και παππούδων ζει η πλειοψηφία των νέων στη χώρα μας, γιατί εκεί τους έχετε καταντήσει, δηλαδή να είναι άνεργοι ή να έχουν μηδαμινά εισοδήματα και να ζουν από τις συντάξεις των γονιών και των παππούδων τους, αυτές τις συντάξεις που εσείς θέτετε σε κίνδυνο.

Λέτε ότι επιβάλλεται να αλλάξει το ασφαλιστικό σύστημα γιατί πρέπει να αντιμετωπιστεί το δημογραφικό πρόβλημα και η γήρανση του πληθυσμού. Αλήθεια;

Αλήθεια, κυρία Υφυπουργέ; Τι έκανε η Κυβέρνησή σας και συγκεκριμένα το Υπουργείο σας για να αντιμετωπίσει το δημογραφικό πρόβλημα μέχρι σήμερα; Μήπως αύξησε τις αποδοχές των εργαζομένων; Μήπως διασφάλισε ότι θα έχουν σταθερές πλήρους απασχόλησης συμβάσεις εργασίας; Μήπως έδωσε κίνητρα στους νέους για να κάνουν οικογένεια; Μήπως εμπόδισε τις απολύσεις τους; Όχι βέβαια! Τίποτα! Οι νέοι σήμερα δεν έχουν κανέναν λόγο και δεν μπορούν να κάνουν οικογένεια. Όχι δεν θέλουν, αλλά δεν μπορούν.

Λέτε ότι οι νέοι σήμερα πιστεύουν ότι δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη. Αυτό είναι αλήθεια. Δεν είναι ο λόγος, όμως, που το πιστεύουν αυτό το είδος του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Αν το κάνετε κεφαλαιοποιητικό, δεν θα πιστεύουν ότι θα πάρουν σύνταξη. Οι νέοι το λένε αυτό και το φοβούνται, γιατί πρώτον δεν έχουν δουλειά για να πληρώνουν και ασφαλιστικές εισφορές και δεύτερον γιατί ξέρουν ότι όλες αυτές τις δεκαετίες τα δύο μεγάλα κόμματα «τζογάρουν» τις ασφαλιστικές εισφορές και τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα δύο μεγάλα κόμματα έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία ως εξλαστήρια θύματα των καταχρηστικών πολιτικών τους. Γι' αυτό δεν πιστεύουν ότι θα πάρουν σύνταξη, διότι δεν σας έχουν καμμία εμπιστοσύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Εμπαίζετε τους νέους, λοιπόν, ξεχνώντας τα εγκλήματα που εσείς προκαλέσατε με τις πολιτικές σας, ξεχνώντας ότι δεν έχετε ακόμα αποκαταστήσει τις παρανομίες σας, όπως τα αναδρομικά που παράνομα και αντισυνταγματικά περικόψατε από τους συνταξιούχους.

Να κοιτάξετε, λοιπόν, να δώσετε πίσω τα αναδρομικά. Να κοιτάξετε να λύσετε το πρόβλημα των εκκρεμών συντάξεων, γιατί ουσιαστικά δημιουργείτε ένα δάνειο στο κράτος από τις συντάξεις που δεν δώσατε μέχρι σήμερα στους συνταξιούχους. Έχουν φθάσει τις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες. Και μιλάμε για συντάξεις κύριες και επικουρικές και βοηθήματα.

Για να κλείσω, γιατί δεν έχω χρόνο, θα πω το εξής: Τι κάνετε; Θέλετε να εξασφαλίσετε την ανάπτυξη χρησιμοποιώντας το ασφαλιστικό σύστημα, δηλαδή ανάποδα. Κανονικά θα έπρεπε να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη στη χώρα και αυτό να ενισχύσει και να διασφαλίσει ένα υγιές δημόσιο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό σύστημα, όχι να «τζογάρετε» τις ασφαλιστικές εισφορές για να φέρετε οικονομική ανάπτυξη.

Όμως, οι Λωτοφάγοι στην ελληνική κοινωνία μάς έχουν τελειώσει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αυτονόητο, δίκαιο και επιτακτικό το αίτημά τους να πάρουν πίσω αυτό το νομοσχέδιο, να μην «τζογάρετε» με τις ζωές τους, να μην «τζογάρετε» με τις συντάξεις τους και με το μέλλον τους.

Εμείς θα είμαστε δίπλα και στους εργαζόμενους και σε όλους τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους και ζητάμε να μην ψηφίσετε και να πάρετε πίσω αυτό το έκτρωμα. Ο κόσμος έξω από τη Βουλή –μπορεί να μην τον ακούτε, μπορεί να μη θέλετε να το δείτε– είναι αντίθετος σε αυτό που φέρνετε σήμερα προς ψήφιση. Και αν δεν τον ακούσετε, πολύ σύντομα θα υποστείτε και τις συνέπειες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιάσωνας Φωτήλας από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Στολτίδης με τον κ. Ξανθόπουλο.

Ορίστε, κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «τζογάρουμε», «ξεπουλάμε», «υπηρετούμε τον καπιταλισμό και τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό». Αυτά και άλλα τσιτάτα ακούσαμε σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα. Και θα ρωτήσαι κάποιος «Μα, γιατί αναρωτιέσαι; Είναι η πρώτη φορά που τα ακούς;» Όχι. Όμως, πιστέψτε με, δεν είναι το ίδιο κάθε φορά για κάποιους, γιατί καλά, το ΚΚΕ τα ίδια έλεγε πάντα, τα ίδια λέει και τώρα. Μπορούμε να αντιδικούμε για ώρες σε ιδεολογικό επίπεδο, αλλά σίγουρα δεν μπορούμε να τους κατηγορήσουμε για ασυνέπεια και ανακολουθία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν αντιλαμβάνεστε το αυτονόητο, ότι δηλαδή ύστερα από σχεδόν πέντε χρόνια στην εξουσία, με δύο αχρείαστα μνημόνια στην πλάτη και ένα δημοψήφισμα όπου η μέρα έγινε νύχτα, οφείλετε να αλλάξετε πολιτικό λόγο, εάν θέλετε να διατηρήσετε έστω και ίχνος σοβαρότητας.

Και μιας και μιλάμε για σοβαρότητα το ερώτημα είναι ένα: Η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση είναι σήμερα αναγκαία στη χώρα μας; Μιλήσατε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, για αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου γιατί δεν αποδείξαμε δήθεν τη βιωσιμότητα της μεταρρύθμισης όπως λέει το Σύνταγμα. Αυτή και αν είναι υποκρισία! Μα, το μόνο που γνωρίζουμε στα σίγουρα όλοι μας είναι ότι αν κάτι δεν είναι βιώσιμο και σε βάθος χρόνου είναι κάθε χρόνο πιο ζημιολόγο είναι το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα. Κι αυτό εξαιτίας αφ' ενός του δημογραφικού ζητήματος και αφ' ετέρου της συνεχούς αύξησης της έλλειψης εμπιστοσύνης των νέων προς το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.

Και μιας και μιλάμε για εμπιστοσύνη αναρωτηθήκατε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, πόσοι από τους νέους μας φοβούνται ότι δεν θα λάβουν σύνταξη στο μέλλον και πόσοι πιστεύουν ότι ακόμα και αν λάβουν δεν θα είναι τέτοια ώστε να τους εξασφαλίζει μια αξιοπρεπή διαβίωση; Αναρωτηθήκατε άραγε τι αντίκτυπο έχει αυτό στη μαύρη και αδήλωτη εργασία ή οι τοξικοί δογματισμοί και οι εμμονές σας δεν σας το επιτρέπουν;

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται για να ενισχύσει ακριβώς αυτή τη χαμένη πλέον εμπιστοσύνη των νέων απέναντι στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Πώς; Βελτιώνοντας σημαντικά τις προοπτικές για το ύψος της επικουρικής σύνταξης που θα λάβουν στο μέλλον. Πώς θα συμβεί αυτό; Μετατρέποντας ένα τμήμα του ισχύοντος συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από διανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό, εισάγοντας συγχρόνως τον θεσμό του «ατομικού κουμπαρά». Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Ότι αντί οι ασφαλιστικές εισφορές των νέων εργαζομένων να χρησιμοποιούνται για την πληρωμή της επικουρικής σύνταξης των σημερι-

νών συνταξιούχων –αυτό δηλαδή που συμβαίνει σήμερα– θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται και με τον τρόπο αυτό θα δημιουργείται ένα αποθεματικό από το οποίο θα πληρώνονται οι μελλοντικές τους συντάξεις. Η επικουρική σύνταξη δηλαδή αποκτά έναν ανταποδοτικό χαρακτήρα και αποκαθιστά την αδικία μεταξύ των γενεών. Γιατί είναι άδικο το υφιστάμενο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ως εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά διανεμητικό. Κι αυτό διότι είναι εξαιρετικά εκτεθειμένο στον δημογραφικό κίνδυνο.

Σ' αυτό λοιπόν το κλίμα αβεβαιότητας και ανησυχίας για το μέλλον του κάθε νέου εργαζόμενου έρχεται η σημερινή μεταρρύθμιση να δώσει τη δυνατότητα στους ίδιους τους νέους να αποκτήσουν οι ίδιοι τον έλεγχο της σύνταξής τους. Με το νέο δε σύστημα της επικουρικής ασφάλισης εισάγεται και μία επιπλέον καινοτομία για το ασφαλιστικό μας σύστημα. Ο νέος ασφαλισμένος θα έχει πλέον την πρόσβαση στα στοιχεία του «ατομικού του κουμπαρά» μέσα από την οθόνη του υπολογιστή του ή μέσα από το ίδιο του το κινητό, ώστε να ξέρει ανά πάσα στιγμή ποιες ακριβώς είναι οι αποταμιεύσεις του, οι οποίες θα είναι εγγυημένες από το ελληνικό δημόσιο. Με το σύστημα του «ατομικού κουμπαρά» αφ' ενός δημιουργούμε αντικίνητρα για τη μαύρη και αδήλωτη εργασία αφ' ετέρου ενισχύουμε την ιδέα της αποταμίευσης δίνοντας τη δυνατότητα για επενδύσεις και ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, μας κατηγορήσατε για ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Ιδιωτικοποιείται η επικουρική ασφάλιση με το παρόν νομοσχέδιο; Σαφώς και όχι. Η νέα επικουρική παραμένει δημόσια, υποστηρίζεται από το νέο ταμείο που ιδρύεται, το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο συστήνεται ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Αμιγώς δημόσιος ο χαρακτήρας του.

Μας κατηγορήσατε επίσης ότι «τζογάρουμε» –το άκουσα από πολλούς εδώ μέσα– τα χρήματα των ασφαλισμένων. Αλήθεια, έχετε δει ποτέ τζόγο όπου το κεφάλαιο του παίκτη να είναι εγγυημένο και εξασφαλισμένο; Έχετε δει ποτέ κανένα από τα καζίνο, από αυτά που νομοθετήσατε και ψηφίσατε ώστε να μπορούν να πιστώνουν τους παίκτες αδιακρίτως μέχρι να τους πάρουν και τα εσώρουχα –να θυμόμαστε τι ψηφίζουμε και τι νομοθετούμε σ' αυτή τη Βουλή: αυτό, τον 4512/2018 άρθρο 378, να μπορούν τα καζίνο να δίνουν και να πιστώνουν αδιακρίτως τους παίκτες μέχρι να τους πάρουν και το τελευταίο τους σέντι. Πρώτη φορά Αριστερά! Ήρθε και αντικατέστησε τον 4002/2011, που απαγόρευε την πίστωση στα καζίνο. Να θυμόμαστε και τι κάνουμε εδώ μέσα, έχετε δει λοιπόν κανένα καζίνο που να λέει στον παίχτη ότι «με όσα μπεις θα είναι το λιγότερο με τα οποία θα φύγεις»; Γιατί αυτό συμβαίνει εδώ, αυτό συμβαίνει με αυτό το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο προβλέπει εγγύηση του δημοσίου περί μη αρνητικής απόδοσης, που σημαίνει ότι οι εισφορές των ασφαλισμένων είναι εγγυημένες και σε καμμία περίπτωση ο ασφαλισμένος δεν θα πάρει επικουρική σύνταξη μικρότερη από αυτές, λιγότερο δηλαδή από ό,τι θα έπαιρνε με το ισχύον ασφαλιστικό σύστημα. Και αυτό θα μπορεί να το διαπιστώνει ανά πάσα στιγμή μέσω του «ατομικού του κουμπαρά». Και προχωρήσαμε ένα βήμα παραπάνω: Στην περίπτωση που κάποιος δεν συμπληρώσει 15 χρόνια ασφάλισης ούτως ώστε να δικαιούται σύνταξη αντί να χάνονται οι εισφορές του –αυτό δηλαδή που συνέβαινε μέχρι σήμερα– εξασφαλίζουμε την επιστροφή των εισφορών του στο σύνολό τους. Αυτά όσον αφορά τους ασφαλισμένους του νέου συστήματος της επικουρικής.

Πάμε τώρα να ρίξουμε μια ματιά γρήγορα στους σημερινούς ασφαλισμένους και συνταξιούχους του ισχύοντος συστήματος. Επηρεάζονται έστω και στο ελάχιστο οι επικουρικές συντάξεις τους; Δεν επηρεάζονται καθόλου. Κατηγορηματικά, ρητά και ανεπιφύλακτα το νομοσχέδιο εγγυάται ότι δεν θα επηρεαστεί ούτε η καταβολή ούτε το ύψος των επικουρικών συντάξεων του υφιστάμενου συστήματος. Όσον αφορά δε το κόστος της πολυσυζητημένης πια μετάβασης τα στελέχη της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης σκόπιμα παραβλέπουν τα 15 δισεκατομμύρια τον χρόνο με τα οποία το κράτος στηρίζει σήμερα το συνταξιοδοτικό, όταν το κόστος μετάβασης είναι κάποιες δεκάδες δισεκατομμύρια σε βάθος δεκαετιών, περί τα 120 εκατομμύρια τον χρόνο για πενήντα χρόνια, χωρίς να υπολογίζουμε το μέρισμα ανάπτυξης από

τις επενδύσεις που θα προκύψουν από τις αποταμιεύσεις και τα έσοδα που θα δημιουργηθούν.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση κι ο Πρωθυπουργός δεν κρύβονται πίσω από τα τεράστια προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Τα αντιμετωπίζουν με επιτυχία, αλλά παράλληλα χτίζουν την Ελλάδα που υποσχέθηκαμε στους Έλληνες, την Ελλάδα του 21ου αιώνα, την Ελλάδα που μας αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Φωτλή.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λεωνίδας Στολτίδης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση είναι εξ ορισμού προβληματική από τη στιγμή που μιλάτε όλοι σας για την κοινωνική ασφάλιση λες και είναι κάτι σαν δικό σας δημιούργημα που το φτιασιδώνετε για να το σώσετε. Και είναι πρέπει να πούμε άκρως προσβλητική η αναφορά του Υπουργού ότι το αναδιανεμητικό σύστημα ως κατάκτηση, μέρος της κοινωνικής ασφάλισης, ήταν για να γίνει η κλοπή των παλιών στους νέους κι όχι κατάκτηση, μία κατάκτηση η οποία ήταν από τις μεγαλύτερες της εργατικής τάξης, που την κέρδισαν με δεκαετίες αγώνων και την πλήρωσαν με πάμπολλες θυσίες.

Τι ακριβώς κατέκτησαν; Να το δώσουμε, για να γίνει πιο καθαρό, με τη βοήθεια δύο αριθμών που αναλογικά πατάνε και στη σημερινή πραγματικότητα. Αν ας πούμε δέκα είναι η αξία αυτού που παράγει ο εργαζόμενος τον μήνα, κατέκτησαν το ένα από τα δέκα να το παίρνει σε μισθό με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αξιοπρεπή ζωή και άλλο ένα να το παίρνει σε σύνταξη, φαρμακευτική περίθαλψη. Και αυτό για όλους. Είναι η διαγενεακή αλληλεγγύη που λέμε. Κατέκτησαν δηλαδή την κάλυψη και την προστασία όλων από το σάπιο σας σύστημα που παράγει θύματα ανέργους, αρρώστους, σκακαμένους. Τα υπόλοιπα 8 συνέχισαν να τα τσεπώνουν τα «παράσιτα» οι κεφαλαιοκράτες που δεν παύουν τίποτα.

Γιατί κατάφεραν να τα κατακτήσουν αυτά οι εργαζόμενοι; Από τη μία διότι έδωσαν σκληρούς αγώνες και από την άλλη διότι είχαν στηρίγμα τον σοσιαλιστικό κόσμο, εκεί που οι εργάτες αποφάσισαν να πάρουν στα χέρια τους και τα δέκα της αξίας που παράγουν, εξαλείφοντας την ανεργία, μειώνοντας συνεχώς τον εργάσιμο χρόνο, κατεβάζοντας συνεχώς τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για όλους. Έτσι απολάμβαναν τα τελευταία χρόνια της ζωής τους ποιοτικά, χωρίς σκοτούρες, με πλήρη κάλυψη σε όλες τους τις ανάγκες, στην υγεία και όλα τα άλλα.

Πού να σταθεί τώρα απέναντι σε τέτοιο σύστημα το δικό σας σάπιο σύστημα όταν έχει απέναντί του τέτοιο αντίβαρο; Πριν το πάρουν αμπάριζα και οι υπόλοιποι λαοί αναγκάστηκε σε υποχωρήσεις. Μόλις απαλλαγίκατε όμως από τον σοσιαλιστικό βραχά, φουλ η επίθεση για να τα πάρετε όλα πίσω: και τον μισθό, τσακίζοντας τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τον κατώτατο, αλλά και τις συντάξεις και τα επιδόματα. Την ώρα δηλαδή που η εκτίναξη της παραγωγής, της επιστήμης και της τεχνολογίας οργιάζει και αυτό που παράγεται από τους εργάτες, τους εργαζόμενους συνολικά σαν αξία δεν είναι πλέον το δέκα όπως πριν δεκαετίες, αλλά είκοσι ή ακόμα και τριάντα, εσείς έχετε λυσσάξει όλοι σας να αφαιρέσετε αυτά τα δύο αναλογικά μεγέθη του μισθού και της σύνταξης και να τα βάλετε πίσω στην τσέπη και πάλι αυτών των «παράσιτων», των μεγαλομετόχων των επιχειρηματικών ομίλων.

Πώς σχεδιάσατε να το κάνετε αυτό, να πάρετε πίσω την κατάκτηση της κοινωνικής ασφάλισης; Αυξάνοντας συνεχώς από τη μία τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, παράλληλα διαλύοντας τις εργασιακές σχέσεις, για να μην μπορεί κάποιος να φτάσει στη θεμελίωση. Επίσης, με το να πείσετε τον ασφαλισμένο να σκέφτεται μόνο την πάρτη του, για να γίνει πιο εύκολη λεία και να δεχτεί να του τσεπώνετε τις εισφορές για επενδύσεις χωρίς εγγύηση επιστροφής, όπως γίνεται τώρα με την επικουρική και όποιος τελικά φτάσει στη σύνταξη να ανεχθεί να είναι η σύνταξή του επιδοματάκι ούτε για επιβίωση.

Και έτσι εφηύρατε το σύστημα των τριών πυλώνων, σπάσατε τη σύνταξη σε κομμάτια για να είναι πιο «εύπεπτη» και να τη μασου-

λήσετε καλύτερα. Κύρια σύνταξη φτάσαμε τώρα μετά από σαράντα χρόνια δουλειάς. Εγγυημένα μόνο τα 384 ευρώ. Ότι ενδεχομένως από εκεί και πάνω από το ανταποδοτικό μέρος της κύριας σύνταξης, που θα βάλετε στο μάτι το επόμενο διάστημα για να το βάλετε στην κεφαλαιοποίηση, αλλά και από την επικουρική ασφάλιση, αν βάλει ο θεός της αγοράς και των επενδύσεων το χεράκι του!

Ξεκινήσατε την επίθεση «παμ-μπαμ» από το 2000 με το ΠΑΣΟΚ, τον νόμο Γιαννίτση. Αυτά φέρατε και τότε. Φάγατε όμως τότε τα μούτρα σας από τα εκατομμύρια λαού που κατέκλυσαν τους δρόμους και εσείς και η ΓΣΕΕ σας που κάτι πήγε να ψελλίσει τότε για κοινωνική συναίνεση και να σας σώσει. Το μαζέψατε άρον άρον. Χρειάστηκαν είκοσι ολόκληρα χρόνια για να ξανατολήσετε. Είκοσι χρόνια το πηγαίνατε βογκώντας, γιατί το συνταξιοχικό κίνημα δεν σας άφησε να πάρετε ανάσα μέχρι που εμφανίστηκε το εκρηκτικό μείγμα, ο «Γκαουντί», ο μεγάλος αρχιτέκτονας της σοσιαλδημοκρατίας, ο Κατρούγκαλος, ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή, το παιδί του συστήματος για όλες τις δουλειές, σε ώριμο έδαφος πλέον να το θεμελιώσει και να το κάνει πράξη μαζί με τον μετρο του ξεκληρίσματος των ταμείων, τον Βρούτση και ήρθε σε έτοιμο πιάτο στον ειδικών αποστολών γνωστό κ. Χατζηδάκη.

Γιατί τώρα όμως; Σε ποιο έδαφος αποφασίσατε να την κάνετε αυτή την επίθεση; Αφού ληστέψατε τα ασφαλιστικά ταμεία και τα αδειάσατε, με απώλειες 200 δισεκατομμύρια ευρώ διαχρονικά από την κλοπή του χρηματιστηρίου, τα δανεικά και αγύριστα σε βιομήχανους, το PSI, τα δομημένα ομόλογα, στέλνοντας με δεκάδες περικοπές σε κύριες και επικουρικές συντάξεις τις συντάξεις του αίσχους των 500 ευρώ για τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων.

Και τώρα παίζετε το τελευταίο βρώμικο χαρτί της διαγενεακής σύγκρουσης, για να βάλετε τελικά στο χέρι τους νέους ασφαλισμένους, υπολογίζοντας στη χαμηλή πείρα και την οργάνωσή τους, υπολογίζοντας στους καρπούς της προσπάθειας χρόνων, που από γεννησιμιού τους τους ποτίζετε με όλους τους τρόπους με ιδανικά ατομικισμού και παρτακισμού. Θεωρείτε, λοιπόν, ότι τώρα βρήκατε τη μεγάλη ευκαιρία, ότι βρήκατε τα απόλυτα κορόιδα για να περάσετε το σύνολο της κοινωνικής ασφάλισης, τους κόπους όλης της ζωής τους στα ίδια χέρια που αφάνισαν τα αποθεματικά και των παλαιών συνταξιούχων. Και μάλιστα θέλετε να γίνει αυτό με τη συναίνεσή τους για να ξεμπερδεύετε και με τις κινητοποιήσεις.

Και πράγματι είναι απορίας άξιο τι άνθρωποι είστε τελικά; Ξέρετε πολύ καλά τι κάνετε και τι θα συμβεί. Τις δυνατότητες του συστήματος υγείας για κάλυψη όλου του λαού με όλες τις κατακτήσεις επιστήμης, τη δυνατότητα για ξεκούραστα και αξιοπρεπή χρόνια στη σύνταξη, τη δυνατότητα προστασίας του λαού μας από φωτιές, πλημμύρες, σεισμούς, τις δυνατότητες παραγωγής για δουλειά για όλους με πολύ λιγότερες ώρες και πρόσβαση σε όλο τον παραγόμενο πλούτο, τα πήρατε όλα αυτά όλοι μαζί και τα κάνετε τι; Κότερα, πισίνες, βίλες και θρησαυροφυλάκια για εκατό, διακόσια, πεντακόσια παράσιτα ιδιοκτήτες επιχειρηματικών ομίλων που δεν προσφέρουν τίποτα στην κοινωνία. Έχετε φτάσει να επιβάλετε στους εργαζόμενους από τη στιγμή που γεννιούνται και μέχρι να πεθάνουν ολόκληρη η ζωή τους να είναι μια ατελείωτη θυσία και χωρίς κανένα διάλειμμα πλέον και για να μεγαλώσουν και για να σπουδάσουν, αφού πληρώνουν περισσότερα από όσα θα πάρουν σε όλη τους την εργασιακή πορεία και για να αντέξουν ως εργαζόμενοι τη δουλειά ήλιο με ήλιο, χωρίς προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική ζωή και με μισθό που φτάνει σχεδόν για να πληρώνει πλέον τη νέα ΔΕΗ του κ. Χατζηδάκη, αλλά και με συντάξεις-πείραμα για το πόσο ζει ένας άνθρωπος μόνο με φάρμακα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μπροστά, λοιπόν, σε αυτό το μέγεθος θυσίας, γίνεται κάθε μέρα και πιο καθαρό σε όλο και περισσότερους ότι η επιλογή της θυσίας για την ανατροπή αυτής της σαπίλας, αυτής της βαρβαρότητας αρχίζει να μοιάζει παιχνιδάκι.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαρι-

στούμε τον κ. Στολτίδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία ο κ. Θεόφιλος Ξανθόπουλος.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μια πολύ σημαντική μέρα για την ελληνική κοινωνία σήμερα, ακριβώς γιατί η Βουλή ανοίγει ένα θέμα που έχει σημασία όχι μόνον για το σήμερα, αλλά για το προσεχές και το απώτερο μέλλον και ουσιαστικά αναδιατάσσει την παρουσία των γενεών, γιατί ακριβώς αυτό που συζητάμε σήμερα αφορά τόσο εμάς, όσο και τις μελλοντικές γενεές.

Κύριε Υπουργέ, παίρνετε μια πρωτοβουλία η οποία είναι κόντρα σε ό,τι έχετε διδάξει και σε ό,τι έχουμε μάθει ως κοινωνία να θεωρούμε. Ποια είναι η φύση του ασφαλιστικού συστήματος; Τι είναι το ασφαλιστικό σύστημα; Είναι ένας τρόπος να αυγατίσουν τα λεφτά ή ένας τρόπος να ασφαλιζονται οι άνθρωποι; Αυτός είναι ο πυρήνας, το κεντρικό ερώτημα που καλούμαστε να απαντήσουμε ως έννομη τάξη και ως πολιτικά πρόσωπα.

Κατά την άποψή μας είναι αυτό που λέμε η διαγενεακή αλληλεγγύη. Έρχεται η μία γενιά και ρίχνει στον κουμπαρά για να παίρνουν οι προηγούμενοι. Θα έρθουν οι επόμενοι για να πάρουν αυτοί. Εγώ αντιλαμβάνομαι πολύ καλά πώς ένας νεοφιλελεύθερος ερεθίζεται στην κυριολεξία όταν βλέπει να μην μπορεί να επενδύσει τα χρήματα αυτά. Το λέμε, όμως, για να γίνει γνωστό και εις επήκοον όλης της κοινωνίας ότι αυτά τα χρήματα δεν είναι για να βγάζουμε λεφτά και να τζογάρουμε. Είναι για να εγγυόμαστε την ομαλή διαδοχή των γενεών.

Και βεβαίως βλέπουμε και εποπτικά και συνολικά το πώς πολιτεύεστε, τι κάνετε στο ΕΣΥ και πώς ιδιωτικοποιείτε τμήματα του ΕΣΥ, τι κάνετε στην παιδεία, πώς παίρνετε παιδιά από το δημόσιο πανεπιστήμιο και τα στέλνετε στα ΙΕΚ. Στη Δράμα έχουμε το παράδειγμα της Σχολής Δασοπονίας με μηδέν επιτυχόντες, όπως και η όμορη Αρχιτεκτονική Σχολή της Ξάνθης. Και έρχεστε εδώ τώρα και με «επιχειρήματα» που έχουν σχέση με το δημογραφικό και την αδυναμία ανταπόκρισης του συστήματος. Βάζετε το κάρο μπροστά από το άλογο. Εάν το σύστημα δεν προχωρά -που δεν προχωρά- να καθίσουμε και να δούμε με ποιον τρόπο θα το κάνομε να προχωρήσει, αλλά προς την κατεύθυνση της διαγενεακής στήριξης, όχι προς την κατεύθυνση του να τα οικονομίσουμε και να τα ριζούμε στον τζόγο και στο χρηματιστήριο.

Πριν από λίγο καιρό θυμάμαι τον κ. Βρούτση με μία έπαρση να μας κουνάει μια πολυσέλιδη μελέτη και να μας λέει: «Για πρώτη φορά στην ιστορία του ασφαλιστικού συστήματος κατατίθεται μελέτη βιωσιμότητας». Τι έγινε; Έπαψε να ισχύει; Άλλαξαν τα δεδομένα; Οι άνθρωποι που μελέτησαν και εξήγαγαν αυτά τα αποτελέσματα πέσανε τόσο έξω; Δεν ακούσαμε μια ουσιαστική απάντηση γιατί καταργείται εν μια νυκτί αυτή η πρόταση, αυτή η μελέτη.

Δεύτερον, έχουμε συνομολογήσει ότι το κόστος μετάβασης είναι 56 δισεκατομμύρια. Κολοσιαίο νόμισμα σε μια χειμαζόμενη κοινωνία. Ποιος θα τα καλύψει αυτά; Πώς θα καλυφθούν αυτά τα 56 δισεκατομμύρια; Καταλαβαίνετε σε ποια περιπέτεια βάζετε τις γενεές για ένα πρόσκαιρο κέρδος και για να επιβεβαιώσετε την ιδεολογική σας επιλογή ότι αυτά τα χρήματα δεν πρέπει να κάθονται;

Λέει στη σελίδα 10 η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής: Η κατοχύρωση από τον νομοθέτη της κοινωνικής ασφάλισης ως υποχρεωτικής και εντεύθεν η παροχή αυτής αποκλειστικά από το κράτος ή από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου είναι αδήριτη. Η ανάθεση με την ως άνω συνταγματική διάθεση της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφαλίσεως, τόσο της κύριας, όσο και της επικουρικής, σε δημόσιους φορείς, κράτος ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ειδικότερα ως εγγύηση προς όσους υποχρεωτικώς ασφαλίζονται ή καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές έναντι των επιχειρηματικών κινδύνων, που συνδέονται με την άσκηση της ασφαλιστικής λειτουργίας από ιδιωτικούς φορείς. Για να ξεπεράσετε αυτόν τον σκοπέλο έρχεστε και υποκριτικά θεσμοθετείτε τη λειτουργία ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου το οποίο αφού θα παίρνει τα χρήματα θα τα αναθέτει στους ειδικούς και στους μάνατζερ οι οποίοι θα τα επενδύουν κατά βούληση χωρίς να λογο-

δοτούν και αν το καράβι προσαράξει, θα ξανατρέξει ο κρατικός προϋπολογισμός για να καλύψει τα ελλείμματα.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι άλλο το επαγγελματικό ταμείο για το οποίο μπορούμε να συζητήσουμε και στο οποίο προσήκει μία τέτοια διαχείριση κεφαλαίων, διότι είναι μια εκούσια προσχώρηση των επαγγελματιών, και άλλο είναι η επικούρηση της ασφάλισης.

Η επικούρηση της ασφάλισης πρέπει να παραμένει υπό δημόσιο έλεγχο, στον δημόσιο τομέα, με την εγγύηση του δημοσίου και να μην επιτρέπει τέτοιου είδους παιχνίδια με τα χρήματα των ασφαλισμένων. Επίσης, δεν θα πρέπει να ξεχνάει κανείς ότι τα χρήματα αυτά είναι οι κόποι μιας ζωής. Δεν είναι ούτε μία ζαριά ούτε μια ευκαιρία ούτε μια ευνοϊκή συγκυρία με την οποία μπορεί οποιoσδήποτε και ειδικά η έννομη τάξη να παίξει.

Αλλά ως νεοφιλελεύθεροι, ερεθίζεστε όταν οσμίζεστε χρήμα. Σας είναι αδιανόητο ότι αυτά τα λεφτά μπορούν να έχουν μια άλλη λειτουργία, εκτός από το ρίσκο της επένδυσης και της απόδοσης και προχωράτε στην ιδιωτικοποίηση του πυλώνα της επικούρησης και της επικουρικής ασφάλισης.

«Ας ιδιωτικοποιηθούν τα πάντα, ας ιδιωτικοποιηθεί η θάλασσα και ο ουρανός, ας ιδιωτικοποιηθεί το νερό και ο αέρας, ας ιδιωτικοποιηθεί η δικαιοσύνη και ο νόμος, ας ιδιωτικοποιηθεί και το περαστικό σύννεφο, ας ιδιωτικοποιηθεί το όνειρο, ειδικά στην περίπτωση που γίνεται την ημέρα και με τα μάτια ανοιχτά. Και σαν κορωνίδα όλων των ιδιωτικοποιήσεων, ιδιωτικοποιήστε τα κράτη, παραδώστε επιτέλους την εκμετάλλευση υμών των ιδίων σε εταιρείες του ιδιωτικού τομέα με διεθνή διαγωνισμό. Διότι εκεί ακριβώς βρίσκεται η σωτηρία του κόσμου. Και μιας και μπηκάτε στον κόπο, ιδιωτικοποιήστε στο φινάλε και την ταλαιπωρία τη μάνα που σας γέννησε!» Ζοζέ Σαραμάγκου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ξανθόπουλο και για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Σας ευχαριστώ θερμά, κύριε Πρόεδρε.

Όταν μιλάμε για το ασφαλιστικό, θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε με αυτό που είπε κάποτε ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος, ο Ζήνων ο Κιτιεύς: «Νυν ευπλόηκα, ότε νευαυάγηκα». Έπλεα καλώς όταν ναυάγησα.

Ζητάτε σήμερα από τους νέους να συνεισφέρουν σε αυτό το κεφαλαιοποιητικό επικουρικό ταμείο, κύριοι της Κυβέρνησης, όταν η πραγματικότητα στην αγορά είναι τελείως διαφορετική. Ο νέος σήμερα όταν πηγαίνει στη δουλειά, λέει στον εργοδότη του -το έχω ξαναπεί- «Μην μου κρατάς ασφαλιστικές εισφορές, διότι σύνταξη δεν θα προλάβω να πάρω ποτέ». Είναι δυστυχώς, ξέρετε, μια κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας. Και τους ζητάτε τώρα επικουρικά για έναν κουμπαρά, ένα κομπόδεμα που θέλετε να κάνετε, δημιουργώντας ασφαλισμένους δύο ή και τριών διαφορετικών ταχυτήτων;

«Το δίκαιον είναι ουκ άλλο τι ή το του κρείττονος συμφέρον»; Αυτός δηλαδή ο ισχυρός που θα έχει λεφτά να κάνει κομπόδεμα θα πάρει επικουρικά μια σύνταξη που ο άλλος δεν μπορεί, διότι τα ένσημα τον μήνα είναι μόλις δέκα και αυτά με το ζόρι, για να τα έχει καλά ο εργοδότης; Διότι και ο εργοδότης τι να κάνει; Βάλλεται από παντού. Πρέπει να καταβάλει προκαταβολικά τον φόρο, τον κυνηγάνε θεοί και δαίμονες.

Όταν σήμερα δεν δημιουργείς ένα κοινωνικό υπόβαθρο και περιμένει ο άλλος να πάρει σύνταξη πάνω από δύο χρόνια, του ζητάς να εμπιστευθεί ένα κεφαλαιοποιητικό ασφαλιστικό χρηματοπιστωτικό σύστημα; Και όταν δεν έχεις εξώθεν καλή μαρτυρία;

Διότι το βάθος είναι αμαρτωλό, αυτό το background, για να χρησιμοποιήσουμε τον αγγλοσαξονικό τίτλο. Βλέπε αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στον βωμό του χρηματιστηρίου, βλέπε δομημένα ομόλογα τα οποία ήταν ένα τέχνασμα για να πάρουν τα χρήματα του κόσμου, βλέπε το NAT που πτώχευσε από τους εφοπλιστές που καπηλεύτηκαν τα δολάρια τότε των ναυτικών. Και σήμερα πηγαινε και πες στους δεκαπέντε χιλιάδες ομολογιούχους που έχασαν τα λεφτά τους και περιμένουν να πάρουν

χρήματα με ομόλογο μονοετές που επένδυσαν εμπιστευόμενοι το ελληνικό κράτος το 2042.

Πείτε τα στον εξηντάχρονο ο οποίος είχε αγοράσει ομόλογα και εμπιστεύτηκε την εγγύηση του ελληνικού κράτους που το 88% των ομολογιούχων -προσέξτε παρακαλώ- δεν ενημερώθηκε από τις τράπεζες τότε με τα ομόλογα για το ρίσκο που έπρεπε να πάρει.

Το 30%, λένε τα στοιχεία – από το «ΒΗΜΑ» τα έχω πάρει- χρωστούν στο δημόσιο, το 66% δίνουν οι ίδιοι χρήματα στα παιδιά τους, πάνω από το 60% έχουν πάνω από δύο παιδιά, το 8% έχει σωματική αναπηρία και αυτοί οι ομολογιούχοι που είναι Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους, παρά τις τότε υποσχέσεις του Ευάγγελου Βενιζέλου ότι θα αποζημιωθούν ως φυσικά πρόσωπα! Είναι δεκαπέντε χιλιάδες στον αριθμό και έχουν χάσει την εμπιστοσύνη. Και ζητάτε να κάνουμε επικουρικό κεφαλαιοποιητικό ταμείο, όταν δεν έχουμε δομημένη κοινωνική βάση!

Ακούστε λοιπόν και το ξέρετε ότι ένα ιδεατό ασφαλιστικό σύστημα είναι αυτό που έχει το διαχρονικά διανεμητικό σύστημα και επικουρικά το ανταποδοτικό, το κεφαλαιοποιητικό. Μέχρι εδώ καλά. Αλλά εδώ ευθύνονται τα δύο συστήματα παγκοσμίως σοσιαλισμός και καπιταλισμός για τα λάθη, τις παραλείψεις, τις αμαρτίες που έχουν κάνει.

Διότι τι λένε οι οικονομικοί αναλυτές; Ότι το ανταποδοτικό κεφαλαιοποιητικό σύστημα, που θέλετε να κάνετε αυτόν τον κουμπαρά, διαμορφώνοντας νεολαία διαφόρων ταχυτήτων, παρά τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, έχει ένα θετικό πρόσημο και ένα αρνητικό. Να πάμε στο θετικό: είναι η αποταμίευση. Πάμε όμως στο αρνητικό. Ποιο είναι; Η αβεβαιότητα. Κι αυτό παίζει σημαντικό ρόλο.

Το διαχρονικό διανεμητικό σύστημα, το οποίο εξαρτάται από το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν -αυτό είναι μια αλήθεια-, έχει το θετικό πρόσημο που είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, δηλαδή η βεβαιότητα, τα θεμέλια. Ποιο είναι το αρνητικό του; Ότι πρέπει να καλυφθούν τα ελλείμματα του από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ποιο προτιμάτε; Τη βεβαιότητα ή την αβεβαιότητα;

Όταν λοιπόν ο Τσώρτσιλ έλεγε ότι το μειονέκτημα του καπιταλισμού είναι η άνιση κατανομή του πλούτου και ότι το πλεονέκτημα του σοσιαλισμού είναι η ίση κατανομή της φτώχειας, αυτό καταφέραμε, να δημιουργήσουμε αυτή τη στιγμή, μια αβεβαιότητα σε ένα κοινωνικό υπόβαθρο που δεν υπάρχει, περιμένοντας ο άλλος να πάρει πεντακόσια ευρώ, αν θα τα πάρει, σύνταξη πάνω από δύο χρόνια. Θα πάρει μια προκαταβολή και αν την πάρει.

Αν και ο κύριος Υπουργός είχε πάει κάπου στην Κόρινθο και είπε ότι θα απλοποιήσει. Παίρνεις τηλέφωνο και δεν απαντάει κανείς. Κανείς δεν απαντάει. Να δείτε που ο κ. Γεωργιάδης θα το εντάξει στις εισπρακτικές εταιρείες και θα παίρνουν τηλέφωνο και θα λένε στους ασφαλισμένους «δεν πληρώσατε το επικουρικό σας κεφαλαιοποιητικό ταμείο». Αν είναι δυνατόν!

Και περιμένετε ο κόσμος με όλα αυτά να έχει εμπιστοσύνη; Κάνεις αποθεματικό, κάνεις κεφαλαιοποιητικό, όταν όμως έχεις δημιουργήσει γερά θεμέλια σε ένα κοινωνικό κράτος καταβολής σύνταξης διανεμητικού ασφαλιστικού συστήματος.

Μπορεί να είναι το ιδεατό, αλλά η χώρα έχει καταχραστεί τον κάματο, τον ιδρώτα του λαού τόσα χρόνια, τόσες δεκαετίες. Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή, αλλά δεν είναι του παρόντος.

Σε ό,τι αφορά το ΣΚΑ, είναι ΣΚΑ ΕΣΥ, δηλαδή σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και οι αμαρτίες του από τη δεκαετία του '50, με τον αναγκαστικό νόμο στον οποίο έχουν αναφερθεί προλαλήσαντες συνάδελφοι, είναι ο ν. 1611/1950 ο οποίος ήταν αναγκαστικός νόμος και έληξε το 1994, από την εισφοροδιαφυγή και την αποφυγή εισφορών είχαμε ελλείψεις και έχουμε που αγγίζουν τα 4 δισεκατομμύρια. Δεν είναι σωστό. Αλλά είναι αμαρτίες και δεν μπορεί να εμπιστευθεί ο κόσμος ένα επικουρικό ταμείο, όταν του φάγαμε τα λεφτά! Και είχαν απώλειες πάνω από το 53%.

Επειδή έγινε μια αναδρομική από το Κομμουνιστικό Κόμμα, είχε πριν το PSI αποθεματικά 24 δισεκατομμύρια ευρώ το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Με τις πιέσεις των δανειστών χά-

σαμε πάνω από 50 δισεκατομμύρια. Και βέβαια, μετά είχαμε τη βορά του Χρηματιστηρίου. Δημιουργούμε ένα χρηματιστηριακό προϊόν από ένα διανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα. Τρώμε τα λεφτά του κόσμου, να το πω απλά, δεν είναι δομημένο, δεν έχει κοινωνική ανταποδοτική ισχύ και αύρα και περιμένουμε ο κόσμος να εμπιστευθεί ένα κεφαλαιοποιητικό σύστημα; Ποιος σας λέει ότι τα χρήματά τους στο διάβα του χρόνου δεν θα χαθούν, όπως τα έχασαν οι ομολογιούχοι.

Είναι απλό. Όταν, λοιπόν, δεν έχεις ένα καλό παρελθόν -διότι το παρελθόν, κατά τους φιλοσόφους, είναι το μέλλον που έρχεται από άλλη πόρτα στο ασφαλιστικό- δεν μπορείς να ζητάς εμπιστοσύνη του κόσμου να προχωρήσει στο επόμενο βήμα, σε ένα κεφαλαιοποιητικό σύστημα-κουμπαρά για νέους ηλικίας μέχρι τριανταπέντε ετών, δημιουργώντας διαφορετικές ταχύτητες, όταν εσύ, ως κράτος, διαχρονικά από τις κυβερνήσεις που έχουν βρεθεί στην εξουσία δεν έχεις δημιουργήσει κοινωνικό υπόβαθρο για τα χρήματά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πού είναι το εφάπαξ; Το ψάχνουν κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι και περιμένετε ο κόσμος να έχει εμπιστοσύνη για τα χρήματα που χάθηκαν από το 1990 και μετά; Όχι ότι πριν δεν είχε το ασφαλιστικό σύστημα προβλήματα, αφού εξαρτιόταν από το μέσο επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδος, το οποίο πάντα ήταν χαμηλότερο από το μέσο τραπεζικό επιτόκιο του Ταμειοτηρίου.

Γι' αυτό, δημιουργείς κάτι, αλλά δεν μπορεί σήμερα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Μπούμπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Μου θυμίζει ένα οικοδόμημα που σφραγίζουμε την πόρτα και κάνουμε παράθυρα. Δηλαδή, το οικοδόμημα έχει παράθυρα, παράθυρο στην ασφαλιστική κάλυψη, αλλά η πόρτα είναι ερμητικά κλειστή. Δεν γίνεται αυτό. Ζητάς να σηκώσεις έναν όροφο παραπάνω, όταν τα θεμέλια του οικοδομήματος όχι ότι είναι σε σαθρό έδαφος, αλλά δεν έχει πέσει πλέγμα μέσα.

Το πλέγμα είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, είναι ότι τα χρήματα του κόσμου πρέπει να πιάνουν τόπο και θέλει τον κάματο του να μην τον στερείται. Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη γι' αυτό που θέλουμε να μεταλαμπαδεύσουμε στις επόμενες γενές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπούμπα.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Δημήτριος Χαρίτου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ούτε το χθεσινό πολιτικό φιάσκο του ανασχηματισμού ούτε η σιωπή των μέσων ενημέρωσης μπορούν να κρύψουν την εγκληματική απόφασή σας να υπονομεύσετε το δημόσιο διανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα της αλληλεγγύης των γενεών, παραδίδοντας την επικουρική ασφάλιση στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Με εσάς, κύριοι, οι λέξεις έχουν χάσει το πραγματικό τους νόημα. Στο όνομα της αναβάθμισης του επιπέδου σπουδών με την ελάχιστη βάση εισαγωγής οδηγείτε σαράντα χιλιάδες νέους πελατεία πού αλλού; Στα ιδιωτικά συμφέροντα, στα κολλέγια.

Το δημόσιο σύστημα υγείας σηκώνει το βάρος της πανδημίας. Εσείς εμμονικά επιμένετε στο πώς θα βάλετε τα ιδιωτικά συμφέροντα μέσω ΣΔΙΤ στο δημόσιο σύστημα υγείας. Πριν λίγο πληροφορήθηκα ότι κινδυνεύει να κλείσει η ΜΕΘ του Νοσοκομείου Κομοτηνής λόγω της τιμωρητικής λογικής σας των αναστολών εργασίας.

Διαλύσατε, κύριοι, τις εργασιακές σχέσεις σε όφελος των εργοδοτών ιδιωτών.

Προστασία της εργασίας βαφτίσατε τον νόμο που ψηφίσατε, κύριοι. Το ίδιο κάνετε και τώρα. Παραδίδετε την επικουρική ασφάλιση στα ιδιωτικά συμφέροντα και εμφανίζεστε ως οι σωτήρες του ασφαλιστικού συστήματος, που κινδυνεύει η βιωσιμότητά του. Ό,τι είναι δημόσιο, ό,τι έχει σχέση με το κοινωνικό κράτος το απεχθάνεστε. Δεν χωράει στο νεοφιλελεύθερο πολι-

τικό σας σχέδιο. Γι' αυτό και το υπονομεύετε.

Πριν λίγους μήνες εσείς δεν διαβεβαιώνατε διά του κ. Βρούτση ότι το ασφαλιστικό σύστημα λύθηκε μια για πάντα, ότι εξασφαλίσατε τη βιωσιμότητά του και την επάρκεια των παροχών; Τι άλλαξε; Εσείς δεν ήσασταν που μας δείχνате υπερήφανοι τα πιστοποιητικά που εξασφαλίσατε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού έως το 2070;

Δική σας δεν ήταν, κύριε Υφυπουργέ, η μελέτη επάρκειας των συντάξεων;

Πότε, κύριοι, μας λέγατε την αλήθεια και πότε ψέματα; Τότε ή σήμερα που προσπαθείτε να εμφανίσετε ως μη βιώσιμο το ασφαλιστικό προκειμένου να προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης; Επικαλείστε το δημογραφικό και τους κινδύνους για το ασφαλιστικό. Άκουσα το μεσημέρι και τον κύριο Υπουργό. Εσείς; Εσείς που προχωρήσατε στην απορρύθμιση της εργασίας, στη φθηνή και ελαστική απασχόληση, με δραματικές συνέπειες στις εισφορές και στα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων; Αντί να σωπάτε και να ντρέπεστε για όλα αυτά, επικαλείστε το δημογραφικό;

Τι δεν καταλαβαίνετε, κύριοι; Ότι με τη σημερινή επιλογή σας εκθέτετε διπλά το ασφαλιστικό, τόσο στο δημογραφικό πρόβλημα όσο και στον κίνδυνο των χρηματοαγορών; Με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα που εισηγάτε αναλαμβάνετε πλήρως την ευθύνη για το τζογάρισμα των ασφαλιστικών εισφορών στα χρηματιστήρια. Όταν, μάλιστα, από τον νόμο δεν αποκλείονται χρηματοπιστωτικά προϊόντα υψηλού ρίσκου, όπως τα δομημένα ομόλογα και τα ενυπόθηκα δάνεια, δεν αντιλαμβάνεστε τους κινδύνους; Τόσο εύκολα ξεχνάτε; Ξεχάσατε τη ζημιά που έπαθαν τα ασφαλιστικά ταμεία από τα δομημένα ομόλογα; Ξεχάσατε την πτώχευση της ασφαλιστικής «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ», που άφησε ξερκέμαστους τους ασφαλισμένους;

Δεν μπορείτε να εγγυηθείτε απολύτως τίποτα στους νέους ασφαλισμένους. Θα ξέρουν μόνο ότι βάζουν στον κουμπαρά, στο ταμείο, θα γνωρίζουν τι θα πληρώνουν ως φορολογική επιβάρυνση για να καλυφθεί το κενό του υπάρχοντος ασφαλιστικού συστήματος. Δεν θα γνωρίζουν, όμως, τι θα λάβουν στο τέλος ως ασφαλιστική κάλυψη. Το βέβαιο είναι ότι θα λάβουν πολύ λιγότερα από όσα θα λάμβαναν από το ισχύον διανεμητικό σύστημα που εσείς θέλετε να ανατρέψετε.

Σταματήστε, λοιπόν, να μπαίζετε τους νέους ασφαλισμένους και να καλλιεργείτε ψεύτικες ελπίδες. Απαντήστε στους νέους και στους νυν συνταξιούχους πώς θα βρεθούν οι πόροι, το κενό στα ασφαλιστικά ταμεία των 56 δισεκατομμυρίων, που θα φτάσει στα 75 με 78, αν συνυπολογιστούν και οι εγγυήσεις του νέου συστήματος.

Απαντήστε, κύριοι, σε μια μακροχρόνια ύφεση το κράτος με τα περιορισμένα έσοδα τι θα κληθεί πρώτα να καλύψει; Το κενό στη χρηματοδότηση του παλαιού συστήματος, δηλαδή τις συντάξεις ή τη διαφορά μεταξύ του χαμηλού επιπέδου απόδοσης του τζόγου και όσων υποτίθεται πως εγγυάστε με το νέο σύστημα;

Εσείς με ανευθυνότητα, με ιδεοληπτικές αναφορές ισχυρίζεστε ότι, αξιοποιώντας τους πόρους του νέου ασφαλιστικού, θα δημιουργήσετε επενδυτικό κλίμα, ανάπτυξη και κάλυψη του ασφαλιστικού κενού.

Αυτό το έργο, κύριοι, δυστυχώς, έχει παιχτεί ξανά και είχε δραματικό τέλος. Για πάνω από πενήντα χρόνια βάζατε στο χέρι τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων για να χρηματοδοτείτε θαλασσοδάνεια για την επιχειρηματικότητα, την οικονομία και στο τέλος ρίξατε τη χώρα χρεοκοπημένη στα βράχια, στα μνημόνια και την επιτροπεία. Αφήσατε τα ασφαλιστικά ταμεία με μια μεγάλη μαύρη τρύπα.

Αφήστε, λοιπόν, τα ωραία λόγια, τα σχέδια επί χάρτου. Δοκιμαστήκατε και αποτύχατε. Τίποτα, μα τίποτα δεν μπορείτε να εγγυηθείτε, μόνο να βάλετε σε νέες περιπέτειες το ασφαλιστικό σύστημα, που το βρήκατε σταθεροποιημένο από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως και να επιδεινώσετε το δημόσιο χρέος της χώρας, που και αυτό ρυθμίστηκε για πολλά χρόνια από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Συγκροτείτε, κύριοι, ένα ταμείο-κέντρο διαπλοκής και διαφθοράς με τα ξένα συμφέροντα. Αν τα εκατό άτομα που προβλέπετε

για προσωπικό στο ταμείο τα προσλαμβάνετε στον ΕΦΚΑ, θα δίνετε μια μεγάλη ανάσα για να προχωρήσει ταχύτερα η έκδοση των συντάξεων.

Λέτε ψέματα ότι αξιοποιείτε ήδη την διεθνή και ευρωπαϊκή εμπειρία. Όσες χώρες κυρίως της Λατινικής Αμερικής και Ανατολικές χώρες είχαν υιοθετήσει αυτό το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, το εγκαταλείπουν και επανέρχονται στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, με τον σημερινό σας νόμο βάζετε μια βραδυφλεγή βόμβα στα θεμέλια του δημόσιου διανεμητικού ασφαλιστικού συστήματος, της αλληλεγγύης των γενεών, αλλά και στην ίδια την οικονομία της χώρας.

Είναι βέβαιο ότι τις συνέπειες των εγκληματικών επιλογών σας θα τις επωμιστούν οι ίδιοι οι συνταξιούχοι, οι ασφαλισμένοι νέοι και παλιοί, και βεβαίως οι φορολογούμενοι. Όσο πιο γρήγορα το αντιληφθούν αυτό οι εργαζόμενοι τόσο πιο εύκολα μια νέα προοδευτική κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ θα μπορέσει να απενεργοποιήσει τη βόμβα αυτή με τις λιγότερες συνέπειες, με μια νέα μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος σε όφελος της πλειοψηφίας της κοινωνίας και της νέας γενιάς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρίτου.

Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Αικατερίνη Παπανατσίου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ένα βαρύ καλοκαίρι φεύγει, ένας δύσκολος χειμώνας έρχεται. Η χώρα μοιάζει με ακυβέρνητο καράβι που έχει αφεθεί στο έλεος του καιρού. Η Κυβέρνηση εμμένει στην προσφιλή της τακτική αυτή της ατομικής ευθύνης απέναντι σε οποιαδήποτε συγκυρία, ατομική ευθύνη στην πανδημία, ατομική ευθύνη στη φωτιά, ατομική ευθύνη στις πανελλήνιες τώρα και στο ασφαλιστικό. Ο καπετάνιος εγκατέλειψε και για το ναυάγιο κατηγορεί τα κύματα.

Συζητάμε σήμερα ένα ακόμη νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με τον περιπαικτικό τίτλο «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά». Ο κ. Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή του έχουν λησμονήσει όσο κανείς άλλος τους νέους και τις νέες αυτής της χώρας και τώρα το κάνουν και με τίτλους. Από τη στοχοποίηση για τη διάδοση της πανδημίας μέχρι το ξύλο στα παγκάκια της πλατείας, από την κατακρήμνιση των ονείρων σαράντα χιλιάδων νέων που μένουν έξω από τις πανεπιστημιακές σχολές μέχρι την πλήρη διάλυση του ασφαλιστικού τους μέλλοντος και του εργασιακού τους σήμερα η απόσταση είναι μία κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δρόμος. Δεν υπάρχει ένας τομέας που να έβαλε το χέρι της αυτή η Κυβέρνηση και να μην είχε καταστροφικές συνέπειες για την κοινωνία. Υγεία, παιδεία, εργασία, περιβάλλον, οικονομία όλα βορά σε ιδιωτικά συμφέροντα. Τώρα χαρίζετε στους ιδιώτες και την επικουρική ασφάλιση.

Η Κυβέρνησή σας και ο Πρωθυπουργός σας προχώρησε σε πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, πριμοδότησε τη φθηνή και ελαστική εργασία με δραματικές συνέπειες στις εισφορές και στα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Καταδίκασε τους νέους και τις νέες σε οικονομική και εργασιακή επισφάλεια στο παρόν και τώρα έρχεται να τους καταδικάσει και σε συνταξιοδοτική ανασφάλεια στο μέλλον.

Τι κάνετε, λοιπόν, με το παρόν νομοσχέδιο; Τζογάρετε τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων. Αντί να χρηματοδοτούν τις επικουρικές συντάξεις των σημερινών συνταξιούχων θα αποταμιεύονται σε έναν ατομικό κουμπαρά και θα επενδύονται. Με άλλα λόγια τα χρήματα του ασφαλισμένου θα αποτελούν επενδυτικά κεφάλαια με το ανάλογο ρίσκο είτε σε χρηματιστηριακές αγορές είτε σε μη ρυθμισμένες αγορές, ενώ το νομοσχέδιο δεν αποκλείει τη δυνατότητα επενδύσεων και σε παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα, δηλαδή υψηλού ρίσκου, όπως τα δομημένα ομόλογα και τα ενυπόθηκα ομόλογα. Επενδύσεις, δηλαδή, που οδήγησαν στην πτώχευση της ασφαλιστικής «ΑΣΠΙΣ» ή των ασφαλιστικών εταιρειών της Αμερικής ενώ ξυπνούν μνήμες από το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Τι θα συμβεί, λοιπόν, αν οι επενδύσεις των χρημάτων του ελ-

ληνικού λαού δεν ευδοκίμησουν; Ο Υπουργός ισχυρίστηκε ότι οι ασφαλισμένοι θα λαμβάνουν πίσω τις εισφορές που έχουν καταβάλει. Αυτό όμως που δεν αναφέρει τεχνηέντως η Κυβέρνηση είναι ότι η επιστροφή εισφορών δεν θα έχει καμμία σχέση με την επικουρική σύνταξη του διανεμητικού συστήματος. Το ποσό της επιστροφής θα εξαρτάται από το προσδόκιμο ζωής και μια σειρά από άλλους δημογραφικούς παράγοντες. Πρακτικά, λοιπόν, η επικουρική σύνταξη θα είναι σαφώς μειωμένη σε σχέση με τα σημερινά επίπεδα.

Δυσωίον προβλέπεται το μέλλον των ασφαλισμένων δυσωίον, όμως, είναι και το παρόν. Οι ιδεοληψίες σας δημιουργούν τρύπες στον κρατικό προϋπολογισμό. Επιβαρύνετε εκ νέου τους φορολογούμενους. Καθιστάτε επισφαλείς τις σημερινές συντάξεις. Επιβάλλετε το κεφαλαιοποιητικό σύστημα άρα οι εισφορές των νέων ασφαλισμένων δεν θα καλύπτουν τις σημερινές συντάξεις. Δημιουργείται έτσι ένα τεράστιο κενό στη χρηματοδοτική κάλυψη τους πάνω από 56 δισεκατομμύρια που ενδέχεται να φτάσει και τα 75 και τα 78 δισεκατομμύρια. Οι συντάξεις, λοιπόν, όσο δεν εξασφαλίζεται το κόστος μετάβασης δεν είναι ασφαλείς. Σε περίπτωση δε νέας κρίσης οι φορολογούμενοι θα επιβαρυνθούν με διπλό κόστος, προκειμένου να καλύψουν το κενό.

Μας λέτε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι η μετατροπή του ασφαλιστικού συστήματος είναι μονόδρομος λόγω του δημογραφικού προβλήματος και πρακτικά μας λέτε ότι το σημερινό διανεμητικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο. Εμείς γνωρίζουμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που οδήγησε το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης να ανταποκρίνεται στην πρόκληση της σταθερότητας και των δυσμενών δημογραφικών προβλέψεων για τη χώρα μας μέχρι το 2070.

Αλλά και σεεί οι ίδιοι όμως, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πριν από ενάμιση χρόνο φέρατε στη Βουλή αναλογιστική μελέτη που αποδείκνυε τη βιωσιμότητα του ε-ΕΦΚΑ. Ο τότε αρμόδιος Υπουργός κ. Βρούτσης δήλωνε ότι έλυσε το θέμα του ασφαλιστικού διά παντός, εξασφαλίζοντας βιωσιμότητα και επάρκεια παροχών. Έλαβε δε σχετική έγκριση και από την Ευρωπαϊκή Ένωση που επιβεβαίωσε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος έως το 2070, όπως έλεγε.

Απαντήστε μας επομένως ποιος Υπουργός λέει ψέματα. Έλεγε ψέματα ο κ. Βρούτσης πριν ενάμιση χρόνο, φέρνοντας παραπλανητικές μελέτες, ή λέει ψέματα ο κ. Χατζηδάκης σήμερα; Γιατί και τα δύο δεν γίνεται να ισχύουν.

Κύριοι, η πλειοψηφία των χωρών που εφαρμόσαν ανά τα έτη κεφαλαιοποιητικά συστήματα τα εγκατέλειψαν. Διαπίστωσαν ότι ο κίνδυνος των κεφαλαιαγορών μεταφέρθηκε στους εργαζόμενους, στους ασφαλισμένους και στους συνταξιούχους. Κερδισμένες αναδείχτηκαν μόνο οι ιδιωτικές εταιρείες που διαχειρίζονταν τις αποταμιεύσεις.

Τι επιδιώκετε λοιπόν; Είναι πια πασιφανές ότι δεν σας ενδιαφέρει η ουσία. Το ασφαλιστικό, όπως και η παιδεία, η υγεία, η εργασία αποτελούν πεδία κέρδους λαμπρά για τα συμφέροντα που εξυπηρετείτε. Υλοποιείτε μια θατσερικού τύπου πολιτική, όπου το άτομο υπερισχύει του συλλογικού κοινωνικού οφέλους. Ετοιμάζετε ένα μέλλον ζοφερό όπου η κοινωνική πλειοψηφία θα παλεύει αβοήγητη και μόνη για να εξασφαλίσει τα βασικά. Αντίθετα για μια μικρή ελίτ τα πάντα θα είναι εύκολα, προσβάσιμα και ανοιχτά. Άλλωστε, όπως ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης έχει δηλώσει, μια κοινωνία χωρίς ανισότητες είναι αντίθετη στην ανθρώπινη φύση. Εύκολες δηλώσεις όταν διαθέτεις τα πάντα την ώρα που στερείς τα πάντα από τον διπλανό σου. Αλλά δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Κλείνοντας, η ευθύνη σας εξαντλείται στον στενό κύκλο των οικονομικών συμφερόντων που εξυπηρετείτε. Η ευθύνη μας είναι απέναντι σε όλη την κοινωνία που τόσο σκληρά δοκιμάζεται από τις επιλογές σας. Δεν θα σας επιτρέψουμε να ισοπεδώσετε τα κεκτημένα μιας ολόκληρης ιστορικής εποχής. Θα σταθούμε απέναντί μαζί με την κοινωνική πλειοψηφία για έναν κόσμο ίσων ευκαιριών που θα μας χωράει όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπανάτσιου. Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά αποτελεί όχι μόνο τον στόχο του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά κυρίως ένα ζητούμενο της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας που διαπιστώνει εδώ και χρόνια ότι το ισχύον σύστημα επικουρικής ασφάλειας δεν ανταποκρίνεται πλέον στις προσδοκίες των νέων εργαζομένων. Απόδειξη αυτού του γεγονότος είναι η έκταση που έχει πάρει ακόμα και προ κρίσης η μαύρη και η υποδηλωμένη εργασία, κάτι που σημαίνει πως πρέπει επιτέλους να δώσουμε ένα ουσιαστικό κίνητρο στους νέους εργαζόμενους, για να συμμετέχουν στην επικουρική ασφάλιση.

Αυτό ακριβώς το στοιχείο είναι που εισάγει για πρώτη φορά στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, την ασφαλιστική αυτονομία του εργαζομένου, δηλαδή την ελευθερία να επιλέγει ο ίδιος και όχι ο ε-ΕΦΚΑ την απόδοση του ατομικού του κουμπαρά και την εξασφάλιση της διαφανούς διαχείρισης του. Γι' αυτόν τον σκοπό δημιουργούμε το νέο επικουρικό ταμείο, το ΤΕΚΑ, έναν φορέα δημοσίου δικαίου, αλλά ευέλικτο και καινοτόμο, με ψηφιακές υπηρεσίες προς τον εργαζόμενο για την πορεία του προσωπικού του λογαριασμού ασφάλισης τύπου e-banking, δίνοντας μια καθαρή εικόνα για την πορεία κάθε διαθέσιμου πακέτου ασφάλισης. Με δυο λόγια, το νέο ταμείο προσφέρει ελευθερία επιλογών για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των εισφορών και διασφάλιση της ατομικής επένδυσης που στο κάτω-κάτω της γραφής αποτελεί και προσωπική περιουσία του κάθε εργαζομένου.

Η μεταρρύθμιση της επικουρικής κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας, κύριε Υπουργέ, είναι κάτι περισσότερο από αναγκαία. Πρόκειται για κλάδο της λεγόμενης πρόσθετης ασφάλισης, ο οποίος ως μέρος σήμερα του ε-ΕΦΚΑ αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα: τη μεσοπρόθεσμη χρηματοδότησή του, που είναι απότοκο της υπερδεκαετούς οικονομικής κρίσης, τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση του εξαιτίας των μεγάλων δημογραφικών αλλαγών, την τεράστια διοικητική επιβάρυνση του ε-ΕΦΚΑ, αποτέλεσμα των μαζικών -και ανοργάνωτων κυρίως- συγχωνεύσεων του νόμου Κατρούγκαλου και κυρίως, τη φθίνουσα πορεία του μέσου ύψους των επικουρικών συντάξεων, ιδιαίτερα μετά την εφαρμογή του ν.4387.

Η δημιουργία, λοιπόν, του ΤΕΚΑ έρχεται να απαντήσει σε αυτά τα κρίσιμα ζητήματα, για να μπορεί η νέα γενιά να παίρνει πραγματικές επικουρικές συντάξεις και όχι φιλοδωρήματα, με την εγγύηση του κράτους αλλά και του ίδιου του νέου επικουρικού ταμείου, αφού αυτό θα έχει μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και άρα, θα αποτελεί ένα κομμάτι της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης.

Κι εδώ βρίσκεται ένα πολύ σημαντικό στοιχείο που δεν προϋπήρχε στο νόμο Κατρούγκαλου και αυτό είναι η διπλή εγγύηση που προσφέρει το ΤΕΚΑ στους ασφαλισμένους του: πρώτη οριζόντια εγγύηση η καταβολή ελάχιστης επικουρικής σύνταξης σε όλους τους μελλοντικούς συνταξιούχους και δεύτερη πρόσθετη εγγύηση η καταβολή πλήρους σύνταξης στους δικαιούχους λόγω αναπηρίας ή θανάτου του ασφαλισμένου. Η πρώτη εγγύηση σημαίνει πως η επικουρική σύνταξη δεν είναι δυνατόν να αντιστοιχεί σε ποσό μικρότερο από τις καταβληθείσες εισφορές λαμβανομένου υπ' όψιν και του πληθωρισμού. Η δεύτερη πρόσθετη εγγύηση σημαίνει ότι όλοι οι δικαιούχοι λόγω αναπηρίας θανάτου θα έχουν πλήρη σύνταξη ακόμα και με λιγότερα από δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης. Με άλλα λόγια, έρχεται το κράτος και λέει: Για να μην παίρνουν στο μέλλον οι εργαζόμενοι ή οι συγγενείς τους μειωμένες συντάξεις ή κληθούν να εξαγοράσουν χρόνο ασφάλισης προς συμπλήρωση της δεκαπενταετίας, κάτι που προφανώς θα τους επιβάρυνε οικονομικά, το κράτος εξασφαλίζει σε όσους πληγούν από τέτοιους ασφαλιστικούς κινδύνους την πλήρη σύνταξη.

Τι λέει, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ για όλα αυτά; Η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίστηκε ότι κακώς μπαίνει το κράτος με τα άρθρα 8 και 60 ως εγγυητής των επικουρικών συντάξεων, γιατί αυτές οι εγγυήσεις θα επιβαρύνουν αδικαιολόγητα τον κρατικό προϋπολογισμό -και, βέβαια, το δηλώνει ο ΣΥΡΙΖΑ ανενδοίαστα- είτε μιλάμε για συνταξιούχους λόγω γήρατος ή θανάτου είτε ακόμα και για ανά-

πηρεύει συμπολίτες μας. Είναι, λοιπόν, κάτι που πρέπει να το ακούσουν οι εργαζόμενοι και γι' αυτό διαρκώς θα το επαναλαμβάνουμε, οι νέοι ασφαλισμένοι στους οποίους ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται κάθε εξασφάλιση μελλοντικής επικουρικής σύνταξης.

Πρόκειται, λοιπόν, για μια τεράστια σημασία επιστροφή του ΣΥΡΙΖΑ στον τόπο του εγκλήματος, στο νόμο Κατρούγκαλου. Προσποινήθηκε ότι τον είχε ξεχάσει ο ΣΥΡΙΖΑ τα τελευταία χρόνια, αλλά τώρα η Αξιωματική Αντιπολίτευση επανέρχεται αμετανόητη. Ξαναστηρίζει τα πεπραγμένα της ως κυβέρνηση του 2016, όταν ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ τον ν.4387 χωρίς εγγυήσεις ούτε για ελάχιση ούτε για πλήρη επικουρική σύνταξη. Είναι το ίδιο κόμμα που στα λόγια πάντοτε υποκριτικά μιλούσε για δημόσια κοινωνική ασφάλιση, αλλά στην πράξη έδωσε τις πρώτες επικουρικές συντάξεις των 16 ευρώ. Πόσο λιγότερο, λοιπόν, μπορούν, κυρία συνάδελφε, να είναι αυτές οι συντάξεις που είναι φιλοδώρημα; Και σήμερα, λοιπόν, χωρίς ντροπή αρνείται τις εγγυήσεις της Κυβέρνησης Μητσοτάκη στις νέες επικουρικές συντάξεις, γιατί είναι, λέει, αδικαιολόγητες.

Αυτά, όμως, πρέπει να τα ξέρει ο ελληνικός λαός, τον οποίο, κύριοι συνάδελφοι, εμπάζετε διαρκώς. Πρέπει να μάθουν οι πολίτες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κατά της κρατικής εγγύησης των συντάξεων και πως, αν ξαναγίνετε κυβέρνηση, οι συνταξιούχοι μπορεί να ξαναμπούν σε νέες επικίνδυνες περιπέτειες.

Με το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία έρχεται να δώσει προοπτική στη νέα γενιά αλλά κυρίως προοπτική στην ίδια την κοινωνική ασφάλιση των επόμενων ετών, να λύσει χρονίζοντα προβλήματα, προκειμένου να παίρνουν οι νέοι ασφαλισμένοι πραγματικές συντάξεις και όχι τα φιλοδώρημα Κατρούγκαλου, για να αποκτήσουν κίνητρο οι σημερινοί και οι μελλοντικοί εργαζόμενοι να ασφαλίζονται βγαίνοντας από τη μαύρη εργασία, για να αξιοποιούνται οι ασφαλιστικές εισφορές τους από τους ίδιους τους νέους, με την προστιθέμενη, όμως, αξία και τις εγγυήσεις που προσφέρει ένα δημόσιο ασφαλιστικό ταμείο.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω και δυο λόγια σχετικά, δυστυχώς, με τις προφητείες που ακούσαμε από την Αντιπολίτευση για την καταστροφή του κόσμου της εργασίας, που δήθεν συντελείται με αυτό το νομοσχέδιο. Η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ προέβλεψε μεγάλη κοινωνική αντίδραση και κινητοποίηση εν όψει της ψήφισής του. Και τέτοιες κασσανδρικές -ας μου επιτραπεί ο όρος- προβλέψεις έχουμε ξανακούσει από την Αντιπολίτευση. Το θέμα, όμως, με αυτές τις προβλέψεις είναι ότι η επανάληψή τους δεν δικαιώνεται και δεν δικαιώνει και όσους τις ισχυρίζονται. Όπως στο εργασιακό δίκαιο νομοσχέδιο ακούγαμε από την Αριστερά σενάρια περί συντέλειας του κόσμου, η οποία τελικά δεν ήρθε ποτέ, έτσι και τώρα οι εργαζόμενοι αρνούνται για άλλη μια φορά να παίξουν τον ρόλο που τους επιφυλάσσετε και γι' αυτό η ίδια η κοινωνία επιζητά την ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά. Τη ζητούσε επί δεκαετίες και η σημερινή Κυβέρνηση έρχεται να ικανοποιήσει αυτό το κοινωνικό αίτημα με τη συζητούμενη αναβάθμιση της επικουρικής ασφάλισης. Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία υπερψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο και αφήνει τους καταστροφολόγους στη δίκαιη κρίση των πολιτών. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαραβέγια.

Τον λόγο τώρα ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Ελευθέριος Αβραμίδης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε ένα κρίσιμο νομοσχέδιο σε μια δύσκολη περίοδο που η χώρα βιώνει μια πολύπλευρη και πολυεπίπεδη κρίση.

Συζητάμε μετά από έναν αναστασιασμό-φιάσκο και την ομολογία αποτυχίας της πολιτικής σας. Η αποπομπή των Υπουργών που διαχειρίστηκαν αυτά τα χρόνια τις κρίσεις της πανδημίας αλλά και των πυρκαγιών δηλώνουν την ομολογία ότι το επιτελικό σας κράτος απέτυχε παταγωδώς.

Συζητάμε το νομοσχέδιο τη στιγμή που πάνω από έξι χιλιάδες υγειονομικοί, γιατροί και νοσηλευτές, οδηγούνται σε αναστολή εργασίας, όταν πριν έναν χρόνο τους χειροκροτούσατε από τα μπαλκόνια και όταν το ΕΣΥ απαξιώνεται και εν μέσω του τέταρ-

του κύματος πανδημίας αποψιλώνεται από προσωπικό, την ώρα που μόλις σήμερα η κ. Αγγελopoύλου καταγγέλλει πως τα κρεβάτια ΜΕΘ που δώρισε η επιτροπή Ελλάδα 2021 παραμένουν ανενεργά λόγω έλλειψης προσωπικού και κάνει έκκληση στον νέο Υπουργό Υγείας και στον Πρωθυπουργό να τις λειτουργήσουν, ώστε να σωθεί έστω και μια ανθρώπινη ζωή.

Συζητάμε σε μια εποχή που η κ. Κεραμέως αφήνει πάνω από τριάντα χιλιάδες παιδιά εκτός ΑΕΙ, σε μια εποχή που εκατόν είκοσι χιλιάδες άνθρωποι μένουν εκτός των προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού λόγω του παγώματος της χρηματοδότησης για πρώτη φορά στην ιστορία -δεν έχει συμβεί ούτε στα χρόνια των μνημονίων-, σε μια εποχή που ογδόντα τρεις χιλιάδες παιδιά, δηλαδή ένα στα τρία, μένουν εκτός παιδικών σταθμών και ΚΔΑΠ, σε μια εποχή που η κοινωνική συνοχή απειλείται από τη ραγδαία αύξηση του κόστους ενέργειας, καυσίμων, πρώτων υλών και βασικών αγαθών, σε μια εποχή που η κοινωνία στενάζει από την ύφεση και την ακρίβεια και η Κυβέρνηση επιμένει σε αντεργατικές και αντιανταπυξιακές πολιτικές.

Για πολλοστή φορά η Κυβέρνηση φέρνει έναν νόμο ενάντια στα συμφέροντα της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων, στην προκειμένη περίπτωση υπέρ των πολυεθνικών εταιρειών ιδιωτικής ασφάλισης. Με επιχειρήματα έωλα, με μισές αλήθειες και με έναν μηχανισμό παραπληροφόρησης σε πλήρη λειτουργία, προσπαθεί να περάσει μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση που θα κοστίζει πολλαπλά σε όλους τους φορολογούμενους, σήμερα και για τα επόμενα πενήντα τουλάχιστον χρόνια. Πρόκειται για ένα κόστος δυσθεώρητο που μπορεί να αγγίξει τα 78 δισεκατομμύρια ευρώ σε μια χώρα που παραμένει υπερχρεωμένη και που σύντομα θα κληθεί να πληρώσει και το κόστος της πανδημίας, ένα κόστος που σκόπιμα υποτιμά η Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το σύνολο του κόστους αυτής της μεταρρύθμισης θα καλυφθεί από την ανάπτυξη που θα γνωρίσει η χώρα τις επόμενες δεκαετίες. Ακόμα κι αν παραβλέψουμε το γεγονός ότι οποιαδήποτε πρόβλεψη ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας πριν ακόμα αποτυπωθεί ο πλήρης αντίκτυπος των οικονομικών συνεπειών της πανδημίας, η Κυβέρνηση ουσιαστικά ισχυρίζεται ότι η όποια ανάπτυξη επιτευχθεί μετά από μια υπερδεκαετή κρίση χρέους δεν θα ωφεληθεί τελικά τον βαριά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό όλα αυτά τα χρόνια, αλλά θα σπαταληθεί για να καλυφθούν τα κενά στο ασφαλιστικό σύστημα που σήμερα η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να δημιουργήσει με την ασφαλιστική της μεταρρύθμιση.

Η Νέα Δημοκρατία σήμερα δεν προσπαθεί απλώς να καταργήσει την αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών στην οποία βασίζεται το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα, δεν επιχειρεί να εξυγιάνει το αναδιανεμητικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης προς όφελος των ασφαλισμένων και των μελλοντικών γενεών. Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί μια τομή που θα επιφέρει βαρύτατες συνέπειες τόσο στους σημερινούς εργαζόμενους συντάξιμους όσο και στους νέους εργαζόμενους που υποτίθεται ότι εξυπηρετεί.

Το σημερινό νομοσχέδιο, δυστυχώς, θυμίζει τον τρόπο με τον οποίο δικαιολογούσαν για δεκαετίες τα τραπεζικά στελέχη των υπέρογκο δανεισμό μεταξύ άλλων και της Νέας Δημοκρατίας, δάνεια που ούτε αποπλήρωσε ούτε έχει φυσικά σκοπό να αποπληρώσει, ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε φυσικά και ο Αρχηγός της.

Όπως η Νέα Δημοκρατία δανειζόταν με εγγύηση τις μελλοντικές κρατικές χρηματοδοτήσεις του κόμματος, έτσι σήμερα επιχειρεί να δανειστεί και να δανειστεί, δηλαδή, να πάρει από τα δημόσια ταμεία επικαλούμενη τη μελλοντική ανάπτυξη. Ζητά από τους πολίτες να χρηματοδοτήσουν ένα κεφαλαιοποιητικό ασφαλιστικό σύστημα το οποίο θα έχει ως βέβαιη συνέπεια, πρώτον, τη μείωση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων που σήμερα καλύπτουν το κόστος των επικουρικών συντάξεων χιλιάδων συνταξιούχων, δεύτερον, τον σταδιακό μηδενισμό των εσόδων του επικουρικού ταμείου που θα καλύψουν τις επικουρικές συντάξεις του συνόλου των σημερινών εργαζομένων, τρίτον, τη δημιουργία δημοσιονομικού κόστους που υπολογίζεται τουλάχιστον στα 78 δισεκατομμύρια και τα οποία θα κληθούν να αποπληρώσουν στο σύνολό τους οι φορολογούμενοι, την υπέρμετρη επιβάρυνση των

σημερινών εργαζομένων και συνταξιούχων, οι οποίοι αφού διέσωσαν με τους φόρους και εισφορές που πλήρωσαν τα καταρρακωμένα από τα χρηματιστήρια, το PSI, το μνημόνιο και τις καταστροφικές πολιτικές ασφαλιστικά ταμεία θα κληθούν να πληρώσουν ξανά για τις συντάξεις τους την υπερβολική επιβάρυνση των εργαζομένων που θα μπουν υποχρεωτικά στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα, αφού θα καταβάλλουν τις ίδιες εισφορές, θα πληρώνουν και αυτοί τα μεγάλα δημοσιονομικά κενά της μετάβασης και όταν θα έρθει η ώρα να συνταξιοδοτηθούν θα διαπιστώσουν ότι θα πρέπει και πάλι να φορολογηθούν για να είναι σε θέση το κράτος να τους επιτρέψει τουλάχιστον τις εισφορές τους, αφαιρώντας όμως το δυσθεώρητο κόστος των εξόδων διαχείρισης. Αυτοί θα επωμιστούν την επιβάρυνση του δημόσιου χρέους κατά 49% από το 2040 και μετά, δηλαδή το χρονικό σημείο που θα μειώνονταν αισθητά οι υποχρεώσεις εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους.

Η Κυβέρνηση που δημοσίως αρνείται το υψηλό δημοσιονομικό κόστος της ιδιωτικοποίησης της επικουρικής ασφάλισης πρακτικά δεσμεύει το 0,5% του ΑΕΠ που υποσχέθηκε ο κ. Μητσotάκης ότι θα διαθέσει στους χαμηλοσυνταξιούχους έναντι της δέκατης τρίτης σύνταξης του ΣΥΡΙΖΑ που κατήργησε, για να ανταποδώσει τελικά στα golden boys που θα τοποθετήσει στο νέο ταμείο επικουρικής ασφάλισης. Περίπου 900 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο θα διατεθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα λειτουργικά έξοδα, τις συμβάσεις έργου με ιδιώτες που θα αναθέσει η νέα διοίκηση του ταμείου σε ιδιώτες χωρίς κανέναν έλεγχο και χωρίς κανέναν κανόνα που ισχύει για το δημόσιο και, βέβαια, για τα μπόνους των στελεχών του νέου ταμείου.

Όσο για τη διαφάνεια στις προσλήψεις προσωπικού, επανέρχεται το γνωστό δόγμα της κομματικής αξιοκρατίας, αφού ο Υπουργός είναι αυτός που θα διορίζει την επιτροπή που θα επιλέγει τη διοίκηση και εν συνεχεία, η διοίκηση θα λειτουργεί χωρίς κανέναν έλεγχο. Ταυτόχρονα, επαναλαμβάνοντας την πάγια τακτική της η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας χαρίζει και πάλι εκ των προτέρων ασυλία σε όλα τα στελέχη του νέου ταμείου. Γνωρίζει πολύ καλά -φαίνεται- ο κύριος Υπουργός, παρά τα όσα ισχυρίζεται, ότι όταν αρχίσουν να αποκαλύπτονται οι καταστροφικές συνέπειες αυτής της πολιτικής και όταν οι ασφαλισμένοι θα αρχίσουν να διαπιστώνουν την εξαπάτησή τους θα υπάρξουν χιλιάδες μηνύσεις εναντίον όλων όσοι επιλεγούν για να τζογάρουν τα λεφτά των εργαζομένων.

Το δόγμα της ατομικής ευθύνης και στις συντάξεις, που προσπαθεί να επιβάλει η Κυβέρνηση, δεν θα περάσει, όπως δεν πέρασαν στην κοινή γνώμη και οι υπόλοιπες ατομικές ευθύνες που με ευκολία διανέμει η Νέα Δημοκρατία και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στον ελληνικό λαό. Έχουμε ατομική ευθύνη για την πανδημία, ατομική ευθύνη για τις πυρκαγιές, ατομική ευθύνη για τη φτώχεια, ατομική ευθύνη για τις μειώσεις μισθών και την ελαστικοποίηση εργασίας, ατομική ευθύνη για τις συντάξεις. Για τη Νέα Δημοκρατία για κάθε δεινό ευθύνεται αποκλειστικά και μόνο ο Έλληνας πολίτης, ατομικά ο πολίτης, και ποτέ η Κυβέρνηση με την αδράνεια και την επιπολαιότητα με την οποία πορεύεται και τη χαρακτηρίζει.

Έρχεται, όμως, η ώρα που ο ελληνικός λαός θα επιστρέψει συλλογικά όλες αυτές τις ατομικές ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία και θα απαλλάξει τη χώρα από τη χειρότερη κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης, αναθέτοντας και πάλι την ευθύνη ανασυγκρότησης και εξόδου από την κρίση στις προοδευτικές δυνάμεις και στον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Αυτό το νομοσχέδιο, όπως και πολλά άλλα που έχει καταθέσει και ο απερχόμενος Υπουργός κ. Βρούτσης και σήμερα ο κ. Χατζηδάκης, εμείς έχουμε πει στην πράξη θα τα καταργήσουμε, τουλάχιστον τις διατάξεις που είναι αντεργατικές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αβραμάκη.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπαναστάσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα με το υπό συζή-

τηση σχέδιο νόμου θεσμοθετεί τη ληστεία των εργαζομένων, αποσκοπώντας στην ξεκάθαρη χρηματοδότηση του κεφαλαίου, χαρίζει λιγνίδη ποσά στις μεγάλες επιχειρήσεις για να τζογάρουν χωρίς στους ίδιους τους εργαζόμενους να εγγυάται κανείς για το αν ή για το πότε, αλλά και πόση σύνταξη θα πάρουν. Βέβαια, το τζογάρισμα των εισφορών των εργαζομένων στα συνταξιοδοτικά τους ταμεία δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Ήταν διακαής πόθος του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του σε κάθε μερίδα του πλανήτη και όλοι σας βάλατε το χεράκι σας βήμα-βήμα μέχρι σήμερα, η Νέα Δημοκρατία να το υλοποιήσει και στη χώρα μας.

Το σημερινό τερατούργημα δεν είναι γέννημα μιας νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης, όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Έβαλαν το χεράκι τους όλες οι κυβερνήσεις, όπως και αν αυτοαποκαλούνται, δεξιές, κεντρώες, αριστερές, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ με ενορχηστρωτή φυσικά την ελληνική αστική τάξη, το μεγάλο κεφάλαιο.

Ως αιτία αυτού του ξηλώματος η Κυβέρνηση επικαλείται τη γήρανση του πληθυσμού. Είναι ένα εξαιρετικά βολικό άλλοθι. Το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, όμως, όπως και το τζογάρισμα των αποθεματικών δεν έλυσαν -ούτε μπορούν να λύσουν- το δημογραφικό πρόβλημα.

Οι κοινωνίες όντως γερνάνε. Το φαινόμενο, όμως, αυτό έχει λόγους και αιτίες. Τα αίτια της υπογεννητικότητας δεν μπορούν να αναζητηθούν έξω από το ίδιο το σύστημα και τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Αυτός είναι που καταδικάζει τα νέα ζευγάρια σε ανασφάλεια χωρίς εισόδημα και αδυναμία στήριξης της οικογένειας, ενώ η φροντίδα του για τους γηραιότερους αρχίζει και τελειώνει σε απάνθρωπες αυξήσεις των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και σε ιδιωτικοποίηση της όποις πρόνοιας. Αυτές είναι οι συνθήκες που δημιουργεί η πολιτική σας, η πολιτική όλων σας.

Αφήστε, λοιπόν, τα κροκοδείλια δάκρυα. Το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ κατηγορεί σήμερα την Κυβέρνηση ότι ευνοεί μόνο τις εταιρείες διαχείρισης κεφαλαίων και τις ιδιωτικές ασφαλιστικές, τους προνομιακούς συνομιλητές της, όπως λέει. Όμως, ο νόμος Ρέππα, το 2002, του ΠΑΣΟΚ ήταν, όταν με αξιοθαύμαστη επαγγελματικότητα έβαζε την ιδιωτική ασφάλιση ως έναν βασικό πυλώνα του συστήματος. Το ΠΑΣΟΚ, επίσης, ήταν που έβλεπε τη Νέα Δημοκρατία να νομοθετεί πάνω στους νόμους Ρέππα, όπως αντίστοιχα και αυτοί με τη σειρά τους χρησιμοποίησαν τον νόμο Σιούφα.

Το ΠΑΣΟΚ ήταν κάθε στιγμή έτοιμο να συνεισφέρει στην αλυσίδα παραγωγής αντιασφαλιστικών νόμων. Κάποτε το ΠΑΣΟΚ διαφήμιζε τον διάλογο με τους εργαζόμενους για την εθελουσία παράταση του ενεργού επαγγελματικού και εργασιακού βίου. Ήταν τότε που ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου έλεγε: «Η παράταση του χρόνου επιβίωσης του κάθε ατόμου ανοίγει νέες ευκαιρίες αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού. Μετά τα 60, μετά τα 70, υπάρχουν ακόμα παραγωγικά χρόνια». Αυτή ήταν η πολιτική σας τότε, αυτή είναι και σήμερα.

Και έρχεται η σειρά του ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει. Το χαλί στρωμένο από τα νομοθετήματα του 2014 της Νέας Δημοκρατίας, αυτά που τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης τον μετέτρεπαν από σύστημα καθορισμένων παροχών σε σύστημα καθορισμένων εισφορών. Βαθιά υπόχρεο το εντάσσει απόφια στον λεγόμενο νόμο Κατρούγκαλου. Εφαρμόζει και τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος, που σημαίνει ότι οι συντάξεις δίνονται ανάλογα με την οικονομική κατάσταση, στην οποία θα βρίσκεται το ταμείο χωρίς να υπάρχει εγγύηση γι' αυτές.

Και σήμερα, πίσω από τα πυροτεχνήματα περί πολιτικών Πινοσέτ, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά τη στήριξη των επαγγελματικών ταμείων που έφερε ο νόμος Ρέππα του ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια στήριξε η Νέα Δημοκρατία. Εξάλλου, το ασφαλιστικό Πινοσέτ, που ο ΣΥΡΙΖΑ χρεώνει αποκλειστικά στη Νέα Δημοκρατία, είναι αυτό των τριών πυλώνων, που και η δική του κυβέρνηση προώθησε με τον νόμο Κατρούγκαλου και εφαρμόζεται σε όλον τον κόσμο από σοσιαλδημοκρατικές και από νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις.

Προσπαθεί σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ να παρουσιαστεί ως δύναμη φιλεργατική και προστάτης των εργασιακών δικαιωμάτων, όμως δεν εξαπατά κανέναν. Ο ίδιος υπηρέτησε πιστά την πολιτική του κεφαλαίου που επεδίωκε και επιδιώκει φθηνότερη εργατική δύ-

ναμη, χτύπημα εργασιακών, ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και φυσικά ο ενορχηστρωτής όλων αυτών των καταστροφικών για τους εργαζόμενους αντισσφαλιστικών νομοθετημάτων είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για παράδειγμα, ο ατομικός κουμπάρας που φέρνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία παραπέμπει απευθείας στη «Λευκή Βίβλο» του 2012, που έβαζε ως στόχο την κυριαρχία των ιδιωτικών ασφαλιστικών συστημάτων, αναγόρευε την αποτελεσματικότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων σε ατομική υπόθεση του κάθε ασφαλισμένου, αλλά και τη σύνδεση της αύξησης του προσδόκιμου ζωής με την ανάλογη αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γιατί αλλιώς έλεγε «δεν βγαίνουμε».

Και επειδή το ένα φέρνει το άλλο, είναι γνωστή και πρόσφατη η έκθεση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με τη γήρανση του πληθυσμού της Γηραιάς Ηπείρου. Εγκρίθηκε τον Ιούλιο που μας πέρασε. Χαρακτηρίζει ως βέλτιστη ευρωπαϊκή πρακτική την ενεργό γήρανση, όπως αποκαλούν την παράταση του εργασίου βίου. Μετά τον εργάσιμο βίο, θα καρφώνουν στους εργαζόμενους το καπάκι στο φέρετρό τους. Αυτή είναι η προοπτική που τους δίνουν. Λογικό δεν είναι αυτό με τις άθλιες συντάξεις που προδιαγράφουν;

Ποια είναι τα βασικά στοιχεία αυτής της έκθεσης; Παράταση του εργασίου βίου, απόσυρση του κράτους από την οποία ευθύνη φροντίδας των ηλικιωμένων, ανάπτυξη κερδοφόρων δραστηριοτήτων για την πώληση αγαθών και υπηρεσιών που έχουν ανάγκη οι ηλικιωμένοι.

Οι Ευρωβουλευτές του ΚΚΕ φυσικά την καταψήφισαν. Ποιοι την υπερψήφισαν; Οι Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ, ενώ οι Ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, αναγνωρίζοντας στην έκθεση τη δική τους αντεργατική νομοθεσία σαν κυβέρνηση, τοποθετήθηκαν βολικά με το λευκό. Πραγματικά, η ανάδειξη των φανερών και κρυφών στοχεύσεων του αντισσφαλιστικού νομοσχεδίου είναι ατέρμονη, οι δε επιπτώσεις του καταστροφικές για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, νέους αλλά και παλιότερους.

Η Κυβέρνηση πρέπει να βρει τοίχο μπροστά της. Είναι χρέος η αντίσταση των εργαζομένων, των συνταξιούχων, όλων αυτών που βιώνουν την εφαρμογή των αντιλαϊκών νόμων. Όπως όμως είναι χρέος και των εργαζομένων και των συνταξιούχων η αντίσταση και η αναχαίτιση της κάθε αντιλαϊκής επίθεσης, εξίσου αναγκαία είναι βέβαια και η οργάνωση της πάλης, βάζοντας μπροστά από τις σύγχρονες ανάγκες, τις δικές μας και των παιδιών μας. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήταν, είναι και θα είναι μπροστάρης σ' αυτόν τον αγώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαναστάση.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι από τα πιο κομβικά νομοσχέδια, αφού αφορά τη μεταρρύθμιση του συστήματος επικουρικής ασφάλισης, αφορά τη μετάβαση σε ένα σύστημα που εφαρμόζεται σε αρκετά προηγμένα κράτη του κόσμου.

Αποτελεί μια βαθμιαία μετατροπή του επικουρικού συστήματος ασφάλισης από αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό για κάθε νέο ασφαλισμένο, κάθε νεοεισερχόμενο, καθώς και για κάθε ασφαλισμένο μέχρι τριάντα πέντε ετών που το επιλέγει. Είναι ένα μοντέλο που θα οδηγήσει σε υψηλότερες επικουρικές συντάξεις για τους νέους ασφαλισμένους, εξασφαλίζοντας παράλληλα στους παλιούς ασφαλισμένους ότι σε καμμία περίπτωση δεν θα επηρεαστούν όσα δικαιώματα έχουν ήδη θεμελιώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, ήδη από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης το 2018 είχε θέσει την ασφαλιστική μεταρρύθμιση ως μία βασική παράμετρο των προγραμματικών μας θέσεων, ένα νέο μοντέλο για την Ελλάδα που θα έπρεπε να έχει υλοποιηθεί όπως και σε άλλα κράτη εδώ και δεκαετίες.

Το μοντέλο αυτό έχει τρεις πυλώνες. Ο πρώτος πυλώνας

αφορά την κύρια βασική σύνταξη, τη σύνταξη που εγγυάται το κράτος, η οποία βασίζεται σε ένα διανεμητικό σύστημα όπου ο σημερινός ασφαλισμένος πληρώνει τον σημερινό συνταξιούχο.

Στον δεύτερο πυλώνα, έναν πυλώνα που αποτελεί τομή για το νέο σύστημα, εισάγεται ο ατομικός κουμπάρας που επιτρέπει στους νέους ασφαλισμένους να αποταμιεύουν και να αποκτήσουν μεγαλύτερο έλεγχο της επικουρικής τους σύνταξης. Ουσιαστικά αναφερόμαστε στη δυνατότητα επιλογής του ασφαλισμένου στο νέο Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης ενός δικού του επενδυτικού προφίλ.

Είναι ένας πυλώνας με καθαρά κεφαλαιοποιητικά κριτήρια με τα οποία, παράλληλα με την κύρια εθνική σύνταξη που χρηματοδοτείται και θα εξακολουθήσει να χρηματοδοτείται από το κράτος, οι συνταξιούχοι θα έχουν και την προσωπική επικουρική τους σύνταξη. Ανεξάρτητα από την πορεία των επενδύσεων όμως η τελική σύνταξη δεν μπορεί να είναι μικρότερη από αυτή που αντιστοιχεί στο σύνολο των εισφορών που έχει καταβάλει ο εργαζόμενος.

Και μόνο ο τρίτος πυλώνας θα αφορά την ιδιωτική ασφάλιση και θα είναι προαιρετικός. Υλοποιούμε έτσι, με το παρόν σχέδιο νόμου, μία ακόμα βασική μας προεκλογική δέσμευση, για την οποία έχουμε λάβει εντολή από τους Έλληνες πολίτες και προχωρούμε ένα ακόμα βήμα μπροστά, μετά και τη σημαντική παρέμβαση της Κυβέρνησής μας με τον ν.4670 του 2020 για την κύρια σύνταξη, που διόρθωσε αρκετά τα προβλήματα του νόμου Κατρούγκαλου, ενός νόμου ο οποίος προωθούσε την εργασία ως τιμωρία και μετέτρεπε το ασφαλιστικό σύστημα σε φορολογικό ουσιαστικά σύστημα.

Πλέον με το νέο ασφαλιστικό μπορούμε ξεκάθαρα να πούμε ότι η εργασία όχι μόνο δεν τιμωρεί, αλλά εξασφαλίζει σε κάθε εργαζόμενο τη δυνατότητα να πάρει πίσω όλα αυτά για τα οποία έχει δουλέψει. Η μεταρρύθμιση αυτή προφανώς ενοχλεί την Αντιπολίτευση, όπως κάνει με ό,τι προτείνει σχεδόν η Κυβέρνηση. Βαφτίζει τη μεταρρύθμιση αυτή ως ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος.

Το έχουμε ξαναπεί όμως, αν θέλετε να κάνετε κριτική, να την κάνετε επί αληθινών δεδομένων, διότι πώς ιδιωτικοποιείται η ασφάλιση αφού το νέο Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης θα είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου; Επειδή θα επενδύει τα χρήματα στον ιδιωτικό τομέα; Αυτό δεν αναιρεί σε καμμία περίπτωση τον δημόσιο χαρακτήρα του συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της χώρας μας είναι το δημογραφικό. Το πρόβλημα αυτό είχε τονιστεί ιδιαίτερα και σε έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από το 2015. Είναι ένα ζήτημα που προϋπάρχει και διαρκώς διογκώνεται, καθώς η χώρα μας εμφανίζει σταθερή και σταδιακή και σημαντική μείωση του πληθυσμού και παράλληλα σταθερή γήρανση. Το 2030, σε λιγότερο από δέκα χρόνια, θα είμαστε η πιο γερασμένη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεπερνώντας ακόμη και την Ιταλία.

Δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι το ασφαλιστικό σύστημα επηρεάζεται από το δημογραφικό. Η αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους είναι πλέον 1,7 προς 1, ενώ το σύστημα δομήθηκε αρκετές δεκαετίες πριν και συγκεκριμένα το 1950 με αναλογία 4 προς 1.

Οι εισφορές των εκάστοτε εργαζομένων πλέον δεν αποταμιεύονται, αλλά δαπανώνται για τις σημερινές συντάξεις και οι νέοι ασφαλισμένοι γίνονται οι χαμένοι ενός συστήματος που οδηγείται σε ολική απαξίωση.

Τα δεδομένα, λοιπόν, έχουν αλλάξει με αποτέλεσμα την επόμενη μέρα οι σημερινοί εργαζόμενοι να θεωρούνται δεύτερης κατηγορίας συνταξιούχοι.

Αν δεν γινόταν, λοιπόν, η μεταρρύθμιση, η αντιμετώπιση του προβλήματος θα μπορούσε να γίνει με μείωση συντάξεων, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ δεκαπέντε φορές. Να θυμίσω μόνο τη μείωση των επικουρικών έως 50%, την κατάργηση του ΕΚΑΣ, την παρακράτηση των αναδρομικών για ένα έτος και τις αυξημένες εισφορές υπέρ υγείας. Αυτά έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τα κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλιώς η αντιμετώπιση θα γινόταν με ευχολόγια ή προβλέψεις, διότι ο κ. Τσίπρας στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης το 2018 ως

Πρωθυπουργός της χώρας τότε είχε πει ότι δεν χρειάζεται μείωση συντάξεων, την οποία, βέβαια, είχε κάνει, διότι η κατάργηση της προσωπικής διαφοράς αφορά συνταξιούχους που ήταν άνω των εβδομήντα ετών. Άρα η όποια περικοπή δαπανών θα σβήσει με το πέρασμα του χρόνου, δηλαδή θα λυθεί το πρόβλημα με φυσικό τρόπο.

Και καταθέτω στα Πρακτικά τη σχετική δήλωση τότε του κ. Τσίπρα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αντιληφθούμε όλοι ότι η αλλαγή του συστήματος που ρυθμίζεται με το παρόν σχέδιο νόμου είναι άκρως αναγκαία. Το νέο σύστημα που θα αρχίσει από τις αρχές του επόμενου χρόνου είναι ένα σύστημα που ακολουθείται από πολλά προηγμένα κράτη. Μάλιστα, σε χώρες όπως η Σουηδία, η Φινλανδία, η Ολλανδία, η Δανία το ποσοστό των εργαζομένων που καλύπτονται από κεφαλαιοποιητικά συνταξιοδοτικά προγράμματα υπερβαίνει το 80%. Η νέα επικουρική ασφάλιση παραμένει δημόσια. Κανείς δεν θα πάρει επικουρική σύνταξη χαμηλότερη από αυτή που αντιστοιχεί στις εισφορές που κατέβαλλε. Με τη μεταρρύθμιση αυτή δεν θα επηρεαστεί ούτε η καταβολή ούτε το ύψος των επικουρικών συντάξεων, αλλά ούτε προκύπτει αύξηση των εισφορών, το ύψος των οποίων παραμένει στα 6,5 μέχρι τα μέσα του 2022 και μετά πάει στο 6%.

Το νέο σύστημα που καλούμαστε να στηρίξουμε βασίζεται σε μια βιώσιμη επικουρική ασφάλιση, σε μια ασφάλιση που τα χρήματα των ασφαλισμένων θα επενδύονται, αλλά και θα διασφαλίζονται με όφελος προς τους ασφαλισμένους και για τη χώρα, μια μεταρρύθμιση-κίνητρο για τη νέα γενιά που θα αλλάξει οριστικά την αντίληψη κάθε νέου που απαξιούσε το δικαίωμα στη σύνταξη του δίνοντας, ταυτόχρονα, τη σιγουριά στους ήδη ασφαλισμένους, μια μεταρρύθμιση που συμβάλλει στην αναπτυξιακή τροχιά της χώρας και βελτιώνει τα κρατικά έσοδα, μια μεταρρύθμιση που για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα χρόνια επιχειρεί να αλλάξει τα δεδομένα με το βλέμμα στο αύριο, με το βλέμμα στη νέα γενιά.

Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Νικολακόπουλο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μπω αμέσως στη συζήτηση για το νομοσχέδιο για την επικουρική ασφάλιση, αλλά θεωρώ ηθικό και πολιτικό χρέος μου να καταγγείλω και να διαμαρτυρηθώ για τη σε εξέλιξη από σήμερα το πρωί -ή από χθες το βράδυ- με τηνάθλια επίθεση υπονόμησης του κύρους του ναυάρχου Βαγγέλη Αποστολάκη από το κυβερνητικό επιτελείο, τα επικοινωνιακά του μέσα και πρωτοκλασάτα στελέχη του.

Η προσωπική πολιτική ήττα του κ. Μητσοτάκη όλο το τελευταίο διάστημα και ειδικά στον ανασχηματισμό δεν μπορεί να καλυφθεί με αυτή την αθλιότητα σε βάρος του Βαγγέλη Αποστολάκη, ο οποίος όταν κατάλαβε τη μεθόδευση υπονόμησης του κύρους και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μέσα από μια μεθοδευμένη διαδικασία αρνήθηκε να συμπράξει και γι' αυτό δέχεται όλη αυτή την επίθεση σήμερα, η οποία χαρακτηρίζεται και από αθλιότητα και από ανηθικότητα και από επικινδυνότητα απέναντι σε σημαντικά ζητήματα που διακυβεύονται.

Δεν είναι το πρώτο δείγμα. Ήδη τους τελευταίους μήνες και ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης είναι φανερό ότι χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του με διαρκείς γκάφες, αλλά και η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πολιτική.

Στοιχείο που μπορεί να θεωρηθεί ότι συνδέεται με αυτή την εξέλιξη είναι και αυτή η ασθμαίνουσα, εοπευσμένη και αμήχανη επιτάχυνση της ψήφισης αυτού του νομοσχεδίου για την επικουρική ασφάλιση σε συνθήκες που δεν εξασφαλίζουν καθόλου μα καθόλου κοινωνικό διάλογο και πολιτικό διάλογο σοβαρό, αντίστοιχο με το θέμα που έχει αυτό το νομοσχέδιο.

Και δεν είναι περίεργο που τόσες αντιφατικές ενδείξεις υπάρχουν μέσα στην Κυβέρνηση για το ποιος διάλεξε και ποιος διαλέγει το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου, μια και θυμάμαι -και το θυμάμαι πολύ καλά γιατί το είχα καταγγείλει από το Βήμα της Βουλής- το 2018 αντιπροσωπεία τομεαρχών της Νέας Δημοκρατίας τότε, που ήταν Αντιπολίτευση -δεν είναι τώρα πρωταγωνιστές αυτής της πρωτοβουλίας- και οι τρεις πήγαν οι ίδιοι στα γραφεία της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών. Δεν δέχθηκαν τη διοίκηση της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών στα γραφεία της Νέας Δημοκρατίας, αλλά πήγαν οι ίδιοι και με δελτίο Τύπου επίσημο που οι ίδιοι δημοσιοποίησαν ανέφεραν ότι σε πολύωρη συνάντηση συζήτησαν με την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος της Ελλάδας και της κύριας και της επικουρικής σύνταξης.

Οι πρωταγωνιστές τότε τομεάρχες δεν παίζουν ρόλο σήμερα. Ανέλαβε τον ρόλο αυτό ο κ. Χατζηδάκης -καθόλου τυχαίο- παθογενής, νεοφιλελεύθερος, υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων.

Αυτό που δεν καταλαβαίνω ειλικρινά, κύριε καθηγητά, κύριε Τσακλόγλου, είναι εσείς γιατί εμπλακήκατε σε αυτή την ιστορία, γιατί εγώ είμαι πολύ μικρός για να κρίνω το επιστημονικό σας κύρος. Θα το κρίνουν οι φοιτητές, θα το κρίνει η επιστημονική κοινότητα, αλλά εδώ η επιστήμη έρχεται να κάνει εφαρμοσμένη πολιτική. Και αν είναι δυνατόν το ασφαλιστικό σύστημα να μελετάται ως προς την βιωσιμότητα, ως προς την αποτελεσματικότητά, ως προς το ένα, ως προς το άλλο ερήμην όλων των παραμέτρων, εντός στεγανών, που επηρεάζουν την οικονομική εξέλιξη της χώρας.

Ποιες μελέτες είναι αυτές που μπορούν να είναι επαρκείς, έστω και τεχνοκρατικά, παρά μόνο μελέτες με κατά παραγγελία αποτέλεσμα, όταν δεν συμπεριλαμβάνουν τις μελλοντικές εξελίξεις της χώρας, τη δυνατότητα του παγκόσμιου χώρου της οικονομίας, την ανεργία το δημογραφικό και το πώς αντιμετωπίζεται, το με ποιον τρόπο πραγματικά μπορεί να αναπτυχθεί η παραγωγικότητα;

Σας άκουσα χθες -νομίζω εχθές ήταν- στην τελευταία σας ομιλία στην επιτροπή να αναφέρεστε στην έννοια της παραγωγικότητας ως στοιχείο που καθορίζει τις επιλογές σας. Ε, δεν τις καθορίζει! Έτσι όπως το είπατε, προφανέστατα εξισώνετε την παραγωγικότητα με την κερδοφορία. Το άκουσα πολύ καλά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Και καλά, αυτό μπορεί να μην είναι το μείζον. Η "άνεργη ανάπτυξη" που κυριαρχεί σε όλο τον νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό πώς έρχεται να κουμπώσει με αυτή την προσέγγισή σας την επιστημονική; Όση παραγωγικότητα και όση αναπτυξιακή πορεία κι αν έχουν σήμερα οι αναπτυσσόμενες χώρες αποδεδειγμένα αυτές αυξάνουν την ανεργία και τις κοινωνικές ανισότητες. Στις δε παραδοσιακές χώρες του παραδοσιακού καπιταλισμού είναι στο ζενίθ οι ανισότητες και η ανεργία.

Από ποι και ως πού, λοιπόν, και με ποια μελέτη θα προσεγγίσετε αυτά τα πράγματα και θα τα ντύσετε και με επιστημονική επάρκεια. Αντίθετα εχθρεύεστε -και ο κ. Χατζηδάκης πρωτίστως- τις δημόσιες δαπάνες, όχι τη σπατάλη του δημόσιου πλούτου, που σε αυτό συνθίξει η όλη παράδοση της Νέας Δημοκρατίας, όχι τη διαπλοκή, τη διαφθορά και όλα αυτά τα παιχνίδια με τα οποία κερδίζουν τα κόμματα αυτά την ενίσχυση από ένα σύστημα οικονομικών συμφερόντων, αλλά τις δημόσιες δαπάνες, το κοινωνικό κράτος.

Και κοινωνικό κράτος είναι και οι συντάξεις, οι οποίες εξασφαλίζουν βιώσιμη ανάπτυξη. Όταν έρχεται αυτή η αντιμεταρρύθμιση να μιλήσει για κάποιες τεχνικές που έρχονται σε σαφή αντίθεση με την πρόβλεψη του κ. Βρούτση -που έχει αναφερθεί πάρα πολλές φορές από μας- για τη βιωσιμότητα μέχρι το 2070, αλλά και αυτή η προσέγγιση δεν είναι επαρκής. Διότι εμείς θέλουμε αυξητική βιωσιμότητα των συντάξεων. Όχι το θέλουμε εμείς, το έχει ανάγκη η κοινωνία και η οικονομία για να είναι βιώσιμη η ανάπτυξη, όπως και του κοινωνικού κράτους, όπως και της παιδείας και της υγείας σε όλα αυτά τα επίπεδα.

Όμως αυτά τα εχθρεύεται η Νέα Δημοκρατία και επομένως είναι δομικά συνδεδεμένη η πολιτική της με τη γενικευμένη ανασφάλεια. Δεν είναι απλώς και μόνο ένα συγκυριακό φαινόμενο.

Είναι ακριβώς η πολιτική της αναρχίας της κερδοφορίας συστατικό στοιχείο της κοινωνικής ανασφάλειας, το οποίο έχει παροξυνθεί σε τέτοιο βαθμό διεθνώς και στην Ελλάδα επαναλαμβάνεται, εσείς που χρεοκοπήσατε αυτή τη χώρα να χρησιμοποιείτε τις ίδιες συνταγές καθυστερημένα πια, με το όνειρό σας που έμεινε απραγματοποίητο όλα αυτά τα χρόνια, επιμένετε όχι να μελετάτε όχι τις πραγματικές ανάγκες και τα πραγματικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας και τη συνθετότητα που έχουν όλα αυτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα. Έχετε υπερβεί πολύ τον χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...αλλά βρίσκετε τεχνικές λύσεις κερδοσκοπικής αξιοποίησης των ασφαλιστικών εισφορών. Και αν αυτό δεν είναι ιδιωτικοποίηση και δεν είναι τζόγος, τότε γιατί βάζετε τις τρεις βαθμίδες ρίσκου στους νέους ασφαλισμένους για την επικουρική ασφάλεια; Υψηλό ρίσκο, μεσαίο ρίσκο, χαμηλό ρίσκο. Δεν είναι τζόγος αυτό;

Και όταν αναλαμβάνετε την υποχρέωση ως κράτος, με βάση το νομοσχέδιό σας, αν δεν πάει καλά η επένδυση από τους επιχειρηματίες-επενδυτές που παίζουν στα διεθνή χρηματιστήρια, στο ένα, στο άλλο, να τα καλύψει το κράτος, αυτό είναι εγγύηση για τον εργαζόμενο;

Όχι! Είναι δώρο στους επιχειρηματίες, προφανέστατο. Διότι αλλιώς, αν είναι τόσο αποδοτικές αυτές οι επιχειρηματικές δραστηριότητες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κύριε Δρίτσα. Με συγχωρείτε, αλλά...

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Έλεος! Είμαστε από το πρωί εδώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τι σας ενοχλεί, κύριε συνάδελφε; Τι σας ενοχλεί; Τελειώνουμε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Να σεβαστείτε όλους μας που είμαστε εδώ από τις 9 το πρωί!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τον σέβομαι, κύριε συνάδελφε, τον χρόνο. Θα τελειώσω αμέσως. Να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αν είναι λοιπόν τόσο...

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Να αρθρογραφήσετε και να πείτε τις απόψεις σας. Μιλάτε δέκα λεπτά!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κι εσείς τώρα, γιατί προσθέτετε άλλα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εγώ σας άκουσα εσάς με τρεμάμενη φωνή -νομίζω εσείς ήσασταν- να λέτε «ο ιδιωτικός κουμπαράς», «ο ατομικός κουμπαράς» με ρίγη συγκινήσεως. Αυτή είναι η ουσία.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Δρίτσα, τρεμάμενη φωνή εγώ δεν είχα. Αν εσείς ήσασταν σπίτι σας και βλέπατε άλλον, δεν το ξέρω. Θα μου πείτε εσείς για τρεμάμενη φωνή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ μην κάνετε διάλογο!

Κλείστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε. Ας μου επιτρέψει ο κύριος συνάδελφος να πω τη φράση μου.

Η ατομικότητα, λοιπόν, είναι η καταστροφή για την κοινωνία, για την οικονομία, για όλα αυτά. Και η Θάτσερ τελείωσε. Υπάρχει εναλλακτική λύση και είναι ακριβώς η κοινωνική προοπτική των οικονομικών, των λαών, των κρατών και πραγματικά μιας άλλης εκδοχής που ήδη συζητιέται σε όλο τον κόσμο. Η Νέα Δημοκρατία είναι οπισθοδρομική, καθυστερημένη και βέβαια ιδιοτελής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό ζήτημα δεν αποτελεί απλώς ένα θέμα μείζονος αλλά ένα θέμα κυριολεκτικά ζωτικής σημασίας για τη χώρα μας αυτό γιατί η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η Κυβέρνησή μας πέρυσι με τον ν.4760/2020 κατήργησε ουσιαστικά τις απαράδεκτες συνέπειες του νόμου Κατρούγκαλου του 2016, συνέπειες οι οποίες ταλαιπωρούν ακόμα χιλιάδες πολίτες, χιλιάδες ασφαλισμένους και συνταξιούχους. Έρχεται, λοιπόν, με το σημερινό νομοσχέδιο, το οποίο αποτελεί συνέχεια του περσινού και ήταν μια προεκλογική μας δέσμευση, με την οποία ανατρέπουμε την πεποίθηση των περισσότερων ανθρώπων μέχρι τώρα ότι οι νέοι μας δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη.

Στόχος μας είναι να αυξήσουμε τις μελλοντικές επικουρικές συντάξεις, με πλήρη διασφάλιση όμως του υφιστάμενου συστήματος. Αυτή είναι η κατεύθυνση της εξασφάλισης ενός πιο ευοίωνου μέλλοντος για τους νεότερους. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολύ σοβαρές προκλήσεις. Οι προκλήσεις είναι η δημογραφική γήρανση του πληθυσμού μας, το μέγεθος της αδήλωτης εργασίας και το μοντέλο της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, το σημερινό νομοσχέδιο είναι μια αναγκαία παρέμβαση. Κάνουμε, λοιπόν, το κεφαλαιοποιητικό πρόγραμμα ασφάλισης. Αλλάζουμε τη μέχρι τώρα διαδικασία με το διανεμητικό μοντέλο, το οποίο συσώρευσε αρκετά δεινά, γιατί αποδείχθηκε ότι είναι ξεπερασμένο. Η βασική καινοτομία για την οποία μιλάμε όλο αυτόν τον καιρό, από τότε που ξεκίνησε η δημόσια διαβούλευση, είναι ο ατομικός ασφαλιστικός κουμπαράς.

Εμείς οι φιλελεύθεροι πιστεύουμε στην ελεύθερη οικονομία, στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Εσείς πάτε με τις συλλογικότητες, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό είναι το μοντέλο του σκανδιναβικού, που το υιοθετούν όχι μόνο χώρες με φιλελεύθερη δημοκρατία, αλλά και σοσιαλδημοκρατικές χώρες, οι οποίες φυσικά δεν έχουν καμία σχέση με τις δικές σας πεποιθήσεις.

Φτιάχνουμε, λοιπόν, τους ατομικούς λογαριασμούς, οι οποίοι θα επενδύονται με πολύ αυστηρούς κανόνες. Οι εισφορές των νέων αντί να μπαίνουν σε έναν γενικό κορβανά, σε έναν μεγάλο κουμπαρά όπως ήταν μέχρι τώρα, θα αποταμιεύονται και θα επενδύονται. Από 1-1-2022 ισχύει για όλους και για όσους κάτω των τριάντα πέντε ετών το επιθυμούν. Θα είναι υποχρεωτικό για τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους, δηλαδή για τους μισθωτούς του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα και για τους δικηγόρους και τους μηχανικούς. Οι εισφορές μέχρι τα μέσα του 2022 θα είναι 6,5% και μετά θα είναι 6% επί του μισθού.

Φτιάχνουμε, λοιπόν, το ΤΕΚΑ, το Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης, το οποίο θα είναι ένα δημόσιο ταμείο για τη διαχείριση των ατομικών αυτών λογαριασμών και του αποθεματικού τους. Τονίζουμε ότι θα υπόκειται σε αυστηρή κρατική εποπτεία. Θα έχει ένα προφίλ επιλεκτικό, συντηρητικό, ισορροπημένο, επιθετικό, που κάθε πέντε χρόνια αν θέλει ο ασφαλισμένος, μπορεί να το αλλάζει.

Όμως, είναι δεδομένο από τις μελέτες που έκαναν καθηγητές αδιαμφισβήτητου επιστημονικού κύρους και χωρίς κομματικές ταμπέλες ότι διαφορετικά οι επικουρικές συντάξεις θα ήταν από 43% έως 68% μεγαλύτερες.

Έτσι, λοιπόν, θα πετύχουμε τους σκοπούς της μείωσης του δημογραφικού κινδύνου, της εξασφάλισης υψηλότερων συντάξεων, χωρίς να επηρεάζονται, όμως, ούτε οι παλιοί ασφαλισμένοι ούτε οι σημερινοί συνταξιούχοι.

Μετατρέπουμε έτσι το ασφαλιστικό σύστημα σε έναν υψηλό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας και έτσι, προάγουμε την επιπλοκή των νέων μας με ισχυρά κίνητρα για νόμιμη εργασία, για να καταργήσουμε τη μία από τις πτυχές της δυσλειτουργίας που λέγαμε μέχρι τώρα.

Όλα αυτά θα οδηγήσουν σε επιτάχυνση των ρυθμών ανάπτυξης, σε περισσότερες θέσεις εργασίας, σε αυξημένα έσοδα για τα δημόσια ταμεία.

Το κράτος μέσω της καλύτερης επένδυσης των αποταμιεύσεων αυτού του ταμείου θα εξασφαλίσει -σίγουρα ξαναλέμε- οι συντάξεις να είναι μεγαλύτερες.

Το κράτος εγγυάται δύο βασικά πράγματα: Πρώτα, την απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων του υφιστάμενου συστήματος και από την άλλη μεριά, ότι η επικουρική σύνταξη σίγουρα θα αντιστοιχεί τουλάχιστον στις εισφορές που κατέβαλλε ο σημερινός νέος, ο καινούργιος ασφαλισμένος με την πληθωριστική διαφορά. Και γι' αυτό αναφέρεται ένα παράδειγμα: Αν κάποιος σήμερα έχει κατώτατο μισθό 650 ευρώ με σαράντα χρόνια ασφάλισης, αν θα

επαιρνε 153 ευρώ επικουρική, θα ανέλθει σίγουρα με το 43% στα 219 ευρώ, ενώ με το 68%, στα 257 ευρώ.

Οι αποταμιεύσεις των ασφαλισμένων σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να κινδυνεύσουν, αλλά πρέπει να πούμε στους σημερινούς ασφαλισμένους και στους σημερινούς συνταξιούχους ότι είναι εγγύηση στον νόμο, προβλέπεται ρητά ότι σε καμμία περίπτωση δεν θα κινδυνεύσει, δεν θα επηρεαστεί ούτε η καταβολή ούτε το ύψος των επικουρικών συντάξεων.

Το κόστος μετάβασης, το οποίο θα θεωρούσε κανείς ότι μπορεί να είναι μια πιθανή δυσλειτουργία, έχει μελετηθεί από τους ειδικούς επιστήμονες και έχει ξεκαθαριστεί ότι δεν είναι πάνω από 120 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο, δηλαδή ένα ποσό των 120 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ ξέρουμε ότι κάθε χρόνο το κράτος χρηματοδοτεί από τον προϋπολογισμό του με 15 δισεκατομμύρια ευρώ τις συντάξεις. Έτσι, λοιπόν, με ένα μικρό κόστος για την περίοδο της μετάβασης διασφαλίζουμε τα επόμενα χρόνια και ανάπτυξη από αυτές τις επενδύσεις.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνησή μας συνεχίζει το προοδευτικό και αναπτυξιακό της έργο, μεριμνά για την προώθηση της ανάπτυξης. Και εφελτήριο αυτής της ανάπτυξης είναι αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε από σήμερα το πρωί, που θα ψηφίσουμε αύριο το βράδυ και θα ψηφίσουμε όλοι τουλάχιστον οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, αλλά καλούμε να το σκεφτείτε και εσείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τζηκαλάγια και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Και τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Βασίλειος Κόκκαλης.

Ορίστε, κύριε Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το νομοσχέδιο σε μια περίοδο κατά την οποία έρχεται η μεγάλη επανεκκίνηση της φτωχοποίησης της ελληνικής κοινωνίας με τη ραγδαία αύξηση της ακρίβειας. Και ο τωρινός και ο προηγούμενος Υπουργός επιβεβαίωσαν την ιλιγγιώδη αύξηση στο ηλεκτρικό ρεύμα, την ακρίβεια σε βασικά είδη διατροφής. Η Κυβέρνηση, δυστυχώς, θεατής!

Επίσης, συζητάμε το νομοσχέδιο σε μια περίοδο έκρηξης στο αίσθημα της ανασφάλειας. Ξέρετε, με τον όρο «ασφάλεια» δεν νοείται μόνο νόμος και τάξη. Λησμονείτε το αγαθό που λέγεται «κοινωνική ασφάλεια». Ο πολίτης σήμερα έχει την απαίτηση να νιώθει ασφάλεια για την υγεία του, έχει την απαίτηση να νιώθει ασφάλεια για την περιουσία του, έχει την απαίτηση να νιώθει ασφάλεια για το περιβάλλον και, τέλος, έχει την απαίτηση να νιώθει ασφάλεια για τη σύνταξη του.

Αυτό το αίσθημα της ανασφάλειας για τη σύνταξη του εσείς με το νομοσχέδιο το περιορίζετε ή το αυξάνετε; Μόνο και μόνο από τον τίτλο «για τη νέα γενιά» επιβεβαιώνετε ότι είστε μια Κυβέρνηση εκτός από του διχασμού και του κοινωνικού αυτοματισμού. Αμέσως έρχονται σε αντίθεση οι δύο αυτές ομάδες.

Με το παρόν σχέδιο νόμου καταργείται πλέον το αναδιανεμητικό σύστημα και εισάγεται το κεφαλαιοποιητικό. Έχει αναπτυχθεί και από την εισηγήτρια και από τους περισσότερους Βουλευτές το σύστημα του ατομικού κουμπάρ.

Ο γνωστός συνταγματολόγος κ. Μανιτάκης πολύ εύστοχα είπε ότι με ιδιαίτερη ευκολία, χωρίς να υπάρχουν ιδιαίτερες γνώσεις Συνταγματικού Δικαίου, μπορεί κάποιος να διακρίνει ποιες αρχές παραβιάζονται με αυτό το σχέδιο νόμου: Πρώτον, η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών συνιστά μια αμιγώς δημοσίου δικαίου οικονομική επιβάρυνση. Δεύτερον, οι ασφαλιστικές εισφορές αποτελούν δημόσια βάρη, σύμφωνα με την έννοια του Συντάγματος και, τρίτον, -το πιο βασικό, το οποίο λησμονείτε- ότι η καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών επιβάλλεται ως εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής αλληλεγγύης, την οποία, δυστυχώς, την έχετε διαγράψει από το λεξικό σας.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφέρω ότι όλο το -και επιτρέψτε μου τη λέξη- ζουμί είναι το ταμείο. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το Σύνταγμα ορίζει ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι στην αποκλειστική μέριμνα και γίνεται και παρέχεται με απο-

κλειστική μέριμνα και φροντίδα του κράτους.

Θα σας διαβάσω μια παραδοχή του ανωτάτου ακυρωτικού για το πώς παρέχεται -όχι τύποις αλλά ουσία- αυτή η φροντίδα του κράτους, επαναλαμβάνω, όχι τύποις αλλά ουσία: «Η κρατική μέριμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση -κύρια ή επικουρική- δεν εξαντλείται μόνο στην ίδρυση από το κράτος των οικείων δημοσίων φορέων, στον ορισμό της διοίκησης, στην άσκηση της εποπτείας, αλλά περιλαμβάνει και τη μέριμνα για την προστασία του ασφαλιστικού τους κεφαλαίου, δηλαδή για τη βιωσιμότητά τους χάριν και των επόμενων γενεών, μέριμνα η οποία εκδηλώνεται μεταξύ άλλων με τη θέσπιση ρυθμίσεων για την προστασία και την αξιοποίηση της περιουσίας τους και την επωφελή διαχείριση των αποθεματικών τους». Αυτό λέει το ανώτατο ακυρωτικό για τη φροντίδα του κράτους, για τη μέριμνα για την κύρια και επικουρική ασφάλιση.

Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, αντιγράφοντας τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό -Ευρωπαϊκός Κανονισμός 549/2013 της 21^{ης} Μαΐου του 2013- τι λέει γι' αυτό το θέμα; «Ενα κεφαλαιοποιητικό σύστημα καθορισμένων εισφορών που έχει θεσπιστεί από μονάδα της γενικής κυβέρνησης δεν αντιμετωπίζεται ως σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον δεν υπάρχει εγγύηση από τη γενική κυβέρνηση ως προς το επίπεδο των οφειλομένων συντάξεων και το επίπεδο των συντάξεων είναι αβέβαιο, δεδομένου ότι εξαρτάται από την απόδοση των περιουσιακών στοιχείων. Σε αυτή την περίπτωση η μονάδα που αναγνωρίζεται ως έχουσα τη διαχείριση του συστήματος, καθώς επίσης και το ίδιο το ταμείο, αν πρόκειται για χωριστή θεσμική μονάδα, θεωρείται χρηματοοικονομική εταιρεία και ταξινομείται στον υποτομέα των ασφαλιστικών εταιρειών».

Άκουσα πολλούς από τη Συμπολίτευση να λένε: «Μα, εδώ είναι δημοσίου δικαίου». Τι είπαμε πριν; Όχι μόνο τύποις αλλά και στην ουσία να παρέχεται από το κράτος η μέριμνα και η φροντίδα για την επικουρική ασφάλιση. Γι' αυτούς τους λόγους, όπως αναπτύχθηκαν και με την ένσταση αντισυνταγματικότητας, είναι προφανής η αντισυνταγματικότητα του σχεδίου νόμου.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, σε αυτόν τον λίγο χρόνο να αναφέρω δύο θέματα τα οποία σχετίζονται με το Υπουργείο Εργασίας. Χιλιάδες είναι οι εγκλωβισμένοι και σε ομηρία εν δυνάμει συνταξιούχοι οι οποίοι αδυνατούν, κύριε Υπουργέ, να λάβουν σύνταξη διότι οφείλουν πάνω από 6.000 ευρώ ως αγρότες και πάνω από 20.000 ευρώ ως ελεύθεροι επαγγελματίες. Δώστε λύση!

Επειδή, μάλιστα, άκουσα πολλούς από τους κυβερνητικούς Βουλευτές να λένε για τον νόμο Κατρούγκαλου -δεν έχω εκφραστεί ποτέ για συνάδελφο- η τελευταία τροποποίηση-παράταση για τους ελεύθερους επαγγελματίες στον νόμο Κατρούγκαλου έχει στηριχθεί. Μιλάμε για τη σύνδεση του εισοδήματος με τις εισφορές. Ρωτήστε πόσοι μηχανικοί, πόσοι δικηγόροι, από το 2017 έχουν γλιτώσει χρήματα και πόσο πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι μηχανικοί, οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Δώστε λύση στους χιλιάδες οι οποίοι είναι εν δυνάμει συνταξιούχοι και αδυνατούν εκ των πραγμάτων να πληρώσουν το υπερβάλλον ποσό, είτε πάνω από 6.000 ευρώ για τους αγρότες είτε πάνω από 20.000 ευρώ για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κόκκαλη.

Ολοκληρώνουμε τη σημερινή πολύωρη συνεδρίαση με τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή.

Ορίστε, κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Οι σημερινοί πενηντάρηδες και άνω θα θυμούνται, βέβαια, το πώς ξεκίνησε όλο αυτό το αντισυνταγματικό γαϊτανάκι το οποίο συνεχίζεται και μέχρι σήμερα.

Ήταν το 1992, όταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη, ψήφισε τον ν.2084, γνωστό και ως νόμο Σιούφα. Με τον νόμο αυτόν, λοιπόν, αυξάνονταν τα όρια ηλικίας και οι εισφορές των εργαζομένων, επιβαλλόταν η συμμετοχή όλων των ασφαλισμένων στο 25% της τιμής των φαρμάκων και αποσυνδεόταν το κατώτερο όριο συντάξεων του ΙΚΑ από τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη που ίσχυε

μέχρι τότε. Δεν τα λες και λίγα όλα αυτά!

Η πιο χαρακτηριστική, όμως, διάταξη του νόμου Σιούφα ήταν ο πρωτοφανής διαχωρισμός των εργαζομένων σε νέους και παλιούς, με προφανή βεβαίως στόχο τη διαίρεση των εργαζομένων. Επρόκειτο, φυσικά -γι' αυτό και στάθηκε λίγο πιο αναλυτικά- για την επίσημη έναρξη της αντιασφαλιστικής επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων, μία επίθεση η οποία βεβαίως συνεχίστηκε και συνεχίζεται αμείωτη από όλες τις κυβερνήσεις των κομμάτων, όπως η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και τον Συνασπισμό -ΣΥΡΙΖΑ σήμερα- που υπερψήφισαν, ας μην το ξεχνάμε και αυτό, στην ελληνοική Βουλή την ίδια χρονιά, το 1992 και εκείνη τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, με μόνο το ΚΚΕ να την καταψηφίζει.

Τώρα, τα προσχηματικά επιχειρήματα που συνοδεύουν συνήθως αυτή την αντιασφαλιστική επίθεση δεν άλλαξαν, ξέρετε, και πολύ από τότε. Λέγαμε για τα άδεια ταμεία των ασφαλιστικών οργανισμών. Αλήθεια, ποιος τα άδειασε αυτά και γιατί; Τίποτα, άραγε, δεν ακούσατε για τη μεγάλη κλοπή του αιώνα των αποθεματικών αυτών των ταμείων, που χρηματοδότησαν με δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ τις μπιζνες του ελληνικού κεφαλαίου; Τίποτα δεν ακούσατε για το μεγάλο έγκλημα των ομολόγων που «κατάπιαν» αυτά τα αποθεματικά; Από την άλλη, είχαμε το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, που όμως το οξύνουν διαρκώς οι κυβερνήσεις με τις πολιτικές τους! Είχαμε και τις μεγάλες συντάξεις και το μοντέλο του εύπορου και νέου συνταξιούχου, όπως συκοφαντούσε τότε στέλεχος του ΠΑΣΟΚ επί Σημίτη συλλήβδην όλους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και ας μην μπορούσαν να ζήσουν από τότε αξιοπρεπώς οι περισσότεροι από αυτούς με τις συντάξεις τους! Είχαμε και τις αντοχές -αλίμονο- της οικονομίας και του κράτους, που ως γνωστόν ήταν και είναι πάντα πάρα πολύ μικρές, όταν πρόκειται για τον λαό και τις ανάγκες του και πάρα πολύ μεγάλες βέβαια, όταν πρόκειται για τις ανάγκες των εφοπλιστών και του ΝΑΤΟ! Αυτά λίγο-πολύ ήταν και εξακολουθούν να είναι οι συνηθισμένες δικαιολογίες, όταν ψηφίζονται τα αντιασφαλιστικά μέτρα.

Υπήρχε, βέβαια, και ένα ακόμα επιχείρημα, το οποίο επαναλαμβάνονταν και επαναλαμβάνεται, ότι δηλαδή όλα αυτά κάθε φορά γίνονταν, λέει, για τη σωτηρία του ασφαλιστικού συστήματος και των συνταξιούχων και πως κάθε τέτοιος νόμος διασφάλιζε τις συντάξεις και το ασφαλιστικό σύστημα για τα επόμενα -τριάντα έλεγε ο ένας, σαράντα έλεγε ο άλλος, πενήντα έλεγε ο άλλος- χρόνια. Στην πραγματικότητα, βέβαια, αυτό που γίνονταν κάθε φορά ήταν με κάθε αντιασφαλιστικό νόμο να ανοίγει ο δρόμος για τον επόμενο. Και αυτό ακριβώς μαρτυρούν οι διαδοχικές νομοθετικές ρυθμίσεις όλα τα τελευταία χρόνια και από όλες τις κυβερνήσεις.

Έτσι, μέχρι το 2010 ψηφίζονται ένα σωρό ρυθμίσεις με ανατροπές για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους και έχει ήδη προλάβει να ψηφιστεί μετά από εκείνη τη μεγάλη λαϊκή απόρριψη του σχεδίου Γιαννίτση και ο γνωστός νόμος Ρέππα το 2002, με τον οποίο εκτός των άλλων θεσμοθετείται για πρώτη φορά στη χώρα μας η ίδρυση των επαγγελματικών ασφαλιστικών ταμείων. Εισάγεται, δηλαδή, από το ΠΑΣΟΚ τότε στην κοινωνική ασφάλιση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα του τζόγου των επενδύσεων, αυτό που τώρα έρχεται το ΚΙΝΑΛ και δημαγωγικά το καταγγέλλει.

Από το 2010, όμως, με το επιχείρημα της καπιταλιστικής κρίσης στη χώρα, αυτή η αντιασφαλιστική επίθεση κυριολεκτικά απογειώνεται. Ψηφίζονται αλλεπάλληλοι ασφαλιστικοί νόμοι, οι οποίοι φέρνουν βάρβαρες αλλαγές στο συνταξιοδοτικό σύστημα της πατρίδας μας. Ακούστε μερικές από αυτές, οι οποίες σημειωτέον εξακολουθούν να ισχύουν.

Με τον γνωστό και ως νόμο Λοβέρδου -οι νόμοι αυτοί έπαιρναν συνήθως τα ονόματα των Υπουργών που τους εισήγαγαν- εισάγεται η αντιδραστική διάταξη με την οποία για πρώτη φορά η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης θα γίνεται -και εξακολουθεί να γίνεται- με βάση την αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής της χώρας μας.

Το 2012, με τον νόμο Κουτρουμάνη θεσμοθετείται η λεγόμενη «νοητή κεφαλαιοποίηση» των επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων,

για να έρθει τώρα η Νέα Δημοκρατία και αυτή τη νοητή να την κάνει τελείως χειροπιαστή και πραγματική.

Το 2015 ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ και με το τρίτο μνημόνιο, ανάμεσα στα άλλα, αυξάνει και άλλο τα όρια συνταξιοδότησης εγκλωβίζοντας για αρκετά χρόνια -για ορισμένους μέχρι και δεκαεπτά χρόνια- χιλιάδες εργαζόμενους που ετοιμάζονταν τότε να βγουν στη σύνταξη.

Δεν σταματά, όμως, εκεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Την επόμενη ακριβώς χρονιά, το 2016, ψηφίζεται ο νόμος Κατρούγκαλου, νόμος ορόσημο, τομή των αντιασφαλιστικών ανατροπών, νόμος ο οποίος σαρώνει τα πάντα καθώς ενσωματώνει, ταξινομεί και εμπλουτίζει όλο το προηγούμενο νομοθετικό οπλοστάσιο κατά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα μία πολύ-πολύ μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

Κάπως έτσι φτάνουμε στο σήμερα και η Νέα Δημοκρατία ετοιμάζεται με το σημερινό νομοσχέδιο να προσφέρει θυσία στον «καπιταλιστικό μινώταυρο» του χρηματοπιστωτικού τζόγου τις εισφορές των εργαζομένων της νέας γενιάς που τώρα μπαίνει -και όπως μπαίνει- στη δουλειά. Ετοιμάζεται, δηλαδή, να προσφέρει στο κεφάλαιο ένα πλουσιοπάροχο γεύμα δισεκατομμυρίων ευρώ για να το ξεκοκαλίσει, όπως έκανε παλαιότερα το κεφάλαιο και με τη ληστεία των αποθεματικών της προηγούμενης γενιάς.

Και έχει το θράσος η Νέα Δημοκρατία να έρχεται εδώ και να προσπαθεί ύπουλα να βάλει τα παιδιά να μαλώνουν με τους γονείς τους για το ποιος φταίει για τις συντάξεις, λες και σταμάτησαν ποτέ οι εργαζόμενοι να πληρώνουν τις εισφορές τους. Εσείς φταίτε, όλοι όσοι κυβερνήσατε! Εσείς φταίτε και κανένας άλλος γιατί ποτέ δεν σταματήσατε όλοι σας να προσαρμόζετε την κοινωνική ασφάλιση στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, γιατί ποτέ δεν σταματήσατε να τη θεωρείτε κόστος και για το κράτος σας και για τους μεγαλοεργοδότες, γιατί ποτέ δεν σταματήσατε να την υπονομεύετε και δεν θα σταματήσετε μέχρι να την κάνετε από κοινωνικό δικαίωμα μια ακόμα ατομική ευθύνη, αν δεν σας σταματήσουν.

Ξέρετε κάτι όμως; Η κοινωνική ασφάλιση δεν χαρίστηκε από κανέναν στους εργαζόμενους. Κατακτήθηκε από αυτούς με αγώνες αιματηρούς, πολυχρόνους, για να μην πεθαίνουν σαν το σκυλί στο αμπέλι, για να έχουν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη, για να έχουν προστασία στον επαγγελματικό κίνδυνο, στις σκαλωσιές, στα ορυχεία, στις μηχανές, στα μεταλλεία, αλλά και προστασία από τις επαγγελματικές ασθένειες. Το ασφαλιστικό γι' αυτούς και τα παιδιά τους, δεν είναι, ξέρετε, κύριε Τσακλόγλου, χρηματιστηριακές πράξεις, δεν είναι πίνακες εσόδων και εξόδων σε κάποια λογιστικά βιβλία, είναι η ίδια τους η ζωή, είναι οι κόποι τους, ο ιδρώτας τους, το αίμα τους. Και αυτά, ξέρετε, δεν παζαρεύονται και πολύ πιο σύντομα ό,τι νομίζετε όλα αυτά θα γίνουν οι σύγχρονες μαζικές διεκδικήσεις τους για μια ζωή σύμφωνη με τις δυνατότητες του σήμερα και μακριά από τη μιζέρια που τους φέρνετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση; **ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.04' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, Πέμπτη 2 Σεπτεμβρίου 2021 και ώρα 9.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη Νέα Γενιά: εισαγωγή κεφαλαιοποιητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών στην επικουρική ασφάλιση. Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης και συναφείς διατάξεις».